Reuerendi Magistri Egidij

Romani in libros Priorum analeticorum
Aristotelis Expositio ⁊ interpretatio
sum perq̃diligenter visa reco-
gnita erroribusqȝ purgata.
Et quantum anniti ars
potuit fideliter im-
pressa cum
textu

Questiones item Marsilij in eosdem.
Questio Joannisantonij Scotij de potissima demo-
stratione.
Laurentianus Florentinus in librum Aristotelis de
elocutione.

¶ Frater Hierony. Genestanus. Jo. Volcatio Angullario. S.

Enerunt in manus meas questiones. Quas Marsilius Inguen vir multi ingenij. In Aristotelis libris composuit. Qui οι αν λυ ικοι προτερο dicuntur. Atqꝫ eas in puluere delitescentes inueni: ⁊ Blattis obnoxias. Miseratus ergo earum calamitatem: nec publicam passus iacturam: de eis in ordinem redigendis statim consilium cepi. Atqꝫ id non sine labore maximo (deo gratias) ad plenum prestitimus. Eas tuo nomini Volcati damus: cum quibus visum fuit etiam quasdam interpretationes nostri (vt aiunt) Egidij emittere: vt ⁊ textus enodationem: ⁊ questiones haberes. Nec protinus dicam te his lectionibus capi. Quippe qui grecorum studia libenter sectaris: ⁊ eos inter latinos dumtaxat. Qui tibi visi sint grecorum emuli. Verum inte meū maximum amorem cognoscas velim: ⁊ mearū partium sis acerrimus propugnator. Vale.

¶ Jo. Volcatius Anguill.

Clausus in obscuris latuit Marsilius vmbris.
 Nec poterat Clarum cernere luce diem:
Quanqꝫ diu latuit. Tanto sub nubibus atris
 Tempore Aristoteles: nec bene notus erat.
Ecce decus latij venit Hieronymus omni
 Virtute. Atqꝫ sue relligionis honor.
Huncqꝫ videns proprio studuit reparare nitori:
 Effecit minime publica damna ferens.
Quare agite hunc gemino laudū Tolletis honore
 Prestitit hic geminam promptus vtriqꝫ manum.

citer debit artē ⁊ sciam sui ꝯstitutiuā ⁊ que passiōes ei⁹
ꝯsiderabit. ¶ Rōnes vltimas qōnis ꝓcedēdum est: ad
Ad pm alias āt rñdedū. ad pm sic. ꝙ nō est sile de syllo simpr ⁊
de diffōne ⁊ diuisione. q2 diffō ⁊ diuisio nō itēdunt̄ i logica
nisi pp syllz: ⁊ h pn' pp demrationē: ⁊ iō de illis nō sunt
ptes sepate in logica: sz determinant̄ in illa pte vbi de-
terminat̄ syll's demratiuus. s. in 2° post. de syllo autez
simplr pp se itēdit̄ in logica: ⁊ iō hēmus ptē separaz de
Ad 2m syllo simplr. ¶ Ad 2m rōnē dōm. ꝙ aliqd est cōe plib⁹
duplr. aut penit⁹ vniuoce: ⁊ ita de tali cōi dz eē scia sepa
ta a sciētijs determināntib⁹ de ipsis spēb⁹: aut analogice:
ita ꝙ tota nā ei⁹ p° icludat̄ in vno ꝯtētoꝝ sub ipso. secū-
dario autē in alijs ⁊ p nām pmi pricipātis: ⁊ de tali non
debet determiari per se sepatim a suis ꝯtētis: ꝗmo mani
festata nā ei⁹ a quo p° pricipat̄ ⁊ qūo p ipm pricipat̄ ab
alijs sufficiēter determiat̄ nā ei⁹ cōis. sic aūt est rōcina-
tio cōis syllo ⁊ iductioni. tota enim nā ei⁹ p° mōstrat̄ in
syllo. in iductiōe aūt nō nisi per syllz: ⁊ iō cū determina
ta sit nā sylli simplr: ⁊ q̃lr iductio capiat a syllo nccita-
tē: pz sufficiēter nā rōcinatiōis: nec dz alr determinare.
Ad 3m ¶ Ad 3m rōnē dōz. ꝙ nō est sile de syllo ⁊ de iductione.
iductio eni nullā hēt nccitatē de se: sz a syllo. syll's aūt a
seipso: ⁊ iō de syllo determiat̄ in pte sepata: de iductiōe
Ad 4m vo sil cū illo. ¶ Ad 4m dōz. ꝙ syll's simplr nō puat̄ bo-
nitate ⁊ opatiōe sylli: ꝗuis in sua cōitate ꝯsiderat̄ nec
faciat fidē neqz sciaz. sic eni bonitas sylli dialectici cō-
stat fm istā opationē facere fidē vel opinionē. bonitas
aūt sylli demratiui fm istā opationē facere sciaz: sic bo
nitas sylli simplr ab vtroqz abstracti est fm istā opatio
nē aliqd ꝓbare: ex nccitate sui aliqd iferre: ⁊ hec opatio
Ad 5m cōis cū igredit̄ nām spālē facit sciaz vel fidē. ¶ Ad 5m
dōm. ꝙ syll's duplex est. vn⁹ cui⁹ cognitio habet̄ per iuē-
tionē vt per sensuz ⁊ expimētū: ⁊ iste gescit in aīa iuēto-
ris sic ars in aīa artificis. ali⁹ est cui⁹ cognitio habet̄ per
doctrinā mediāte syllo iā iuēto per expimētū: ⁊ similē
opationē fm ꝙ docet Ar. in fine posterioꝝ. Dicēduz ḡ
ꝙ de syllo scdo mō est scia ⁊ hoc per syllm p° mō dcm ⁊
nō erit sic idē ante seipm nec seqtur aliqd incōueniens.
D ¶ Dubito ꝙ scia debeat eē de syllo simplr ⁊ posst: ꝗs
est vtz presens sciētia. s. libri p°oꝝ sit de ipso. Et nō vide
tur hac rōne. illud de quo fit aliqd: ⁊ illud per qd fit nō
sunt idē: sicut instrumētuz per qd fit statua: ⁊ es de quo
fit. sz scia libri p°oꝝ fit per syllz simplr: que cū sit scia ibi
fit demratio: ⁊ ita est ibi syll's simplr. q̃re nō erit de syl
2° logismo simplr. ¶ Adhuc genus nō sepat̄ fm eē a suis
spēb⁹. sz syll's simplr gen⁹ est ad oēs syllos spāles vel tan
ꝗ gen⁹. q̃re syll's simplr nō sepat̄ fm eē ab illis. sz syll's
tradit⁹ in libro p°oꝝ separabilis est fm eē ab alijs syllis
spālib⁹. iste eni syll's est in mā trāscendēti vt in his ter-
minis. a. b. c. nec est i mā ꝓbabili nec nccia: ⁊ ita nec est
dialecticus nec demratiuus. q̃re cū liber p°oꝝ sit de tali
3° syllo. pz ꝙ liber p°oꝝ nō ē de syllo simpr. ¶ Adhuc idez
nō est subz toti⁹ ⁊ ptis. sz subz toti⁹ logice est syll's simpr.
q̃re nō erit subm libri p°oꝝ: cuz liber p°oꝝ sit ps logice.
4° ¶ Adhuc cū in ceteris libris determiet̄ de syllis spāli-
bus ꝯctis ad mām: hic aūt nō determinat̄ de syllo ꝯcto
ad mām: videt̄ ꝙ nō erit ille liber de syllo simplr: sz tm
de forma sylli simpr. syll's eni dit̄ qddā cōpositū ex mā
⁊ forma. ⁊ nō determinat̄ in h lib° de ei⁹ mā. ⁊ istud vo-
lūt qdā dicētes ꝙ de syllo quo ad ei⁹ formā tm determi
In opm nat̄ in h libro. in alijs aūt quo ad ei⁹ mām. ¶ Ad oppo
situ sic. de quo ⁊ cui⁹ ptib⁹ ꝓbant̄ passiōes in alia scia il-
lud dz dici subm. sz de syllo simplr ⁊ de ei⁹ ptib⁹ ꝓbant̄
2° passiōes in h libro vt p se pz. ḡ ⁊c. ¶ Adhuc in pn° pnci
palis negocij hui⁹ libri dic̄ ꝙ determiatur⁹ est de syllo ⁊
de demōstratione. sz p^m de syllo. pz ḡ q2 in libro p°oꝝ est
intētio de syllo: sz nō de aliq spāli vt pz. q̃re de syllo sim 62
pliciter. ¶ Adhuc ꝯtra illos q dicūt Ar. solū determiā 3°
re de forma sylli. diffinit eniz i pn° ꝓpōnē ⁊ terminū pp
syllm. ⁊ oīa hec sūt mālia sylli. ¶ Itē diffinit syllz sim- 4°
plr. sz syll's simpr nō dic̄ solū formā. ¶ Adhuc determi 5°
nat de syllo fm qd fit ex ꝓpōnib⁹ de iēe ⁊ de mō. ⁊ tales
ꝓpōnes sūt via ad syllm. q̃re nō videt̄ solū ꝙ itēdat de
forma sylli. ¶ Adhuc ondit syllm eē ex tribus termis ⁊ 6°
duab⁹ ꝓpōnib⁹ ⁊ oēs termi ⁊ ꝓpōnes sunt mālia i syllo.
¶ Itē pōt argui p ea que determinant̄ in 2°: ꝗuis ergo 7°
syll's simplr: de q agit̄ in p°orib⁹: sit forma ad syllz diale-
cticū ⁊ demratiuuz: tn nō videt̄ eē dōm ꝙ liber p°oꝝ sit
tm̄mō de forma: sed magis ꝯsiderat taz formā ꝗ mām
sylli in gnē. ¶ Ultimas rōnes ꝓcedēdū est: ad oīa rñ-
Ad pm dēdū. Ad pm sic. ꝙ syll's de q est liber p°oꝝ est syll's cuius
cognitio habet̄ p doctrinā. Syll's āt ille p quē est scia li
bri p°oꝝ est syll's cui⁹ cognitio habet̄ p expimētū ⁊ sēsū:
⁊ ita nō est idē syll's de q est h scia. s. liber p°oꝝ ⁊ p quē ē.
Ad 2m ¶ Ad 2m dōz: ꝙ syll's simpr nō est ve gen⁹ ad dialecticū
⁊ demratiuū: q2 vere gen⁹ diuidit̄ p dr̄ias formales: p q̃s
ei aduenientes ꝯstituunt̄ vere spēs. sz syll's dialecticus ⁊
demratiuus nō sūt ꝯstituti p dr̄ias vere formales syllo
simplr aduenientes: sz magis p dr̄ias mālēs: ⁊ ideo syll's
simplr est actu ⁊ formalr ꝯstitutū in eē an syllz dialecti-
cū ⁊ demratiuū: ⁊ iō abstrahit eis fm eē: intm ꝙ pōt ali
qd certificari vel exēplificari de ipso in termis cōib⁹: in
qb⁹ neqz fit syll's dialectic⁹ neqz demratiuus. si autē eēt
vere gen⁹ nō eēt aliqd vere ꝯsideratū in eē an ipos: neqz
posset tūc certificari de syllo simplr aliqd nisi manife-
Ad 3m stato syllo spāli vt dialectico vel demratiuo. ¶ Ad 3m
dōm: ꝙ tota logica est de syllo simplr. ⁊ liber p°oꝝ est de
syllo simplr: sz alio ⁊ alio mō. cū eniz dr̄ ꝙ logica est de
syllo simplr: h itelligēdū est qd est de syllo totalr fm
se ⁊ fm oēs ei⁹ dr̄ias. cuz aūt dr̄ ꝙ liber p°oꝝ sit de syllo
simplici hoc itelligēdū est qd est de syllo in genere ⁊ nō
ꝯtracto ad mām spālem. s. ad nccīam vel ꝓbabilez vel
Ad 4m aliam talē. ¶ Ad vltimuz patet rñsio per iam dicta
in opponendo ad secundam partem questionis.

PRimum opz dicere circa quid ⁊ de
quo est intētio. Quoniam circa de-
monstrationē ⁊ de demōstratiua di-
sciplina. Deinde determinare qd est
ꝓpositio: ⁊ qd terminus: ⁊ quid syll's: ⁊ quis
perfect⁹. ⁊ quis impfectus. Postea vo quid
in toto esse vel non eē hoc in illo: ⁊ quid dici-
mus de omni: aut de nullo predicari.

Iste liber qui est de syllo simplr p° diuidit̄ in duas ptes
. s. i ꝓhemiū p qd remouet̄ ignorātia negōnis. ⁊
tractatū p quē remouet̄ ignorātia dispōnis: qb⁹ remotl
fit scia. Et icipit tractat⁹ ibi (Propō est oro.) Pars p^a in
duas. in p^a determinat intētionez suā re⁹ pncipalis negocij
dicēs: ꝙ p^m est dōz circa qd ⁊ de quo est intētio. ⁊ specifi-
cat dicēs circa demratione ⁊ de disciplina demratiua: ⁊
in h significat intētionē respectu hui⁹ libri ⁊ libri post.
sil. ⁊ h est (Primū opz.) In 2° dat intētionem respectu
eoꝝ que ordinant̄ ad pncipale negociū: quoꝝ cognitio
nccia est ad cognitionē pncipalis negocij dicēs: ꝙ deide
determinādū est qd ꝓpō ⁊ qd termin⁹ qd syll's: qs pfe-
ctus ⁊ qs ipfect⁹: adhuc etiā qd sit eē in toto vel nō esse
siue dici de oī ⁊ de nullo: ⁊ h est (Deide determinare.)
Dubitat̄ hic quare pmittit ꝓhemiuz posterioꝝ
cū ꝓhemio istius libri cum scie diuerse,

¶ Incipit Expositio fratris Egidij Romani ordis Heremitaꝝ sancti Augustini super libros Aristotelis de priori resolutione. Expositio primi libri.

Um oĩs sciẽtia sit veri inquisitiua. ⁊ hoc per modum ⁊ rõnem discernẽdi. Logica aũt habeat determinare modũ ingrendi veritatẽ in alijs scientijs: patet ꝙ Logica modũ ⁊ rõnem discernẽdi dꝫ determinare: sꝫ ratio discernendi ſm Boetiũ duas hẽt partes. s. inuentionẽ ⁊ iudicium: igiꝰ logica de vtraqꝫ hẽt determinare vt dicaꝰ q̃dã ps logice de arte iueniendi: ⁊ q̃dã de arte iudicãdi.

Dubiũ **Sed tunc** statim dubitabit aliquis: cum in omni scientia fiat inuentio ⁊ iudicium ſm ꝙ vnaqueqꝫ scientia differt: ꝓpter qd iste due partes magis logice q̃ alij scientie attribuuntur. ¶ Et dicendum

R° ꝙ lꝫ omnis scientia inueniat ⁊ iudicet tamen sola logica moduꝫ ⁊ artem inueniendi ⁊ iudicandi determinat: ⁊ ideo iste partes soli ei attribuuntur.

Dubiũ **Et tunc** vlterius dubitaꝰ propter qd in doctrinis specialibus nõ denominaꝰ ars inueniendi ⁊ iudicãdi sicut in logica. ¶ Et dicẽduꝫ ꝙ incõueniẽs

R° est simul querere sciam ⁊ modũ sciendi: doctrine auteꝫ speciales determinant ipsas scias. quare modũ sciendi non determinabũt: sed modus sciendi consistit in inueniendo ⁊ iudicãdo: quare modus inueniendi ⁊ iudicãdi non habet determinari in aliqua scia speciali: ⁊ ideo in logica que est scientia cõis determinabiꝰ. Ratio auteꝫ quare inconueniens est simul querere sciam ⁊ modum scie hec est. doctrine speciales sũt generis determinati: ⁊ circa ꝑncipia generis determinati nec excedũt ea: sed extra ꝑncipia generis determinati sũt modi cõmunes: quare scie speciales ad modos cõmunes determinandos non se extẽdent. sed modus inueniendi ⁊ iudicãdi est modus cõmunis pluribus scientijs: quare de illo in aliqua scientia speciali determinari non poterit.

Dubiũ **Sed tunc** vlterius dubitaꝰ. si inconueniens est simul determinare sciaꝫ ⁊ modũ sciendi. logica aũt est vna scientia: quã necesse est aliam ꝑcedere que rectificet logicam in modo sciendi ⁊ docendi. ⁊ si hoc: cõsimilis ratio est de illa que precedit logicam: ⁊ sic ꝓcediꝰ in ĩfinitũ. vel erit alia scia determinans scientiam ⁊ modũ sciendi qꝺ est contra ꝓpositionem supius habitam. ¶ Et dõm ꝙ logica simul determinat sciam

R° ⁊ modum sciendi: ⁊ non est incõueniens. est eniꝫ logica de modo sciendi. vnde illa potest seipsam rectificare in modo: ⁊ non indiget scia preexistẽte que rectificet eam: quare cũ ipsa determinat sciam ⁊ modũ sciendi hec nõ sunt duo apud ipsam: qꝛ qꝺ est modus oĩum sciaruꝫ est modus in scientia logica. In alijs aũt scientijs vt in doctrinis specialibꝰ aliud est scia ⁊ modus sciendi: ⁊ ideo nullum incõueniens est simul dare sciam ⁊ modũ scienꝺi. patet igiꝰ rñsio ad obiectum. predicta eniꝫ ꝓpositio non se extendit vltra scientias speciales vt iam patet.

Dubiũ **Sed tunc** dubitaꝰ. si eni logica simul tradat sciaꝫ ⁊ modũ sciendi: nulla aũt scia specialis hoc potest: videtur ꝙ logica sit nobilior ⁊ dignior oi scia speciali. Cõtrariuꝫ tñ videꝰ per hoc qꝛ neqꝫ est de nobiliori subiecto neqꝫ nobiliori modo: neqꝫ certiori ꝓcedit q̃ specialis: ⁊ his duobus modis est vna scientia nobilior alia ⁊ dignior. sicut patet in ꝑ° de aĩa cõmento ꝑmo. ¶ Et dicẽduꝫ: ꝙ logica in suo genere nobilior est ⁊ melior alijs in suo: cũ logica in suo genere hẽat sciam ⁊ modum sciendi: ⁊ alie solam sciam: simplr tñ alijs nobilior ⁊ dignior non est: nõ eniꝫ subalternat sibi alias neqꝫ de excellentiori subiecto est: neqꝫ per demonstrationes nobiliores tradita: ⁊ ita quo ad quid est nobilior alijs: simplr aũt non. Et per hoc patet responsio ad obiecta. R°

Sed adhuc restat dubitatio: qꝛ cũ scia specialis modũ ⁊ iueniendi ⁊ iudicãdi nõ habeat determinare: sꝫ scia cõis. scia aũt cõis est duplex. s. logica ⁊ metaphysica. dubitaꝰ q̃re apꝺ logicã magis determineꝰ iste modus q̃ apꝺ metaphysicã. ¶ Et dõm ꝙ inuẽtio ⁊ iudiciũ ꝑtes sunt artis discernẽdi: que cõpleꝰ per syllm: que est res rõnis. logica aũt de rebꝰ rõnis determiat: ⁊ iõ ad logicã ꝑtinet determiatio iuẽtiõis ⁊ iudicij. metaphĩca ẽt nõ ẽ de rebꝰ rõnis: sꝫ magis de rebꝰ nãe: cõiter accipiẽdo nãm ſm cãꝝ cẽntias puras ⁊ ꝑ rõnes ꝓfũdas ⁊ verissimas: ⁊ iõ metaphĩca de mõ ꝑdicto nõ hẽt determiare. Ex his g̃ manifestũ ẽ ꝙ iuẽtio: ⁊ iudiciũ ꝑtes sũt logice: ⁊ ꝙ solius logice ⁊ ꝓpter quã cãꝫ. Dubiũ R°

His visis ꝯñter vidẽduꝫ est vbi iste ꝑtes in logica tractanꝰ. ⁊ dꝰ ꝙ ars iueniẽdi in topicis ⁊ elẽchis. ars aũt iudicãdi in ꝑoribꝰ ⁊ posterioribꝰ traditur. ¶ Sꝫ sup h̃ dubitaꝰ. nõ videꝰ ꝙ diuersimode tradaꝰ ars iueniendi ⁊ iudicãdi: ita ꝙ sola iuẽtio tradaꝰ in topicis: ⁊ accipio topica pro topicis ⁊ elẽchis. demõstrator eni mediũ inuenit: de qua iuẽtione in topicis nõ determinaꝰ. mediũ eni demõstratiuũ neccĩuꝫ est semꝑ: in topicis aũt nõ daꝰ nisi inuẽtio medij ꝓbabilis: sicꝰ pꝫ ꝑ Arꝫ. in ꝑꝰ topicoꝝ. ¶ Adhuc si sufficiẽter determinaretur inuẽtio: nõ oporteret determiare de ipsa in ꝑoribus aut posterioribꝰ: nũc aũt determinaꝰ. ¶ Adhuc sicꝰ syllogismꝰ demõstratiuus addit aliqd supra syllm simplr: pro q̃ aliud est iudiciũ de ipso ⁊ de syllo simplr: sic sylls dialecticꝰ addit aliqd supra syllm simplr: pro quo supaddito aliꝺ erit iudicium de ipso ⁊ de syllo simplr: q̃re nõ sufficit inuẽtionẽ sylli dialectici determiare: sꝫ opꝫ de illo tradi iudiciũ: ⁊ ita isufficiẽter agiꝰ de syllo dialectico si solũ determineꝰ eiꝰ inuẽtio. Ex his g̃ videꝰ vel ꝙ diminuta sit doctrina logice: vel ꝙ nõ sit distĩctio inuentionis ⁊ iudicij: ita ꝙ sola iuẽtio tradaꝰ in topicis ⁊ elenchis: ⁊ solũ iudiciũ in ꝑoribꝰ ⁊ posterioribꝰ. ¶ Et dõꝫ ꝙ vltimũ est veꝝ. in vnoq̃qꝫ eni libroꝝ dictoꝝ est repire aliqd de iudicio ⁊ aliqd de iuẽtiõe. sꝫ sciẽdũ ꝙ opposito mõ se hñt iuẽtio ⁊ iudiciũ circa syllꝫ demr̃atiuũ ⁊ dialecticũ. sylli eni demr̃atiui vnicũ est mediũ ſm spẽm. s. diffinitio cãlis: ⁊ iõ parũ hẽt de iuẽtione. illud tñ qꝺ hẽt in 2° posterioꝝ determinaꝰ: sꝫ sylli demr̃atiui multe sũt ꝯditiones. s. ꝙ sit ex ꝑmis veris imediatis ⁊c. ⁊ iõ difficile est iudicare an sylls ꝓpositꝰ sit demr̃atiuus an nõ: ⁊ ideo multuꝫ hẽt de iudicio. Silr dõꝫ est de syllo simplr: de syllo aũt dialectico ecõtrario mõ dõm est. que eni in dialecticis ad eãdẽ ꝯnem ꝓñt adduci sũt multa media ⁊ multis modis siue ex multis ꝯnibꝰ. iõ multũ est de ea inuẽtione: qꝛ tñ sylli dialectici vnica est conditio. s. ꝙ sit sylls ex ꝓbabilibꝰ: iõ parũ hẽt de iudicio: ⁊ id qꝺ hẽt de iudicio ꝑtim determinaꝰ in libꝰ ꝑ° top. partim aũt in 7° vbi determinat de rñsione. versus eni ĩ finẽ illius ꝑtis. s. (ꝓximo aũt modos ꝓcedẽdi.) qꝺ est ĩ ꝑncipio dicit ꝙ ꝯsiderãduꝫ est si oratio sit syllogiçata vel non: ⁊ si sic ex qualibus sit syllogiçata: ⁊ istud scꝺm ꝑtinet ad iudiciuꝫ de syllogismo dialectico faciendum. 1° 2° 3°

Ad p^{m} ¶ Ex his p3 rñsio ad obiecta: qr oino inuētio tradit in
topicis neq3 sola inuētio: imo mixtim tradit inuētio ꝛ
iudiciū in oib^{9}: dcnoiat tñ ab eo qd magis abūdat ꝛ ex
cedētius est: ꝛ ꝙ hec fiant cōpetēter pōt manifestari p
tale sile. In rhetorica sunt ptes artis .5. s. inuētio. dispō.
elocutio. memoria ꝛ pnūtiatio ipsa. ēt hēt triplicē mā3
siue spēm mālē. s. tria genera cāꝝ: iudiciale: demr̄atiuū
delibératiuum. vt aūt plene sit rhetorica in q̄st sua mā
ipsa cū oib^{9} suis ptib^{9} oē gen^{9} cause igredit: eodē mō cū
logice due sint ptes. s. iuētio ꝛ iudiciu3: ꝛ duplex mā siue
spēs mālis. s. qō scibilis ꝛ qō opinabilis: vt logica fm se
totā i q̄libet sui mā sufficiēter iueniat: op3 vt circa qō
nē opinabilē determinādo habeat tā iuētio q̄3 iudiciū:
similr aūt circa qōnē scibilem. Ex his ergo p3 vbi in lo
gica tradat ars iueniendi ꝛ ars iudicandi ꝛ questio.

Dubiu3 **Quibus** habitis adhuc dubitaret forte aliqs cū .5.
sint ptes rhetorice. s. inuētio dispō ꝛc. q̄re
2° sola iuētio de nūero illaꝝ ponit ps logice. ¶ Adhuc cū
logice ptes sint iuētio ꝛ iudiciū q̄re nō ponit iudicium
Ad p^{m} ps rhetorice sic iuētio. ¶ Ad h dōm ꝙ in rhetorica af
firmat mltitudo signoꝝ ꝛ entimematū ꝯfuse ad pban
dū intētū: ꝛ pp talē mltitudinē ꝛ ꝯfusionē ne talia pmi
sceant adinuicē nečia est in rhetorica tā dispō q̄3 memo
ria. Itē in rhetorica nečium est psuadere iudici fm ꝙ
pose est: qd maxie pōt fieri p ordinatā eloquētiā ꝛ mo
deratum corpis gestū: ꝛ iō nečia est rhetorice elocutio ꝛ
pnūtiatio: hec aūt nō sūt nečia i logica. ibi enī nō ordi
nat mltitudo rōnū ꝯfuse s3 vnicuiq3 statī3 reddit sua
rñsio: ꝛ ita cū nō sit ibi ꝯfusio sic in rhetorica nec est ibi
idigētia dispōnis ꝛ mēorie. ¶ Itē ibi nō mltu3 appetit
beniuolētia: ꝛ iō nō est ibi nečia elocutio vl pnūtiatio.
quāuis hec q̄tuor ꝯferre possint in logica: nō tñ sūt ibi
nečia sic in rhetorica: nec ēt sūt iste ptes ita eētiales in
logica sic est iuētio. ¶ Uel alr posset dici fm quosdā di
cētes ꝙ in logica ps est dispō ꝛ pnūtiatio ꝛ hoc volunt
ꝯfirmare p Ar. i pn^{o}. 8. top. dic enī ibi ꝙ p^{m} op3 iuenire
media: in quo sigñat iuētio. 2° iuētū formare ꝛ ordiare:
in quo sigñat dispō. 3° pferre ad aliū: in q̄ sigñat pnun
Ad 2^{m} tiatio: s3 de h nō est curādū. p^{a} rñsio dic veritatē. ¶ Ad
2^{m} dicūt aliq ꝙ ad rhetoricā nihil ptinet de iudicio: ipa
eni3 nō istruit nisi actorē ꝛ reū. Iudex aūt iste iudicare
d3 fm leges ꝛ decreta. qr ḡ iudiciū ibidē ext rhetoricam
est: iō nō ponit iudiciū ps ei^{9} sic iuētio. Sed h rñsio nō
suffic. cū enī rhetorica istruat actorē i opponēdo ꝛ accu
sando reū: ant i rñdēdo ꝛ defēdēdo: manifestū ē ꝙ ipsi^{9}
est illā iudiciū determiare qd ptiet ad rñsionē eoꝝ que
opposita sūt ab actore. Et ppterea dō3 ꝙ hō oppositoꝝ
dup^{x} ē iudiciū. vnū qd est ipsi^{9} rōnis i fig^{a}: ꝛ istud trāscē
dit rhetoricā ꝛ oēm sciam spālr disputatiue: ꝛ iō nō hēt
determiari in rhetorica: s3 poti^{9} in logica. determiat enī
h iudiciū in p̄orib^{9}. aliō aūt est iudiciū sub mō: s3 istud
adhuc nō ptinet ad rhetoricā eo ꝙ ipsa nō vtit rōnib^{9}
modificatis que hñt nečitatē: s3 entimematib^{9} ꝛ figuris
iducētib^{9} suspitionē: ꝛ ita p3 cū neutrū iudiciū ad rheto
ricā ptineat ꝙ nō dz iudiciū poni ps rhetorice. Ex his ḡ
p3 ꝙ ptes logice sūt iuētio ꝛ iudiciū ꝛ vbi i logica deter
miat ꝛ ꝙ soli^{9} logice sūt: ꝛ q̄uo se h3 ad ptes rhetorice.
¶ His hitis de ptib^{9} artis differēdū q̄re de q̄dā ei^{9} pte
est pñs itētio accedēdū est ad illā. ars enī discernēdi ma
xime cōplect per syllm. vñ ars discernēdi que logica est
de syllo facit ꝯsiderationē pncipalr. Cū igit in duob^{9} li
bris veteris logice. s. pdicamētis ꝛ pⁱarmenias determi
net de pncipijs sylli mālib^{9}. in libris vō residuis de ipo
determinat. sed h pōt eē duplr. qr aut de syllo in se: ꝛ sic
liber p̄oꝝ. aut in suis ptib^{9} ꝛ h triplr. Syllo eni3 spālis.

aut est ex nečijs: ꝛ sic est demōstratiuus. aut ex pbabili
bus: ꝛ sic est dialectic^{9}. aut ex apparētib^{9} pbabilib^{9}: ꝛ sic
est syll's sophistic^{9}: de q̄b^{9} determinat in trib^{9} libris resi
duis noue logice: ꝛ sic p3 ꝙ subm in ppōsito. s. in libris
p̄oꝝ est syll's simplr ꝛ non ꝯtractus. ꝛ h ad psens suppo
nēdū: ꝛ ita p3 cā mālis. Cā formalis ꝯsistit in mō agēdi
ꝛ in ordinatiōe ptiū doctrine. ordinatio aūt ptiu3 pate
bit in disione libri. Modus vō agēdi q̄dā nečius est p
pter ipsa3 doctrinā: ꝛ iste est triplr. s. diffinitiuus diuisi
uus ꝛ collectiu^{9}: ꝛ q̄dā nō nečius est ppter ipsam doctri
nā: sed solū ppter auditores. s. exēploꝝ positiuus. Cā effi
ciēs est Ar. Titulus talis. Incipit liber p̄oꝝ analetico
rum. ꝛ est analeticu3 idē qd resolutiuū. vñ qr in h libro qr voca
tradit iudiciū de syllo simplr: iudiciū aūt fit circa reso tur lib
lutionē. iō dr ille liber resolutorius. ꝛ dr analeticoꝝ ad p̄ioꝝ.
drīam libri topicoꝝ ꝛ elēchoꝝ. dr aūt p̄oꝝ ad drīa3 po
sterioꝝ analeticoꝝ. ꝛ dr in hoc libro tradi resolō p̄oꝝ. in
libro aūt posterioꝝ posterior: eo ꝙ in h libro tradit re
solutio ꝛ iudiciū de syllo simplr. in libro aūt posterioꝝ
de syllo demr̄atiuo. syll's aūt simplr p̄or est fm natura3
syllo demōstratiuo. ¶ Sup hoc qd suppositū est syllm
simplr eē gen^{9} subri in hac doctrina duplex occurrit du
bitatio. ¶ Prima vtꝝ de syllo simplr debeat aut possit
eē scia. ¶ Scda dato ꝙ sic: vtꝝ pñs scia sit de syllo sim
pliciter vel nō. videt aūt ꝙ de ipso nō debeat eē scia se ꝑ
parata hac rōne: logica h3 ꝯsiderare artē diffiniēdi ꝛ di
uidēdi. q̄re non d3 tradi de arte colligēdi: s3 ars que est
de syllo simplr est ars colligēdi. ergo de syllo simplr nō
erit ps logice sepata. ¶ Adhuc cui^{9} est determiare spēs 2°
ei^{9} est determinare genus cōmune eis. si igit logica hēt
determinare de syllo ꝛ iductione q̄b^{9} cōe est rōcinatio:
hēt etiā de rōcinatione determinare. ergo a destructio
ne ꝯñtis cum nō sit pars sepata de rōcinatione nec erit
de syllo aut iductione. ¶ Adhuc spēs rōcinationis sūt 3°
syll's ꝛ iductio. sed de iductione nō est ps sepata. q̄re nec
erit de syllo. ¶ Adhuc syll's simplr caret bonitate ꝛ ope 4°
re. ergo de ipso nō erit scia. est enim scia de bono ꝛ diffi
cili. pbatio premisse. bonitas sylli ꝯsistit in hoc ꝙ possit
facere fidē vel sciam vel aliqd tale: sed syll's simplr ab
stractus ab oī materia speciali nihil tale facere pōt. igit
syll's hic dict^{9} bonitate caret sylli. ¶ Adhuc videt ꝙ nō 5°
possit eē scia de syllo simplr. si eni sit: cū ois scia fiat per
demōstrationē: ꝛ ita per syllm: scia de syllo fiet per syl
logismū: ꝛ si hec: syll's erit ante syllm simplr: qd est incō
ueniens. ergo ꝛ pmū. ¶ Ad oppositū sic. cuius sunt per In
se passiones de ipso potest eē scia per demōstratione3 il
laꝝ passionū de ipso. sed syllogismi simplr sūt quedam
passiones pprie demōstrabiles de ipso. videlicet qd fit
ex duabus ppositionib^{9} ex tribus terminis ꝛ hō. ergo de
syllo simplr pōt esse scia. ¶ Adhuc queda3 sunt ppria 2°
generi ita ꝙ nō speciebus. cū ergo syll's simplr sit tanq̄3
genus ad demōstratiuu3 ꝛ dialecticū aliqua erūt ei p
pria que nō sunt ppria suis specieb^{9}. sed que sunt ppria
de ipso cōstat ꝙ nō sciunt a casu sed per cām. cognitio
vō per cām est scia. q̄re de syllo simplr poterit ꝛ debet
esse scia. ¶ Adhuc passio cōis inest plurib^{9} per cām cō 3°
munē. syll's demōstratiuus ꝛ dialecticus hñt quasdam
passiones cōes. vt ꝙ sint ex trib^{9} terminis ꝛ duab^{9} ppo
sitionibus ꝛc. ḡ hñt eas per aliam cām cōem: s3 illis ni
hil est cōe ppe nisi syll's simplr qā dicte passiones pri^{9}
sunt sylli simplr. ꝛ si hoc demonstrari possunt de ipsa: ꝛ
ita de syllogismo simplr debet esse scia. ¶ Adhuc syll's 4°
simplr est instrumentū quo acquirit fides de qōne opi
nabili ꝛ scia de qōne scibili: sed oē instrumētū artificia
le hēt ꝛ artē ꝛ sciam ipsum ꝯstituente3: q̄re syll's simpli

ꝓpositio dialectica vel demr̄atiua sumit aliqd de aliq̄ eē, vel nō eē: ſ3 ois ꝓpo ſyllātā ſimplr̄ eſt dialectica vel demr̄atiua. ḡ ois ꝓpō ſyllogiçata ſimplr̄ ſumit aliqd de aliq̄ eē vel nō eē: ⁊ ſic p3 ꝙ diffinitio bri data eſt: q2 intētio fuit ꝓpōnē ſyllogiſticā diffinire. In hac rōne ſic pcedit. p° ponit quādā dr̄iam iter ꝓpōnē dialecticā ⁊ demōſtratiuā. ex q̄ p3 maior dicēs: ꝙ differūt ꝓpō dialectica ⁊ demr̄atiua. q2 demōſtratiua eſt ſumptio ptis determinate ɔ̄dictionis. ſ. vere ſine iterrogatiōe. Dialectica aūt eſt iterrogatio alteri⁹ ptis ɔ̄dictionis. ⁊ hec indifferēter vere vel falſe: dūmō ꝓbabilis. Ex quo p3: ꝙ ex q̄ vtraqʒ ſumit ptē3 ɔ̄dictionis: ꝙ ſit aliqd de aliq̄ eē vel nō eē. ⁊ hec fuit maior rōnis: ⁊ ħ eſt (Differt aūt.) Scd̄o ponit minorē dicēs: ꝙ nihil differt vt fiat ſylls de vtraqʒ. q. d. vel hec vl' illa eſt ꝓpō de qua fit ſylls: ⁊ ħ eſt (Nihil aūt diſtabit.) Tertio īfert ɔ̄nē: ⁊ ħ eſt (Quare erit ſylliſtica.) 4° ꝓpter euidentiā ꝑdictoꝝ apit modos tā ꝓpōnis dialectice q̄ʒ demōſtratiue dicēs. ꝙ ꝓpō demōſtratiua. aut eſt vera ⁊ p°. aut ſumpta ꝑ veras ⁊ ꝑmas. ⁊ nota ꝙ p° eſt demonſtratiua in eſſe potiſſimo. ſcd̄a in eſſe ɔ̄tri. ¶ 2° aperit modos ꝓpōnis dialectice dicēs. ꝙ ꝓpō dialectica apō ꝑcunctātē eſt iterrogatio. apō aūt ſyllogiçantē eſt ſūptio alicui⁹ apparētis ſiue ꝓbabilis quēadmodū in topicis dcm̄ eſt: ⁊ accipiēdum eſt in topicis cōiter ad elēchos: ⁊ per ħ qō dic̄ ꝓbabilis ſignat ꝓpōnē dialecticā ſimplr̄. ⁊ ꝑ ħ qō dic̄ apparētis ſignat dialecticā prauē ſe hn̄tē: q̄ eſt litigioſa vl' tētatiua ⁊ hō. Un̄ p3 hic ꝙ locut⁹ eſt de ꝓpōne valde cōiter. ⁊ ħ eſt (Demr̄atiua vo.)

¶ Quid ergo ꝓpoſitio ⁊ quid differt ſyllīca ⁊ demonſtratiua ⁊ dialectica ſubtilr̄ quidem in ſequētī dicet̄. ad p̄ntem aūt vtilitatē ſufficiēter nobis determinata ſunt que nunc.

¶ Cōſequēter epilogat dicēs: ꝙ q̄tū ad p̄ns negociū ſatis determiata eſt diffō iter ꝓpōnē dialecticā ⁊ demr̄atiuā. ſed iferius. ſ. in p̄n⁹ poſt^rꝝ. hoc ſubtilr̄ declarabit̄. Dictū eſt ēt gd ſit ꝓpoſitio: ⁊ ħ eſt (Quid aūt ꝓpoſitio.)

Dubium **Dubitatur** forte hic ⁊ p° de diffōne ꝓpōnis. ⁊ p° de genere ei⁹. cū eni3 oīo diuidat̄ in ꝑfectam ⁊ in impꝑfectā: videt̄ ꝙ oīo ꝑfecta debeat poni in diffōne ei⁹ tanq̄ʒ gen⁹ ei⁹ ꝓximū. ¶ Et dōm ꝙ apō logicū nō eſt alia oīo niſi ꝑfecta. ſupponit eni ꝑfectū ⁊ cōgruū: ⁊ iō ꝑ oīonē itelligit̄ ꝑfecta oīo quo ad logicum. R°

Dubium **Deinde** dubitaret forte aliqs de differētiis ei⁹. videt̄ eni ꝙ male diffiniat̄ ꝑ affirmatiuū ⁊ negatiuū: tū q2 iferi⁹ nō diffinit ſuū ſupius ſ3 ecōuerſo. tū q2 ſūt dr̄ie diuidētes ipm. igit̄ nō diffiniūt: ſ3 magis ecōuerſo. affirmatiuū aūt ⁊ negatiuū ſūt dr̄ie diuidētes ꝓpōnē ⁊ iferiores ipā. ¶ Et dōm ꝙ iſte dr̄ie ꝓpōnis cadūt in ei⁹ diffōne ſub diſiūctiōe ad circūloquēdū dr̄ia3 eēntialē ꝓpōnis ⁊ cōpletiuā. Un̄ is eſt ſenſus. oīo ſignatiua vel ꝑdicatiua alicui⁹ de aliquo: ſic aūt ponere iferiora in diffōne ſupioris nō eſt icōueniens. ponere tn̄ iferius in rōne q̄ iferius eſt icōueniēs. ¶ Vel dō3 ꝙ per has dr̄ias per q̄s diffinit ſimul diffiniat ⁊ diuidat. R°

Dubium **Adhuc** forte dubitaret aliqs. q̄re magis ponant̄ he dr̄ie affirmatiuū ⁊ negatiuū ad circūloquēdū dr̄ia3 talē q̄ʒ alie dr̄ie diuidētes ꝓpōnē que ſub diſiūctiōe accepte cū ꝓpōne ɔuertunt̄. ¶ Et dō3 ꝙ ħ eſt: q2 hic diffinit ꝓpōnē ſm ꝙ ē ſylliſtica: ſic p3 i textu. Sylls āt maxie diuerſificat̄ penes has dr̄ias affir^{mati}^{ui} ⁊ neg^{atiui}. R°

Dubium **Sed tūc** dubitatur: q2 maior diuerſitas eſt ſylli penes has dr̄ias ꝓpōnis vl'e ꝑticulare. ſm ḡ hāc rōnē debuit ꝑ iſtas dr̄ias cōpleuiſſe ꝓpōnis diffinitione3. ¶ Et dōm: ꝙ l3 ſylls diuerſificet̄ ſm modū per R°

vl'em ⁊ particularē ſicut per affirmatiuū ⁊ negatiuū: tn̄ eēntialiores ſunt ꝓpōni affirmatio ⁊ negatio q̄ʒ vl'itas ⁊ ꝑticularitas. ⁊ iō ſua diffinitio magis complet̄ per iſtas differētias affirmatiuū ⁊ negatiuū q̄ʒ per reliquas.

Deinde querit̄ q̄re alr̄ diffiniat̄ hic ꝓpō q̄ʒ in topicis: ⁊ q̄ʒ enūtiatio in lib° ꝑiar^{mē}: cū ſint idē3 ſm rem. ¶ Et dōm ꝙ differūt ꝓpō ⁊ enūtiatio vt dicit Boetius. enūtiatio tn̄ ꝓpter ſe ꝓfert̄. ⁊ p° enuntiat qō eſt in aīa: ⁊ iō diffinit per veꝝ ⁊ falſum que ſunt in aīa. ſed ꝓpō eſt alterius grā. ſ. ɔ̄nis. ſed hoc pōt eſſe dupliciter ſm duplex eē ſylli cui r̄ndet. aut eni3 eſt ſylls in terminis ſignificatiuis: ⁊ eius ꝓpō eſt eadē in ſubo cū enūtiatione: ſed differens in mō: ⁊ ideo ſignat veꝝ vel falſum: ⁊ ſic diffinit̄ per veꝝ ⁊ falſu3 in top̄. Boetij. aut eſt ſylls in termīs abſtrahentib⁹ a materia: de quo hic determinat Ar. ⁊ huic r̄ndet ꝓpō in termīs abſtrahētib⁹: ⁊ ħ mō differt ab enūtiatiōe: ſicut p3. ⁊ hāc diffinit Ar. hic. Dubium R°

Conſequenter forte dubitat̄ de diſione ꝓpoſitionis. videt̄ enim diminuta ꝓpter omiſſionē ꝓpōnis ſingularis. ¶ Et dōm ꝙ ſingulare nihil aliud eſt q̄ʒ ꝑticulare ɔtractu3. vnde per ꝓpōnem ꝑticularē dat itelligere illā que eſt cu3 ſigno particulari: ⁊ ꝑticularē ɔtractam que ſingularis eſt. Dubium R°

Adhuc forte dubitabit aliqs. cū multiformis ſit diuiſio ꝓpōnis. vbi grā. ꝑ veꝝ ⁊ falſum: ꝑ vnā ⁊ plures: ꝑ ſimplicē ⁊ cōpoſitā: per modalē ⁊ de ineē. q̄re ſolā diſionē ponit ꝑ vl'em ꝑticulare3 ⁊ indefinitā. ¶ Et dōm ꝙ itēdit de ꝓpōne ſm ꝙ ſylliſtica: iō ſolum ponit dr̄ias ſm q̄s maxime ɔſiſtit ſylli diuerſitas. penes autē iſtas dr̄ias affirmatiuū ⁊ negatiuū: ⁊ penes iſtas: vl'e particulare ⁊ indefinitū maxime ɔſiſtit diuerſitas ſm modū: ⁊ iō tn̄ iſtas dr̄ias ponit priores in diffōne poſteriores dr̄ias in diſione. Iſte aūt dr̄ie veꝝ ⁊ falſum. vna plures: ſimplex ⁊ cōpoſitū. nō faciunt diuerſitatē in modis illoꝝ: nec iſte modales de ineē niſi ſm mām tn̄: ⁊ ideo diuiſionē ꝓpoſitionis per iſtas dr̄ias non tangit. Dubium R°

Adhuc dubitaret forte aliqs. cū idefinita ⁊ ꝑticularis ꝓpō ɔuertant̄: vtraqʒ ēt ſequat̄ ad vl'e3 q̄lr̄ diuidant̄ ꝑ oppoſita. ¶ Et dō3 ꝙ aliō eſt ɔſiderare ꝑticularem ꝓpōnē ſub iſta itētione ꝑticulare: ⁊ aliud id qō eſt ꝑticulare ſm rē: ſilr̄ eſt diuerſimode ɔſiderare idefinitā ⁊ vl'e3: ⁊ penes p̄mā ɔſiderationē adiuicē diuidunt̄ ⁊ iuicē ſic opponunt̄. vl'e eni non eſt ꝑticulare nec indefinitū: nec ꝑticulare idefinitū. Scd̄m aūt 2^{am} ɔſiderationē3 nō opponunt̄ nec adiuicē diuidunt̄: imo magis idē ſunt ſm rem res vl'is ⁊ particularis ⁊ infinite. Dubium R°

Adhuc dubitat̄. cū idefinita dicat̄ ꝑ ꝑuationē. tam vl'is q̄ʒ ꝑticularis. vt dicit in lr̄a. q̄re magis ɔuertit̄ cū ꝑticlari q̄ʒ cū vl'i. ¶ Et dō3 ꝙ idefinita dr̄ ꝑ ꝑuationē vtriuſqʒ ſigni: ⁊ ɔuertit̄ cū ꝑticulari: eo ꝙ nō ſuppōit m̄ltitudinē ſuppoſitoꝝ ſb̄ ꝑdicato: ſic̄ nec ꝑticularis. vl'is āt ſuppōit m̄ltitudinē ſuppoſitoꝝ ſb̄ ꝑdicato. Dubium R°

Adhuc forte dubitabit aliqs. cū ars imitet̄ nā3 vt dr̄ 2° phyſicoꝝ. i nā āt nihil ē ifinitū vt accipit̄ i 3° phicoꝝ: quo ē i arte aliqd ifinitū ſic̄ ꝓpō idefinita. ¶ Et dō3 ꝙ ifi^{tum} pt̄ dicē ꝑuationē finis: ⁊ ſic nihil ē ifinitū i arte ſic̄ nec i nā. vl' pōt dicē ꝑuationē certitudis: ⁊ ſic ē aliqd ifinitū i arte ſic̄ ꝓpō idefinita que ſic noīat̄: q2 caret certitudie vl'is determinationis ⁊ ꝑticularis. Dubium R°

Cōſter dubitat̄ de viſicatiōe diffōnis. dic̄ eni3 ꝙ demr̄atiua ꝓpō ſumit: ⁊ nō iterrogat. dialectica aūt ecōuerſo: querit̄ hui⁹ cā. ¶ Et dicēdū ꝙ q2 demōſtrator ꝓcedit ex veris nō curat de ɔſenſu r̄ndētis. ⁊ ꝓpterea demōſtrator nō iterrogat ad hn̄dum ɔſenſu3 r̄ndētis ſ3 ſumit. dialecticus aūt pri⁹ iterrogat vt fiat ei Dubium R°

consensus:quo habito postea in syllogiçando sumit.
Adbuc dubitat de minore ꝓpone argumenti q̄ dic ꝙ ois ꝓpo syllistica simplr ē dialectica vl demr̄atiua. B eē falsuz:cū sit ꝓpo dialectica litigiosa ⁊ tētatiua q̄ ēt sūt syllistice. ¶ Et dōz ꝙ sub dialectica ꝓpone cōprehendit tā litigiosaz q̄ tētatiuā ⁊ alias ꝯsiles eo ꝙ vnaqueqȝ illaꝝ iterrogatio est sicut ꝓpo dialectica ⁊ nulla illaꝝ sūptio est. ⁊ B signat i fine hui⁹ ptis vbi apit modos ꝓpōnis dialectice. hoc eni facit pp minoris v̄ifi catione: vt pȝ ꝙ ipse accipit vl'r dialecticā ad dialecticā bn̄ se hñtem ⁊ praue. ¶ Adbuc posset dubitari de B qd dicit ꝓpōnē demōstratiuā eē que per p̄mas ⁊ veras sumit: ⁊ de B qd dicit ꝓpōnē dialecticā eē sumptionē alicuius apparētis:sed hoc solutū est in ex̄pōne littere.

Erminū v̄o voco in quē resoluit ꝓpositio vt p̄dicatuȝ ⁊ de quo p̄dicat aut apposito aut separato eē vel nō eē.

Conter determiat de termio significās ei⁹ diffōnē p B qd dic ipz esse in quē resoluit ꝓpō. ⁊ diuisionē p B qd dicit terminoꝝ alteꝝ esse qui p̄dicat ⁊ alteꝝ qui subycit apposito eē. i. affirmatione facta p v̄bū affirmatiuū. vel diuiso. i. diuisione facta per v̄bū negatiuum: ⁊ B est (Terminū v̄o voco.) Dic posset queri de ordie ptis hui⁹ ad p̄cedētez: sed solutū est in dicēdo snīam littere p̄cedētis: q̄uis enī illud qd est terminus simplr prius sit q̄ ꝓpō: ⁊ ita nālr prius sit:tn̄ in rōne qua terminus est posterius.

Dubium Sed queritur q̄re magis dicit terminuȝ voco q̄ termin⁹ est. cū B verbū est sic
R° ꝓpriū verbū diffōnib⁹. ¶ Et dōz ꝙ B est:q2 terminus nō est in ꝓpōne nisi methaphorice. in ꝯtinuis aūt ꝓprie est terminus. vn̄ dicit tn̄ voco. q. d. cū in ꝯtinuis ꝓprie sit terminus ego voco hic terminum in quem ⁊c̄.

Dubium Adbuc dubitat. cuȝ silr resoluat sylls in ꝓpōnē sic ꝓpō in terminū. q̄re magis diffiniat terminus p B ꝙ in ipm resoluit ꝓpō q̄ ꝓpō p B ꝙ in ipsaz re
R° soluat sylls. ¶ Et dōm ꝙ B est:q2 cōpleta est resolutio ad terminū: ⁊ nō est cōpleta resolutio ad ꝓpōnem. stat enim resolutio ad terminū ⁊ nō ad propositionem.

Dubium Adbuc forte dubitabit aliqs. q̄re diffinit termin⁹ p ꝓpōnē. cū ꝓpō sit posterior termio. sȝ id
R° qd pri⁹ est nō debet diffiniri per posteri⁹. ¶ Et dōm: ꝙ sit aliter de primis p̄ncipijs in aliq̄ gñe: ⁊ de ꝯñtibus ad ipsa. ꝯñtia enī ad ipsa hñt diffiniri p p̄ora. P̄ria aūt per p̄ora simplr diffiniri nō p̄ñt:sed per posteriora que quo ad nos p̄ora sunt: vel p̄ñt diffiniri p p̄uatione: sic diffinit pūctus qui est p̄n^m in magnitudine. diffinit eniȝ pūctus cuius pars nō est. Terminus igit cū sit p̄mū p̄ncipium in suo genere per prius simplr diffiniri nō pōt: ⁊ ideo p propositionez diffinitur que posterior est simpliciter.

Dubium Deinde dubitat de diuisione termini. s. quare potius diuidit ipm per subm ⁊ predicatū q̄
R° per nomē ⁊ verbū. ¶ Et dōz ꝙ hoc est: q2 nomē ⁊ v̄buȝ sunt ꝓprie ptes enūtiationis. subm v̄o ⁊ predicatū ꝓpositionis. ⁊ hoc patet ex predictis quomodo sit.

Dubium Adbuc dubitat de diuisione termini. si eniȝ qdā terminoꝝ est p̄dicatum: qdā v̄o de quo p̄dicat apposito eē vel nō eē sicut ipse dicit in l̄ra: igit hoc ipm
2° eē nō p̄dicat sȝ est appositū subto ⁊ p̄dicato. ¶ Adbuc videt idē sic: in syllō p̄ figure idez p̄dicat in minori qd subycit in maiori: sed eē in maiori nec est subm nec ps subiecti. ergo nec erit p̄dicatū mioris: nec pars p̄dicati.
In opm ¶ Oppositū tn̄ videt sic: cū dicit hoc est aliqd subyciatur ⁊ aliqd predicat: sed non p̄dicat aliqd nisi hoc verbum est. ¶ Itē qd de altero affirmat vel negat est p̄dicatū: hoc ipm eē est tale. ergo ⁊c̄. ¶ Adbuc in lib° piar^{as} 2°
di qd est p̄dicat 2^m adiacēs: idē ēt dicet infra in B lib°. ḡ 3°
B verbū eē p̄dicatū est: ⁊ nō solū ligamētum p̄dicati ad subm. ¶ Adbuc sic dicit Ar. in 8° p̄ phic esse qd p̄dicat 4°
forma est ei⁹ de quo p̄dicat. sȝ iter mām ⁊ formā nō cadit mediū: sȝ seipsis iungunt adinuicē. ḡ iter subm ⁊ p̄dicatū nō cadit mediū: sȝ seipsis iungunt. ḡ B v̄buȝ est nō erit mediū iter p̄dicatū ⁊ subm: sȝ erit ipm p̄dicatū.
Rōnes vltime ꝯcedēde sunt. ¶ Ad obm dōz. ad p^m sic. Ad pm
q2 cū dic Ar. ꝙ termioꝝ ali⁹ est subȝ apposito eē vl nō eē nō itēdit nisi ꝙ affirmat p̄dicatū vel negat: sic pȝ in ex̄pōne l̄re. ¶ Ad 2^m dōz ꝙ p̄dicatū dup̄ pōt dici. s. totū Ad 2m
id qd di de altero. ⁊ sic nunq̄ excludit eē a p̄dicato: vel pōt dici id qd ipm eē specificat tn̄. ⁊ sic accipit cū di: ꝙ in syllis p̄ figure idez subycit in p° qd p̄dicat in 2°. ⁊ talis modus loquendi de p̄dicato propter prauos p̄cessit in vsum: semp tamen sm veritatē predicat verbum.

Syllogismus est oratio in qua positis quibusdam aliud quidē ex necessitate contingit eo ꝙ hec sint. Dico aūt eo ꝙ hec sint ꝓpter hoc cōtingere. propter hoc v̄o contingere nullius extrisecus termini indigere vt fiat necessarium.

Hic deteiat de syllo sȝ se sic. p̄ pōit diffōnē ei⁹ dicēs: ꝙ est oīo in q̄ qbusdā positis aliud qd ex necitate accidit eo ꝙ hec sint: ⁊ B est (Sylls ē oīo.) 2° exponit pticulā vltimā dicēs ꝙ ꝯñē accidē ꝓpter B est ꝯtigē ꝓpter p̄missas. hoc aūt idē est ꝙ nulli⁹ termini extrisceci idigere ad B ꝙ sit nec̄ius: sed ꝙ sit simplr pp ipsas p̄missas. ⁊ nota ꝙ dic syllȝ simplr nō idigere termini extrisceci. q2 aliqñ ad apparētiā nec̄itatis idiget aliq̄ ꝓpetate extrinseca termioꝝ cui⁹ est ꝯuersio: sȝ nūq̄ idiget alio termio q̄ termis sūptis: ⁊ B est (Dico āt eo ꝙ hec sūt.) Dic posset dubitari cū sylls sit qdā mot⁹. s. rōnis: q̄re in diffōne ei⁹ nō ponit mot⁹ pro genere. Sȝ hec solo pȝ ꝙ sylls vere mot⁹ non est: sed magis methaphorice loquendo.

Sed dubitat q̄re in diffōne eius ponit oīo que est gen⁹ nō ꝓpriū: ⁊ non rōcinatio ⁊ argumētatio que est gen⁹ ꝓprium. ¶ Ad B aūt duplr Dubium
pōt dici sm duplicē expōnē diffōnis sylli: q̄re vna talis p̄a expō
est. p pticulas positas in diffōne sylli excludi debēt oēs spēs rōcinatiōis opposite. s. iductio: exēplum ⁊ entimema. inutiles ēt ꝯiugnes ⁊ petā in 2° hui⁹ determiata: cui⁹ sūt petitio ei⁹ qd est i p̄n°: ⁊ nō cā: sic p pticulā (Quibusdā.) excludit entimema. p hāc pticulā (Positis.) itelligēdū est dispōnē in mō ⁊ figura: p illā excludunt inutiles ꝯiugnes ⁊ iductio. per B qd dic ex nec̄itate excludit exēplū: qd solā hēt ꝓbabilitatē. cū sit argumētū rhetoricū vt dic Ar. in p̄n° post^{or}. Per B qd dic (Aliud accidit.) excludit petitio ei⁹ qd est in p̄n° nō sm ꝙ est loc⁹ sophysticus: sȝ sm ꝙ est petm̄ circa syllȝ simplr: ⁊ determiat i 2° sic. ḡ intelligēdo diffōnē pōt ad q̄onē r̄nderi sic. arg^{tio} est explicatio argumēti p oīonē: qd arg^m est rō faciēs fidē de re dubia. arg^m ḡ cōparationē hȝ ad aīaz cui fidē fac: ⁊ sylls silr sȝ ꝙ ē ar^m. rōciatio v̄o ē discursus a p̄missis i ꝯñē. Sylls igr sȝ ꝙ ē rōciatio hȝ ꝯparationē ad ꝯñē. Oīo aūt sȝ Priscianū ē ꝯgrua dictionū ordiatio. sylls ḡ inq̄tū oīo cōparationē hȝ ad suas ptes itegrales. h̄ āt cōparatio cēntialior est ei q̄ alia aliaꝝ: sic pȝ p se. q̄re oīo poti⁹ ponit i diffōne sylli q̄ rōcinatio vl argumētatio. ¶ Alia ē 2a expō
expō dicte diffōnis. s. vt nō excludant inductio ⁊ ex^m ⁊ entimema cū sint ducibilia i syllȝ: sȝ solū ꝯiugnes inutiles ⁊

les ꝛ pctā ꝯtigit syllꝫ simpˡ ī 2° hᵒ ꝺterminata. ꝛ ꝼm istā iṅtētionē ꝺōꝫ ē ad pdictā qōnē ꝙ si ī diffōne sylli pōeret argᵗⁱ vl rōciatio qᷣ ē ꝓpriū genᵘ eiᵘ: oporteret tali gnī addi ꝺr̄ias eēntiales cōpletiuas sylli. ꝑ q̄s excluderēt a syllō alie spēs argumētatiōis. ❡ Adhuc solet alr̄ exponi

3° expō. ꝺcā diffō. s. vt excludanᷣ oēs loci sophistici sil̄ cuꝫ alijs spēbᵘ argumētatiōis: sꝫ ei ñ ē ꝯsentiēdū: syllᷣ.n. fo̅ alr̄ de q̄ ꝺterminaᷣ in h libro. tm̄mō sūt due ꝓpōnes ꝛ tres termini. Forma āt ꝛ figura ꝛ modus pōt saluari ī syllō sophistico: sic pꝫ hic. Ois canis currit. oē latrabile est canis. g̃ ꝛc̄. ꝛ in mltis alijs. Pōt āt meliᵘ ꝛ subtiliᵘ rn̄deri ad qōnē factā sic. Argᵐ ꝼꝫ Ar̄. ī 8° top. ē syllᷣ dialecticᵘ qr̄ cū argᵗⁱ sit expssio argᵗⁱ ꝑ ꝼmonē: neqꝫ argᵐ nꝫ argᵗⁱᵒ est genᵘ sylli. sꝫ eꝯ ꝼꝫ Ar̄. ❡ Adhuc rōciatio ꝺr̄ analogice de syllō ꝛ alijs ꝺr̄ijs eiᵘ. ꝛ p̊ de syllo: ꝛ pterea nihil est in se aū syllꝫ: sꝫ ipa p̊ icludiᷣ ī syllō: talis.n. ē nā analogi ꝛ iō neqꝫ sumiᷣ rōciatio ꝑ gnē sylli neqꝫ argᵐ: nꝫ argᵗⁱᵒ sꝫ ī or̄one vniuocanᷣ syllᷣ ꝛ alij modi rōciatiōis. Quis eni eē rōciatiōis ꝯueīat alijs a syllō ꝑ syllꝫ. ñ tn̄ sic ē de or̄one sꝫ in or̄one vniuocanᷣ. ꝛ iō optie diffiniᷣ syllᷣ ꝑ or̄onē: qr̄ ꝓpriſſime genᵘ est ei ꝛ alijs modis arguēdi.

Dubiuꝫ R° Adhuc forte dubᷣ. q̄re nō ꝺiᷣ ꝙ syllᷣ ē or̄ones sed ꝺiᷣ or̄o: cū tn̄ sint ibi pl̄es or̄ones. ❡ Et ꝺicēdū ꝙ id qᷣ aliū ꝯbit ñ pōit ī nūeꝝ cū ipo. mioꝛ āt ꝓpō ī syllō ꝯbit maiorē ad ꝯnē. ꝛ iō ñ ponūt ī nūeꝝ. ꝛ iō ꝺr̄. syllᷣ ē or̄o ꝛ ñ or̄ones. adhuc ab vnitate finis. s. ꝯnis

Dubiuꝫ R° Adhuc dubᷣ gd itēdat ❘ ꝺr̄ or̄o vna (Positis ꝛc̄.) ꝑ hāc pticulā. ꝛ ꝺōꝫ ꝙ itēdit ꝺispōnē ī mō ꝛ figura sic pꝫ ꝑ p̊ᵃᵐ expōnē diffōnis. Ul̄ pt meliᵘ ꝺici ꝙ ꝺispō ē ptiū māliū ꝓpe. vñ itēdit ibi ꝺispōnē termioꝝ ī ꝓpōnibᵘ ꝑ q̄s ꝺinoſciᷣ figura ꝛ ꝺispōne ꝓpōnū adiuicē ꝑ quā ꝺinoſciᷣ modus: qr̄ taꝫ termini q̄ꝫ ꝓpōnes sūt

Dubiuꝫ R° Queriᷣ q̄re ñ pōit hāc ꝺr̄iaꝫ: ❘ ptes māles ī syllō. ꝯceſſis sic Boeᵘ pōit. ❡ Et ꝺōꝫ ꝙ Boeᵘ diffinit syllᷣm ꝓut cōpetit ꝺiaᶜᵒ q̄ expostulat sꝑ rn̄ſionē socij. Ar̄. āt h diffinit syllꝫ simpᷣ vt ꝯueīt tā ꝺiaᶜᵒ q̄ꝫ de

Dubiuꝫ R° Adhuc dubitabit aliq̄s q̄lr ꝯ ē aliꝺ a p ❘ mr̄atori. miſſis: cū ñ videaᷣ eē nisi ꝑs ꝑmiſſaꝝ: cū ēt illᷣ nō petētes sit aliꝺ qᷣ sciᷣ nālr ab alio. Et ꝺōꝫ ꝙ ꝼꝫ māꝫ nō ē ꝯ aliꝺ a ꝑmiſſis. ꝼꝫ foꝛaꝫ āt ē aliꝺ. foꝛa.n. ꝯnis cōpō ē. sꝫ alia ē cōpō ī ꝯne: ꝛ alia ī ꝑmiſſis. In ꝯne.n. cōponunᷣ extrēa adiuicē: ī ꝑmiſſis āt meᵐ cū extrēis vel extrēa cū medio: vel vnū extremū medio ꝛ meᵐ alteri.

❡ Perfectū ꝺo voco syllꝫ nulliᵘ aliᵘ indigētē ṗter ea q̄ aſſumpta sūt vt appeat neciᵘ. Impfectū ꝺo q̄ idiget aut vno aut pluribᵘ q̄ sūt necia ꝑ sumptos termios: nō āt sūpta sūt ꝑ ꝓpōnes.

❡ Conter ꝺterminat de syllo gd sit q̄tū ad suas ptes subiectiuas. Et p̊ ꝺterminat gd ē syllᷣ ꝑfectᵘ ꝺicēs: ꝙ ē illud qᷣ nullo idiget ṗter ꝑmiſſas ad h vt appareat eiᵘ necitas. ꝛ h ē (Perfectū ꝺo voco.) Scḋo ꝺterminat gd est syllᷣ ipfectᵘ ꝺicēs: ꝙ ille q̄ idiget ad euidētiā necitatis vno vl̄ plibᵘ q̄ ex necitate hita sunt ꝑ termios manētes eosdē: sꝫ nō ꝑ ꝓpōnes manētes easdē. Et nō ꝙ est idigētia vniᵘ sic ꝯuerſiōis pluriuꝫ sic ꝯuerſionis ꝛ trāspōnis ꝓpōnū vel intētā vniᵘ pōt eſſe vel ꝯuerſionis vel reductiōis per ipoſᷣe vel expōnis: his eni in sequētibus māe ꝑficiēdo syllos iperfectos. ꝛ h est (Imperfectū ꝺo ꝛc̄.)

Dubiuꝫ R° Dubitaᷣ hic forte cū sit syllᷣ vl̄is ꝛ pticularis affirᵐ ꝛ negᵘˢ sic ꝑfectᵘ ꝛ ipfectᵘ. q̄re tn̄ ꝺterminat gd ē syllᷣ ꝑfectᵘ ꝛ ipfectᵘ. ❡ Et ꝺōꝫ ꝙ h ē qᷣ itēdit de syllō ī statu cōpleto ꝛ minᵘ cōpleto ꝼꝫ figuraꝝ ꝺiuersitatē vt staᷣ minᵘ cōpletᵘ ꝑ cōpletū ꝑficiaᷣ. hāc aūt intētionē ꝑse respiciūt iste ꝺr̄e ꝑfectū ꝛ iperfectū: alie āt ꝑ accn̄s: ꝛ iō ꝺterminat has ꝺr̄ias sylli ꝛ nō alias.

Dubiuꝫ R° Adhuc dubitaᷣ. cū ꝑfectū ꝛ ipfectuꝫ sint paſſiōes sylli. q̄re ꝺterminat gd sint cū de paſſiōe oꝫ ꝑcognoscere tn̄ gd ē qᷣ ꝺr̄ ꝑ nomē: vt pꝫ ī p̊nᵒ poſte. ❡ Et ꝺōꝫ ꝙ ꝺ paſſiōe ꝺemr̄ata de subto ñ oꝫ scire gd fuit ante ꝺemr̄ationē: sꝫ tn̄ gd ꝺicaᷣ ꝑ nomē: sic ꝺcm̄ ē: sꝫ tales ñ sūt iste paſſiōes ꝑfectū ꝛ ipfectū: imo oꝫ ipas ī se cognoscē ❘ q̄tū ad p̊ns negociū: ꝛ iō diffiniet eas.

Dubiuꝫ 2° Adhuc dubitaᷣ. si syllᷣ ipfectᵘ aliq̄ idiget: vt ꝺr̄ in sua diffōne. syllᷣ āt simplr̄ nlᷣo idiget extriseco. s. sic ꝺr̄ ī expōne diffōnis. g̃ syllᷣ ipfectᵘ syllᷣ nō est. ❡ Adhuc cui deest rei ꝑfectio ñ suscipit ṗdicationē eiᵘ: sꝫ syllᷣ ipfectᵘ ñ hꝫ ꝑfectionē sylli. g̃ de ipo ñ ṗdicaᷣ syllᷣ.

Ad p̊ᵐ ❡ Ad p̊ᵐ ꝺōꝫ ꝙ syllᷣ simplr̄ nullo idiget extriseco ad h vt sit neciᵘ. syllᷣ āt ipfectᵘ idiget aliq̄ extriseco ñ vt sit neciᵘ sꝫ vt appareat neciᵘ: ꝛ ita nō reprobat syllᷣm ipfectū eē syllꝫ sic simplr̄ syllᷣ.

Ad 2ᵐ ❡ Ad 2ᵐ ꝺōꝫ ꝙ 2ˣ est ꝑfectio. s. q̄ ad eē: ꝛ q̄ ad bn̄ eē. qñ āt ꝺr̄ syllᷣ ipfectᵘ h ē ꝙ caret ꝑfectiōe 2ᵃ que ꝑtinet ad bn̄ eē: nihilominᵘ de eo tn̄ ṗdicatur syllᷣ. qr̄ hꝫ perfectionē sylli p̊ᵃᵐ q̄ ꝑtinet ad eē sylli.

❡ In toto aūt eſſe alterū altero ꝛ de oī ṗdicari alterum de altero idē est. Dicimᵘ aūt de oī ṗdicari qñ nihil est sumere subiecti de quo non ꝺicaᷣ alterum ꝛ de nullo similiter.

❡ Determiato gd ē syllᷣ ī se ꝛ ī suis ptibᵘ: hic ꝺterminat q̄dā p̊nᵃ rectificātia ꝛ ꝑficiētia syllꝫ: ꝛ ꝺidiᷣ ī duas. In p̊ᵃ ꝺterminat duo p̊nᵃ rectificātia ꝛ ꝑficiētia syllos ꝑfectos. In 2ᵃ cū ꝺiᷣ (Qm̄ āt ois ꝓpō.) ꝺterminat vnū p̊nᵐ ꝑficiēs syllos ipfectos. s. ꝯuerſionē ī modis eiᵘ. In p̊ᵃ parte sic ꝓcedit. p̊ ꝺiᷣ ꝙ idē ē alteꝝ ī toto eē ꝛ alteꝝ ꝺici de altero: ꝛ qᷣ ꝺr̄ h itellīgēdū ē ꝼꝫ rē: ꝺr̄nt tn̄ ꝼꝫ rōnē: qr̄ eē ī toto altero ꝺiᷣ cōparationē subti ad ṗdicatū. ꝺr̄.n. subm totalr̄ eē ī ṗdicato. ꝺici āt ꝺ oī altero ꝺiᷣ cōpōnē ṗdicati ad subꝫ. Eodē mō itellīgēdū ꝺ his duobᵘ nō eē ī toto: ꝛ ꝺici ꝺ nullo. ꝛ h ē (In toto āt.) 2° diffinit ꝺici ꝺ oī ꝛ ꝺ nullo. Et p̊ ꝺici ꝺ oī ꝺicēs ꝙ illᷣ ē qñ nihil ē sumē subti ꝺ q̄ nō ꝺicaᷣ ṗdicatū. ꝛ h ē (Dicimᵘ āt.) ❡ 2° innuit diffōnē eiᵘ qᷣ ē ꝺici ꝺ nullo alteꝝ altero qñ nihil ē sumē subti a q̄ ñ remoueaᷣ ṗdiᵐ. ꝛ h ē (Et ꝺ nllo.) Suffit aūt istoꝝ duoꝝ p̊nᵒʳ ꝑficiētiū syllos ꝑfectos. pꝫ ꝙ ois syllᷣ ꝑfectᵘ aut est affirᵘˢ: ꝛ sic ꝑficiᷣ siue rectificaᷣ ꝑ p̊nᵐ p̊ᵐ: aut est negᵘˢ: ꝛ sic ꝑ 2ᵐ. ❡ Hinc poſſet dubitari de ꝺr̄ia iter ꝺici ꝺ oī ꝛ eē ī toto. sꝫ pꝫ exponēdo sniaꝫ lr̄e. ❡ Pōt g̃ q̄ri cᵘ ꝯditio sit ꝺici ꝺ oī. s. vtꝝ subti aut ṗdiⁿ. vr̄.n. ꝙ subti eiᵘ.n. vr̄ ꝯditio cᵘ ē ꝺispō. h sigᵐ ois h āt ē subꝫ. ❡ Cōtra. ꝺici ꝺ oī iportat hītudinē ṗdiⁿ ad subꝫ. q̄re p̊ vr̄ eē ṗdicati. ❡ Et ꝺōꝫ ꝙ ē ꝯditio p̊ ṗdiⁿ. Dici.n. ꝺ altero spectat ad ṗdiᵐ tn̄. q̄re ē tn̄ eiᵘ ī cōpōne ad subꝫ. vñ ꝺici ꝺ oī ē ꝺici ꝺ vnaq̄q̄ꝫ pte subti. ꝛ ꝑ h pꝫ rn̄ſio ad obꝫ. ñ.n. ē ꝺici ꝺ oī ꝯditio eiᵘ cui p̊ addiᷣ h sigᵐ ois. sꝫ ē ṗdiⁿ ī cō ❘ pōne ad subᷣ.

Dubiuꝫ R° Adhuc dubᷣ. q̄re magᷣ ꝺr̄ in eiᵘ diffōne. qñ nihil ē sumē subti: q̄ꝫ sub subto ꝛ q̄ ē ꝺiuersitas iter hos ꝼmōes. ❡ Et ꝺōꝫ ꝙ 2ˣ ē ꝺistributio. vna ptiuꝫ subiuaꝝ q̄ ꝺistributio fit ꝑ h sigᵐ ois frequēnteᵘ. Alia ptiū itegraliū q̄ fit ꝑ h sigᵐ totᵘ: vt g̃ cōphēderet vtrāqꝫ ꝺistributionē ꝺiᷣ qñ nihil ē sumē subti: ꝛ nō ꝺiᷣ sub subto: qr̄ tā ptes itegrales q̄ꝫ subiue faciūt aliquid subti: sole aūt ptes subiecti sue ꝓprie sunt sub subto.

Dubiuꝫ R° Adhuc dubitaᷣ. vr̄.n. ꝙ ista diffō ꝯueīat ꝓpōni indefinite: cū ṗdicati iherētia ē eēntial. si eni ꝺicaᷣ. hō ē aīal. nihil ē sumē subti cui nō ꝯueīat ṗdiᵐ: ꝛ tn̄ ibi nō ē ꝺicē de oī. q̄re male ꝺr̄ diffō. ❡ Et ꝺōꝫ ꝙ in diffōne eiᵘ qᷣ ē ꝺici de oī accipiēdū ē ꝺici actualr̄: vt is sit sēsus. qñ nihil ē sumē subti ꝺ q̄ actualr̄ ꝺ oī pte subti nō ꝺicaᷣ ṗdiᵐ: sꝫ nūc ꝺr̄ habitualr̄ addito aūt signo ad subm ꝺiceᷣ actualr̄ de oī: ꝛ tūc erit ibi ꝺici de omni.

nō eē:ꝛ iō in h̄ libro negatiue de mō ꝯuerti dicunt̄ que sunt negatiue ipſi⁹ eē ꝛ nō ipſius modi. Scd̄o oñdit cōuerſionē vl'is affirmatiue ꝛ particularis affirmatiue ſimul dicens: ꝙ ſeq̄t̄. ſi nec̄io aliqđ.b.eſt.a.ḡ nec̄io aliqđ a.eſt.b. q2 ſi nō ſit ſtabit oppo^m. ſ. nō nec̄io aliqđ.a.ē.b. ſ3 hec ꝯuertit̄ iſti. ꝯtigit nll3.a.eē.b. ꝛ ſi ꝯtigit nullū.a.eē.b. ꝯtigit nullū.b.eſſe.a. qđ nō pōt ſtare cū p̄mis. ſ. de nec̄itate oē.b.eſt.a. vel de nec̄itate aliqđ.b.eſt.a. ꝛ h̄ eſt (Si aūt ex nec̄itate.) Tertio dicit ꝙ p̄ticularis negatiua de neceſſario nō ꝯuertit̄ ꝑpter p̄ductā cā3 in illis de ineſſe. ꝛ hoc eſt (Particularis vō.)

Dubiu3 **Hic forte** dubitat̄ p̄° de h̄ ꝙ dicit ꝑpōnes de neceſſario ſil'r ꝯuerti ſicut ꝑpōnes de ieē: q2 cū ois ꝑpō de nec̄io ſit de ꝯtigēti q2 ꝛ nec̄iū dī ꝯtingere. ꝑpōnes aūt de ꝯtingēti nō ſimil'r ꝯuertunt̄ ſicut ꝑpōnes de ineē. vī ꝙ ꝑpōnes de nec̄io nō ſimil'r ꝯuertant̄ ſicut ꝑpōnes de ieē.

R° ¶ Et dōm ꝙ ꝑpōnes de cōtingenti put neceſſariū dī ꝯtingere ſil'r ꝯuertunt̄ ſilis de ineē ſed nō de ꝯtingēti nato ꝛ īfinito: ꝛ ita fit oppō.

Dubiu3 **Adhuc** dubitat̄ de oñſiōe ꝯuerſionis vl'is neg^{ue} de nec̄io. ſupponit enī in ſua oñſiōe h̄ arg^m. cōtingit aliqđ.a.eē.b.ḡ ꝯtingit aliqđ.b.eē.a. ſ3 hec ꝯuerſio cū ſit ꝑpōnis de ꝯtingēti nōdū oſtēſa eſt: ꝛ ita vī petere qđ eſt in p̄n°. ꝓbat enī per ignotum. ¶ Ad h̄ diceret aliqs ꝙ ibi accipit̄ ꝯtingēs ſm ꝙ nec̄iu3 dī ꝯtingere: ꝛ ita nō ſupponit ꝯuerſionē ꝑpōnis de nec̄io ſm re3. S3 iſtud nō vitat incōueniēs. ſi enī ita ſit tūc ſupponit cōuerſionē p̄ticularis affirmatiue de nec̄io vl' ei eq̄pollēs ꝛ talis ꝯuerſio nōdū oñſa eſt. q̄re adhuc ꝓbat per ignotum ꝛ petit qđ eſt in p̄n°. ¶ Propterea pōt dici ꝙ Ar. ſic arguēdo. ꝯtigit aliqđ.a.eē.b.ḡ ꝯtingit aliqđ.b.eē.a. nō intēdit argumētari per v'tutē ꝯuerſionis ꝑpōnis de ꝯtingēti. imo intēdit. ſ. ꝙ ſuppleat̄: cū ꝯtingēs ſit aliqđ a.eē.b. ponat̄ in eē ꝛ nihil ſeq̄t̄ incōueniēs. ꝛ ſi ponat̄ in eē ſic. aliqđ.a.eſt.b. ꝯuertetur ḡ aliqđ.b.eſt.a. ꝛ h̄ nō pōt ſtare cū p̄ma. ſ. nec̄io nullū.b.eſt.a. ſic intendit Ar. ꝙ per pōnē ꝯtingētis in eē oſtendat̄ ꝑpō: ex quo ex tali pōne nullū ſeq̄t̄ icōueniēs. ¶ Aliter etiā pōt dici ſatis cōpetenter ꝙ nō intēdit ibi Ar. facere ꝯuerſionē ꝑpōnis de ꝯtingēti: imo Itendit ſic argumētari. ſi añs eſt cōtingēs vel poſē. ḡ ꝛ ꝯñs. iſte aūt due ꝑpōnes. aliqđ.a.eſt b. ꝛ aliqđ.b.ē.a. ſūt ꝯuertibiles ꝛ ſibi inuicē ꝯñtes. qñ ḡ ſic argumētat̄ aliqđ.a.ꝯtigit eē.b.ḡ aliqđ.b.ꝯtingit eē.a. Itēdit cū h̄ añs. aliqđ.a.ē.b. ſit ꝯtigēs ꝛ poſē ꝙ h̄ ꝯñs aliqđ.b.ē.a. ſit ꝯtigēs ꝛ poſē: ꝛ ita p3 ꝙ ñ ꝓcedit ex ignotis.

Dubiu3 **Adhuc** dubitabit aliqs de oñſione ꝯuerſiōis affirmatiuarū ꝑpōnū. ibi enī ſupponit h̄ arg^m ꝯtingit nullū.a.eſſe.b.ḡ ꝯtingit nullū.b.eſſe.a. ꝛ ita ſupponit ꝯuerſionē ꝑpōnis de ꝯtingēti que adhuc ignota eſt ꝛ petit qđ eſt in principio. ¶ Et dōm eſt ad iſtud ſicut dictum eſt ad proximam oppoſitionē precedentē.

Dubiu3 **Alterius** forte dubitaret aliqs. vī. n. eē inſtātia ꝯ ꝯuerſionē vl'is affir^{ue} de nec̄io in hꝫ ꝑpōnib⁹. Oē grāmaticū de nec̄itate eſt hō. oē ſanū vl' vigilās de nec̄itate eſt aīal. q2 cū iſte accepte ſint tāq3 vere eaꝝ ꝯuerſe ſūt falſe. ¶ Ad h̄ pōt dici ꝙ ipedit̄ ꝯuerſio ꝑ diuerſa3 acceptionē ꝑpōnū ex p̄te ſubīi ꝛ p̄dicati cū enī dī. oē grāmaticū de nec̄itate ē hō. iſte terminus grāmaticū ſtat ꝑ ſupp^{to}. ſi enī ſtaret ꝑ q̄litate ſignata ꝑ nomē eēt ꝑpō falſa. cū aūt dī eꝯ. aliqs hō de nec̄itate ē grāmatic⁹. accipit̄ iſte termin⁹ grāmatic⁹ ꝑ q̄litate ſola talis enī ē nā abſtractoꝝ ꝙ cū ſubyciunt̄ ſtāt ꝑ ſuppoſitis: cū āt p̄dicant̄ ſtāt ꝑ q̄litate ꝛ forma. ꝛ hec diuerſa acceptio hui⁹ termini grāmaticū ex p̄te ſubīi ꝛ ex p̄te p̄dicati ꝓhibet ꝯuerſionē. ſil'r dōm eſt in alys ꝑpōnib⁹ quas aſſignāt ad inſtantiā. ¶ Al'r ēt dici pōt ſatis ꝓbabil'r. ſ. ꝙ hꝫ ꝑpōnes ſubycientes nomē accn̄tis nō ſunt ꝑ ſe de nec̄io ſ3 per accn̄s tm̄. ꝑpō enī ꝑ ſe de nec̄io exigit ſubm eē ꝑ ſe aliqđ ipſi⁹ p̄dicati: cū aūt dī. oē grāmaticū de nec̄itate eſt hō ipm ſubm nō eſt aliqđ ꝑ ſe ipſi⁹ p̄dicati: ſ3 q2 grāmaticū nō ſep̄at̄ ab eo qđ ē aliqđ ipſi⁹ hōis: iō ꝯcedit̄ eē nec̄ia: ſ3 q̄ ſic eſt de nec̄io per accn̄s ē de nec̄io. qñ ḡ Ar. docet ꝯuertere ꝑpōnes de nec̄io ſolū docet ꝯuertere ꝑpōnes de nec̄io per ſe. inſtantia aūt facta eſt in propoſitionib⁹ que ſunt per accidens de neceſſario: ꝛ ſic pereunt omnes inſtantie.

In ꝯtigētib⁹ qm̄ mltiplr' dī ꝯtīgere. nā ꝛ nec̄iū ꝛ nō nec̄iū ꝛ poſē ꝯtigere dicim⁹. In affirmatiuis qde3 ſil'r ſe hꝫ ſm ꝯuerſionē in oib⁹. Nā ſi.a. alicui.b. vl' oi ꝯtingit ꝛ.b. alicui.a. ꝯtinget. Si enī nulli nec.a. vlli.b. oſtēſu3 eſt aūt hoc p̄ri⁹.

In hac p̄te d̄terminat ꝯuerſionē ꝑpōnū de ꝯtigēti ꝛ diuidit̄ in duas p̄tes. In p̄° d̄terminat hāc ꝯuerſionē totā. In 2° cū dicit (Nūc āt nobis tm̄.) remouet q̄ndā dubitationē iuxta p̄dcā icidētē. in p̄° ſic. ꝑ p̄ diſtinguit modos ꝛ acceptiōes ꝯtigētis dicēs ꝙ nec̄iū dī ꝯtigere ꝛ nō nec̄iū ſil'r ꝛ poſē. ꝑ p̄^m itelligit̄ ꝯtigēs qđ ē nec̄iū. ꝑ 2^m ꝯtigēs natū ꝛ īfinitū. q̄ꝛ vtrūq3 ē nō nec̄iū ꝑ 3^m ꝯtigēs ſm gen⁹ qđ eſt cōe ad nec̄iū ꝛ nō nec̄iū. ꝛ h̄ eſt (In ꝯtigētib⁹.) 2° determinat ꝯuerſionē ꝑpōnū de ꝯtigēti in his acceptiōib⁹: ꝛ diuidit̄ in duas. in p̄° determinat ꝯuerſionē affir^{ue} de ꝯtigēti. in 2° cū dicit (In negatiuis āt.) determinat ꝯuerſionē neg^{ue}: ꝛ q2 ſil'is eſt cōuerſio affirmatiuaꝝ de ꝯtigēti ꝯuerſiōi ꝑpōnū de ieē ꝛ de nec̄io: cū tñ nō ſit ita de ꝑpōnib⁹ neg^{ue} de ꝯtigēti: iō p3 ordo. dicit igit̄ ꝙ ꝑpō affir^{ua} de ꝯtigēti ſiue ſit vl'is ſiue p̄ticularis ſil'r ꝯuertit̄ p̄dictis ꝑpōnib⁹. ſ. de ineē ꝛ de nec̄io ī hꝫ acceptiōe ꝯtigētis. ꝛ h̄ oñdit dicēs ꝙ ſi cōtigit oē.b.eē.a. ꝯtigit aliqđ.a.eē.b. q2 ſi nō opp^m ſtabit. ſ. nō ꝯtigit aliqđ.a.eē.b. ſ3 ſi nō ꝯtigit aliqđ.a.eē.b. ñ ꝯtigit aliqđ.b.eē.a. ꝛ h̄ ñ pōt ſtare cū p̄ori: ꝛ dicit hāc ꝯñiā eē p̄us oñſa3. ꝛ h̄ ē (In affir^{uis}.) ꝛ legēda eſt l'ra ſic ꝯñs re^{ct}ē p̄cedētis ſic p3. ¶ Ad euidētiā āt vltime ꝯuerſiōis quā dicit eē oñſa3 nōn^m. ꝙ ſi accipiat̄ ꝯtigēs ꝑ nec̄io tūc iſta ꝯuerſio ꝯtigētis. oē.b. vl' aliqđ.b. ꝯtigit eē.a.ḡ aliqđ a.ꝯtigit eē.b. ē idē ꝯuerſiōi ꝑpōnis affir^{ue} de nec̄io. ꝛ cū dicit. dato oppoſito nō ꝯtigit aliqđ.a.eē.b.ḡ nō ꝯtigit aliqđ.b.eē.a. idē ē ac ſi diceret: nō nec̄e ē aliqđ.a.eē.b.ḡ nō nec̄e eſt aliqđ.b.eē.a. ꝛ fit h̄ ꝯuerſio ꝛ ꝯñia nō rōne ꝑpoſitionū de ꝯtingēti: ſ3 ꝑpōnū de ineē. iſte enī eſt ſenſus. cū añs ſit ꝯtigēs ꝛ poſē: ꝛ ꝯñs erit ꝯtingēs ꝛ poſē: ꝛ iſtud dcm̄ ē p̄us in oñſiōe affirmatiui de nec̄io: ꝛ iō dicit iſtud p̄us eē oñſu3. Si āt accipiat̄ ꝯtigēs ꝑ poſī tūc plana ē ꝯuerſio. ꝛ cū dicit. nō ꝯtigit aliqđ.a.eē.b.ḡ nō ꝯtigit aliqđ.b.eē.a. Idē ē ac ſi diceret. nec̄e eſt nullū.a. eē.b.ḡ nec̄e ē nullū.b.eē.a. ꝛ iſtud oñſu3 eſt p̄us in oñſiōe vl'is neg^{ue} de nec̄io: ꝛ iō dicit illđ p̄us eē oñſu3. Si āt accipiat̄ ꝯtigēs ꝑ nō nec̄io ꝛ h̄ ē ꝑ ꝯtigēti qđ p̄t eē ꝛ nō eē cuiuſmodi ē ꝯtigēs natū ꝛ īfinitū: tūc cū tali ꝯtingēti opponat̄ tā nec̄iū q̄3 ipoſ^{le}: opp^m ꝯñis. ñ ꝯtigit aliqđ.a.eē.b. p̄t eē v'a duplici d cā. ſ. vl' q2 nec̄e ē oē.a.eē.b. vl' q2 nec̄e eſt nullū.a.eē.b. q̄ꝛ vna eſt vl'is affir^{ua} de nec̄io. ꝛ alia vl'is neg^{ua} de nec̄io ꝛ vtriuſq3 ꝯuerſio p̄us oñſa ē. vñ ſi accipiat̄ ñ ꝯtigēs ꝑ nec̄io vl' ꝑ ipoſī: p3 qđ ſeq̄t̄: nō ꝯtigit aliqđ.b.eē.a. ꝛ h̄ ēt p̄us oñſu3 eſt. p3 igit̄ ꝙ quocūq3 mō accipiat̄ ꝯtigēs oib⁹ modis ē māifeſta p̄or ꝯñia. nō ꝯtingit aliqđ.a.eē.b.ḡ nō ꝯtigit aliqđ.b.eē.a. ꝛ ſic p3 qđ dicit.

¶ In negatiuis ꝟo nō sil'r. Sed queçūqȝ q̄dē ꝯtingere in eo ꝙ ex necessitate nō insunt: vel ex eo ꝙ nō ex necessitate īsunt sil'r. vt si q̄s dicat cō tingere hoīeȝ nō eē equū: aut album nulli tunice ineē: hoꝝ q̄dē hoc ex necessitate nō iest: illud ꝟo nō necesse ē ieē: ⁊ sil'r ꝯuertiť ꝓpō. Nam si cōtingit nulli hoī equū esse hoīem ꝯtingit nulli equo ineē. Et si albū cōtingit nulli tunice ieē: ⁊ tunica ꝯtingit nulli albo. Si eni alicui neč: ⁊ albū tunice alicui ex nečitate ierit: ħ eni ostē sum est prius. Sil'r ⁊ in ꝑticulari negatiua.

¶ Cōsequēter determiat ꝯuersionē ꝓpōnū de ꝯtingēti negatiuaꝝ ⁊ ꝓcedit sic. p° dicit ꝙ nō sil'r se hñt fȝ ꝯuersionē illis de ieē ⁊ de nečio. ⁊ ħ est (In negatiuis ꝟo.) 2° ondit q̄ sil'r se hñt ⁊ que dissimil'r: ⁊ diuidiť in duas. In p° ostēdit ꝙ negatiue de ꝯtingēti sil'r se hñt negatiuis ⁊ de ieē ⁊ de nečio. In 2° cū dicit (Quicūqȝ ꝟo vt in plurib⁹.) ondit ꝙ dissimil'r se hñt illis. p° ī duas. In p° ondit itentū de vlib⁹ negatiuis. In p° sic ꝓcedit. p° dicit ꝙ vl'es negatiue de ꝯtingēti in q̄b⁹ accipiť ꝯtigere nō ineē in eo ꝙ ex nečitate nō īsunt ꝑdicata: vel nō ex nečitate īsunt. sil'r ꝯuertunť sic vl'es negatiue de ineē ⁊ de nečio. ⁊ ħ est (Sed q̄cūqȝ q̄dē.) Sed nō ꝙ in p̄ isto rū accipiť ꝯtingēs pro nečio. In 2° aūt pro possibili. vñ in 2° accipiť ꝯtingēs ſm gen⁹ qd̄ vocat ꝯtingēs cōe siue alterū vel ad vtrūlibet. 2° declarat istud ꝑ exēpla. ⁊ ꝓcedit sic. p̄ ponit exēpla dicēs ꝙ hec ꝓpō ꝯuertiť. ꝯtigit nullū hoīeȝ eē equū. ⁊ ħ. ꝯtigit nullā tunicā eē albā. ⁊ p° istarū est de ꝯtingēti qd̄ dī ꝯtigere ex eo ꝙ de nečitate nō iest. 2ª ꝟo de ꝯtingēti: ꝙ dī ꝯtingere in eo ꝙ nō ex nečitate iest: sic per se pȝ. Necesse eni est nullū hoīeȝ eē equū. ⁊ nō neče est oēm tunicā esse albā. ⁊ ħ est (Ut si q̄s.) 2° hec exēpla ꝯuertit. ⁊ p° p̄m dicēs ꝙ sequiť si cōtingit nullū hoīem eē equū. ḡ ꝯtingit nullū equū eē hominē. ⁊ nō ꝓbat istā ꝯuersionē: eo ꝙ māifesta ē ꝑ ꝓbita idē eni est de hac ꝯuersiōe ⁊ de ꝯuersiōe vl'is negatiue de nečio. eo ꝙ poniť ibi ꝯtingēs pro nečio. ⁊ ħ est (Nā si ꝯtingit.) Scđo ꝯuertit 2m exēplū dicēs ꝙ seq̄ť. si cōtingit nullā tunicā eē albā. ḡ ꝯtingit nullū albū eē tunicā. q: si nō. ḡ necesse est aliqd̄ albū eē tunicā: que ꝯuertibilis est in hāc: aliq̄ tunicā eē albā ē neče. ⁊ ħ nō pōt stare cū p°. s. cū hac. ꝯtingit nullā tunicā eē albā. ⁊ ħ est (Et si albū ꝯtingit ⁊c̄.) ¶ Cōsequēter dicit ꝙ ꝑticularis negatiua de ꝯtigēti accepto sic nūc acceptū ē ī vlib⁹ negatiuis sil'r se hȝ sic ꝑticularis negatiua de iesse ⁊ de necessario. s. ꝙ ipsa nō ꝯuertiť sicut pȝ in his terminis. hō est aīal. ⁊ hoc est (Similiter aūt ⁊ in negatiuis.)

¶ Queçūqȝ ꝟo vt in plurib⁹ ⁊ in eo ꝙ nata sūt dicunť ꝯtigere queādmodū determiauim⁹ cō tingēs. nō sil'r se hēbit ⁊ in priuatiuis ꝯuersionibus. Sed vl'is q̄dē priuatiua ꝓpō nō ꝯuertitur: ꝑticularis ꝟo ꝯuertiť. Hoc autem erit manifestum qñ de contingenti dicetur.

¶ Cōsequēter ondit ꝙ negatiue de ꝯtingēti dissimil'r se hñt illis de ieē ⁊ de nečio ſm ꝯuersionē dicēs ꝙ negatiue de ꝯtigēti nato vel de ꝯtingēti īfinito: ꝙ īdifferēter se hȝ ad plures ꝑtes: nō sil'r ꝯuertunť alijs: q: vl'is negatiua de tali ꝯtingēti nō ꝯuertiť in terminis. ꝑticularis aūt negªª ꝯuertiť: sic maniᵐ erit ꝑ determiata in cap̄ de ꝯtingēti. cū tñ ecōtrario se hēat ꝯuersio in alijs ꝓbabilis. ⁊ ħ est (Quecūqȝ ꝟo vt in plib⁹.) i. in plib⁹ ꝑtib⁹ ꝯdictionis īdifferēter: ⁊ sic ꝯtingit illud qd̄ est vere īfinitū vl' vere ad vtrūlibet. ꝑ ħ aūt qd̄ dič (Queādmodū determinauim⁹ ꝯtingēs) signat ꝙ istud ꝯtingēs ꝯtinebať in distōne ꝯtīs supi⁹ facta ⁊ ħ veꝝ ē. ꝯtiebať eni sub nō nečio si aūt sit ibi queādmodū determiabim⁹ tūc signat distōnē ꝯtīs nō neč̄y quā faciet in cap̄ de ꝯtingēti per īfinitū ⁊ natū. Nota ēt ꝙ vl'is negªª de ꝯtingēti nato vl' īfinito nō ꝯuertiť simpl'r in terminis in eadē acceptione ꝯtingētis: q: tūc ꝯuerteretť vl'is affirªª simpl'r ⁊ vl'r: qd̄ eēt īcouenīēs. ⁊ ꝓbať: q: si ꝯtingit oē. b. eē. a. ꝯtingit nullū. b. eē. a. ħ ondeť inferi⁹ ⁊ ex hypothesi. si nullū. b. ꝯtingit eē. a. nullū. a. ꝯtingit eē. b. ⁊ si ꝯtingit nullū. a. eē. b. ꝯtingit oē. a. eē. b. sic iferi⁹ ondeť. ḡ a p° ad vltimū. si ꝯtingit oē. b. esse. a. ꝯtingit oē. a. esse. b. ħ aūt est incōueniēs: iō nō ꝯuertiť vl'is negatiua de tali ꝯtingēti: ꝑticularis aūt negatiua de eodē ꝯtigēti ꝯuertiť in terminis: q: ipsa est ꝯuertibilis per oppositas q̄litates cū ꝑticulari affirªª que ꝯuertiť simpl'r in termīs sicut patere pōt inspicienti ſm dictū modū de vniuersali negatiua.

¶ Nunc aūt tm̄ sit nobis cuȝ his que dicta sunt manifestuȝ: qm̄ cōtingere nulli aut alicui non ineē affirmatiuā hȝ figuram: naȝ ꝯtingit ⁊ est simil'r ordinantis. Est aūt q̄buscūqȝ adiacēs predicatis affirmationē semper facit ⁊ omnino: vt est non bonum: est non album: vel simpliciter est non hoc. Ostendetur autēȝ ⁊ hoc per sequentia. Secundum conuersiones autē similiter se habebunt cum alijs.

¶ Cōsequēter remouet q̄dā dubitationē. q: eni in ꝑcedentib⁹ semꝑ vocauit ꝓpōnes modales negatiuas: que sunt tm̄ negªᵉ ipsi⁹ eē ⁊ nō ipsi⁹ modi: ne putet aliq̄s ꝙ tales sint vere negªᵉ ondit ꝙ nō ꝑ hāc rōnē. Sil'r se hȝ eē in ꝓpōnib⁹ de ieē ⁊ ꝯtigere in illis de ꝯtingēti: sȝ eē affirmato apposito in ꝓpōnib⁹ de ineē fit affirmatio. ḡ ꝯtingere affirmato in ꝓpōnib⁹ de ꝯtingēti erit in illis affirmatio: ⁊ ita cū in ꝓpōnib⁹ de ꝯtingēti p⁹ habitis affirmeť ꝯtingere: pȝ ꝙ ipse ſm formā ⁊ spēȝ affirªᵉ fūt. Hui⁹ rōnis p° ponit ꝯnē. ⁊ ħ est (Nūc aūt nobis tm̄.) 2° maiorē. ⁊ ħ est (Nā ꝯtigit.) 3° miorē ⁊ declarationē ponit. ⁊ ħ est (Est aūt q̄buscūqȝ) Declarat ḡ miorē ꝑ exēpla dicēs ꝙ hec est affirªª. est nō albū: est nō iustū: q̄uis apponať neḡ. eo ꝙ affirmať ibi esse ⁊ vl'r addito q̄cūqȝ ꝟo īfinito adhuc nihilomin⁹ erit affirmatio. ⁊ ħ ondeť in vltimo cap̄ p̄mi hui⁹ libri. vbi ondeť ꝙ hec ē affirªª. est nō alb⁹ hō. ⁊ nō est negō h⁹. est alb⁹ hō. neqȝ idē isti: nō est alb⁹ hō. ⁊ ħ est (Ut est nō bonū.) que aūt tengit de ꝓpōnib⁹ de ꝑdiᵗᵒ īfinito ⁊ nō exēplificauit supi⁹ de talib⁹ dicit ꝙ sil'r ē ꝯuersio in illis de ꝑdiᵗᵒ finito ⁊ de illis de ꝑdiᵗᵒ īfinito. ⁊ ħ est (Scđȝ ꝯuersiōes.) ¶ Dubitaret forte aliq̄s p̄ circa distōnē ꝯtigētis. vī eni nulla eē ꝑ hāc rōnē nečiū ⁊ ñ nečiū sūt ꝯdictoria: sȝ iter ꝯdictoria nihil ē mediū qd̄ pȝ ꝑ diffōnē eoꝝ datā ab Ar. ī posteriorib⁹. q̄re iter nečiū ⁊ nō nečiū nihil ē mediū. sufficit ḡ dicere ꝙ nečiū ⁊ nō nečiū dī ꝯtigere. ⁊ qd̄ addiť pole in diuisiōe supfluit. ¶ Adhuc idē ñ diuidit seipȝ sȝ pole ⁊ ꝯtingēs idē sunt q̄re pole nō cadit in diuisiōe ꝯtingētis. ¶ Adhuc vl'e nō diuidiť ꝯ ꝑticulare: sȝ pole ē vl'e ad nečiū ⁊ ñ nečiū. ꝯseq̄ť eni vtrūqȝ. ḡ ñ dȝ cadere ī diuisiōe circa nečiū ⁊ nō nečiū. ¶ Et dđȝ ꝙ hec diuisio est ꝯtingētis ꝑ modos ⁊ acceptiōes diuersas: ⁊ intendit per hāc diuisionē dicere ꝙ vna est acceptio ꝯtingentis

gentis

pticularis ⁊ indefinita conuertuntur. vnde scita ꝯuersione particularis scitur ⁊ conuersio indefinita.

Dubiū **Sed tūc** dubitaṫ. ſi eadē ē ꝯuersio pticlaris ⁊ idefinite. q̄re magis docet illā i ꝓpōne pticulari q̄ₓ eꝫ. ¶ Et pōt dici ꝙ ħ ē q꜡ frequēti꜡ ē in vſu pticularis q̄ₓ idefinita: ⁊ magis accipiṫ i ſyllis. vł pōt dici ꝙ ħ ē q꜡ idefinita poſterioꝛ ē pticlari tanq̄ₓ aliq̄d diminuēs ab ea: vł idefinita ꝑ ꝑuationē vlis ⁊ pticlaris. ꝓpṫ ꝓrīatē quā hꝫ pticlaris re꜡ indefinite docēti꜡ docet conuerſio que ſm̄ rem vtriqꝫ cōmunis eſt in particulari q̄ₓ indefinita.

Dubiū **Adhuc** dubitari pōt. q̄re nō ponit nec oñdit ꝯuerſionē ꝓpōnis ſinglaris. ¶ Et pt dici ꝙ ħ ē q꜡ talis ꝯuerſio nō hꝫ mediū quo oſtēdaṫ: ſꝫ eſt ſingularis ei꜡ manifeſtatio. ⁊ iō ĩquātū ſinglaris ē ſua ꝯuerſio ſub arte nō cadit: ſꝫ ꝑ ꝯuerſionē ſui pticularis ītelligiṫ ſicut ſuperius ītelligiṫ ꝓpō ſingularis per pticularē.

Dubiū **Cōſequēter** dubitaṫ de ꝯuerſione vlis neg꜡ de ineē. vꝫ eni hr̄e inſtantiā in multis ꝓpōnib꜡: vt his. nullus ſenex erit puer. ſilr nullus puer fuit ſenex. ſilr nullus ciuis eſt femīa. ⁊ in ſilib꜡. oēs eni iſte vere ſunt. ſi aūt ꝯuertanṫ videbim꜡ ꝯuerſas eē falſas. ¶ Et pōt dici ꝙ due ꝓores iſtāte multiplices ſunt ſm̄ regulas appellationū. hec eni. null꜡ ſenex erit puer. eſt multiplex. ex ħ ꝙ ħ ſubm ſenex pōt ſtare ꝑ ſene q̄ eſt vł ꝓ ſene q̄ erit. ſi ꝑ ſene q̄ eſt ſic eſt ſenſus nullus ſenex q̄ ē erit puer: ⁊ ſic ē va. ⁊ tūc ꝯuertiṫ. nullus puer erit ſenex q̄ eſt. ſ. ꝑ ſene q̄ erit. tūc eſt ſenſus. nullus ſenex q̄ erit: erit puer: ⁊ ſic eſt falſa. ⁊ pōt ꝯuerti in falſaꝫ. ſilr dōꝫ de hac inſtātia. nullus puer fuit ſenex. ſꝫ illā regulā appellationū. termin꜡ cōīs ſupponēs ṽbo de pterito pōt ſupponere ꝑ his q̄ ſūt vel ꝑ his q̄ fuerūt. ¶ Alr ēt pōt dici ꝙ ꝓpō ꝓpoſita ad ꝯuertēdū: ſi nō ſit euidēs quō ꝯuerti dꝫ: dꝫ reſolui vſqꝫ ad ṽbuꝫ ſubſtātiuū pn̄tis tp̄is in ipſa: ⁊ qđ p̄cedit ṽbū mutādū eſt in p̄dicatum: ⁊ qđ ſubſeqṫ in ſubm: ⁊ nō erit vnq̄ₓ inſtātia ſic faciētib꜡ dūmō termini vniuoce accipianṫ ⁊ ſub eiſdē determinatōib꜡. v.g. cū ſic dī. Nullus ſenex erit puer reſoluēs vſqꝫ ad tp̄s pn̄s ſic. nullus ſenex eſt futurus puer. ⁊ pōt tūc ꝯuerti ſimplr ſic. nullus futur꜡ puer eſt ſenex. ſilr dico de iſta. nullus puer fuit ſenex. ⁊ de oīb꜡ ꝯſilib꜡. gnālr q̄ dōꝫ: ꝙ terminis acceptis vniuoce: ⁊ cū determiatōibus eiſdē ⁊ facta reſolōne ad ṽbū pn̄tis tp̄is nō erit inſtantia ꝯ ꝯuerſionē vlis negatiue de ineē. ¶ Ad zᵐ inſtantiā dōm. ꝙ ſi penit꜡ vniuoce accipiaṫ iſte terminus ciuis in conuertente ⁊ ꝯuerſa tūc bene cōuertiṫ ſic. nullus ciuis eſt femina nulla femina eſt ciuis. ſ. mas.

Dubiū **Alterius** forte dubitaret aliq̄s d̄ mō ꝓbādi ꝯuerſionē ei꜡. vꝫ. n. ꝓbari ꝑ ꝯuerſionē pticularis affir꜡. ſ. h꜡. aliqđ. a. ē. b. ſic. aliqđ. a. ē. b. q̄ aliqđ. b. ē a. q̄ nō pt ſtare cū p꜡. ſ. nullū. b. ē. a. ⁊ ſi ita ſit: cū ꝯuerſio pticlaris oñdaṫ ꝑ ꝯuerſionē vlis neg꜡ erit ibi circularis oñſio: ⁊ idē ꝑ ſeipꝫ oñdeṫ: qđ ē icōueniēs. ¶ Et dōꝫ ꝙ nō ſupponit ꝯuerſionē pticlaris affir꜡ ad oñdēdū cōuerſionē vlis neg꜡: imo ſine illa pt tripłr explanari ei꜡ ꝯuerſio. vno mō ꝑ expoſitoriū ſyllm ſic. ſi negaṫ iſta cōuerſio. nullū. b. ē. a. q̄ nullū. a. ē. b. dentaṫ oppo꜡. ſ. aliqđ a. ē. b. exponaṫ. a. ꝑ aliqđ ſiṫ. a. cui ꝯueniat. b. ⁊ ſit illđ. c. poſſe q̄ ē dicere. ħ ſiṫ. a. ſ. c. ē. b. ſiue ħ ē. b. d̄mr̄ato eodē c. ⁊ ħ ē. a. q̄. a. ē. b. q̄re ꝯ lr̄aꝫ ē dicē. ꝙ nullū. b. ſit. a. ⁊ ita p꜡ n̄ erit va. Alio꜡ pt ħ declari ꝑ ſyllm in 4° p꜡: ⁊ ꝑ ħ pᵐ pn̄ᵐ. nō de eodē ſiṫ va ē affir꜡ ⁊ negō ſic. ſi nullū. b. ē. a. ⁊ aliqđ. a. ē. b. ex hypotheſi q̄ aliqđ. a. nō ē. a. qđ ē circa pᵐ pn̄ᵐ hypotheſis. q̄ n̄ pt ſiṫ ſtare cū p꜡ q̄ ex pōne ei꜡ ſeqṫ maximū icōueniēs vt neḡ eiuſdē a ſe. ¶ 3° mō pt dclarari euidēter ꝑ hāc maximā. ſupi꜡ nō pt negari ab eo ꝙ ꝯuēit ſuo ĩferiori. q̄re cū a. ſic ſupi꜡ ad c. ⁊ de. c. p̄dicaṫ. b. ex hypotheſi ſīm erit negare a. dici. b. vlr. q̄re cuꝫ. c. ſit aliqđ. a. et. c. ſit. b. ſꝫ erit p꜡. ſ. nllꝫ. b. ē. a. ¶ Cōſequēter forte dub꜡ de cōuerſiōe vlis affir꜡ d̄ ineē. hec eni. oīs hō eſt alb꜡. ꝯuertiṫ ſic. q̄ qđdā albū ē hō. q̄ eſt va ⁊ illa falſa. oīs hō ē alb꜡: ⁊ ita n̄ vꝫ ſic ꝯuerti. ¶ Et dōꝫ ꝙ vlis affir꜡ ꝯuertiṫ in pticularē: nō tn̄ ꝯuertiṫ cū pticlari: ⁊ iō oppō vana. ¶ Vn̄ nōndū ꝙ alr ē de ꝯuerſiōe ei꜡ ⁊ de ꝯuerſiōe aliaꝝ. alie eni ꝯuertunṫ cū ſuis ꝯuerſis: ⁊ iſta nō.

Cōñter dubitaṫ de ꝯuerſiōe pticlaris affir꜡. vꝫ. n. eē iſtātia vt ħ. qđā ignis ē extict꜡. talis. n. ſmo vſualis eſt ⁊ ſua ꝯuerſa falſa eſt. ſ. qđdā extinctū ē ignis. ¶ Et dōꝫ ꝙ iſte ſmo ꝑſe falſus ē. qđā ignis ē extict꜡: vn̄ n̄ ē mirū ſi ei꜡ ꝯuerſa ē ſl̄a vſualis cū ſmo ē: ſꝫ capit ip̄ꝫ ſub ħ ſenſu. ꝙ ꝑus fuit ignis ⁊ mō extinct꜡ eſt. Dubiū

Cōñter dubitabit aliq̄s d̄ pticulari neg꜡. vꝫ. n. ꝙ ꝯuertiṫ cū iſte due vles ꝯuertūṫ. nullū. b. ē. a. q̄ nullū. a. ē. b. ſꝫ ad pᵐ ſeqṫ qđdā. b. n̄ ē. a. ad zᵐ vo qđdā. a. n̄ ē. b. q̄re iſte due ꝯuertunṫ. qđdā. b. nō ē. a. qđdā. a. nō ē. b. ¶ Et dōꝫ ꝙ n̄ ꝯuertunṫ. ⁊ ꝓbō ſꝫ ꝯn̄s peccat. n̄. n. q̄cq̄d ſeqṫ ad an̄s ſeqṫ ad ꝯn̄s. vn̄ q̄uis ſeq̄tur. nullū. b. ē. a. q̄ qđdā. b. nō ē. a. ⁊ ad ħ an̄s. nullū. b. ē. a. ſeq̄ṫ. qđdā. a. n̄ ē. b. n̄ tn̄ ſeqṫ idē ad ħ ꝯn̄s. qđdā. b. n̄ ē. a. ⁊ ſilr dōꝫ eſt ecōuerſo de hac pticulari. qđdā. a. nō ē. b. Dubiū

Cōñter dubitari pt d̄ ꝯuerſiōe ī cōi. cū. n. ī ſequēti vtaṫ alia triplici via ad pficiēdū ſyllos ĩꝑfectos. ſ. ꝯuerſiōe: expōne: ⁊ reductiōe ad ipoſſe. q̄riṫ ꝓpṫ q̄d docet p̄cognitionē ſoli꜡ ꝯuerſiōis ⁊ nō aliaꝝ duaꝝ. Dubiū

¶ Et pt dici ꝙ h꜡ rō ē. q꜡ expō ē ſcibiľ ꝓbō ꝑ aliqđ ſcibiľe ſubiacēs ſenſui. talis āt ꝑ ſe māifeſta ē. ⁊ n̄ oꝫ de ea hr̄e doctrinā. d̄ his. n. q̄ ſēſui nō ſt̄ n̄ idigem꜡ doctrīa: reductio āt ad ipoſſe ſpēs ſiue mod꜡ ē ſylli ſimp꜡: ⁊ an̄ ſyllꝫ ſimp꜡ d̄ermiari n̄ hꝫ: ⁊ iō n̄ d̄ermiat eā ħ an̄ ſuā doctrinā. ſꝫ ī z° d̄ermiabit: vbi d̄ermiat diuerſos modos ſyllogiçādi. ⁊ hac rōne de ſola ꝯuerſiōe p̄mittit doctrinā, Rᵒ

Dubiū **Adhuc** dub꜡. q̄re nō d̄ermiat ꝯuerſionē ꝑ ꝯ̄pōnē ſic faṫ Boe꜡. ī ħ. n. vꝫ diminut꜡ Ar. ¶ Et dōꝫ ꝙ ꝯuerſio ꝑ ꝯ̄pōnē ꝓpṫe n̄ ē ꝯuerſio ꝓpṫ ħ ꝙ n̄ manēt idē termi ī ꝯuertēte ⁊ ꝯuerſa. Et Ar. dīc i diffōne ſylli ĩꝑfecti ꝙ ꝯuerſio hṫ neccio ꝑ terminos manētes eoſdē. ¶ Dōꝫ q̄ ꝙ Ar. ꝓpṫe loqṫ de ꝯuerſiōe: ⁊ iō nō reputat talē modū arguēdi eē ꝯuerſionē. Boe꜡ āt more ſuo q̄ₓᵐ pōt nomē ꝯuerſiōis extēdit vocās modū arg꜡ ꝯuerſionē: i q̄ alia repiṫ reflexio. Vn̄ dōꝫ ꝙ ꝯuerſio ꝑ ꝯ̄pōnē ē modus arguēdi fundat꜡ ſup q̄ₓdā ꝯſiderationē ſm̄ top. per quā docet in ꝯdictorijs arguere. ꝑ ꝯtrias ecōuerſo. Dubiū

Adhuc forte dubitaṫ de ꝯuerſiōe q̄ via artis ē. nō eni ē diffō nec dīſio. q̄re vꝫ ꝙ erit ar꜡. ſꝫ n̄ ē exᵐ: cū n̄ iferaṫ ſiľe ex ſiľi: nec ēt iductio vt pꝫ: nec ſyllꝫ q꜡ nō hꝫ duas ꝓpōnes: ⁊ tres terminos. q̄ entimema. ſꝫ ꝯtra. entimema habet tres termios ſicut ſyllꝫ. ꝯuerſio

pba° cōuerſiōiſ vlis negatie ꝑ ſyllꝫ expoſitoriū.

gētis in cōi ſm genꝰ quē ſigīat ꝑ poſe. ⁊ ꝙ due ſūt ſpāles acceptiōes eiuſdē ſub gnāli acceptione ꝯtēte: quas deſigīat per nec̄ium ⁊ nō nec̄ium.

Ad pᵐ ¶ Ad pᵐ ḡ dōm ꝙ lꝫ inter neceſſariū ⁊ nō nec̄iū nō cadat mediū ꝯtingēs ſꝫ ſpālē acceptionē: cadit tñ mediū ſm acceptionē gnālē. id enī qđ eſt ꝯtingens: aut eſt neceſſariū aut nō neceſſarium. modus tñ accipiendi ꝯtingens eſt alius ab his. ſ. modis accipiendi ꝯtingens ſm genus.

Ad 2ᵐ ¶ Ad 2ᵐ dōꝫ ꝙ idem nō diuidit ſeipſum: nec ponit̄ in diuiſione cōtingentis poſſibile tanq̄ʒ vnū membrū ſpāle ꝯtingentis: ſꝫ ad ſigīandū vnū modū ꝯtingentis. ſ. modū accipiendi ipm in cōi ſm genus.

Ad 3ᵐ ¶ Ad 3ᵐ dōm ꝙ vle ⁊ pticulare id qđ ſunt non diuidunt̄ ꝯtra ſe: tñ ſub rōne vlis ⁊ ſub rōne pticularis bene pnt adinuicē diuidi ⁊ debent: ⁊ ſic cadit poſſibile h̄ in diuiſione ꝯtingētis ꝯtra neceſſariū ⁊ nō neceſſariū: pmo modo nō.

Cōtra ¶ Adhuc dubitat̄ quō neceſſariū dicit̄ ꝯtingere.

R° ¶ Et dōm ꝙ ſequit̄ ſi neceſſe eſt eſſe ꝯtingit eſſe. qꝛ ſi nō oppoſitum pōt ſtare. ſ. nō ꝯtingit eſſe que ꝯuertit̄ . iſti neceſſe eſt nō eſſe. que non pōt ſtare cū pma. ¶ Adhuc ſi neceſſe eſt non eſſe ꝯtingit nō eſſe: qꝛ ſi nō: ſtabit oppoſitū. ſ. nō ꝯtingit nō eſſe. que cōuertit̄ iſti neceſſe eſt eē. ⁊ hec eſt incompoſſibilis pme. ſic ergo dicit̄ neceſſariū contingere: qꝛ ad neceſſe eſſe ſequit̄ cōtingere eſſe: ⁊ ad neceſſe nō eſſe ꝯtingere nō eſſe. ¶ Sed ſuper hoc dubitat̄: ſicut oſtēdet̄ inferiꝰ ſequit̄: ſi ꝯtingit eē ꝯtingit nō eſſe: ⁊ ſi ꝯtingit nō eē nō neceſſe eſt eſſe. q̄re ſi ſequit̄. ſi neceſſe eſt eſſe: ergo ꝯtingit eſſe. ſequit̄. ſi neceſſe eſt eē nō neceſſe eſt eſſe: qđ eſt incōueniens. ¶ Adhuc ſequit̄. ſi ꝯtingit nō eē ꝯtingit eſſe. ⁊ ſi ꝯtingit eſſe nō neceſſe eſt nō eſſe. q̄re ſi ſequit̄. neceſſe eſt nō eſſe ḡ ꝯtingit nō eſſe. ſequit̄. ſi neceſſe eſt nō eſſe nō neceſſe eſt nō eſſe: qđ eſt incōueniens. ¶ Et dōm ꝙ Ar. inferiꝰ oſtēdit iſtā ꝯñtiā. ſi ꝯtingit eſſe contingit nō eſſe. nō de quocūq; ꝯtingenti: ſed de ꝯtingenti nō neceſſario: qđ pōt eſſe ⁊ nō eſſe: ⁊ dicit̄ cōtingens natū vel infinitū. qñ aūt ſic argumentat̄. neceſſe eſt eē ergo ꝯtingit eſſe. vel neceſſe eſt nō eſſe. ergo ꝯtingit nō eſſe. nō accipiat̄ contingens pro tali cōtingenti: ſed pro contingenti cōi: qđ eſt poſſibile: vel pro contingenti qđ eſt nec̄ariū: ⁊ ita pꝫ rñſio in vtroq; argumēto oppoſito.

Dbium Adhuc forte dubitaret aliqs. nā cū nō neceſſariū dicat̄ ꝯtingere. impoſe autē eſt nō neceſſariū. ḡ ipoſe dicit̄ ꝯtingere.

R° ¶ Et dōm ꝙ nō valet argumentū. ſi nō nec̄iū dicit̄ ꝯtingere. ḡ iſtud nō nec̄iū qđ eſt ipoſe. mlta enī pnt ſtare cū ꝯñte que nō ſūt nec̄e ſtare cū añte ⁊ ē rñſio ſꝫ ꝯñs. ¶ Uel pōt dici ꝙ ipoſe dicit̄ ꝯtigere: ita tñ ꝙ ipoſe eē dicat̄ ꝯtigere nō eē. ⁊ ipoſe nō eē dicat̄ ꝯtigere eē: ⁊ ſic nō eſt icōueniēs qđ ꝯcludit̄. pꝫ igit̄ ex pdictis ꝙ nec̄iū ꝯtingere dicit̄: ita ꝙ neceſſe eē ꝯtingere eſſe: ⁊ neceſſe nō eſſe ꝯtingere nō eſſe: ⁊ nō neceſſariū ēt ꝯtingere: dicit̄ qꝛ ꝯtingēs natū ⁊ infinitū dicit̄ ꝯtingere: quoꝝ vtrūq; eſt nō nec̄iū. de poſſibili aūt pꝫ ꝙ poſſibile eſſe dicit̄ ꝯtingere eſſe: ⁊ poſſibile nō eſſe ꝯtingere nō eē: quia poſſibile ⁊ ꝯtingēs cōiter ꝯſequūtur in oībꝰ. ¶ Cōiter forte dubitaret aliqs de ꝯuerſione affirmatiuarū de ꝯtingēti ⁊ mãifeſta eſt pbatio cōuerſionis in pᵃ ⁊ in vltima acceptiōe ꝯtingentis pdicta in expōne lre. ¶ Sed dubitari pōt q̄liter pbet̄ earum ꝯuerſio in ſcđa acceptiōe ꝯtingentis. ſed adhuc manifeſta eſt pbatio ꝯuerſionis vlis affirmatiue in illa ſicut ſi ꝯtingat oē. b. eſſe. a. cōtingit aliqđ. a. eē. b. qꝛ ſi nō: ſtabit oppoſitū. ſ. nō ꝯtingit aliqđ. a. eē. b. hec aūt pōt eē vera dupl̄r. ſ. vel qꝛ nullū. a. neceſſe eſt eē. b. vel qꝛ neceſſe eſt oē. a. eſſe. b. ſi pmo mō: arguat̄ ſic. neceſſe eſt nullū. a. eē b. ergo neceſſe eſt nullum. b. eſſe. a. ſed hoc nō pōt ſtare cū pmo. ſi ſecūdo mō arguat̄ ſic. neceſſe eſt oē. a. eſſe. b. ergo neceſſe eſt aliqđ. b. eſſe. a. ⁊ h̄ nō pōt ſtare cuꝫ pᵃ. ſ. cū hac. ꝯtingit oē. b. eē. a. ſic̄ nec cū hac. ꝯtingit nullum b. eſſe. a. que ei ꝯuertit̄ ſicut iferiꝰ patebit. ſic ḡ pꝫ ꝯuerſio vlis affirᵐᵉ de ꝯtingenti pro nō nec̄io. Sꝫ dubitatio eſt de pbatione ꝯuerſionis pticularis affirᵐᵉ de tali cōtingenti. ꝯuertit̄ enīꝫ ſic. ꝯtingit aliqđ. b. eē. a. ḡ ꝯtingit aliqđ. a. eſſe. b. dico ꝙ oppoſitum pōt ſtare. ſ. nō ꝯtingit aliqđ. a. eſſe. b. ⁊ h̄ nō pbat eā: ꝙ neceſſe ſit. a. eſſe. b. ſed qꝛ neceſſe eſt oē. a. eſſe. b. ḡ neceſſe eſt aliqđ. b. eſſe. a. nō vr̄ eſſe icōueniēs. hec. n. nō videt̄ repugnare pᵉ cū vtraq; ſit pticularis affirᵐᵃ. ¶ Adhuc vr̄ eē inſtātia ꝯ ꝯuerſionē tā vlis affirᵐᵉ q̄ʒ pticularis affirᵐᵉ de eodē ꝯtingēti ſic. ꝯtingit oēꝫ hoīeꝫ eē muſicū: qꝛ ꝯtigit ⁊ nullū: ꝯtigit ēt aliquē hoīeꝫ eē muſicū: qꝛ aliquē nō: ſꝫ iſte ꝯuerti n̄ pnt in eadē acceptiōe ꝯtigētis. hec. n. ē ꝯuerſa eaꝝ: ꝯtingit aliqđ muſicū eē hoīeꝫ: ⁊ nō eſt de ꝯtingēti ꝑ nō neceſſario. qꝛ nec̄e eſt oē muſicū eē hoīem. ¶ Ad h̄ dicūt aliq ꝙ ꝯtingēs ꝑ nō nec̄io nō ꝯuertit̄ in eadē acceptione ꝯtingētis: ſꝫ ꝯuertit̄ in ꝯtingēs cōe: qđ dr̄ poſe: ſic̄ pꝫ in exēplis iā poſitis ad inſtātiā: ⁊ iſtud vr̄ ꝑ modū quē ponit Ar. ad pbādū ꝯuerſionē affirmatiuaꝝ. qꝛ enī nō fit ꝯuerſio ſp in eodē ſenſu ꝯtingētis: ſp tñ ⁊ vl̄r ſequit̄ ꝯtingēs ꝑ poſi: iō oñdit tale ꝯtingēs. ſ. ꝑ poſi ſeq in cōuertēdo: ſic̄ pꝫ expſſe ex lr̄a ſua. al̄r enim deſcēdiſſet in ſua pbatiōe ad ꝯtingēs in oī acceptiōe. ¶ Sed tūc dubitat̄. cū negatiue ꝑpōnes de ꝯtingēti pro nō nec̄io dico vles: ⁊ ſi nō ꝯuertant̄ in eadem acceptiōe ꝯtingētis ꝯuertunt̄ tñ vlq; in ꝯtingens cōe qđ dicit̄ poſe: ⁊ dictū eſt iā ꝙ penitꝰ ſil̄r ſe hñt affirᵐᵉ de eodem contingenti.

Querit igit̄ q̄re Ar. ſepat ꝯuerſionē negatiuarū de ꝯtigēti ꝑ nō nec̄io a ꝯuerſiōe aliaꝝ negatiuarū: dicēdo ꝙ negᵉ de ꝯtingēti nō nec̄io nō ꝯuertunt̄: cū tñ nihil tale dicat de affirmatiuis de eodē ꝯtingēti. eadē enī rōne debuit h̄ determiaſſe de affirmatis q̄ʒ de negatiuis cū ſil̄r ſe hēant. Dubium ¶ Adhuc nos videmꝰ aliq̄s ꝑpōnes de ꝯtigēti ꝑ nō nec̄io affirᵃᵗᵉ ꝯuerti i eadē acceptiōe ꝯtigētis. v. g. ꝯtingit oēꝫ hoīeꝫ eē albū: vel aliquē hoīeꝫ eē albū. ḡ ꝯtigit aliqđ albū eē hoīeꝫ. h̄ eſt cōuerſa de ꝯtingēti ad vtrūlibet: ſic̄ ⁊ ꝑpō q̄ ꝯuertit̄. ḡ nō vl̄r veꝝ eſt ꝙ ꝑpōnes affirᵉ ⁊ de ꝯtingēti nō nec̄io nō pnt ꝯuerti in eadem acceptiōe ꝯtingētis. ¶ P. puto ꝙ dōꝫ ſit ꝙ ꝑpō de ꝯtingēti nō nec̄io. abſolute loquendo ꝯuertit̄ in eadē acceptiōe ꝯtigētis. ſꝫ ꝯtingēs nō nec̄iū diuidit̄ ꝑ natū ⁊ ifinitū: lꝫ Ar. nō diuidat ea h̄: ſꝫ loq̄tur de eis in rōne cōi cōprehēdēdo ea ꝑ nō nec̄iuꝫ. ꝯtingēs āt nō nec̄iū qđ eſt ifinitū vere vl' ad vtrūlibet vē ꝯuerti pt ſp in eadē acceptiōe ꝯtingētis. ⁊ pꝫ ꝑ exᵐ ꝑxio dictū. ⁊ dico ꝯtingēs ifinitū vē qđ eq̄l̄r penitꝰ ſe hꝫ ad eē ⁊ nō eē: ꝯtingēs āt nō nec̄iū: qđ eſt natuꝫ nō ꝯuerti niſi in ꝯtingēs cōe qđ eſt poſe: ⁊ pꝫ exᵐ ꝑ inſtātiā ſupiꝰ poſitā in opponēdo: ⁊ rō huiꝰ eſt ꝙ ꝯtingēs natū hꝫ cāſm ad ipm ordinatā: q̄ tñ ipediri pōt: vñ cū pdicat̄ aliqđ accidēs ſic̄ natū d̄ ſubto idifferēter ſe hꝫ ad eē ⁊ nō eē. qꝛ cā eiꝰ pōt ipediri: vt cū dī. ꝯtingit hoīeꝫ muſicū eē: hō enī hꝫ poᵗᵐ nālē vt muſicꝰ ſit: vñ magis ſe hꝫ ad h̄ vt muſicꝰ ſit ad oppᵐ de ſui nã: tale āt ꝯtigēs qđ hꝫ cāꝫ ordīatā determīat ſibi ſubꝫ. vñ tale accñs. ſ. natū cū ſubycit̄ ſuo ſubto tal̄r ad eē ſe hꝫ: vt cū dico ꝯtigit muſicū eē hoīem pꝫ igit̄ ꝙ ꝯtigēs natū n̄ ꝯuertit̄ vlq; in ꝯtingēs eiuſdē acceptiōis. ſignū ēt ad h̄ ē ꝙ ꝯtigēs natū cū ꝯuertit̄ ꝑ oppoſitas q̄litates n̄ ꝯuertit̄ niſi i ꝯtigēs cōe. ꝯtigēs āt ꝯ ifinitū cū ꝯuertit̄ ponit̄ i eadē acceptiōe ſic̄ determiatur iferiꝰ i cap de ꝯtigēti. pꝫ igit̄ ꝙ ꝯtigēs n̄ nec̄iū ꝯuertit̄ in eadē acceptiōe ꝯtigētis abſolute loq̄ndo. n̄ tñ in oī mō eiꝰ: ſꝫ ipſꝫ ſꝫ ꝙ eſt ad vtrūlibet vē ⁊ ifinitū ſic cōuertit̄. ꝯtingēs vō natū nō. ⁊ ꝑpea deſcēdebat Ar. ad ꝑ

72

bãdũ ɔuersionẽ affirmatiuaꝝ i spãlib⁹ acceptionib⁹ ɔti/
gẽtis:ſ3 in cõi tñ́ ondẽs vlr seq ɔtingẽs cõe ꝑ posĩ: ve
rũtñ h nõ solũ itẽdit ondẽ:ſ3 ɔuersionẽ in oĩ acceptiõe:
ꝛ adhuc satis sufficit sua ꝓbatio:sic p3 i exponẽdo lrã3.

Dubiũ3 **Sed** tũc forte dubitabit vlteri⁹ aliqs si ɔtigẽs natu3 i affirmatiuis nõ ɔuertit̃ in ɔtigẽs natũ:ſ3 in ɔtingẽs cõe:cũ silr sit i negatiuis de eodẽ ɔtigẽti:q̃re nõ dic̃ in affirmatis ip3 dissilr ɔuerti i aliȷs sic dic̃ i negatis. Et puto ꝙ h sit:q2 nõ sepat h ɔtigẽs natũ a ɔtigẽti isinito: ſ3 ɔfuse loq̃t de eis cõprehẽdẽdo vtrũq3 ꝑ nõ nec̃iu3:si eñi descẽdisset i ɔtigẽti nõ nec̃io distiguẽs modos ei⁹ ꝑ natũ ꝛ isinitũ:ꝛ determiasset sepatĩ ɔuersiões nati ꝛ isiniti tñ́ diuersaꝝ acceptionũ ɔtigẽtis:sic determiat cõuersiões ɔtigẽtis nec̃y ꝛ nõ nec̃y:tũc dixisset ɔtigẽs natũ dissilr se hr̃e s3 ɔuersionẽ aliȷs modis ɔtigẽtiũ. ¶ Et silr cũ h sciẽdũ ꝙ neg⁹ de ɔtigẽti ñ nec⁹ ꝑ neutro mõ ei⁹ ɔuertit̃ i eodẽ sẽsu ɔtigẽti.q2 vtrũq3 ꝑ posĩ:ꝛ nõ i se sic dr̃ iferi⁹:ꝛ iõ sepauit ip3 ab aliȷs:ſ3 affir^{ua} de ɔtingẽti nõ nec̃io ɔti3 ɔuertit̃ i eodẽ sẽsu ɔtigẽtis:ꝛ ɔti3 nõ.ꝛ iõ nõ sepauit ei⁹ ɔuersionẽ ab aliȷs affir^{uis}:q2 suffic̃ ꝙ silr ɔuertat̃ aliȷs affirmatis q̃tũ ad aliqd sine eo qõ absolute loq̃t hic de ɔtigẽti tali nõ distinguẽdo ipm ꝑ modos ei⁹.

Dubiũ3 **Sed** tũc dubitat̃.q̃re Ar.nõ distiguit h natũ ab isinito:ſ3 ɔfuse vtit̃ eis:ꝛ dico ꝙ est:q2 h determinat ɔuersionẽ i termis.ipe ãt nõ idiget vti i sequẽtib⁹ ɔuersione i termis ɔtigẽtis nati ꝛ isiniti sepati ad sylloꝝ ꝑfectionẽ:sic p3 iferi⁹ ispiciẽdo sylloꝯ de ɔtingẽti:ꝛ iõ h nõ distiguit ɔtigẽs natũ ab isinito vt sepati3 determiet de eaꝝ ɔuersiõe. Ex his g̃ p3 ꝙ ɔtigẽs natũ ꝛ isinitũ silr se hñt i neg^{uis} q̃tũ ad ɔuersionẽ i termis.vtrũq3 eñi ɔuertit̃ i ɔtigẽs cõe ꝛ nõ i seip̃s:ꝛ ꝙ i affir^{uis} dissilr se hñt:q2 ibi ɔuertit̃ ɔtigẽs isinitũ i seip̃3:ſ3 ɔtigẽs natũ i ɔtigẽs cõe:q2 sp tñ maĩet veꝝ ꝙ ɔtigẽs nõ nec̃iũ ɔuertit̃ i eadẽ acceptiõe ɔtigẽtis absolute loquẽdo:nec plꝰ signat tex. Ar.ex his igr̃ p3 rñsio ad istãtiã factã ɔ ɔuersionẽ affirmatiuaꝝ de nõ nec̃io. ¶ Ad h ãt qõ obĩm ẽ de ꝓbõne cõuersiõis eaꝝ dõ3 ꝙ vlẽo ɔuersa.s.nec̃e est aliqõ.b.cẽ.a. nõ põt stare cũ p^a.s.ɔtigit aliqõ.b.cẽ.a.q̃uis vtraq3 sit ɔti^{lis} affir^{ua}.i nec̃ys.n.idẽ ẽ dic̃ ɔti^{cm} cẽ verã ꝛ vlẽm ꝛ cõ ꝑ nec̃ia3 hĩtudinẽ termioꝝ.ꝓpõnes.n.nec̃ie reducũt̃ ad aliquẽ modũ ihẽrẽdi ꝑ se s3 ꝙ diximꝰ ex itẽtiõe Ar.i p̃ post^{or}.sola ꝑ se ihẽrẽtia sũt nec̃ia.vñ idẽ sm rẽ ẽ dic̃ istã ꝓpõnẽ ɔti^{cm}:nec̃e est aliqõ.b.cẽ.a.stare cũ p^a:ꝛ dic̃ hãc vlẽm stare cũ ea.s.nec̃e ẽ oẽ.b.cẽ.a.ſ3 h vlis nõ pt stare cũ p^a.s.hac.ɔtigit aliqõ.b.cẽ.a.sic nec cũ ista ɔtigit aliqõ.b.nõ cẽ.a.q̃ ei ɔuertit̃:ꝛ ita p3 ꝙ ista ꝓbõ sufficit ad ꝓbãdũ tã vlẽꝫ q̃ ɔti^{cm} affirmatiuã de ɔtigẽti nõ nec̃io ɔuerti absolute loquendo.p3 ẽt ꝙ ꝓbõ Ar.q̃uis breuis sit:ondit ɔuersionẽ cẽ in oĩ acceptiõe ɔtingẽtis.

Dubiũ3 **Cõter** forte dubitat̃ de ɔuersiõe negatiaꝝ de ɔtigẽti.ꝛ p̃⁹ de h ꝙ dic̃ ɔtingẽ nõ esse eo ꝙ ex nec̃itate nõ icẽ:ꝛ eo ꝙ nõ ex nec̃itate iest:silr ɔuerti i negatis de icẽ ꝛ de nec̃io.si.n.ita sic sit ɔtigẽs natũ ꝛ isinitũ dicant̃ ɔtingẽ:eo ꝙ nõ ex nec̃itate isũt.vtrũq3.n.est nõ nec̃iũ:seq̃t ꝙ tã ɔtigẽs natũ q̃ isinitũ silr ɔuertãt̃ i illis de icẽ ꝛ de nec̃io. ¶ Et dõ3 ꝙ ɔtigẽs natũ ꝛ isinitũ nõ dicant̃ solũ ɔtigẽ nõ cẽ:ſ3 ẽt ɔtigẽ cẽ:ɔtingẽ aũt nõ cẽ ex eo ꝙ nõ ex nec̃itate iest dr̃ hic solũ ꝛ p̃cise ɔtingẽ nõ cẽ nullo supaddito:ꝛ iõ nõ cõprehẽdit̃ h ɔtigẽs natũ vel isinitũ sub eo ꝙ dic̃ nõ ex nec̃itate icẽ. ¶ Ad cuius itelligẽtiã notãdũ ꝙ alr accipit̃ h nõ nec̃iu3 ꝛ supi⁹ in distictiõe ɔtigẽtis.supi⁹.n.accipiebat̃ ꝓ ɔtigẽti nato ꝛ isinito tm̃.h aũt accipit̃ put est cõe ɔtigẽti nato ꝛ isinito ꝛ nec̃io ẽt sm ꝙ cadit in 2°ordie modaliũ:ibi.n.cadit nõ nec̃ium:ꝛ ɔuertit̃ cũ ɔtigẽ nõ cẽ:ꝛ illud ɔtingere nõ cẽ ɔtinet sub se nec̃e nõ cẽ ꝛ ɔtingẽ.qõ põt cẽ ꝛ non esse. Accipit g̃ hic Ar. ɔtingẽ nõ esse pro ipso cõi vt cadit i 2°ordie modaliũ:ꝛ hoc absolute ꝛ p̃cise put cadit super nõ cẽ. Accipit g̃ hic Ar. nõ ex nec̃itate icẽ put cõuertit̃ ei qõ est ɔtingere nõ icẽ in cõi sm ia3 dcm̃ modũ:attribuit̃ igit̃ hec ɔuersio ei qõ est ɔtingẽs nõ icẽ p̃cise:nõ solũ cadit ɔtingẽs sup nõ esse:ꝛ ita ab ista ɔuersione excludit̃ ɔtingẽs natu3 ꝛ infinitũ:que non tm̃ dicunt̃ ɔtingere nõ esse:sed etiam contingere esse.

Sed tũc forte dubitat̃ cũ ɔtigẽ nõ cẽ sit cõe ad necesse sm nõ cẽ ad posẽ qõ põt cẽ ꝛ nõ cẽ:ꝛ ɔtingẽ nõ cẽ in cõi ɔuertit̃ in termis sic dcm̃ est:ꝛ qcqd inuenit̃ in gñe opꝫ iueniri in aliq̃ sui spẽ:sed nõ repit̃ in ɔtigẽti ꝙ põt cẽ ꝛ nõ cẽ:vt dcm̃ est.g̃ repit̃ tm̃ in ɔtigẽti sm ꝙ ɔtingẽs dĩ ex nec̃itate nõ icẽ.sufficeret g̃ dic̃ ꝙ ɔtingẽs nõ cẽ in eo ꝙ ex nec̃itate nõ iest ɔuertit̃:ꝛ ꝑ nihilo addit̃ vl̃ in eo ꝙ nõ ex nec̃itate inest:q2 in h cõi nõ ex nec̃itate icẽ nõ inuenit̃ ista ɔuersio nisi ꝓ h suo ɔtẽto ex nec̃itate nõ icẽ. ¶ Et dõ3 ꝙ hui⁹ ɔuersio ꝑ se ꝛ ꝑ p̃us inest ɔtigẽti cõi.s.qõ est posẽ ꝑ posterius aut ɔtingẽtib⁹ sub ipo in eo ꝙ ɔtigẽtia sũt:ꝛ iõ ne putet̃ ꝙ ecõuerso se hẽat dic̃ ꝙ ɔtinge non icẽ in eo qõ ex nec̃itate nõ inest:ꝛ in eo qõ nõ ex nec̃itate iest ɔuertit̃ h mõ: addẽdo cõe spãliũ:ſ3 nõ iueniat̃ hec ꝓp̃etas nisi i illo spãli.

Sed tũc dubitabit forte aliqs cũ supi⁹ iueniat̃ in q̃libet iseriori:ꝛ vbicũq3 iuenit̃ ip3 supi⁹ ẽt iuenit̃ ꝓp̃a passio ei⁹:tũc i q̃l3 ɔti^{li} ɔtigẽti d3 iueniri h ꝓp̃etas ɔuertẽdi q̃ seq̃t ɔtigẽs s3 ꝙ ẽ cõe. ¶ Et dõ3 ꝙ cũ aliqõ supi⁹ ɔtinet sub se plura iseriora ɔtigit illa inferiora 2^r ɔsiderari.s.aut q̃ ad nã3 sui supioris saluari i iferiorib⁹:aut q̃ ad nã3 quã addit iferi⁹ supra supi⁹.si p̃^{oo} cõsideret̃ ip3 iseri⁹ sic in ipso saluat̃ ꝓp̃e passiõ eo supioris. si 2° mõ neq̃q̃:ꝛ istud p3 iducẽdo i oib⁹.silr g̃ ẽ de ɔtingẽti:ɔtigẽs posẽ ɔtinet sub se ɔtigẽs qõ est nec̃iu3:ꝛ qõ est nõ nec̃iu3.ɔtingit igr̃ ɔsiderare vtrũq3 ɔtigẽs spãle 2^r.s.aut q̃ ad nãm ɔtigẽtis simplr̃ repiri ꝛ saluari i vtroq3:ꝛ sic vtrũq3 ɔuertit̃:vñ ɔtigẽs nõ nec̃iu3 inq̃tũ ɔtingẽs est ɔuertit̃ in nõ ɔtingẽs ꝑ posĩ:sic patebit ɔñr:aut q̃tũ ad nã3 nec̃y ꝛ nõ nec̃y:quã supaddũt ɔtigẽti simplr̃:ꝛ sic ɔtigẽs qõ est nec̃iu3 ɔuertit̃:sic ꝛ ꝓpõ de nec̃io:ſ3 ɔtigẽs qõ est nõ nec̃ium nõ ɔuertit̃ sic dic̃ in lr̃a:ꝛ sic manifesta est itẽtio Ar.ꝑ nãm.n.ɔtigẽtis simplr̃ ɔuertit̃ vtrũq3 spãle ɔtigẽs:ꝛ iõ nõ solũ attribuit hãc ɔuersionẽ ɔtingẽti qõ est nec̃ium:ſ3 ẽt ɔtingẽti ꝑ posĩ:ꝛ dico sm ꝙ cadit sup nõ cẽ:ſ3 tñ ꝑ nã3 ꝓp̃iã vtriusq3 ɔtigẽti est ꝙ alteꝝ ɔuertit̃ i eodẽ sẽsu:ꝛ reliquũ nõ:ꝛ iõ adhuc ɔsiderãdo dic̃ ꝙ neg^a de ɔtigẽti nec̃io ɔuertit̃:ꝛ neg^{ua} de ɔtigẽti nec̃io neq̃q̃. ¶ S3 adhuc forte dubitaret aliqs. videt̃.n.ꝙ ex^{m} qõ põit de ɔtigẽti qõ dĩ ɔtigẽ:eo ꝙ nõ ex nec̃itate iest p̃cedat ꝙ ɔtigẽs ad vtrũlibet neg^{uam} ɔuertat̃.h.n.ꝓpõ est ad vtrũlib3:ɔtigit nullã tunicã cẽ albã: ɔtigit.n.ẽt oẽm tunicã cẽ albã. ¶ Et dõ3 ꝙ nõ exẽplificat in his termis ꝙ itẽdat ɔtigẽs ad vtrũlibet ɔuerti:ſ3 q2 itẽdit ɔtigẽs cõe cadẽs sup nõ cẽ ɔuerti ꝑ nã3 sui.verũtñ ponit ex^{m} de ɔtingẽti ad vtrũlibet:q2 ipoẽ est exẽplificat̃ de gñe nisi i aliq̃ sui spẽ.Cũ g̃ i iducto ex^o sit nã ɔtigẽtis ad vtrũlibet:ꝛ nã ɔtingẽti cõis:nõ docet ɔuertere illõ sm nã3 ɔtigẽtis ad vtrũlibet:ſ3 s3 nãm ɔtingẽtis simplr̃.ꝛ h p3 ꝑ ꝓbõnẽ ɔuersiõis ei⁹ cũ dic̃ ꝑ opposito ɔñis istã.nec̃e ẽ aliqõ albũ cẽ tunicã. si.n.accipit̃ ɔtigẽs i ista ɔuersiõe.ɔtigit nullã tunicã cẽ albã.ꝓ ɔtigẽti ad vtrũlibet:cũ dicat̃ oppo^m ɔñis.s.nõ ɔtingit nullu3 albũ cẽ tunicã:nõ deberet accipe istã ɔuerti cũ hac.necesse ẽ aliqõ albũ cẽ tunicã.ſ3 cũ illa ꝛ cũ ista sub disiũctione:nec̃e est nullũ albũ cẽ tunicã:ɔtingẽti.n.nato vel infinito opponit̃ tã nec̃iu3 q̃ ipoẽ:ɔtingẽti aũt cõi tm̃ ipoẽ.sic g̃ p3 solo.patet etiã solutio dubitationis que

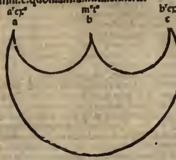
solet

solet esse de pbatiōe ꝯuersionis pdicte: bene eniꝫ pbat
id qđ intēdit sicut patet: sed non bene pbaret si sua in-
tentio esset ꝯtingentis ad vtrūlibet posse conuerti.
Dubium **Consequēter** dubitaŕ de eo qđ dicit de ꝯtigēti
nato ꝛ ifinito. Dicit eni ꝙ negati
ua vlis de tali ꝯtingēti nō ꝯuertiŕ in termis: sed videŕ
ꝙ sic per talē rōnē. Qđ inest p se supiori inest ꝛ cuilibet
īferiori: vt sensibile qđ iest aīali iest cuilibet aīali spāli:
sꝫ ꝯuerti simplr in termis iest ꝯtigēti simplr: qđ est cōe
ꝛ ꝯtinet sub se ꝯtigēs natū ꝛ ifinitū: igiŕ idē inerit ꝯtigē
2° ti nato ꝛ ifinito: ꝛ loquor de ppōnib⁹ negatiuis. ❡ Ad-
buc si aliq̄ duo ꝯuertunŕ codeꝫ addito eis adhuc ꝯuer-
tenŕ: sꝫ iste due ppōnes ꝯuertunŕ. nullū. b. est. a. ꝛ nullū
a. est. b. q̄nocūqꝫ accipiaŕ inesse. s. siue vt nūc siue simplr.
ḡ addito ꝯtingēti eis adhuc ꝯuertenŕ quocūqꝫ mō acci
3° piaŕ ꝯtingēs. ❡ Adhuc qđ seqŕ ad ꝯñs seqŕ ad añs: sed
ꝯtingere nō eē simplr seqŕ ad ꝯtingēs natū ꝛ ifinitū: ꝛ
ad ꝯtingē nō eē simplr seqŕ ꝯuersio in terminis. ḡ ꝯuer
4° sio in termis seqŕ ad ꝯtingēs natū ꝛ ifinituꝫ. ❡ Adhuc
si ꝯtigit nullū. b. eē. a. ꝯtigit nullū. a. eē. b. ꝛ accipio ꝯtin-
gens pro nato vel ifinito: qꝛ si nō seqŕ: oppositū stabit. s.
nō ꝯtigit nullū. a. eē. b. ꝛ cū hac ꝯuertiŕ: nece est aliqđ. a.
eē. b. ꝛ si nece est aliqđ. a. eē. b. nece est aliqđ. b. eē. a. ꝛ h
est incōpossibile p°: q̄re videŕ ꝙ ꝯuersio sit bona. ❡ Et
dōm ꝙ vlis negatiua de ꝯtigēti nato vel ifinito ꝼm ꝙ
tale est: nō ꝯuertiŕ in termis: ꝛ cā ei⁹ dicta est in expōne
Ad p^m lre. ❡ Ad p^m ḡ obm dōm est ꝙ p nām ꝯtigētis simplr i-
uēti in ꝯtingēti nato ꝛ infinito pōt fieri ꝯuersio ꝼm ꝙ
obyciŕ: respiciēdo tñ ad ppriā nām ꝯtigētis nati ꝛ ifini
ti ꝼm ꝙ hꝫ: sic nō ꝯuertiŕ: ꝛ h vult Ar. hic. Et p h patet
solo ad 3^m ꝛ illud satis pꝫ p pus dcā de ꝯuersione ꝯtigen
Ad 2^m tis negatiui. ❡ Ad 2^m dōm ꝙ codē addito ꝯuertibilib⁹:
idē vtrobiqꝫ faciētib⁹ adhuc manēt ꝯuertibilia: sed cū
di. nullū. b. ꝯtigit eē. a. ꝛ ꝯtigit nullū. a. eē. b. h ipm ꝯtin
git nō idē facit vtrobiqꝫ. si eni in p° ppōne denotet ꝯti-
gētiā natā vel ifinitā. in 2° denotat ꝯtigētiā in cōi ꝛ ꝼm
ꝙ pꝫ manifeste in termis. si eni dicaŕ: ꝯtigit nullū hoiēꝫ
eē albū. hic dŕ ꝯtigēs ad vtrūlibet. si aūt ꝯuertaŕ sic. cō
tingit nullū albū eē hoiēꝫ. dŕ hic ꝯtigēs p poli: qđ qdeꝫ
ꝯtigēs cōe est. Uñ his est sensus. nō nece est aliqđ albū
eē hoiēꝫ: ꝛ ita pꝫ rñsio ad obꝫ: qꝛ ꝯtigēs additū vtrobiqꝫ
Ad 3^m nō facit idē. ❡ Ad vltimū dōꝫ ꝙ bñ pbat ppōnē vlem
negatiuā de ꝯtigēti nato vl ifinito ꝯuerti in ꝯtigēs cōe
ꝛ ꝼꝫ gen⁹: ꝛ h verꝫ est: ꝛ ꝯcedēdū est: sꝫ sua pbatio nō co-
git ꝙ ꝯuertaŕ i eadē acceptiōe ꝯtigētis. h eni falsū est.
Dubium **Adhuc** dubitaŕ de h qđ diŕ pticularē negatiuā de
tali ꝯtigēti ꝯuerti in termis ꝛ h fore mani
festū in seq̄ntib⁹ vbi loqŕ de ꝯtigēti: cū tñ ibi nō faciat
mētionē de tali ꝯuersiōe pticularis. ❡ Et dōꝫ ꝙ diŕ h
eē manifestū p sequētia: qꝛ talis ꝯñā pꝫ mānifeste p ea q̄
dcā sūt hic ꝛ que dicenŕ in cap̄ de ꝯtigēti. hic eni diŕ ꝙ
pticlaris affir^{ua} de tali ꝯtigēti ꝯuertiŕ simplr i termis. i
cap̄ de ꝯtigēti diŕ ꝙ pticularis affirmatiua de tali ꝯtin-
gēti ꝯuertiŕ cū pticulari negatiua de codē p oppositas
q̄litates. ex his manifeste seqŕ ꝙ pticularis neg^a de tali
ꝯtigēti ꝯuertiŕ simplr in termis. ❡ Ad h ḡ ꝙ sūmatis
hēaŕ intētio ꝛ itelligētia hui⁹ capli de ꝯtigēti notādū ꝙ
necēiuꝫ ꝛ ꝯtingēs natū ꝛ ifinitū dicanŕ ꝯtigere eē. ipose
aūt ꝛ ꝯtigēs natū ꝛ infinitū dicanŕ ꝯtigere nō eē: ꝛ hec
duo sūt q̄si spēs ꝯtigētis. dŕ ēt pose eē ꝯtigere eē ꝛ pose
nō eē ꝯtigere nō eē sumpto ꝯtigēti ꝼm gen⁹. ❡ Adhuc
affirmatiue de ꝯtigēti in oi acceptiōe ei⁹ iā determiata
ꝯuertunŕ in eadē acceptiōe ꝯtigētis eo mō quo affirma
tiue de inesse ꝛ de necio. ❡ Adhuc negatiue de ꝯtingēti
sūpto ꝼm gen⁹ ꝛ ꝼm necēiuꝫ: nō eē dŕ ꝯtigē nō eē silr cō-
uertunŕ in negatis de iesse ꝛ de necio. ❡ Adhuc in nega-
tiuis de ꝯtigēti nato vel ifinito alr est q̄ꝫ in alijs negati
uis. in istis eniꝫ nō ꝯuertiŕ in termis vlis negatiua. pti-
cularis aūt negatiua ꝯuertitur: sed in alijs ecōuerso est.
❡ Adhuc notāduꝫ ꝙ ꝯtigēti nato ꝛ infinito opponitur
tā impossibile q̄ꝫ necēiuꝫ. ꝯtingēti vō sumpto ꝼm genus
ꝛ ꝼm ꝙ necēium dŕ ꝯtingere opponiŕ tm̄ impossibile.

❡ **His vō determinatis dicendū est per que ꝛ
quando ꝛ q̄uo fit ois sylls. Postea vō dice-
mus de demonstratione. Prius enim dicen-
dū est de syllō q̄ꝫ de demōstratiōe: eo ꝙ vlior
est sylls. Nā demonstratio quidem sylls est.
Syllogismus vō nō ois demonstratio.**

❡ Postq̄ꝫ determiauit Ar. de his q̄rꝫ cognitio añcedit pn
cipale negatiuŕ. s. syllꝫ ꝛ demr̄atione. hic itēdit de nego
cio pncipali. s. de syllō ꝛ demr̄atiōe. ꝛ diuidiŕ in phemiū ꝛ
tractatū. tactat⁹ icipit ibi (Qñ ḡ tres termini.) In phe-
mio sic pcedit. p° dat itētionē cū ꝯtinuatione dictorꝫ ad
dicēda ꝛ cū mō pcedēdi dicēs: ꝙ cū h determiata sint:
dōꝫ est p q̄ fit sylls. s. q̄tū ad termios ꝛ ppōnes: ꝛ qñ q̄-
tū ad figuras: ꝛ q̄uo q̄tū ad modos: ꝛ postea dōꝫ est de
demr̄atiōe: ꝛ hē (His vō ꝛc.) 2° assignat cāꝫ cū mō pce
dēdi dicēs: ꝙ pus dōm est de syllō q̄ꝫ de demr̄atiōe: qm̄
sylls est vlterior: ꝛ ita pōr: ꝛ h est (Prius vō de syllō.)

❡ **Quādo igiŕ tres termini sic se hñt adiuiceꝫ
vt postremuꝫ in toto sit medio: ꝛ medium in
toto pmo: vel sic vel non sic; necesse est extre
mitatū esse syllm pfectū. Uoco aūt mediū qđ
ꝛ ipm in alio ꝛ aliud in ipso est: qđ ꝛ positiōe
mediū est. Extrema vō qđ ꝛ in alio ꝛ in quo
aliud est. Si eni. a. de oi. b. ꝛ. b. de oi. c. necesse
est pdicari de oi. c. a. pri⁹ eni est dcm̄ q̄uo de oi
dicim⁹. Similr aūt ꝛ si. a. de oi. b. b. autem de
omni. c. quoniam. a. nulli. c. inerit.**

❡ Cōsiter icipit tractat⁹ q̄ p̄ diuidiŕ i ptes duas. In p° agit
de syllō. In 2° de dm̄r̄atiōe: ꝛ ꝯtiet ps p° totū li^m porꝫ. 2°
vō totū li^m post^{rꝫ}. p^a i duas. In p^a determiat de syllō oñ-
siuo. i 2° vt i 2° li° determiat de syllō ex hypothesi. ꝛ dico
syllm ex hypothesi i q̄ supponiŕ aliqđ pter pncipales p-
missas: siue illō sit ppō siue ppetas termi vŕ ppōnis. vŕ
sic. In p^a determiat de syllō ꝼm suuꝫ fieri ꝛ eē. In 2° ꝼm
suū posse. p° diuidiŕ in pncipale ꝛ icidēs in q̄ remouet du-
bitationē circa determiata in p̄ lib°. ꝛ icipit ibi (Differt
aūt i ꝯstruēdo ꝛc.) Pria adhuc diuidiŕ in duas. In p° de-

73

terminat de gnōne syllo℞.in z°cū dicit (Qūo aūt redu
cem⁹.)de eoꝛūdē reductione:ad gnōnē aūt syllo℞ duo
ptinēt.s.ordinatio medij respectu extremo℞ ꝛ eiusdē i
uētio.ideo p°in duas.in p° determiat ordiationē medij
respectu extremo℞.in z°cū dicit (Qūo autē idonei eri
m⁹.)determinat eiusdē iuētionē.p°adhuc in duas.in p°
determiat de syllo.in z°cū dicit (Qñ aūt ꝯuertunꝰ ex
tremitates.)de qbusdā syllo āneris ꝛ i ipsis reducēdis.

Dubiū **Sed hic** posset forte aliqs dubitare de ordie.pri⁹.n.
videꝰ ꝙ sit mediū iuenire ꝗ̄ iuētū ordia
re.¶ Sed dōꝫ ꝙ ħ ve℞ eēt si deberet iueniri id qd est
mediū:nūc aūt docet iuenire meᵐ i rōne medij:ad quā
iuētionē via est ipa ordiatio:ꝛ iō posterioꝛ est iuētio me
dij i rōne medij ꝗ̄ ei⁹ordiatio:ꝛ iō pꝫ ordo.alr aūt ꝛ foꝛ
te meli⁹possent diuidi ille due ptes.ad syllo℞.n.gnōnē
reqriꝰ vt cogscaꝰ ex qb⁹ꝛ ex q̄libus fiat sylls:ꝛ ēt ars ꝛ
ptās faciēdi ipm.Diuidiꝰ ḡ i duas.in p°docet ex qb⁹ꝛ q̄li
b⁹fiat sylls simpˡ.Jn z°cū diꝰ(Qūo aūt idonei.) deter
miat artē ꝛ ptātē faciēdi syllos.ꝛ pꝫ ordo.pri⁹.n.ē scire
ex qb⁹ꝛ q̄lib⁹hēat res fieri ꝗ̄ tradaꝰ ars faciēdi ipsā:ꝛ
ħ est diuisio silis distictiōi duo℞ libᵒʳᵘᵐ postᵒʳᵘᵐ.ꝛ fm istū mo
dū dꝫ sic fieri diuisio:illa ps in q̄ determiat de syllo simpˡ
ꝫ eē diuidiꝰ i duas.Jn p°determiat gnōnē syllo℞ ꝛ ptātē
faciēdi eos.in z°eo℞ reductionē cū diꝰ(Qūo aūt redu
cem⁹.)p°in duas.Jn p°determiat gnōnē syllo℞.in z°ar
tē ꝛ ptātē faciēdi eos cū diꝰ(Qūo aūt idonei.) deinceps
ꝓsequēdū est syllo℞ gnōnē fm ordinē ꝛ modū scriptū.
cogscē aūt ex qb⁹ꝛ q̄lib⁹fit sylls hēri pōt p cognitionē
ordinatiōis medij re°extremo℞:ꝛ diuidiꝰ in duas.Jn p°
igiꝰ pte determiat istā ordinationē:ꝛ q̄dā supposita vi
ficat.Jn z°cū diꝰ(Qm̄ aūt hēm⁹de qb⁹.)qddā correla
riū ex dictis manifestat.p°in duas.Jn p°determiat ordi
nationē medij re°extrēo℞:q̄dā pn⁹supponēdo.Jn z°cū
diꝰ(Qm̄ igꝰ q in his figuris sunt.)ondit que mediata
sūt.p°in duas.Jn p°determiat ordiationē medij ad ex
trema i syllo q est sine mō.Jn z°cū diꝰ(Qm̄ aūt diuer
sūꝫ est icē.)in syllo q est cū mō.p°in duas.in p°determi
nat istā ordiationē in triplici fig°:i z°cū diꝰ (Palā aūt
est qm̄ oib⁹.)q̄si correlarie māifestat q̄dā q̄ sūt māife
ste ex pte p̄cedēti.p°i tres fꝫ nūe℞ triū figura℞ i qb⁹do
cet ordiationē medij ad extrēa in syllo q est sine mō.in
p°itēdit de ista ordiatiōe in p°fig°.ꝛ diuidiꝰ in duas.in p°
determiat oēs ꝯiugōnes p°ᵉ figure cōplete.in z°cū dicit
(Palā āt ꝛ qm̄.)duo correlaria ex p̄dcis māifeste ꝯclu
dit.p°in duas.in p°determiat ꝯiugōnes vlēs.in z° vt ibi
(Si āt hic qdē termio℞.)ꝯiugōnes ꝑticlares.p°i duas.
in p°determiat ꝯiugōnes vlēs vtiles.in z°cū diꝰ(Si vō
p°ᵐ.)iutiles.Jn p° ꝓbat sic p p°dat dispōnē termio℞ in
modis vlib⁹p°ᵉ figure dicēs:ꝙ qñ tres termini sic se hñt
vt meᵐ de postrēo affirmaꝰ vlr.p°ᵐ āt de medio affirmaꝰ
vel negeꝰ vlr ꝛ hoc signāt duos p̄mos modos p°ᵉ figure:
tūc neċe est syllm ꝑfectū ꝯcludērē maiorē extremitatē
de miore que qdē extremitates sūt i rōne extrēitatū.ꝛ
ħ est(Qñ igꝰ tres termini.)z°expōit qs termin⁹in hac
fig°sit medi⁹ꝛ que sūt extrēa dicēs ꝙ meᵐ vocat hoc qd
subijciꝰ maiori extrēitati:ꝛ p̄dicaꝰ de miore:extrēo℞ āt
postremū ē ꝙ tm̄ subijciꝰ.p°ᵐ āt qd tm̄ p̄dicaꝰ:ꝛ ħ ē(Uo
co āt meᵐ.)z°pōit ꝯiugōnes vtiles.ꝛ sūt due.q̄℞ p° ꝯstat
ex vlib⁹affirmatiuis ꝛ ꝯcludit vlēꝫ affirmatiuā:ꝛ ꝑficiꝰ
p dici de oi:ꝛ ħ est(Si eni.a.de oi.) z°vō ꝯstat ex maio
ri vli negatiua ꝛ minore vli affirmatiua ꝛ ꝯcludit vlēm
negatiuā ꝛ ꝑficiꝰ p dici de nullo:ꝛ ħ est(Silr aūt.)

¶ Si vō primū qdē oi medio inest.mediū vō
nulli postremo nō erit sylls extremitatū:nihil

eni neċiuꝫ accidit eo ꝙ hec sint.Nā ꝛ oi ꝛ nul
li postremo ꝯtigit primū ieē:q̄re neq vlē neq
ꝑticulare ve℞:cū aūt nihil sit necessariū p ħ.nō
erit sylls.Termini vō oi ieē aial hō equus:vt
nulli aial hō lapis.Silr nec qñ primuꝫ medio
nec mediū postremo vlli iest:nec sic erit sylls.
Termini vō ieē scia linea medicina:vt nō ineē
scia linea vnitas.Jn vlib⁹ ḡ termis manifestū
in hac figura qñ erit ꝛ qñ nō erit sylls:ꝛ qm̄ cū
est sylls:necessariuꝫ est terminos sic se hēre vt
diximus:ꝛ si sic se hñt qm̄ erit syllogismus.

¶ Conter pōit ꝯiugōnes vlēs iutiles:ꝛ ponit duas.q̄℞ p°
ꝯstat ex maiore affirᵃ ꝛ minore neg°ondit eā eē iutile p
istātiā in termis.pōit eni termios in qb⁹ cū p̄missis stat
vlis affirᵃ:ꝛ alios i qb⁹stat vlis neg°:ex q̄ ꝯcludit:ꝙ ni
hil seqꝰ ex tali dispōne:ꝛ est vis rōnis fūdata sup hanc
maximā.Si vnū opposito℞ pt stare cū p̄missis reliquū
nō seqꝰ:ꝛ ita cum vtraqꝫ stare possit cū talib⁹p̄missis.s.
vlis affirᵃ ꝛ vlis neg°in tali dispōne neutra seqꝰ:ꝛ ita ni
hil seqꝰ:ꝛ ħ est(Si aūt p°ᵐ ꝛc̄.)z°ꝯstat ex duab⁹ negati
uis quā ondit inutilē silr p istātiā in termis ponēs tres
termios:i qb⁹ꝯtigit p°ᵐ ieē postrēo vlr:ꝛ alios termios i
qb⁹remoueꝰ p°ᵐ a postremo vlr:ꝛ ħ est(Silr vō nec.)

¶ Si aūt hic qdē termino℞ vlr:ille vō ꝑticlr
ad aliū:qñ vlē qdē ponitꝰ ad maiorē extremita
tē vel p̄dicatiuū vel priuatiuū.ꝑticulare vō ad
miorē p̄dicatiuū:neċe est syllm eē ꝑfectū.Qñ
aūt ad miorē ꝛ quolꝫ mō alr se hēant t̄mini im
poſe.Dico aūt maiorē extremitatē in q̄ mediū
est:minorē que sub medio est.Jnsit.a.qdē oi
b.b.aūt alicui.c.ḡ si est de oi p̄dicari qd in prici
pio dcm̄ est:neċe est.a.alicui.c.ieē.Et si.a.qdē
nulli.b.iest.b.aūt alicui.c.neċe ē.a.alicui.c.nō
ieē.Determiatū ē eni de nullo qūo dicim⁹:q̄re
erit sylls ꝑfect⁹.Silr aūt ꝛ si idefinitū sit.b.c.
p̄dicatiuū:nā idē erit idefinito ꝛ ꝑticlari sūpto
Si aūt ad miorē extremitatē vlē ponaꝰ vl p̄di
catiuū vel priuatiuū nō erit sylls nec affirmati
uus nec negatiu⁹idefinita sūpta vl ꝑticlari:vt
si.a.qdē alicui.b.iest.b.aūt oi c.iest.Termini
vō ineē bonū habit⁹prudētia:vbi nō ieē bonū
hit⁹idisciplia.Rursū si.b.qdē nulli.c.a.vō ali
cui.b.iest vl nō iest vl nō oi iest:nec sic erit sylls
Termini vbi ieē albū equ⁹ cign⁹.vbi nō ieē al
bū equus coꝛu⁹.Jdē aūt ꝛ si.a.b.idefinitū sit.
Nec qñ vn⁹ad maiorē qdē extremitateꝫ vlē q
dē fuerit aut p̄dicatiuū aut priuatiuū.Ad mio
rē vō priuatiuū ꝑticulare nō est sylls:vl idefi
nito vl ꝑticulari sūpto:vt si.a.qdē oi.b.iest.b.
aūt alicui.c.nō:vel nō oi iest:cui eni alicui nō i
eē mediuꝫ ħ ꝛ oē ꝛ nulli seqꝰ primū.Ponanꝰ
termini aial hō albū:deide de qb⁹ albū nō p̄di
caꝰ hō sumanꝰ cign⁹ ꝛ nix.ḡ aial de vno qdē oi
predicaꝰ:de altero vō nullo:q̄re nō erit sylls.

Rursum

Rurſum ſi.a.qdez nulli.b.inſit.b.aũt alicui.c. nõ inſit. ⁊ ſint termini inaiatũ hõ aial. deĩde ſu manť termini de qb⁹ nõ ꝑdicať hõ cign⁹ ⁊ nix. q̃ iaiatũ de vno qdẽ oĩ ꝑdicať: de altero ṽo nul lo. nã ⁊ inaiatũ de h̃ qdẽ oĩ: de illo ṽo nullo ꝑ dicať. Ampli⁹ qm̃ indefinitũ eſt alicui eoꝝ que ſũt.c.nõ incẽ.b. veꝝ eſt ⁊ ſi nulli ieſt: ⁊ ſi nõ oĩ: qm̃ alicui nõ ieſt. Sũptis aũt h⁹ termis velut nulli icẽ nõ fit ſyll's. h̃ eni dcm̃ eſt prius. Manifeſtũ eſt ergo qm̃ in eo qui ſic ſe hñt termini nõ erit ſyll's: erit enim ⁊ in his. Similr̃ aũt oñ detur ⁊ ſi vniuerſale ponatur priuatiuum.

¶ Cõſequẽter determiat ꝯiugõnes ꝑticlares ⁊ diuidiť in duas. In p° determinat ꝯiugõnes ꝑticulares vbi altera ꝓpõ eſt vl'is. In z° cũ dicit (Nec ſi ambo itervalla.) vbi vtrũqz eſt ꝑticulare. In p° ſic ꝓcedit. p̊ dat regulã rectificãtẽ oẽs ꝯiugõnes ꝑticulares. q̃ꝝ altera eſt ꝑticularis dicẽs: ꝙ qñ altera ꝓpõ eſt vl'is ⁊ altera ꝑticularis ſi maior ſit vl'is affirmatiua vel neg'. mioꝛ aũt ꝑticularis affirmatiua erit ſyll's ꝑfect⁹. quocũqz aũt alio mõ fiat nõ erit: ⁊ h̃ eſt (Si aũt hic qdẽ.) z°. determiat ipſas ꝯiugõnes. ⁊ p̊ vtiles. z° iutiles. vtiles aũt due ſũt. q̃ꝝ p° ꝯſtat ex affirmatiuis. ⁊ ꝑficiť ꝑ dici de oĩ: ⁊ h̃ eſt (Inſit eni.a.oĩ b.) z° ãt hẽt maiorẽ negm̃ ⁊ ꝑficiť ꝑ dici de nullo: ⁊ h̃ eſt (Et ſi.a.qdẽ.) ꝯñr põit ꝯiugõnes iutiles. ⁊ p̊ hñtes miorẽ vlem. z° cũ dicit (Nec qñ ad maiorẽ.) hñtes maiorẽ vlem ꝓcedit ģ ſic. p̊ põit duas ꝯiugõnes hñtes minorẽ vlez affirmatiuã ⁊ maiorẽ ꝑticularẽ affirmatiuã vl negatiuã oñdẽs eas iutiles ꝑ iſtãtiã in termis: ⁊ h̃ eſt (Si aũt ad miorẽ extremitatẽ.) z° ſil' põit duas alias hñtes miorẽ vlez negm̃: maiorẽ ṽo ꝑticularẽ affirmatiuã vel negm̃ ⁊ oñdit eas eẽ iutiles per iſtãtiã in termis: ⁊ h̃ eſt (Rurſus ſi.b.qdẽ.) ¶ Cõñter põit duas iutiles ꝯiugõnes hñtes maiorẽ vlez ⁊ miorẽ ꝑticularẽ negm̃. ⁊ ſic ꝓcedit. p̊ ponit eas dicẽs eas eẽ iutiles: ⁊ h̃ eſt (Nec qñ qdẽ ad maiorẽ.) z° oñdit eas eẽ iutiles. p̊ ꝑ iſtãtiã in termis. z° ꝑ rõnẽ. In p° ſic ꝓcedit. p̊ põit iſtãtiã ꝯ illã ꝯiugõnez cui⁹ maioꝛ eſt affirm. eſt eni reꝑire termios vbi p̊m ineſt oĩ poſtreõ ⁊ nulli: vt ſi ſumanť tres termini: ⁊ ſub z° duo ſpãles a q̃ꝝ altero remoueť p̊m ⁊ alteri iſit p̊m: vt iſti termini aial hõ albũ: ⁊ ſub albo accipianť cignus ⁊ nix. erũt igiť ſylli ad iſtãtiã talis. oĩs hõ eſt aial. aliqs cign⁹ nõ ẽ hõ: ⁊ tñ cign⁹ ẽ aial: ⁊ iõ nõ ſeqť neg' cũ ſtet oppoſita iſta. ſ. affirm. cign⁹ eſt aial. alia nix nõ eſt hõ: ⁊ tñ nulla nix ẽ aial: ⁊ iõ nõ ſeqť affirm cũ ſtet neg' iſta. ſ. nulla nix eſt aial: ⁊ h̃ ẽ (Ut ſi.a.qdẽ oĩ.b.) z° iſtat ꝯ ꝯiugõnẽ hñtẽ vtrãqz negm̃ ⁊ ſũt termi iaiatũ: hõ albũ: deĩde ſub albo accipiať nix ⁊ cign⁹: ⁊ pʒ ꝙ itẽdit. ⁊ h̃ eſt (Rurſuʒ ſi.a.) Cõñter oñdit illas ꝯiugñes eẽ iutiles ꝑ rõnez talẽ. mioꝛ que ẽ ꝑticlaris neg' põt idefinite eẽ vꝫ ꝑ ſẽſu vl'is negatiue vl ꝑ ſẽſu ꝑticlaris negm̃. Sʒ ſi accipiať i ſenſu vl'is negm̃ nõ ſeqť ꝯ vt ꝑus oñſũ ẽ. qꝛ ex duab⁹ vl'ib⁹ negatis nõ fit ſyll's. ģ ſi accipiať i ſẽſu ꝑticlaris neg' nõ ſeqť ꝯ: ⁊ pʒ neccitas h⁹ arg'i ꝑ hãc maximaʒ: qđ nõ ſeqť ad añs: nõ ſeqť ad ꝯñs. vñ cũ ꝑticlaris neg' ſeqtur ad vlez negm̃ ⁊ ex ꝑte miore ⁊ vl'i neg' nihil ſeqť. neqʒ ſeqť aliqđ miore ex ꝑte ꝑticlari neg'. Dui⁹ rõnis p̊ ponit maiorẽ (Ampli⁹ qm̃ idefinitũ.) z° miorẽ: ⁊ h̃ ẽ (Sũptis ãt.) z° ꝯñe: ⁊ h̃ eſt (Manifeſtũ ģ ẽ.) ⁊ addit ꝙ ſilr̃ oñdeť iutilitas ꝯiugõnis ſi maioꝛ fuerit vl'is neg': ſicut ſi fuerit affirm dũ mõ minoꝛ ſit ꝑticularis neg': ⁊ hec eſt (Silr̃ aũt oſtẽdiť.).

¶ Neqʒ ſi ambo itervalla ꝑticularia ꝑdicatiue aut priuatiue: aut hoc qdẽ ꝑdicatiue: illud ṽo priuatiue dr̃. Si ṽo hoc qdez indefinitũ: illud ṽo definitũ: vel ambo indefinite nullo mõ erit ſyll's. Termini ṽo cões oĩuʒ: aial albũ homo: aial albũ lapis. Manifeſtuʒ igiť ex his que dicta ſunt: qm̃ ſi ſit ſyll's in hac figura ꝑticularis neceſſe eſt terminos ſic ſe habere: vt diximus. Aliter enim ſe habẽtibus nullo modo fit.

¶ Cõñter põit ꝯiugñes ꝑticlares vbi vtraqʒ ẽ ꝑticlaris dicẽs: ꝙ quõcũqz ſe hẽant ꝓpões ſi ãbe ſint ꝑticlares ſꝑ iutilis erit ꝯiugatio. ⁊ h̃ oñdit ꝑ iſtãtiã i termis ⁊ itelligiť vbiqz i h̃ cap qñ Ar. põit termios. ꝙ termin⁹ p̊mi⁹ in ordie eſt maioꝛ extrẽitas. z° mediⁿ termin⁹. ⁊ z° mioꝛ extrẽitas: ⁊ h̃ ẽ (Neqʒ ſi ambo itervalla.) Cõñter epilogat dcã de ꝯiugñib⁹ ꝑticlarib⁹: ⁊ h̃ eſt (Mãifeſtũ igĩ.)

¶ Palã aũt qm̃ oẽs qui in hac figura ſunt ſylli ꝑfecti ſunt: oẽs eni ꝑficiunť ꝑ ea que a pricipio ſumunť. Et qm̃ oĩa ꝓblemata oſtẽduntur per hãc figurã. Nã oĩ ⁊ nulli ⁊ alicui ⁊ non alicui incẽ. Uoco aũt huiuſmodi figurã primam.

¶ Cõñter ex p̊habitis ꝯcludit duo correlaria. q̃ꝝ p̊m ẽ. ꝙ ſylli oẽs hui⁹ figure ꝑfci ſũt qui ꝑficiũť ꝑ dici de oĩ vel de nullo qđ ſumiť ex ꝑmiſſis ipſi⁹ ⁊ i ipſis eſt. ꝑfectũ eni eſt cui nihil ẽ ex: ⁊ h̃ eſt (Palã ãt ⁊ qm̃.) z^m correlm ẽ. ꝙ i hac fig° ꝯcludiť oĩs ꝯ. ſ. vl'is ꝑticlaris affirm ⁊ neg'. ⁊ diť ſe vocare hãc figurã p̊mã ⁊ ſignauit ꝑ hec correlaria nobilitatẽ hui⁹ figure: ⁊ h̃ ẽ (Et qm̃ oĩa.) ¶ Dubitaret forte aliqs p̊ de figura i cõi cũ fig' ꝓpꝛe loquẽdo ſit tm̃ i mathematicis termis. ⁊ oẽs hñt trãſferẽtes ſm aliã ſilitudinẽ trãſferũt: vt diť Ar. in p̊n° ſexti top. q̃riť ꝑ quã ſilitudinẽ hic dicať figura ⁊ ad ſilitudinez cui⁹ figure. ¶ Et dõ: ꝙ hec dĩ fig° metha°ᶜ ad ſilitudinẽ triãgularis i magnitudib⁹: ſicť eni i magnitudinib⁹ due linee ꝯtigẽtes ſe in pũcto ⁊ facientes angulũ icipiebãt triãgulũ: z° aũt ſuꝑueniẽs extremitatib⁹ ſeꝑatl faciẽs ãgulũ cũ vtraqʒ triãgulũ ꝑficit. Silr̃ ſiue ꝓportiõabilr̃ eſt i motu rõnis. facť eni rõ duas ꝑdicatiões ꝯtinuatas in vno medio termio que ſũt q̃ſi due linee ãgulũ facientes ſupra pũctũ cõem. deĩde addit z^m ꝑdicationẽ q̃ eſt ꝯ ꝯiungẽtẽ extrẽitates pri⁹ ſeꝑatas. ⁊ h̃ eſt q̃ſi z° diſiũctio linearis faciẽs ãgulũ cũ extrẽitatib⁹ duaꝝ diſiũctionũ ꝑus ſeꝑatl: ⁊ ita i ſyllo fit q̃ſi triãgulus ꝑ diſpõnẽ termioꝝ adiuicẽ: ⁊ hec diſpõ figura vocať dcã ſilitudiarie. ¶ Et notãdũ ꝙ nõ ſolũ figura ſumiť hic methaphorice: ſʒ ẽt termin⁹ ⁊ me^m ⁊ extremũ. oĩa eni hec ꝓpꝛe ſũt i ꝯtinuis. hic aũt tm̃ ꝓportionabilr̃: ⁊ iõ vbiqʒ diť hic Ar. figurã voco terminũ voco. ſilr̃ mediũ ⁊ extremũ. nõ figura eſt vel termin⁹ ẽ ⁊c̃.

Adhuc forte dubitabiť de mltitudie figuraꝝ quõ tres ſint. vĩ. n. ꝙ due ſuꝑfluãt: ex q̊ ꝑ p̊m cõcludiť oĩs ꝯ. ¶ Adhuc vĩ ꝙ q̃rta deberet eẽ vbi mediũ ꝑdicať de p̊ ⁊ ſubiciť poſtremo. ¶ Et dõm ꝙ tres ſunt hac rõne. fig° ẽ diſpõ triũ termioꝝ tm̃ i duab⁹ ꝓpõnib⁹: aut ģ idẽ ꝑdicať i vtraqʒ: ⁊ ſic eſt z° figura: aut idẽ ſubiciť i vtraqʒ: ⁊ ſic eſt z° figura: aut ſubiciť ⁊ ꝑdicať de altero. ⁊ h̃ nõ põt eẽ niſi ita ꝙ ſubiciať p̊ ⁊ ꝑdicať de poſtremo: ⁊ ſic eſt p° fig°. ¶ Ad p̊m obm dõʒ ꝙ i gñe ſylloꝝ eſt ꝑfectũ ſimp' ⁊ mĩn⁹ q̃ꝫ ꝑfectũ ⁊ nõ ẽ icõueniẽs q̃uis ſyllo ꝑfecto ꝯcludi ꝑt oĩs ꝯ ꝙ alia poſſit ꝯcludi ſyllo ẽt iꝑfecto. ali°. n. ẽ modus oñdẽdi ꝑ ſyllʒ ꝑfectũ ⁊ iꝑfectũ. ¶ Ad aliõ dõʒ ꝙ me^m ſyllogiſticũ aut hʒ ꝯditionẽ p̊mi in ordie ꝑdicabili: ⁊ tũc eſt fig° z°. aut ꝯditionẽ vltimi: ⁊ tũc eſt figura z°: aut ꝯditionẽ medij i ordie ꝑdicabili. ⁊

Dubium

Ad pm

Ad zm

sic est p° ꝛ neceẽ est me^m sub tali ꝯditiõe subyci p̊ ꝛ ṗdicari de postreo: si.n. subycerent vltimo ꝛ ṗdicaret de p̊: aut oporteret accipe ꝑpones falsas.s. si acciperent vles: aut accipe ꝑpones ꝑticlares: ꝛ ex talib' nõ ẽ sylls. pꝫ igr cũ nõ sint nisi tres dicte ꝯditiões medy nõ põt eẽ fig' alia vbi ṗdicet me^m de p̊ ꝛ subyciat vltio: ex his g̃ mãifestũ est que sit fig^a ꝛ que sit ei' diuisio ꝛ sufficiẽtia sue diuisiõis.

Dubiũ **Consequẽter** forte dub' de syllo ex qb' cõponat ꝛ cũ mãifestũ sit de pncipys mãlib': qꝛ pn^a mãlia ei' st termi ꝛ ꝑpones. q̃rit de pncipys formalib': ꝛ videt q sint fig^a ꝛ modus: qꝛ illõ est forma sylli: qõ disponit ei' mãꝫ. hꝫ at sũt figura ꝛ modus apõ syllꝫ: q̃re fig^a ꝛ modus formã sylli ꝑficiũt: ꝛ B est veꝝ.

Sed tunc dub' quõ hoc sit cũ vni' rei vna sit for^a ꝛ nõ mlte. ❡ Et dõꝫ q sic ordo est i mate

Dubiũ rys: q̃dã.n.ẽ remota ꝛ idisposita: q̃dã aũt ꝑpinq̃ ꝛ disposita: sic est i formis: q̃dã ẽ for^a mãlis: ꝛ i po^a ad formã vlteriorẽ: q̃dã aũt est vltia ꝛ cõpletiua: ꝛ sic iuenim' in syllo ordinẽ in mã ꝛ i formis i materys: qꝛ termi est mã ei' remota ꝛ idisposita. ꝑpõ vo est mã ꝑpinq̃ ꝛ disposita i formis ẽt q̃ figura est forma icõpleta ꝛ in po^a ad vlteriorẽ formã. modus at est forma vltia sylli cõpletiua. ꝛ rñdet icõpletũ i formis icõpleto i materys.s. figura termio ꝛ cõpletũ i formis icõpleto in materys vt modus ꝑpõni.

Dubiũ **Alterius** forte dubitabit aliqs de qbusdã dictis i lra. ꝛ p̊ de B q dic̃ in syllis vlib' p^e figure me^m eẽ in toto p̊ ꝛ vltimũ in toto medio. p B eniꝫ videt q nõ sit sylls vlis p^e figure nisi maior extremitas sit in plus q̃ mediũ ꝛ mediũ i plus q̃ mior extreitas: ꝛ iõ nõ fieret talis sylls ex ꝯuertibilib': qõ falsũ ẽ. cũ potissime demr̃ationes ex ꝯuertibilib' fiat. ❡ Et dõꝫ q ṗdicatũ id qõ est nõ semꝑ cõius ẽ sb̃to: tñ i rõne q̃ ṗdicat cõi' ẽ. est.n. rõ ṗdicabilis de plib' dici: est igr̃ ꝯsiderare p^m me^m postremũ id qõ sũt: ꝛ sic sepe ꝯuertunt. vl' est ꝯsiderare p^m in rõne q̃ ṗdicat de postremo. ꝛ sic est vt totũ ad ipꝫ: ꝛ sic est itelligẽdus sermo Ar. cũ dicit mediũ eẽ in toto p̊mo ꝛc̃. sic eniꝫ põt vnũ ꝯuertibiliũ eẽ in toto altero.

Dubiũ **Adhuc** forte dub' q̃re dic̃ syllꝫ talẽ eẽ ꝑfectũ ex extremitatib'. pꝫ eni q̃r ꝑfect' est cũ hẽat i se p̊n^m sui ꝑfecti^m: sꝫ dub': q̃re dic̃ q sit ex extremitatib' cũ silr ꝯcludat sylli z^e figure ꝛ 3^e maiorẽ extremitatẽ de minore: sic̃ sylli p^e figure.

R° ❡ Et dõꝫ q in z^a ꝛ 3ª fig^a semꝑ alteꝝ extremũ hꝫ rõnẽ medy ꝛ mediũ rõnẽ vni' extremi, sic̃ patebit ifra. vñ ibi fit ꝯclo ex duob' q̃ sũt extrema: sꝫ nõ hñt rõnẽ extremi. In p̊^a aũt figura vtrũqꝫ extremũ hꝫ rõnẽ extremi ꝛ mediũ rõnem medy: ꝛ ita fit ibi ꝯ ex duob' q̃ sũt extrẽa ꝛ hñt rõnẽ extremoꝝ: ꝛ ita dicit talẽ syllm eẽ ex extremitatib' ad driaꝫ sylloꝝ z^e ꝛ 3^e figure.

Dubiũ **Adhuc** forte dub' de p̊. videt.n. q sit iutilis ꝯiugõ: qꝛ est reꝑire termios oĩ: ꝛ nulli iẽẽ. q aũt sit reꝑire termios oĩ iẽẽ B p se pꝫ. q aũt nulli ineẽ B pꝫ sic. Oẽ ęs est nãle. oĩs statua ẽ ęs: cũ tñ sit ita q nulla statua est nãlis.

R° ❡ Et dõꝫ q istãtia nulla est. hic.n. determinat for^a syllogistica i cõissima mã q̃ abstrahit a mã ꝑbabili necẽia ꝛ apparẽti: vñ for^a hec determinata nõ tñ iueniri põt i dialecticis ꝛ demr̃atiuis: sꝫ ꝛ i sophisticis. vñ dõm q seqt ꝯ.s. oĩs statua est nãlis ꝑm artificẽ hui' libri: vl' si nõ: negãda est p̊^a. forma eni bona est ꝑm ipꝫ ꝛ nõ excludit a for^a syllogistica B determiata. ❡ Ad hui' euidẽtiã sciendũ est q dup^x est sylls.s. ille cui' necẽitas est localis vbi ex maiorẽ ꝛ miore necẽio: seqt ꝯ. ꝛ talis ẽ sylls dialecticus vl' demr̃atiu'. Ali' est c' necẽitas est cõplexional' tñ B est cãta ex debita cõplexiõe termioꝝ adiuicẽ: ꝛ ꝑpõnũ. ꝛ talis cõis est syllo dialectico demr̃atiuo ꝛ sophistico ꝛ talis sylli necẽitas ꝛ for^a B determiat. artifex g̃ libri ṗoꝝ abstrahit syllm: ꝛ silr eẽ ṗdicatũ in ꝑpõnib' syllogisticis. vñ abstrahit illud eẽ ab eẽ p se ꝛ eẽ p accñs: ꝛ ita ꝯcedit ṗdicatiões accñtales. vñ cũ sic arguat. Oẽ ęs est nãle. oĩs statua est ęs. g̃ ꝛc̃. diceret q ꝯ nõ est v̾a. q̃uis p accñs. nũq̃ aũt formã arguẽdi negaret. ❡ Adhuc forte dubitaret vlteri' aliqs de B q dicit iutilẽ eẽ ꝯiugõnẽ si mior vl' vtraqꝫ sit neg^a. videt.n. istãtia sic. qõcũqꝫ aial nõ est rõnale ẽ irrõnale. asin' nõ est rõnal. g̃ est irrõnal. B est mior neg^a: ꝛ tñ seqt ꝯclo p p̊mã figurã. ❡ Adhuc qcqd nõ est coloratũ nõ est albũ. itelligẽtia nõ est colorata. g̃ ꝛc̃. hic ẽ vtraqꝫ negatiua: ꝛ tñ seqt ꝯ p p̊mã figurã. Et posset dici de ista q q̃uis aliqñ teneat hec dispõ i aliqb' termis: nõ tñ tenet vlr i oĩb': ꝛ iõ reputat iutilis. Uel pt dici q dicti sylli sũt ex maiore hypothetica: vñ totũ añs maioris est i rõne medy: ꝛ iõ ipa negõ que est in añte est ps ipsi' medy ꝛ nõ negat ipꝫ mediũ. Dõꝫ q z^a est negõ in miore ꝑpõne p^e figure. aut eni negat ipm mediũ: ꝛ sic est iutilis dispõ. aut negat ṗdicatũ qõcũqꝫ: ita q ipm mediũ nõ cadit sub negõne: ꝛ sic bñ põt esse vtilis p^e figure: ꝛ sic est i dictis istãtys: sic̃ pꝫ iuẽti. ❡ Cõsequẽter forte dub' de sufficiẽtia ꝯiugñũ vtiliũ p^e figure. qꝛ cũ Ar. enumerat sexdeci ꝯiugit dubiũ est quõ tñ q̃tuor vtiles sũt. ❡ Ad qõ dõꝫ q B manifestum erit ex q̃tuor pncipys. q̃ꝝ duo sũt cõia oĩ figure.s. q altera ꝑpõnũ sit vlis: ꝛ q ex duab' neg^{tiuis} nihil seqt. Duo at sũt ꝑpa p^e figure.s. q maior sit vlis ꝛ mior affir^{ua}: qb' suppositis sit talis cõbinatio: cũ sylls fiat ex duab' ꝑpõnib'. aut est vtraqꝫ vlis. aut vtraqꝫ ꝑticlaris. aut maior vlis ꝛ mior ꝑticlaris. aut ęꝯ. vnũqõqꝫ aũt istoꝝ diuidit in q̃tuor cõbinatiões ꝑ nãm affirmatiõis ꝛ negõnis. si eniꝫ vtraqꝫ sit ꝑticlaris. aut vtraqꝫ est affir^{ua}. aut vtraqꝫ negatiua. aut p̊^a affirmatiua ꝛ z^a negatiua. aut ęꝯ: ꝛ oẽs iste q̃tuor cõbinatiões sũt iutiles. qꝛ ex ꝑticularib' nõ syllogiꝫant. si at maior sit ꝑticlaris ꝛ mior vlis ibi sũt eadẽ q̃tuor cõbinatiões: sꝫ oẽs iutiles: qꝛ maior i p̊^a figura dꝫ eẽ vlis. si at vtraqꝫ sit vlis ꝛ affir^{ua}: nõ est pctm̃ ꝯ aliqõ p̊n^m: ꝛ iõ ꝯiugõ vtilis. si at vtraqꝫ sit negatiua vl maior affirmatiua ꝛ minor neg^a sũt due ꝯiugñes iutiles qꝛ ex negatiuis nõ syllogiꝫat. in p̊^a ẽt figura nõ syllogiꝫat ex miore negatiua. si aũt maior fuerit negatiua ꝛ mior affirmatiua: dũmõ ambe fuerit vles erit vtilis ꝯiugõ q̃ nõ peccat ꝯ aliqõ p̊n^m. si aũt ꝑpõ maior fuerit vlis ꝛ minor ꝑticlaris: aut vtraqꝫ est affirmatiua ꝛ ẽ vtilis ꝯiugõ. aut maior negatiua. aut mior affirmatiua: ꝛ adhuc vtilis. aut vtraqꝫ ẽ negatiua. aut tñ mior ꝛ sũt due iutiles. suppositis g̃ dictis pncipys mãifestũ est q due ꝑpõnes syllogistice que a sexdeciꝫ modis se pñt hẽre tñ q̃tuor modis ꝯiugõnes vtiles facẽ pñt duodeci: aut iutiles faciũt. ꝛ ita pꝫ sufficiẽtia sylloꝝ p^e fig^e: ꝛ q̃re tñ q̃tuor sũt.

Sed tũc vlterius forte dubitat de pncipys positis ad istã sufficiẽtiã faciẽdã que sit cã duoꝝ pncipioꝝ cõium. Dubiũ

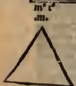
❡ Et dõꝫ q Ar. reddit iferi' cãꝫ hui' pncipy semꝑ altera ꝑpõnũ dꝫ eẽ vlis: sꝫ de reliq̃ p̊n^o.s. q̃ ex negatiuis nõ syllogiꝫat. dõm q oĩs sylls intẽdit remouere aliqd ab aliq̃: aut affirmare aliqd de aliquo. vnũ at nõ põt ab alio remoueri nisi p aliã diaꝫ eoꝝ. B aũt dr̃ necẽio est aliqd vni' nõ ꝯueniens tñ alt̾i: cũ g̃ hec dĩa dꝫ eẽ me^m necẽio de altero affirmabit: vel alteꝝ de ipso: q̃uis neget de reliq̃ vel reliquũ de ipso: ꝛ ita si itẽdat aliqd remoueri ab aliq̃ necẽiuꝫ est ad min' alteram ꝑpõnũ eẽ affirmatiuã. si aũt dꝫ aliqd de alio affirmari: opꝫ q B sit p aliqõ ꝯueniens vtriqꝫ: ꝛ iõ cũ illõ debeat eẽ me^m necẽ est vtrãqꝫ eẽ affirmatiuã cũ mediũ sit vtriqꝫ extrẽo ꝯueniẽs: ꝛ ita pꝫ quõ tã sylls affirmatiu' q̃ negatiuus necẽio hꝫ aliã ꝑpõnũ affirmatiuã: ꝛ pꝫ ei' causa. R°

Dubiuꝫ **Conſequēter** q̄ret aliq̄s que ſit cā ꝑpoꝝ ꝑncipioꝝ.ſ.q̄re maior in pᵃ figᵃ ſit vlis ⁊ mior affirmatiua. Et dici pt ꝙ cā illoꝝ ē ꝙ ſylls pᵉ figure ꝑficit̄ ꝑ dici de oi ⁊ de nullo. rōnibꝰ aūt illoꝝ repugnat maiorē eē ꝑticularē vl miorē negatiuā: ⁊ iō neccē ē maiorē eē vlēꝫ ⁊ minorē affirmatiuā. hoc āt pꝫ manifeſte īuēti rōnes iſtoꝝ duoꝝ de oi ⁊ de nullo dici. Alr ēt dici pōt ꝙ ſi maior eēt ꝑticlaris poſſet mediū eē cōius maiore extremitate. ꝑdicat̄ eni īferiꝰ de ſupiori ꝑticulr affirmatiue ⁊ negatiue: ⁊ ſi ita eēt poſſet ſil' ꝯtīgē ꝙ maior fuerit negatiua ⁊ extrema ꝯuertibilia excedētia ⁊ exceſſa: ⁊ nō poſſet ſeq̄ ꝯ negᵘᵐ niſi falſa: ſicꝫ pꝫ i his termis hō aial aſinꝰ. hac igr̄ de cā neccē eſt maiorē vlēꝫ eē: nō eni poſſet eē ſylls huiꝰ figure ſi eēt ꝑticlaris. De reliq̄ āt ꝑnᵒ .ſ. ꝙ mior ſit affirmatiua dōꝫ ꝙ ſi mior eēt negᵃ: aut maior eēt negatiua: ⁊ tūc nō fieret ſylls: cuiꝰ cā dcā eſt. aut maior eēt affirmatiua ⁊ tūc fieret fallacia ꝯñtis: qꝛ ad negōnē īferioris de aliq̄ nō ſeqt̄ negatio ſupioris de eodē. Uñ ſi in miore ꝑpōne negaret̄ medium a poſtremo nō ſequeret̄ negatio ꝑmi ab eodē: qꝛ pᵐᵘ eſt in plus medio ⁊ frequentiꝰ: ⁊ ita pꝫ cā ꝑmoꝝ ꝑncipioꝝ huiꝰ figure.

Dubiuꝫ **Adhuc** dubitabit forte aliq̄s q̄re ꝯclo i hac figura ſemꝑ aſſimilat̄ maiori i q̄litate ⁊ minori in q̄ntitate. ¶ Et dōꝫ ꝙ hoc eſt: qꝛ ꝯclo eſt ps maioris. hēt eniꝫ idē predicatū cum maiore: ⁊ eius ſubm̄ eſt ps ſubī maioris: vñ qꝛ qḋ remouet̄ a toto vli remouet̄ ⁊ a parte eiꝰ: ideo ſi maior ſit negatiua ⁊ ꝯclo: ⁊ qꝛ qḋ toti ꝯuenit ⁊ parti ꝯuenit: ideo ſi maior eſt affirmatiua ⁊ ꝯclo: ⁊ ita ꝯclo ſemꝑ aſſimilat̄ in qualitate maiori. minori aūt aſſimilat̄ in q̄ntitate: qꝛ a ſubto cognoſcit̄ q̄ntitas: ⁊ idē eſt ſubm̄ minoris ⁊ ꝯñis. ¶ Adhuc ſolet queri q̄re Boeciꝰ ponit nouē modos: cū Ar. tn̄ ponat q̄tuor: ſꝫ de hoc nō eſt multū curādū. Ar. enim oēs nouem determinat: ſed nō ſimil' nec debuit oēs ſil' dare: ſꝫ ꝑfectos per ſe. ¶ Adhuc ſolet queri ordo in modis huiꝰ figure: ſꝫ hoc nō eſt multuꝫ curādum. verūtn̄ ſi placet ordo per ſe pꝫ: qꝛ vle aut particulare ⁊ affirmatiuum aut negatiuum ⁊c̄.

Quādo ꝟo idē alteri q̄dē oi: alteri ꝟo nulli ieē vl' vtriq̄ꝫ oi vel nulli figurā q̄dē hꝰ voco ſcḋaꝫ. Mediū āt in hac qḋ de vtroq̄ꝫ ꝑdicat̄. Extrēitates ꝟo de qbꝰ dr̄ h. Maiorē ꝟo extremitatē que iuxta mediū poſita eſt: minorē ꝟo que lōgiꝰ ſita eſt. Ponit̄ q̄dē mediū foras extremitatū: primuꝫ ꝟo poſitione. Perfectꝰ aūt ſylls nullo mō eſt in hac figura. Poſſis ꝟo erit in vlibus ⁊ non vlibus exiſtētibus terminis.

¶ Hic īcēdit determīare ordineꝫ mediȷ reſpectu extremoꝝ in 2ᵃ figura. ⁊ diuidit̄ in duas. in pᵃ determiat eā. in 2ᵃ cū dicͭ (Palā aūt ⁊ qm̄.) duo correlaria īde manifeſta ꝯcludit. pᵃ in duas. in pᵃ ponit ꝯiugōnes vtiles. in 2ᵃ cū dicit (Si aūt ad alteꝝ ſit vlr.) ꝑticulares. pᵃ in duas. in pᵃ dat diſpōnem terminoꝝ in modis vlibꝰ: ⁊ dicͭ qui terminꝰ eſt hic mediꝰ: ⁊ q̄ extremitates ⁊ cōparat adinuicē medium ad extrema. In 2ᵃ cū dicit. (Uniuſles igit̄ cuꝫ.) ponit ipſas ꝯiugōnes. in pᵃ ſic ꝑcedit. pᵒ dat diſpōnē termioꝝ dicēs: ꝙ qn̄ idem ꝑdicat̄ de duobꝰ vlr: ita ꝙ de vno affirmatiue ⁊ de altero negatiue: aut de vtroq̄ꝫ affirmatiue vel negatiue talē diſpōneꝫ terminoꝝ vocat 2ᵃᵐ figurā: ⁊ h eſt (Qñ ꝟo ideꝫ.) Scḋo determinat q̄s terminꝰ eſt medius ⁊ qui extrema dicēs ꝙ ille eſt hic terminꝰ medius qui ꝑdicat̄ de vtroq̄ꝫ aliorū: ⁊ aliȷ duo qui ſubȷciunt̄ ſūt extrema: ⁊ hoc eſt (Mediū aūt in hac.) Tertio cōparat extrema ad medium vt diſtīgat īter extremitates: ⁊ ꝑcedit ſic. pᵒ dicͭ ꝙ maior extremitas eſt que poſita eſt iuxta mediū. mior aūt que remotior eſt ab eo: ſꝫ mediū eſt ſupra extremitates ⁊ pᵐᵘ poſitiōe ⁊ patebit iaꝫ itellectꝰ iſtoꝝ ꝟboꝝ: ⁊ hoc eſt (Maiorem ꝟo extremitatē.) 2ᵒ ex h ꝯcludit ꝙ cū talis ſit ſitꝰ termioꝝ in hac figura ꝙ ſylli eiꝰ imediate nō pñt ꝑfici ꝑ dici de oi ⁊ de nullo. ex h relinqͭ ꝙ nullus ſylls huiꝰ figure eſt ꝑfectꝰ: oēs tn̄ poſſes ſunt ꝑfici ꝑ reductionē in ſyllos pᵉ figure: ⁊ hoc eſt (Perfectꝰ igit̄.) ¶ Conſequēter dat ꝯiugōnes vtiles: ⁊ ꝑcedit ſic. pᵒ dat regulā ſꝫ ꝙ oēs ꝑcedūt dicēs ꝙ ſylls vlis erit qn̄ medius vlr dr̄ de vtroq̄ꝫ extremoꝝ. de altero aūt affirmatiue: de altero negatiue. ⁊ hoc de quocunq̄ꝫ illoꝝ dicat̄ affirmatiue vel negatiue. aliter aūt nō: ⁊ h eſt (Uniuſlis igit̄ erit.)

¶ **Uniuerſales igit̄ cū ſint erit ſylls qn̄ mediuꝫ q̄dē huic oi: illi ꝟo nulli medio: ēt ſi vtrūlibet ſit priuatiuū: alr ꝟo nullo mō ꝑdicet̄ .m. de .n. q̄dē nullo de .x. ꝟo oi. Qm̄ igit̄ ꝯuertit̄ priuatiua nulli .m. ieriͭ .n. at .m. oi .x. poſita erat q̄re .n. nulli .x. ieriͭ: h eni oñſuꝫ eſt priꝰ. Rurſuꝫ ſi .m. .n. q̄dē oi .x. ꝟo nulli: ⁊ .x. nulli .n. ieriͭ. nā ſi .m. nulli .x. ⁊ .x. nulli .m. ieriͭ. At ꝟo .m. oi .n. poſita erat: q̄re .x. nulli .n. ieriͭ. facta eſt eni rurſus pria figura. Qm̄ igit̄ ꝯuertit̄ priuatiuū: ⁊ eni nulli .x. ieriͭ: q̄re idē erit ſylls. eſt aūt oñdere hoc ad impoſſe ducētes. Qm̄ ḡ ſit ſylls ſic ſe hn̄tibus terminis: manifeſtū eſt: ſꝫ iꝑfectus ſylls. Nō eni ſolū ex his que a pricipio ſūpta ſūt: ſꝫ ex aliȷs ꝑficit̄ neccīū. Si āt .m. de oi .n. ⁊ de .x. ꝑdicet̄ nō erit ſylls. Termini ieē ſuba aial hō: nō ieē: ſba aial lapis: mediū: ſuba. Nec qn̄ de .n. nec de .x. vllo ꝑdicat̄ .m. Termini ineē linea aial hō: nō ineē: linea aial lapis. Manifeſtū eſt ḡ qm̄ ſi ſit ſylls ex vlibus terminis: neceſſe eſt terminos ſic ſe habere vt in principio diximus. aliter eni ſe habentibus non ſit neceſſarium.**

¶ Cōſequēter ponit ipſas ꝯiugōnes. ⁊ pᵒ vtiles. 2ᵒ inutiles. vtiles aūt ponit duas. q̄ꝝ pᵃ hꝫ maiorē negatiuā ⁊ minorē affirmatiuā: quā oñdit eē vtilē reducēdo eā in 2ᵃ pᵉ ꝑ ꝯuerſionē maioris extremitatis. Et itelligēdum per .m. mediū. ꝑ .n. maiorē extremitatē. per .x. minorē: ⁊ hoc eſt (Predicet̄ .m.) in 2ᵃ aūt hꝫ ecōuerſo maiorē affirmatiuā ⁊ minorē negatiuā: cuiꝰ vtilitatē oñdit ꝯcludēdo cōuerſam ꝯñis in 2ᵃ ꝑme ꝯuerſa minore ⁊ trāſpoſitis ꝑpōnibus. ⁊ deinde vt habeat̄ pᵒ ꝯclo ꝯuertit illā ꝯñem quā ꝯcludit in 2ᵃ ꝑme: ⁊ pꝫ qḋ dicit: ⁊ addit etiā ꝙ iſti modi poſſent per īpoſſibile oſtēdi: ⁊ hoc eſt (Rurſum ſi m.) ꝯñter epilogat: ⁊ hoc eſt (Qm̄ ergo ſit ſylls.) ꝯñter ponit ꝯiugōnes vles inutiles .ſ. duas. quaꝝ pᵃ ꝯſtat ex vtraq̄ꝫ affirmatiua: alia ex vtraq̄ꝫ negatiua: cuius inutilitatē oſtēdit per inſtātiam in terminis: ⁊ hoc eſt (Si aūt .m. de oi .n.) Et nota ꝙ ſemꝑ in hac figura primus triuꝫ terminoꝝ eſt medium. ſcḋs maior extremitas. tertius minor extremitas. ꝯñter epilogat de cōiugationibus vniuerſalibus: ⁊ hoc eſt (Manifeſtum eſt ergo.)

¶ Si autē ad alteꝝ vniuersaliter: si medium qn̄ ad maius vl'r fuerit vel priuatiue vel predicatiue: ad min⁹ autē particulariter τ opposite vl'i. Dico autē opposite: si vl'e quidē priuatiuū ꝑticulare ꝓdicatiuum: vel si vniuersale qdeꝫ predicatiuū ꝑticulare priuatiuū necesse est syll'm fieri priuatiuū ꝑticulariter. Nā si.m.n.quideꝫ nulli.x. ſꝫo alicui īest: necesse est.n.alicui.x.nō inesse. Et qm̄ cōuertit priuatiua nulli.m.ierit n.m. ſꝫo positū est alicui.x.inesse: q̄re.n.alicui eoꝝ que sūt.x.non ierit: fit eni syllogismus per primā figurā. Rursus si.n.qdē oi.m.inest.m. ſꝫo alicui.x.nō necesse est.n.alicui.x.nō inesse. Naꝫ si de oi.x.ꝓdicat.n.τ.m.de oi.n.necē est m.τ oi.x.inē: ſꝫ positū erat alicui nō inē. Et si.m.qdē oi.n.inest.x.autē non oi: erit syll's: qm̄ non oi.x.inest.n.demōstratio autem eadem.

¶ Consequēter determinat ꝯiugōnes ꝑticulares: τ diuiditur in duas. In p⁰ determinat ꝑticulares hn̄tes aliam vl'em. in z⁰ hn̄tes vtrāqꝫ ꝑticularē cū dicit (Sed nec si alicui.) P⁰ in duas. in p⁰ ponit ꝯiugōnes que sunt ex ꝓpōnibus dissimilis q̄litatis. in z⁰ illas que sunt ex ꝓpōnib⁹ similis q̄litatis cuꝫ dicit (Qn̄ aūt similis figure.) P⁰ in duas. In p⁰ ponit vtiles. in z⁰ ponit inutiles cū dicit (Si aūt de.x.) In p⁰ sic ꝓcedit. p⁰ dat regulā ſm quā ꝓcedūt ꝯiugōnes dicēs: ꝙ si altera ꝓpō sit vl'is τ altera ꝑticularis. si maior sit vl'is siue affirmatiua siue negatiua: τ minor ꝑticularis opposite q̄litatis erit syll's ꝯcludēs particularē negatiuā: τ h̄ est (Si aūt ad alteꝝ.) z⁰ ponit duas ꝯiugōnes. q̄ꝝ p⁰or hēt maiorē negatiuā vl'em τ minorē ꝑticularē affirmatiuā quā oñdit eē vtilē ꝑ reductioneꝫ ei⁹ in 4.ᵐ p⁰ per ꝯuersionē maioris: τ hoc est (Nā si.m.) z⁰ vo ꝯstat ex maiore vl'i affirmatiua τ minore ꝑticulari negatiua cui⁹ vtilitatē ostēdit per impo'e ex opposito ꝯn̄is τ maiore ꝯcludēdo oppositū mioris in p p⁰. per cōuersionē eni ꝑficere nō potuit: eo ꝙ nō ē ibi ꝓpō ꝯuertibilis nisi vl'is affirmatiua: que nō ꝯuertit nisi in ꝑticularē: τ ita si illa ꝯuerteret eēnt ambe ꝓpōnes ꝑticulares: τ ita nihil syllogiçaret ex eis: τ h̄ est (Rursuꝫ si.n.qdē.)

¶ Si aūt de.x.qdē oi de.n.non oi predicat.m: nō erit syll's. Termini inē aial substantia coruus: non inē: aial albū coruus. Sed neqꝫ qn̄ de.x.qdeꝫ nullo: de.n. ſꝫo aliquo: termini inē aial substantia lapis: nō inē aial substātia scia. Quādo ergo oppositū est vl'e ꝑticulari dictuꝫ est quando erit τ qn̄ non erit syllogismus.

¶ Consequēter ponit inutiles duas. quaꝝ prior hēt minorem vl'em affirmatiuā τ maiorē particulareꝫ negatiuam: cuius inutilitatē oñdit per instātiam in terminis: τ hec est (Si aūt de.x.qdē.) z⁰ hēt minorē vl'em negatiuā τ maiorē ꝑticularē affirmatiuā: τ ostēdit eius inutilitatē per terminoꝝ instātiā: τ h̄ est (Sed neqꝫ qn̄ de.x.) ꝯsñter epilogat de ꝯiugōnib⁹ hn̄tib⁹ ꝓpōnes dissimilis qualitatis: τ hec est (Quādo igit' oppositum est.)

¶ Quādo aūt silis figure sunt ꝓpositiones: vt ambe priuatiue vel predicatiue: nullo mō erit syll's. Sicut autē prius priuatiue τ vl'e ponat' ad maiorē extremitatē: vt.m.n.qdē nulli.x. ſꝫo alicui nō insit: ergo τ oi τ nulli.x.inē ꝯtingit n. Termini nulli inē nigrū nix aial: oi ſꝫo inē nō est sumere. Si.m.alicui.x.inest: alicui auteꝫ nō: si enim oi.x.inest.n.τ.m.nulli.n.τ.m.nulli.x.inerit: ſꝫ dicebat' alicui inē: nō igit' ꝯtingit sic sumere terminos. Ex idefinito aūt sic ostendēdū est: qr veꝝ est.m.nō inē alicui.x.τ si nulli inest: nulli ſꝫo cuꝫ isit nō erit syll's. Manifestū qm̄ nec nūc erit. Rursus sint predicatiue τ vl'e ponat': vt.m.n.qdē oi.x.aūt alicui insit. cōtingit ergo.n.τ omni τ nulli.x.inē. Termini nulli inē album cignus lapis. Omni ſꝫo non erit sumere: ꝓpter eādeꝫ cām quā τ prius: sed ex indefinito monstrandum.

¶ Co'ter determinat eas que hn̄t ꝓpōnes siles in q̄litate. τ p⁰ illas que hn̄t maiorē vl'eꝫ. z⁰ illas que hn̄t minorē vl'em: cū dic' (Si aūt vl'e.) In p⁰ ponit duas ꝯiugōnes. q̄ꝝ p⁰ est ex negatiuis. z⁰ ex affirmatiuis. Circa p̄maꝫ sic ꝓcedit. p⁰ dic' ꝙ si maior sit vl'is: τ mior ꝑticl'aris: τ vtraqꝫ negatiua nō erit syll's: τ h̄ est (Qn̄ āt silis figure.) z⁰ hec oñdit τ h̄ dupl'r. p⁰ oñsiōe q̄dā diminuta. z⁰ oñsione sufficiēti. Circa p⁰ᵐ oñsionē sic ꝓcedit. p⁰ dic' ꝙ sic dispositis termis est iuenire terminos oi τ nulli postremo p⁰ᵐ inē: τ ponit termios vbi ꝯtigit nulli iē: τ h̄ est (Cōtingit.n.) z⁰ dic' ꝙ termios oi iē nō est iuenire si mior que est ꝑticl'aris negatiua sit talis ꝙ alicui isit ꝓdicatū τ alicui nō. τ h̄ oñdit sic h̄ est dispō termioꝝ. nullū.n.est.m: aliqđ.x.nō est.m.τ dic' ꝙ nō est iuenire termios oi iē si m.alicui.x.isit τ alicui nō hac rōne. si demrat' ꝙ oi insit p⁰ᵐ postremo accipiat' cū p⁰ ꝓpōne sic. nullū.n.est.m.oē x.est.n.ꝑ hypothesiꝫ. g⁰ nullū.x.est.m. qđ est ꝫ aliā hypothesiꝫ. pꝫ igr ꝙ nō est sic sumē termios oi iē: τ h̄ ē (Oi ſꝫo iē.) ¶ Co'ter pōit cōpletā oñsionē inutilitatis dicte ꝯiugōnis dicēs: ꝙ ei⁹ inutilitas oñdi pōt ex idefinita cāvitatis ex ꝑticulari neg'ᵃ que v'ificari pōt pro sensu vl'is vel ꝓ sensu ꝑticl'aris. τ pōit rōnē talē. ad vl'eꝫ negatiuā seq' ꝑticularis negatiua: sꝫ vl'e negatiua posita ꝓ miore in tali dispōne nō est syll's: sicut pꝫ ex ꝓdictis. g⁰ nec erit ꝑticl'aris negatiua posita ꝓ miore. hui⁹ rōnis p⁰ pōit maiorē: τ h̄ est (Ex idefinito aūt.) z⁰ minorē: τ h̄ est (Nulli ſꝫo.) z⁰ ꝯn̄ē: τ h̄ est (Manifestuꝫ est qm̄.) ¶ Co'ter ponit aliā ꝯiugōnē ex vtrisqꝫ affirmatiuis cum maior est vl'is τ minor ꝑticularis: sic' pri⁹. τ oñdit ei⁹ inutilitatē: sic' pri⁹ dicēs: ꝙ ꝯtingit iuenire termios oi τ nulli inē. verū tn̄ si minor sit vera ꝙ aliqđ.x.sit.m.τ aliqđ non: nō erit inuenire termios oi inē: τ ideo oñdēda est inutilitas hꝫ per infinitā cām veritatis in ꝑticulari ꝓpositione: sicut prius: τ hoc est (Rursum fuit predictum.)

¶ Si aūt vl'e ad minorē extremitatem est τ.m.x.qdē nulli.n. ſꝫo alicui non inest. ꝯtingit.n.τ oi τ nulli.x.inē. Termini inē album aial coruus. nō inē. albū lapis coruus. Sil'r aūt si ꝓdicatiue fuerint ꝓpōnes. Termini nō inē albuꝫ aial nix. inē albū aial cignus. Manifestū igit' qm̄ si similis figure sint ꝓpositiones τ hec quidem vniuersalis: illa ſꝫo particularis: quoniaꝫ nullo modo erit syllogismus.

¶ Cōsequēter ponit duas ꝯiugōnes hn̄tes ꝓpōnes siles in q̄litate vbi mior est vl'is. τ p⁰ illā que est ex negatiuis ostēdens

75

ostēdens eius inutilitatē per instātiaz in terminis: ꝛ ħ est (Si aūt vl'e.) 2ᵐ illā que est ex affirmatiuis ꝛ ponit terminos ad istātiaz: ꝛ ħ est (Silr aūt.) Cōiter epilogat de his que sūt sill'is q̄litatis: ꝛ ħ est (Manifestū est igit̄.)

¶ Sed nec si alicui vtriqꝫ īest vel non inest. vel huic q̄dem: illi nō: vel neutro oī: vel idefinite. Termini aūt cōes oiuꝫ: albū aial hō: albū aial inaiatū. Manifestuꝫ ḡ ex predictis: qm̄ si sic se habeāt termini adinicē vt dictū est: fit syllogismus ex necessitate: ꝛ si fit syllogismus necesse est terminos sic se habere.

¶ Cōsequēter ponit ꝯiugōnes p̄ticulares vbi ambe sūt p̄ticulares dicēs: ꝙ oēs iutiles sūt: qd̄ oñdit per istātiaz in terminis: ꝛ ħ est (Sed nec si alicui.) Cōsequēter recapitulat totū: ꝛ ħ est (Manifestum igitur.)

¶ Palā aūt qm̄ oēs iperfecti sunt qui in hac figura sunt syllogismi. oēs eni perficiunt̄ assumptis q̄busdā que vel insunt terminis ex necessitate. vel ponunt̄ velut hypotheses: vt qn̄ per impo'e ostendemus. Et qm̄ nō fit affirmatiuus syllogismus per hāc figurā. Sed omnes priuatiui ꝛ vniuersales ꝛ particulares.

¶ Cōsequēter ꝯcludit duo correlaria ex p̄dictis manifesta quoꝝ p̄ᵐ est. Ꝙ oēs sylli hui' figure sunt imp̄fecti: q2 oēs p̄ficiunt̄ vel p̄ ꝯuersionē ꝛ trāspōnē ꝓpōnū que ex nec̄itate eisdē termis isūt: aut p̄ aliā hypothesim: vt qn̄ deducit̄ ad ipo'e: ꝛ istud q̄rtū ad p̄fectionē q̄rti modi: reliquū vo q̄rtū ad p̄fectionē alioꝝ: ꝛ ħ est (Palam aūt ꝛ qm̄.) 2ᵐ est ꝙ nō fit i hac figura syll's affirmatiu': sꝫ tm̄ negatiuus vl'is ꝛ p̄ticularis: ꝛ ħ est (Et qm̄ nō fit ꝛc̄.)

Dubiuz Hic forte dubitaret aliqs de ħ qd̄ dicit 2ᵐ figurā eē qn̄ medium de vtroqꝫ extremo dī oī vel nullo. hoc eni nō videt̄ cū nunq̄ fit syll's ex negatiuis nec in ista figura ex affirmatiuis. Et dōm ꝙ Ar̄. ibi
R̄ᵒ sign̄at figurā tm̄ circūscribēdo modū ꝛ vbicūqꝫ est talis terminoꝝ dispositio est 2ᵃ figura ꝛ si nō modus.

Dubiuz Consequēter dub' de his que ꝯñr dic̄ in l'ra. mediū eni est id p̄ qd̄ vnū extremuꝫ distat ab altero: sꝫ per id qd̄ p̄dicat̄ de vtroqꝫ nō distat vnū ab altero. ḡ id qd̄ predicat̄ de vtroqꝫ nō erit ipsoꝝ
2ᵒ me'ᵐ cui' opp'ᵐ dic̄ in l'ra. ¶ Adhuc mediū est qd̄ eq̄lr distat ab vtroqꝫ extremoꝝ. ḡ extrema a me' eq̄lr distāt. ḡ
3ᵒ vnū extremū nō est ꝓpiquius medio: cui' opp'ᵐ dic̄. ¶ Adhuc me'ᵐ cū sit illō p̄ qd̄ extremū distat ab extrēo ē iter extrēa. ḡ nō est p̄ᵐ pōne: cui' opp'ᵐ dic̄. Hec oīa soluta sūt p̄ equocationē medij. obīa. n. ꝓcedūt accipiēdo mediū ꝓp̄e qd̄ est me'ᵐ i ꝯtigēdis. tale. n. est iter extrēa sꝫ pōnē ꝛ equedistās ab eis. hic aūt accipit̄ mediū metha'ᶜᵉ p̄ eo
Nōndū qd̄ ē me'ᵐ vniēdi itellect' extrēoꝝ. ¶ Et nōn'ᵐ ꝙ medium syllogisticū aliqn̄ est vtroqꝫ mō mediū. s. ꝙ est vnitiuū extremoꝝ: ꝛ ꝙ est iter extrema: ꝛ tūc est mediū pōne: ꝛ tale est mediū i p̄ᵃ figura. aliqn̄ aūt sic̄ in alijs figuris dī mediū solū qd̄ est vnitiuū extremoꝝ. vn̄ in 2ᵃ figura dī mediū pōne. p̄ᵐ q2 obtinet in syll'o ordinē ei' qd̄ est p̄ᵐ i ordie p̄dicamētali: tm̄ eni p̄dicat̄ sic̄ illō qd̄ p̄ᵐ est i p̄dicamēto. maior vo extremitas dī ꝓpiquius posita medio: q2 magis hꝫ ꝯditionē medij in ordie p̄dicamētali: subijcit̄ eni ꝛ p̄dicat̄. minor vo extremitas dī eē lōgi' posita a me': q2 p̄uat̄ ꝯditiōe medij in ordie p̄dicamētali. subijcit̄. n. tm̄. pꝫ igit̄ ꝙ in hac figura mediū hꝫ rōnē p̄mi. maior extremitas rōnē medij. minor rōnē vltimi: ꝛ ita pꝫ expō l'r̄e. solet tn̄ dicta l'r̄a itelligi de ordiatiōe termioꝝ q̄s ponit Ar̄. in ħ cap̄ ad istātiā iutiliū ꝯiugōnū. ibi eni semp ordinat̄ p̄ mediū. 2ᵒ maior extremitas. 3ᵒ minor: sꝫ de isto nō est curāduꝫ. talis eni positio valde accītalis est 2ᵉ figure. Ex his ēt manifestū est ꝙ in p̄ᵃ figura p̄mū hēt rōnē primi: ꝛ mediū rōnem medij: vltimū aūt rōnē vltimi: quāuis ita nō fuerit in alijs figuris.

Consequēter forte dubitabit̄ d̄ eo qd̄ dic̄ syll'ꝫ hui' figure eē ip̄fectū. si. n. p̄fectū est qd̄ pōt gnāre sibi sīle: sic̄ dicit Ar̄. syll's aūt h' figure silr ꝛ 3ᵉ gnāt ex se sibi sīle: q2 syll'ꝫ p̄ᵉ figᵉ p̄ reductionē. vīꝫ ꝙ syll's 2ᵉ ꝛ 3ᵉ figure sit p̄fect'. si aūt dicat̄ syll's p̄fect' p̄ nec̄iaꝫ illationē ꝯn̄is cū illa rep̄iat̄ i oī figᵃ erit i oī figᵃ syll's p̄fect'. ¶ Et dōꝫ ꝙ p̄fectū ē qd̄ attigit ꝓp̄ā vtutē. vt' āt est qd̄ p̄ficit hn̄s ꝛ op' ei' bonū reddit. op' āt sylli ē oñdē ꝛ notificare. ħ aūt op' hn̄ fit p̄ nec̄itatē ꝛ euidētiā nec̄itatꝭ: q̄re vt' p̄ficiēs syll'ꝫ ē nec̄itas cū euidētia. ħ tm̄ iuenit̄ in syll'is p̄ᵉ figᵉ: ꝛ iō solus syll's p̄ᵉ figure dī p̄fect'.
¶ Ad obīa dōm ad p̄ᵐ ꝙ syll's 2ᵉ ꝛ 3ᵉ figure origialr orit̄ ex illo inq̄ntū reducit̄ ꝛ nō gnāt ipꝫ ꝓp̄e: sꝫ gnāt̄ ab ipo ꝛ i ipꝫ reducit̄: sic̄ in suū p̄n'ᵐ adhuc. ꝛ si ve posset dici ꝙ ex se gnāret syll'ꝫ aliū nō dī hui' p̄fectio ꝑꝑ talē modū generādi: ꝛ ita nō adhuc diceret̄ syll's p̄fect'. ¶ Ad 2ᵐ dōꝫ ꝙ nō dī hic syll's p̄fect' ꝑꝑ p̄fectionē p̄ᵃᵐ q̄ est nec̄itas: sꝫ p̄ p̄fectionē 2ᵃᵐ q̄ ē nec̄itatꝭ euidētia. ex his pꝫ: q̄re syll's hui' figure ꝛ 3ᵉ dī ip̄fect': ꝛ syll's p̄ᵉ figure dī p̄fect'. Ad p̄ᵐ Ad 2ᵐ

Consequēter forte dubitabit̄ sup̄ hoc ꝙ ꝓbat 4ᵐ modū p̄ ipo'e. ħ eni nō videt̄ ꝯueniēs cū nōdū sit manifestus modus sylli p̄ ipo'e: sꝫ manifestabit̄ i 2ᵒ hui'. silr idē vī p̄ ħ ꝙ syll's oñsiuus est p̄or nā syll'o p̄ impo'e. vn̄ nō deberet p̄ illū oñdi. ¶ Et dōꝫ ꝙ hic accipit̄ cōiter oñsio p̄ ipo'e p̄ syll'o q ꝓp̄e dī p̄ ipo'e ꝛ p̄ syll'o ꝯuersiuo. vtit̄. n. ħ ꝓp̄e syll'o ꝯuersiuo q semp̄ suppōit an̄ se syll'ꝫ oñsiuū. Et sciēdū ꝙ talis syll's ꝯuersiu' et i se oñsiu' est: s̄m ꝙ ex opposito ꝯn̄is ꝛ altera p̄missaꝝ ꝯcludit ipo'e alteri p̄missaꝝ: ꝛ ħ ostēsiue. est ḡ ꝯsiderat̄ ipꝫ inq̄ntū oñsiuū ꝛ sic vtit̄ ipo. hic aūt inq̄ntū ꝯuersiu' est: ꝛ sic ꝯsiderabit ei' nām in 2ᵒ. ꝛ si vtit̄ syll'o ꝯuersiuo ħ p̄ ipo'e ad p̄fectionē syll'oꝝ ostēsiuoꝝ nō est incōueniēs. accipit̄ eni inq̄ntū oñsiu' est ꝛ manifestior illo oñsiuo q p̄ficit̄: qd̄ pꝫ in ꝓposito. fit eni syll's oñsiuus oñdens quartū huius in p̄mo p̄me qui manifestior est quātum ad suam ostēsionem quarto scd̄e figure. Dubiuz

Sed tūc forte vlteri' dubitabit̄ q̄lis sit nec̄itas h' oñsiōis. si vnū oppositoꝝ repugnat p̄missis. ḡ reliquū oppositoꝝ seq̄t̄. ¶ Et dōꝫ ꝙ cū vnū oppositoꝝ repugnet p̄misse vl' p̄missis ħ nō ē nisi: q2 ei' opp'ᵐ seq̄ itelligit̄. ꝓ eni repugnat oppo'ᵐ suo opposito ꝛ p̄ ipm̄ alius. pꝫ ḡ ꝙ si repugnet p̄missis i ipsis itelligit̄ reliquū oppositoꝝ: sꝫ qd̄ itelligit̄ i aliq̄ vel i aliq̄b' nec̄ia ē ꝯn̄a ꝛ nālr: seq̄tur ex ipso vel ex ipsis: ꝛ ita ex nec̄itate si vnum oppositoꝝ repugnat p̄missis reliquum ex eis sequetur. Dubiuz

Ulterius forte dubitaret aliqs q̄lr sit veꝝ qd̄ dic̄ p̄ᵐ postremo oī ꝛ nulli iee: ꝛ tn̄ nō iuenire termios oī iee. ħ. n. nō vī nisi fuerit defect' termioꝝ: qd̄ nō est veꝝ. ¶ Et dōꝫ ꝙ nō dic̄ simp' nō posse iueniri termios oī iee: sꝫ sub hac ꝯditiōe si mior que ē p̄ticl'aris sic sit va. ꝙ p̄dicatū alicui isit: ꝛ alicui nō: absolute tn̄ loquēdo est iuenire termios oī iee. ¶ Sꝫ tūc dubitabit̄. videt̄ eni ꝙ ꝯtigit sumē termios oī iee quocūqꝫ se hēat p̄ticularis. ex q̄ eni negatiua non seq̄t̄ affirmatiua stare pōt p̄ illā maximā si vnū oppositoꝝ nō seq̄t̄ reliquū pōt stare. ¶ Et dōꝫ ꝙ hec maxia locū hꝫ i oppositis ꝯdictorie. i oppositis ꝯrie nec̄itatē nō hēt: qd̄ ꝑpēdi pōt p̄ ħ ꝙ ꝯrie p̄nt eē sil' false: maxia tn̄ ꝯuersa. l. si vnū oppositoꝝ Dubiuz

sequitur alteꝝ repugnat tenet in vtroqꝫ modo oppositionis. ¶ Adhuc ꝯsiter dubitabit aliqs de sufficientia modoꝝ huius figure: quare cū sint sexdecim ꝯiugationes tm̄ quatuor sunt vtiles. Ad qḋ soluendū supponēda sunt cōia ṗncipia prius habita ꝛ duo ꝓpria huius figure. quoꝝ vnū est ꝙ maior sit vl'is. Scḋm ꝙ altera ꝓpositionū sit negatiua. qbus suppositis si postea fiant cōbinationes duaꝝ ꝓpositionū syl'oꝝ per vl'e ꝛ ꝑticulare: ꝛ vlterius per affirmatiuū ꝛ negatiuū: sicut factum est in cap̄ ꝑcedēti. patet ꝙ tm̄ q̄tuor ꝯiugōnes vl'es sunt ꝛ nō peccātes ꝯtra aliqḋ ṗn^m. alie aūt duodecīꝫ peccātes sūt ꝯtra aliqḋ ṗncipiū: ꝛ ideo inutiles sunt reputāde. ¶ Sꝫ tūc querit̄ causa huius ṗncipij ꝙ maior est hic vl'is. Et dici pōt ꝙ syl'i huius figure descēdunt a modis negatiuis p^e figure per ꝯuersionē maioris simpl'r: q̄re cuꝫ illic sit maior vl'is ꝛ negatiua: opꝫ in syl'is huius figure maiorē vl'ez negatiuā. Uel melius dici pōt ꝙ si maior eēt ꝑticularis in hac figura posset maior extremitas esse in plus medio ꝛ minore extē: pōt eni inferius ꝑdicari de suo superiori ꝑticulariter affirmatiue ꝛ negatiue: ꝛ si ita eēt nō posset ꝯcludi ꝯcl'o negatiua vera: q2 supius de inferiori nō pōt vere negari: nec etiaꝫ ꝯcludet̄ affirmatiua: q2 nō ꝯcludit̄ in hac figura: sicut iā patebit: ꝛ ita nulla ꝯcl'o posset sequi si maior eēt ꝑticularis. Causa autē q̄re negatiua nō seq̄tur est: q2 nō seq̄tur ad negationem inferioris de aliquo negatio supioris de eodē: ꝛ h̄ patet in his terminis. hō aīal asinus. q̄uis enim aliqḋ aīal sit hō ꝛ nullus asin^o est hō: nō tn̄ seq̄tur ꝙ nullus asinus sit aīal. ¶ Consequēter querit̄ causa alterius ṗncipij. s. ꝙ altera dꝫ eē negatiua. Et dicit ꝙ si vtraqꝫ esset affirmatiua cū mediuꝫ predicet̄ de extremis posset supius ad duo desꝑata ꝑdicari de illis: quoꝝ neutrū de altero posset affirmari. posset etiā supius affirmari de duob^9 inferioribus: quoꝝ alteꝝ esset sub altero: ꝛ ita nō posset alterum de altero negari: q̄re manifestū est: ꝙ nisi fuerit altera ꝓpōnuꝫ negatiua. neqꝫ seq̄tur affirmatio. neqꝫ negatiua in hac figura. ¶ Sꝫ tūc forte querit̄ si altera debet h̄ semꝑ eē negatiua q̄re differēter maior vel minor ꝛ nō altera determinate. ¶ Et dōꝫ ꝙ hec est: q2 mediū eq̄liter respicit extrema tanq̄ꝫ sub se posita: ꝛ ideo quo ad syl'm non est vis vtꝝ neget̄ de vno vel de altero extremo. vtroqꝫ enim mō fit syl's: sꝫ diuersus est modus. ¶ Solet etiaꝫ hic queri q̄re hic tm̄ seq̄tur ꝯcl'o negatiua. Et rō hec est: q2 neċe est alterā ꝓpositionū eē negatiuā sicut iā ostēsum est. ꝛ qm̄ ita est neċe est ꝯnem eē negatiuam. ¶ Et dōm ꝙ hoc est: q2 altera extite negatiua significat̄ dīa vni^9 extremitatis ad alterā per mediuꝫ qḋ vni illoꝝ ꝯtigit ꝛ alij nō. q̄re cum ꝯcl'o fiat ex extremis neċe est ipsam remouere vnū extremuꝫ ab altero. ¶ Amplius aūt queret forte aliqs: q̄re in hac figura cōclusio semꝑ assimilet̄ minori ꝓpositioni in q̄titate. In qualitate aūt nec maiori nec minori. ¶ Et dōm ꝙ ideꝫ subijcit̄ in minore ꝛ ꝯne: ꝛ a subto distinguit̄ q̄titas: ꝛ ideo assimilat̄ ꝯcl'o minori in q̄titate. ¶ Adhuc ꝯcl'o hic semꝑ est negatiua: ꝛ hoc q2 altera ꝑmissaꝝ semꝑ est negatiua: sicut ꝑus ostēsum est. negatiua autē premissa pōt differenter eē maior vel minor: sicut dcm̄ est. ꝛ ideo ꝯclusio pōt indifferēter assimilari maiori vel minori in q̄titate. semper enim assimilatur ei que est negatiua. ¶ Adhuc multiplex solet eē oppositio de ordinatione modoꝝ hui^9 figure: sꝫ nō curo. ordinant̄ enim ꝯm q̄ descendūt a suo ṗncipio. descēdunt aūt modi vl'es a 2° mō p^e figure: ita ꝙ ṗm^9 descēdit tm̄ per ꝯuersionē maioris. scḋs aūt per ꝯuersionē minoris ꝛ trāspositionē ꝓpositionum. vn̄ iste scḋs remotior est a suo ṗncipio q̄ꝫ primus: ꝛ ideo scḋs est: ꝛ ita patet ordo modoꝝ vl'iuꝫ. ordinant̄ ꝛ vl'es ante ꝑticulares quia ꝑticulares ab vl'ibus oriunt̄: ita ꝙ tertius a p^o per positionez subalterne minoris pro minori. quartus aūt a scḋo per consimilē disiunctionez minoris: ꝛ ita patet ordo in particularibus.

Si aūt eidē hoc qdem oī: illud ꝟo nulli inest: vel ambo oī vl' nulli: figurā qdē huiusmodi ꝟo tertiā. Mediū autē in hac dico de quo ambo predicant̄. Extremitates ꝟo que predicant̄. Maiorē ꝟo extremitatem que longius est a medio. Minorē ꝟo que propius. Ponit̄ aūt mediuꝫ foras extremitatū. vltimum ꝟo positione. Perfectus igit̄ syl's non fit nec in hac figura. Possibilis ꝟo erit ꝛ vniuersaliter ꝛ non vniuersaliter existentibus terminis ad medium.

Hic determinat ordinē medij in syl'o siue mō in 3^a figura. ꝛ diuidit̄ in duas. In p^a determinat istā ordinationē. In 2^a cū dic̄ (Manifestū aūt est qm̄ oīs.) cōcludit duo correlaria idē manifesta. p^a in duas. in p^a determinat ꝯiugōnes vl'es. in 2^a cū dicit (Si aūt hoc qdē vl'r.) ponit ꝑticulares. p^a in duas. in p^a dat dispōnez terminoꝝ hui^9 figure: ꝛ dicit qs termin^9 est medius ꝛ que extremitates ꝛ cōparat extremitates ad mediuꝫ. In 2^a cuꝫ dicit (Uniuīr qdē qm̄.) ponit ipsas ꝯiugōnes. in p^a sic ꝑcedit. p^a dat dispōnē termioꝝ facientē figurā in modis vl'ib^9 dicēs: ꝙ si duo de eodē ꝑdicent̄ vl'r affirmatiue vel negatiue. vel vnuꝫ affirmatiue ꝛ alteꝝ negatiue. talis dispō termioꝝ dī figura tertia: ꝛ nō faciūt oēs iste dispōnes modū: sed figurā tm̄: ꝛ h̄ est (Si aūt eidē.) 2°. dicit qs terminus est medius ꝛ que extremitates dicēs: ꝙ mediū est qui vtriqꝫ subijcit̄. extrema ꝟo que ꝑdicātur: ꝛ h̄ est (Medium aūt.) 3° cōparat extremitates ad mediuꝫ vt distinguat eas adinuicē. ꝛ ꝑcedit sic. p^o dicit: ꝙ maior extremitas est que lōgius est a medio. minor: que ꝓpinquus est ei. mediū aūt est extra extremitates ꝛ vltimū positione: ꝛ h̄ est (Maiorē aūt.) 2° ex h̄ ꝯcludit: ꝙ cū talis sit situs terminoꝝ in hac figura nō pnt̄ syl'i hui^9 figure imediate ꝑfici per dici de oī ꝛ de nullo: ꝛ ꝙ oēs syl'i hui^9 figure imꝑfecti sunt possibiles tm̄ ꝑfici: ꝛ h̄ est (Perfect^9 ḡ nō fit.) Et nota ꝙ mediuꝫ dī hic vltimū positiōe ꝛ extra extremitates que hꝫ ꝯditionē vltimā in ordie ꝑdicamētali: tm̄ eni subijcit̄. maior aūt extremitas dī remotior a medio que hēt ꝯditionez ei^9 qḋ est p^m in ꝑdicamēto: tm̄ eniꝫ predicat̄. minor aūt extremitas dī eē ꝓpinquior medio que hēt ꝯditionez medij ꝑdicabilis subijcit̄ eniꝫ ꝛ predicat̄. ¶ Aliter aūt solet intelligi. s. de termis inferius positis in hoc cap̄ apō inutiles ꝯiugationes. ibi eni semꝑ p^o ordinat̄ maior extremitas. 2° minor. 3° medium. sed talis dispositio accidit huic figure: ꝛ ideo prima expositio melior.

¶ Uniuersaliter qdē qm̄ ꝛ. p. ꝛ. r. ierit oī. s. qm̄ alicui. r. inerit. p. ex necessitate. Qm̄ igitur conuertit̄ ꝑdicatiua: ierit. s. alicui. r. quare qm̄. p. inest oī. s. ꝛ. s. alicui. r. necesse est. p. alicui. r. inesse: fit eni syl's per primā figuram. est aut per impossibile ꝛ per expositionē facere demonstrationē. Si eniꝫ ambo. s. īsunt. si sumat̄ aliquod coꝝ que sunt. s. vt. n. huic ꝛ. p. ꝛ. r. ex necessitate inerūt: quare alicui. r. inerit. p. Et si. r.

oi qdē

oi qdē.s.p.aūt nulli.s.inest: erit sylls: qm̄.p. alicui.r.nō ierit ex necītate: nā idē modus demōstratiōis erit ꝯuersa.r.s.ppōne: oñdet aūt ꝛ p impoīe: queadmodū ꝛ in priori.

℄ Coñter pōit ꝯiugñes vlēs. ꝛ p̄ vtiles. z° inutiles. vtiles āt ponit duas. q̄ꝝ p° ē ex affirmatiuis vlib⁹: cui⁹ vtilitatē oñdit reducēdo eā in 3ᵐ modū p̄ᵉ figure ꝯuersa miore: ꝛ dicit q̄ p ipoīe oñdi pōt: silr ꝛ p pōnē: ꝛ ē oñdere p pōnē ducēdo ad aliqd īdiuiduū signatū ꝛ ponet̄ singre ex suū vlē: ꝛ sic ad sensuz māifestare īnū ppoᵐ. si ḡ sub me⁹ accipiebat̄ aliqd signatū: d q̄ dr̄ vtrūqz extreōꝝ necessario: necē ē extrēuz d extrēo dici pticlariter: ꝛ h̄ pz plane in textu.

a' ex p. — b' ex .r. — .s. Medius t°

℄ Et nō q̄ p.p. itelligēda ē hic maior extremitas: p.r. minor. p.s. meᵐ. ꝛ h̄ ē (Uł r qdē.) z° ꝯiugō hz maiorē negᵃᵐ ꝛ minorē affirmatiuā. cuius vtilitas oñdit̄ p ꝯuersionē mioris vel per ipoīe. ꝛ h̄ est (Et si.r.oi.s.)

℄ Si āt isīt.r.s.qdē nulli.p. vo oi.s. nō erit sylls. Termi icē aial equ⁹ hō: nō icē aial inaiatū hō. Nec qñ ābo de nullo.s. dr̄ erit sylls. Termini icē aial aiatū equ⁹: nō icē hō equ⁹ inaiatū mediū inaiatū. Manifestum est igit̄: ꝛ i hac figura qñ erit ꝛ qñ nō erit sylls ex vlib⁹ termis. Qñ eni ambo termini fuerint p̄dicatiui: erit syllus: qm̄ alicui inest extremitas extremitati. Quādo vo priuatiui nō erit. Qñ vo hic priuatiuus: ille p̄dicatiu⁹: si maior qdē fuerit priuatiuus: alter vo affirmatiu⁹ erit syllogismus: qm̄ alicui nō inest extremitas extremitati. Si autem econuerso non erit.

℄ Coñter pōit ꝯiugñes inutiles vlēs. s. duas. q̄ꝝ p° hz mīorē negatiuā. cui⁹ inutilitatē oñdit p istātiā i termis. ꝛ h̄ ē (Si āt isīt.) z° hz vtrāqz negᵃᵐ: ꝛ ei⁹ inutilitatē ostēdit p istātiā in termis. ꝛ h̄ ē (Nec qñ ambe.) Cōsequēter epilogat. ꝛ h̄ est (Manifestū igit̄ est in hac ꝛc.)

℄ Si aūt vn⁹ vlr sit ad mediū: alter vo pticulr si vterqz sit p̄dicatiuus necesse est fieri syllz: ꝛ si alteruter sit vlis terminoꝝ. Nā si.r.oi.s. isīt p. vo alicui.s. necesse est ꝛ.p. alicui.r. icē. Nā qñ ꝯuertit affirmatiua ierit.s. alicui.p. Quare qm̄.r. inest oi.s.s. aūt alicui.p. ꝛ.r. alicui.p. inerit: q̄re ꝛ.p. alicui.r. Rursum si.r. alicui.s.p. oi.s. isīt: necē est.p. alicui.r. icē. nā idē modus demonstratiōis ꝛ per impossibile: ꝛ p expositionē quemadmodum ꝛ in prioribus.

℄ Cōsequēter determinat ꝯiugñes pticulares: ꝛ diuidit̄ i duas. In p̄ determinat que hñt alterā vlem. in z° que hñt vtrāqz particularē: cū dicit (Neqz si vterqz.) p̄° in tres. in p° ponit ꝯiugñes ꝯstantes ex affirmatiuis. in z° cū dicit (Si aūt vnus qdē sit.) Cōstantes ex affirmatiua ꝛ negatiua. in 3° cū dicit (Nec qñ ambe priuati. ꝛc.) Constantes ex negatiuis. p° pars hz duas ꝯiugōnes vtiles: circa quas sic pcedit. pmo dat regulā f̄m quā pcedit dicens. q̄ si altera ppō sit vlis: ꝛ altera particularis ꝛ vtraqz affirmatiua existe vlī erit sylls. ꝛ h̄ est (Si aūt vn⁹ qdē.) z° ponit ꝯiugōnē. ꝛ p̄ illā cui⁹ mior est vlis: ꝛ maior particularis. quā ostēdit vtilē esse concludendo conuersam ꝯclusionis in 3° prime ꝯuersa maiore ꝛ trāspositis ppōnib⁹: ꝛ deinde illā ꝯnez ꝯuertit: vt habeat̄ ꝯclusio p̄ᵉ. ꝛ h̄ est (Nā si.r. omni.) z° ponit illam: cuius maior est vlis: ꝛ minor particularis pficiens ipsam per conuersionem minoris. ꝛ h̄ est (Rursum si.r.)

℄ Si aūt vnus qdē sit p̄dicatiuus: alter vo priuatiuus. vlr qdē predicatiuus: qñ qdez mior fuerit predicatiuus: erit sylls. Nā si.r. oi.s.p. vo alicui.s. nō inest: necesse est.p. alicui.r. nō inesse. Si enim omni ꝛ.r. oi.s. ꝛ.p. oi.s. ierit: sed nō ierat. Demōstrat̄ aūt ꝛ sine deductiōe si sumat̄ aliqd eoꝝ que sunt.s. cui.p. nō inest. Qñ vo maior fuerit predicatiuus: minor vo priuatiuus: non erit sylls. Ut si.p. insit oi.s.r. aūt alicui.s. non insit. Termini vo omni icē aiatum hō aial: nulli vo non est sumere terminos: si.r. iest alicui qdem alicui aūt nō. Si eni nulli.r. iest.p.r. aūt alicui.s. ꝛ.p. alicui.r. nō inerit. Sed supponebat̄ oi icē. Si eni oi.s. iest p.r. aūt alicui.s. ꝛ.p. inerit alicui.r. sed positū erat nulli inesse. Sed quemadmodum in prioribus: d̄ōm est. Nam cum indefinitum est alicui non inesse: ꝛ qd nulli inest: verus est alicui non inesse: nulli vo cū esset non erat sylls: manifestum ergo erit qm̄ nec erit sylls.

℄ Cōsequēter ponit ꝯiugñes ꝯstātes ex affirᵃᵃ ꝛ negᵃᵃ: ꝛ diuidit̄ in duas. In p° ponit illas que hñt vlez affirmatiuā. z° illas que hñt vlem negatiuā cū dicit (Si autē priuatiuus.) Pars p° hz duas ꝯiugōnes. q̄rū p̄ᵃ est vtilis. z° inutilis. dicit ḡ q̄ si altera ppōnū sit vlis. ꝛ altera particularis. ꝛ vna affirmatiua. ꝛ altera negatiua. si mior sit vlis affirmatiua erit sylls. ꝛ h̄ ostendit per impossibile ex opposito ꝯnis: ꝛ minori ꝯcludens oppositū maioris in p̄ zᵉ. z° ostendit h̄ per expōnē accipiendo aliqd significatū sub medio a quo remouet̄ minor extremitas. ꝛ pz qd dicit (Si aūt h̄ vn⁹ qdē sit.) Et nō ponit eā pficere p ꝯuersionē: q: nō est ꝯuertibilis nisi vlis affirmatiua: q̄ si ꝯuerteret̄ vtraqz eēt particularis: ꝛ ita ex illis nihil. ℄ Coñter ponit inutilē ꝯiugñē: ꝛ oñdit ei⁹ inutilitatē. p̄ nō sufficiēti ostēsione. z° ostēsione sufficiēti. procedit ḡ sic. p̄ dicit q̄ si altera ppōnū sit negatiua particularis: ꝛ reliq̄ vlis affirᵃᵃ: si vlis fuerit maior erit inutilis ꝯiugō. sic. oē.s.ē.p. aliqd.s. nō est.r. ꝛ ponit terminos oi icē. ꝛ h̄ est (Qñ vo maior.) z° dic. q̄ termios nulli icē nō est inenire si mior que est particularis negatiua sit verā. q̄.r. inest alicui.s. ꝛ alicui nō. ꝛ h̄ ostendit sic. si oē.s. est.p. ꝛ aliqd.r. est.s. qd pz ex ꝯuersione vni⁹ partis hypothesis facte in minore: tūc p 3ᵐ p̄ᵉ aliqd.r. est.p. q̄re sequēte vno oppositoꝝ nō pōt alteꝝ stare. pz ex hoc. q̄ sic se hñtib⁹ terminis: vt dcm̄ est: nō erūt termini nulli inesse. ꝛ h̄ est (Nulli vo nō est.) Cōsequēter ostēdit cōiugationē eē inutilē sufficiēti ostēsione. s. p infinitā cām veritatis ipsius particularis negatiue: que pōt verificari p sensu vlis vel particularis sic. ad vlez negatiuā seq̄t̄ particularis negatiua: sz vlī negatiua existe miore est inutilis ꝯiugō: vt ostēsum est prius in ꝯiugōnib⁹ vlib⁹. ḡ particulari existente minore erit inutilis ꝯiugō: ꝛ est necītas argumenti penes hāc maximā: qd nō seq̄t̄ aūs: nō sequit̄ ꝯns: hāc rōnē ponit totā ꝯtinue: ꝛ pz. ꝛ h̄ ē (Sz qm̄ in.)

¶ Si āt priuatiu⁹ sit vl'is termin⁹: qñ qdē maior fuerit p̄uatiu⁹: mior āt p̄dicatiu⁹: erit syll's. Si eniz.p.nulli.s. r.aūt alicui.s.inest: τ.p.alicui.r.nō ierit. rursuz eni erit prima figura.r.s. p̄pōne ꝯuersa. Qñ aūt minor fuerit priuatiu⁹: non erit syll's. Termini inesse aial hō ferr ū. nō ineē aial scia ferrū. mediū in vtrisqꝫ ferrum.

¶ Cōsequēter ponit duas ꝯiugōnes hn̄tes vl'ez neg^am: q̄ꝝ p^a est vtilis hn̄s maiorē vl'ez neg^am: τ minorē affirmatiuā p̄ticularē: cui⁹ vtilitatē oñdit ꝯuersa miore. τ h̄ est (Si aūt p̄uatiuus.) z^a ē iutilis hn̄s maiorē p̄ticularem affirmatiuam: τ minorē vl'em negatiuam: cuius in utilitatē oñdit p istātiā in termis. τ h̄ ē (Qñ āt mior.)

¶ Nec qñ ambo priuatiui ponunt̄. Est autem vnus qdē vl'is: alter ꝟo particularis. Termini cum minor sit vl'is ad medium: aial hō ferruz aial scia ferrū. Qñ āt maior: maior vl'is: mior ꝟo in p̄te: nō inesse qdē: corvus nix albū: ineē ꝟo nō est sumere. Si.r.alicui qdē inest.s.alicui aūt nō inest. Si enim.p.oi.r.insit.r.aūt alicui.s. τ.p.inerit alicui.s. sed posituz erat nulli inesse. Sed ex indefinito monstrandum est.

¶ Cōsequēter ponit ꝯiugōnes hn̄tes alterā vl'ez: τ alterā p̄ticularē: τ vtrāqꝫ neg^am: τ sūt due. q̄ꝝ p^a hꝫ miorē vl'ez quā oñdit iutilē p istātiā i termis. τ h̄ ē (Nec qñ ābo.) z^a hꝫ maiorē vl'ez: circa quā sic p̄cedit. p̄ dic̄ eā eē iutilē: τ pōit ad h̄ oñsionē dimiutā. z^o pōit oñsionē sufficiētē. i p^a sic p̄cedit. p̄ dic̄ ꝙ si maior sit vl'is. τ mior p̄ticl'aris. τ vtraqꝫ neg^a ñ erit syll's: vt si dicat̄ nullū.s.ē p. aliqd.s.nō ē.r. τ ponit termios nulli iceē. τ h̄ ē (Qñ āt maior.) z^o dic̄ ꝙ termios oi iceē nō ē iuenire si mior sit ꝟa. q: r. isit alicui.s. τ alicui nō. τ h̄ oñdit sic. Si oē.r.ē p. ex hypothesi. τ aliqd.s.ē.r. silr ex hypothesi fcā circa miorē. g aliqd.s.ē.p. religt̄ igr̄ ꝙ sic se hn̄tib⁹ termis vt dcm̄ ē ñ crūt termi oi iceē. τ h̄ ē (Jneē ꝟo nō ē sumere.) Coñter pōit sufficiētē oñsionē suc iutilitatis. s. p ifinitā cāz vitat' ipi⁹ p̄ticl'ari. vt pꝫ p p̄dcā. τ h̄ ē (sꝫ ex ifinito.)

¶ Neqꝫ si vtriqꝫ alicui medio insunt: vel nō insunt: vel hic quidem alicui: ille ꝟo non oi: vel idefinite: nullo modo erit syll's. Termini aūt cōes oium: aial homo albuz. Manifestū igit̄ in tertia figura quando erit: τ qñ nō erit syll's. Et qm̄ habentibus sic se terminis: vt dcm̄ est: fit syll's ex necessitate: τ si fit syllogism⁹ necesse est terminos sic se habere.

¶ Coñter pōit ꝯiugn̄es p̄ticl'ares hn̄tes vtrāqꝫ p̄ticl'arē dicēs. oēs iutiles sūt. τ h̄ oñdit p istātiā i termis. τ h̄ est (Neqꝫ si vtriqꝫ.) ꝯn̄r epilogat dcā. τ h̄ ē (māifest^m igr̄.)

¶ Manifestū est qm̄ oēs iperfecti sunt sylli in hac figura: oēs. n. perficiuntur quibusdam assumptis. Et qm̄ syllogizare per hanc figuraz vl'e non erit: neqꝫ priuatiuū neqꝫ affirmatiuū.

¶ Coñter ꝯcludit duo correlaria ex p̄dcis māifesta. q̄ꝝ p^m ē. ꝙ oēs sylli h⁹ fig^e iṗfecti sūt: τ p̄ficiunt̄ assūptis quibusdā: cuiusmodi sūt ꝯuersio trāspō termioꝝ dductio ad ipoīe expō. τ h̄ ē (Māifestū ē qm̄ ois.) z^m ē ꝙ i hac fig^a nō ꝯcludit̄ nisi ꝯ p̄ticularis affir^a τ neg^a. τ h̄ ē (Et qm̄ syllogizare rc.) Ex p̄dcis circa z^m figurā: τ circa expōnē lr̄e pꝫ q̄lr me^m ē vlti^m pōne τ maior extremitas remotior a me^o. mior ꝟo p̄pigor ei: τ quō sylli h⁹ fig^e iṗfecti sūt. τ ꝺ oñsiōe p dductionē ad ipoīe. τ ꝺ eo qd̄ aliqñ nō ē iuēre termios oi τ nulli iceē. τ iō de his trāseūdū ē.

Sed hic forte dubitaret aliqs de pōne p quā p̄fic̄ qdā syllos h⁹ fig^e. q ne^{te} seq̄t̄ ad p̄pōnes vl'es: qd seqt̄ ad singl'es qñ fit ꝯctio subti i p̄pōnib⁹ vliū h⁹ ad h̄ aliqd τ singl'e. ¶ Et dōz ꝙ ne^{rio} pꝫ p hāc maximā: qd seqt̄ ad ꝯn̄s: seqt̄ ad añs. ¶ Coñter dubitaret ꝺ suffi^a vtiliū ꝯiugn̄ū h⁹ fig^e. s. quō ꝺ. 16. ꝯiugn̄ib⁹ tm̄ sex sūt vtiles. ¶ Et dōz ꝙ supponēda sunt duo p̄n^a cōia: τ vnū p̄n^m p̄priū h⁹ fig^e. s. ꝙ mior sit affir^{ua}: qb⁹ suppositis si fiāt cōbinatiōes: τ p vl'e τ p̄ticulare p affir^{ua} τ negn̄ē. sic i alijs figuris dictū ē. patebit ꝙ. x. ꝯiugn̄es peccāt ꝯ aliqd p̄n^m. sex aūt nō peccant: τ ideo tm̄ sex sunt vtiles. Dubiū

Sed tūc dub^{it} vlteri⁹ aliqs: q̄re opꝫ h̄ miorē eē affir^{am}. ¶ Et dōz ꝙ rō h⁹ ē: q: me^m est sub extrēis. vñ si mior eēt neg^a possent extrema aliqñ esse sepata. τ tūc nō seq̄ret̄ affirmatio: sic in his termis. aial lapis hō. possent ēt extrema aliqñ eē subalterna adiuicē: miore tñ exn̄te sub maiore. τ tūc nō seq̄ret̄ negatio. sic in his termis suba lapis hō. lapis erit me^m. τ ita miore exn̄te neg^a: neqꝫ seqt̄ affirmatio: neqꝫ negatio: τ ita opꝫ ꝙ sit affir^{ua}. ¶ Adhuc alia rō. z^a figura descēdit a p^a p ꝯuersionē minoris. minor aūt p^e figure est tm̄ affirmatiua: τ iō manet minor affirmatiua in tertia figura. Dubiū

Sed tūc vlteri⁹ dubitabit quō in z^a figura mior sit vl'is: ex q ꝯuersa mioris p^e figure sp ē p̄ticlaris. ¶ Et dōz ꝙ ꝯuersa accipi dꝫ cōiter vt p̄pō q cōuertit̄ possit dici ꝯuersa ei⁹ i quā ꝯuertit̄ sicut eꝯ. τ ita vl'is affir^{ua} dici poterit ꝯuersa p̄ticl'aris affir^{ue}: sicut eꝯ. ¶ Dōz igit̄ ꝙ sylli tertie figure descēdūt a modis p̄ticularib⁹ p̄me figure tm̄: τ ꝯuersa mioris i modis p̄ticularib⁹ p̄me figure vl'is est. τ iō in modis vl'ibus principalibus tertie manet minor vl'is. sicut neqꝫ p̄ mō τ z^o. Dubiū

Cōsequēter q̄rit̄: q̄re i hac figura ꝯcludit̄ tm̄ p̄ticularis. h̄.n. vꝫ icōueniēs. nā plus p̄nt due vl'es q̄ vl'is τ p̄ticlaris: sꝫ vl'is cū p̄ticlari pōt i ꝯn̄e p̄ticl'arē. g due vl'es p̄nt i plus. τ ita vꝫ ꝙ p̄nt i vl'ez. ¶ Adhuc si vl'is cū p̄ticl'ari p̄t i ꝯn̄e p̄ticl'arē si accipiātur due vl'es ad ꝯcludēdū p̄ticl'arē aliqd supflueret in nā vliū re^a ꝯn̄is. τ ita vꝫ iceē nō cā vt cā. z^o ¶ Et dōz ꝙ cā q̄re i hac fig^a ꝯcludit̄ tm̄ p̄ticularis. hec ē me^m subycit̄ extremitatib⁹: vñ ē tanq̄ ps extremitatū: τ iō p ipꝫ nō pōt ꝯcludi vnū extremū ꝺ altero: nec affir^{ue} neqꝫ neg^{ue} nisi p̄ticulariter: q: nō p̄nt ꝯcludi ꝯuenire p tale mediū nec differre: nisi s̄m p̄tē. ¶ Adhuc cū mediū subyciat̄ extremitatib⁹ poterit eē iferi⁹ ad illas. ita ꝙ extrema sint subalterna. τ tūc pōt mior extremitas eē i plus maiore: q̄re de miore nō affirmabit̄ vel negabit̄ maior nisi p̄ticulariter: q: nō p̄dicat̄ iferi⁹ de supiori: nisi p̄ticulariter: τ pꝫ exēplū in his termis. aial corpus hō. ¶ Ad obta g dōm. ad p^m sic. due vl'es plus p̄nt q̄ vl'is cuꝫ p̄ticulari: sꝫ nō q̄tū ad q̄titatē ꝯn̄is: nec q̄tū ad nec̄itatez nec q̄tū ad figurā: sꝫ q̄tū ad modū τ ad euidētiā nec̄itatis: modus. n. vl'is h⁹ figure est euidētior p̄ticulari s̄z necessitatē τ p̄fectionez: qd pꝫ p h̄ ꝙ imediate reducit̄ in suū p̄n^m per ipoīe. modus aūt p̄ticl'aris nō nisi p mediū: sicut dicet̄ in seq̄nti lectiōe: τ ita nō seqt̄ lꝫ possint plus due vl'es q̄ vl'is τ particularis: ꝙ vl'es p̄nt in ꝯn̄ez vl'ez. Ad p^m ¶ Ad aliud dōm ꝙ q̄uis vl'is cū p̄ticulari possit in ꝯn̄e p̄ticularē: nō tñ est nō cā vt cā cuꝫ ponunt̄ vl'es ei⁹ ad illationē. q̄uis. n. illud qd supadditur̄ nihil faciat q̄tū ad maiorē q̄titatē ꝯn̄is. facit tñ ad maiorē euidētiā nec̄itatis faciēdā: τ modū p̄fectiorē: sicut dictuꝫ est. Ad z^m

Cōsequēter

Dubiū **Cōsequēter** forte dubitabit̄ de ista fig^a i cōpa-tiōe ad alias. ⁊ p̄ q̄rit̄: q̄re i hac fig^a maior possit eē vlis ⁊ p̄ticlaris: cū i alijs nō possit eē ni si vlis. ¶ Et dōꝫ ꝙ h̄ ē: q꞉ cū mediū sit p̄s vl' tanq̄ p̄s extrēitatis i hac fig^a. eo ꝙ subijcit̄ eis nō pōt ꝯcludere vnū extremū d̄ altero. nisi h̄ꝫ p̄tē: sꝫ h̄ eq̄lr p̄t fieri siue subijciat̄ maiori extrēitati p̄ticulariter ⁊ miori vl'r siue eꝯ. q꞉ vtroq꞉ mō ē mediū p̄s vtriusq꞉ extrēi: ⁊ iō p̄t i ꝯ-nē h^9 fig^e. s. p̄ticlarē: siue maior sit vlis: ⁊ mior p̄ticlaris: siue eꝯ. in alijs aūt figuris nō ē ita ⁊ cā ei^9 dicta ē p̄us.

R°

Dubiū **Adhuc** forte aliq̄s dubitabit cū hēam^9 vnā figurā q̄ ꝯcludit tm̄ p̄ticlarē: q̄re n̄ habem^9 aliā figurā ꝯcludētē tm̄ vlēz. ¶ Et dōꝫ ꝙ p̄ticlaris ē i vli sic̄ ꝯ-p̄ns i añte: ⁊ iō necē ē figurā q̄ ꝯcludit vlēz ꝯcludere p̄-ticularē: sꝫ nō eꝯ: ⁊ iō nulla fig^a tm̄ vlēz ꝯcludit: sic̄ tm̄ p̄ticularē. Ex h̄ āt pꝫ ꝙ modi p̄ticlares oīuꝫ figuraꝝ a modis vlib^9 eiusdē fig^e oriunt̄: ⁊ n̄ solū h̄ ē veꝝ i z^a ⁊ z^a fig^a. sꝫ ēt i p̄^a. 3^9. n. mod^9 p̄^e fig^e d̄scēdit a p̄ eiusdē posita sbalterna miori p̄ miore. ⁊ silr d̄scēdit 4^9 p̄^e a z^o eiusdē.

R°

Dubiū **Adhuc** dubitare posset aliq̄s iux̄ p̄dcā cū hēam^9 figurā ꝯcludētē solā neg^{atiuam}: q̄re n̄ hēm^9 aliā ꝯcludētē solā affir^{matiuam}. ¶ Et dōꝫ ꝙ h̄itudo mediȷ ad ex-trema cā ē ꝯ̄nis. Sꝫ h̄itudo mediȷ p̄^e fig^e cuꝫ sit iter ex-tremitates h̄ꝫ pōnē p̄t p̄ ꝯueiētiā ad vtrāq꞉ extremita-tē ꝯcludere affir^{matiuā}: sic̄ p̄ d̄r̄iā ab altera illaꝝ negnū: silr h̄itudo mediȷ i 3^a fig^a sub extremitatib^9 p̄t p̄ ꝯueiētiā ad vtrūq꞉ extremū ꝯcludere p̄ticularē affir^{matiuā}: sic̄ p̄ d̄r̄iaꝫ ad alterū extremū p̄ticlarē neg^{atiuā}. Cū igit̄ nō sint nisi tres h̄itudines syllogistice p̄^a ⁊ 3ª ꝯcludūt affirmationē sic̄ negōnē: ⁊ sic pꝫ ꝙ nō est aliq̄ figura ꝯcludens tm̄ af-firmatiuā: sicut est aliqua concludens tm̄ negatiuam.

Dubiū **Adhuc** dubitari solet de ordine modoꝝ h^9 figure. ¶ Sꝫ dōꝫ ꝙ sylli vles ordināt̄ añ p̄ticla-res: q꞉ p̄ticlares ab eis nascūt̄. vles āt duo sūt. q̄ꝝ p̄m^9 d̄scēdit a 3° p̄^e ꝯuersa miore. z^9 vo a 4° eiusdē ꝯuersa mi-nore silr: ⁊ idē pꝫ eoꝝ ordo: p̄ticlares 4^{or} sunt. ⁊ 3^9 ⁊ 4^9 nascunt̄ a p̄mo vli. 3^9 p̄ pōnē subalterne maioris p̄ ma-iori. 4^9 p̄ pōnē subalterne mioris p̄ miori. 5^9 vo ⁊ 6^9 na-scūt̄ p̄ dimiutionē factā i miore: ⁊ ita pꝫ ordo i oīb^9 sex. ¶ Sꝫ tūc forte dub^r q̄uo dicāt̄ h̄ eē modi vles: ex q̄ n̄ ꝯcludūt ꝯ̄nē vlēz. ¶ Et dōꝫ ꝙ nō ve d̄r̄ vles sylli: sed d̄r̄ vles r̄spicie^9 ad p̄missas: n̄ āt ad ꝯ̄nē: sic̄ i alijs fig^{is}.

Dubiū **Adhuc** forte dub^{it} aliq̄s: q̄re i ista fig^a descēdūt mo di p̄ticlares ab vlib^9. ita ꝙ tā a maiore q̄ a miore: cū i alijs n̄ descēdāt nisi a miori tm̄. ¶ Et dōꝫ ꝙ h̄ ē: q꞉ i ista sola figura p̄t maior eē p̄ticularis: ⁊ iō in ista fig^a sola fit sylls p̄ dimiutionē factā a maiore modi vlis: sic āt nō ē i alijs. ¶ Solet āt adhuc m̄ltipl'r oppo-ni de ordie triū figuraꝝ: d̄ q̄ oppōne nō ē curādū: q꞉ p̄^a fig^a eo ꝙ potētissima ē: q꞉ potēs i oēs ꝯ̄nēs: ⁊ q꞉ p̄fectissi ma ē: iō añ alīs ordinat̄ tāq̄ m̄r ⁊ p̄fectio aliaꝝ. z^a vo añ 3^{am}: tū q꞉ ei^9 mediū ē p̄^{us} pōne: ⁊ mediū 3^e vltimū pōne: tū q꞉ pōt in duplex p̄blema. s. vle ⁊ p̄ticulare: cū 3^a nō possit nisi in p̄ticulare: tū q꞉ ipa descēdit a p̄^a per ꝯuer-sionē maioris. tertia vo per ꝯuersionē mioris p̄pōnis.

Palā aūt: ⁊ q̄m in oīb^9 figuris q̄n nō fit sylls: cum priuatiui vel p̄dicatiui sint vtriq꞉ termini: ⁊ p̄ticulares ēt ni hil oino fit necīū. Cū aūt ⁊ p̄dicati-uus ⁊ priuatiu^9: ⁊ vl'r sūpt^9 priuatiuus: semp̄ sylls fit mioris extremitatis ad maiorē: vt si. a. q̄dē oi. b. vel alicui. b. aūt nulli. c. ꝯuersis enim p̄pōnib^9: necē est. c. alicui. a. nō incē. Silr āt ⁊ in alijs figuris: semp̄ eni p̄ ꝯuersionē fit sylls: pꝫ ēt q̄m indefinitū pro p̄dicatiuo particulari positū eūdē faciet syllm̄ in oibus figuris.

Postq̄ determiauit ordiatiōnē mediȷ re^u extrēo-rū: circa p̄pōnes d̄ icē i oi fig^a. h̄ d̄termiat q̄ ex p̄cedēti p̄te māifesta sūt. ⁊ h̄ ē p̄s correlaria: siue i-cidētal. ⁊ diuidit̄ in. z. In p̄ determiat q̄dā māifesta q̄tū ad sylloꝝ gnōnē. in z^o cū dic̄ (Māifestū ē.) q̄dā māife-sta q̄tū ad eoꝝ reductionē. in p̄te p̄^a sic p̄cedit. p̄ ondit ex p̄dictis māifestū eē q̄n nō fit sylls ex affir^{matiuis}: q꞉ nō i z^a fig^a: ⁊ q̄n n̄ fit sylls ex neg^{atiuis} vl' p̄ticlarib^9: q꞉ i nulla figura. ⁊ h̄ ē (Palā āt ⁊ q̄m.) z^o ponit duas ꝯiugnes idi recte ꝯcludētes iuxta p̄dcā dicēs. ꝙ q̄n vna p̄pō ē affir matiua vlis vl' p̄ticlaris: altera vo neg^{atiua} vlis erit sylls ꝯcludēs miorē extrēitatē d̄ maiore i p̄^a fig^a: vt si oē vel aliqd̄. b. ē. a. nullū āt. c. ē. b. seq̄t̄ q̄ qōdā. a. nō ē. c. ⁊ ondit haꝝ vtilitatē dicēs. ꝙ p̄ficiunt̄ p̄ ꝯuersionē p̄pōnū. s. ⁊ trāspōnē eaꝝ. ⁊ addit ꝙ silr ē i alijs fig^{is} a p̄^a. ⁊ h̄ ē (Cū āt p̄dicatiu^9.) 3° dic̄ ex p̄dcis māi^{festū} eē. ꝙ idē fit sylls vbi q꞉ accepta idefinita q̄ fit p̄ p̄ticulares. ⁊ h̄ est (Pꝫ ēt.)

¶ **Manifestū est aūt: ⁊ q̄m syllogismi iperfecti p̄ primā figurā p̄ficiunt̄: aut eni ostēsiue: aut p̄ impossibile claudunt̄ omnes: vtrinq꞉ autē fit prima figura. Ostensiue quidem p̄fectis: q̄m p̄ ꝯuersionē p̄ficiebant̄ oēs. Cōuersio autē pri-maꝫ faciebat figuram: per impossibile vero de-monstratis: q̄m posito falso syllogismus fit p̄ primam figuram: vt in postrema figura: si. a. ⁊. b. oi. c. insunt: q꞉. a. alicui. b. inest. Nā si nul li. b. aūt oi. c. nulli. c. inerit. a. sed positum erat omni. Similiter autem ⁊ in alijs.**

¶ Cōsequēter determiat q̄dā māifesta ex p̄dcis q̄tū ad sylloꝝ reductionē: ⁊ diuidit̄ in z^{as}. In p̄^a ondit ꝙ oēs sylli iperfecti p̄ficiunt̄ p̄ p̄^{am} figurā. In z^o cū dic̄ (Est ēt redu-cere.) g̃ra h^9 reducit oēs syllos alios ab vlib^9 p̄^e fig^e in ipsos vles. p̄^{am} ondit sic. oēs sylli iperfecti p̄ficiunt̄ ostēsiue siue p̄ ipole: sꝫ siue sic: siue sic p̄ficiūt̄ p̄ p̄^{am} figurā. g̃ oēs iperfecti p̄ficiunt̄ p̄ p̄^{am} figurā. h^9 rōnis p̄ ponit ꝯ̄nē. ⁊ h̄ ē (Māifestū āt.) z^o maiorē. ⁊ h̄ ē (Aut. n. ostēsiue.) 3° mi-norē. ⁊ h̄ ē (Vtriq꞉ āt.) 4° miorē ondit. ⁊ h̄ p̄ p̄^{am} p̄tē. z^o z^{am}. p̄^{am} sic. p̄fecti ostēsiue p̄ficiunt̄ p̄ ꝯuersionē ⁊ trā-spōnē. sꝫ h̄ fit p̄ p̄^{am} figurā. g̃ p̄fecti ostēsiue p̄ficiunt̄ per p̄^{am} figurā. h^9 rōnis p̄ ponit ꝯ̄nē. ⁊ h̄ est (Ostēsiue q̄dēꝫ.) z^o maiorē. ⁊ h̄ est (Q̄m per ostēsionē ⁊c̄.) 3° minorē. ⁊ h̄ est (Cōuersio aūt.) Cōsequēter ondit z^{am} partē mioris sic p̄fecti per ipole p̄ficiunt̄ sumpto opposito ꝯ̄nis cum altera p̄missarū. sed h̄ facit p̄mā figuraꝫ. g̃ perfecti per ipole p̄ficiunt̄ per p̄maꝫ figurā. hui^9 rōnis p̄ ponit ꝯ̄-nem. ⁊ hoc est (Per ipole.) z^o minorē. ⁊ hoc est (Q̄m posito.) 3° ipsam ostendit faciendo syllogismū in p̄mo tertie. ⁊ deinde perficiendo ipsum per ipossibile. ex op-posito enim cōclusionis ⁊ minore concludit oppositū maioris in secundo p̄me. ⁊ dicit similiter posse fieri de alijs modis. ⁊ hoc est (Vt in postrema.)

¶ **Est ēt reducere ad p̄me figure vles syllos. Nā q̄ sūt in scđa māifestū ē: q̄m p̄ficiunt̄ p̄ il-los: veꝝ nō silr oēs: sꝫ vles q̄dē priuatiua con uersa: p̄ticlariū āt vtraq꞉ p̄ ad ipole ductionē. Qui vo i p̄ria sūt p̄ticulares: p̄ficiunt̄ q̄dē ⁊ p̄ se. Est āt ⁊ p̄ scđaꝫ figurā ondere ad ipole du-**

centes: vt si .a. insit omni .b. et .b. alicui .c. quoniam .a. alicui .c. inerit. Si enim nulli .b. autem omni .a. nulli .c. inerit .b. hoc enim scimus per secundam figuram. Similiter et in priuatiuo erit demonstratio. Si enim .a. nulli .b. et .b. alicui .c. insit: et .a. alicui .c. non inerit. nam si omni .c. .b. autem nulli insit .a. nulli .c. inerit .b. hec autem fuit media figura. Quare quoniam qui in media figura sunt syllogismi omnes reducuntur ad vniuersales syllogismos prime figure: qui vero particulares sunt in prima: ad eos qui sunt in media: manifestum quoniam et particulares reducuntur ad eos qui in prima figura sunt vniuersales syllogismos. Qui vero sunt in tertia: quando vniuersales sunt quidem termini statim perficiuntur per illos syllogismos. Si vero particulares sumantur ad particulares syllogismos prime figure. Sed hi reducti sunt ad illos: quare et tertie figure particulares. Manifestum est ergo quoniam omnes reducuntur ad prime figure vniuersales syllogismos. Igitur syllogismi ostendentes inesse et non inesse. dictum est quomodo se habent: et secundum se qui sunt ex eadem figura. et adinuicem qui ex aliis figuris.

¶ Consequenter gratia huius reducit in vniuersales modos prime omnes alios et hoc facit hac ratione: quia iam ostenderat quod syllogismi secunde et tertie figure reducuntur in primam figuram: ne putetur quod non sit adhuc vlterior reductio: ostendit quod sic: per hoc volens significare quod omnes syllogismi nascuntur a syllogismis vniuersalibus prime figure: intendit igitur talem rationem. syllogismi secunde figure: et particulares syllogismi prime: et omnes syllogismi tertie reducuntur in vniuersales prime igitur omnes alii ab vniuersalibus prime in ipsos reducuntur. primo igitur proponit conclusionem. et hoc est (Est etiam reducere.) secundo ostendit premissas hoc modo. primo primam parte secundo secundam. tertio tertiam. primam ostendit dicens quod syllogismi secunde figure reducuntur in vniuersales prime: sed diuersimode. vniuersales enim modi secunde figure reducuntur in eos per conuersionem et transpositionem propositionum quantum ad secundum modum. particulares autem per deductionem ad impossibile. Et nota quod ista deductio fit accepto opposito conclusionis cum maiore: statim enim concluditur oppositum minoris per vniuersalem syllogismum prime. et hoc est (Nam qui sunt.) secundam partem concludit sic: syllogismi vniuersales secunde figure reducuntur in vniuersales prime: sed particulares syllogismi prime reducuntur in vniuersales secunde. igitur particulares prime reducuntur in vniuersales eiusdem. huius rationis primo verificat minorem. secundo ponit totam rationem. procedit igitur sic. primo dicit quod particulares prime perficiuntur per seipsos scilicet per dici de omni et de nullo: et etiam per vniuersales prime. et hoc est (Qui vero in prima.) secundo minorem declarat reducens particulares prime in vniuersales secunde per impossibile. tertium enim prime reducitur in secundum ex opposito conclusionis: et maiore concludit oppositum minoris in secundo modo secunde. quartum vero prime reducitur in primum secunde. similiter per oppositum conclusionis et maiorem concludendo oppositum minoris. et hoc est (Quare quoniam qui.) tertiam partem ostendit sic dicens. quod vniuersales tertie reducuntur enim immediate in illos per impossibile sumpto opposito conclusionis cum minore. hoc enim sciendum quod sicut in secunda figura ex opposito conclusionis et maiore fit prima figura. sic in tertia ex opposito conclusionis et minore fit prima figura. dicit etiam quod particulares tertie reducuntur in particulares prime. sed particulares prime reducuntur in vniuersales prime: vt dictum est: et ita particulares tertie in vniuersales prime. et hoc est (Qui vero sunt in tertia.) Deinde epilogat conclusionem nunc ostensam. et hoc est (Manifestum igitur.) Consequenter recapitulat breuiter omnia de generatione syllogismorum de inesse: et patet. et hoc est (Igitur syllogismi etc.)

Dubium **Dubitaret** forte aliquis cum dentur duas coniugationes indirectas quas ponit Boetius: quare non ponit nisi tres: vt similiter determinet quinque: que sunt in prima figura: sicut facit

Responsio Boetius. ¶ Et dicendum quod dispositio diuersa premissarum facit diuersas coniugationes. duo vero modi quos hic dat aliter disponuntur in premissis quam modi directi: et ideo sunt diuerse coniugationes ab illis. sunt enim tales quales prius reputabantur inutiles in modis directis: quare igitur in parte ista dat diuersitatem coniugationum facientium syllogismum: habet hoc determinare istas secundo coniugationes indirectas: alie autem tres non diuersificantur in premissis et tribus modis directis primis: et ideo non faciunt coniugationes diuersas ab illis: diuersificantur autem ab illis in conclusionibus et ideo in secundo determinat eas: vbi ostendit pluralitatem syllogismi super conclusiones.

Adbuc forte dubitaret vtrum isti duo modi indirecti indifferenter possint esse in secunda et tertia figura sicut in prima. et videtur quod non. instantia enim est contra secundam figuram talis. nullus homo est asinus. aliquod animal est asinus. igitur aliquis homo non est animal: non sequitur: similiter est instantia contra tertiam figuram sic. nullus homo est asinus: aliquis homo est animal. igitur aliquis asinus non est animal. non sequitur. ¶ Et dicendum quod similiter sunt dicti modi in omni figura. sed Aristoteles intendit quod vniuersalis negatiua sit minor: in instantiis autem sic maior. ¶ Sed tunc queritur vtrum eodem modo perficiantur in omni figura vel diuersimode in diuersis. ¶ Et dicendum quod diuersimode: quia in prima fit perfectio per conuersionem vtriusque propositionis: et transpositionem. in secunda per conuersionem vniuersalis negatiue et transpositionem. in tertia per conuersionem affirmatiue et transpositionem: veruntamen vbique fit reductio in quartum prime. Dubium

Deinde forte dubitabit: vtrum isti duo modi in omni figura maneant indirecti illi duo. scilicet quorum alter habet maiorem vniuersalem affirmatiuam: et alter minorem negatiuam. ¶ Et dicendum quod non: immo in prima figura est vterque modus indirectus tantum: et in tertia similiter. vterque enim modus peccat contra syllogismos directos prime et tertie figure. in secunda vero figura ille modus est tantum indirectus cuius maior est particularis: peccat enim contra syllogismos directos secunde figure qui habent semper maiorem vniuersalem: ille vero qui habet maiorem vniuersalem non peccat contra modos directos secunde figure et ideo non est tantum indirectus. sed primo et per se directus est: sed postea potest fieri indirectus per conuersionem conclusionis. Dubium

Adbuc dubitabit quare isti duo modi indirecti tantum possint in conclusionem particularem: ex quo vtraque premissa potest esse vniuersalis. ¶ Et dicendum quod in omni figura in his modis continget minorem extremitatem esse quid inferius ad maiorem: quare cum necesse sit ibi conclusionem esse negatiuam: et superius non potest negari ab inferiori nisi particulariter: necesse est conclusionem esse particularem negatiuam. quod autem minor possit in omni figura contineri sub maiore: in his modis patet in terminis in prima figura sic. omnis vel aliquis homo est animal: nullus asinus est homo. in secunda sic. Aliquod animal est homo. nullus asinus est homo. in tertia sic. omnis vel aliquis homo est animal. nullus homo est asinus. Dubium

Adbuc forte quereret: quare non sit modus indirectus quando a est negatiuum: et b affirmatiuum sicut econuerso. ¶ Et dicendum quod si in prima figura a esset vniuersalis negatiua: b affirmatiua siue vniuersalis siue particularis non esset talis modus tantum indirectus. quia ibi esset dispositio modi directi omnino: similiter in secunda figura. similiter etiam in tertia esset talis dispositio modi directi: et concluderetur necessario: sed in omnibus his cum concluditur particularis negatiua. et hoc in prima et secunda figura quando minor est particularis: et in tertia similiter potest si minor extremitas contineret maiorem: et ideo cum superius nullo modo negetur de inferiori non concluderetur ibi indirecte. exempla de his patent per se: ex his patet sufficientia duorum modorum quos ponit Aristoteles. ¶ Consequenter quereret quare modi vniuersales secunde figure non possint reduci in vniuersales prime per impossibile: sicut possunt particulares secunde. ¶ Et dicendum quod hoc est. quia oppositum conclusionis in vniuersalibus syllogismis est particulare: sed particularis non potest esse premissa in modis vniuersalibus. Dubium

Alterius forte dubitabit aliquis qualiter particulares prime perficiuntur per vniuersales secunde. Syllogismi enim secunde figure sunt imperfecti: et syllogismi prime sunt perfecti: perfectum autem non habet reduci ad imperfectum: nec perfici per ipsum. ¶ Et dicendum quod non reducuntur in secundam figuram vt ibi sit status: sed vt vlterior fiat reductio in modos vniuersales prime: et ita non perficit perfectum per imperfectum: quia non stat resolutio ad secundam figuram. Dubium

Sed tunc etiam dubitabit aliquis: quomodo particulares prime perficiuntur per vniuersales eiusdem: ex quo omnes perfecti sunt: sicut enim vniuersales prime perficiuntur per dici de omni et de nullo similiter particulares eiusdem. ¶ Et dicendum quod modi vniuersales tamen non sunt perfectiores quantum ad necessitatem: sunt tamen perfectiores quantum ad modum: et quantum ad necessitatis euidentiam: vtrobique enim est euidentia necessitatis: magis tamen et perfectius in modis vniuersalibus: nascuntur enim particulares ab vniuersalibus: et ab illis trahunt originaliter necessitatem.

Consequenter

Dubiū **Cōsequēter** forte dubitabit de eo qd̄ dicit ꝑticlares 2ᵉ reduci ī vles pᵉ: ꝑ h qd̄ ipsi reducunt ī ꝑticlares pᵉ: ꝛ ꝑticlares pᵉ ī vles eiusdē. 5ᵘˢ .n. 3ᵉ nō reducit in ꝑticulares pᵉ: q2 nō pōt reduci ꝑ ꝯuersionē: imo reducit in vlem pᵉ imediate ꝑ ipoīe accepto oppoᵗᵒ ꝯnis cū miore. ¶ Et dōz ꝙ hec vā sunt. ꝛ h qd̄ dicit Ar. dic̄ ꝑ illis modis q ꝑ ꝯuersionē reduci pñt in ꝑticlares pᵉ. 4ᵘˢ aūt modus ꝛ 6ᵘˢ tn̄ sic reducunt. 3ᵘˢ aūt ꝛ sic ꝛ per impossibile: sicut dictuz est: sed quintus reducitur solū per impossibile: non per conuersionem.

Quoniā āt diuersuz est icē: ꝛ ex necītate incē ꝛ ꝯtigere incē. Nā qdē isūt multa: nō tn̄ ex necītate. Alia vo neqz isunt ex necītate: neqz isunt oīno: ꝯtingit tn̄ incē. Māifestū est ꝙ syll's vniuscuiusqz hoꝝ alter erit: ꝛ nō silr se hn̄tib⁹ termis. Sed hic qdez ex necessarijs: ille vo ex his que simpliciter insunt: ille aūt ex contingentibus.

Postq̄ determiauit ordinationē mediȷ cū extremis i syllo q est sine mō. h itēdit de codē i syllo q est cū mō. ꝛ ꝓcedit sic. pᵒ dat necītatē hꝰ ptis. 2ᵒ cū dic̄ (Ergo i necījs.) ꝓseqt̄ itērū in hac pte. i pᵒ g pte ondit ꝙ diuersus ē syll's sup ꝓpōnes de icē: ꝛ de necīo icē: ꝛ de ꝯtigēter icē: ꝛ sic diuersuz ē icē: ꝛ ex necītate incē: ꝛ ꝯtigēter icē. g diuersus ē syll's de icē: ꝛ de necīo icē ꝛ de ꝯtigēter icē. hꝰ rōnis pᵒ ponit añs. ꝛ h ē (Qm̄ āt diuersuz.) 2ᵒ declat ip̄z dicēs ꝙ icē cōiꝰ ē q̄tū ex necītate icē. ꝛ ita diuersa sunt: sic̄ supiꝰ ꝛ iferiꝰ: ꝛ h ē (Nā mlta.) 3ᵒ ifert ꝯñs: ꝛ h est (Manifestū q̄tū.) Et ex h relinqt̄ necītas hꝰ ptis: q2 cū diuersus sit syll's de incē: ꝛ de mō. nece est determiare gnōnē sylli de mō. sic̄ sylli de incē.

¶ Ergo in necījs qdē vere silr se hz: ꝛ i his qui de icē. Silr .n. positis termis: ꝛ i his q̄ sūt: ꝛ i his q̄ ex necītate isunt: vel nō isunt: ꝛ erit: ꝛ nō erit syll's: veꝝ distabit in eo qd̄ adiacet termis ex necītate incē vel nō iesse: nā ꝛ priuatiuū silr ꝯuertit: ꝛ de toto eē: ꝛ de oī silr assignabimꝰ.

¶ Cōsequēter ꝓseqt̄ ꝛ diuidit in duas. in pᵃ determiat gnōnē sylli de necīo. in 2ᵃ cū dic̄ (De ꝯtigēti aūt post h dōz.) gnōnē sylli de ꝯtigēti. pᵃ in duas. in pᵃ determiat vniformē gnōnez sylli de necīo. in 2ᵃ cū dicit (Accidit aūt ꝛc̄.) gnōnē mixtā eiusdē. pᵃ in duas. in pᵃ determiat h qd̄ ꝑtinet ad vniformē gnōnē sylloꝝ de necīo. in 2ᵃ cū dicit (Ergo i alijs.) h qd̄ ꝑtinet ad eoꝝ reductionē. in pᵃ pte ondit ꝙ termis silr se hn̄tibus silr fit ꝛ nō fit syll's i illis de icē ꝛ de necīo sic termis silr se hn̄tibꝰ: silr accidit. g ꝛ nō accidit illis de incē ꝛ de necīo: sz ꝯne silr accn̄te vl nō accn̄te silr fit ꝛ n̄ fit sylls. g termis silr se hn̄tibꝰ: silr fit ꝛ nō fit sylls i illis de icē ꝛ de necīo. huiꝰ rōnis pᵒ ponit ꝯnē. ꝛ h ē (Ergo i necījs.) 2ᵒ maiorē. ꝛ h ē (Silr .n.) 3ᵒ exponit h qd̄ dixit silr i ꝯne: ē eni aliq̄ diuersitas i h qd̄ i syllo ō necīo supaddit modus: i syllo ō icē n̄ supaddit: sz pōit eē simpˡ: ꝛ h ē (Veꝝ distabit.) 4ᵒ maiorē verificat dicēs ꝙ ꝓpōnes ō icē ꝛ de necīo silr ꝯuertunt q̄tū ad ꝑfectionē sylloꝝ iꝑfectoꝝ. ꝛ silr ē i vtrisqz dicio ō oī ꝛ ō nllo: q̄tum ad ꝑfectionē sylloꝝ ꝑfcoꝝ. ꝛ ita silr vtrobiqz accidit ꝯ: vl n̄ accidit. ꝛ h ē (nā ꝛ puatiū.)

¶ Ergo ꝛ in alijs qdē per ꝯuersionē ostendet: qm̄ ꝯclusio necessaria codez modo quo in his qui de incsse. In media autez figura qn̄ fuerit vlis affirmatiua: particularis vo priuatiua. Et rursum in tertia quādo vlis quidem predicatiua: ꝑticularis vo priuatiua: nō silr erit demonstratio. Necesse est aūt exponētes cui alicui vtrūqz nō inest de hoc facere syllogismū: erit eni necīus in his. Si āt de exposito erit necessarius: erit ꝛ de illo aliquo. Nā hoc qd̄ expositum est: ip̄m qdē illud aliqd̄ est: fit autem vterqz syllogismus in propria figura.

¶ Cōsequēter determiat id qd̄ ꝑtinet ad eoꝝ reductionē: siue ꝑfectionē: ꝛ ꝓcedit sic. pᵒ dic̄ ꝙ oēs sylli iꝑfecti post 4ᵐ 2ᵉ ꝛ 5ᵐ 3ᵉ. silr ꝑficiunt illis ō icē. s. ꝑ ꝯuersionē. ꝛ h ē (Ergo i alijs.) 2ᵒ dic̄ ꝙ 4ᵘˢ 2ᵉ ꝛ 5ᵘˢ 3ᵉ nō sic ꝑficiūt sz ꝑ expōnē. oz .n. i vtroqz accipe aliqd̄ singlr sub subto ꝑticularis negᵉ ꝛ ꝑ h ondere ꝓpositū: q2 si sylls iā expositꝰ. s. q fit de pte ex supposita sit necīus: erit ꝛ ille necessariꝰ q exꝑōit ꝛ fiet sylls expositoriꝰ i eadē figura cū syllo q exponitur. v.g. 4ᵘˢ 2ᵉ talis est: de necītate oē. b. ē a. de necītate aliqd̄. c. nō ē. a. g de necītate aliqd̄. c. nō ē b. oz g subz mioris exponi ꝑ aliqd̄ ꝑticulare sic: ō necītate h. c. nō ē. a. ꝛ seqt̄. g de necītate h. c. nō est. b. ꝛ ita ꝓs iterū. 5ᵘˢ āt 3ᵉ talis ē: de necītate aliqd̄. b. nō ē. a. de necītate oē. b. ē. c. g de necītate aliqd̄. c. nō ē. a. oz g subz maioris sic exponi: de necītate h. b. nō ē. a. ꝛ seqt̄: de necītate h. b. nō est. a. de necītate h. b. ē. c. g de necītate aliqd̄. c. nō est. a. ꝛ h ē (In media aūt figura.) ꝛ nō ꝙ h qd̄ dicit (Cui alicui.) signat subz ꝑticularis ꝓpōnis i vtroqz syllo ꝑ h qd̄ dic̄ (Utrūqz.) signat ꝑdicatū vtriusqz ptis: ꝑ h qd̄ dicit: nō iest: signat vtrāqz ꝑticularē negatiuā eē.

Hic forte dubitaret aliqs pᵒ de ꝑtinētia hꝰ ptis. intēdit eni Ar. i h liᵒ de syllo sz formā: ꝛ ꝓut abstrahit a mā: q̄re n̄ deberet h dscēdere ad syllos de icē ꝛ ō necīo: q2 iste dscēsus ē ad mātes dr̄ias. ¶ Adhuc diuersitas ex pte māe ꝓcedit i ifinitū: sic̄ ꝛ dīsio eiꝰ q̄re diuersitas sz māz sub arte nō cadit: q̄re diuersitas sylli ꝑ syllm̄ de icē ꝛ ō mō sub arte n̄ cadit: ex q̄ sz māz ē. ¶ Et dōz ꝙ hn̄ lz ip̄z dscēdere h ad dcās dr̄ias sylli. ¶ Et dōz ad pᵐ ꝙ ip̄e itēdit h ō syllo abstrahēte a mā nō q̄cūqz: sz a mā necīa ꝓbabili ꝛ appenti: iste āt dr̄ie q̄ sūt de icē ꝛ ō mō: q̄uis māles sint ꝛ spāles q̄damō reꝰ sylli simplr ꝯsiderati: sūt tn̄ forāles ꝛ abstrahētes a mā necīa ꝓbabili ꝛ apparēti: ꝛ iō hn̄ lz ip̄m determiare h has dr̄ias ꝛ oz facere: q2 iste dr̄ie sūt ipsiꝰ sylli simpˡ sz se ꝛ nō ꝯtbūt ip̄m ad aliā spēz sylli. ¶ Ad aliud dōz ꝙ ē ꝯsiderare mām duplr. s. aut ꝓp diuersitatē q̄ ꝯtigit ex nā māe tn̄: aut ꝓp diuersitatē in forᵉ ꝯñte ad diuersitatē māe. pᵒ mō nō cadit sub arte ꝯsideratio ō diuersitate māe. 2ᵒ āt mō cadit: vñ cū ad diuersitatē māe sylli ꝑ ꝓpōnes de icē ꝛ de mō: ꝯsequat̄ diuersitas alia sz formā q̄ diuersus ē modus syllogiçādi in his ꝛ in illis: pz ꝙ rōne huiꝰ diuersitatis hz ꝯsiderare dictā māe differētiā.

Cōsequēter ꝯtigit dubitare de sufficiētia: q2 cū nō solū diuidat̄ ꝓpō de q̄ fit sylls ꝑ modalē: ꝛ illā ō icē: sz ēt ꝑ verā ꝛ falsaz cathegoricā ꝛ hypotheticā ꝓbabilē ꝛ necīā: vr̄ ꝙ q̄ rōne determiat ō syllo respiciēdo ad has dr̄ias ꝓpōnis modalē ꝛ de iesse oz ēt determiare de syllo respiciēdo ad alias dictas differentias ꝓpōnis. ¶ Et dōm ꝙ nō determinat hic de syllo ꝯstituto sup ꝓpōnes ꝓbabiles ꝛ necīas: q2 h itendit de syllo: ꝓut est super hᵉ ꝓpōnes abstrahentes ab vtrisqz. ꝛ in sequentibus libris: prout super hᵉ ꝓpōnes scz necīas ꝛ ꝓbabiles: adhuc h solū intendit generatio-

Dubiū

2ᵒ

Ad pᵐ

Dubiū

Rᵒ

nec syllo simplicis ꝛ cõstãtis ex ppõnib⁹ simplicib⁹: ꝛ iõ nõ respicit has drias ppõnis cathegoricũ ꝛ hypotheticũ: syllo eñ cõposit⁹ aut nõ ẽ simplex syllo vn⁹: sꝫ mlti: aut nõ hꝫ rõnẽ sylli simplr nisi dimiute ꝛ scdario cũ sit ex hypothesi ꝛ de tali syllo nõ ĩtẽdit hĩ. adhuc ipe ĩtẽdit hĩ de syllo penit⁹ ostẽsiuo: ꝛ optie ostẽsiuo: ꝛ talis sp fit ex vis syllo ãt ex falsis ẽ q̃ ad qd hypothetic⁹: ẽ.n. aliq̃ mõ ex hypothesi: sic patebit ĩ 2°. ꝛ iõ ñ respicit hĩ ad has drias vez ꝛ sm ad cõstõnẽ sylli: sꝫ supponẽdo hĩ syllo: de q̃ determiat eẽ ex veris. ĩ 2° determiabit de syllo ex falsis: ĩ q̃ de modis sylli ex hypothesi ĩtẽdit. iste ãt drie diuersificãt ppõnẽ q̃tũ ad formã ei⁹. s. q̃tũ ad cõpõnẽ: ꝛ cadũt a mã diuersificãre ĩ mõ ꝛ forma sylli ostẽsiui simplr: de q̃ hĩ determinat: ꝛ iõ determinãdo hĩ de tali syllo cõsiderat ad dictas differentias. s. de inesse ꝛ de modo.

Dubiu3 **Adhuc** dubitari põt de sufficiẽtia. q̃rit̃.n. q̃re ñ cõsiderat ppõnẽ de ĩposĩ sicẽ ad sylli cõstõnẽ sicẽ de icẽ: ꝛ de necẽio icẽ: ꝛ de cõtigẽti incẽ: ꝛ hĩ pꝫ ex ṗdictis. ppõnes.n. de ĩposĩ sũt sm rẽ de necẽio: affir^a.n. de ĩposĩ est neg^a de necẽio: ꝛ neg^a de ĩposĩ affir^a de necẽio: ꝛ ita oẽs ppõnes de mõ: aut sunt sm rem de necẽio: aut de cõtingenti: cõtingens.n. ꝛ posẽ cõuertunt̃ in oĩonibus.

Dubiu3 **Cõsequẽter** forte dubitaret aliqs de dictis ĩ ista ꝛ ṗ de eo qd ṗ ostẽdit. diuersitas.n. sylli nõ cõsistit nisi sꝫ figurã ꝛ modũ. sꝫ ppõ de inesse ꝛ de necẽio nõ diuersificãt figurã ꝛ modũ. g̃ ñ ẽ diuersus syllo de icẽ ꝛ de necẽio: cui⁹ opp^m dic̃. ¶ Et dõꝫ q̃ q̃uis figura ꝛ modus nõ diuersificent̃ penes ppõnes de icẽ ꝛ de necẽio in vniformi cõnõe: diuersificant̃ tñ figura ꝛ modus in illis in cõnõe mixta alteri: silr diuersificat̃ syllo sꝫ figurã ꝛ modũ in illis de icẽ ꝛ de cõtigẽti: sic patebit ĩfra: ꝛ sic pꝫ q̃ diuersus est syllo de incẽ ꝛ necẽio in cẽ ꝛ cõtingẽti incẽ. adhuc in oĩb⁹ his est repire diuersitatẽ sm mãm ꝛ cõnẽ: q̃uis nõ esset reperire diuersitatẽ in figura ꝛ mõ. ꝛ ita patet q̃ sermo Aristo. verus est.

Dubiu3 **Cõsequẽter** dubitabit de eo qd primo ostẽdit̃. vĩ.n. repugnat̃ ei qd ṗ ostẽdit si silr fit ꝛ nõ fit syllo in illis de incẽ: ꝛ de necẽio incẽ sic ostẽdit 2° loco: tũc nõ est diuersus syllo de incẽ ꝛ de necẽio: cui⁹ oppo^m ṗus ostẽsum est. ¶ Et dõꝫ q̃ silr fit ꝛ nõ fit syllo de inesse ꝛ de necẽio quo ad formã: diuersus tñ est q̃tũ ad mãm: ꝛ ita nõ repugnant sermones.

Dubiu3 **Cõsequẽter** q̃ret q̃re dic̃ 4^m 2^e ꝛ 5^m 3^e nõ reduci silr sic ĩ illis de icẽ: cũ tñ pñt reduci p ĩposĩ: vt vĩ ĩ illis de necẽio: sic ĩ illis de icẽ. ¶ Et dõꝫ q̃ ĩtẽdit Ari. dñe q̃ 4us ꝛ 5us ñ rduc̃at̃ silr ĩ illꝫ ð necẽio sic reducũt̃ aliq modi ĩpfecti ĩ illꝫ ð necẽio. Aliq.n. rducũt̃ p cõuersionẽ. isti ãt nõ: sꝫ p exposnẽ. Sed qdã dicũt istos duos modos posse reduci p ĩposĩ: ꝛ qdã dicũt nõ posse.

Dubiu3 **Quare** q̃rit̃. Utꝝ sic sit vl nõ. ꝛ vĩ q̃ possint. Fiat enĩ 4us 2^e sic. de necẽitate oẽ. b. ẽ. a. de necẽitate aliqd. c. nõ ẽ. a. g̃ de necẽitate aliqd. c. ñ ẽ. b. si nõ seq̃t̃ det̃ opp^m. s. ñ ð necẽitate aliqd. c. nõ ẽ. b. qd eq̃pollet isti. cõ^{ti} oẽ. c. cẽ. b. fiat g̃ hĩ arg^m ĩ ṗ ṗ^e ex illa ꝛ maiore sic. ð necessitate oẽ. b. ẽ. a. cõtigit oẽ. c. cẽ. b. g̃ cõtigit oẽ. c. cẽ. a. qd nõ põt stare cũ miore. ¶ Silr ãt pbet̃ 5us 3^e sic. de necẽi-

2° tate aliqd. b. ñ ẽ. a. de necẽitate oẽ. b. ẽ. c. g̃ de necẽitate aliqd. c. nõ ẽ. a. det̃. n. opp^m. s. nõ ð necẽitate aliqd. c. ñ ẽ. a. q̃ eq̃pollet isti. cõ^{ti} oẽ. c. cẽ. a. ꝛ fiat syllo ĩ ṗ ṗ^e ex ista ꝛ mior sic. cõ^{ti} oẽ. c. cẽ. a. necẽ ẽ oẽ. b. cẽ. c. g̃ cõ^{ti} oẽ. b. cẽ. a. q nõ stat cũ ṗ^a. ¶ Sꝫ dicet aliqs q̃ ñ bñ fit pbõ. isti.n. vici sylli

R° 3 nõ tenẽt nec sũt sylli. ¶ Cõtra. ĩferi⁹ vbi docet̃ mixtio necẽy ꝛ cõtigẽtis docet̃. qꝛ si maior sit de necẽio. ꝛ mior de cõtigẽti vlẽ cõ. dũmõ mior de necẽio sit affir^a sit syllo ĩ ṗ

2° ṗ^e cõnis de cõtigẽti. tales ãt fuerũt dicti sylli. ¶ Adhuc cũ dĩ. de necẽitate oẽ. b. est. a. cõtigit oẽ. c. cẽ. b. g̃ ꝛc. ponat̃ mior icẽ ex q̃ est cõtigẽs ꝛ seq̃t̃ sic. de necẽitate oẽ. b. ẽ. a. oẽ. c. ẽ. b. g̃ de necẽitate oẽ. c. ẽ. a. talis enĩ cõbinatio ostẽdet̃ vtilis ĩ pmo cap̃ sequenti. qꝛ ex maiori de necẽio: ꝛ minori de incẽ: seq̃t̃ cõ de necẽio. ꝛ si necẽ ẽ oẽ. c. cẽ. a. g̃ cõtingit oẽ. c. cẽ. a. ꝛ ita pꝫ q̃ dict⁹ syllo ẽ bon⁹ de mixtiõe necessary ꝛ cõtigẽtis. ꝛ idẽ ẽt põt ostẽdi de illo syllo mixto: q fit ad pbãdũ 5^m modũ 3^e p ppõnẽ illi⁹ de cõtigẽti icẽ.

¶ Ad oppo^m sic ĩferi⁹ vbi docet̃ mixtio necẽy ꝛ cõtigẽtis accipit̃ cõtigẽs in pmissis p cõtigẽti nõ necẽio. s. qd põt cẽ ꝛ nõ cẽ. illa ãt de cõtigẽti q̃ eq̃pollet neg^a de necẽio ẽ de cõtigẽti p posĩ: ꝛ tale cõtigẽs nõ accipit̃ ad mixtionẽ ĩ dictis syllis: q̃re mãifestũ est q̃ mixtio dictoꝝ sylloꝝ nõ pcedit sꝫ q̃ ĩferi⁹ docet̃ de mixtiõe necẽy ꝛ cõtingẽtis: ꝛ ita nõ ẽ modus arguẽdi. ¶ Adhuc illa de posĩ vl cõtin- *In opp^m*

gẽti q̃ cõuertit̃ cũ neg^a de necẽio est de cõtigẽti p posĩ: tale ãt cõtigẽs abstrahit a termis simplr incẽ sũptis: ꝛ nõ simplr icẽ sũptis: sic ãt accipiebat̃ cõtigẽs ĩ dictis syllis: q̃re cõtigẽs in illis abstrahit ab vtrisq; termis: q̃re si tal̃ de cõtigẽti ponat̃ icẽ: nõ opꝫ q̃ sit de icẽ simplr: sꝫ põt cẽ de icẽ: vt nũc: sꝫ ex vna de necẽio: ꝛ altera de incẽ vt nũc nõ seq̃t̃ cõ de necẽio sic patebit ĩ pmo cap̃. g̃ q̃uis illa de cõtigẽti põat̃ icẽ nõ cẽt vtilis mixtio ð necẽio ꝛ icẽ. ꝛ ita dict⁹ modus arg^{di} p põnẽ ð icẽ illi⁹ de cõtigẽti ñ ostẽdit ṗpositũ. ¶ Et dõꝫ q̃ 4us 2^e ꝛ 5us pñt reduci p ĩposĩ: ꝛ esset tũc mixtio cõtigẽtis ꝛ necẽy: sic supi⁹ tactũ ẽ ĩ reductiõe illoꝝ. Sꝫ sciẽdũ q̃ ppõ de cõtigẽti accepta in tali mixtione põt esse de cõtingẽti triplr. aut enĩ est de cõtingẽti pro possibili sm q̃ indifferẽter se hꝫ ad necẽiũ ꝛ nõ necessariũ. aut de cõtingẽti pro nõ necẽio. aut de cõtingenti p necẽio. si sit de cõtigẽti pro nõ necẽio. s. q̃ põt esse ꝛ nõ esse: tunc in reductiõe quarti modi scde figure maiore existẽte de necẽio ꝛ minore de dicto cõtingenti. seq̃t̃ cõ de cõtingẽti pro possibili sm q̃ ĩfra docebit̃ in mixtiõe necessary ꝛ cõtingentis. Sꝫ nõ pbat̃ per hĩ 4us scde: qꝛ illa de cõtingenti que cõuertit̃ cũ opposito cõnis est de cõtingenti pro possibili ꝛ eodẽ mõ accipi dꝫ in syllo pficiente 4^m scde. si vero sit de cõtingẽti cõi qd indifferẽter se hꝫ ad necessariũ ꝛ nõ necessariũ: erit sꝫ q̃ tale inutilis cõiugatio maiore existẽte necẽia: ꝛ miore de cõtingẽti. non enĩ põt in cõnẽ de cõtingẽti nõ necẽio sicut pꝫ: nec de cõtingenti pro possibili: nõ enĩ opꝫ seq̃ ad cõñs qd seq̃t̃ ad añs: sed talis cõclusio seq̃t̃ minore existẽte de cõtingẽti pro nõ necẽio. ꝛ ad tale cõtingẽs seq̃t̃ cõtingẽs cõe: nec seq̃t̃ cõclusio de necẽio nisi illa de cõtingẽti esset talis: q̃ ipsa posita inesse cẽt de incẽ simplr. sꝫ cõtingẽs cõe si ponat̃ incẽ nõ opꝫ q̃ sit de incẽ simplr: sꝫ põt cẽ de inesse vt nũc. Si aũt accipiat̃ illa de cõtingẽti pro cõtingẽti: qd est necẽiũ: ita q̃ ipsa posita de incẽ sit de incẽ simplr: sequit̃ cõ de cõtingẽti pro possibili: ꝛ posita minore incẽ: sequit̃ cõ de necẽio: ꝛ tã cõ de necẽio q̃ꝫ illa de cõtingenti destruit miorẽ q̃rti modi: ꝛ in hũc modũ accipiẽdo illam de cõtingẽti põt q̃rt⁹ scde ostẽdi p ĩposĩ: ꝛ forte cũ illa de cõtingenti. qꝛ cõuertit̃ negatiue de necẽio accipit̃ de cõtingenti pro possibili nõ verificat̃ talis de cõtingẽti in terminis d' incẽ simplr in qb⁹ cõtingẽs accipit̃ pro necẽio. Ex his pꝫ quõ q̃rt⁹ scde pficit̃ per ĩposĩ per mixtionez cõtingẽtis ꝛ necessary: ꝛ pꝫ ẽt quõ nõ. silr dõm est de syllogismo pficiẽte 5^m tertie: fit enĩ mixtus de cõtingenti ꝛ necẽio. sed maior est de cõtingenti: ꝛ qꝛ illa de cõtingenti accepta pro maiore cõuertitur negatiue de necessario: ꝛ ita est de cõtingenti pro possibili sm q̃ ipsum descendit in necẽiuꝫ: ita q̃ si ponat̃ inesse sm q̃ negatiua de necẽio cõuertit̃ erit de inesse simplr. ex tali autem cõuersione ꝛ minore de necẽio: seq̃t̃ ex necessitate cõtingens pro possibili

fibili q̄ repugnat maiori i 5° mō.iō ꝓ ɔtigēs sic acceptū cū neĉio mixtū ꝑficit̄ gnt° 3ᵉ:ꝛ si poneret̄ illa de ɔtigē/ti ineē:seq̄ret̄ ꝯ̄ de neĉio:cū maior sit de ineē simplr.si aūt alr accipiat̄ ɔtigēs i syllo ꝑficiēte hos duos modos nō ꝑficient ꝑ ipole:ꝛ sic pȝ quō isti duo modi ꝑfici pñt per ipole.Si aūt q̄rat aliqs q̄re sic nō ꝑficiat eos. Ap. in lr̄a hic pōt eē:qꝛ de gnōne mixta syllo𝔷 nihil adhuc oino māifestū est:ꝛ hec ꝑfectio nō fit sine mixtiōe. Ex his dictis patet manifeste respōsio ad obiecta in vtraqȝ parte dubitationis:ꝛ patet veritas questionis.

Dubiū **Sed vlterius** forte dubitaret aliqs de expōne quā ponit Ari.vꝫ eni eē fallacia ɔñtis in ꝑfectiōe q̄rti modi 2ᵉ per expōnē cū infert necesse est hoc.c.nō esse.b.ḡ neĉe est aliqd̄.c.nō eē.b.ꝓce/dit eni ab inferiori ad superius cū negatiōe. ¶ Et dōȝ ꝙ añs ꝛ ɔ̄ns sūe inferius ꝛ superius nō cadūt ibi sub negatiōe:ꝛ ita nō distribuunt̄ per negationē:ꝛ ita argᵐ neĉariū est.ꝓcedit̄ eni ab iferiori affirmatiue. ¶ Adhuc cū fiat expō subti ꝑticularis negatiue in dictis modis quceret̄ quō fieri beat expositio ad h̄ ꝙ sit in eadeȝ figura.ꝛ quō fiet syll's expositorius in eadē figura cum eo qui exponit̄. ¶ Et dōm vt dicūt aliq ꝙ nō fit expo/sitio per singularia vere:sȝ per minꝰ vlia:ꝛ illa sumi de/bent vlr sic.necesse est oēm hoieȝ eē aial:neĉe est qd̄dā albū nō esse aial.ḡ necesse est albū nō eē hoiem:expont̄ dȝ albū nō ꝑ aliqd̄ signatū singulare sensibile:sȝ ꝑ ali/qd̄ ꝑticulare albū:cuiusmodi est nix:ꝛ iō dȝ sumi vlr:ꝛ fiet syll's in 2° 2ᵉ sic:neĉe est oēȝ hoieȝ esse aial:neĉe est nullā niuē eē aial.ḡ neĉe est nullā niuē esse hoiem:ꝛ ita cū nix sit aliqd̄ albū.necesse est aliqd̄ albū nō eē hoieȝ. Cōsilr faciēda est expō in 5° tertie:ꝛ fiet syll's expositorius in 2° tertie.ꝛ ita vtrobiqȝ fit syll's expositoriꝰ in eadē figura cū eo ꝙ exponit̄:sȝ nō in eodē mō:sic satis bñ dici pōt:pōt et̄ dici ꝙ expō Ari.fieri pōt ꝑ sensibile singulare:ita ꝙ.c.exponat̄ ꝑ h̄ sensibile.c.vt ꝑdictū ē:ꝛ fiet syll's expositoriꝰ in 4° 2ᵉ ꝑcise in eodē mō.ꝛ in 5° 3ᵉ silr fiet manēte miore q̄ est vlis.si āt fiat expō in 5° 3ᵉ:tā in maiori:q̄ȝ in miori:tūc eēt vtraqȝ ꝓpō singularis:ꝛ se/qt̄ ɔñtiā fore notā:ꝛ fit syll's expositoriꝰ adhuc i 3° figura.sic ille ꝙ expōit̄.lȝ ibi nō sit sufficiēter aliqs modus tertie:pōt t.n.esse 3° figura.ꝛ si nō sit aliqs modus ciꝰ:sic pȝ ex ꝑdictis:ꝛ nō ꝙ ad sufficiētiā modo𝔷 in vniformi gnōne syllo𝔷 de neĉio supponēda sūt pnᵃ eadē penitus in oi figura:q̄ ꝑus supposita sūt in gnōne syllo𝔷 de ineē:ꝛ tot erūt modi h̄ ꝑ oēm figurā:quot ꝛ ibi ꝛ nō ampliꝰ.

ACcidit aūt qñqȝ ꝛ altera ꝓpōne necessaria neĉiuȝ fieri syllm̄. Verū nō vtralibet:ȝ que ad maiorē extremitatē:vt si.a.qdeȝ.b.ex neĉitate sumptū est ineē:vel nō ineē.b.aūt.c.ineē tm̄. Sic eni sumptis ꝓpositionibus ex necessitate.a.c. inerit vel nō inerit. Nā qm̄ oi.b.ex neĉitate inest vel nō inest.a.c.aūt aliqd̄ eo𝔷 q̄ sunt.b.manifestū qm̄ ꝛ.c.erit alterū ho𝔷 ex neĉitate. Si aūt.a.b.qdē nō est neĉaria ꝓpō.b.c.aūt necessariā:nō erit ɔclusio necessaria. Nā si esset accidit.a.alicui.b.inesse ex necessitate per primā ꝛ tertiā figurā:hoc autem falsum;contingit eni tale esse.b.cui possibile est.a.nulli inesse. Est etiā ex terminis manifestum:qm̄ non erit conclusio necessaria:vt si.a.quidem sit motus.b.

animal in quo sit.c.homo:nāqȝ hō animal est ex necessitate:mouetur aūt animal nō ex necessitate:neqȝ hō. Similiter aūt ꝛ si priuatiua sit a.b.nam eadem demonstratio.

Postq̄ȝ determinauit vniformē gnōnē syllo𝔷 de neĉio.h̄ intēdit de gnōne co𝔷 mixta:q̄.s.est a mixtiōe neĉij ꝛ inesse:ꝛ diuidit̄ in ꝑtes tres:ꝛ tres figuras.in q̄𝔷 pᵃ docet istā mixtionē in pᵃ figura:ꝛ diuidit̄ hec ps in 2ᵃˢ.i pᵃ ponit ɔiugōnes vles.in 2ᵃ ꝑticulares:ꝛ cū dicit(in ꝑticularibꝰ āt.)In pᵃ sic ꝓcedit.ꝑ̄ ponit q̄ȝdā regulā ꝑȝ quā ꝓcedūt ɔiugōnes dicēs.ꝙ aliqñ accidit ꝯ̄ de neĉio ex altera ꝓpōnuȝ exñte tali:ꝛ qꝛ dixit qñqȝ expōit h̄ dicēs.ꝙ nō sit h̄ vtralibet ꝓpōnū exñte de neĉio.sȝ maiore exñte de neĉio:ꝛ miore de inesse tm̄:in q̄ tm̄ itēdit hāc rlaȝ.maiore exñte de neĉio:ꝛ minore de ineē:seqt̄ ꝯ̄ de neĉio:ꝛ h̄ est(Accidit āt.)2° ponit ɔiugōnes.ꝛ ꝑ vtiles.2° inutiles.ponit ḡ duas vtiles sil:q̄𝔷 altera hȝ maioreȝ affirᵐᵃᵐ:altera vō negᵃᵐ sic:si neĉe est oē.b.eē.a.vl nullū.b.ꝛ oē.c.ē.b.ḡ oē.c.neĉe ē eē a.vl nullū.c.ꝛ manifestat neĉitatē isto𝔷 modo𝔷 ꝑ h̄ ꝙ.c.eēntialr est sub.b.sic dic̄.ꝛ iō qꝛ.a.neĉio di de.b.vl remouet̄ ab ipso:neĉio.a.di.de.c.vl remouet̄ ab ipo.ꝛ pȝ h̄ ꝑ dici de oi ꝛ de nullo:ꝛ ꝑ hāc ꝓpōnē añꝑdicamēto𝔷 qñ alte𝔷 de altero ꝛc̄.ꝛ h̄ est(vt si.a.ꝛc̄.)Deinde ponit ɔiugōnes iutiles.ꝛ ponit tm̄ duas q̄ peccāt tm̄ ɔ̄ ꝓpriū ꝑnᵐ h̄ obsuādū hñtes maiorē de ieē.ꝛ miorē de neĉio q̄𝔷 pᵃ est ex affirmatiuis.2° hȝ maiorē negᵃᵐ.ꝓcedit ḡ sic.ꝑ̄ dicit ꝙ iste ɔiugōnes iutiles sūt.ꝛ h̄ ē(Si āt.a.b.)2° hic ondit.ꝛ ꝑ̄ de illa q̄ ɔstat ex affirmatiuis.2° de illa q̄ hȝ maiorē negatiuā.Jutilitatē ꝑme ɔiugōnis ostēdit duplr̄.s.ꝑ rōnē.ꝛ ꝑ istātiā in terminis.ꝑ rōnē sic.in tali dispōne aliqd segt̄ ad ɔ̄nē sine q̄ ꝑmisse pñt esse ve.ḡ ꝯ̄ ex ꝑmissis nō segt̄.ve𝔷.n.añs n̄ pōt eē sine vō ɔ̄ñte. Oz āt aliqd segt̄ ex ɔ̄ne sine q̄ ꝑmisse pñt eē vere:ostēdit̄ sic.sit talis ɔiugō.oē.b.est.a.de neĉitate oē.c.est.b.ḡ de neĉitate oē.c.est.a.deinde ex ɔ̄ne ꝛ minore vel ex ɔ̄ne ꝛ ɔ̄uersa minoris arguat̄ vniformiter ex illis de necessario in ꝑ̄ tertie figure vel in 3° ꝑme sic.de necessitate oē.c.est.a.de necessitate oē.c.est.b.vel aliqd̄.b.est.c.ḡ de necessitate aliqd̄.b.est.a.sȝ sine hac pōt maior eē va.hec eni.oē.b.est.a.pōt eē va.q̄uis pole sit nullū.b.eē.a ꝛ hec est(Nā si est.)Deinde ostēdit idē per instantiam in terminis.oē aial mouet̄.neĉe est oēȝ hoieȝ est aial:ꝛ tm̄ necesse est oēm hoieȝ moueri.ꝛ sic ꝯ̄ nō est de neĉio.cū tm̄ minor sit de neĉio ꝛ maior de inesse.ꝛ h̄ est(Est et̄ ex terminis māifestū.)Cōsequēter dicit.ꝙ illa ɔiugatio que hȝ maiorē negatiuā ꝛ minorem de necessario olno silr ondet̄ inutilis.s.ꝛ per expositionē eādē ꝛ per eosdē terminos.ꝛ hoc est(Similiter autem ꝛ si priuatiuum.)

¶ In particularibꝰ aūt syllis si vlis est neĉia:ꝛ ɔclusio erit neĉia. Si aūt ꝑticularis:nō neĉia:siue priuatiua:siue ꝑdicatiua fuerit vlis ꝓpō. Sit aūt primū vlis ꝓpō neĉia:vt.a.qdē oi.b.insit ex neĉitate.b.aūt alicui.c.isit solū.neĉe est a.alicui.c.ineē ex neĉitate. Nā.c.sub.b.est.b.aūt oi.a.inerat ex necessitate. Silr aūt ꝛ si priuatiuus sit syll's. Nā eadeȝ erit demrātio. Si aūt particularis sit necessaria non erit conclusio necessaria. Nihil enim impossibile euenit:quēadmodū nec in vlibus syllis. Simılr ꝛ in priuatiuis. Termini motus animal album.

¶ Cõsequēter determīat ꝯiugões ꝑticulares: ⁊ ꝑ dat re
gulā ſm quā oēs ꝓcedūt dicēs. ꝙ ſi vlis ꝓpõ fuerit de
nec̄cio ⁊ mīor ꝑticularis de ineſſe: ſeqḡ ꝯ de nec̄cio: ſiue
vl'is fuerit affirmatiua: ſiue negᵃᵐ. ſi aūt eꝯ nõ ſeqḡ ꝯ de
nec̄cio. ⁊ h̄ eſt (in ꝑticularib⁹.) 2ᵒ ponit ꝯiugōes. ⁊ ꝑ vti-
les. 2ᵒ inutiles. vtiles aūt ponit duas: q̄ꝝ ꝑᵃ eſt: ex affir-
matiuis. 2ᵃ h3 maiorē negᵃᵐ: ⁊ ꝓbat nec̄citatē eaꝝ ꝑ di-
ci de oī ⁊ ď nullo in nec̄ijs dicēs. ꝙ mīor extrēitas eēn-
tialr ē ſub medio. ⁊ iō q̄cq̄d nec̄cio dī de medio: dī ⁊ de
mīore extremitate ꝑ illā regulā. qñ alteꝝ de altero: ⁊ h̄
eſt (ſi aūt ꝑᵐ.) Deinde ponit ꝯiugōnes inutiles duas: q̄
peccāt ꝯ ꝓpriū ꝑnᵐ hui⁹ mixtiōis: q̄ꝝ ꝑor ex affirᵘᵐ eſt.
2ᵃ vo h3 maiorē negatiuā: minorē vo affirᵘᵐ ꝑticularē
de nec̄cio: ⁊ dicit ꝙ nullū īpoſſe euenit: q̄uis dicaꝝ ꝙ iſte
ꝯiugōnes ſint inutiles: ⁊ h̄ oñdit ꝑ iſtātiā ī terminis eiſdē:
q̄s poſuit in vlib⁹ ꝯiugōnib⁹: ⁊ h̄ eſt (Si aūt ꝑticlaris.)

pᵒ ¶ Sȝ h̄ dubitaꝝ ꝑ de ipa mixtiōe: in mixtiōe enī nãli
ſic ē: ꝙ ex duob⁹ adiuicē mixtis nõ ḡnaꝝ alteꝝ mixtoꝝ:
ſȝ aliq̄d cõe bis. ḡ vt vī ſilr dȝ eē in iſta mixtiōe: ꝙ ex
illa de nec̄cio: ⁊ illa de ineē adiuicē mixtis nõ ꝓcedit ꝯ

2ᵒ de nec̄cio: nec de ineē: ſȝ aliq̄d mediū. ¶ Adhuc cū ma-
ior ſit de nec̄cio: ⁊ alia de ineē q̄ rõne ſeqḡ ꝯ de nec̄cio: ⁊
ꝯ de ineſſe: ⁊ ita cū vtraq3 ſequaꝝ: ſeqḡ neuter: ſȝ aliq̄d
cõe mediū. ¶ Et dȝ ꝙ ſec⁹ eſt de mixtiōe nãli: q̄ ē de
mixtiō: ⁊ de mixtiōe methaphorica. In mixtiōe. n. nãli
mixta nõ manēt ꝓpe ſub actib⁹ ſuis: ⁊ iō ex eis nõ ꝓdu
ciꝝ aliq̄d mixtoꝝ. ī mixtiōe aūt h̄ dcā q̄ dī methaphori-
ce ꝓpōnes q̄ dr̄ miſceri manēt ſub actib⁹ ſuis ꝓprijs ⁊
cõpletis: adhuc altera ꝓpõ ſic maior totā poᵗᵃᵐ ⁊ ꝯñiā
ſylli h3: ⁊ ꝓpea ex eis ḡnaꝝ ꝯ ſilis maiori ꝓpōni. Per h̄
pȝ rñſio ad vtrūq3 obȝ. ¶ Adhuc dubitaꝝ: q2 vī h̄ ſup-
fluere mixtio. docuit enī ꝓprimo ſufficiēter ſyllogiȝare
ꝓpōnē de nec̄cia: ⁊ h̄ ex vtriſq3. nūc aūt adhuc docet ſyl-
logiȝare ꝯnē de nec̄cio: q̄re vī ꝙ altera iſtaꝝ ꝑiuȝ ſup-
flueret ad h̄ndā ꝯnē de nec̄cio. ¶ Adhuc vī ꝙ ſi ex vna
de ineē ⁊ altera de nec̄cio: ſequiꝝ ꝯ de nec̄cio: ꝙ in ḡnōne
vniformi de nec̄cio aliq̄d ſit q̄d ſit nõ cā: vt cā ꝯnis: ap-
poniꝝ enī ad mīorē modus v̄itatis: ſine q̄ adeo bñ ſeqḡ

Ad pᵐ ꝯ de nec̄cio ſic cū illo. ¶ Ad pᵐ dōm. ꝙ q̄uis in ḡnōne
vniformi ⁊ mixta ſilr doceat ſyllogiȝare ꝯnē de nec̄cio:
neutrū tñ ſupfluit: diuerſus eſt enī modus ſyllogiȝādi
hinc ⁊ ide: ⁊ talē diuerſuȝ modū h3 ipſe determīare: ⁊ ē
ſile: ꝙ ꝑᵃ ⁊ 2ᵃ figura ſilr ſyllogiȝāt vlēȝ negᵃᵐ: neutra tñ

Ad 2ᵐ q̄ ad illā ꝯnē ſupfluit: q2 diuerſus eſt modus. ¶ Ad 2ᵐ
dȝ ꝙ ī ḡnōne vniformi ſylloꝝ de nec̄cio nõ ē nõ cā vt
cā: q̄cq̄d. n. ſȝ rē ē cā ibi ꝯnis: ē ēt cā ī mixtiōe de nec̄cio
⁊ ineē. In mixtiōe. n. illa mīor ē de ineē ſimplr̄: ſic dīc
Ap. ī tex. ⁊ ita ſubȝ eēntialr̄ ē ſb ꝑdiᵗᵒ. ⁊ ita ē ꝓpõ nec̄cia:
q̄re idē ē ſȝ rē ei q̄ ē de nec̄cio: ⁊ ſi ñ ſit idē ſȝ moᵐ. q̄re
pȝ ꝙ q̄cq̄d rei ē cā ꝯnis ī ḡnōne vniformi: ē ēt cā ꝯnis ī
mixtiōe: lȝ diuerſus ſit modus: ⁊ ita nõ ē nõ cā vt cā in
vniformi ḡnōne re⁹ ḡnōnis mixte: modus. n. ſupaddit⁹
ad mīorē nõ addit aliq̄d rei: ſȝ modi ſup ḡnōnē mixtā.

Dubiũ Cõſequēter dubitaꝝ: vtꝝ maiore extite de ineē ⁊ mīore de nec̄cio: ſequaꝝ ꝯ ſaltē de
ineē: cū nõ poſſit ſeq ꝯ de nec̄cio. Et vī ꝙ nõ: cū nõ de-
terminet h̄ Ap. vī aūt ꝙ ſic: q2 q̄d ſeqḡ ad ꝯñs: ſeqḡ ad
añs. ſȝ ꝓpõ de nec̄cio eſt añs ad ꝓpōnē de ineē. ⁊ vtraq3
extite de ineē: ſeqḡ ꝯ de ineē. ḡ altera extite de nec̄cio: ⁊ al-
tera ď ineē: ſeqḡ eadē: ⁊ h̄ veꝝ ē. ¶ Sȝ tūc q̄riꝝ q̄re Ap.
talē mixtionē nõ determīauit. Et dȝ ꝙ ex duab⁹ ꝓpō-
nib⁹: q̄ꝝ altera ē de ineē: ⁊ altera de nec̄cio: ſiue aᵒʳ: ſiue
bᵒʳ fuerit de nec̄cio ſp ꝯ ē de ineē: vñ circa h̄ nõ ꝯſiſtit di-
uerſitas nec difficltas: ⁊ ꝓpea talē mixtionē nõ ďtermi
nat: ſȝ ſi ſeqḡ ex talib⁹ duab⁹ ꝓpōnib⁹ q̄ñocūq3 ſe h̄eāt
ꝯ de nec̄cio. Imo circa h̄ ē diuerſitas: ⁊ iō mixtionē illā
determīat: q̄ ꝯcludit ꝯnē de nec̄cio ñ faciēs mētionē de
illa q̄ ꝯcludit ꝯnē de ineē. ¶ Sȝ tūc: q2 ex iā dictis pȝ: ꝙ
maiore extite de ineē: ⁊ mīore de nec̄cio: ſeqḡ ꝯ de ineē
tñ. eꝯ aūt ſe h̄ntib⁹: ſeqḡ ꝯ de nec̄cio ⁊ de ineē q̄riꝝ cā hu-
ius. ¶ Et dȝ ꝙ ꝯ eſt ps maioris: ⁊ maxīe ſm ꝑdicatū
in q̄ cõicat cū ipa: ⁊ q̄ītū ad ſubm ps minoris: ⁊ iō ſeqḡ
mīorē in diſpōnib⁹ accñtib⁹ ſubto ei⁹ q̄ ſunt vl'itas ⁊ ꝑti-
cularitas: maiorē aūt in diſpōnib⁹ accñtib⁹ ꝑdicato eius
q̄ ſunt affirmatiuū ⁊ negatiuū de ineē ⁊ de mō: ⁊ iō cū
maior eſt de ineē: ꝑ ſeqḡ ꝯ de ineē: ſȝ ex illa de ineē nõ
ſeqḡ illa de nec̄cio: ⁊ iō qñ maior ē de ineē ſeqḡ tñ ꝯ de i
neē: qñ aūt maior ē de nec̄cio: ꝑ ſeqḡ ꝯ de nec̄cio: ⁊ ex illa cõ
cludi põt ꝯ de ineſſe: ⁊ iō qñ maior eſt de nec̄cio ſequiꝝ
ꝯcluſio de neceſſario ⁊ de ineſſe: primo tamen ⁊ per ſe
illa de neceſſario: reliqua vero ex conſequenti.

Cõſequēter forte dubitaret aliq̄s quot ſūt hic ꝯiugōnes: ⁊ q̄re tñ decē vtiles ſūt: Dubiũ
⁊ ſupponēda ſunt h̄ ꝑnᵃ cõia oīuȝ figuraꝝ: ēt ꝑnᵃ cõia ꝑᵉ
figure q̄ ꝯſequunꝝ eā vbicūq3 ſit: ⁊ ꝑter oīa h̄ ē vnū ꝑnᵐ
ꝓpriū h⁹ mixtiōis ī hac figura. ſ. ꝙ maior ſit de nec̄cio:
q̄b⁹ ſuppoſitis fiāt cõbinatiōes ſic: cū due ꝓpōnes ſint
in ſyllō: aut vtraq3 ē vl'is: aut vtraq3 ꝑticularis: aut aᵒʳ
vl'is: aut mīor ꝑticularis: aut eꝯ. Deinde vnūq̄dq3 iſtoꝝ
q̄tuor diuidaꝝ in alia q̄tuor ꝑ cõbinatiōes affirmatio-
nis ⁊ negōnis: ſic ſi vtraq3 ē vl'is: aut vtraq3 eſt affirᵘᵃ:
aut vtraq3 negᵘᵃ: aut maior eſt affirᵘᵃ: ⁊ mīor negᵘᵃ: aut
eꝯ: ⁊ ſilr ď alijs mēbris: ⁊ erūt iā. xvi. ꝯiugōnes: q̄ꝝ vna
queq3 adhuc diuidiꝝ ꝑ duo: ſic ſi vtraq3 ſit vl'is ⁊ affirᵘᵃ.
aut maior eſt de ineſſe: ⁊ minor de nec̄cio: aut eꝯ: ⁊ ſilr ſi
vtraq3 ſit negᵘᵃ: ⁊ ita de alijs: ⁊ ita ī vniuerſo ꝯiugōnes
ſunt. 32. tñ. q̄tuor vtiles. 26. aūt peccāt ꝯ aliq̄d ꝑnᵐ: ſic
pȝ iuēti. Et ſi q̄raꝝ q̄re nõ ponit oēs ꝯiugōnes inutiles.
dȝ ꝙ h̄ eſt: q2 fere oēs h̄ent ꝑ determīata tñ q̄tuor
tāgit peccātes ꝯ ꝓpriū ꝑnᵐ h⁹ mixtiōis. ¶ Sȝ tūc dubi
taret cū oporteat h̄ maiorē eē de nec̄cio: vī. n. ꝙ talis cõ
iugō inutilis ſit ꝑ terminos ſic de nec̄citate oīs hō ē aīal. oē
albū ē hō: nõ tñ de nec̄citate oē albū eſt aīal: ⁊ dicet ali-
q̄s. ꝙ ſi mīor ꝓpõ ſit de ineē: vt nūc: ita ꝙ accipiaꝝ ſub
medio aliq̄d cui ineſt ꝑ accñs: nõ ſeqḡ ꝯ: ſȝ ſi accipiaꝝ mi
nor de ineē ſimplr̄: ſeqḡ nūc iſtātia facā nulla ē: q2 mīor ē
de ineē: vt nūc. Sȝ ꝯ. Ap. iſtat in ꝯiugōnib⁹ inutilib⁹ ac
cipiēdo illā de ineē: vt nūc. ḡ vī ꝙ ſilr poſſit fieri recte ī
ſtātia ī ꝯiugōnib⁹ vtilib⁹ ꝑ illā de ineē extitē vt nūc. Ad
huc ſi ꝯiugō illa cui⁹ aᵒʳ ē de nec̄cio reputeꝝ vtilis: eo ꝙ
mīor cū ſit de ineē ſimplr̄: ſeqḡ ꝯ de nec̄cio eadē rõne. ⁊ il
la ē vtil: vbi bᵒʳ ē de nec̄cio. maiore. n. extite de ineē ſimpʳ
ſeqḡ ꝯ de nec̄cio ſic. oē aīal ē ſenſibile: de nec̄citate oīs hō
ē aīal. ḡ de nec̄citate oīs hō eſt aīal ſenſibil. Et dȝ ꝙ aᵒʳ
ꝓpõ ī ꝑᵃ figura ꝯtiet totū ſyllȝ ⁊ ꝯñiā ei⁹. q2 tā ꝯ q̄ȝ bᵒʳ
ps ei⁹ ē. ⁊ iō maior cū ſit de nec̄cio appropat ſibi minorē:
ita ꝙ opȝ ipȝ eē de ineē ſimplr̄: ⁊ mīorē extremitatē eēn
tialr̄ accipi ſub medio: ita ꝙ mīor ſit ſm rē nec̄cia. ps. n.
nec̄cij in q̄tūᵐ h⁹ nõ ē niſi nec̄cia. maior aūt cū ſit de ineē. q2
mīor nõ põt ſibi appropare maiorē: ſȝ eꝯ nõ oȝ illā ma
iorē eē ď ineē ſimplr̄. ſȝ bñ poterit eē ď ineē vt nūc. pȝ igiꝝ
ꝙ ꝑ nãȝ ei⁹: q̄d ē dici de oī ⁊ de nllo. ⁊ ꝑ illā rlaȝ. qñ alte
rū ď altero: ꝙ qñ maior ē ď nec̄cio appropaꝝ mīor vt ſit
de ineē ſimplr̄. ⁊ iō ꝯ talē ꝯiugōnē nõ ē iſtare ꝑ mīorē ď
ineē. vt nūc. qñ aūt mīor ē de nec̄cio. q2 mīor nõ appropat
ſibi maiorē põt maior eē de ineē vt nūc. vl' de ineē ſim-
plr̄: ⁊ iō ꝯ talē ꝯiugōnē bñ lȝ ſtare ꝑ maiorē de ineē vt
nūc. ex his pȝ rñſio ad oppoſita. pȝ etiā ꝙ de nec̄citate in
hac mixtione huius figure. oportet maiorem eſſe de ne
ceſſario. ſ. q2 maior ꝯtinet totum ſyllogiſmuȝ. ⁊ ad eius

exigentiā ops minorē eē:sȝ nō ecōuerso:ꝛ q̄ ꝯclo ps est maioris que assimilat maiori in dispōnib' pdicati vt p dicatū est:ꝛ ita si ꝯclo de nec̃io sit nō pdicat eē vt nūc:sȝ tē habitudis.ꝛ nō ꝙ in ppōne de nec̃io nō pdicat eē vt nūc:sed eē.ꝛ nō ꝙ in minore accipiēda est minor extremitas sub medio:nō ꝙ sit sub eo accūtalr:nec ꝙ sit sub eo vt nūc:sȝ ꝙ sit sub eo idifferēs ei.vbi grā.nec̃e est oēȝ boieȝ esse aīal.deide nō accipiēdū est sub boie aliqd qđ est vt nūc cuiusmodi est soꝛ.nec qđ h̄ȝ accidēs cuiusmodi est albū:sȝ aliqd ei idifferens cuiusmodi est aliqs bō. aliter enī nō h̄ȝ necessitatē h̄ mixtio. ꝛ per hoc pȝ rñsio ad hoc argumētū.ois bō de nec̃itate est aīal.soꝛ.est bō. ergo ꝛc̃.q2 cū q̄tuoꝛ modis possit sumi sub.S. albū vel soꝛ.vel iste bō:vel aliqs homo:solū s̄m vltimā acceptionem:seqtur ꝯclusio de nec̃io:ꝛ solum sit nec̃ia hec mixtio. Nota etiā ꝙ non est ppositio vniuſlis nec̃ia in qua ponit terminus denoīatiue dictus:nisi termini sint cōuertibiles:vel sicut supius ꝛ īferi⁹:vt oē albū est coloratū.dicūt ēt aliq ꝙ hec ppositio nō est nec̃ia.nullū albū est nigruȝ.nec alia ꝯsilis:nec etiā vera si addat modus nec̃itatis sic.nec̃e est nullū albū esse nigrū.ꝛ h̄ veꝝ est.

In scđa aūt figura si priuatiua qdem vlis propō sit ꝛ necessaria ꝛ ꝯclo erit necessaria:si aūt pdicatiua: nō necessaria. Si aūt primū priuatiua necessaria:ꝛ.a.b.qdē nulli ex necessitate.c.aūt isit tm̄. Qm̄ ergo ꝯuertitur priuatiua: ꝛ.b.nulli.a.inerit ex necessitate.a.aūt oi.c.inest: q̄re nulli.c. inerit.b.ex necessitate.c.sub.a.est. Silr autē si ad.c.ponatur priuatiuū.nā si.a.nulli.c. ꝯtigit: ꝛ.c.nulli.a.poterit inesse.a.aūt oi.b. inest:q̄re nulli eoꝝ que sunt.b.ꝯtingit.c.fit eniȝ prima figura. Rursum ergo neqȝ. b.c.ꝯuertitur enim silr. Si autē pdicatiua ppositio est necessaria nō erit ꝯclo necessaria. Insit eniȝ.a.oi.b.ex necessitate.c.aūt nulli insit solū.ꝯuersa ergo priuatiua fit prima figura. Ostēsum est aūt in prima:qm̄ cuȝ nō est necessaria que ad maiorē est priuatiua nec ꝯclo erit necessaria:quare nec in his erit ex necessitate. Amplius aūt si ꝯclo est necessaria accidit.c.alicui.a.nō inesse ex necessitate. Si eniȝ.b.nulli.c.inest ex necessitate:neqȝ c.vlli.b.inerit ex necessitate.b.aūt alicui.a.nec̃e est inesse. Siqdem ꝛ.a.oi.b.necesse est inesse: q̄re necesse est.c.alicui.a.non inesse. Sed nihil phibet.a.huiusmodi accipi cui oi.c.ꝯtingit eē. Amplius aūt ꝛ si vtrıqȝ sit terminos ponētem ostēdere:qm̄ ꝯclo nō est necessaria:vt si.a.aīal b.aūt homo.c.ꝟo albū: ꝛ ppositiones similr sumpte sint:ꝯtingit enim aīal nulli albo inesse: nec homo inerit vlli albo:sed nō ex necessitate. ꝯtingit enim hominem fieri album:nec tamen donec aīal nulli albo insit:quare cū hec sint:necessaria erit ꝯclusio.simplr aūt nō necessaria.

¶ Hic determinat mixtionē nec̃ij ꝛ inesse in scđa figura:ꝛ diuidit in duas.in pma dat ꝯiugationes vles.in scđa pticulares cū dicit(Silr aūt se habebit.) In p⁹ sic pcedit.p⁹ dat regulā s̄m quā fiunt ꝯiugationes vles dicēs:ꝙ si in scđa figura vniuſlis negatiua sit de nec̃io:ꝛ ꝯclo erit de nec̃io.si auteȝ vlis affirmatiua fuerit de necessario nō ppter h̄ erit ꝯclo de nec̃io ꝛ h̄ est in secūda figura. Scđo pponit ꝯiugatiōes:ꝛ pmo vtiles.scđo inutiles. Utiles aūt ponit duas:quaꝝ p⁹ fit iuxta pmū modū ex maiore negatiua de nec̃io ꝛ minore affirmatiua de iesse:cui⁹ vtilitatē oñdit reducēdo ipsam in scđm p⁹ per ꝯuersionē maioris dicēs:ꝙ nec̃e est minorē extremitatē esse eēntialr sub medio.ꝛ h̄ est (Sic enī p⁹.) z⁹ ꝯiugatio fit iuxta scđȝ modum hñs vlem negatiuā de nec̃io ꝛ affirmatiuā de iesse c⁹ vtilitatē oñdit ꝯcludēdo ꝯuersaȝ ꝯnis in z⁹ pme ꝯuersa miore ꝛ trāspositis ppōnib⁹:ꝛ deide ꝯuertit illā ꝯneȝ vt hēat ꝯnē pmā. ꝛ h̄ est. (Silr aūt ꝛ si ad.c.) Cōsequēter ponit ꝯiugatiōes inutiles ꝛ sūt due peccātes ꝯtra ppriū pn̄m h̄.quaꝝ vna cadit iuxta pmū modū ꝛ hāc omittit.alia aūt iuxta scđȝ cui⁹ inutilitatē triplr oñdit.pmo per reductionē in primā figurā dicēs:ꝙ si maioꝛ sit vniuſlis affirmatiua de nec̃io ꝛ minoꝛ vniuſlis negatiua de inesse:inutilis est ꝯiugatio q̄tum ad ꝯnem de nec̃io:ꝯuersa enī minore ꝛ trāspositis ppōnib⁹ fit pma figura minore existēte de nec̃io:sed talis ꝯiugatio inutilis est.ꝛ h̄ est (Si autē pdicatiua.) scđo ostēdit idē per hoc ꝙ aliqd seqtur nec̃io ad ꝯnem sine quo pōt eē vera pmissa de iesse:ꝛ ita pmissa potest esse vera sine ꝯne.quare talis ꝯclo nō seqtur ex ea h̄ mō ꝯiugatio:vt h̄.de necessitate oē.b.est.a.nullum.c.est.a. ergo de necessitate nullū.c.est.b.ex ꝯuersa ꝯnis huius ꝛ ꝯuersa maioris arguit in q̄rto pme sic.de necessitate nullū.b.est.c.de necessitate aliqđ.a.est.b.ergo de necessitate aliqđ.a.nō est.c.sed ꝯuersa minoris.s.nullū.a.est c.pōt eē vera sine pticulari de nec̃io:pōt enī eē vera.ꝛ si ꝯtingat oē.a.eē.b.ꝛ si h̄ tunc ipsa minoꝛ.s.nullū.c.est.a. pōt eē vera sine dicta pticulari de nec̃io:ꝛ ita pȝ ppositū.ꝛ h̄ est(Amplius aūt si ꝯclo.) z⁹ oñdit idē p instātiā in terminis sic.de nec̃itate ois bō est aīal.nullū albū est aīal:sic ita ḡ de nec̃itate nullū albū est bō.nō seq̄t:ꝯtingit enī nullū albū sit bō dū nullū albū est aīal:nō seqtur h̄ cū mō nec̃itatis.seqtur ergo ꝯclusio de inesse:sed nō de necessitate inesse.ꝛ h̄ est (Amplius ꝛ si terminos.)

¶ Silr aūt se habebit ꝛ in particularibus syllogismis:qm̄ puatiua qdē ppositio vlis fuerit ꝛ necessaria: ꝛ ꝯclo erit necessaria. Quādo autē predicatiua vniuſlis:priuatiua ꝟo particularis nō erit ꝯclo necessaria. Si autē primū priuatiuum ꝛ vniuſle: ꝛ.a.nulli.b.ꝯtingat ex necessitate inesse.c.aūt alicui insit. Qm̄ ergo ꝯuertitur priuatiua: ꝛ.b.nulli.a. ꝯtingit ex necessitate.a. autē alicui.c.inest:q̄re ex necessitate alicui eoꝝ que sunt.c.non inerit.b. Rursum sit pdicatiua vlis ꝛ necessaria. ꝛ ponatur ad.b.qdē pdicatiuuȝ. Si ergo.a.oi.b.ex necessitate inest.c.autē alicui nō inest:qm̄ nō inerit.b.alicui.c.manifestū est:sed nō ex necessitate inest.nā idē termini erunt ad demōstrationē qui in vlibus syllogismis. Sed nec si priuatiua necessaria est particulariter sumpta erit ꝯclusio necessaria. Nam per eosdem terminos demonstratio.

¶ Cōsequēter pōit ꝯiugatiōes pticulares.ꝛ pcedit sic.h̄

dat regulā iuxta quā ꝓcedūt dicēs: ꝙ qñ vlis negatiua
ꝓpō est de necīo seqtur ꝯclō de necīo: ⁊ alr non: ex quo
seqtur ꝙ iuxta q̄rtū modū nō fit vtilis ꝯiugatio cū ibi
nō sit vlis negatiua ⁊ h̄ (Silr aūt.) scd̄o ponit ꝯiugatio
nes: ⁊ pmo vnā vtilē iuxta tertiū modū cuiꝰ vtilitatem
ondit per ꝯuersionē maioris ⁊ h̄ est (Sic aūt pᵐ.) scd̄o
ponit inutiles ⁊ sūt tres. quaꝝ vna cadit iuxta tertiū mo
dū hn̄s pticularē de necīo: ⁊ hāc omittit. due alie sūt iu
xta q̄rtū modū: qꝝ vna hȝ vlem affirmatiuā de necīo:
quā ondit tn̄ posse in ꝯclōne de iesse: ⁊ nō in ꝯclōne de
necīo: per termios eosdē qui ponebant in ꝯiugationibꝰ
vtilibꝰ ⁊ h̄ est (Rursum sit p̄dicatiua.) alia aūt hȝ pti
cularē negatiuā de necīo: qd̄ ondi pōt p eosdē termios,
verū tn̄ sciēdū ꝙ alr ordinādi sūt termini q̄ priꝰ ad ostē
sionē vtilitatis huiꝰ: oȝ eni hō eē mediū. ⁊ albū maior
extremitas. ⁊ aial mior: sic. oē albūm est hō. de necītate
qddā aial nō est hō: sed nō seqtur de necītate qddā aial
nō est albū. ⁊ h̄ est (Sed nō si p̄uatiua.) ¶ Dubitabit
hic forte aliqs: qꝛ videt̄ eē istātia ꝯ ꝯiugationes vtiles
vbicūqꝫ illa de incē nō est de inesse simplr: vt ꝯ pᵐ mo
dū sic. de necītate nll's hō est lapis. oē albū est lapis: sic
ita. ex his nō seq̄t ꝯclō de necīo. Et dōm ꝙ sylli huiꝰ fi
gure descēdūt a 2ᵒ pme ⁊ in illū reducunt̄. vn̄ vlis nega
tiua in ista figꝰ hȝ eādē potētiā quā ⁊ in pma: qꝛ descēdit
ab ea ⁊ in eā reducit̄: sȝ vlis negatiua in pᵃ figura est ma
ior: que appropriat sibi affirmatiuā: vt sit de icē simplr:
⁊ nō vt nūc vt priꝰ dcm̄ est: q̄re ⁊ vlis negatiua in hac 2ᵃ
figura que est in potētia vt fiat maior: in pma eādē hēt
poᵉᵐ vt appropriet sibi affirmatiuā: ita vt oporteat illas
sumi de incē simplr: ⁊ nō vt nūc: q̄re oīs istātia sophisti
ca est: que fit ꝯ ꝯiugatiōes vtiles huiꝰ figure illa de iesse
existe de icē vt nūc: silr posset eē oppō ꝯ alias vtiles ꝯiu
gatiōes: ⁊ silis est solo. ⁊ nota ꝙ ex his manifesta est cā
huiꝰ pncipij ꝙ vlis negatiua sit de necīo in ista figura.

Dubiū **Cōsequenter** forte dubitabit de ꝯiugationibꝰ
inutilibꝰ: videt̄ enim posse ꝓbari
ꝯiugatio q̄ reputat̄ inutilis iux̄ pᵐ modū per ipōle sic. nul
lū. b. est. a. de necītate oē. c. est. a. ḡ de necītate nullū. c. est
b. si nō: det̄ oppositū. s. nō de necītate nullū. c. est. b. que
eqpollet isti. contingit aliqd̄. c. esse. b. fiat ḡ argᵐ ex hac ⁊
maiore sic. nullū. b. est. a. ꝯtingit aliqd̄. c. esse. b. ḡ ꝯtigit
aliqd̄. c. nō eē. a. h̄ seqtur per mixtionē ꝯtingētis ⁊ incē:
2ᵐ sȝ h̄ nō pōt stare cū miore. ¶ Adhuc ponat̄ incē illa de
ꝯtingēti que opponit̄ ꝯclōni: ⁊ fiat argᵐ ex vtraqꝫ de in
eē sic. nullū. b. est. a. aliqd̄ c. est. b. ḡ aliqd̄. c. non est. a. qd̄
Ad pᵐ nō stat cū miori. ¶ Et dōȝ ꝙ ꝯiugatio inutilis est. Rn̄dē
dū aūt ad pᵐ ꝙ mixtio de ꝯtingēti ⁊ incē inutilis est nisi
illa de iesse sit de iesse simplr: sic patebit ifra. nihil autē
ꝓhibet in p̄dicto syllogismo ꝓpōnē illā de incē eē de i
esse vt nūc. ꝯiugatio eni qua vlr ꝓbat̄ affirmatiua non
hēt ptātē sibi appropriādi negatiuā: ⁊ iō ꝓpō de incē ac
cepta in ea potuit esse de incē vt nūc: cū iā accepta est in
mixtione de ꝯtingēti: ⁊ ita oppō illa nulla: adhuc in mix
tione ꝯtigētis ⁊ incē accipit̄ illa de ꝯtingēti fm̄ ꝙ ꝯtin
gēs pōt eē ⁊ nō eē. ꝯtingēs aūt qd̄ eqpollet negatiue de
necīo est ꝯtingēs cōe p possibili: ⁊ ita sua ꝓbatio nulla.
Ad 2ᵐ ¶ Ad scd̄ȝ dōm ꝙ cū ponit oppositū ꝯclōnis iesse plus
accipit q̄ oppositū ꝯclōnis: oppositū enim ꝯclōnis fuit
tātū illa de ꝯtingēti quā cū ponit inesse plus accipit q̄
oppositū ꝯclōnis: ⁊ nō ꝓbat ꝯclōnem de necīo seq: sed
ꝯclōnē de incē cuius oppositū sumit. Silis pōt eē obie
ctio de ꝯiugatiōe inutili iuxta 3ᵐ modū ⁊ silis est solo.

Dubiū **Cōsequenter** forte dubitabit̄ 4ᵒ mō. videt̄ eni
esse vtilis ꝯiugatio in eo: maiore
existe de necīo sic. de necītate oē. b. est. a. aliqd̄. c. nō est
a. ergo de necessitate aliqd̄. c. nō est. b. si nō seqtur stabit
oppositū. s. nō de necītate aliqd̄. c. nō est. b. ex qua posita
incē cū eqpollent isti de ꝯtingēti: ꝯtigit oē. c. nō est. b. ⁊ ex
maiore: seqtur oppositū minoris sic: de necītate oē. b. est
a. oē. c. est. b. ḡ de necītate oē. c. est. a. per mixtionē necīj
⁊ incē in pma figura. Et dōm ꝙ cuȝ ponit oppᵐ ꝯclōnis
incē nō ꝓbat sequi ꝯnem de necīo: qꝛ plus sumit q̄ eius
oppositū: sed ostēdit ꝯclōnē de inesse sequi: cuiꝰ opposi
tum sumit: silis est oppositio ⁊ solo iuxta scd̄m modū.

Adhuc forte dubitaret aliqs circa q̄rtū modū
ꝙ videt̄ eē ꝯiugatio vtilis cū par Dubiū
ticularis negatiua est de necīo sic. oē. b. est. a. de necītate
quoddā. c. nō est. a. ergo de necītate quoddā. c. nō est. b.
si nō seqtur: oppositū stabit: que ꝯuertit̄ isti. ꝯtingit oē
c. esse. b. ex qua ⁊ maiore ꝯcludi pōt oppositū minoris p
mixtionē ꝯtingētis ⁊ incē sic: oē. b. est. a. ꝯtingit oē. c. eē
b. ergo ꝯtigit oē. c. eē. a. ¶ Adhuc per expōnē pōt idem 2ᵒ
ostēdi sic. sub. c. accipiat̄ pticulare. c. a quo vlr necīo re
moueat̄. a. ⁊ sit. illud. n. syllogiȝet̄ ḡ sic per expōnem. oē
b. est. a. de necītate nullū. n. est. a. ḡ de necītate nullū. n.
est. b. q̄re cū. n. sit aliqd̄. c. pȝ ꝙ de necītate aliqd̄. c. nō est
b. ⁊ sic videt̄ cū syllogismus fiat in scd̄o scd̄e vli vacua
existe de necīo ꝙ oporteat illā de iesse eē de incē simplr
⁊ sic. necē est ꝯiugationē vtilē esse. ¶ Adhuc pōt ideȝ 3ᵒ
ostēdi illa de ꝯtingēti que ꝯuertit̄ cū opposita ꝯclōnis
posita iesse: ex illa eni ⁊ maiore seqtur ꝯclō de iesse repu
gnās minori: sic per se pȝ. Et dicēdum ꝙ dicta ꝯiugatio
est inutilis. ¶ Ad pᵐ obm̄ rn̄det̄ ꝙ illa de iesse pōt eē de Ad pᵐ
inesse vt nūc: qꝛ in hac figura nō pōt pticularis sibi ap
propriare vlem nec affirmatiua negatiuā: in mixtione
aūt ꝯtingētis ⁊ incē opꝫ accipi incē simplr: adhuc in illa
mixtiōe accipit̄ ꝯting s qd̄ se hēt ad eē ⁊ nō eē: sȝ sic nō
accipit̄ h̄ in illa que ꝯuertit̄ cū opposito ꝯclōnis. ¶ Ad Ad 2ᵐ
scd̄m dōm ꝙ lȝ sylꝰ expositorius fiat in scd̄o scd̄e vli
negatiua existe de necīo: nihil tn̄ ꝓhibet illaȝ de inesse
sumi vt nūc: vn̄ sicut ibi nō potuit particularis appro
priare sibi vlem affirmatiuā: sic nec vlis accepta sub illo
particulari pōt: ⁊ ideo in vtroqꝫ pōt illa de incē esse vt
nūc: ⁊ pōt h̄ patere per exēplū sic. oē albuȝ est hō. de ne
cessitate quoddā aial nō est hō. ergo ⁊c. deinde sub aiali
accipiat̄ asinus a quo vniulr ⁊ necīo remouet̄ hō: ⁊ fiet
tūc syllogismus in scd̄o scd̄e: sed manebit maior de in
esse vt nūc: ⁊ ideo ꝯiugatio inutilis sic. oē albū est hō: de
necītate nullus asinus est hō. ¶ Ad tertiuȝ pȝ rn̄sio per Ad 3ᵐ
prius habita. ¶ Consequenter forte queret̄ numerus ⁊
sufficiētia vtiliuȝ ꝯiugationū huiꝰ figure. Et dicēdū ꝙ
supponēda sunt cōia pncipia ⁊ duo propria scd̄e figure
vbicūqꝫ ipsa sit. Adhuc supponendū est h̄ ꝙ vlis negati
ua sit de necīo: cuius ratio pȝ ex supradictis qbus suppo
sitis fiant cōbinationes fm̄ ꝙ dcm̄ est circa primā figu
raȝ ⁊ numerent̄. xxxi. ꝯiugationes: sed tn̄ tres vtiules:
alie aūt. s. 29. peccabūt ꝯtra aliqd̄ pncipiū: ⁊ ideo inuti
les sūt. Et nota ꝙ nō enumerat hic oēs ꝯiugationes: sed
tn̄ quasdam peccātes ꝯtra ꝓpriuȝ pncipiū huius mix
tionis in hac figura: qꝛ alie patēt ex precedentibus.

IN postrema aūt figura terminis quā
dē vlibus ad mediuȝ ⁊ predicatiuis
vtrisqꝫ ꝓpōnibus si vtralibet ꝓposi
tio est necessaria ⁊ ꝯclusio erit neces
saria. Si autē hec qdem sit priuatiua: illa vero
predicatiua: qñ priuatiua quidē fuerit necessa
ria: ⁊ ꝯclusio erit necessaria. Quādo aūt predi
catiua: nō erit ꝯclusio necessaria. Sint eni pri

mum vtreqꝫ

tinum vtreq̄ p̄dicatiue ꝓpositiones: τ.a. τ.b. oi.c.insit.necessaria aūt sit.a.c.Qm̄ ergo.b.oi c.inest: τ.c.alicui.b.inerit:eo q̄ ꝯuertit vlis in particularē:quare si.a.omni.c.inest ex necessitate: τ.c.alicui.b. τ.a.alicui.b.necesse est ineē. nam.b.sub.c.est.fit ergo prima figura rursuꝫ. Silr autē ostēdet̄ τ si b.c.est necessaria.Con uertit̄ enim τ.c.alicui.a.quare si.a.c. inest.b. ex necessitate: τ.a.alicui.b.inest ex necessitate. Rursum sit.a.c.quidē priuatiua.b.c. aūt p̄dicatiua.necessaria autē sit priuatiua. Qm̄ ergo ꝯuertitur.c.alicui.b.a.aūt nulli.c.ex necessitate:neq̄.a.alicui.b.ex necessitate inerit. Nam b.sub.c.est.Si aūt p̄dicatiua sit necessaria:nō erit ꝯclusio necessaria.Sit eniꝫ.b.c. p̄dicatiua τ necessaria.a.c.aūt priuatiua τ nō necessaria. Qm̄ ergo ꝯuertit̄ affirmatiua inerit τ.c.alicui b.ex necessitate.Quare si.a.quidem nulli eoꝝ que sunt.c.inest.c.aūt alicui eoꝝ que sunt.b.a. alicui eoꝝ que sunt.b.nō inerit:sed nō ex necessitate:ostēsuꝫ est eniꝫ in prima figura:qm̄ priuatiua ꝓpōne nō necessaria:nec ꝯclō erit necessaria. Amplius τ si per termios sit manifestū. Sit.a.bonū.b.quidē aial.c.aūt equus.ergo bonum quidē ꝯtingit nulli equo inesse:aial ꝟo necesse est oi inesse:sed nō necesse est aial non esse bonū siquidē ꝯtingit oi eē bonū:aut si nō hoc possibile:sed vigilare vel dormire termios ponēdum: oē enim aial susceptibile est horum. Si igitur vniulr termini ad medium sint dictum est quando conclusio erit necessaria.

¶ Hic determiat hic mixtionē in 3ª figura τ diuidit̄ in duas.in p° determiat eā.in 2° cū dicit (Manifestū igit̄ qm̄ eē.) ꝯcludit correlaria ex p̄dictis.p° determiat ꝯiugationes vles.in 2° pticulares cū dicit (Si aūt h̄ qdem vlr.) in p̄ma sic ꝓcedit.p° dat regulā ſm quā ꝓcedunt ꝯiugationes dicēs:q̄ si vtraq̄ fuerit vlis in 3ª figura τ affirmatiua vtralibet nec̄ia: τ si altera fuerit negatiua τ nec̄ia:seq̄t̄ ꝯclō de nec̄io alr nō.τ h̄ est (In postrema) scdo ponit ꝯiugationes.τ p° vtiles.2° inutiles.vtiles autē sunt tres:q̄ꝝ due sūt iuxta p̄mū modū.3ª ꝟo iuxta scdꝫ. duaꝝ aūt iuxta p̄mū.p° hēt maiorē de nec̄io τ minorē de inesse cui° vtilitatē ondit per ꝯuersionē minoris dicēs:q̄ nec̄e est minorē extremitatē eēntialr eē sub medio.τ h̄ est (Sint vtreq̄ eni.) 3ª ꝟo hēt minorē de nec̄io τ maiorē de ineē cui° vtilitatē ondit ꝯcludēdo ꝯuersaꝫ ꝯnis in 3ª p̄me maiore ꝯuersa τ transpositis ꝓpōnib°.τ h̄ est (Silr aūt.) τ nota q̄ vlr in hac figura:qn̄ minor est de nec̄io est ꝯiugatio vtilis:opꝫ enim reductionē facere ꝯuertēdo maiorē τ trāsponēdo ꝓpōnes: τ ꝯcludet̄ tunc ꝯuersa ꝯnis prius habita in 3ª p̄me.Consequenter ponit ꝯiugationē vtilē iuxta 2m modū hn̄tem vlem negatiuā de nec̄io:cuius vtilitatē ostēdit per ꝯuersionē minoris dicēs:q̄ opꝫ minorē extremitatē eē eēntialr sub medio. τ h̄ est (Rursum sit.a.c.) Cōsequēter ponit ꝯiugationē inutilē iuxta 2m modū hn̄tē vlem affirmatiuā de nec̄io: τ vlem negatiuā de ineē:cuius inutilitatē ondit duplr. primo per reductionē in p̄mā figurā:ꝯuersa eni minore fit p̄ma figura maiore existe de ineē:sed talis ꝯiugatio fuit ibi inutilis.τ h̄ est (Si aūt p̄dicatiua.) sed lꝫ nō possit in ꝯnem de nec̄io:pōt tn̄ in ꝯnez de ineē.2° ondit idē per instātiam in termis sic.nullus equus est bonus. ois equus de nec̄itate est aial:nō tn̄ seq̄tur q̄ nec̄iuꝫ sit aliqd aial nō esse bonū:q2 ꝯtingit oē aial bonū esse: τ q2 est equocatio de hoc nole bonū:pōt eni p̄dicare bonū nāle vel bonū morale.τ si naturale sic ꝯtingit oē aial bonum esse.si morale sic nō ꝯtigit oē aial bonū esse:ideo docet accipe pro maiori termino vigilare vel dormire τ non erit tūc dubitatio in termis.τ h̄ est (Ampli° τ si per terminos.) Deīde epilogat.τ h̄ est (Si ergo termini.)

¶ Si aūt hec qdē vlis:ille ꝟo pticularis p̄dicatiuus aūt vtreq̄. Qn̄ vlis fuerit necessari°. τ ꝯclō erit nec̄ia. Demr̄atio aūt eadē que τ pri° ꝯuertit̄ eniꝫ pticularis affirmatiua. Si ḡ nec̄e est.b.oi.c.ineē.a.autē sub.c.est:nec̄e est.b.alicui.a.ineē.Si aūt.b.alicui.a. τ.a.alicui.b.ineē necessariū est.ꝯuertit̄ eni.Silr aūt τ si.a.c.sit necessaria vlis:nā.b.sub.c.est. Si aūt pticularis sit nec̄ia nō erit ꝯclō nec̄ia. Sit.n.b.c.pticularis τ necessaria.a.aūt isit oi.c.nō tn̄ ex nec̄itate.Cōuersa ḡ.b.c.prima figura fit. τ vlis ꝓpō nō necessaria:pticularis aūt necessaria.Qn̄ aūt sic se hn̄t ꝓpōnes:non erit ꝯclō necessaria:q̄re nec i his.Ampli° aūt ex termis his manifestū. Sit eniꝫ.a.vigilare.b.aūt bipes.in quo aūt.c. aial.ergo.b.alicui.c.nec̄e est inesse.a.aūt ꝯtingit.c.oi: τ.a.nō necessario.b.nō eni necesse est aliquem bipedē vigilare vel dormire.Similr autem τ per eosdē terminos ostendetur: τ si a.c.sit particularis τ necessaria.

¶ Cōsequēter determiat ꝯiugationes pticulares.τ p° affirmatiuas.2° negatiuas cū dicit (Si aūt h̄ qdē.) in p° sic ꝓcedit.p° dat regulā ſm quā fiūt ꝯiugationes dicēs: q̄ si altera ꝓpositionū fuerit vlis: τ altera pticularis τ vtraq̄ affirmatiua:qn̄ vlis est de nec̄io: τ ꝯclusio erit de nec̄io.τ h̄ demōstrat̄ sicut in modis p̄babitis. τ hoc est (Si aūt h̄ qdē vlis.) scdo dat ꝯiugatiōes.τ p° vtiles.2° inutiles.vtiles aūt sunt due.vna iuxta 3m modū:cuius vtilitatē ondit ꝯcludēdo ꝯuersam ꝯnis:in 3ª p̄me maiore ꝯuersa τ trāspositis ꝓpōnibus: τ dicit q̄ nec̄e est minorē extremitatē esse eēntialr sub medio:deinde ꝯuertit ꝯnez vt habeat̄ p̄ma ꝯclusio.τ h̄ est (Cōuertit̄ eni.) τ nota q̄ nō disponit ꝯiugationē: sed q̄si formata esset docet eā reducere.alia aūt ꝯiugatio fit iuxta 4m modū cuius vtilitas ondi debet per ꝯuersionē minoris.τ h̄ significat ibi (Silr aūt τ si.) Cōsequēter ponit inutiles τ sunt due.quaꝝ vna fit iuxta 4m modū pticulari existēte de nec̄io.2ª ꝟo fit iuxta 3m modū.p̄mo ergo ponit illā que est iuxta quartū modū dicēs.q̄ si maior sit vlis affirmatiua de ineē τ minor particularis affirmatiua de nec̄io:nō seq̄tur ꝯclusio pticularis de nec̄io:vt si oē.c.est a.aliqd.c.de nec̄itate est.b.non seq̄tur q̄ aliqd.b. de necessitate sit a.τ h̄ est (Si aūt particularis est nec̄ia.) 2° ondit eius inutilitatē:τ hoc duplr.p̄mo per ꝯuersiones reducēdo in primam figurā ꝯuersa minore de nec̄io:fit tertius modus p̄me figure minore pticulari existēte de nec̄io: τ maiore de inesse:sic autem in prima figura non

ſequebaẜ ↄcluſio de neccio: q̃re ſilr ⁊ h̄ nõ ſeqtur. ⁊ h̄ eſt (Cõuerſa ḡ. b. c.) ſcḋo oñdit per iſtantiã in termis ſic: oē aial eſt vigilãs ſit ita: quoddã aial de neccitate eſt bipes: nõ tñ ſeqẜ ꝙ aliqḋ bipes de neccitate ſit vigilãs. ⁊ h̄ eſt (Ampliꝰ aũt ex termis.) Cõſequẽter ponit ſcḋaꝫ ↄiugationẽ inutilẽ iuxta 3ᵐ modũ pticulare exñte de neccio: cuiꝰ inutilitas oñdi põt: ſic ⁊ pcedẽtis. ⁊ h̄ ē (Silr ãt ⁊ p.)

¶ Si aũt hic q̃dẽ terminoꝝ ſit pdicatiuus: ille vero priuatiuus: qñ vlis q̃dẽ fuerit priuatiua ⁊ neceſſaria ↄclõ erit neceſſaria. Si enim. a. nulli c. ↄtingit. b. aũt alicui. c. ieſt: neceſſe eſt. a. alicui b. nõ ineſſe. Qñ aũt affirmatiua q̃deꝫ poniẜ neceſſaria vel vlis vel particularis vel priuatiua particularis: nõ erit ↄclõ neceſſaria. Nã alia q̃deꝫ eadẽ que in priorib9 dicemꝰ. Termini vero cũ vlis affirmatiua eſt neceſſaria. vigilatio aial hõ. mediũ hõ cum partu. cũ particularis aũt pdicatiua neceſſaria: vigilatio aial hõ: aial enĩ necẽ eſt alicui albo ineſſe. vigilatio aũt ↄtingit nulli: ⁊ nõ neceſſe eſt alicui aiali nõ ineſſe vigilationẽ. Qñ aũtẽ particularis fuerit priuatiua neceſſaria. bipes moueri animal.

¶ Cõſequẽter ponit ↄiugatiões pticulares negatiuas. ⁊ p̄ vnã vtilem iuxta 6ᵐ modũ que hẽt vlem negatiuã de neccio: cuiꝰ vtilitas oñdi põt p ↄuerſionẽ minoris. ⁊ h̄ eſt (Si aũt h̄ q̃dẽ terminoꝝ.) 2ᵒ ponit inutiles ⁊ ſunt tres. due iuxta 5ᵐ modũ: ⁊ 3ᵃ iuxta ſextũ. q̃uocũ q̃ꝫ enĩ fiat cũ illa de neccio non ſit vlis negatiua eſt inutilis ↄiugatio. circa illas ſic pcedit. pmo dicit ꝙ oẽs iſte tres ſunt inutiles. ſ. cũ pticularis affirmatiua eſt de neccio q̃tuꝫ ad 6ᵐ modũ: ⁊ cũ vlis affirmatiua eſt de neccio: ⁊ cũ pticularis negatiua eſt de neccio q̃tum ad q̃ntũ modũ. ⁊ inutilitatem eaꝝ ↄtingit oñdere per terminos alios a pdictis aſſũptos ad inſtãtiam. ⁊ h̄ eſt (Qñ aũtẽ affirmatiua.) ſcḋo ponit terminos ad inſtãtiã ſeparatim per oẽs tres ↄiugationes. ⁊ h̄ eſt (Termini aũt cum vniulis.)

¶ Manifeſtũ igitur qm̃ ineſſe q̃dẽ nõ eſt ſyllogiſmus ſi vtreq̃ꝫ ppõnes nõ ſunt in eo ꝙ eſt ineſſe. neceſſariũ vero eſt ⁊ altera ſola neceſſaria. In vtriſq̃ꝫ aũt affirmatiuis ⁊ priuatiuis exiſtẽtibus ſyllogiſmis neceſſe eſt alterã ppoſitionẽ eſſe ſimilẽ ↄcluſioni. Dico aũt ſimileꝫ ſi ineſſe quidẽ que incẽ ſignificat: ſi aũt neceſſaria neceſſariũ. Quare ⁊ hoc palam: qm̃ non erit ↄcluſio neq̃ꝫ que ineſſe: neq̃ꝫ neceſſaria: non ſũpta vel neceſſaria: vel que ineſſe ſignata ppõne. Igiẜ de neceſſario q̃ũo ſit: ⁊ quam dr̃iam habet ad ineſſe ſufficienter pene dictum eſt.

¶ Cõſequẽter ↄcludit quedã correlaria ex pbabitis ⁊ pcedit ſic. p̄ ↄcludit ex pdictis ꝙ non ſeqtur ↄclõ de incẽ q̃ñ vtraq̃ꝫ ppõnũ nõ eſt de incẽ: ſeqẜ aũt ↄclõ de neccio ⁊ altera ⁊ vtraq̃ꝫ exñte de neccio: ⁊ h̄ eſt (Manifeſtũ igitur.) 2ᵒ dat cãm huiꝰ dicẽs: ꝙ h̄ eſt: q2 opꝫ alterã pmiſſarũ ſemp aſſimilari ↄñi: ita ꝙ ſi ↄclõ ſit de incẽ ⁊ vna vel altera pmiſſaꝝ eſt talis. ſi ↄclõ ſit de neccio: ⁊ alia pmiſſaꝝ erit talis: ⁊ h̄ eſt (In vtriſq̃ꝫ ãt.) 3ᵒ ex h̄ iferẜ ꝙ nõ ſeqẜ ↄclõ de incẽ vel de neccio niſi accipiaẜ ppõ de incẽ vel de neccio ſilis. ſ. ↄñi: ⁊ h̄ eſt (Quare h̄ palam.) ↄſiter

epilogat dicta de ſyllogiſmo de neccio: ⁊ dicẽ ibi (Fere.) q2 nõdũ habeẜ plena cognitio ſyllogiſmi de neccio: anq̃ cõpareẜ neccium ad ↄtingẽs: ⁊ h̄ eſt (ḡ de neceſſario.)

Dubitaẜ h̄ p̄ de modis vtilibꝰ: q2 5 ↄiugationes vtiles eſt h̄ iſtare: ſic ſupius: ſi illa de icẽ accipiaẜ vt nũc. vbi gr̃a. circa pᵐ modũ ſic: de neccitate ois hõ eſt aial: ois hõ ſedet: ſit ita. ⁊ nõ ſeqẜ ꝙ de neccitate aliqḋ ſedẽs ſit aial. eodẽ mõ eſt iſtare ↄtra 2ᵐ modũ ⁊ 3ᵐ vtilẽ: ſic. de neccitate nullus hõ eſt lapis. ois hõ eſt albus: ⁊ nõ ſeqtur ꝙ de neccitate aliqḋ albũ nõ ſit lapis. Et dõm ꝙ modi affirmatiui huiꝰ figure deſcẽdunt a 3ᵒ pme vbi maior eſt vlis affirmatiua: reducunẜ etiaꝫ in pmã figurã: ita ꝙ quecũq̃ꝫ fuerit vlis affirmatiua h̄ in modis affirmatiuis põis eſt vt fiat maior in 3ᵒ prime: vñ ſic vlis affirmatiua que eſt ibi maior appropriat ſibi reliquã ppõnẽ: ita ꝙ opꝫ eã ſumi de incẽ ſimplr: cũ ipa vlis maior ſit de neccio: ſic in pcedentibus dcm̃ eſt. ſic ⁊ vlis affirmatiua in modis affirmatiuis huiꝰ figure appropriat ſibi reliquã ⁊ ↄuerſaꝫ eiꝰ: ita ꝙ necẽ eſt ipſam eẽ de incẽ ſimplr: ⁊ h̄ dico vlis affirmatiua eſt de neccio. ⁊ h̄ ſignificat Ar. frequẽter in lr̃a dicẽs: ꝙ necẽ eſt minorẽ extremitatẽ eẽ ſub medio eẽntialr: in ↄuerſa ppõnis de incẽ. ſilr dico de modis negatiuis. ſ. ꝙ deſcẽdũt a 4ᵒ pᵉ: ⁊ in ipꝫ reducunẜ vbi maior eſt vlis negatiua: que cũ ſit de neccio appropriat ſibi miorẽ ſ3 modũ ſupradictũ; q̃re ſilr vlis negatiua in modis negatiuis huiꝰ figure: que eſt põis vt fiat maior in pᵃ figura: appropriat ſibi alterã ppõnẽ ⁊ ↄuerſaꝫ eiꝰ. ⁊ h̄ ſilr ſignificat Ar. in textu: ſicut in modis affirmatiuis: ⁊ põt ſola vlis negatiua hr̃e hãc ꝑtãtẽ in modis negatiuis huiꝰ figure: q2 h̄ ſola põt fieri maior in pᵃ figᵃ ⁊ in 4ᵒ mõ. pꝫ ḡ ꝙ oẽs iſtantie oppoſite ſũt que ſtrũẜ 5 vtiles ↄiugatiões huiꝰ figure illa de icẽ exñte vt nũc: ⁊ nõ ſimplr. ex his ḡ manifeſtũ ẽ ꝙ duo ſũt pñᵒ ſupponẽda in mixtiõe huiꝰ figᵉ. vnũ q̃tũ ad modos affirmatiuos. ſ. ꝙ vlis affirmatiua ſit de neceſſario. aliud q̃tuꝫ ad negatiuos. ſ. ꝙ vlis negatiua ſit de neceſſario: ⁊ patet neceſſitas coꝝ ex iam dictis. Dub'

Cõſequenter põt dubitari de ↄiugatione inutili iuxta 2ᵐ modũ. põt enim oñdi ꝙ ſit vtilis per oppoſitũ ↄñis: qḋ eſt de ↄtingẽti poſitũ incẽ: ⁊ per minorẽ ppõnẽ. ex his enĩ ſeqtur repugnans maiori per mixtionẽ neccꝫ ⁊ incẽ ad minus ſeqtur ↄclõ de incẽ repugnãs maiori de incẽ. Sed iſtud ſolutũ eſt in pcedẽtibꝰ: q2 talis pbatio nõ põt in plus niſi ꝙ ſeq̃tur ↄclõ de incẽ. ¶ Poſſet etiã h̄ dubitari de q̃nto huiꝰ eaſdẽ dubitationes ⁊ eodẽ mõ quo dubitatũ eſt circa 4ᵐ ſcḋe: ⁊ ſilr ſolui hñt dubitationes: ⁊ ideo ptermitto. Dubiũ

Alterius forte dubitaret aliq̃s de poſitiõe terminoꝝ in fine capli 5 ↄiugationẽ inutilẽ iuxᵃ 6ᵐ modũ. facit enim ibi talẽ inſtãtiã. nullũ albũ vigilat qḋdã albũ de neccitate eſt aial: nõ tñ qḋdã aial de neccitate nõ vigilat. h̄ igiẜ reputat hãc bonã de neccio: qḋdã albũ eſt aial: cũ tñ in 2ᵃ figura dixerit ꝙ ↄtigit aial nulli albo incẽ. Dubiũ

¶ Adhuc illa ppõ eſt vera de neccio. qḋdã albũ de neccitate eſt aial. Et dõm ꝙ diſtigui põt de hac dictione albuꝫ: ꝙ põt ſtare pmo ⁊ pncipalr pro q̃litate ſignificata: ⁊ ſic veꝝ eſt qḋ dicit in 2ᵃ figura. ſ. ↄtigit aial nulli albo incẽ. vel põt ſtare pncipalr pro ſubã que ſubeſt tali q̃litati: ⁊ ſic veꝝ eſt qḋ h̄ dicit. ſ. neceſſe eſt aliqḋ albuꝫ eſſe aial: ſicut cignum. ¶ Et ſic pꝫ rñſio ad pmũ. ¶ Ad 2ᵐ dicẽduꝫ ꝙ talis ppoſitio nõ eſt vere de neccio: ſed magis per accidẽs: ſicut patet ex diſtinctione dicta ⁊ potuit melius exẽplificauiſſe ſicut prius. nullum aial eſt albũ. de neceſſitate quoddã aial eſt hõ: non tñ ſequitur ꝙ de neceſſitate ſit aliquis homo albus. 2ᵐ Ad pᵐ Ad 2ᵐ

¶ Conſequenter

Dubiũ **Cõſequēter** ꝗret aliqs de ſufficiētia vtiliũ ꝯiugationũ in hac figura. ⁊ dōꝫ ꝙ ſupponēda ſunt p̄n°cõia ⁊ illud ꝓpriũ qd̃ ꝯſeqt̃ur tertiã figurã vbicũqꝫ ſit. ſ. ꝙ minor ſit affirmatiua. ꝓterea ſupponēdũ eſt quo ad affirmatiuos modos ꝙ vlis affirmatiua ſit de nec̃io. ⁊ q̃ ad negatiuos ꝙ vlis negatiua ſit de nec̃io: qb⁹ ſuppoſitis pꝫ ꝑ cõbinationes ꝙ ſex ſũt vtiles ꝯiugatiões: ⁊. 36. inutiles peccãtes ꝯ̃ aliqd̃ p̄n^m. cã aũt p̄n-
p° cipioꝝ manifeſta ex dictis. ¶ Ultimo vͦ dubitabit aliqs de eo qd̃ dic̃ in correlario ꝙ nõ ſeqt̃ur ꝯclo de ineẽ: cũ vtreqꝫ ꝓpões nõ ſũt de ineẽ: cũ tñ in p̄cedētib⁹ dixerit pluries ꝯ̃nẽ de ineẽ ſeq̃ qñ neutra p̄miſſaꝝ eſt de ineẽ. vtreqꝫ eñi nõ idẽ eſt qd̃ neutra: ſꝫ ꝯ̃ h̄ ex duab⁹ de nec̃io
2° ſeqt̃ur ꝯclo de ineẽ: ſic pꝫ ex p̄dictis. ¶ Adhuc oñdẽ, inferi⁹ i mixtiõe ꝯtigētis ⁊ nec̃ij ꝙ aliqñ ex vna de nec̃io ⁊ altera de ꝯtigēti ſeqt̃ur ꝯclo de ineẽ: ⁊ ita põt ſeq̃ ꝯclo de ineẽ q̃uis neutra p̄miſſaꝝ ſit de ineẽ: ⁊ ita nõ eſt nec̃e
Ad p^m ſemꝑ alterã p̄miſſaꝝ aſſimilari ꝯ̃ni. cui⁹ opp^m dic̃. ¶ Ad p^m dōꝫ ꝙ ipe loq̃t̃ h̄ de ꝯ̃ne que p̄ ſeq̃t̃ aliq̃s p̄miſſas. illa aũt de ineẽ que ſeq̃t̃ ad duas de nec̃io nõ ſeq̃t̃ ad eas
Ad 2^m p̄: ſꝫ ex ꝯñti ⁊ mediãte ꝯ̃ne de nec̃io. ¶ Ad 2^m dōꝫ ꝙ qñ vna p̄miſſaꝝ eſt de nec̃io: ⁊ altera de ꝯtigēti: ⁊ ꝯclo de ineẽ adhuc aſſimilat̃ altera p̄miſſaꝝ ꝯ̃ni: ſic̃ eñi in ꝯ̃ne ſignat̃ actualis inherētia p̄dicati ad ſubꝫ: ita in illa p̄miſſa que eſt de nec̃io: ⁊ ita aſſimilat̃ adiuicẽ in actuali inherētia p̄dicati: ⁊ ita i eo qd̃ eſt ineẽ aſſilat̃. vl põt dici ꝙ h̄ qd̃ dic̃ h̄ ſemꝑ vnã p̄miſſaꝝ aſſilari ꝯ̃ni nõ reſpic̃ niſi determiata i p̄cedētib⁹. oppõ ãt eſt de hiſq̃ ꝯñr determinãt.

De ꝯtingente aũt poſt hoc dicemus. Qñ ⁊ quõ ⁊ per que erit ſylls. Dico aũt ꝯtingere ⁊ ꝯtingens quo non exiſtẽte nec̃io: poſito aũt eſſe vel nõ eſſe: ꝓpter hoc nihil erit impoſſibile: nã nec̃iũ ꝯtingere equoce dicimus. Qm̃ aũt hoc eſt cõtingēs manifeſtũ eſt ex affirmationibus ⁊ negationibus oppoſitis. Nã nõ ꝯtingēs eẽ ⁊ impoſſibile eẽ: ⁊ nec̃ium non eſſe idẽ ſunt: vel ſequunt̃ ſe adinuicẽ. quare ⁊ oppoſita his ꝯtingit eẽ ⁊ nõ impoſſibile eẽ ⁊ non nec̃e nõ eſſe ⁊ eadeꝫ erunt ⁊ ſequētia ſe adinuiceꝫ. De omni eñi affirmatio vel negatio vera erit. Ergo ꝯtingens erit non nec̃ium: ⁊ non nec̃ium ꝯtingēs.

Poſtq̃ determiauit gnõnẽ ſylli d̃ nec̃io: determiat h̄ gnõnẽ ſylli de ꝯtigēti: ⁊ p̄cedit ſic. p̄ dat intētionẽ dicēs ꝙ dōꝫ ẽ de ꝯtigēti. ſ. qñ de ꝯtigēti fit ſylls. ⁊ ꝑ que ⁊ quõ: ⁊ dic̃ qñ q̃ñtũ ad figurã. ⁊ ꝑ q̃ q̃ñtũ ad terminos ⁊ ꝓpões: quõ q̃ñtũ ad modũ: ⁊ h̄ eſt (De ꝯtigēte aũt.) 2° ponit ſuã īētionẽ ⁊ diuidit̃ in duas. in p̄ determinat quedã añtia ad gnõnẽ ſylloꝝ de ꝯtigēti: quoꝝ cognitio nec̃ia eſt ad illã gnõnẽ. in 2° cũ dic̃ (Qñ g̃. a. ꝯtingit oi. b.) determiat dictã gnõneꝫ. p̄ in duas. in p̄ determinat qdã p̄n^m ꝑfectiuũ ſylloꝝ ipfectoꝝ de ꝯtigēti. in 2° cũ dicit (Qm̃ aũt ꝯtigit.) determiat qdã p̄n^m ꝑfectiuũ ſylloꝝ ꝑfectoꝝ de ꝯtigēti. ⁊ q: in illa pte in qua docet gnãre ſyllos de ꝯtigēti p̄ ponit ſyllos ꝑfectos: iõ huiꝰ ptes ſic ordinant̃. ſ. vt ſtatiꝫ poſt p̄n^m ꝑfectiuũ ſylloꝝ ꝑfectoꝝ ſubyciant̃ illi ꝑfecti. p̄ in duas. in p̄ dat diffonẽ ꝯtingētis. in 2° cũ dicit (Accidit autẽ ois.) docet ꝯ̃iter ꝯuertere ꝓpões de ꝯtingēti per qd̃ ꝑficiēdi ſunt ſylli imꝑfecti: ⁊ q: oñdit̃ ꝯuerſio illaꝝ per diffonẽ ꝯtigētis: ideo prius diffinit̃ ꝯtigēs. in p̄ ſic p̄cedit. p̄ dat diffonẽ dicēs: ꝙ ꝯtin gēs eſt qd̃ nõ eſt nec̃iũ: ipſo tñ poſito ineẽ nihil accidit ipoſe: ⁊ q: ipoſe nõ ſeq̃t̃ niſi ex ipoſi pꝫ qd̃ intēdit ꝙ ꝯtigēs nõ eſt impoſe: ⁊ ita intētio huiꝰ diffonis eſt ꝙ ꝯtigēs: nec nec̃iũ: nec ipoſe: ⁊ h̄ eſt (Dico aũt.) 2° remouet quãdã dubitationẽ: q: eñi iã eſt dcm̃ ꝙ ꝯtigēs eſt nõ nec̃iũ: in p̄cedētib⁹ dcm̃ eſt: ꝙ nec̃iũ dr̃ ꝯtigere, poſſet aliqs putare ꝙ h̄ eẽt icõueniēs ⁊ h̄ remouet Arꝫ. ⁊ p̄cedit ſic. p̄ dic̃ ꝙ ſꝫ termioꝝ diuerſã rõnẽ dr̃ nec̃iũ ꝯtigēs: ⁊ nõ nec̃iũ: ⁊ h̄ eſt (Nã nec̃iũ.) 2° ne per dictã diffonẽ putet aliqs nec̃iũ nõ eẽ ꝯtigēs: oñdit ꝙ ſic. per hãc rõnẽ ꝯtingit eẽ: nõ ipoſe eſt eẽ: ⁊ nõ nec̃e eſt nõ eſſe ꝯuertunt̃: ſꝫ ſeqt̃ur. ſi nec̃e eſt eẽ: nõ nec̃e eſt nõ eẽ: q̃re ſeqt̃ur. ſi nec̃e eſt eẽ: ꝯtigit eẽ: ⁊ ita nec̃iũ ꝯtigit: ⁊ iſtud ſeqt̃ur: q: ad qd̃cũqꝫ ſeqt̃ur vnũ ꝯuertibiliũ ſeq̃t̃ ⁊ aliud. huiꝰ rõnis p̄ oñdit maiorẽ. 2° ꝯcludit ꝯ̃nẽ ſubyciēdo minorẽ. maiorẽ oñdit ſic. iſta tria ꝯuertunt̃. nõ ꝯtigit eẽ. ipoſe eſt eẽ. ⁊ nec̃e eſt nõ eẽ. g̃ ⁊ coꝝ oppoſita ꝯuertũt̃. ſ. ꝯtigit eẽ: nõ ipoſe eſt eẽ: nõ nec̃e eſt nõ eſſe. p̄ ponit hãc rõnẽ: ⁊ eſt (Qm̃ aũt eſt ꝯtigēs.) 2° inuit oñſionẽ ꝯtigentis eãdẽ quã ponit verſus finẽ huiꝰ libri: ⁊ h̄ eſt (De oi eñi nec̃e eſt ⁊c̃.) ꝯñr īfert ꝯ̃nẽ intētionis: ⁊ h̄ eſt (Erit g̃ ꝯtingēs.) ⁊ q: dcm̃ eſt in diffone ꝯtigētis: ꝙ ꝯtingēs eſt nõ nec̃iũ: nũc aũt oñſũ eſt ꝙ nec̃iũ eſt ꝯtingēs: iõ addit ꝙ nõ nec̃iũ dr̃ ꝯtingēs: ⁊ h̄ eſt (Et nõ nec̃ium.)

¶ Accidit aũt oẽs que ſꝫm ꝯtingēs ꝓpoſitiones ſunt ꝯuerti adinuicẽ. Dico aũt non negatiuas affirmatiuis: ſed quecũqꝫ affirmatiuam hñt figuraꝫ ſꝫm oppoſitionẽ. vt ea que eſt ꝯtingit eẽ: ei que eſt ꝯtingit non eẽ. ⁊ ea que eſt ꝯtingit oi: ei que eſt ꝯtingit nulli: vel nõ oi: ea que alicui: ei que non alicui: eodẽ aũt modo ⁊ in alijs.

¶ Cõſequēter docet ꝯuertere ꝓpões de ꝯtigēti iã diffinito: ⁊ diuidit̃ in duas. in p̄ma docet ꝯuerſioneꝫ eoꝝ in gnãli. in 2° in ſpãli deſcēdēdo ad ſpãles modos ꝯtigentis cũ dicit (Determiatis aũt his.) p̄ in p̄ncipale ⁊ icidens: qd̃ icipit ibi (Sũt aũt tales.) p̄ in duas. in p̄ narrat ꝯuerſionẽ eaꝝ ⁊ narrat ꝑ ex^m manifeſtata. in 2° oſtēdit ꝑ rõnẽ. ibi 2° (Qm̃ eñi qd̃ eſt.) Dicit g̃ ꝙ oẽs ꝓpões de ꝯtingēti p̄dicto: affirmatiue ⁊ negatiue ipſiꝰ eſſe: adinuicẽ ꝯuertunt̃. ⁊ h̄ intelligēdũ eſt ita ꝙ vles ꝯuertant̃ adīuicẽ: ⁊ ꝑticulares adiuicẽ. ⁊ exponit eiꝰ intētionẽ dicēs: ꝙ nõ itēdit negatiuas ꝯuerti i affirmatiuis: ſꝫ q: hñt affirmatiuã figurã ſꝫ oppõnẽ: tales aũt ſũt ꝓpões in qb⁹ modis affirmat̃ reſpectu oppoſitoꝝ: ⁊ exēplificat dicēs: ꝙ ꝯtigit eẽ: ꝯuertit̃ ei que eſt ꝯtigere nõ eẽ. ⁊ ꝯtigere nõ oi: ei que eſt ꝯtingere nulli vel nõ oi: ⁊ ꝯtigere alicui ei que eſt ꝯtigere nõ alicui: ⁊ h̄ ſiue accipiat̃ hoc v̄bũ eſt: ſiue aliud v̄bũ: ⁊ h̄ eſt (Accidit aũt oẽs.)

¶ Qm̃ eniꝫ qd̃ eſt ꝯtingēs non eſt nec̃ium. qd̃ aũt nõ eſt nec̃ium poſſibile eſt nõ eẽ. Manifeſtuꝫ eſt qm̃ ſi ꝯtingit. a. ineẽ. b. ꝯtingit ⁊ nõ ineſſe: ⁊ ſi oi ꝯtingit ineẽ: ⁊ oi ꝯtingit non ineſſe. Similiter aũt ⁊ in particularibus affirmationibus nam eadẽ eſt demonſtratio.

¶ Cõſequēter oñdit iſtã ꝯuerſionẽ per diffinitionẽ cõtingētis. ſi ꝯtingit eſſe cũ ꝯtingēs ſit nõ nec̃ium ſeqt̃ur nõ nec̃e eſt eſſe: ⁊ ſi nõ nec̃e eſt eſſe ꝯtingit non eſſe. q̃re ſi ꝯtingit eẽ ꝯtigit nõ eſſe: ⁊ h̄ tenet ſiue fuerint ꝓpoſitiones vles ſiue particulares: ⁊ h̄ eſt (Qm̃ enim ꝯtingēs.) Et nota ꝙ q̃uis oñdat ꝙ ꝯuertant̃ ꝯtingit eſſe ⁊ ꝯtingit nõ eſſe: nõ tñ oñdit hãc ꝯ̃tiaꝫ ꝯtingit non eſſe.

genti debuit p̄cedere generationē ſylli de neccio. ¶ Ad
huc generatio vniformis eſt an̄ mixtā: ⁊ iō pri⁹ debuit
docuiſſe gnōnē vniformē de ꝯtigēti q̄ mixtā de neccio.
¶ Et dōz q̄ diuerſus eſt modus gnandi ſyllos de ꝯtigē
ti tā vniformes q̄ mixtos a mō gnandi ſyllos de neccio:
⁊ iō ſylls de neccio: ⁊ ſyll's de ꝯtigēti in ptib⁹ ſepatis de
terminari bēt. pri⁹ eſt āt dāda gnō ſylli de neccio: q̄ de cō
tingēti: q: gnō vniformis penit⁹ ſilis eſt gnōni vniformi
ſylloꝝ de icē: ⁊ illi⁹ gnō mixta adhuc tn̄ ꝯtigit cuz illis
de incē: q̄ vlis pōt in ꝯnē de incē: ⁊ iō ſtatiz poſt gnōnē
ſylloꝝ de icē determinari hȝ ſyll's de neccio tā vniformis
q̄ mixta. ex his pȝ ordo capituli ⁊ reſpōſio ad obiecta.

Dubiuz **Cōſequenter** dubitari ſolet circa diffōnē ꝯtin
gētis. Querit̄ enī cū p̄us nō diffi
nierit neccium q̄ diuiſerit gnōnē ſylli de neccio: q̄re h̄ dif
finiat ꝯtingēs. Et dōm q̄ neccium nō accipit̄ multiplr̄: ſȝ
vno mō: ⁊ iō nō oportuit diffinire ipm ad manifeſtādū
q̄uo accipiat̄ in ꝯiugatiōib⁹ de ei⁹ acceptiōe. ꝯtigēs aūt
dr̄ multiplr̄: ⁊ nō accipit̄ h̄ in q̄cūq3 acceptione: ſȝ ſolū
ſm̄ q̄ nō neccium dr̄ ꝯtigere. ſ. q̄ ſe hȝ ad eē ⁊ nō eē: ⁊ iō
oportuit diffinire ꝯtigēs in illo mō quo itēdit: ne eēt h̄
ambiguitas de acceptiōe ꝯtigētis: q: nō intēdit de ꝯtin
gēti p̄o poſſi neq3 p̄o neccio: ſȝ de ꝯtingēti p̄o nō neccio:
qd̄ pōt eē ⁊ non eē. p̄ in diffōne ꝯtingētis nō potuit pba
re ꝯuerſionē quā h̄ docet: ⁊ iō poſuit diffōnem.

Dubiuz **Adhuc** dubitaret forte aliqs cū ꝯtingēs neccium ⁊
ipoſſe opponant̄: ⁊ vnū oppoſitoꝝ nō diffini
tur p̄ alteꝝ niſi fuerit relatiuū: vel ſic̄ p̄uatio p̄ habitū:
q̄uo ꝯtigēs diffiniat̄ p̄ neccium ⁊ ipoſſe. ¶ Adhuc q̄re ma
2° gis in diffōne ꝯtigēti cadit neccium ⁊ ipoſſe q̄ eꝯ. ¶ Ad
3° huc cū debeat diffiniri p̄ p̄uationem necc̄y ⁊ ipoſſis. q̄re
magis ſic dic̄. ꝯtigēs eſt q̄ nō exiſte neccio: poſito tn̄ incē
nihil ſeq̄t̄ ipoſſe q̄ eꝯ. ſic. ꝯtigēs eſt quo nō exiſte ipoſſi:
Ad p̄ᵐ poſito tn̄ icē nihil ſeq̄t̄ neccium. ¶ Ad p̄ᵐ dōz eſt q̄ diffō
data p̄ gen⁹ ⁊ dr̄ias q̄ idicāt eēntiā rei nō admittit q̄cū
q3 opponē: verūtn̄ diffō q̄liſcūq3 ſcā p̄p rei cognitionē
hrī pōt dari p̄ p̄uationē oppoſitoꝝ. illō. n. qd̄ me⁹ eſt iter
duo aliqn̄ p̄ p̄uationē illoꝝ cogſcit̄. ſic āt eſt ꝯtigēs iter
neccium ⁊ ipoſſe: neccium āt ſolū ſe hȝ ad eē: ipoſſe vō ad nō
eē. ꝯtigēs aūt h̄ determinatū me⁹ eſt iter h̄: q: pt̄ eē ⁊ p̄ h̄
differt ab ipoſſi: pōt āt nō eſſe: p̄ h̄ differt a neccio. ſic q̄
cū ſit me⁹ p̄ p̄uationē dcōꝝ iter neccium ⁊ ipoſſe: oȝ ipȝ dif
Ad 2ᵐ finiri p̄ p̄uationē vtriuſq3. ¶ Et ex h̄ pȝ rn̄ſio ad ſcdm.
Ad vltᵐ ¶ Ad vltᵐ dōz q̄ neccium pōt ſeq̄ ad nō neccium: ſic̄ ꝯtigēs
ſic̄ veꝝ ex nō veriori: iō nō potuit bn̄ dicere q̄ ꝯtingēti
poſito icē nullū ſeq̄t̄ neccium: ſic̄ potuit dicere q̄ nullū ex
eo ſeq̄t̄ ipoſſe. ipoſſe. n. ex ꝯtigēti nō ſeq̄t̄: ſȝ ex ſolo ipoſſi.

p̄° **Cōſequēter** forte dubitaret aliqs vtꝝ ꝯtingens
cōe equoce dicat̄ de ꝯtigēti neccio ⁊
nō neccio: ſic̄ ipſe dic̄. videt̄ enī q̄ nō: ſic. c⁹ nomē ⁊ rō ſm̄
nomē aſſignata ē cōe: ipȝ p̄dicat̄ vniuoce: ſȝ ꝯtigēs cōe
ſm̄ nomē ⁊ rōnē eādē p̄dicat̄ de neccio ⁊ nō neccio. aſſi
gnet̄ enī rō noīs ⁊ erit vl̄ iſta. ꝯtigēs eſt qd̄ nō eſt ipoſſe:
vel iſta. ꝯtigēs eſt qd̄ eſt potēs eē: ⁊ vtraq3 iſtaꝝ rōnum
dr̄ de neccio ⁊ nō neccio. ¶ Adhuc qd̄ p̄dicatur cōiter de
2° plib⁹ ſȝ rē vnā cōiter repert̄ in illis nō eſt p̄dicatū equo
cū: ſȝ ſic p̄dicat̄ ꝯtigēs de neccio ⁊ nō neccio. ꝯtigēs enī di
cit po^m q̄ndā eēndi ⁊ h̄ inenit̄ i ꝯtigēti qd̄ eſt nō neccium
In opp^m ⁊ in ꝯtigēti qd̄ eſt neccium. ¶ Ad opp^m nihil ſm̄ rē cōe
eſt ꝯdictoꝝ: q̄re ſi aliqd eſt eis cōe ſola voꝝ eſt: ſȝ ꝯtin
gēs eſt cōe neccio ⁊ nō neccio q̄ ſūt ꝯdictoria. q̄ ſolū ſȝ vo
cē cōe eſt: ſȝ tal' cōitas facit equocationē. ¶ Adhuc p̄ᵒ od
2° actū ⁊ ipſe act⁹ nō ſignificat̄ eodē noīe niſi equoce: ſȝ cō
tigēs nō neccium dic̄ q̄ndā pōm ad actū. ꝯtigēs āt neccium
dic̄ ipm actū: q̄re hec duo nō ſignificabunt̄ p̄ nomē cō

tingentis niſi equoce. ¶ Et dōm q̄ ꝯtingens cōe dr̄ de
ꝯtingēti neccio ⁊ nō neccio. nō pure equoce nec vniuoce:
ſȝ analogice: q: tn̄ logicus analogū dicit equocū: iō dicit
in lr̄a ipm dici equoce: ⁊ ſic̄ ipȝ analogice dr̄: ſic ⁊ rō ei⁹
in cōi: ſignat q̄ ꝯtigēs q̄ndā po^m ad eēndū: que gdē po⁹
inq̄ntū po⁹ eſt idifferēter ſe bēt ad eē ⁊ nō eē: ipſa tn̄ put
actui ꝯiūcta eſt: nō hȝ po^m niſi ad eē. p̄ mō inenit̄ ꝯtin
gēs i ꝯtigēti qd̄ eſt nō neccium. 2° in ꝯtigēti qd̄ eſt neccium.
⁊ q: manifeſtū eſt q̄ po⁹ que dr̄ p̄ nomē ꝯtigētis inq̄ntū
hō p̄ ⁊ magis inenit̄ in ꝯtigēti nō neccio. poſteri⁹ aūt in
ꝯtingēti neccio: neccium enim minus bēt de rōne ꝯtigētis
q̄ nō neccium. ex his pȝ analogia hui⁹ noīs ꝯtingēs: ⁊ pȝ āt
rn̄ſio ad rōnes p̄me ptis q̄ōnis. ¶ Ad p̄^m rōne in opp^m Ad p̄ᵐ
dōz q̄ neccium ⁊ nō neccium put cadūt in diuiſione ꝯtin
gētis nō ſūt ꝯdictoria. vtrq3 enīz ſupponit po^m ad eē:
nō neccium aūt ſm̄ q̄ ꝯdicit neccio nihil penit⁹ ponit: ſȝ eſt
idē qd̄ ipoſſe. nō neccium aūt ſm̄ q̄ diuidit ꝯtigēs ponit
po^m ad eē ⁊ nō eē. ſi aūt vere ꝯdictoria accipiant̄ in di
uiſione ꝯtigētis: tūc nō eēt niſi vocis cōitas: nūc aūt nō
eſt ſic̄ dcm̄ eſt. ¶ Ad aliud dōm q̄ ꝯtigēs ſignificat rez Ad 2ᵐ
in mā. ſ. po^m ad eēndū que gdē vt eſt i ꝯtigēti nō neccio
nō eſt ſimplr̄ cum actu. put aūt eſt in ꝯtingēti neccio eſt
ſimplr̄ cū actu: ⁊ ita pȝ q̄ nō ē equocū pure: ſȝ analogū.

Cōſequēter forte dubitabit̄ de mō probādi q̄ Dubiuz
neccium ſit ꝯtigēs. videt̄. n. petere qd̄
eſt i p̄n⁹ cū ſuppōit iſta tria ꝯuerti: nō ꝯtigit eē. ipoſſe eſt
eē. necē ē nō eē. ⁊ ꝯcludit eoꝝ oppoſita ꝯuerti: q̄re eque
ignotum eſt illa tria ꝯuerti ſic̄ iſta. ¶ Et dōm q̄ nō eſt
eque ignotū: q: nō fuit dr̄ia apd̄ p̄hos de ꝯuertibilitate
p̄pōnū tertij ordis modaliū ⁊ 4ⁱ: ſȝ de ꝯuertibilitate p̄
pōnū p̄mi ordis ⁊ tertij: iō hn̄ ſuppōit p̄pōnes tertij or
dis ꝯuerti: ⁊ ꝯcludit idē d̄ p̄pōnib⁹ p̄mi: ⁊ nō petit qd̄ ē i
p̄n⁹ ſȝ ſumit qd̄ notū ē oīb⁹. q̄ āt n̄ fuerit diſſēſio d̄ p̄pō
nib⁹ tertij ordis ⁊ 4ⁱ: ſic̄ d̄ p̄pōnib⁹ p̄ⁱ ⁊ 2ⁱ. pȝ ex li⁹ p̄ier^m.

Alterius forte dubitabit aliqs d̄ ꝯuerſiōe quā do Dubiuz
cet. videt̄. n. ſupfluet̄ cū pri⁹ deti iauit de
ꝯuerſiōe. ¶ Adhuc q̄ negatiue de ꝯtigēti alr̄ ꝯuertant̄
q̄ ille de icē ⁊ de neccio. p̄us dcm̄ ē. ⁊ ita fruſtra h̄ docet
eas ꝯuertere. ¶ Et dōz q̄ ſup̄⁹ dterminauit ꝯuerſionē q̄
eſt i termis: ſȝ nō p̄p h̄ ſupfluit h̄ determiare ꝯuerſionē
p̄ oppoſitas q̄litates q̄ neccio exigit̄ ad p̄ficiendū ſyllos
de ꝯtingēti ip̄fectos. ſciēdū āt q̄ affirmatiue de ꝯtinge
ti ⁊ de incē hn̄t ꝯuerſionē vnā in termis: de q̄ ſupius lo
cut⁹ eſt. aliaz p̄ oppoſitas q̄litates: de qua h̄ loq̄t̄. negati
ue vō vl̄es hn̄t tn̄ illā que eſt p̄ oppoſitas q̄litates. pti
culares vō negatiue hn̄t vtrāq3. ex his patēt queſita.

Cōſequēter forte dubitabit d̄ h̄ qd̄ dic̄ hoīez ca Dubiuz
neſcere nō hr̄e ꝯtinuā neccitatem eo
q̄ nō ſemp̄ eſt hō. ex h̄ videt̄ Ar. ſignificare q̄ ad necci
tatē p̄pōnis exigit̄ neccio entitas reꝝ. ſ. ſubi ⁊ p̄dicati: ⁊
ita ad v̄itatē p̄pōnis exigit̄ v̄a entitas eaꝝ. Sup q̄ dubi
tat̄ ⁊ videt̄ h̄ p̄cē veꝝ: ſic. veꝝ ⁊ ens ꝯuertunt̄: ſȝ ens nō
eſt niſi hēat verā entitatē apd̄ nām: ⁊ nō tn̄ apd̄ aiam. q̄
ſilr̄ nec veꝝ. ¶ Adhuc qd̄ q: eſt. ſupponit an̄ ſe q̄ōnē ſi 2°
eſt: vt h̄ qd̄ an hō ſit aial ſupponit an̄ ſe q̄ōnē iſtā an hō
ſit. q̄ p̄pō ab hac q̄ōne accepta ſupponit an̄ ſe p̄pōnē ab
illa acceptā: q̄re ⁊ v̄itas eius v̄itatē illius: ⁊ ita ad v̄itatē
hui⁹. hō eſt aial. exigit̄ v̄itas hui⁹: hō eſt. ⁊ ita v̄itas p̄pō
nis exigit actualez entitatē ſubei ⁊ p̄dicati. ¶ Adhuc ſi 3°
hō eſt aial: hō eſt ſubm. ⁊ ſi h̄ tūc hō eſt ens. ⁊ ſi eſt ens
hō eſt: q̄re ad v̄itatez hui⁹ hō eſt aial. exigit̄ v̄itas hui⁹:
hō eſt. ⁊ ſic idē qd̄ pri⁹. ¶ Si dicet̄ q̄ ens dr̄ equoce: ſȝ
q̄ eſt nomē ⁊ ſm̄ q̄ eſt p̄ticipium. qn̄ q̄ dr̄ hō eſt ſubm. q̄
hō eſt ens. h̄ tenet ſolū de ente ſm̄ q̄ eſt nomē. vlterius
aūt nō tenet niſi ſȝ q̄ eſt p̄ticipiū: q: ens p̄ticipiū dicit

entitatem actualē.ens aūt nomē dicit entitatē habitu/
dinalem.Sed ↄtra.sicut lucēs est actus lucere:⁊ de ne/
cessitate seqtur:si est lux.ḡ lucet.silr actus entis est esse:
quare necīo seqtur:si est ens.ergo est. ¶ Sed dicet᷑ q̄
eē est act⁹entis non ſm q̄ est nomē:sed pticipiū. Sed
ↄtra.ens qd̄ est pticipium de necītate egredit᷑ ab esse si/
gnato per h̄ vbū est ⁊ non eꝯ.talis enim est rō pticipij:
quare si eē egrediat᷑ ab ente h̄ nō est ab ente qd̄ est par/
ticipiū:sed qd̄ est nomē. ¶ Ad opposita sic:si ad vitatē
ppōnis exigit᷑ vera entitas rex:tūc talis ppō non esset
vera.antichristus erit hō:cesar fuit hō qd̄ est icōueniēs
¶ Si dicet aliqs q̄ illud est itelligēdū nō de vitate p/
positionis de ptcrito vel de futuro:sed ppōnis de pnti:
ↄtra.Chimera est chimera:h̄ est va:vt ↄstat.⁊ tn̄ nō est
va entitas in reb⁹ sigiatis p terminos:eadē aūt rōne:⁊ h̄
erit va.homo est hō:⁊ si non fuerit hō:q̄re ⁊ h̄ homo est
aial.⁊ sic erit vitas in ppōne de pnti absq̄ actuali enti/
2° tate rex. ¶ Adhuc vitas vniuoce dr̄ in ppōne affirma
tiua ⁊ negatiua:sꝫ ad vitatē negatiue non exigit᷑ va en/
titas rex:q̄re nec ad vitatē affirmatiue:q̄uis enim non
eēt nec lignū nec capra nihilomin⁹ eēt h̄ vera:lignū nō
3° est capra. ¶ Adhuc si ad vitatē ppōnis exigeret᷑ actua/
lis entitas rex:tūc vitas ⁊ falsitas eēnt in reb⁹:sicut bo/
6° meta. nū ⁊ malū:⁊ non in cognitione tm̄:cui⁹opp^m vult Arist.
com.8°. expsse vlus finē sexti pme phie.vbi dic̄: q̄ vex ⁊ falsū
4° nō sunt in reb⁹:sicut bonū ⁊ malū:sꝫ in cognitione tm̄.
¶ Adhuc vitas ⁊ falsitas solū ↄsistit circa cōpositiones
⁊ diuisionē:sꝫ ois cōpositio ⁊ diuisio apd̄ aiam inest q̄re
veritas ⁊ falsitas apud aiam est:q̄re cū possint spēs rex
manere apd̄ aiaꝫ:in qua possunt adinuicē cōponi vel di
uid':q̄uis ipse res non sint.pꝫ q̄ vitas ⁊ falsitas potest
eē sine actuali entitate rex.q̄ āt cōpositio ⁊ diuisio sint
apd̄ aiaꝫ pbo.aial enī seipso hoī inest ⁊ nō est cōpositio
ſm rē ⁊ nām que cōponit aial cū hoie.silr asinus seipso
ab hoie diuidit᷑:⁊ nō est ſm rē diuidēs ipsos:q̄re mani/
festū q̄ cū non sit apd̄ rē cōpō ⁊ diuisio erit apd̄ rōnē so
lū:⁊ res rōnis erūt.⁊ sic vr̄ q̄ vitas ppōnis possit eē:sine
actuali entitate rex.ex iā dictis pꝫ quō ↄcedēde sūt p/
positiones ad vtraq̄ ptē q̄nis:verūtn̄ q2 pme rōnes vi/
dent᷑ niti q̄ vitas 2° modo dicta exigat actualē entitatē
Ad p^m rex. ¶ Dōm est ad pmā q̄ h̄ ppositio ens ⁊ vex ↄuer/
tunt᷑.dr̄ de vitate icomplexa:sermo aūt pns est de vita/
te complexa:vel dōm q̄ vitas incōplexa ↄuertit᷑ cū en/
te.h̄ enī exigit entitatē rex ex̄ aiam:sed itellect⁹ entita/
tē actu componētis aut diuidētis componibiles aut di/
Ad 2^m uisibiles. ¶ Ad 2^m dōm q̄ qōnes ordinam⁹ ſm ordineꝫ
quē obseruam⁹ in dubitādo ⁊ adiscendo vbi ordo est q̄
prius dubitam⁹ an sit res.2° an sit hoc vel illud:sꝫ q̄uis
ordiate sint sic questiones pter dictā cām:non tn̄ opꝫ
q̄ ppositio accepta a questione:q2 est.supponat ante se
ppositionē acceptā a questione an sit:vt vitas hui⁹ vita/
tē illi⁹.Alr posset dici ad idē.s.q̄ hec ppositio.homo est
aial.supponit an̄ se istā:homo est.⁊ vitas eius vitatē il/
lius:sed ad vitatē hui⁹:homo est.ſm q̄ accipit᷑ questio
an sit in demr̄atiuis non exigit᷑ actualis entitas hoisꝫ
tm̄ habitualis:sicˀ hēt demōstrari in pn°scdi posterioꝝ.
Ad 3^m ¶ Ad 3^m dōm q̄ ens p̄ ⁊ pncipalr significat ens actuale:
⁊ si sic sumat᷑ tūc non tenet.sꝫ homo est subm:homo est
ens.si aūt cōiter accipiat᷑ pro ente actu vel ente habitu
sic non tenet:est ens ḡ est:q2 ipm est dic̄ pns actuale eē.

Dubium Cōsequenter dubitabit᷑ vlterius de h̄ qd̄ dicit
q̄ cum homo est:aut de necītate:
aut frequēter canescit.dubiū est enim quō hoc sit vex
cū homo canescat:vt in plurib⁹ nisi in senectute. ¶ Et
dōm q̄ ille actus canescere potest dicere motū in cani/
ciem:vel tm̄ motū completū.si dicat motū in canicieꝫ:
sic semp ⁊ de necītate canescit homo cū sit.puenit enim
canities ex incorpatione flegmatis in supiori pte capi/
tis:cuius incorpationis cā est diminutio caloris nālis:⁊
ista incorpatio ⁊ caloris diminutio semp fit ⁊ ↄtinuo.si
aūt dicit tm̄ motū completū:sic vt frequēter canescit
hō:in plurib⁹enim si maneant ad etatē puenit canities.

Dubium Vlterius forte dubitabit᷑ de eo qd̄ dicit ↄtingens
natū non ↄuerti in idē genus ↄtingētis.
videt᷑ enī q̄ sic:q2 cū tā ↄtingēs natū q̄ infinitū sit nō
necīuꝫ ⁊ possit eē ⁊ nō eē:qua rōne vnū ↄuertit᷑ in idem
2° gen⁹ ↄtingētis ⁊ reliquū. ¶ Ad idē q̄n inatū est vnū op/
positoꝝ ieē ⁊ reliquū inatū est ieē nisi vnū isit determi
nate.cū ḡ ↄuersio ↄtigētis nati sit iter opposita si vnū il
loꝝ natū est ineē ⁊ reliquū nisi alteꝝ determiate isit:⁊
ita videt᷑ q̄ natū ↄuertat᷑ in natū.Adhuc h̄ est de ↄtigē/
ti nato:ↄtigit hoiem nō canescere.⁊ dic̄ q̄ ↄtingēs natū
ↄuertit᷑ vsq̄ in nō necīum:q̄re ista ↄuertet᷑ in hāc.non
neēe est hoieꝫ canescere.⁊ si h̄ nō erit ↄuersio p opposi/
tas q̄litates:cū vtraq̄ necīa sit:nec erit ↄuersio a nō eē
in esse nec eꝯ.sicut prius docuit Ar.ↄuertere ppōnes
de ↄtingēti. ¶ Et dōm q̄ ↄtingēs natū non ↄuertit᷑ in
Ad p^m ↄtingēs natū:sꝫ in ↄtingēs pro poli. ¶ Ad p^m dōm q̄ in
syllogiçādo arg^m nō valet.ↄtingēs enī natū hꝫ cām ordi
natā magis ad vnā ptē pter qd̄ ei⁹necīo nō hꝫ cām ta
lē:⁊ ideo nō ↄuertit᷑ in idē gen⁹ ↄtigētis.ↄtingēs aūt īfi
nitū nō hꝫ cām ordinatā:sꝫ equalr se hꝫ ad vtrāq̄ ptē:
Ad 2^m pp qd̄ ⁊ sua negatio ↄsilis ē. ¶ Ad 2^m dōꝫ q̄ h̄ ppositio.
si vnū oppositoꝝ ⁊c̄.iest:reliquū natū est ieē nisi alteꝝ
determiate isit:nō est va neq̄ itelligēda nisi in ↄ̄rijs i/
cōplexis:cuiusmodi sunt sanū ⁊ egrū ⁊ hm̄.h̄ aūt fit ser/
mo de oppositis cōplexis que si reducant᷑ ad icōplexio/
nē reducet᷑ ad ↄ̄dictoria h̄ mō: canescere nō canescere.
Ad vlt^m ¶ Ad vltimū dōꝫ q̄ h̄ negatiua:hoieꝫ nō canescere nō
ē de ↄtigēti nato.hoc enī ipꝫ nō canescere inatū nō est:
sed eius opp^m.nec īfinitū:q2 equalr nō se hēt ad eē ⁊ nō
esse:q̄re relinqtur q̄ sit cōe vtriq̄.s.possibile vel de cō/
tingēti pro possibili:vn̄ pꝫ q̄ ↄtingēs natū inq̄tum hē
non,multū sumit᷑ sub negatione:sꝫ sumit᷑ positiue:vt ca
nescere in senectute qd̄ est natū in plurib⁹:canescere in
iuuētute qd̄ est natū in paucioub⁹:⁊ huius.quaꝝ nega/
tiones magis nō inate sunt:vn̄ vult Arist.per suā lrām
expsse q̄ affirmatiua de ↄtingenti nato ↄuertit᷑ in ↄtin/
gens nō eē:qd̄ est idē ei qd̄ est nō neēe: q̄si velit signifi/
care q̄ tale ↄtingēs noiat᷑ per affirmatiuā vniulr. qn̄ ḡ
dicit:ↄtingēs natū ↄuerti vsq̄ in nō necīum:h̄ itelligē/
dū est de ↄtingēti nato vbi affirmat᷑ eē. ¶ Sed tūc du/
bitat᷑ quare si tā in ↄtingēti nato q̄ infinito sit ↄuersio
per oppositas q̄litates.ad h̄ aūt q̄ fit talis ↄuersio opꝫ
esse ↄuerti cū nō esse. Dubitari pōt qualr h̄ pōt esse in
ↄtigēti nato:q2 si ↄtingēs natū ſm q̄ hui⁹ affirmatiuū
est ⁊ cadit sup esse ⁊ ↄuertit᷑ in nō esse:⁊ illud ↄtingere
non esse sit de ↄtigēti cōi:a cōi vo ad speciale non tenet
arg°.ergo a ↄtingere nō eē ad ↄtingere eē nō erit ↄuer/
sio apud ↄtingens natū:⁊ si h̄ tūc nō est ↄuertere a non
esse in esse sub modo ↄtingētis:sꝫ solū ecōuerso:q̄re nō
In opp^m erit ibi ↄuersio nec ↄuertibilitas. ¶ Oppositū tn̄ appa/
ret manifeste in terminis:q2 si ↄtingit hoiem nō canesce/
re ↄtingit ⁊ canescere:sicut eꝯ.⁊ si ↄtingit eē musicum
ↄtingit non eē musicū:sicut ecōuerso. Et potest dici q̄
si ↄtingēs ↄuertat᷑ vsq̄ in ↄtingere nō eē bene tenet vt
dcm̄ est:⁊ illud ↄtingere non esse cum non possit esse de
ↄtingēti nato nec īfinito:vt osūsum est:erit de ↄtingenti
pro poli.ab illo aūt ↄtigere non eē vsq̄ in ↄtingere esse
fieri pōt pcessus grā māe.q̄uis eni forma argumētādi
non sit

nõ ſit bona:ꝗre ꝓcedit a ſupiori ad inferiꝰ:nõ eſt tñ in uenire ꝯtigẽs natũ ꝯuerſuz in ꝯtigere nõ eẽ gn ecõuer ſo poſſit eẽ ꝯuerſio:ꝛ ħ eſt ex habitudine terminoꝝ gbꝰ ineſt ꝯtingẽtia nata magis ꝙ̃ ex forma argumentandi.

Dubiū **Alterius** autẽ dubitabiẽ forte de eo qõ dicit circa dici de oi in ꝯtingẽtibꝰ.qꝛ eni in ꝑcedentibus nõ determinauit diuerſum modũ accipiẽdi de oi in neꝛ̃ys nõ deberet ħ dare diuerſuz moduz dici de oi in ꝯtingẽtibꝰ.¶ Sꝫ diciẽ ꝙ ꝓpõnis de neꝛ̃io nõ eſt duplex intẽtio:ſicẽ ꝓpõnis de ꝯtingẽti.Sꝫ ꝫ.ſicut ħ ꝓpõ.oẽ.b.ꝯtingit eſſe.a.duplicẽ hꝫ intẽtionẽ.vel ꝙ oẽ qõ eſt.b.ꝯtingit eẽ.a.vel qꝛ oẽ qõ ꝯtingit eẽ.b.ꝯtigit eẽ a.ſeqẽ.oẽ.b.de neꝛ̃itate eſt.a.vel dr̃ ꝙ oẽ qõ eſt.b.de ne ceſſitate eſt.a.vel oẽ qõ neceſſe eſt eẽ.b.neceſſe eſt eẽ.a. ¶ Adhuc ſicut ꝓpõ de ꝯtingenti aliqñ accipiẽ cũ alia de ꝯtingenti.aliqñ cũ alia de ineẽ ad ꝯſtituẽduz ſyllm: ſic ꝛ ꝓpõ de neꝛ̃io.aliqñ accipiẽ cum alia de neꝛ̃io.aliqñ cũ alia de ineſſe.ꝗ ſi ꝓpõ de ꝯtingẽti ꝑꝑ ſuã duplicẽ acceptionẽ:duplicẽ hꝫ intentionẽ:qꝛ cũ alia de ꝯtingenti accipiẽ ſub hac intẽtiõe.oẽ qõ ꝯtingit eẽ.b.ꝛ cũ alia de ineẽ accipiẽ ſub iſta.oẽ qõ eſt.b.ꝛc̃.videẽ ſilr ꝙ duplex erit intẽtio in ꝓpõne vl'i de neꝛ̃io ꝑꝑ duplicẽ eius acceptionẽ.ita ꝙ ſub iſta intentiõe.oẽ qõ neꝛ̃e eſt eẽ.b.neꝛ̃e eſt ꝛc̃.accipiẽ cũ alia de neꝛ̃io ad ꝯſtituẽdũ ſyllm vniformẽ.ſub iſta vo.oẽ qõ eſt.b.neꝛ̃e eſt ꝛc̃.in mixtione neꝛ̃ia ꝛ ineẽ:vbi minor eſt de ineẽ.Et dõꝫ ꝙ vl'is de neꝛ̃io hꝫ illas duas intẽtiões ſicẽ opponiẽ:ſꝫ iſeꝑabiles ſunt abinuicẽ:qꝛ ſi oẽ.b.ex neꝛ̃itate eſt.a.tũc.a.eſt inſeparabile ab o i.b.ita ꝙ ab oi qõ de neꝛ̃itate ẽ.b.ꝛ qõ eſt b.ſimplr.eo ꝙ ineẽ ſimplr ꝛ ex neꝛ̃itate ineẽ nõ diuerſificãt inherẽtiã:niſi ẽm rõnẽ tm̃:ſꝫ vtraqꝫ dicit actualẽ inherẽtiã ꝛ ↄ̃tialẽ.ꝛ qꝛ ita eſt:iõ nõ diſtinxit Ariſt. in ꝑcedẽtibꝰ dici de oi in neꝛ̃arys per dictas ſuas intẽtiones cũ nõ diuerſificẽt inherentiã:ꝛ ħ liquet per ħ ꝙ in mixtiõe neꝛ̃y ꝛ ineẽ nõ accipiẽ illa de ineẽ:niſi de ineẽ ſimplr:ꝗ forte ẽm rẽ nõ differt a ꝓpõne neꝛ̃ia ꝙ̃uis differãt ẽm modũ.ineẽ aũt ꝛ ꝯtingẽter ineſſe ſeparabilia ſunt abinuicẽ:ꝛ diuerſificãt inherẽtiã ꝑ actuale ꝛ potẽtiale:ꝛ ꝑꝑea cũ ẽm iſtã duplicez inherentiã diuerſimode accipiaẽ ꝓpõ de ꝯtingẽti:oportuit ħ Ariſt.has duas itẽtiões eiꝰ qõ eſt dici de oi in ꝯtingẽtibꝰ determinare.

Alterius forte dubitabiẽ quo illa de ꝯtigẽti dat itelligere illã de ineẽ:nõ eni ſeqẽ ſi ꝯtingit ineẽ:ꝗ ineſt.ꝛ ita nec intelligiẽ illa de ineẽ in illa de ꝯtingẽti:ſicut ꝯñs in añte.¶ Adhuc cũ tale ꝯtigens indifferẽter ſe hẽat ad eẽ ꝛ nõ eẽ:qua rõne ibi itelligiẽ affirmatiua de ineẽ ꝛ negatiua.ꝗre ſic bñ exponeẽ.oẽ qõ nõ eſt.b.ꝯtingit eẽ.a.ſicut ſic.oẽ qõ eſt.b.ꝛc̃.Et dõm ꝙ in ꝓpõne de ꝯtingẽti modus ꝯtingẽtie cadens ſuper extrema amplificat eoꝝ ſuppõnẽ.vñ ſi ꝯſidereẽ ſubm ꝓpõnis talis ẽm ꝙ modus ꝯtingẽtie extẽdit ſuã vtutẽ in ipm põt accipi ꝓ oi eo qõ ꝯtingit eẽ ſub eo:ꝛ inde hꝫ ꝓpõ talis iſtã intẽtionẽ.oẽ qõ ꝯtingit eẽ.b.ꝛc̃.ſi aũt ꝯſidereẽ ſubm in ſe ſine mõ ꝯtingẽtie inquãtũ eſt qõdam vl'e actu ꝯtinẽs ſub ſe inferiora:ſic hꝫ cõparationez ad ꝯtẽta per actualẽ inherentiã:ꝛ ſi ħ hꝫ ꝓpõ talis iſtã intentionẽ.oẽ qõ eſt.b.ꝛc̃.ſic ꝗ rõne continentie hꝫ accipi ſub ſubto iplicatio de ꝯtingenti:rõne aũt ipſiꝰ ſubti in ſe ꝛ cõparati ad actualr cõtenta ſub eo dꝫ accipi ſub eo implicato de ineſſe:ꝛ per ħ patet rñſio ad oppoſita. Dic notandũ eſt ꝙ implicatio circa ſubm ſumens inherentiã ꝯtingentialẽ ſigñat minorẽ ꝓpõnẽ de ꝯtingẽti:ꝛ implicatio de ineſſe ſigñat minorẽ de ineſſe vel de neceſſario:vnde ſub tali ſenſu:oẽ qõ ꝯtingit eſſe.b.ꝯtingit eſſe a.iplicaẽ totus ſyll's vniformis de contingenti.ſub hoc ſenſu aũt oẽ qõ eſt.b.contingit eſſe.a. implicatur totus syll's mixtꝰ de ꝯtingenti ꝛ ineẽ:vel de ꝯtingẽti ꝛ neꝛ̃io.

Ultimo forte dubitabit aliqs:quare nõ ponat tertiam intentionẽ ꝓpõnis de ꝯtingẽti.ſ.hãc oẽ qõ neꝛ̃e eſt eſſe.b.ꝯtingit eſſe.a.videẽ eni ꝙ deberet eã ponere:qꝛ qõ ꝯtinet ſupius:ꝯtinet iferius:ſed ineſſe ſimpliciter eſt ſuperius ad neceſſario ineſſe:quare cum ꝓpõ de ꝯtingenti ꝯtingat ineſſe ſimplr ꝯtinebit ꝛ ex neceſſitate ineſſe:ꝛ ita omittit Ariſto.vnã intentionem talis ꝓpõnis. ¶ Adhuc ſi ħ intẽtio.oẽ qõ ꝯtingit eẽ.b.ꝛc̃. faciat gñationẽ vniformẽ ſylloꝝ de ꝯtingenti:ꝛ ħ intẽtio.omne qõ eſt.b.ꝛc̃.faciat gñatiõnẽ mixtam ꝯtingentis cum ineſſe:eadẽ rõne erit intentio tertia faciẽs mixtionẽ cũ neꝛ̃io.ꝛ ħ nõ eſt niſi iſta vt videtur:oẽ qõ neꝛ̃e eſt eſſe.b.ꝯtingit eſſe.a.quare vt videẽ inſufficiẽter dat intẽtiones vl'is de ꝯtingenti. ¶ Et dõꝫ:ꝙ ibi eſt illa tertia intentio ſicut oppoſitũ eſt ex cõparatiõe ſubti ad ea gbus neꝛ̃io ineſt:ſed omittit eã:qꝛ nõ ſeparaẽ a 2ª intẽtione:imo per eã intelligiẽ:qꝛ ibi ineſſe ſimplr ꝛ ex neceſſitate ineſſe nõ diuerſificat inherentiã vt ꝑdictũ eſt: iõ per hanc intentionẽ.oẽ qõ eſt.b.ꝛc̃.intelligiẽ ſufficiẽter reliqua:ꝛ per hanc intentionẽ.oẽ qõ eſt.b.ꝯtingit eẽ a.habemus ſufficientẽ intentionẽ ſylli de ꝯtingẽti mixto cũ ineẽ:ꝛ de eodẽ mixto cũ neceſſario:ſicut pꝫ intuẽti:qꝛ illa de ineſſe que accipiẽ cũ mixtione cum ꝯtingẽti debet eſſe de ineſſe ſimplr:ꝛ nõ vt nunc:ſicut patebit in ſequentibus:patet igiẽ ex his reſponſio ad oppoſita.

Dubiū

2°

84

QUãdo igiẽ ꝯtingit.a.oi.b. ꝛ.b.oi.c. erit ſyll's perfectꝰ:qm̃.a. ꝯtigit oi.c. ineẽ.Hoc aũt manifeſtuz eſt ex diffõne. Nã ꝯtingere oi ineẽ ſic dicebamus. Silr aũt ꝛ ſi.a.ꝯtingit nulli.b.b.aũt oi.c.qm̃ cõtingit.a.nulli.c. Nã de quo.b. ꝯtingit.a.nõ ꝯtigere hoc erit nullũ dimittere de his que ſub.b. ꝯtigunt. Qñ aũt.a.ꝯtigit oi.b.b.aũt nulli.c. cõtingit per aſſumptas qdem ꝓpões nullus fit ſyll's.ꝯuerſa aũt.b.c.ẽꝫ ꝯtingẽs fit idẽ q ꝛ pꝛiꝰ. Qm̃ eni ꝯtingit.b.nulli.c.ineẽ ꝯtingit ꝛ oi ineſſe.Hoc aũt dictũ eſt prius. Quare ſi.b.qdẽ oi.c. a.eni omni.b.rurſus idẽ fit ſyll's. Silr aũt ꝛ ſi ad vtraſqꝫ ꝓpoſitiones negõ ponaẽ ꝯtingere. dico aũt vt ſi.a.contingat nulli.b. ꝛ.b.nulli.c. Nã ꝑꝑ aſſumptas ꝓpões nullus fit ſyll's. cõuerſus aũt rurſus idẽ fit q ꝛ pꝛiꝰ. Manifeſtũ qm̃ negatione poſita ad minorẽ extremitatem vel ad vtraſqꝫ ꝓpões:aut nõ fit ſyll's:aut fit qdẽ:ſꝫ nõ ꝑfectus:ex ꝯuerſione.n. fit neꝛ̃arius.

Poſtꝙ̃ determinauit ꝑncipia añcedentia gñõnez ſylli de contingenti.ħ proſequiẽ ipſam generationẽ:ꝛ diuidiẽ in tres.qꝛ ꝑ̊ determinat hanc generationẽ.in ꝑ̊ figura.2ª in 2ª.3ª in 3ª.ꝑ̊ª in duas. In ꝑ̊ª determinat generationem vniformẽ ſylloꝝ de ꝯtingenti in ꝑ̊ª figura.in 2ª generationem mixtã eorũdez in eadẽ figura cũ dicit(Si aũt ħ qdez ineſſe.)ꝑ̊ª in duas.in ꝑ̊ª dat ꝯiugationes vtiles.in 2ª inutiles cum dici(Si aũt que ad maiorez.)ꝑ̊ª in duas.in ꝑ̊ª dat vtiles vl'es. in 2ª particulares cum dicit(Si aũt altera propoſitionuz.) ꝑ̊ma in duas.in ꝑ̊ma dat ꝯiugationes vl'es vtiles ꝛ perfectas.ꝛ ſunt due.quaꝝ ꝑ̊ma conſtat ex vtraqꝫ affirmatiua:ꝛ perficiẽ per dici de omni in cõtingentibus.ſcda

hꝫ maiorē negatiuā: ꝛ minorē affirmatiuā: ꝛ pficiť per dici de nullo in ꝯtingētibꝰ. ꝛ ħ est (Qm̄ igiť ꝯtigit.) In 2ᵒ dat ꝯiugōnes vl'es vtiles ꝛ iperfectas. ꝛ sunt due. q̄ꝝ vna hꝫ minorē negatiuā tm̄: ꝛ perficiť per ꝯuersionem illius minoris per oppositas q̄litates. alia vō hꝫ vtraq̄ negatiuam: ꝛ perficiť per ꝯuersionē vtriusq̄ vel minoris tm̄. ꝛ ħ est (Quando aūt. a. contingit esse. b.) Cōsequenter epilogat. ꝛ ħ est (Manifestum est igitur.)

¶ Si aūt altera qdē ꝓpositionū vniuersalis: altera autem particularis sumatur: ad maiorē extremitatē posita vl'i syll's erit perfectus. Nā si. a. omni. b. contingit. b. autē alicui. c. continget. a. alicui. c. inesse. hoc autem manifestū est ex diffinitiōe de omni cōtingentis. Rursum si a. cōtingit nulli. b. b. autem cōtingit alicui. c. inesse: necesse est. a. cōtingere alicui. c. nō inesse. Demōstratio autem eadem. Si autem priuatiua sumať ꝓpō ꝑticularis: vl'is aūt affirmatiua pōne aūt silr se habeant: vt si. a. oi. b. cōtingit. b. aūt alicui. c. nō inesse per sumptas quidē ꝓpōnes nō fit syll's: ꝯuersa āt particulari ꝛ posita. b. alicui. c. ꝯtigere ieē: eadē erit ꝯclō que ꝛ prius: quemadmodū in his que a principio.

¶ Cōsequēter dat ꝯiugōnes vtiles ꝑticulares ꝛ ꝓcedit sic. ꝑ dat pfectas que sunt due. q̄ꝝ vna ꝯstat ex affirmatiuis: ꝛ pficiť per dici de oi in ꝯtigētibꝰ. alia āt hꝫ maiorē negatiuā ꝛ pficiť ꝑ dici de nullo ꝛ vtrobiq̄ est mīor ꝑticularis affirmatiua. ꝛ ħ est (Si āt altera qdē) 2ᵒ ponit vnā iperfectā hn̄tē mīorē ꝑticularē negatiuā: ꝛ maiorē vl'ēm affirmatiuā: que pficiť per ꝯuersionē minoris. Aliā aūt. s. ꝯstantē ex negatiuis omittit: q: ex ꝓcedētibꝰ sufficiēter itelligiť. ꝛ ħ est (Si āt ꝓuatiua sumať.)

¶ Si āt que ad maiorē extremitatē est particularis: que ad minorē vl'is: siue vtraq̄ affirmatiue ponanť: siue priuatiue: siue non sil'is figure: siue vtraq̄ idefinite: siue particulares nullo mō erit syll's. Nihil eni ꝓhibet. b. trāscēdere a. ꝛ nō ꝑdicare de equis: in quo aūt. b. trāscendit. a. sumať. c. huic eni neq̄ omni: neq̄ nulli: neq̄ alicui: neq̄ nō alicui ꝯtingit. a. inesse siquidem ꝯuertanť ſm ꝯtingere ꝓpositiones: ꝛ. b. pluribus cōtingit q̄. a. inesse. Ampliꝰ aūt ꝛ ex terminis manifestū: nā sic se habētibus ꝓpositionibus ꝯtingit. ꝛ primum postremo nulli ꝛ omni ex necessitate inesse. Termini cōmunes oium inesse quidē ex necessitate: aial albū homo: non cōtingere hō animal album vestis.

¶ Cōsequēter determiat ꝯiugōnes inutiles ꝛ ꝓcedit sic. ꝑ dicit: ꝙ oēs ꝯiugōnes inutiles sunt in qbꝰ maior vel vtraq̄ est ꝑticularis. ꝛ ħ est (Si āt que ad maiorē.) 2ᵒ ħ ondit ꝛ diuidiť in duas. q: ꝑ ondit eas eē inutiles q̄tū ad ꝯnē de ꝯtigēti. 2ᵒ vl'r q̄tū ad oēs ꝯnē ibi 2ᵒ (Manifestū est g̊.) q̄tū ad ꝯnē de ꝯtigēti ondit 2ʳ inutilitatē. ꝑ ꝑ rōnē sic. si maior vel vtraq̄ fuerit ꝑticularis pōt mediū eē in plus maiore extremitate: sed cū mediū est in plus ea pōt illud accipi ꝓ mīore extremitate: in quo mediū excedit maiorē extremitatē: ꝛ tūc nec maiorem ꝯtigit ineē oi mīori extremitati: neq̄ alteri: neq̄ alicui necnō oi: ꝛ ita nō seqť ꝯclō de ꝯtingēti: si maior vl' vtraq̄ fuerit ꝑticl'aris. ħ rō pꝫ: si sumať mediū aliqs terminꝰ accītalis. extremitates vō due sub eo ꝯtētē dispata vt aial: albū: tunica: ꝛ ħ est (Nihil eni ꝓhibet.) 2ᵒ ondit idē per ꝯtītiā in terminis ponēdo terminos: vbi cū ꝑmissis stat vl'is affirmatiua de nec̄io. ꝛ ita pꝫ ꝙ nulla negatiua de ꝯtigēti seqť. nec ēt negatiua de ieē aut de nec̄io alios aūt ponit: vbi stat vl'is negatiua de nec̄io: ex quo pꝫ ꝙ nulla affirmatiua de ꝯtigēti seqť: nec ēt affirmatiua de iesse: aut de nec̄io. ꝛ ħ est (Amplius aūt ꝛ ex ꝛc̄.)

¶ Manifestū est igiť: qm̄ hoc mō se hn̄tibꝰ terminis nullo mō fit syll's. Nā ois syll's vel eius qd̓ est ineē vel ex nec̄itate vel ꝯtingere. hic aūt neq̄ ineē: neq̄ nec̄ius: manifestū est: qm̄ est. Nā affirmatiuus perimiť priuatiuū: ꝛ priuatiuus affirmatiuū: relinqtur ergo ꝯtigere: hoc aūt ipossibile: ostensum est eni: qm̄ sic se hn̄tibus terminis: ꝛ oi postremo primum ineē ꝛ nulli ꝯtingit ex nec̄itate: q̄re nō erit ꝯtingēs syllogismꝰ: nā nec̄iū nō erit ꝯtingēs. Manifestū aūt qm̄ cū vl'es sint termini in ꝯtingētibꝰ ꝓpōnibꝰ semper fit syll's in pria figura siue sint ꝑdicatiui siue priuatiui: veꝝ ex ꝑdicatiuis qdē perfectꝰ: ex priuatiuis āt iperfectꝰ. Oꝫ aūt ꝯtingere sumere nō in necessarijs: ſꝫ ſm dictā diffinitionē aliquotiēs autē latet huiusmodi.

¶ Cōsequēter ostēdit ꝙ dicte ꝯiugatiōes inutiles sunt quo ad oēm ꝯnē sic. omnis syll's aut ꝯcludit ꝯnē de inesse: aut de nec̄io: aut de ꝯtingēti. sed ex dicta dispōne nulla istaꝝ seqť: g̊ dispō inutilis est respectu ois ꝯnis. ꝑ ponit ꝯnē. ꝛ ħ est (Maifestū.) 2ᵒ maiorē. ꝛ ħ est (Nā ois syll's.) 3ᵒ ostēdit minorē: ꝛ ꝓcedit sic. ꝑ manifestat ꝙ nō seqť ꝯclō de incē: nec de nec̄io sic. affirmatiua de incē ꝛ de nec̄io interimunť seq per ħ ꝙ negatiua stare pōt ꝛ ecōuerso: negatiua de incē ꝛ de nec̄io interimunť seq per ħ ꝙ affirmatiua stare pōt: sicut pꝫ ex ꝑhabitis terminis: ꝛ ita neq̄ seqť affirmatiua nec negatiua de incē aut de nec̄io. ꝛ ħ est (Hic aūt inesse.) 2ᵒ ostēdit ꝙ nō seqť ꝯclō de ꝯtingēti sic: ex quo nō seqť ꝯclō de ieē aut de nec̄io. ꝯstat ꝙ si alia seqť illa erit de ꝯtigēti: ſꝫ ħ nō seqť: q: n. stare pōt affirmatiua de nec̄io: nō pōt sequi alia negatiua de ꝯtingēti: ꝛ q: pōt stare negatiua de necessario: nō pōt sequi alia affirmatiua de ꝯtingenti. ꝛ ħ est (Relinquiť ergo.) Cōsequēter epilogat addēs: ꝙ nō accipiť ħ ꝯtingens pro necessario: sed ſm diffinitionē prius datā. s. ꝙ neq̄ est necessariū neq̄ impossibile: ꝛ in hoc est multotiens difficultas ad determinādū. s. inter modos ꝯtingētis. ꝛ ħ est (Manifestū est aūt qm̄.)

Hic posset aliqs dubitare q̄dā de sufficientia in ꝓcessu Ari. dicit eni ꝯtingēs triplr. s. necessariū nō necessariū ꝛ possibile. sed supra determinatum est de ꝯtingenti qd̓ est necessariū: hic aūt determinat generationē sylli de ꝯtingenti qd̓ est nō necessarium. queriť ergo quare nusq̄ determinat generationē syll'i de ꝯtingenti pro possibili. videnť eniꝫ deesse. ix. capitula. tria de gn̄atione vniformi per tres figuras. tria etiā de mixtione eius cum inesse. tria de mixtione eius cū ꝯtingenti necessario. ꝛ tria etiā de mixtiōe eius cū ꝯtingenti pro nō nec̄io. ¶ Et dōm ꝙ ꝯtingēs pro possibili est cōe. ꝛ dictū ſm genꝰ: ꝛ non est aliquid actualiter

ter nisi in suis spēbus que sunt ꝯtingens necīū ⁊ nō ne-
cessariū: quare nec potuit nec debuit aliter determina-
re gnātionē sylli de ꝯtingēti nisi ſm istas spēs: q̄re cū h̄
faciat sufficienter p3 sufficientia in ꝓcessu eius: ⁊ ita ni-
b^m hil omittit de agēdis. ¶ Cōsequenter forte dubitaret
aliqs de vtilibus ꝯiugōnib^9. pōt eni fieri instātia ꝯ̄ eas
vbicūq3 accipit medi^9 termin^9 accītalis ⁊ extrema duo
sub se ꝯtēta in eodē gn̄e: vel duo dispata: sicut aīal albū
hō: vel aīal albū lapis. si. n. fiat sylls sic. ꝯtingit oē albū
eē aīal. ꝯtingit oēm hoiem esse albū: vel oēm lapidē: nō
2^m erit ꝯclō de ꝯtingēti: s3 de necīo vel ipoſſ. ¶ Adhuc q̄ri
tur quō accipiēdi sunt termini maioris ꝓpōnis hui^9 ge-
nerationis: h̄ est pro quo. b. supponat. ⁊ pro quo. a. ois eni
termin^9 aut est subalis: aut accītalis: aut ergo h3 maior
ꝓpō accipi in duob^9 terminis accītalib^9: aut in duob^9
substātialib^9: aut in vno subali: ⁊ altero accītali: ⁊ voco
terminū subalē qui per modū substātis sigāt. accītalē
qui per modū accītis ad alteꝝ: si debeat sumi maior ꝓ-
positio in duob^9 terminis accītalibus. ꝯ̄. oē grāmaticū
ꝯtingit esse albū: oē nigrū ꝯtingit esse grāmaticū: nō tn̄
ꝯtingit oē nigrū eē albū: si ex duob^9 subalib^9. ꝯ̄. talis nō
est de ꝯtingēti determinato h̄: sed vel de necīo: vt oēm
hoiem esse aīal: vel de ipoſſibili: vt oēm hoie3 eē asinū:
si ex altero subali: ⁊ altero accītali: aut g̃ subm termin^9
est subalis: ⁊ p̄dicatū termin^9 accītalis: aut ecōuerso. si
p̄ mō. ꝯ̄. ꝯtingit oēm hoiem esse albū. ꝯtingit oē nigru3
eē hoie3. nō tn̄ ꝯtingit oē nigrū esse albū. si 2° mō. tunc
redit oppō p̄^a. q2 ꝯtingit oē albū esse aīal: ⁊ oēm hoiem
esse albū: nō tn̄ ꝯtingit oēm hoiem eē aīal: imo necē est:
g̃ difficultas est in qōne quō accipiēdi sunt termini in
Ad p̄^m hac gnōne. ¶ Ad p̄^m dōm est: q2 vl'r q̄ñcūq3 in vniformi
gnōne de ꝯtingēti subm maioris est termin^9 accītalis:
⁊ p̄dicatū eiusdē terminus subalis: est maior falsa: q2 is
est sensus: oē qō ꝯtingit esse. b. ꝯtingit esse ⁊c̄. vn̄ cū acci-
pit pro maiori talis ꝓpō: oē albū ꝯtigit esse aīal: hec est
falsa: q2 accipit sub hac intentiōe: oē qō ꝯtingit esse al-
bū: ꝯtingit esse aīal: qō falsum est: q̄uis nihil fuerit al-
bū nisi aīal: ꝯtingit tn̄ multa fieri alba: que pōe est esse
aīalia: sicut ligna lapis ⁊ hō: quare mediū in ista gnōne
Ad 2^m nō d3 esse termin^9 accītalis: cū maior termin^9: vel ma-
ior extremitas sit eēntialis. ¶ Ad 2^m dōm: q2 maior ꝓ-
positio in hac gnōne duplr̄ potest accipi. s. aut ex vtroq3
termio accītali: aut ex subro subali: ⁊ p̄dicato accītali.
¶ Ad op^m ꝯtra p̄^m istoꝝ dō3 q2 maior est vera. s. oē grā-
maticū ꝯtingit esse albū: q2 oē qō ꝯtingit esse grāmati-
cū ꝯtingit ⁊c̄. minor aūt distinguēda est: q2 cū dicit. cō-
tingit oē nigrū esse grāmaticū: aut accipit iste termin^9
niger pro q̄litate p̄: ⁊ pro subro scōario: ⁊ tunc falsa est:
aut ecōuerso. ⁊ tūc vera est: q2 sube que ia3 nigra est cō-
tingit incē grāmaticū. cū aūt ꝯcludit: g̃ ꝯtingit oē nigꝝ
esse albū: hic incidit eadē distinctio ⁊ eo mō quo minor
est vera: seqtur ꝯclō vera: eo mō quo minor falsa: ⁊ ꝯclō
falsa. ¶ Ad op^m ꝯ̄ 2^m iā p3 r̄n̄^o: q2 cū dicit. cōtingit oēm
hoiem eē albū: ꝯtingit oē nigrū eē hoie3. g̃ ⁊c̄. distiguē-
da est minor: ⁊ ꝯclō ⁊ dicat idē qō p̄us: iā g̃ p3 r̄n̄sio ad
2^m. Sciēdū aūt q2 adhuc 3° mō pōt accipi ꝓpō vera de
ꝯtingēti: sed nō maior in ista gnōne. s. q2 subm est termi-
nus accītalis ⁊ p̄dicatū subalis sic. oē albū ꝯtingit esse
aīal. h̄ eni pōt eē vera sub hac intētiōe: oē qō est albu3:
ꝯtingit eē aīal. vt si nihil fuerit albū nisi aīal: s3 nō pōt
eē vera sub hac intētione: oē qō ꝯtingit eē albū: ꝯtingit
esse aīal: rōne p̄ius dicta: ⁊ iō talis ꝓpō nō pōt esse ma-
ior in ista generatione vniformi. 4° aūt mō q̄n vtrq3
termin^9 subal' ē nō fit ꝓpō de ꝯtigēti ſm p̄itē itētionē.
¶ Ulterius aūt quereret aliqs sub q̄ intētiōe vniuersalis
de ꝯtingenti accipi d3 minor vniuersalis in ista gnōne:
q2 iam dictū est: q2 maior semꝑ h̄ accipit sub hac itētio-
ne: oē qō ꝯtingit esse. b. ⁊c̄. vr̄ eni q2 oporteat minorē ac-
cipi sub eadē acceptiōe: vl' equoce dicet ꝯtingēs in pre-
missis ⁊ differēter accipiet. Oppositū aūt videt per h̄
q2 minor nō respicit maiorē ꝓpōnē sub se sumēdā sicut
maior: vn̄ i3 maior cū respiciat minorē de ꝯtingēti: ne-
cessario hēat istā intētionē: oē qō ꝯtingit ⁊c̄. non tn̄ op3
minorē hr̄e eadē acceptionē: cū nullā ꝓpōnē respiciat
tanq̄ sub se sumēdā: q̄re cū minor de ꝯtingēti vl'is du-
plicē hēat intētionē q̄cūq3 illaꝝ extite vera poterit mi-
nor eē vera. Et h̄ ꝯcedēdū est. vn̄ ꝓpō minor est vera in
ista gnōne ꝑ q̄cūq3 itētiōe inueniat vera maior. ¶ Ad
oppositionē dō3: q2 ꝑꝑ h̄ nō diuersificabit ꝯtingēs: nec
equocabit q̄uis minor veritatē hēat pro vna intētione
iā dicta ⁊ maior pro alia. ¶ Cōsequenter forte dubita-
bit de eo qō dicit h̄ eē sylli ipfectū cū minor vel vtra-
q3 negatiua est. p̄^a eni figura cū sit per ꝯuersa3 factā nō
videt hr̄e modos ipfectos. Adhuc modi p̄^e figure regu-
lant per dici de oi ⁊ de nullo. Adhuc tales modi nō sunt
impfecti ſm figurā cū fiāt ſm p̄mā figurā: nec ſm mo-
dū: vt videt eadē rōne: nec ſm necītatē illatiōis vt cō-
stat cū sint ꝯiugōnes vtiles: nec ſm euidētiā necītatis
cū p̄^a figura q̄tū ad illā ꝑfecta sit. Et dōm q2 tales mo-
di impfecti sunt q̄tū ad modū: q2 nō est modi ꝑfectio
in p̄^a figura nisi minor sit affirmatiua: sicut p3 per dici
de oi: ⁊ de nullo: sunt ēt ipfecti q̄tū ad euidētiā necīta-
tis eadē rōne: ⁊ nō regulant ꝑ dici de oi ⁊ de nllo: q2 rō-
tā ei^9 qō ē dici de oi: q̄3 ei^9 qō est dici de nullo: vult mio-
rē accipi affirmatiuā. p3 igit q2 nō o3 p̄^am figurā vbiq3
ꝑfectā eē q̄tū ad oēs modos: nisi solū vbi oēs modi ei^9
regulant ꝑ dici de oi ⁊ d nllo. Ex his p3 r̄n̄sio ad opp^m.
¶ Adhuc forte dubitabit aliqs de termis positis ad cō-
iugōnē inutilē: accipit eni ibi talē ꝓpōnē. ꝯtingit aliqō
albū eē aīal: que ponit albū pro medio. q̄rit ergo aut al-
bū supponit pro suba que est aīal vl' que nō est aīal. Si
p̄ mō erit de necīo. si 2° mō de ipoſſ. ⁊ ita nullo mō de
ꝯtingēti. Et dōm q2 accipit albū pro suba alba que est
aīal: nō tn̄ est ꝓpō de necīo. q̄uis eni ois hō sit aīal: de
necītate tn̄ ꝯtingit oēm hoiem albū eē aīal. ⁊ nō est h̄
necessariū: ⁊ q2 sic sit particularis. vt ꝯtingit aliqō albū
esse aīal de ꝯtingenti. patet per ꝯuersione3 vniuersalis
de ꝯtingēti que ꝯuertit in particularē de contingenti.
¶ S3 tūc duplr̄. videt eni q2 male accipiat termios: q2
sicut dcm̄ est in hac gnōne: nō accipit ꝓpō de ꝯtingēti
ita q2 subm sit termin^9 accītalis ⁊ p̄dicatū subalis. Et
dō3 q2 vl'is vā nō pōt accipi sic: s3 ꝑticularis pōt. ¶ Ul-
timo forte q̄ret sufficiētia modoꝝ hui^9 gnōnis ⁊ dōm:
q2 tn̄ supponēdū est maiorē eē vl'e3. ⁊ patebit. 16. eē cō-
iugōnes: s3 octo eē vtiles: ⁊ octo inutiles. ¶ S3 tūc q̄rit:
q̄re nō op3 miorē supponere esse affirmatiuā hic sicut
p̄us: ⁊ q2 non syllogizet ex negatiuis. ⁊ dōm q2 h̄ est: q2
negatiua de ꝯtingēti cū affirmatiua ꝯuertit: ⁊ ideo nō
pōt minor in p̄^a figura eē negatiua: nec ex vtraq3 nega-
tiua fieri silr̄. q̄re negatiua de qua affirmatiua ē ſ3 re3.

Si aūt hoc qdem inee illa vo ꝓpōnu3 ꝯtigere sumat. Qñq3 ad maiorē qdē extremitatē ꝯtigere significauerit: ꝑfecti erūt oēs sylli ⁊ ꝯtingētes ſ3 dictā determinationē. Qñ vo que ad minorē ⁊ imꝑfecti oēs ⁊ priuatiui sylli non contingētis ſm dictam determinationē. Sed eius qō est nulli: aut nō omni ex necessitate: si enim nulli: aut

non omni ex necessitate: contingere dicimus et nulli et non omni inesse.

¶ Hic intendit de mixta generatione syllogismorum de contingenti in prima figura et diuidit in .2. In primo determinat mixtionem contingentis et de inesse. in secundo mixtionem contingentis et necessarij. ibi (Quando autem hoc quidem.) primo in .2. in primo dat regulam secundum quam procedunt omnes coniugationes huius mixtionis. in secundo cum dicit (contingit enim .a.) prosequitur ipsas coniugationes. primo continet duas regulas: quarum prima verificat coniugationes perfectas. secunda imperfectas. prima talis. si altera propositionum fuerit de inesse: et altera de contingenti: maior autem fuerit de contingenti: et minor affirmatiua de inesse: erit syllogismus perfectus concludens semper de contingenti ad verumlibet: et hoc est (Si autem hoc.) secunda talis. si maior fuerit de inesse: et minor de contingenti erit syllogismus imperfectus: minor vero talis dispositionis non concludet contingens ad vtrumlibet: sed contingens pro possibili concluderet: concluderet enim contingere non esse: quod conuertitur ei quod est necesse. hoc autem est contingens commune: et cadens semper non esse tamen: prout sumitur in secundo ordine modalium: et licet illud dicat de modis necessarijs: sciendum tamen quod sequitur est de affirmatiuis: vbi minor est de contingenti: sicut patebit per sequentia. et hoc est (Quando autem que.)

¶ Contingit ergo .a. omni .b. .b. autem omni .c. ponatur inesse. Quoniam igitur sub .b. est .c. .a. autem contingit omni .b. Manifestum est: quoniam et .c. omni contingit: fit autem perfectus syllogismus. Similiter autem et cum priuatiua fit .a.b. propositio .b.c. autem affirmatiua: et hec quidem contingere: illa vero inesse sumatur: perfectus erit syllogismus: quoniam .a. contingit nulli .c. inesse: quoniam ergo inesse posito ad minorem extremitatem: perfecti sunt syllogismi manifestum est.

¶ Consequenter determinat coniugationes. et primo vniuersales. secundo particulares cum dicit (Si autem hoc quidem propositionem.) adhuc vniuersalium primo ponit vtiles. secundo inutiles cum dicit (Si autem non inesse ponatur.) Adhuc vtilium. primo ponit perfectas. secundo determinat imperfectas. ibi secundo (Contingit ergo.) perfectas autem ponit duas quarum vna constat ex affirmatiuis maiore de contingenti: et perficitur per dici de omni in omnibus secundum istam acceptionem: omne quod est .b. contingit esse .a. secunda habet maiorem negatiuam de contingenti: et minorem affirmatiuam de inesse: et perficitur per dici de nullo secundum istam acceptionem: et hoc est (Contingit ergo.)

¶ Quod autem contrario se habentes erunt syllogismi per impossibile monstrandum. Similiter autem erit manifestum: quoniam imperfecti. Non ostensio non erit ex sumptis propositionibus. Primum autem ostendendum: si cum est .a. necesse est esse .b. et cum sit possibile esse .a. possibile erit esse .b. ex necessitate. Si enim ex sic se habentibus terminis: in quo quidem .a. possibile: in quo quidem .b. impossibile. Si ergo vnum est possibile: quando est possibile fieri. Si autem alterum impossibile: quando impossibile non fieri. Simul autem si .a. possibile: et .b. impossibile: contingeret .a. fieri preter .b. si autem fieri: et esse: nam quod fit quando factum fuerit est. Oportet autem non solum sumere in generatione possibile et impossibile: sed in hoc quod verum est esse: et in hoc quod actu est: et quotiens modo aliter dicatur possibile: in omnibus enim similiter se habebit. Amplius autem cum est .a. .b. esse. Non quoniam vno aliquo existente .a. erit .b. oportet opinari. Nihil enim est ex necessitate vno aliquo existente: sed duobus ad minus: vt quando propositiones sic se habent: vt dictum est ad syllogismum. Nam si .c. de .d. autem de .f. et .c. de .f. ex necessitate: et si possibile vtrunque et conclusio erit possibilis. Quemadmodum igitur si quis ponat .a. quidem propositiones .b. autem conclusionem accidet non solum si .a. sit necessarium: et .b. necessarium: sed ex possibili possibile. Hoc autem ostenso manifestum est: quoniam falso posito et non impossibili: et quod accidit propter positionem falsum erit: et non impossibile: vt si .a. quidem falsum sit: non tamen impossibile: cum autem sit .a. est .b. et .b. erit falsum. non tamen impossibile. Quoniam enim ostensum est: si cum est .a. est .b. et cum sit possibile esse .a. possibile erit esse .b. positum est autem .a. possibile esse: et .b. erit possibile. Si enim impossibile. simul idem erit possibile et impossibile.

¶ Consequenter determinat coniugationes vtiles: sed imperfectas: et diuidit in duas. in primo premittit quoddam necessarium ad earum perfectionem. in secundo cum dicit (Determinatis autem his.) ipsas ponit et perficit. In primo sic procedit. primo dicit: quod maiore existente de inesse et minore de contingenti erunt perfecte coniugationes per reductionem ad impossibile: ex quo contingit tales coniugationes imperfectas esse: quia non perficiuntur ex suis principijs: sed ex quibusdam assumptis: et hoc est (Quando autem contrario.) secundo determinat quoddam principium quo vtitur ad perfectionem sequentium coniugationum. s. illud posito possibili: quod accidit propter hoc non est impossibile: et hoc ostendit demonstrando quod si antecedens est possibile et consequens est possibile: et hoc est idem cum proposito. hec autem hoc pars tres. primo enim ostendit intentum. secundo iuxta hoc remouet dubitationem. tertio concludit correlarium. ostendit quod propositum sic. sit .a. antecedens .b. consequens. sequitur. ergo si est .a. .b. est. et cum est .a. possibile .b. est possibile: quia si non stabit oppositum: et erit tunc sic .a. possibile: et .b. impossibile: sed si .a. est possibile fieri: si .b. impossibile non fieri. quare .a. aliquando fiet preter .b. et .a. aliquando est preter .b. cuius oppositum sumptum est. primo ergo ponit hanc ostensionem: et hoc est (primo quidem ostendendum.) secundo mutat eius potentiam dicens quod extendit se tam ad impossibile ante actum: quam ad illud quod est cum actu ostendendo vniuersaliter de omni possibili. quod si antecedens est possibile et consequens: et hoc est (Oportet autem accipi etc.) Consequenter remouet dubitationem quia enim iam accepit pro antecedente quod quidem .a. est vnum. posset aliquis credere quod per .a. non intendat nisi aliquid: sicut vnum terminum: vel vnam propositionem. hic remouet dicens quod ex vno nihil sequitur ex necessitate: vnde per .a. intelligit duas propositiones dispositas secundum modum et figuram: que sunt antecedens respectu vnius consequentis. et ita cum vtraque sit possibilis: et conclusio est possibilis: sicut cum vtraque est necessaria: et conclusio erit necessaria: et hoc est (Amplius cum est .a.) Tertio concludit correlarium ex dictis. s. quod posito falso possibili nihil sequitur ex hoc impossibile: et hic declarat quod si .a. sit falsum et possibile si ponatur inesse: sequitur quod .b. sic quidem poterit esse falsum: sed non impossibile: quia cum .a. sit possibile: et .b. erit possibile vt dictum est: idest si non accidit idem esse possibile et impossibile: et hoc est (Hoc autem ostenso.)

¶ Determinatis autem his sit .a. omni .b. .b. autem contingit omni .c. Necesse est ergo .a. contingere omni .c. inesse. Non enim contingat. .b. autem omni .c. ponatur inesse: hoc autem falsum quidem non tamen impossibile. Si ergo .a. quidem non contingit omni .c. .b. autem inest omni .c. .a. non omni .b. contingit: fit

git: fit enim per tertiã figuraȝ syll'o: sed positũ erat oi ie︡sse. Necesse est ergo. a. oi. c. ꝯtingere ineẽ: falso eni posito ⁊ nõ ipoli: qd̓ accidit nõ est ipole. Est aũt per primam figuram facere syllm ponẽtes. b. iesse. Nã si. b. omni. c. inest: a. autẽ omni. b. ⁊ omni. c. cõtingit. a. Sed positum erat non omni inesse.

❡ Consequenter determinat ꝯiugationes imperfectas ⁊ perficit: ⁊ diuidit in duas. in pᵒ determinat illas que hñt minorẽ affirmatiuã. in 2ᵒ illas que hñt minorẽ negatiuã cũ dicit (Si aũt ꝑuatiuũ.) ⁊ est in oĩbꝰ minor de ꝯtingẽti: ⁊ maior de inesse. pᵒ in duas. in pᵒ determinat ꝯiugatiões que sunt ex affirmatiuis. in 2ᵒ cũ dicit (Rursum sit priuatiuũ.) illam que hẽt maiorẽ negatiuam. pᵒ in duas. In pᵒ determinat ꝯiugationes ⁊ perficit. in 2ᵒ cũ dicit (Opȝ aũt accipere.) docet qũo accipiẽda est maior de inesse. ꝓcedit ḡ sic. ꝑmo ponit ꝯiugationes ex vtriusqȝ affirmatiuis maiore de inesse ⁊ minore de ꝯtingenti: cuius vtilitatẽ ostendit per deductionem ad ipossibile. ex opposito. n. ꝯnis ⁊ minore posita inesse ꝯcludet oppositũ maioris per mixtionẽ necessarij ⁊ inesse in quinto tertie maiore existente particulari de necessario ⁊ minore vniuersali de ineẽ. ⁊ h̓ est. (Determinatis aũt.) 2ᵒ perficit adhuc eandẽ ꝯiugationẽ per positionẽ minoris ineẽ: ex vtrisqȝ. n. de inesse ꝯcludit̄ per ꝑmã figurã ⁊ modũ ꝯclusio de ineẽ: ex quo vlteriꝰ seq̄t̄ ꝯclo de ꝯtingẽti que itẽdit̄. ⁊ h̓ est (Est ãt ⁊ per ꝑmã.)

❡ Opȝ aũt accipere omni inesse non ꝭm tẽpus determinãtes vt nũc: aut in hoc tẽpoꝛe: ſȝ ſimpliciter: per huiusmodi eni ꝓpõnes ⁊ syll'os facimus: quoniã ꝭm nũc sumptã ꝓpõneȝ nõ erit syll's. Nihil eni fortasse qñqȝ ꝓhibet: ⁊ omni moto hominẽ ineẽ: ⁊ si nihil aliud moueatur. Motus aũt ꝯtingit oi equo: sed hõ nulli equo ꝯtingit. Amplius sit primũ qdem aial: mediũ aũt moueri: postremum ṽo hõ: ergo ꝓpõnes qdem similiter se habebunt: ꝯclusio aũt erit necessaria non contingens. Ex necessitate enim homo animal. Manifestũ est igit̄: qm̄ vl'e sumendũ simpl'r: ⁊ non tẽpoꝛe determinato.

❡ Cõseqũẽter docet qũo accipiẽda est maior de ineẽ dicens. ꝙ nõ dȝ eẽ de ineẽ vt nũc ⁊ ꝭm tp̄s determinatũ: ſȝ de ineẽ simpl'r. qd̓ ondit mãifestãs: ꝙ maioꝛe existẽte de ineẽ vt nũc poterit stare ꝯcl'o affirmatiua de nec̄io: q̄re nõ sequit̄ alia negatiua: poterit etiã stare negatiua de nec̄io: q̄re nõ sequitur alia affirmatiua: ⁊ ita maioꝛe existẽte de inesse vt nũc nulla negatiua: seq̄t̄ ꝯcl'o: termini quos ponit patẽt in l̄ra. ⁊ h̓ est (Opȝ aũt accipere.)

❡ Rursus sit priuatiua ꝓpõ vl'is. a. b. ⁊ sumat̄ a. quidem nulli. b. ineẽ. b. autẽ contingat oi. c. ineẽ. his igitur positis nec̄e est. a. nulli. c. cõtingere ineẽ. Non enim contingat. b. auteȝ ponatur ineẽ. c. sicut prius: nec̄e igit̄ est. a. alicui. b. ineẽ: fit enim syll's per tertiã figuram: hoc aũt impole. Quare. a. cõtinget nulli. c. posito eni falso impossibile est quod accidit.

❡ Cõseqũẽter determiat ꝯiugões vbi maior est negatiua: ⁊ diuidit̄ in duas. In pᵒ ꝑficit eã. in 2ᵒ determinat cuiusmodi ꝯtigẽs ꝯcludebat. ibi 2ᵒ (Hic igit̄ syll's.) ꝑficit ḡ ꝯiugõnẽ istã ꝑ reductioneȝ ad ipole: ex opposito eni ꝯnis ⁊ minore posita inesse ꝯcludit oppositũ maioris in tertio tertie: vbi maior est particularis de nec̄io ⁊ minor vl'is de inesse. ⁊ h̓ est. (Rursum sit priuatiua.)

❡ Hic igitur syll's nõ est eius quod determinatum est eẽ contingens: sed nulli ineẽ ex necessitate: hec eniȝ est cõtradictio facte hypothesis. Positum enim est ex necessitate. a. alicui. c. inesse. Syll's autem per impole est opposite cõtradictionis. Amplius aũt ⁊ ex terminis manifestum: quoniaȝ non erit ꝯclusio contingens. Sit eniȝ coruus in quo. a. b. intelligens in quo c. homo. Nulli ergo. b. inest. a. nam nullum intelligens coruus. b. auteȝ contingit omni. c. oĩ enim homini inest intelligere: sed. a. ex necessitate nulli. c. non ergo conclusio contingens: ſȝ neqȝ nec̄aria semꝑ. sit enim. a. quidem motuȝ b. autem scientia. in quo autem. c. homo. ergo a. quidem nulli. b. inerit. b. autem omni. c. contingit: ⁊ non erit conclusio necessaria: nõ enim nec̄e est nullum homineȝ moueri: sed nõ necesse est aliquem: manifestum igitur: quoniaȝ cõclusio est eius quod est non ex necessitate ineẽ sumendum est autem melius terminos.

❡ Scd̓o determinat cuiusmodi ꝯtingens ꝯcludit h̓ ꝯiugationẽ ondẽs: ꝙ ꝯcludit ꝯtigẽs ꝑ possibili qd̓ est cõe ad nec̄iũ ⁊ nõ nec̄iũ: ⁊ cui opponit̄ solũ ipole: ⁊ h̓ ondit per duas rõnes: q̄rũ pᵃ est talis. ꝯtingẽs in ista ꝯiugõne ꝯclusum est ꝭm ꝙ accipit̄ eius oppositũ in syll'o ad impossibile: ſȝ ibi accipit̄ oppositũ ꝯtingentis ꝑ possibili ⁊ nõ ꝯtingentis ad vtralibet. ergo dicta ꝯiugatio cõcludit ꝯtingens pro possibili ⁊ nõ ad vtrũlibet huiꝰ rõnis. ꝑmo ponit ꝯnẽ. ⁊ h̓ est (hic ergo syll's.) 2ᵒ ponit minorẽ ⁊ declarat: ponit ⁊ h̓ est (h̓ eni est ꝯdictio.) declarat ⁊ h̓ est (positũ est eni.) Tertio ponit maiorẽ ⁊ h̓ est (syll's aũt per ipole.) 2ᵃ rõ talis. manẽte ista ꝯiugatiõe aliqñ ꝑmũ ex necessitate inest postremo: aliqñ aũt ꝯtingit inesse dico ad vtralibet: q̄re semꝑ sequat̄ in ea ꝯclusio de ꝯtingẽti cõi ad nec̄iũ ⁊ ad vtrũlibet semꝑ ꝯcludet ꝯtingẽs cõe: ⁊ h̓ est ꝯtingẽs ꝑ possibili. huiꝰ rõnis ꝑmo determinat añs. 2ᵒ īfert ꝯn̄s. circa añs sic ꝓcedit. ꝑ mãifestat in terminis ꝙ aliqñ pᵐ inest postremo ex nec̄itate vt h̓. nullus ītelligẽs est coruus. ꝯtingit oẽm hoieȝ ītelligere dico in actu ⁊ nõ habitudinaliter: ḡ ꝯtingit nullũ hoieȝ esse coruũ: q2 h̓ nec̄iũ est. ⁊ h̓ est (Ampliꝰ ex terminis.) 2ᵒ manifestat ꝙ aliqñ pᵐ ꝯtingit postremo ineẽ ⁊ nõ ineẽ: ⁊ h̓ in terminis sic. nullũ sciẽs est mouẽs. ꝯtingit oẽȝ hoiem esse scientẽ. ḡ ꝯtingit nullũ hoiem eẽ mouẽteȝ: ⁊ h̓ est de ꝯtingẽti ad vtrũlibet: q2 ꝯtingit oẽm hoiem eẽ mouẽtẽ: ⁊ h̓ est (sed nõ nec̄iũ.) Ostẽso añte ꝯñter ꝯcludit ꝯn̄s. s. ꝙ in tali ꝯiugõne ꝯcludit̄ ꝯn̄s pro possibili ⁊ h̓ est (manifestũ igit̄.) Et pȝ ꝯn̄tia. cũ eni superiꝰ in ꝑfectione ꝯiugõnis ondat̄ in ea seq ꝯcl'o de ꝯtingẽti: nunc aũt ostẽsum est: ꝙ ꝯcl'o aliqñ est de ꝯtingẽti pro necessario: aliqñ pro nõ nec̄io. pȝ ꝙ ꝯcl'o de ꝯtingenti que seq̄t̄ cõis est ad necessariũ ⁊ nõ nec̄iũ. h̓ aũt nõ est nisi ꝯtingens pro possibili: ita seq̄t̄ ꝯclusio de ꝯtingẽti ꝑ possibili. ꝯñter q2 in vltimis terminis fuit maior sumpta de ineẽ vt nũc: vl' opȝ mediũ diuersificari ꝑ ꝯcretũ ⁊ abstra

etū. dicit q sumēdus est medius terminus: ita. s. q maior sit de ineē simplr sine terminoꝝ diuersificatione ꝛ h est (Sumendū aūt medius.) Silr aūt cōpetēter sic nullum sedens est ambulans: contingit oēm hoies sedere. ergo contingit nullum hominem ambulare.

¶ Si autez priuatiuū quidem ponatur ad maiorē extremitatē contingere significans: ex huiusmodi sumptis ppōnibꝰ nullus erit sylls: cōuersa autez sm contingens propositione erit: quemadmoduz in prioribus. Sit eni. a. omni b. b. autez contingit nulli. c. sic ergo se habentibus terminis non erit necessariuz. Si ergo cōuertatur. b. c. ꝛ sumatur. b. cōtingere omni. c. fiet syllogismus: quemadmodū ꝛ prius. Similiter enim se habebunt termini positione: eodem autez modo cum priuatiue sint vtreqꝫ propositiōes. Si. a. b. quidē nō inesse. b. c. aūt nō ꝯtingere significet: ppter huiusmodi qdez assumptiones nō fit necessariū. Conuersa aūt sm ꝯtingēs ppositione erit syllogismus. Sumatur eni. a. qdē nulli. b. inesse. b. aūt cōtingit nulli. c. ppter hoc eni nihil necessariū. Si autē sumaſ. b. oi. c. ꝯtingere: qđ eniz est. a. b. autem ppositio similr se habeat: rursuz idē erit sylls.

¶ Consequenter determinat ꝯiugationes vtiles imperfectas: vbi minor est negatiua de ꝯtingēti ꝛ pcedit sic: pmo dat regulā sꝫ quā pcedūt dicēs. q si minor sit negatiua de ꝯtingēti maior aūt affirmatiua de inesse vel negatiua de ineē nō est sylls euidēs: sꝫ pfici dꝫ p ꝯuersionē minoris p oppositas q̄litates: ꝛ deinde p reductionez ad impoſſe: vt per pōnē minoris inesse tn̄: sic dictuz est in ꝯiugationibus pcedētibus ꝛ h est (Si aūt priuatiuū.) 2o dat ꝯiugatiōes: ꝛ sunt due: q̄rum prior hēt maiorem affirmatiuā de inesse. 2a vo vtrāqꝫ negatiuā: ꝛ pficiāſ vtraqꝫ eodē mō sic iā diximꝰ: ꝛ h ē (Insit eni. a. ꝛc.)

¶ Si autem nō inesse ponatur. b. omni. c. ꝛ nō contingere nō inesse non erit syllogismus siue sit priuatiua: siue sit affirmatiua. a. b. propositio. Termini aūt cōmunes ex necessitate qdez inesse album animal nix. Non ꝯtingere albuz animal pix. Manifestum est igitur: quoniā cū vniuersales sint termini: ꝛ hec quidem propositionum inesse: illa vo contingens sumatur. Quandoque ad minorem quidem extremitatem contingens sumatur propositio semp fit syllogismus: veruz alius quidē ex eisdē: alius vo conuersa propositione. Quandoqꝫ autez vtrūqꝫ ꝛ propter quam causam diximus.

¶ Cōsequēter determinat ꝯiugōnes vles inutiles: ꝛ sūt due: q̄ hn̄t minorē negatiuā de incē: maiorē vo affirmatiuā vel negatiuā de ꝯtingēti: q̄ꝝ inutilitatē ondit per istātiā in termis ꝛ h est (Si r̄ it nō iēē.) Cōsequēter epilogat de ꝯiugōnibꝰ vlibꝰ dicēs: māifestū eē ꝯiugōnē eē vtilē: vbi minor est de ꝯtingēti: sꝫ iperfectā: ꝛ aliqn̄ pficiſ ex ipsis. q necēiā vel quodāmō: sicut p reductionez ad impossibile in eisdem terminis: vel p pōnē minoris ineē termini: ꝛ h est (Quando minor est affirmatiua)

aliqn̄ aūt perficiſ per conuersionem. s. quando minor est negatiua: sed hec perfectio diminuēda est: aliquādo aūt pficiſ per vtrūlibet: ꝛ h est completa pfectio earū que hn̄t minorez negatiuā: ꝛ h est (Manifestū ergo.)

¶ Si autem hec quidem propositionū vniuersalis sumatur: illa vo particularis. Quando ad maiorem quidem extremitatem vniuersalis ponitur contingens: siue affirmatiue: siue negatiue. Particularis autem affirmatiue ꝛ inesse erit syllogismus perfectus: velut ꝛ cum vniuersales sint termini: demonstratio autem eadem que ꝛ prius. Quando autem vniuersalis quidem fuerit propositio ad maiorez extremitatem: inesse ꝛ non contingens: altero vo particularis ꝛ cōtingens: siue affirmatiue: siue negatiue ponantur vtreqꝫ: siue hec quidem affirmatiua: illa vo negatiua: omnino erit syllogismus imperfectus: verum hi per impossibile ostendentur: alij vo per conuersionem. Erit autem syllogismus per conuersionez contingentis: quemadmodum in prioribus: quādo vniuersalis quidem ad maiorem extremitatem significauerit inesse: vel nō inesse: particularis autez sit priuatiua contingens: vt si. a. qdem omni. b. inest: vel non inest. b. autē alicui c. contingit non inesse: conuersa eniz. b. c. secūdum contingere fit syllogismus.

¶ Hic determiat ꝯiugōnes pticulares: ꝛ diuidiſ in duas: q2 pͦ determinat q̄ hn̄t alterā ppōnē vlez. 2o illas q̄ hn̄t vtrāqꝫ pticularē cū dic (nec cū pticulares.) Adhuc hn̄tiū alterā vlez. pͦ determinat eas q̄ hn̄t maiorē vlez. 2o eas q̄ hn̄t minorē vlez. ibi (Si aūt vle.) Adhuc hn̄tiū maiorē vlem. pͦ determinat vtiles. 2o inutiles cū dicit (Qn̄ aūt nō ineē.) Adhuc vtiliū. pͦ determiat pfectas: ꝛ sūt due hn̄tes maiorē de ꝯtigēti affirmatiuā vl negatiuā: minorē aūt de ineē affirmatiuā que pficiunſ per dici de oi ꝛ de nullo vel ꝯtigere: ꝛ h est (Si aūt qdē.) 2o iperfectas: circa quas sic procedit. pͦ ponit eas: ꝛ sunt q̄tuor hn̄tes maiorē de ineē affirmatiuā vel negatiuā: minorē aūt de ꝯtigēti affirmatiuā vl negatiuā. ꝛ h est (Qn̄ aūt vle.) 2o determinat diuersuz modū pficiēdi eas dicēs. q ille ꝯiugōnes q̄ hn̄t miorē affirmatiuā de ꝯtingēti pficiunſ p reductionē ad impoſſe: ille vo q̄ hn̄t minorē negatiuā de ꝯtingēti pficiunſ p ꝯuersionē minoris: ꝛ p reductionē vlteriorē p ipoſſe: ꝛ q̄liter fiat ibi ꝯuersio docet exponēs. s. p oppositas qualitates in particulari que est minor: ꝛ h est (Uerum hi quidem.

¶ Quando aūt non inesse sumpserit particulari posita nō est sylls. Termini inesse qdē albū aial nix: non inesse aūt albū aial pix. per indefinita aūt sumenda est demonstratio.

¶ Consequenter ponit cōiugationes inutiles habentes maiorem vniuersalem: ꝛ sunt due que habent minorez negatiuam de inesse: maiorem autem affirmatiuaz vel negatiuam de contingenti. Quarum inutilitatē primo ostendit per instantiam in terminis. ꝛ h est (Quando aūt nō inesse sumpserit pticulari.) Secūdo innit altū modū scilicet per indefinitam causam veritatis minoris que

ris que est particularis:particlaris eni pōt eē vera vl' ꝑ intellectu vl'is vel pro intellectu ꝑticularis:sed vli negatiua posita minore nō sequebat̃ ꝯclō:sicut ostensum est vl'ibus ꝯiugatiōibꝰ:q̄re nec seq̄tur ꝑticularis negatiua posita minore:qꝛ qꝺ nō seq̃ ad añs nō sequitur ad ꝯñs: ⁊ loquor de negatiua de ineē:⁊ h̄ est (Per īfinitū eni.)

⁋ Si aũt vl'e quidem ponatur ad minorez extremitatē:particulare aũt ad maiorem:siue affirmatiue:siue negatiue:siue contingens:siue inesse nullo modo est syllogismus.

⁋ Cōsequenter determinat ꝯiugatiōes particulares habentes minorem vniuersalē:⁊ sunt octo:sed omnes inutiles:⁊ h̄ est (Si autem vniuersale quidem.)

⁋ Nec cū particulares vel indefinite sunt ꝓpōnes:siue ꝯtingere sumpte:siue ineē; siue permutatuz:nec sic erit syll's. Demonstratio aũt eadem que ⁊ in prioribus. Termini aũtē oēs inesse quidem ex necessitate aial albuz homo. Non contingere aial albū tunica. Manifestū ergo qm̄ vl'i posito ad maiorem extremitatez semꝑ fit syll's:ad minorem autem nunquam.

⁋ Cōsequēter determinat ꝯiugatiōes ꝑticulares hn̄tes vtraq̄ ꝑticularē:⁊ sunt 8. ⁊ oēs inutiles:q̄ꝛ inutilitatē oñdit ꝑ ostēsionē in terminis:⁊ idē termini sufficiūt ad oñsionē inutilitatis 8 ꝯiugationū ꝓpter p̄cedētiū:⁊ h̄ est (Nec cū ꝑticulares.) Cōñter epilogat d̄ ꝑticularibꝰ ꝯiugatiōibꝰ dicēs mãifestū eē ꝙ si in ꝑticlaribꝰ ꝯiugōnibꝰ maior fuerit vl'is:sꝑ erit syll's simpl'r:vbi mior fuerit negatiua de ineē:si aũt mior fuerit vl'is nulloꝰ erit syll's in ꝯiugatiōibꝰ ꝑticlaribꝰ:⁊ h̄ est (mãifestū igit̃.) ⁋ Sz h̄ forte dubitaret aliqs:ꝑ qꝛ cū in mixtiōe necāry ⁊ inesse nō ē vtilis ꝯiugō nisi maiore existēte d̄ nec̄cio:quo ⁊ q̄re sit hic vtilis ꝯiugatio maiore existēte de ineē ⁊ nō d̄ ꝯtigēti: Et dōm ꝙ nec̄iuz nō dr̃ multipl'r:⁊ iō eodē mō semꝑ accipit̃ in ꝯclōne ⁊ ꝑmissa:q̄re cū in mixtiōe nec̄y ⁊ ineē nō determinet vtilitatē ꝯiugationū nisi respectu ꝯñuz de nec̄io:⁊ nō seq̃ ꝯclō de nec̄io nisi maiore existēte d̄ necessario:sicut ibidē oñsuz est:pꝫ ꝙ nō est vtilis ꝯiugō in illa mixtiōe nisi maiore existēte de nec̄io. ꝯtingēs aũt multipliciter dr̃:sꝫ si accipiat̃ ꝯtingēs ad vtrūlibet semper apud ꝯñē ⁊ apud ꝑmissam:ita ꝙ non diuersificet̃:sicut ex alia pte non diuersificat̃ necāriū:non sequtur ꝯclō de ꝯtingēti h̄:nisi maior fuerit de cōtingēti. Si ḡ vniformiter diceret̃ ꝯtingēs:sicut dr̃ necāriū eēt in hac mixtiōe: sicē in mixtiōe nec̄y ⁊ ineē. nūc aũt dr̃ multipl'r:⁊ seq̃ aliquādo ꝯclō de ꝯtingēti minore existēte de ꝯtingēti:sed nō accipit̃ eodē mō ꝯtingēs in ꝑmissis ⁊ in ꝯñe:in ꝑmissis.n. accipit̃ ꝯtingēs ad vtrūlibet:in ꝯñe aũt ꝯtingens ꝓ possibili. ⁋ Sz tūc dubitat̃ q̄re maiore existēte h̄ d̄ cōtingēti:seq̃ ꝯtingēs ad vtrūlibet:minore aũt existēte de ꝯtingēti nō:sed ꝯtingēs pro possibili. Et dōz ꝙ qñ maior est de ꝯtingēti:⁊ minor de inesse:fit dispō ꝭm dici de oī in ꝯtigētibꝰ. ⁊ h̄ penes hāc acceptionē:oē qꝺ est b. cōtingit eē a. ⁊ iō se hꝫ ꝯclō ad maiorem vt pars eius. ⁊ sit ꝯclō penes v̄tutē maioris oīno:q̄re cū maior sit ꝯtingēs ad vtrūlibet ⁊ talis erit ꝯclō:qñ aũt maior est de iesse ⁊ minor de ꝯtingēti nō fit dispō ꝭm dici de oī vel de nullo:nec ꝭm v̄tutē maioris pemitꝰ instituit̃ cōclusio:qꝛ nō approꝑat̃ minor maiori ꝭm exigētiā eiꝰ qꝺ est dici de oī ⁊ de nullo:⁊ iō nō seq̃ ꝯclō de inesse. adhuc minor in pᵃ figura nō est cū ꝯñtie nec facit ꝯñē tanq̄ pte sui:⁊ ideo qñ minor est de ꝯtingēti ad vtrūlibet nō seq̃ cōclusio de tali ꝯtingēti nec̄io:⁊ iō in tali dispōne nō pōt cōclusio penitus assimilari maiori:nec penitus minori:sed habet modum cōmunem istis.s. ꝯtingentis pro possibili.

Consequenter dubitabit aliqs de ꝯiugōnibꝰ pfectis:hr̃t enim sic. contingit oēm hoiez eē albū:oē nigrū est hō:sit ita.ḡ oē nigꝝ ꝯtingit eē albū. nō sequit̃:adhuc ꝯtingit oē mouēs esse aial: ois hō est mouēs:sit ita.ḡ cōtingit oēm hoiem esse aial: nō seq̃:qꝛ h̄ nec̄iū est:⁊ ita in modis pfectis nō semper est ꝯclusio de ꝯtingenti ad vtrūlibet. ⁋ Adhuc pōt dici satis bene ꝙ minor extremitas in ista mixtiōe dꝫ eē aliqd sub medio qꝺ est sub ipso:ita ꝙ minor sit de ineē simpl'r:qꝺ pꝫ per dici de oī h̄ acceptū.s. oē qꝺ est b. ꝯtingit ⁊c. ⁊ h̄ signat Arist. in tex. dicēs (Qm̄ ḡ sub b. est c.) In dictis aũt instātijs nō sic accipit̃ minor. Uel pt dici. ⁋ Ad pm ꝙ minor est distinguēda. sl'r ⁊ ꝯclō:⁊ eo mō quo minor est vera ⁊ ꝯclō seq̃ vera:eodē mō q̄ est falsa seq̃ ꝯclusio falsa:⁊ pꝫ distinctio per p̄dicta in. c. dicto. ⁋ Ad 2m dōz ꝙ maior nō pōt eē vera si minor sit vera vel ecōuerso:qꝛ is est sensus maioris. oē qꝺ est mouens ꝯtingit esse aial. quod non stat cū minori vera.s. ois hō mouetur:⁊ ꝓpterea incōpossibiles sunt premisse:quare deficit coniugatio ꝓpter terminorum habitudinem. — Dubiũ; 2m; Ad pm; Ad 2m

Ulterius ꝯsequenter dubitabit̃ de eo qꝺ dicit Aristo. nihil ex necessitate seq ex vno. h̄ eni vr̃ falsum:ꝑ ꝑꝑ enthimemata:q̄ ex vno ꝯcludūt adhuc per locū a diffinitiōe ad diffinibile ⁊ vl'r per locū a pte subiectiua:⁊ ex vno seq̃ aliqd. adhuc hec est bona ꝯñtia si vnū oppositoꝝ nō inest:reliquū inest:q̄re seq̃ ex necessitate si est albū:nō est nigꝝ:⁊ tñ fit ex vno solo. adhuc idē pōt oñdi ꝑ maximā de ꝯdictorijs:⁊ ꝑ mltos locos dyalecticos:vbi videt̃ aliqd ex vno ꝯcludi ex necessitate. Adhuc Ari. in. 8. ipse dicit:ꝙ oīo est palā ꝯclusa tripl'r. ⁊ tertio mō est qñ deest aliqd valde probabile ad ꝯñē:q̄re videt̃ ꝙ ex vno tñ possit ꝯclusio palā ex necessitate ꝯcludi. ⁋ Ad oppositū sic:ois ꝯclō isert̃ ꝑ aliqꝺ mediū:sꝫ mediū nō est nisi ꝑ relatiōnē ad duo extrema:q̄re necesse est ꝯñē iserri per mediū relatū ad duo extrema ꝯñis:sed si mediū fit relatuz ad duo extrema ꝯñis facit duas dimēsiōes:⁊ duas ꝓpōnes:quare ois cōclusio per duas ꝓpōnes infert̃ ex necessitate. ⁋ Adhuc sil'r est in motu vero:⁊ motu rōnis:sed motꝰ verꝰ nō fit nisi ab extremo alio in extremū ⁊ per mediū:qꝛ nō mouet̃ simpl'r idiuisibile:q̄re motꝰ rōnis erit ab extremo in extremū per mediū:q̄re cū fiat ꝯclusio ex extremis: necesse est ꝭm rōnē ꝑ cōparare mediū ad duo extrema ⁊ postea ꝯcludere vnū extremum de extremo:⁊ sic ꝑus erūt nec̄io due ꝓpōnes. ⁋ Adhuc ꝯclō:aut est affirmatiua:aut negatiua:si affirmatiua ꝯcludit̃ vnū extremū de altero ꝑ aliqꝺ ꝯueniēs vtriq̄:⁊ illud tūc nec̄io cōparabit̃ ad vtrūq̄:sicē pꝫ per se:⁊ erūt tūc due ꝓpōnes ex ista cōparatiōne:si sit negatiua remouebit̃ vnuz extremū ab altero:⁊ h̄ per aliqd vni ꝯueniens ⁊ nō alteri. ad hoc ergo ꝙ extremū de extremo remoueat̃:necesse est aliqd ad vtrūq̄ cōparare:ita ꝙ ad vnū per ꝯuenientiā ad alterū per dr̃iam:⁊ erūt tūc necessario due ꝓpōnes: quare pꝫ ꝙ siue debuit ꝯcludi ꝯclusio affirmatiua siue negatiua:necesse est apud rōnē duas fieri premissas cōclusionē inferentes. ⁋ Ad hoc dōm ꝙ aliud est loq de premissis ꝓut sunt apud rōnē:vel ꝓut sunt apud sermonē. ꝑmo mō necesse est eē duas ꝑmissas sicut oñsum est. scḋo mō nō:qꝛ quāuis rō nō veniat in ꝯñez nisi per duas dimensiones. bene tamen ꝯtingit alteram tm̄ exprimere per vocem:sed ad necessariā: cū necessaria necessario subintelligitur alia:neq̄ enim intellectus pro- — Dubiũ; in oppm

feretis neqꝫ audietis ↄ̄clonē accipit nisi per duas ꝑmissas:quaꝝ vtraqꝫ ꝑ vocē vel altera expressa est tñ:⁊ reliqua manifeste subītelligit:ex his ꝑꝫ missio ad missiões inductas ad ꝑmā ꝑteꝫ ↄ̄clonis:qꝛ nō coguntꝛ:gn tamē ex vno aliqd inferat ex necessitate alteru· subītelligat ⁊ sic est in modis oĩbꝰ argumētādi vbi affirmatur vna.

Dubiuꝫ Hic forte dubitabitur de ↄ̄iugatiōibꝰ imꝑfectis. ⁊ vr̄ ꝙ oēs inutiles sint:qꝛ cū maior ꝑpositio de inesse sit affirmatiua vel negatiua ꝑ̄dicat̄ de his que actu sunt sub subiecto:in minori aūt ille idē terminus ꝑ̄dicat̄ ⁊ ampliat̄ eius suppō per virtutem modi cōc:quare mediū pro pluribꝰ stat in minori ꝙ̄ in maiori.

20 ¶ Adhuc dixit Arist.supiꝰ:ꝙ necesse est ↄ̄clonē assimilari alteri ꝑmissaꝝ:sed sic nō est h̄:ↄ̄clo.n.nō est de ↄ̄tingenti pro possibili:minor aūt de ↄ̄tingēti ad vtrūlibet:⁊ ideo non assimulat̄ minori:nec ēt maiori cū sit de inesse:quare cū ↄ̄clo neutri ꝑmissarū assimulet̄ erit conclusio inutilis.

Ad pᵐ ¶ Ad primū dōm ꝙ maior ꝑpositio est de inesse simplr̄:quare subiꝫ stat pro oībꝰ que sub eo ꝑnt esse:predicatū enīꝫ oībus illis possibiliter inest:gquid enīꝫ pōt esse hō:possibiliter est aīal:an tali ꝑpōne nō ꝑdicatur esse vt nūc:sed esse habitudinis:⁊ ita mediū est ꝙ eq̄lis est ampliatio medij in maiori de inesse ⁊ in minori de contingēti.

Ad 2ᵐ ¶ Ad scdm dōꝫ:ꝙ ↄ̄clusio assimulatur minori cū vtraqꝫ sit de ↄ̄tingenti:nec opꝫ eas ꝑ̄aliꝰ sibiinuicē assimulari ad h̄ ꝙ sequatur ↄ̄clo:cum ex vna de ↄ̄tingenti ⁊ alia de nec̄io possit seq ↄ̄clusio de inesse: vt patebit in sequenti caplō.

¶ Cōsequenter vlteriꝰ dubitabit̄ de mō ꝑficiendi istas ↄ̄iugationes. ꝑbat.n.vtilitatem ↄ̄iugatiōis affirmatiue per deductionē ad ipossibile faciendo syllm mixtū de necessario ⁊ inesse in quarto tertie:sꝫ supius vbi determinauit de tali mixtiōe nō reputauit aliā vtilē ↄ̄iugationē iuxta 4ᵐ scde vel iuxta 5ᵐ tertie:q̄re sequit̄ ꝙ sua ꝑbatio nulla.silr ꝑbat vtilitatē ↄ̄iugatiōis negatiue ꝑ ipoſſe faciēdo syllm mixtuꝫ ex necessario ⁊ iesse in tertio tertie maiore ꝑticulari existente de necessario ⁊ minore vl̄i existēte de inesse:sꝫ talis ↄ̄iugatio supiꝰ reputabat̄ inutilis.

¶ Ad h̄ dicet aliquis ꝙ tales ↄ̄iugatiōes superius reputabant̄ inutiles simplr̄:qꝛ simplr̄ loquēdo inutiles sunt.si.n.illa de iesse fuerit:vt nūc inutiles sunt:hic aūt reputantur inutiles qn̄ illa de inesse est de inesse simplr̄:⁊ qn̄cūqꝫ sic est vtiles sunt hꝫ ↄ̄iugationes:⁊ ita hic reputant̄ vtiles solum ꝑꝑ terminoꝝ electionē.

¶ Sꝫ ꝯ̄.minor ꝑpō in his ↄ̄iugationibꝰ est de ↄ̄tingēti ad vtrūlibet:sed ꝑpō de cōtingenti tali si poneret̄ inesse erit de inesse vt nunc:sed minor accipiēda de inesse in syllō mixto ducente ad ipossibile trāslata est a maiori:quare propositio accipiēda in tali mixtione de inesse necessario est de inesse vt nūc:et ita quāuis talis ↄ̄iugatio mixta teneat vbi illa de inesse fuerit de inesē simplr̄:nō tñ tꝫ in ꝑposito.

¶ Sed dicet ꝙ ↄ̄tingens ad vtrūlibet duplex est.s.natū ⁊ infinitum. ↄ̄tingens aūt infinitū si ponat̄ inesē erit de inesē vt nūc. ↄ̄tingens aūt natū erit ↄ̄tingēs de inesē.sequitur:sed in ꝑpositis ↄ̄iugatiōibꝰ imꝑfectis mixtis de inesē ⁊ de ↄ̄tingenti dꝫ minor eē de ↄ̄tingēti nato:qð si ponat̄ eē est de inesē simplr̄:⁊ ita syllꝰ mixtꝰ de nec̄ario ⁊ inesē ducūt ad oppoᵐ maioris ex opposito ↄ̄clonis ⁊ minori posita inesē habebit aliā de inesē simplr̄.ꝙ aūt oporteat minorē esse de ↄ̄tigēti nato vr̄ ꝑ h̄ ꝙ maior est de inesē simplr̄ ⁊ nō accipit̄ minor de ↄ̄tigēti sub maiori que est de inesē simpliciter nisi fuerit de ↄ̄tigēti nato:qꝛ ḡ maior appropriat sibi minoreꝫ vt accipiat̄ seipsā:ideo opꝫ ꝙ minor sit de ↄ̄tingēti nato.

¶ Sꝫ ꝯ̄:solū illa ꝑpō pōt sibi aliā appropriare vt accipiat̄ ꝑm exigentiā eiꝰ que est maior in mō ꝑme figure ꝑfecto ꝑm dici de oī vel de nullo:vel ꝙ̄ possibilis est ne ꝑ reductionē fiat maior in mō ꝑfecto ꝑme figure:sicut ꝑꝫ ex ꝑactactis in q̄stiōne mixtionis necessarij ⁊ inesse:sed maior de inesē in dictis ↄ̄iugationibꝰ imꝑfectis:neqꝫ est maior in syllō ꝑfecto ꝑꝫ dici de oī vl̄ de nullo:neqꝫ ꝑ reductioneꝫ pōt fieri maior in tali mō:sicut ꝑꝫ de se:quare maior de inesē in dictis ↄ̄iugatiōibus nō appropriat minorē de ↄ̄tingēti:vt sit de ↄ̄tingēti nato:q̄re poterit sumi adeo bñ de ↄ̄tigēti īfinito:sicut de ↄ̄tigēti nato.q̄re minor posita inesē poterit eē indifferēter de inesē:vt nūc vel de inesē simplr̄:⁊ ita nō est nec̄e syllm mixtū quē facit ducēdo ad ipoſſe.

¶ Adhuc ī terminis manifestū est:ꝙ minore existe de ↄ̄tingēti īfinito:seq̄t̄ ↄ̄clo de ↄ̄tingēti ꝑ possibili:aliqn̄.n.est ↄ̄clo de ↄ̄tingēti pro necessario vt in his terminis coloratū albū:aliqn̄ aūt de cōtingēti ad vtrūlibet vt h̄:mouēs ambulās hō:in his.n. terminis fit ↄ̄iugatio ex affirmatiuis minore existe de ↄ̄tingēti īfinito:⁊ semꝑ seq̄t̄ ↄ̄clusio de ↄ̄tingēti:sigᵐ est ḡ ꝙ maior de inesse nō appropriat minorē de ↄ̄tingēti vt sit de ↄ̄tingenti nato:io bene poterit eē de ↄ̄tingenti īfinito:⁊ ex h̄ ꝑꝫ idē qð prius.

¶ Pōt ḡ dici ꝙ h̄ vex ē: ⁊ tñ ostēsio Arist.sufficat.q̄uis.n.dicta mixtio nec̄arij ⁊ inesē inutilis sit respectu ↄ̄clonis de necessario:vtilis tñ est respectu cōclusionis de inesse:sicut per se ꝑꝫ:⁊ per ꝑhabita:qn̄ igit̄ ꝑficit h̄ ↄ̄iugatio hñtes minorē de cōtingenti per deductionē ad impoſſe nō intēdit per mixtionez necessarij ⁊ inesse ↄ̄cludere ↄ̄clusionē de necessario:sed de inesse qui directe contradicit maiori de inesse:⁊ ita sufficienter ostendit illas ↄ̄iugationes:⁊ sciendū ꝙ hoc qð ponit in l̄ra.s.necesse ↄ̄clusione syllī ad ipossibile nō est modificatio consequentis:sed consequentie.

Adhuc forte dubitabit aliqs de reliquo mō ꝑficiēdi istas ↄ̄iugationes.s.per primaꝫ figuram. Dubiuꝫ

Dicūt.n. aliqui ꝙ maior que est de inesē ponēda est de ↄ̄tingēti:minor aūt q̄ est de ↄ̄tingēti ponēda est de inesē ⁊ erit tūc modus perfectus istius mixtionis.

¶ Sed ꝯ̄. cū maior sit de inesē simplr̄ si ponatur de cōtingenti nō est de ↄ̄tingēti ad vtrūlibet:nisi forte fuerit de ↄ̄tingenti nato:sed talis poterit esse illa de inesē:qð cuꝫ fuerit de ↄ̄tingenti nullo modo erit ad vtrumlibet:sed in modo ꝑfecto illius mixtionis maior syllī est de cōtingenti ad vtrūlibet:quare si maior mutet̄ in ↄ̄tingentē nō est necesse fieri modū ꝑfectū.⁊ ita deficit talis reductio coniug.

¶ Adhuc in syllogismo ꝑfecto illiꝰ mixtiōis ↄ̄cludit ↄ̄tingēs ad vtrūlibet:vt dixit Arist.in ꝑncipio huiꝰ capli.sed qui vult ꝑficere dictas ↄ̄iugationes iꝑfectas dꝫ ondere seq ↄ̄tingens pro possibili sicut iam patebit: quare manifestū est:ꝙ nō contingit hoc mō dictas coniugationes ꝑfectas facere:qð cōcedendū est.Et dōm ꝙ ꝑfici dꝫ per solā pōnē minoris inesse: ita ꝙ ex duabꝰ de inesse ↄ̄cludat̄ cōclusio de inesse:⁊ ex illa vlterius ↄ̄clo de contingēti:sicut dictū est in expōne l̄re.

¶ Consequēter dubitabit̄ de his cōiugationibus:vtrū possint in cōclusionē de inesē:⁊ vr̄ ꝙ sic eadē rōne:ꝑ quā Arist.ondit seq cōclusionē de ↄ̄tingenti.fiat.n.syllꝰ sic.oē b.est a.oē c.cōtingit esse b.ergo oē c.est a.si nō detur oppositū.aliquod c.nō est a.⁊ ponatur minor inesse sic.omne c.est b. ⁊ sic in quarto tertie.aliquod b.nō est a.que est cōtradictoria maioris:similiter ostēdi potest de modo necessario sic.nullum b.est a.ↄ̄tingit omne c.esse b. ergo nullū c.est a.si nō sequitur stabit oppositum.s.aliquod c.est a. ponat̄ ergo minor inesē sic.omne c.est b.⁊ sequit̄ ex eis in tertio tertie.aliqð b.est a.que ↄ̄tradicit maiori. Sed ꝙ non sequitur ostēditur per instantiā in terminis sic. omne ambulans est mouens.cōtingit omnem hominē ambulare.

ambulare:non tñ ois hō mouet̃:sic ita ꝙ nullus hō mo
ueat̃:⁊ pȝ ꝙ pmisse sunt vere ⁊ ꝯclo falsa.silr de mō ne
gatiuo sit ois hō niger ⁊ dicat̃ sic.nullū albū est nigrū.
ꝯtigit oēm hoiem eē albū : non tñ seq̃t̃ ꝙ nlls hō sit ni
ger q̃uis pmisse sint ve.¶ Et dōm ꝙ illa de icē nō seq
tur.dādū eni est opp^m illi^9 de incē:⁊ illud pōt stare cum
vtraqȝ pmissaꝝ.Et cū dr̃ ponat̃ mior incē:dōm ꝙ mior
non pōt poni:q̃re si ponat̃ incē ipsa erit ipoĺis opposito
ꝯnis:qđ pȝ sic.b.ꝯtinet̃ sub.a.ꝑ pmā ꝓpōnē.⁊ tñ pole
est ꝙ.b.ꝯtingēti insit oi.c.⁊ tñ ꝙ.a.remoueat̃ ab aliq̄.c.
q̄ cū oē.b.sit.a.si oē.c.sit.b.neće est oē.c.eē.a.q̃re cū mi
nore posita incē non stabit opp^m ꝯnis:stat tñ bñ cū ipsa
miore:⁊ ideo nō est admittēda positio minoris icē cum
opposita ꝯnis ex ipsa pōne cū compōne ad oppo^m ꝯnis
cū est ipoĺis causat̃ inconueniēs.qđ aūt dcm̃ est de mō
affirmatiuo.silr se hȝ in modo negatiuo:dādū est opp^m
ꝯnis ⁊ non pōt poni minor de icē.opp^m eni ꝯnis est cō
possibile minori:sȝ nō est cōpole illi de icē qua trāsfert̃
ab ea:q̃re cū in illis sic sit.b.a.fm maiorē impole est ꝙ
aliqđ.c.sit.a.cū oē.c.sit.b.seq̃t̃ eni si nullū.b.est.a.⁊ oē
c.est.b.ꝙ nullū.c.sit.a.verūtñ sil stāt ꝙ oē.c.ꝯtigat esse
b.⁊ ꝙ aliqđ.c.sit.a.⁊ ita pȝ ꝙ in vtroqȝ modo stat opp^m
ꝯnis cū minore:sȝ nō cū illa de icē que a minore sumit̃:
⁊ ideo cū opposito ꝯnis nō est admittēda positio mino
ris icē.sic eniȝ accipient̃ incōpolia:ex quaꝝ icōpolita
te seq̃t̃ icōueniens.¶ Sȝ ꝯ.posito possibili nō accidet
p^o ex eo ipole:q̃re cū minor sit poĺis ex positione illius in
cē non accidet ipole.¶ Si dicta nō vera eēt ad soluen
z^o duȝ non valeret pbatio Ar. qua pbat ꝙ in his modis
seq̃t̃ ꝯtingēs pro poĺi.opp^m eni ꝯnis est incōpole mino
ri posite incē.vbi gr̃a.si in mō affirmatiuo oē.b.sit.a.i
cōpolia sunt hec duo.aliqđ.c.de nećitate non est.a.⁊ oē
c.est.b.quoꝝ p^m est opp^m ꝯnis de ꝯtingēti:⁊ minor posi
ta incē:⁊ ita si pdicta solo esset vera nō videt̃ bona esse
pbatio Ar.respectu ꝯnis de ꝯtigēti qđ est incōueniēs.
Et dōm ꝙ oñsio Ar.bona est.¶ Et dōm ad p^m ꝙ si ꝯsi
Ad p^m deret̃ aliqđ pole in se ⁊ absolute nūq̄ ex positione illi^9
incē si sic ꝯsideret̃ accidet ipole.verūtñ ex relone eius
ad sibi icōpole accidet impole:⁊ sic est in ꝓpositis:vt
dcm̃ est.¶ Ad z^m dōm ꝙ alr est de opposito ꝯnis de cō
Ad z^m tingēti q̄ de opposito ꝯnis de incē.oñsum eni est prius
q̄ñ opp^m ꝯnis de incē incōpole est minori: sȝ incōpossi
bile cū minori posita incē.opp^m aūt ꝯnis de ꝯtingēti est
incompole vtriqȝ.si eniȝ oē.b.sic est.a.tūc est.b. sub.a.⁊
ita hec icōpolia.s.de nećitate aliqđ.c.nō est.a.⁊ oē.c.ꝯti
git eē.b.q: si aliqđ.c.non de nećitate est.a.tūc aliqđ est
c.qđ ipole est eē.a.⁊ si h̄ tūc aliqđ est.c.qđ ipossibile est
eē.b.⁊ ita nō ꝯtingit oē.c.eē.b.si neće est aliqđ.c. nō eē
a.Siĺr est de mō negatiuo:ꝙ si nullū.b.est.a. icōpolia
sunt de nećitate aliquod.c.est.a.⁊ ꝯtigit oē.c.esse.b.q: si
neće ē aliqđ.c.eē.a.cū nullū.a.sit.b.aliqđ.c.est.b. qđ nō
poterit eē.b.h̄ pȝ:q: maior negatiua est de icē simplr:in
qua termini adinuicē opponunt̃:⁊ ita stāt sil.s.ꝙ oē.c.
ꝯtigat eē.b.⁊ ꝙ neće sit aliqđ.c.eē.a.q̃re pȝ ꝙ opp^m ꝯnis
de ꝯtigenti est incōpole minori:⁊ ita q̃uis mior ponat̃
incē:⁊ adhuc sunt incōpolia:nō tñ fit impole vel incō
possibilitas per positionē minoris iesse:nec est post illā
positionē incōpolitas nisi que pus fuit.oppo^m aūt ꝯnis
de iesse nō est incōpole minori añ positionē ei^9 incē.iō
bñ potuit Ar.accepto opposito ꝯnis de ꝯtingēti ponere
minorē inesse:q: nō causat̃ ibi aliqđ incōueniens quod
pus nō fuit.accepto aūt opposito ꝯnis de iesse nō debet
poni mior iesse:q: per positionē illā causat̃ incōueniēs
qđ nō erat pus:nec tñ seq̃t̃ ipole ex minore posita incē
simplr ⁊ absolute:sȝ ex relone ei^9 ad opp^m ꝯnis:qđ est si

incōpole.ex his pȝ ꝙ in dictis ꝯiugationib^9 seq̄tur ꝯclo
de ꝯtingenti:⁊ bñ pbat Ar.h̄ ⁊ ꝙ nō seq̄tur ꝯclusio de
inesse:nec pōt h̄ pbari per pbationem Aristotelis.

Adhuc forte dubitaret aliqs que dicant̃ icē simplr
cū dicat ꝙ maior dȝ eē de incē simplr ⁊ nō Dubiuȝ
vt nūc.quedā eniȝ sunt ꝑ se:quedā per accñs.⁊ que per
accñs dicunt̃ incē vt nūc.si g̃ per se iherētia dicant̃ in
eē simplr.querit̃ aut solū vel per se iherētia.p^o mō ⁊ si h̄
tūc hoc non est de incē.hō est grāmaticus:q: pdicatum
nō cadit in diffōne subti:sed h̄ falsum est.si solū inherē
tia z^o.tūc talis ꝓpō nō eēt de incē simplr.hō est aial:
subm eniȝ nō cadit in diffōne pdicati:sed h̄ est falsum.
si vtroqȝ mō per se iherētia dicant̃ incē simplr ⁊ soluȝ
ꝯtigit.tūc eni h̄ eēt de incē simplr:grāmaticū est aial:
cū nec pdicatū cadat in diffōne subti neqȝ eꝯ:sȝ mani
festū est ꝙ talis ꝓpō est de incē simplr.¶ Et dōm ꝙ il
la dicunt̃ incē simplr que isunt p^o mō ⁊ z^o per se ⁊ que
adhuc reducunt̃ ꝓximo : ita ꝙ illa que semꝑ isunt:vel
frequēter isunt:hñtia tñ cām iherētie in subto vel pdi
cati in subto dicūt̃ incē simplr.vñ ꝯtigētia nata simplr
incē dicunt̃:⁊ ꝓpōnes de tali ꝯtigēti si ponant̃ icē sunt
de incē simplr ⁊ reducunt̃ ad ꝑ se p^mi modi:vel ad que
hēt cām pdicati in subto vel eꝯ.Hoc aūt quod opponit
hāc ꝓpōnē.grāmaticū est aial:nō est ꝑ se p^o mō vel z^o.
dōm ꝙ reducit̃ ad p^m modū vel ad ꝯuersam scđi modi
ꝑ se:cadit eni aial in diffōne grāmatici nō in se:sȝ in suo
iferiori in quo accñtalr est.diffinit̃ aūt grāmaticuȝ per
hoiem in quo actualr itelligit̃ aial:q̃re pdicatū dicte ꝓ
pōnis cadit in diffōne subti.¶ Cū etiā sciēdū ꝙ alr ac
cipiēda est ꝓpō de icē simplr respectu ꝯnis de nećio:⁊
alr respectu ꝯnis de ꝯtigēti cōi.illa eni de incē simplr
que cū alia de nećio ꝯcludit ꝯnē de nećio dȝ esse nećia
fm rē ⁊ nō sufficit ꝙ sit ꝯtingēs natū positū incē.verbi
gr̃a.oē grāmaticū de nećitate est sciens.ois hō est grā
matic^9 sit ita:sȝ nō de nećitate ois hō est sciēs.respectu
aūt ꝯnis de ꝯtingēti pōt illa de inesse manifestari a cō
tingenti nato:⁊ sic patet ꝙ aliter sumit̃ ꝓpositio de in
esse simplr in mixtione neċꝯ ⁊ inesse:⁊ aliter in mixtio
ne ꝯtingētis ⁊ inesse vel ꝯtingentis ⁊ necessarij.

Cōsequēter forte quereret Utrū maior de icē mo Dubiuȝ
di neċꝯ iꝑfecti debeat eē de inesse
simplr.sicut maior de icē modi affirmatiui:⁊ videt̃ ꝙ
nō:cū h̄ non pbet Ar.de mō negatiuo sic affirmatiuo.
¶ Opp^m aūt videt̃ ꝑ h̄ qđ dic̃ Ar.in pte illa in q̄ ponit Oppo^m
ꝯiugationē negatiuā:q: eni posuerat quosdā terminos
vbi maior est de incē vt nūc:dicit meli^9 eē sumēdū ter
minos.q̄si velit ꝙ oporteat maiorē de incē eē de inesse
simplr.¶ Adhuc eadē pbatio q̄ pbat Ar.ad oñdēduȝ
maiorē de incē eē de icē simplr in ꝯiugōne affirmatiua
suffic̃ ad idē pbādū in ꝯiugōne negatiua ⁊ ꝑ eosdē ter
minos.sic pȝ iuēti.q̃re vr̃ ꝙ maior in mō negatiuo erit
de icē simplr:sic i mō affirmatiuo:q: satis pȝ ꝑ ea q̄ dic̃
circa mo^m negatiū ⁊ circa mo^m affirmatiuū.sic iā dcm̃ ē.

Sed tunc vlteri^9 q̃ret.Utrū ꝯclo ꝯiugōis affirma Dubiuȝ
tiue itelligēda sit de ꝯtigēti pro poĺi:sic
ꝯclo ꝯiugōnis negatiue vel nō:⁊ videt̃ ꝙ nō:q: Ar.oñ
dit de mō negatiuo ꝯnē eē de ꝯtingēti pro poĺi ⁊ nō de
affirmatiuo:q: in p^n huiꝰ capli dicit ꝯnē modoꝝ nega
tiuoꝝ impfectoꝝ eē de ꝯtingēti pro poĺi nihil tāgendo
de modis affirmatiuis.¶ Oppositū aūt videt̃ per eas
dē rōnes q̄s Ar.ponit ad h̄ oñdendū de mō negatiuo:
q̄ñ aūt ꝑficit modū affirmatiuū accipit oppositū ꝯnis
que est negatiua de ꝯtingēti ⁊ dicit eā ꝯuerti cū ꝓpōne
de nećio:sed illa de nećio nō ꝯuertit̃ negatiue de ꝯtin
gēti nisi accipiēdo ꝯtigēs pro poĺi.q̃re fm Ar. ꝯcludit̃

ꝯtingēs pro poſſi. ¶ Adhuc Ar. ꝓbat ꝙ ſufficiēter ſeqꝉ ꝯclīo de ꝯtigenti: ſ3 aliqñ pᵐ ex neceſſitate ineſt poſtremo in iſta diſpōne: ⁊ aliqñ ꝯtigenter ei ineſt dico ad vtrūlibet: q̄re cū ſemꝑ ſequaꝉ ꝯtigēs h̄ eſt ꝯtingēs cōe neceſſario ⁊ ei qḋ eſt ad vtrūlibet: hoc aūt eſt ꝯtigens pro poſſi. q̄re ſeqtur ꝯtingēs pro poſſi. ꝙ aūt in hac diſpōne inſit pᵐ cū poſtremo ex neceſſitate pꝫ ſic. oē albū eſt coloratū. ꝯtingit oēm hoiem eſſe albū: ⁊ neceſſe eſt oēm hoiem eſſe coloratū. ꝙ aūt aliqñ ꝯtingit pᵐ poſtremo ad vtrūlibet pꝫ ſic. oē ambulās eſt mouens. ꝯtingit oēm hoiem ambulare. ergo ꝯtingit oēm hoiem moueri. h̄ aūt ꝯclīo eſt de ꝯtingenti ad vtrūlibet. hoc aūt eſt concedendum.

Dubiū Sed tunc q̄riꝉ. q̄re Ar. mētionē facit de modis negatiuis ꝯtigēti dicēs: ꝙ ꝯcludūt ꝯtigēs pro poſſi: ⁊ nō dicit de modis affirmatiuis quos oñdit ꝑ negatiuos. ¶ Dōm ꝙ qñ maior eſt affirmatiua meᵐ ⁊ maior extremitas ſe hñt ſicut ſupius ⁊ iferiꝰ: ⁊ pꝫ oībꝰ ꝙ iferius pōt ꝯtigere alicui cui ex neceſſitate ꝯtingit ſuū ſupius: vt albū ꝯtingit hoi coloratū tñ ei ex neceſſitate ineſt. pꝫ ēt ꝙ aliqñ ſupiꝰ ⁊ iferius eidē pñt ꝯtigere: vt hoi ꝯtigit tam ambulare q̄ȝ mouere: ⁊ ita ꝑ ſe planū eſt in mō affirmatiuo ſeq ꝯñē de ꝯtigēti pro poſſi: nō aūt ita de modis negatiuis: qñ eni maior eſt negatiua de ineē meᵐ ⁊ maior extremitas ſe hñt per diſpōnē3: ſicut oppoſita: ⁊ appet tanq̄ȝ regula ꝙ ſi vnū oppoſitoꝝ ꝯtigēter ineſt ⁊ reliquū ꝯtingēter remoueꝉ: ⁊ ita appet ꝙ debeat ſeq. ergo ꝯtigēs ad vtrūlibet: ſicut minor eſt de tali ꝯtingēti: ⁊ iō oñdit Ar. ꝯñe3 de ꝯtingēti pro poſſi ſeq in modis negatiuis ⁊ non oñdit h̄ de affirmatiuis: ſ3 ſupponit h̄ tanq̄ȝ manifeſtū.

Dubiū Cōſequēter dubitaꝉ vlteriꝰ de hoc qḋ dcm̄ eſt. iſtos modos poſſe in ꝯñē de ꝯtigēti ꝑ poſſi. videꝉ eni eē inutiles ꝯiugōnes. ſicut oīs ꝯiugō ſolū iferēs ꝯñē neceſſariā gr̄a termioꝝ ⁊ gr̄a forme argꝰ ē inutilis ſ3 talis eſt ꝯiugō que dr̄ iā poſſe in ꝯtigēs ꝑ poſſi. ꝓbō. forᵃ manet eadē ⁊ diſpō. ꝯclīo aūt eſt nūc de ꝯtigēti ad vtrūlibet: nunc de ꝯtingēti pro neceſſario: ſicut pꝰs oñſu3 eſt. q̄re ꝙ ſequaꝉ h̄ vel illa ꝯclīo nō cauſabit diſpō vel forᵃ

2ᵒ argᵈ: ſ3 tales termini. ¶ Adhuc Ar. reputat ꝯiugnē inutilē vbi pōt iueniri iſtātia in termis: ſ3 in dcīs ꝯiugōnibus eſt repire iſtātiā i termis. nō eni ſeqꝉ ꝯclīo de neceſſario ex q̄ iueniꝉ ſtare ꝯclīo de ꝯtigēti ad vtrūlibet. ſilr vl ecō: nō ſeqꝉ ꝯtingēs ad vtrūlibet cū ſtet ꝯclīo de neceſſario. ſolo

3ᵒ aūt ad iſtātiā pꝫ per ꝓbita exᵃ. ¶ Adhuc nihil eſt in genere qḋ nō eſt in aliqua ſiue ſpē. g̃ nihil eſt in ꝯtigēti cōi qḋ eſt poſſe qḋ nō ſit ꝯtigēs pro neceſſario vl ꝯtigēs ꝑ nō neceſſario ſiue ad vtrūlibet. ſi g̃ dicaꝉ ſequi ꝯtigēs pro poſſi: aut h̄ eſt: q2 ſeqꝉ tñ ꝯtingēs qḋ eſt neceſſarium vel ꝯtingēs qḋ eſt nō neceſſariū vl vtrūq3. ſi ꝯtigēs pro neceſſario ꝯtigit in his terminis mouēs ambulās: h̄ eſt ꝯclīo ad vtrūlibet. ſi tñ cōtigens qḋ eſt nō neceſſarium ꝯtigit in his termis color albū hō eſt ꝯclīo de ꝯtigēti pro neceſſario. ſi ſeqꝉ vtrūq3 tūc redi-

In oppᵐ būt pᵒ obiones. ¶ Ad oppᵐ ſicut. vbi iueniunꝉ oēs ſpēs ipſius gn̄is iueniꝉ ipm̄ genꝰ ſimplr: ſ3 ſpēs ꝯtigētis ꝑ poſſi ſunt neceſſariu3 ⁊ nō neceſſariu3: quoꝝ vtrūq3 iueniꝉ ſufficiēter ſeq in dicta diſpōne: ſicut pꝫ in dictis termis. q̄re bñ diceꝉ ꝯtigens cōe qḋ accipiꝉ pro poſſi ſeq in dictis ꝯiugōnibꝰ.

2ᵒ ¶ Adhuc ſicut ꝯtigere ineē cōe eſt ad neceſſe ineē ⁊ ad poſſe ineſſe ⁊ ad nō eē: ita neceſſe cōe eſt ad ineē ſimplr ⁊ ineſſe vt nūc: ſ3 duabꝰ ꝓpōnibꝰ ſumptis de ineē dicimꝰ vtilem ꝯiugationē eē ad ꝯcludēdu3 ꝯñem de ineē: q̄ȝuis in aliqbꝰ termis ꝯclīo illa ſit de ineē ſimplr: in aliqbꝰ aūt de ineē vt nūc. g̃ ſilr diceꝉ diſpoſitio dictaꝝ ꝯiugationum poſſe in ꝯñē de ꝯtingēti ſimplr: q̄ȝuis illa ꝯclīo de ꝯtigēti in aliqbꝰ termis ſit de ꝯtingēti pro neceſſario: in aliqbꝰ aūt de ꝯtingēti pro nō neceſſario: qḋ ꝯcedēdū eſt: q̄ȝuis eni dicte ꝯiugationes inutiles ſint q̄ȝtū ad ꝯtingens pro neceſſario tātū vel q̄ȝtū ad ꝯtigens ad vtrūlibet tñ: ſunt tñ vtiles reſpectu ꝯñis de ꝯtigenti ſimplr: ſicut inutilis eſt ꝯiugatio de duabꝰ ꝓpōnibꝰ de neceſſario reſpectu ꝯñis de ineē ſimplr ⁊ reſpectu ꝯñis de ineē vt nūc: vtilis tñ eſt reſpectu ꝯñis de ineē abſolute ⁊ ſimplr. ¶ Ad obiecta dōm ad pᵐ ſicut. Ad pᵐ ꝙ ꝯclīo de ꝯtigenti pro neceſſario ſeqtur gr̄a terminoꝝ ſub forma cōi: ⁊ ſilr ꝯcluſio de ꝯtigēti pro nō neceſſario: ſ3 reſpectu neutrius iſtoꝝ poniꝉ ꝯiugatio vtilis. ꝯclīo aūt de cōtingēti pro poſſi ſeqtur gr̄a forme ⁊ nō gr̄a mãe: ⁊ reſpcū huiꝰ poniꝉ ꝯiugatio vtilis: ⁊ ita ꝯiugationē quā reputat vtilē nō ſolū tenet gr̄a termioꝝ: ſ3 gr̄a diſpōnis ⁊ forme talis. ¶ Ad 2ᵐ dōm ꝙ ꝯclīo de ꝯtigēti pro neceſſario que ſtare pōt in tali diſpōne ſatis ꝓbat ꝙ ꝯiugatio eſt inutilis ⁊ Ad 2ᵐ ꝯtingens pro nō neceſſario vel ecō: ſed h̄ ꝙ vtrūq3 ꝯtingens ſeqtur ꝓbat ꝯtingēs ſimplr qḋ eſt cōe ſeq ⁊ nō reſpectu ſpecialiū: dico gr̄a forme ⁊ diſpōnis: ſed ſolū gr̄a terminoꝝ ſub forma cōi. ¶ Ad vltimū ex iā dictis pꝫ rñſio Ad vltᵐ dr̄ eni ꝯtigens pro poſſi ſeq nō ſolū pro altero ꝯtēroꝝ: ſ3 pro vtroq3: ita ꝙ gr̄a diuerſoꝝ termioꝝ ſequeꝉ diuerſa ꝯtinuata: ⁊ q2 nō eſt iueire termios vbi nō ſequaꝉ h̄ vl illud. iō modus ſyllogiſādi attribuiꝉ ipſi cōi. ſ. ꝯtingēti pro poſſi ⁊ ꝓpter habeaꝉ ſilē dcm̄ de ineē. ¶ Si aūt aliqs ſic opponat in dictis ꝯiugōnibꝰ nō ſeqꝉ ꝯtigēs qḋ eſt neceſſarium: ſicut dcm̄ eſt nec ꝯtigens qḋ eſt nō neceſſarium. g̃ neq3 ſeqtur ſimplr ꝯtingens. ¶ Dōm ꝙ aliqd pōt ſeq gr̄a mãe: ⁊ ſic ſeqtur vtruq3 dictoꝝ: vel gr̄a forme: ⁊ ſic ſeqtur neutrū illoꝝ: ſ3 ꝓpter h̄ nō ſeqtur ꝙ nō ſeqꝉ ꝯtigens cōe. gr̄a eni forme ſeqꝉ ꝯtingēs qḋ eſt cōe qḋ nihil eſt niſi in ſuis ꝯtētis ſemꝑ erit ꝯclīo in termis de ꝯtigenti qḋ neceſſarium de ꝯtingenti vel qḋ eſt non neceſſarium.

Dubiū Ultimo forte quereꝉ ſufficientia ſylloꝝ huiꝰ mixtionis: ⁊ ſupponēdū eſt ꝙ maior ſit vlis: ⁊ ꝙ mior nō ſit negatiua de ineē: qbꝰ ſuppoſitis pꝫ ꝙ. 32. ꝯiugationes. q̄ȝ octo ſunt inutiles ſunt vbi maior eſt ꝑticularis ⁊ mior vlis. ſilr alie octo vbi vtraq3 ꝑticularis. de octo vō hñtibꝰ vtrāq3 vlem ſunt ſex vtiles ⁊ due inutiles. ſilr ēt dico de illis octo que hñt maiorē vle3 ⁊ minorē ꝑticularē. q̄ȝ ꝯiugōnes ſex ſūt inutiles: due aūt vtiles. ſi aūt aliqs querat rōnē ſuppōnū pꝫ per ꝓhabita.

Quando aūt h̄ qdē ꝓpōnū ex neceſſitate ineē vel nō ineē: illa vō ꝯtigē ſignificat: ſyllˢ qdē erit hoc mō ſe hñtibus termis: ⁊ ꝑfectꝰ. Qñ ad minore3 extremitatē poneꝉ neceſſario: ꝯcluſio aūt ſi p̄dicatiui fuerint vtriq3 termini ꝯtingētis ⁊ nō ineē erit: ſiue vlr ſiue nō vlr ponanꝉ termini. Si aūt ſint hic qdē affirmatiuus: ille vō priuatiuus: qñqdē affirmatiuus fuerit neceſſarius: ꝯtingentis ⁊ nō eiꝰ qḋ eſt nō ineē. Qñ aūt priuatiuus ⁊ ꝯtigentis nō ineē ⁊ nō ieſſe: ſiue vles ſiue nō vles fuerint termini. Cōtingere aūt in ꝯclōne eodē mō accipiēdū quo ⁊ in priori: eiꝰ aūt qḋ eſt ex neceſſitate nō ineſſe nō erit ſyllˢ. aliud eni eſt nō ex neceſſitate ineſſe: ⁊ ex neceſſitate non ineſſe.

Hic determiat mixtionē ꝯtigētis ⁊ neceſſarie in pᵃ figura: ⁊ diuidiꝉ in duas. in pᵒ determinat ipſam totā in ſe. in 2ᵒ cōparat eā ad p̄cedentē mixtionē cū dicit (Manifeſtū eſt g̃ ex his.) pᵃ in duas. in pᵒ dat regulas ſm̄ q̄s p̄cedūt oēs ꝯiugationes. in 2ᵒ cū dicit (Qm̄ igiꝉ vlibꝰ affirmatiuis.) determiat ipſas ꝯiugōnes. pᵃ pars habet

quinq3

quinqz regulas. p^9 est cōis. si aliq̃ ppōnū fuerit de nec̃io ⁊ altera de ɔtigēti poterit eē syll's ⁊ h̄ est (q̃n aūt.) z^9 idicat modos pfectos ⁊ est. q̄ miore exñte de nec̃io ⁊ maiore de ɔtingēti fient sylli pfecti: ⁊ h̄ intelligēdo, si minor fuerit affirmatia ⁊ maior vl'is: ⁊ h̄ ē (⁊ pfectus.) 3^9 reg^a deseruit modis affirmatiuis ⁊ est. si vtraqz ppō sit affirmatiua ɔclio erit de ɔtigēti nō de ineē: ⁊ h̄ est (ɔclusio autez.) 4^9 deseruit modis negatiuis: ⁊ est. si altera ppōnuz fuerit affirmatiua ⁊ altera negatiua. si affirmatiua fuerit de nec̃io ɔclio erit de ɔtigēti ⁊ nō de ineē. si autē negatiua fuerit de nec̃io dūmō vl'is seq̄ duplex ɔclo. s. negatiua de ɔtigēti ⁊ negatiua de ieē: ⁊ h̄ est (si āt sint.) 5^9 deseruit ɔnib^9 huius mixtionis: ⁊ est. q̄ ɔtigēs in ista mixtiōe est sil'r accipiēda apō ɔnē: sic in mixtiōe p̄cedēti. i. q̄ in modis pfectis seq̄ ɔtigēs f̄m dictā determiatione. in impfectis aūt ɔtingēs pro poss: ⁊ nō seq̄ h̄ ɔtigēs p nec̃io. modi eni ipfecti nec̃iū nō ɔcludūt. ɔtigere vo eē: q2 idē est cū nec̃e nō ieē: s3 qd̄ est id est cū nō nec̃e esse ⁊ tale est ɔtingēs pro poss: ⁊ h̄ est (ɔtingere aūt.)

¶ Qm̄ igit̄ vl'ib^9 affirmatiuis exñtib^9 termis nō fit ɔclusio nec̃ia manifestuz: insit eni. a. oi. b. ex nec̃itate. b. aūt ɔtiget oi. c. Erit igit̄ syll's impfectus: qm̄. a. ɔtigit oi. c. iesse. Qm̄ aūt impfect^9 ex demrātione palaz. Eodē eni mō demōstrat̄ quo ⁊ in priorib^9. Rursuz. a. qdē ɔtingat oi. b. inesse. b. aūt oi. c. isit ex nec̃itate: erit itaqz syll's: qm̄. a. ɔtingit oi. c. inesse: sed nō qm̄ inest: ⁊ est perfectus: sed nō imperfectus: statim eni perficitur per ex principio propositiones.

¶ Coñter determinat ɔiugōnes. ⁊ p̄ vl'es. ⁊ z^9 ptic'lares cū dic̄ (eodē aūt mō.) vl'iū aūt p̄ ponit ɔiugōnes duas ɔstātes ex affirmatiuis. z^9 pōit modos negatiuos cū dic̄ (si aūt nō sil'is.) In p̄^a pte sic p̄cedit. p̄ dicit q̄ in modis affirmatiuis nō seq̄ ɔclio de nec̃io: ⁊ h̄ est (Qm̄ igit̄ affirmatiuis.) z^9 ponit ɔiugōnes hec manifestātes. ponit aūt duas. q̄z p̄^a est impfecta h̄ñs maiorē de nec̃io ⁊ minorē de ɔtigēti: q2 per deductionē ad ipole ex opposito ɔnis ⁊ minore posita ineē vel per solā pōnē minoris ieē sicut p̄dictū est in modis impfectis p̄cedētis mixtiōis. ⁊ h̄ est (Insit eni. a.) z^9 est pfecta h̄ñs maiorē de ɔtingēti ⁊ minorē de nec̃io ⁊ pficit̄ per dici de oi f̄m istam acceptionem qd̄ est. b. ⁊. c. ⁊ h̄ est (Rursum. a. quidem.)

¶ Si aūt nō sil'is figure sint ppōnes sit primaz priuatiua nec̃ia: ⁊. a. qdē ɔtingat nulli. b. ex nec̃itate. b. aūt ɔtigat oi. c. nec̃e igit̄. a. nulli. c. ineē. ponat̄ aūt aut oi aut alicui. Positū est autē. a. ɔtingere nulli. b. qm̄ ergo ɔuertit̄ priuatiua ⁊ b. nulli. a. ɔtiget. a. aūt positū est ineē. c. autē oi aut alicui. Quare nulli aut nō oi. c. ɔtiget. b. inesse: h̄ supponebat̄ oi ex pricipio. Manifestuz est autē: qm̄ ⁊ eius qd̄ est ɔtingere non ineē fit syll's siqdē ⁊ non ineē. Rursum sit affirmatiua ppositio nec̃ia: ⁊. a. qdē ɔtigat nulli. b. ineē b. aūt insit oi. c. ex nec̃itate. Ergo syll's qdē erit perfectus: sed nō eius qd̄ est nō inesse: sed eius qd̄ est ɔtingere non ineē. Nam ⁊ ppositio sic sumpta est que ad maiorē extremitatem est ⁊ ad impossibile non est ducere. Nā si ponat̄. a. inesse nulli. c. positū aūt est ⁊. a. nulli. b. ɔtingere inesse: nihil accidit per hoc impossibile.

¶ Cōseq̄nter ponit ɔiugōnes negatiuas. ⁊ p̄ duas h̄ñtes maiorē negatiuā. z^9 h̄ñtes minorē negatiuā cū dic̄ (Si aūt ad miorē.) in p̄^a pte ponit duas ɔiugōnes. q̄z p̄^a h̄et maiorē negatiuā de nec̃io ⁊ miorē affirmatiuā de ɔtingēti: ⁊ est impfecta quā ōndit posse in duplicē ɔnē. p̄mo in ɔnē de ineē sic. de nec̃itate nullū. b. est. a. ɔtigit oē. c. eē. b. g̊ nullū. c. est. a. si eni detur ɔdictoria ɔnis ex illa ⁊ ɔuersa maioris ɔcludit̄ mior per syll'm mixtū de nec̃io ⁊ ineē in 4° p̄^e sic. de nec̃itate nullū. a. est. b. aliqd̄. c. est. a. ergo de nec̃itate aliqd̄. c. nō est. b. Si aūt det̄ ɔdictoria ɔcludit̄ mior p syll'm factū in z^o z^e. sic p3 p se. manifestū igit̄ est q̄ seq̄ ɔclō de ineē: ⁊ h̄ est (Si aūt nō sil'is.) z^9 ōndit ipsaz posse in ɔnē de ɔtigēti sic. ex quo pōt in ɔnē de ineē manifestū est ipsam posse in ɔnē de ɔtingēti: q2 ɔtigēs seq̄ ad ineē sic. si nullū. c. est. a. ɔtigit nullū. c. eē a. ⁊ h̄ est (Manifestū aūt.) Cōsequēter pōit aliā ɔiugationē pfectā h̄ñtem maiorē negatiuā de ɔtingēti ⁊ minorē affirmatiuā de nec̃io: ⁊ ɔcludit ɔtingēs f̄m dictaz determiationē ⁊ pficit̄ per dici de nullo. ɔñter addidit etiā q̄ talis ɔiugatio nō pōt in ɔnem de inesse: quāuis tñ aliqs dixit q̄ in ea seq̄tur ɔclusio de inesse nō est ducere ips3 ad impossibile: ⁊ qualiter h̄ sit manifeste videbit̄ dubitādo: ⁊ hec est (Rursum sit affirmatiua.)

¶ Si aūt ad minorem extremitatē ponat̄ priuatiua: qñ ɔtingere qdē significauerit: syll's erit per ɔuersionē ɔtingentis: quēadmodū in prioribus. Qñ aūt non ɔtingere: nō erit syll's. Nec quādo vtraqz ponit̄ priuatiua si non est ɔtingens ad minorē. Termini aūt inesse albū aial nix: non inesse album aial pix.

¶ Cōsequēter ponit ɔiugōnes h̄ñtes minorē negatiuā. ⁊ p̄ illas que h̄ñt maiorē affirmatiuā ⁊ sunt due: q2 maior est de nec̃io ⁊ minor de ɔtingēti ⁊ est vtilis: ⁊ pficit̄ per ɔuersionē minoris in oppositas q̄litates ⁊ per vlteriorē deductionē ad ipole: aut eō ⁊ est iutilis: q2 minor est vere negatiua: ⁊ hec est (Si aūt ad minorē.) z^9 ponit illas que h̄ñt vtrāqz negatiuā ⁊ sunt due: aut eni maior est de nec̃io ⁊ minor de ɔtingēti: ⁊ est vtilis potēs in duplicez ɔnē ⁊ pficit̄ p ɔuersionē minoris ⁊ deductionē ad impole: aut erit eō ⁊ erit iutilis: q2 minor est vere negatiua ⁊ iutilitatē hui^9 ɔiugōnis iutilis p̄cedētis: aut p ɔtingētiā in termis: ⁊ h̄ est (Neqz qñ vtrāqz. Eodē āt mō.)

¶ Sic habebit in ptic'laribus syll'is. Qñ eniz fuerit priuatiua necessaria: ⁊ ɔclusio erit non iesse vt si. a. qdem ex nec̃itate ɔtingit nulli. b. iesse. b. aūt alicui. c. ɔtigat iesse: nec̃e est. a. alicui eoruz que sunt. c. non iesse. Si eni omni inest: ɔtigit aūt. a. nulli. b. ⁊. b. nulli. a. ɔtinget inesse. Quare si omni. c. inest. a. nulli. c. contiget. b. sed positum erat alicui contingere.

¶ Hic ponit ɔiugōnes ptic'lares. ⁊ p̄ illas que h̄ñt alterā vl'em. z^9 illas que h̄ñt vtrāqz ptic'larē cū dicit (Nec qñ idefinite.) h̄ñtiū aūt alterā vl'em. p̄ ponit h̄ñtes maiorē vl'em. z^9 h̄ñtes minorē vl'em cū dicit (Si aūt vl'e.) h̄ñtiū aūt maiorē vl'em. p̄ intēdit de eis que h̄ñt ppōnē de nec̃io negatiuā. z^9 de his que h̄ñt ppōnē de nec̃io affirmatiuā. ibi (qñ aūt ptic'laris.) h̄ñtes aūt ppōnē de nec̃io negatiuā due sunt. aut eni est minor ptic'laris de

necio:aut maior.si mior sic sunt due sm qp maior pot ee affirmatiua vel negatiua de ptingeti:sed ambe inutiles qs omittit.si maior sic sut due:qr minor aut est affirmatiua de ptigeti aut negatiua r ambe sunt vtiles potetes in duplicē pne:illā aut que bet maiorē vlem negatiuaz de necio r minorē pticularē affirmatiuā de ptigeti ostēdit posse in pnē de inee ex opposito pnis r pueria minoris destituēdo minorē p syllm mixtū de necio r ineē in 2° p°.r pz p pdicta circa piugōnes vles:reliquā autez que bz minorē negatiuā de ptigeti dat per istā itelligere.silem eni bet pratem isti:r silr psicit:sz opz minorez puerti per oppositas qlitates:r h est (Eodē āt modo.)

¶ Qn aut particularis affirmatiua necia fuerit: que in priuatiuo est syllo:vt.b.c. aut vlis in affirmatiuo:vt.a.b.inesse non erit syllogismus. Demonstratio aut eadem que prius.

¶ Cōsequēter determinat illas que bnt ppōnē affirmatiuā de necio r sut due:aut eni est minor pticularis affirmatiua de necio:aut minor vlis.Si minor particularis de necio sunt due:si maior vlis:sic alie due:r oēs vtiles respectu pnis de ptigenti r nō respectu pnis de inesse:r due illaz pfecte sunt.s.que bnt maiorē vlem de ptigeti affirmatiuā vel negatiuā r pcludūt ptingens sm dictā determinationē:alie aut due impfecte.s.vbi minor est de ptigenti affirmatiua vel negatiua:r pcludūt ptigens pro possibili:qp autē oēs iste piugōnes vtiles sint respectu pnis de ptigeti est ondere sic pus ostsum est in vlibus piugationibus:r h est (qn aut pticularis affirmatiua.)

¶ Si aut vle ponat ad minorē extremitatē vel affirmatiuū vel priuatiuū ptigēs. Particulare aut neciuz nō erit sylls. Termini aut ineē qdē ex necitate aial albū hō.nō ptingē aut aial albū tunica. Qn aut vle qdē est neciū;particularē aut ptigens:cū priuatiuū qdē est vle iesse qdez termini aial albū coruus.nō ineē aut aial albū pix. Cū aut affirmatiuuz ineē qdē aial albū cignus non ptingere aut animal album pix.

¶ Cōseqnter determiat piugōnes bntes minorē vlem r sunt.8.qz qtuor bnt minorē vlem de ptigeti: sic per se pz:qs ondit esse inutiles p instātiā in termis: r h est (Si aut vle:)alie aut minorē vlez de necio:ita qp due illaz bnt minorē negatiuā de necio qs ondit esse inutiles per istātiā in termis:r h est (Qn aut vle.) alie aut due bnt minorē affirmatiuā de necio quas ondit esse inutiles p instātiam in terminis:r h est (Cū aut affirmatiuum.)

¶ Nec qn idefinite sumūt ppōnes:aut vtreqz pticulares:nec si erit sylls. Termini aut cōes ineē:aial albū hō:nō iesse aut aial albū inaiatū. Nam r aial alicui albo: r albuz alicui inaiato necē est iesse: r nō ptingit iesse r in ptigenti.similiter quare ad oia vtiles sunt termini.

¶ Cōiter determiat piugōnes pticulares bntes vtrāqz pticularē qs oēs ondit inutiles eē p instātiaz in termis. Notādū qp termini quos pōit ex necitate ineē nō sufficiūt ad illas piugōnes q bnt miorē pticularē de necio: sz solū ad illas q bnt minorē de ptigeti.si aut p minore extre in lra accipiat hō ponat sensitiuum put puertit cū aiali erūt termini sufficiētes ad oēs piugōnes vt pz intuēti.termini vo de necitate nulli ineē qs ponit sufficiētes sut.sic maifestat in lra:r h est (Neqz qn idefinite.)

¶ Manifestū est q ex his que dcā sunt:qn silr se bntibus termis: r in eo qd est ineē: r in necijs: r fit r nō fit sylls.vez sm nō iesse qdez posita priuatiua ppōne eius qd est ptigere erit sylls. sm aut neciuz priuatiua: r ptigere nō inesse r nō inesse. Palā aut qm oēs imperfecti sylli: r qm perficiunt per predictas figuras.

¶ Cōiter cōparat mixtionē iā determiatā pcedēti mixtiōi de ptigēti r ieē r est pueniētia eaz qp tot r siles sut piugōnes vtiles r inutiles:h r in illa.dria aut est qp maiore extre neg de ieē seqbat tm pclo de ptigēti.minore aut extre negatiua de necio seqt pclo duplex.vna negatiua de iesse:alia negatiua de ptigēti:r sut oēs iste piugōnes impfecte.s.vbi maior est de necio vel de ieē r pficiunt per pdictas figuras:ita qp bntes minorē affirmatiuā de ptigenti:quedā pficiunt per 3am figurā:qdā per pmā:sic pz ex pdictis.bntes aut minorē negatiuā de ptigenti pficiunt per puersionē illius minoris r vlteriorez deductionem ad ipole:r h est (Manifestū ergo ex his.)

Sed forte dubitabit h.p circa pdictas piugōnes vt eni qp nō sit pfecta piugō ex maiore de ptigēti r miore de necio hac rōne:dici de oī in ptigētibus duas bz itentiōes.s.oē qd ptigit eē.b.rc. r oē qd est b.rc.r sm pmā itētionē accipit in gnōne vniformi:sm scdaz in mixtiōe ptigētis r ieē.qre videt qp mixtio ptigētis r ieē nō reguletur p dici de oī:r ita nō erit ibi pfcā piugō. ¶ Adhuc neciuz r ptigēs opponunt:qr vnū destruit reliquū r ecō.loquor eni de tali ptingēti: qre vnū sub altero nō sumet ad modū pfectū faciēdū.cū vnuz oppositoz nō sumat sub altero. ¶ Ad pm dōz qp mixtio ex necio si mior sit de necio regulat p dici de oī sz istā itētionē.oē qd est.b.rc.sic r mixtio ptigētis r ieē:qr p h qd dico qd est.b.sumabit mior accepta sm actualē ibērentiā:r tā illa de iesse qz de necio sumit sub actuali ibērētia pdicati ad subm. ¶ Ad 2m dōz qp si psiderent ptigens r neciū i eisdē termis sic opponūt r vnū nō patit alteꝝ:qr si necē est hoiez esse aial tūc nō ptigit.r si ptingit hoiez esse albū nō est h necē:r sic nō sumit vnū sub altero sic opponit.si aut psiderent simplr:aut q sm modū enūciabilis circa cōpōnem r sic adhuc diuidut.ecō aut pones termios in qbus est modus ille:r h mō ptingit neciū accipi sub ptigēti:qr termini in ppōne de necio se hnt put ad termios ppōnis de ptigēti.sic ps se bz ad totū. Vbi gra.ptigit oē aial albū eē r neciū est oēm hoiez esse aial:r sic fit piugatio pfcā ex suppōne neciȷ sub ptigēti. | Dubium | Ad pm | Ad 2m

Cōsequēs est qō.qre magis pfecta est piugatio ex suppōne neciȷ sub ptigēti qz ecō.si.n. equalr se bnt ad sylli pstitutionez qua rōne erit pfecta piugatio ex suppōne neciȷ sub ptigēti:r ecō. ¶ Et dōz qp rō eius qd est dici de oī in illis de ieē r de necio vult miorē accipi affirmatiuā sm ibērētiā actualē r nō sz potentialē:sz qn accipit ptigēter sub necio accipit minor sm ibērētiā aptitudinalē:maior est igit qp nō poterit sylls regulari p dici de oī in neciȷs.qre pstat qp nō erit piugatio pfcā:qr a dici de oī in maiori ppōne est pfectio modi pfecti:dici vo de oī in ptigētibus vult miorez accipi affirmatiuam sz actualē ibērētiā.sic pz p vnā eius intētionē.qre cū maior est de ptingenti r minor de necio accipit minor sm regulā q est dici de oī.r ita pz qp maiore extre de ptigēti r miore de necio pfecta est piugatio.ecō āt est ipfecta. | Dubium | R.

Cōsequēs est dubitatio.qre modus pfectus pcludit ptigēs sm dictā demrationē.aliqn aut modus impfectus ptingens pro possibili r nō pcluditur idem | Dubium

ditur idem ꝯtingens in oibus. ❡ Et dōm ꝙ in mō pfecto minor est dispō maioris ꝯbēs ipsaꝝ fm regulā que est dici de oi: ꝛ iō fit ꝯctio maioris ō ꝯtigēti ad id qd est de ꝯceꝑ. ꝗre maior cū sit de ꝯtigēti fm dictā determinationē necē est ꝯnē sitr eē. qñ aūt maior est ō nec̄io ꝛ minor ō ꝯtigēti nō fit dispō ꝫ dici de oi: ꝛ iō maior nō facit sibi nec̄io silez ꝯnē: mior ēt nō hꝫ poām īberētie pn̄: ꝛ iō nō pōt facere ꝯnē nec̄io sibi silem. vn̄ opꝫ ꝙ sequat ad me cōe vtriqꝫ: sic ꝯtingēs pro poti qd in aliqb terminis est de nec̄io in aliqb aūt de nō nec̄io: ꝛ ita pꝫ rō ꝗsiti.

Dubiuꝫ Sed adhuc dub. ꝗre. s. modi pfci solū pñt in ꝯtigēs ꝫ dictā deṫiationē ꝛ nō pñt i ꝯnē de nec̄io vl de icē. ❡ Et dōꝫ i ꝑpōne de ꝯtigēti q̄ est maior i ꝯiugne pfcā fig maiorē ex̄mitatē ꝯtigēter dici ꝛ nō actualr de oibꝰ ꝯtētis sub sbto. ꝗre nō seqꝰ ex h ꝯ de icē vl de nec̄io nisi maior ex̄mitas actualr dr de ꝯtētis sub meº qd fuit subm maioris. Et itelligēdū ꝙ ea q̄ dcā sꝫ ō mō pfcō ꝑ dici ō oi silr itelligenda sꝫ ō mō pfcō ꝑ dici ō nllo. ex his satis pꝫ nā modoꝝ pfcōꝝ hꝰ mixtiōis.

Dubiuꝫ Cōsequēter forte dubitabit ō modis ipfectis. ꝛ ꝑ de illis qui hñt maiorē negªm de nec̄io de qbꝰ dic ꝙ pñt i ꝯnē de icē cū mixtio ꝯtigētis ꝛ icē maiore exñte negª de icē nō possit in ꝯnē de icē de q̄ dub sic. ꝑ eni videt ꝙ mixtio ꝯtigētis ꝛ icē maiore exñte negª ō icē possit i ꝯnē de icē hac rōne maior ē ꝯuenientia illiꝰ de icē ad illā de icē q̄ illiꝰ de nec̄io ad illā de ineē. si ḡ illa de nec̄io possit in ꝯnē de ineē multo fortiꝰ illa de icē poterit in eādē. ❡ Adhuc maior de icē in mixtiōe ꝯtigētis ꝛ icē est de icē simpl. ꝗre fm rē vtutē ꝑpōnis necē hꝫ siue ꝑpōnis de nec̄io. ꝗre si negª de nec̄io poterit in ꝯnē de icē ꝛ negª de icē in mixtiōe ꝯtigētis ꝛ icē poterit in eādē. ❡ Adhuc fiat sylls sic. nullū. b. est. a. ꝯtigit oē. c. eē. b. ḡ nullū. c. est. a. si nō seqꝰ stabit oppm. s. aliqd. c. est. a. ex q̄ ꝛ minore posita ineē: sequitur oppm maioris sic. aliqd. c. est. a. oē. c. est. b. ḡ aliqd. b. est. a. per 3m 3e.

❡ Cōtᵃ vlteriꝰ dubitabit. vꝫ. n. ꝙ maiore exñte negª ō nec̄io nō seqꝰ ꝯ ō icē. sic de nec̄itate nullū albū ē nigꝝ: ꝯtigit oēꝫ hoiem eē albū. nō tn̄ ē nlls hō niger. rebꝰ ḡ se hñtibꝰ vt nūc sūt p̄misse vē ꝛ ꝯ falsa. silr ē h. de neᵉ nlls lapis ē hō. ꝯtigit oē mouēs eē lapidē: nō tn̄ nlls mouēs ē hō. rebꝰ se hñtibꝰ vt nūc. ❡ Adhꝰ si sequat ꝯ ō icē aut ḡ ō icē simpl: aut ō icē vt nc̄. si tn̄ ō icē simplr ꝯ i pdcis terminis ē ꝯ de icē vt nūc ꝛ i milī alijs. si termi de icē vt nūc ꝯtigit ō nec̄iᵗᵉ nullū albū est itelligētia: ꝫ ꝯ ē de icē simpl. ꝗre cū neqꝫ seqꝰ ꝯ ō icē simpl: neqꝫ ō icē vt nūc neqꝫ seqꝰ ꝯ ō icē. ❡ Adhꝰ sic ꝓbtū ē oꝫ ꝑ vnā p̄missaꝝ silez eē ꝯni. ꝗre cū vna p̄missaꝝ sit ō nec̄io ꝛ altera ō ꝯtigēti nō erit ꝯ ō icē. ❡ Et dōꝫ ꝙ maiore exñte negª ō icē nō seqꝰ ꝯ de icē vtute p̄missaꝝ: seqtur tn̄ maiore exñte negª ō nec̄io. ꝛ cā hꝰ ē hꝫ ꝑpōne negª ō icē actualr remouet pdim ab his q̄ actu sūt sub sbtoꝛ n̄ ab his q̄ ꝯtigit eē sub eo: qꝛ cū dico. nllꝫ albū ē nigꝝ: iteꝰ hꝰ ꝑmōis ē iste. nihil qd ē albū ē nigꝝ: ꝛ n̄ iste. nihil qd ꝯtigit eē albū ē nigrū: ꝛ ꝑꝑ h cū maior ē negª ō icē ꝛ mior ō ꝯtigēti: n̄ seqꝰ actual remotio maioris exñl ab his q̄ ꝯtigēter sumūꝰ sub meº ꝑ miorē ꝑpōnē: ꝫ seqꝰ remotio potēcial. ꝛ iō nō seqꝰ ꝯ ō icē q̄ actu remouet maiorē ex̄miᵗᵃᵗᵉ a miori: ꝫ ꝯ de ꝯtigēti dico vtute p̄missaꝝ. alr āt est i ꝑpōne negª de nec̄io: ꝑꝑ. n. nec̄iā remotōeꝫ pdiª a sbto. ꝛ iō mªneᵗᵉ i ipa remouet pdim actualr. ab oibꝰ q̄ sūt ꝛ q̄ ꝯtigit eē sub sbo. ꝛ iō tali posita ꝑ maiore ꝛ miore accepta ō ꝯtigēti seqꝰ actualr rēotio maioris extreᵐ ab his q̄ ꝯtigēter sumūꝰ sub meº ꝑ miorē ꝑpōnē. ꝛ iō seqꝰ negª ō icē. pꝫ ḡ ꝙ ex maiore negª ō icē n̄ seqꝰ ꝯ ō icē: ꝛ ꝗre seqꝰ cū maior ē negª

Ad pᵐ ō nec̄io. ❡ Ad oppꝰ rñdēdū. Ad pᵐ iductū ad pᵐ ꝑtē dubitatōis dōꝫ ē ꝙ ꝑpō ō icē inqꝫᵐ hꝫ silior erit ꝑpōni de icē q̄ sit ꝑpō ō nec̄io: n̄ tn̄ seqꝰ ꝙ possit i ꝯnē de icē. sic ꝑpō ō nec̄io ꝛ cā pꝫ ex pdcis ꝛ maxīe n̄ seqꝰ h i ꝯiugꝰ ipfectī vbi maior ē ō icē vl de nec̄io: aliquē tn̄ locū hꝫ h rō i ꝯiugnibꝰ pfectī vbi aᵗᵃ ē cā totiꝰ ꝯnē. ❡ Ad 2m dōꝫ ꝙ Ad 2m ꝑpō ō icē simpl vt h accipiꝰ nō sp ē nec̄ia: neqꝫ vtutē ꝑpōnis de necꝰ hñs. ꝑpō. n. ō icē simpl n̄ plꝰ exigit nisi ꝙ rōnes terminoꝝ coherēāt vl discoherēāt. ꝑpō aūt nec̄ia exigit necᵐ ꝛ talē terminoꝝ coherētiā vl discoherētiā: ꝛ h pꝫ cū ꝯtigēs natū positū icē n̄ sit necᵐ: cū tn̄ ē ō icē simplr: ꝛ iō n̄ seqꝰ ꝙ si ꝑpō ō necª possit i ꝯnē ō icē ꝙ ꝑpō ō ineē simpl: qꝛ n̄ hꝫ vtutē ꝑpōis ō necª. ❡ Ad 3m patebit Ad 3m rñꝰ ꝑ ꝯñr dōa i hac lectiōe. ❡ Cōtᵃ rñdēdū ē ad rōes positas ad 2m ꝑtē dubitōnis. ad pᵐ sic ꝙ h ꝑpō est fl'a. de neᵉ nllꝫ albū ē nigꝝ. ad h. n. ꝙ vā eēt oporteret pdim remoueri ab his q̄ actu ꝛ poᵗᵉ st sub sbo sic. nihil qd pt eē albū de neᵉ ē nigꝝ vl eē pt: ꝫ h ē flm: ꝛ silr h. nllꝫ albū ē nigꝝ: q̄uis vā sit simpl: n̄ tn̄ nec̄ia. ❡ Ad aliā istātiā dico ꝙ hꝰ distiguēda est. s. ꝯtigit oē mouēs eē lap. aut. n. dr ꝙ oē qd ꝯtigit eē mouēs ꝯtingit eē ꝛc. ꝛ sic ē fl'a: ꝛ ꝯ fl'a: aut qꝛ oē qd est mouēs ꝯtigit eē lapidē: ꝛ sic est vā si nihil moueaꝰ nisi lapis q̄ exᵗᵉ vā opꝫ ꝯnē eē verā. s. ꝙ nllꝫ mouēs sit hō: ꝛ ita put mior accipiꝰ vā ꝛ ipa ꝯ vā est. Ul meliꝰ pōt dici ꝙ vtraqꝫ istātia vnica ē: qꝛ i vtraqꝫ accipiꝰ ꝯtigēs mior de ꝯtigēti ifinito: cū tn̄ deberet accipi ō ꝯtigēti nato ꝑ exigētiā maioris de necª sic patebit ifra. ❡ Ad 3m dr ꝙ seqꝰ ꝯ de icē: ꝛ h est ō ineē simpl ꝛ istātia quā pōit soluta ē: qꝛ accipiꝰ mior de ꝯtigēti ifinito: nec sic sumi deberet: ꝫ ō ꝯtigēti nato ad quā pꝫ rñ ꝑ ꝓbita in p̄cedētibꝰ. ꝑpō. n. ō necª ꝛ eꝯ ō icē silr vl ꝫ icē actuale. Cōis forte est qd cū tal ꝯiug possit i ꝯnē ō icē ꝛ i ꝯnē de ꝯtigēti in quā ꝑ pt. Et dōꝫ ꝙ ex nā maioris ꝑpōnis q̄ actualr remouet pᵐ a meº seqꝰ ꝑ ꝯ de ineē: qꝛ actu remouet pᵐ ab his q̄ sunt sub meº vl pñt eē. ❡ Adhꝰ nā ipsaꝝ ꝯnū est ꝙ illa de icē pcedat illā de ꝯtigēti: sic aīs suum ꝯñs: sic sigꝰ Ap. in tra ꝓbās ꝯnē de ꝯtingēti seq per hoc ꝙ seqꝰ ꝯclō de icē: ꝛ sic pꝫ ordo ꝯnum.

Dubiuꝫ Sed tūc dubitabiꝰ cū tal ꝯiug possit i ꝯnē ō icē ꝛ i ꝯnē de ꝯtigēti. vꝫ possit i ꝯnē ō necª. ꝛ vr ꝙ sic cū aᵗᵃ sit ō necª: ꝛ maior ꝯuenietia necē ad nec̄iā q̄ nec̄ꝫ ad icē. ❡ Adhuc h ꝯ. nullū. c. ē. a. aut ē vā: qꝛ necē ē nllꝫ. c. eē. a. ꝛ tūc hēo ꝑpōm: aut qꝛ ꝯtigit aliqd. c. eē. a. ꝛ si h ex hac ꝛ miore destruaꝰ maior i 3ª figª sic. ꝯtigit aliqd. c. eē. a. ꝯtigit oē. c. eē. b. ḡ ꝯtigit aliqd. b. eē. a. illō seqꝰ ꝑ ꝯiōnē vniformē ō ꝯtigēti i 3ª figª. ❡ Et dōꝫ ꝙ nō seqꝰ ꝯ ō necª: ita Ad pᵐ ꝙ reᵗᵉ illiꝰ dicaꝰ vtilitas ꝯiugōnis: i aliqbꝰ tn̄ termis poterit ꝯ eē nec̄ia. ꝛ rō hꝰ est: qꝛ maior remouet pdim actuale ab his q̄ sunt sub meº ꝛ pñt eē: ꝛ iō seqꝰ remotio actual tm̄ ipsiꝰ pdicati a ꝯtētis sub meº: ꝛ ita eꝯ de icē tm̄mō. ꝯ seqꝰ. h tn̄ ꝯ de icē i aliqbꝰ termis ē vā simpl ꝛ nec̄ia. i aliqbꝰ āt termis est vā simpl ꝛ nō nec̄ia: ꝛ ita pꝫ rñ ad pᵐ.

❡ Ad 2m dōꝫ est. ꝗn vꝫ h ꝯ nullū. c. ē. a. sit vā: qꝛ nllꝫ c. necē sit esse. a. vl qꝛ ꝯtigit aliqd qd est nō vt sic est vt Ad 2m nūc in qbusdā termis est sic: in qbusdā sic. vn̄ neutrum istoꝝ simpl seqꝰ: ꝫ cōe his. s. non esse.

Dubiuꝫ Sed hic vlꝰ forte dubitaret aliqs ō ꝯiugnibꝰ ipfectis vbi maior ē affirª de necª. ibi. n. dic ꝯnē seq ō ꝯtigēti solū: ꝛ vr ꝙ ꝯ seqꝰ ō nec̄io ꝛ ō icē. ꝛ ꝑ vr h de necª: ꝛ ꝙ posita miore icē: seqꝰ ꝯ de nec̄io. ꝛ ꝑ eādē rōnē oñdi pt i mōis pfectī seq ꝯ ō icē maiore posita ō icē. ❡ Et dōꝫ ꝙ illa ō ꝯtigēti posita icē: seqꝰ ꝯ de necª vl ō icē sit maior: ꝫ ipa nō seqꝰ cū ꝑpō mīet de ꝯtigēti. vn̄ cū ꝑpō ē ō ꝯtigēti pōiꝰ icē fit q̄dā noua ꝯiug. cā aūt ꝗre nō seqꝰ illa ō nec̄io siue ō icē h ē. vlis affirª ō necª affirmat pdim ō his q̄ actu sūt sub sbto tm̄ ꝛ n̄ ō his q̄ ꝯᵗᵉ eē sub subto. h. n. ꝑ

positio. ois hō de neᶜᵒ est aial. nō dicit q qcqd pt eē hō est aial: sz qcqd ē hō est aial: ⁊ iō cū tal ppō posita est p maiori: ⁊ mior de ɔtigēti nō seqt actualr affirᵒ de his q ɔtingēter sumunt sub meᵒ: ⁊ iō nec seqt affirᵃ de necio nec de icē: q: i vtraqz actualr affirᵐ pdicat de subō. ¶ Notādū tñ q affirᵃ de necio in sensu cōpōnis supponit alr se hz termini .n. in ipsa ad hūc sensuz supponūt simpr: sed fz hūc sensuz nō sumunt ppōnes de necio fm q ex eis fit sylls. ¶ Et nō q ex his pz q̄re maiore exñte d necio affirᵃ: nō seqt ɔ de icē. sic seqt ipa exñte d necio negᵃ. in negᵃ .n. de necio remouet actualr pdiᵐ ab his q st sub subo i actu ⁊ i poᵃ: ⁊ h fac neᵃ q plus tollit q̄ fac affirᵃ.

Dubiū **Dubitat** tñ vtr i tali ɔiugne seqt ɔ d icē. vr .n. q sic. sic .n. se hz negatiū d necio ad negatiuū de icē: sic affirᵃ de necᵒ ad affirᵐ de icē. q̄re cū negᵃ ppō d necio possit i negᵐ de icē: ⁊ affirᵃ ppō d necᵒ poterit i affirᵐ de icē.

2ᵐ ¶ Adhᶜ fiat sylls sic. de neᶜᵒ oē .b. est .a. ɔtigit oē .c. eē .b. igr oē .c. ē .a. si n seqt: stabit oppᵐ. s. aliqd .c. nō ē .a. ex hac q ⁊ miori posita icē ɔstruet aᵒ p 3ᵐ terciā sic aliqd .c. nō ē .a. oē .c. ē .b. q aliqd .b. n ē .a. oppᵐ pz p istantiā in terminis sic. de neᶜᵒ oē grāmaticū ē sciēs. ɔtigit oēz hoiez eē grāmaticū: nō tñ seqt q ois hō sit sciēs: sic eni ois hō ignorās.

Ad pᵐ ¶ Et dōm ad pᵐ q pincrsa ē vt negᵃ de necᵒ ⁊ affirᵃ d necᵒ: ⁊ iō ex negᵃ pōt seq illa de icē: sz nō ex affirᵃ: ⁊ h pz ex pdictis.

Ad 2ᵐ ¶ Ad 2ᵐ dōz q dādū ē oppᵐ ɔnis de icē: sz nō ponēda est mior de icē: q: oppᵐ ɔnis nō est icōpossibile miori de ɔtigēti: sz est icōpossibile eidē posite sic: ⁊ ita si ponat mior icē tā sūt repugnātia q̄ plus nō erāt: ⁊ iō seqt ipole. Si aūt obycit q tūc nō pbat Arᵒ. illā de ɔtigēti seq: q ipe ponit miorē icē. Dōz q illud nō seqt: oppᵐ .n. ɔnis de ɔtigēti p poᵐ nō solū est icōpole miori posite icē: sz ipsi miori vt ē de ɔtigēti: q: cū oē .b. de neᶜᵒ sit .a. icōpole est aliqd .c. de neᶜᵒ nō ē .a. ⁊ ɔtigit oē .c. eē .b. sic pz ex pdictis in pcedēti mixtiōe: ⁊ ita pz q Arᵒ. affirᵃ ei ɔtiā ɔnis de ɔtigēti bñ pt ponē miorē icē. eadez .n. ē ipolitas oppositi ɔnis ⁊ mioris aū ponē eā icē q ē post.

Dubiū Si āt obycit q posito poli nō accidit ipole. Dōz q verū ē absolute ɔuertēdo ipz ipole: sz q tale pdiᵐ ex ppōne polis icē cū ppōne ad aliqd sibi icōpole bñ pōt accidere ipole si sit assumant.

Cōsequēter forte adhuc dubitabit de pbatiōe: quā ponit Arᵒ. ad ostēdēdū ɔnē de icē seq. videt .n. nulla: facit .n. mixtiōez ex neg. necij ⁊ icē: cū illa d icē possit eē de icē vt nūc pbat. si maior sit neg. de necᵒ ⁊ mior affirᵃ vel negᵃ de ɔtigēti: seqt ɔ duᵃ. s. vna de icē ⁊ alia de ɔtingēti p poᵐ: sz si ɔ de ɔtigēti p poᵐ ponat icē aliqñ erit d inē vt nūc. aliqñ de icē simpr. cū q accipiat oppᵐ talis ɔnis cū ɔuersa miore accipit ppō de icē: q bñ pt eē de inē vt nūc: ⁊ ita sylls mixᵗ d necᵒ ⁊ inē quā fac nlls .n. est. ¶ Et dōz q Arᵒ. satis bñ pbat ⁊ accipit illa de inē simpr ⁊ nū q̄ vt nūc. sic .n. icē ɔtinet sub se icē simpr: ⁊ icē vt nūc. silr ɔtigēs pus determinatū ɔtinet sub se natū ⁊ ifinitū. vñ sic i mixtiōe necia ⁊ icē maior q ē d necᵒ appropriat sibi miorē vt sit d icē simplr. sic i mixtiōe ɔtigētis ⁊ necij maior q ē d necᵒ appropat miorē vt sit de ɔtigēti nato: q sic exñte necē est ɔnē modi negatiui ɔtigētis ex maior d necᵒ eē d icē simpr. vñ si assumat oppᵐ tal ɔnis cū ɔuersa maioris fiet bona mixtio ex maiore de necᵒ ⁊ altera de icē simpr: ⁊ h pt patet i exᵒ sic. de neᶜᵒ nullū musicū est lignū. ɔtigit oēz hoiez eē musicū. q nlls hō est lignū. ex q pz q i modis ipfectis hᵘ mixtiōis mior d ɔtingēti tñ dz sumi de ɔtigēti nato. ¶ Sz sup his forte dubitabit ex his .n. vr q maior de icē i mixtiōe ɔtigētis ⁊ icē cū sit de icē simpr exigat miorē eē de ɔtigēti nato cū maior de necᵒ in mixtiōe ɔtigētia ⁊ necij h exigat. ¶ Et dōz q nō opz. nā q̄ .n. vult Arᵒ. q maior d icē appropat sibi aliqñ. s. miorē nisi sit assūptā sub ipa: sz nō q sic vel sic sumēdū: sz expsse vult q maior de necᵒ appropat sibi miorē de icē vt sit de icē simpr: ⁊ ita mior de ɔtigēti vt sit de ɔtigēti nato: q: illo posito icē erit de inē simplr.

¶ Adhuc āt forte dubitaret aliqs si tā in modis affirᵐ q̄ negᵐ ipfectis maior de necio appropat miorē vt sit d ɔtigēti nato: ⁊ pp h i modis negᵒ seqt ɔ de icē simpr. eadē rōne i modis affirᵐ seqt ɔ de icē simplr: ⁊ ita tā i modis affirᵐ q̄ negᵐ: seqt ɔ de icē. ¶ Et dōm q argᵐ nō valet: q: accipe minorē de ɔtigēti nato nō est cā. q̄re seqt ɔ de icē: sz accipe neᶜᵐ de necᵒ: sic pus dcm est: q aūt illa de icē sit de icē simpr fac miorē d ɔtigēti nato: cā q ɔnis de icē deficit apō modos affirᵐ: ⁊ iō nō valet argᵐ cū ēt pz sic. s. ipole est aliqd .b. eē .d. qd .b. sit .c. ɔtigēter fm dictā cāz ei inatā: ita q maior sit de ɔtigēti. natopz q nō poterit .c. eē .a. ⁊ iō erat ɔ de icē simpr ex neᶜᵒ. sic pz i terminis pdictis. s. nigrū nullᵐ hō. si āt oē .b. ex neᶜᵒ sit .a. q̄ nis ɔtigit .b. icē oi .c. fm cām ei inatā: ita q mior sit d ɔtigēti nato: nō opz q sit supra .b. icē .c. actualr. sic pz in his terminis. musicū sciēs hō. h āt planiᵘˢ patet p rōne affirᵃ ⁊ negᵃ diuersā q̄ pus dcā ē. ¶ Sz tūc emergit dubiū de eo qd dcm ē h i mixtiōe ɔtigēti ⁊ icē (maiore ppōne affirᵃ de icē vel negᵃ pdiᵐ tm dici de his q sūt actu sub subo) cū tñ dcm ē supra q subz i maiori d icē est adeo āpliatū sic i miori: q ē subz ppōnis d icē simpr sic i miore. ⁊ vbi est pdiᵐ ppōnis d ɔtigēti alr videbat. figᵒ .d. ¶ Et dōz q termi ppōnis de icē simplr pūt ɔsiderari fm biudinē nālē de icē circūscripto de icē actuali: ⁊ sic i ipsis ē amplatio. qcqd .n. eē pt sub altero illoz pt eē reliquū vl remoueri a reliqᵒ: ⁊ sic pus dcm ē q subz in illa d icē āpliat si fm eiᵘ nām ⁊ biudinē cōparā ad pdiᵐ ɔsideret circūscripto eē actuali ⁊ accñtali. pūt ēt termi inē ppōnis d icē simpr ɔsiderari vt sub eē accñtali ⁊ vt cōponūt ⁊ diuidūt p eē actuale ⁊ sub ista ɔsideratiōe nō eadē āpliatio: ⁊ sic dcm est h pdiᵐ actualr affirmari vel negari de his q ɔtinent actualr sub subo.

Cōsequēter āt forte dubitabit d eo qd dic q in mō ipfecto hñte maiorē de ɔtigēti neᶜᵐ nō seqt ɔ d icē. dicēte tñ q seqt nō erit ducē ad ipole. q̄rit .n. q̄re n ɔtingit ducē ad ipolē tal dicat. sim: ¶ Et rñdēdū ē q hñ ɔtigit pbat. sz qd dic q ɔcessio tñ n ē ducē ad ipole. si .n. accipiat ɔ de icē quā dic seq a maiore ppōne ad destruedū miorē sic. nllz .c. ē .a. ɔtigit nullū .b. eē .a. fit inutil ɔiugatio i mixtiōe ɔtigēti ⁊ icē i figᵃ 2ᵃ. vbi nō fit sylls nisi vlis negᵃ sit d icē simpr: sz sic n ē h: qd pz. ex q ɔtigēs qd seqt i mō pfcō aliᶜᵘ mixtiōis ē ɔtigēs pus determiatū qd aliqñ poterit eē ɔtigēs ifinitū: ⁊ iō pz ēt q tal ɔ posita icē pt eē vt nūc: ⁊ nō oz q sit de icē simpr. ⁊ iō fit inutil cū negō a mixtiōe necij ⁊ i eadē acceptiōe: ⁊ cᵒ cū illa de ɔtigēti. si āt accipiat illa ɔ q ē d icē cū miore ad destruēdū maiorē sic. nllz .c. ē .a. necē ē oē .c. eē .b. fit inutil ɔiugatio i mixtiōe necij ⁊ icē i 2ᵃ 3ᵃ. ibi .n. nō fit sylls nisi vli negᵃ exñte de necio: ⁊ ita pz q ɔnis dicat ɔ seq de icē in dcā ɔiugne n erit sic dicēdi ducē ad ipole ex ɔcessis. ¶ Ultᵒ forte q̄ret de sufficiētia modoz hᵘ mixtiōis: ⁊ supponēdū ē h sic i pcedēti mixtiōe. s. q vna sit vlis affirᵃ ⁊ mi. nō sit negᵃ actᵉ. ⁊ pal. q. iz. erit ɔiugᵉˢ. vtiles ⁊ xo. inutiles sic pz i pcedēti mixtiōe. rō aūt suppōnū pz ex pdictis.

In media aūt figura qñ ɔtigētes qdē sumunt ppōnes nullus erit sylls siue sint affirmatiue: siue priuatiue: siue vlēs: siue pticlares. Cū āt h qdē icē: illa vo ɔtigere significat: affirmatiua qdē inē significante

ſignificātē nūq̄ erit. priuatiua aūt vlī ſemꝑ. eodē āt mō q̄n hec ꝓpōnūt ex nec̄citate: illa ẜo ꝯtingere aſſumit. opȝ āt ⁊ in his accipe q̄dē i ꝯclōnib⁹ ꝯtingens: quēadmodū ⁊ in priorībus.

¶ Hic itēdit Ar. dare gnōnē ſylloꝝ de ꝯtigēti i 2ᵃ figᵃ: ⁊ diuidit̄ i duas. In pᵃ pōit reglas ſm q̄s ꝓcedit h̄ tota gnō. In 2ᵃ ipas reglas v̄ificat cū dic̄ (pᵐ igr̄ oñdēdū.) in pᵃ pᵗᵉ pōit tres reglas. q̄ꝝ pᵃ deſeruit vniformi gnōni: ⁊ eſt q̄ duab⁹ d̄ ꝯtigēti: ſi q̄n q̄ȝ cōbinet̄ n̄ erit ſyllō: ⁊ h̄ ē (In 2ᵃ figᵃ.) 2ᵃ v̄o deſeruit mixtiōi de ꝯtigēti ⁊ ineē: ⁊ eſt q̄ affirᵃ ꝓpōnū de iēē exiſte ⁊ altera de ꝯtigēti ſi illa de iēē fuerit affirᵃ nō erit ſyllō. ſi āt fuerit vl̄is negᵃ ſemꝑ erit: ⁊ h̄ eſt (q̄n āt h̄ q̄dē.) 3ᵃ āt deſeruit mixtiōi nec̄ij ⁊ ꝯtigētis: ⁊ eſt q̄ vna exiſte de nec̄io ⁊ altera de ꝯtigēti ſi illa de necᵒ fuerit vl̄is negᵃ erit ſyllō ⁊ aliᵗ nō: ⁊ h̄ ē (Eodeȝ āt mō.) ⁊ addit q̄ddā ꝑtinēs ad ōnes dicēs: q̄ opȝ h̄ accipe ꝯtigēs i ōne: ſic̄ in p̄cedētib⁹. ex q̄ ꝑȝ q̄ in tota iſta gnōne nō ꝯcludit̄ ꝯtigēs niſi ꝑ poſi: ſiue. n. fiat ꝯtigētis mixtio cū iēē ſiue cū nec̄ᵒ ſi reducat̄ ſyllō i pᵐaȝ figurā erit vna vl̄is negᵃ d̄ iēē vl̄ de necᵒ. q̄re ſic̄ tal̄ ꝯiugatio in pᵃ figᵃ nō ꝯcludit ꝯtigēs niſi ꝑ poᵐ: ſic nec ꝯiug̃ vtilis i iſta gnōne poſſit i aliō ꝯtigēs: ⁊ h̄ eſt (Opȝ aūt ⁊ i his.)

¶ Primū igit̄ oñdēdū: q̄m nō ꝯuertit̄ in ꝯtigēti priuatiua: vt ſi. a. ꝯtigit nulli. b. nō nec̄e eſt ⁊ b. ꝯtigē nulli. a. ponat̄ eni hec ⁊ ꝯtigat. b. nulli a. iēē. Q̄m ḡ ꝯuertunt̄ q̄ ſūt in eo q̄ ꝯtigere affirmatiōes negōnib⁹ ⁊ ꝯrie ⁊ ꝯiacentes. b. aūt cōtigit nulli. a. iēē: manifeſtū eſt: q̄m. b. ⁊ oi. a. cōtigit iēē: h̄ aūt falſum. Nō eni ſi huic hoc oi ꝯtiget: ⁊ huic h̄ nec̄io: q̄re non ꝯuertit̄ priuatiua. Amplᵘ aūt nihil ꝓhibet. a. q̄dē ꝯtigere nulli b. b. aūt alicui. a. ex nec̄citate nō iēē: vt albū q̄dē cōtingit oi hoi nō iēē. Nā ⁊ iēē: hoieȝ aūt nō: veꝝ eſt dicere: q̄m ꝯtigit nulli albo: pluribꝰ enim ex nec̄citate nō ieſt. Nec̄ium aūt nō erat ꝯtigens: ḡ nec ex iṗoſi oñdet̄ ꝯuerti: vt ſiq̄s puteт: q̄m falſum eſt. b. ꝯtigere nulli. a. ineē: veꝝ nō ꝯtigere nulli affirmatio eni ⁊ negatio. Si aūt h̄ veꝝ ex nec̄citate alicui. a. ineē. b. q̄re ⁊. a. alicui. b. h̄ aūt iṗoſe. Nō eni ſi. b. nō ꝯtigit nulli. a. nec̄e eſt alicui iēē: nā nō ꝯtigere nulli dupl̄r dr̄. Hoc q̄deȝ ſi alicui ex nec̄citate ineſt. Illud ẜo ſi ex nec̄citate nō ieſt alicui. Nā q̄d ex nec̄citate alicui eoꝝ que ſūt. a. nō ineſt: nō veꝝ dicere: q̄m ꝯtigit oi nō ineē. Quēadmodū nec q̄d ex nec̄citate alicui ieſt: q̄m oi ꝯtigit ineſſe. Si ḡ aliq̄s puteт: q̄m ſi nō ꝯtingit. b. oi. a. ineē: ex nec̄citate alicui nō ieſt falſuȝ ſumet: oi eni ieſt. Sed q̄m q̄buſdā ex nec̄citate ieſt: ꝑꝑ hoc dicim⁹ nō oi ꝯtigere: q̄re ei que eſt ꝯtigere oi ineē: ex nec̄citate alicui ineē opponit̄: ⁊ ex nec̄citate alicui nō ineē. Silr̄ aūt ⁊ ei q̄ eſt ꝯtigere nulli ineē. Palā eſt ḡ q̄m ad ſic ꝯtingēs ⁊ nō ꝯtigens vt in principio diffinivimus: nō ſolū ex nec̄citate alicui ieſſe: ſȝ ex nec̄citate non ineſſe ſumēduȝ. Hoc aūt ſumpto nihil accidit iṗoſe: q̄re nō fit ſyllō. Manifeſtum ergo ex his que dicta ſunt: q̄m nō ꝯuertit̄ priuatiua.

¶ Conter v̄ificat reglas datas: ⁊ h̄ v̄ificare nihil aliō eſt q̄ꝫ dare gnōnē ſylloꝝ de ꝯtigēti in 2ᵃ figᵃ. pᵐ ḡ v̄ificat pᵐᵃᵐ. 2ᵃ ſc̄daȝ cū dic̄ (ſi aūt altera q̄dē ineē.) 3ᵃ tertiā cuȝ dicit (ſi aūt h̄ q̄dē ꝓpōnū.) in pᵗᵉ pᵃ oñdit q̄ duab⁹ de ꝯtigēti nō fit ſyllō in 2ᵃ figᵃ ꝑ duas rōnes. q̄ꝝ pᵃ talis eſt. vtilitas cuiuſlibet ſyllī 2ᵉ figᵉ oñdi pōt ꝑ ꝯuerſionē vel ꝑ iṗoſe: ſȝ vtraq̄ȝ exiſte de ꝯtigēti nō pōt oñdi vtilitas per ꝯuerſionē vel ꝑ iṗoſe. ḡ vtraq̄ȝ exiſte de ꝯtigēti nō erit ſyllō in 2ᵃ figᵃ. aᵃ h⁹ rōnis ꝑ ſe ꝑȝ: ⁊ iō tm̄ oñdit minorē: ⁊ diuidit̄ in duas. i pᵃ oñdit pᵐᵃᵐ ꝑtē minoris. in 2ᵃ cū dic̄ (ſȝ nec ꝑ iṗoſe.) oñdit 2ᵃᵐ ꝑtē. pᵐᵃᵐ oñdit ſic: cuiuſlibet ſyllī 2ᵉ figᵉ. cui⁹ vtilitas oñdit̄ ꝑ ꝯuerſionē. oñdit̄ vtilitas ꝑ ꝯuerſionē vl̄i negᵉ: ſȝ vl̄is negᵃ d̄ ꝯtigēti nō ꝯuertit̄. ḡ vtraq̄ȝ exiſte de ꝯtigēti nō pt̄ oñdi vtilitas ꝑ ꝯuerſionē. aᵃ h⁹ rōnis ꝑ ſe ꝑȝ: ⁊ iō pᵒ oñdit minorē. 2ᵒ ꝯcludit ōnē cū dic̄ (h̄ āt oñſo.) minorē aūt oñdit trip̄r. pᵒ deducēdo ad iṗoſe. 2ᵒ ꝑ iſtātiā in termis. 3ᵒ ꝑ ſignū. Et nō q̄ nō itēdit Ar. vleȝ negᵃᵐ de ꝯtigēti pus determiata nullo mō ꝯuerti i termis: imo biñ pōt ꝯuerti in ꝯtigēs cōe ꝑ poſi: ſic̄ hitū eſt ſupi⁹. ſȝ itēdit q̄ nō ꝯuertat̄ in eodē gn̄e ꝯtigētis. pᵒ ḡ oñdit ducēdo ad iṗoſe ſic. ſuppōit pᵒ iſtā ꝯtiā ex p̄determiatis. ꝯtigit oē. b. eē. a. ḡ ꝯtigit nullū. b. eē. a. deide ex hypotheſi arguit ſi ꝯtigit nullū. b. eē. a. ꝯtingit nllȝ. a. eē. b. deide ſi ꝯtigit nullū. a. eē. b. ꝯtigit oē. a. eē. b. q̄re a pᵒ ad vltᵐ. ſi ꝯtigit oē. b. eē. a. ꝯtigit oē. a. eē. b. ſȝ ſlm eſt vleȝ affirᵃᵐ ſic ꝯuerti. q̄re cū h̄ ſequat̄ ex hypotheſi: hypotheſis eſt iṗoſis. ſ. q̄ ꝯuertat̄ vl̄is negᵃ de ꝯtigēti tali: ⁊ h̄ eſt (pᵐ igit̄ oñdēdū.) Conter oñdit idē ꝑ iſtātiā in termis ſic. ſit. b. hō. a. albū: ꝯtigit āt nullū hoieȝ eē albū: q̄ ꝯtigit oēm hoieȝ eē albū: nō tm̄ ꝯtigit nullū albū eē hoieȝ: ſic. n. ꝯtiget oē albū eē hoieȝ: q̄d eſt iṗoſe: aliq̄d. n. albū: ſic̄ cignū aut niue iṗoſe eſt eē hoieȝ: ⁊ h̄ ē (āplᵘ aūt nihil.) 3ᵃ oñdit idē ꝑ ſignū ſic. ſi vl̄is negᵃ de tali ꝯtigēti ꝯuertat̄ poſe eēt ei⁹ ꝯuerſioneȝ oñdi poſſe ꝑ iṗoſe. ſic oñdūt̄ alie ꝯuerſiōes: ſȝ ſic oñdi nō pt̄. ſigᵐ ḡ ē q̄ nō cōuertat̄. declat āt Ar. q̄ nō oñdat̄ ꝑ iṗoſe ⁊ ꝓcedit ſic: ꝯtigit nllȝ. b. eē. a. ḡ ꝯtigit nullū. a. eē. b. q̄ ſi nō. ḡ nō ꝯtigit nullū. a. eē. b. ⁊ ſi ſic. ḡ necᵒ aliq̄d. a. ē. b. ſȝ ſi nec̄e ē aliq̄d. a. eē. b. nec̄e ē aliq̄d. b. eē. a. q̄d nō pt̄ ſtare cū pᵃ. ſ. ꝯtigit nllȝ. b. eē. a. ſic ḡ vr̄ oñdi ꝯuerſio ꝑ iṗoſe: ⁊ h̄ ē (ſȝ nec ex iṗoſi.) 2ᵒ hāc rōnē ſoluit māifeſtās: q̄m peccat ⁊ nō ꝓbat ꝯuerſionē ⁊ ꝓcedit ſic. pᵒ dat ſbaȝ ſolonis 2ᵒ declaratiōnē ei⁹. 3ᵒ adaptat ad ꝓpoᵐ. ſoluit ḡ dicēs: q̄ nō ſeq̄t̄. ſi nō ꝯtigit nullū. a. eē. b. ḡ nec̄e eſt aliq̄d a. eē. b. pōt eni negᵃ de ꝯtigēti eē v̄a duplici de cā. ſ. vl̄ q̄ nec̄e ſit aliq̄d. a. eē. b. vel q̄ nec̄e ſit aliq̄d. a. nō eē. b. q̄n cū ꝓcedit a ꝓpōne hñte duas cās ad vnā illaꝝ peccat ſȝ ꝯñs: ⁊ h̄ eſt (nō. n. ſi. a. nō pōt.) 3ᵃ illud determiat: q̄ māifeſtū eſt iſtā ꝓpōnē. nō ꝯtigit nllȝ. a. eē. b. v̄ificari ꝑ h̄ ſlrᵉ. nec̄e ē aliq̄d a. nō eē. b. ⁊ h̄ māifeſtat ꝑ ſile i negōne vl̄is affirᵃ d̄ ꝯtigēti: ⁊ ꝓcedit ſic. pᵒ dic̄ q̄ ſic̄ h̄ negᵃ: nō ꝯtigit oē. a. eē. b. v̄ificat̄ ꝑ iſtā: nec̄e eſt aliq̄d. a. eē. b. ſeq̄t̄ eni. ſi nec̄e eſt aliq̄d. a. eē. b. nō ꝯtigit oē. a. eē. b. ſic h̄ negᵃ: nō ꝯtigit nullū. a. eē. b. v̄ificat̄ ꝑ iſtā nec̄e eſt aliq̄d. a. nō eē. b. ⁊ ita ſeq̄t̄. ſi nec̄e eſt aliq̄d. a. nō eē. b. nō ꝯtigit nullū. a. eē. b. ⁊ h̄ ē (Nā q̄ ex nec̄iᵒ alicui.) 2ᵒ māifeſtat q̄ negᵃ vl̄is affirᵃᵉ. ſ. nō ꝯtigit oē. ſeq̄t̄ ad ꝑticularē affirᵃᵐ de necᵒ ⁊ v̄ificat̄ ꝑ ea ⁊ nō ꝯuertit̄ ſic. ſi q̄rit̄ nō ꝯtingit oē. d. eē. c. ḡ nec̄e eſt aliq̄d. d. nō eē. c. illud nō ſeq̄t̄: q̄ poterit eē v̄a: ſi nec̄e eſt aliq̄d. d. eē. c. ex q̄ iſtunt cū iſta negᵃ de ꝯtigēti. nō ꝯtigit oē. d. eſſe. c. duas hȝ cās v̄itatis. ſ. vel q̄ nec̄e eſt aliq̄d. d. nō eē. c. q̄d huic affirᵃᵉ ꝯtigit oē. d. eē. c. opponet̄ vtraq̄ȝ

dicta p̃.s.necẽ est aliqđ.d.eẽ.c.z necẽ est aliqđ.d.nõ eẽ.c.
z si ista affirmatiua hẽat duas cãs sibi oppositas: z hec
neg^a sic ↄuertat̃: ↄtigit nullũ.d.eẽ.c.hꝫ easdẽ sibi opposi-
tas.q̃re sua nec^a.s.nõ ↄtigit nullũ v̾ificari põt p vtrãli-
bet cap̃:z sic pꝫ solo argumẽti:z h est (Si g aliqs phet.)
ↄñter adaptat solonẽ ad ꝑpositũ dicẽs cu hec ꝑpõ.nõ
ↄtingit nullũ.a.eẽ.b.posset v̾ificari:qꝛ necẽ sit aliqđ.a.
eẽ.b.vel ꝙ necẽ sit aliqđ.a.nõ eẽ.b.nõ est dãdũ ꝑmũ:ſꝫ
z^m.quo dato nihil seqtur ĩpole z non ꝓbabit̃ ↄuersio:z
h est (Pala g qm.)iã ostẽsum est ꝙ vlis negatiua de ↄti
gẽti ꝑus diffinito nõ ↄuertit̃ in eodẽ genere ↄtingẽtie.
ↄñter hoc ↄcludit:z h est (Manifestum ergo.)

¶ Hoc aũt ostẽso ponat̃. a.b.qdẽ ↄtingere nulli
c. ꝟo oĩ:per ↄuersionez g nõ erit syll's: dc̃m est
enim:qm̃ nõ ↄuertit̃ huiusmodi ꝑpositio.

¶ Jã ostẽsa est minor p̃sylli. ↄñter ↄcludit ↄ̃nẽ dicẽs:ꝙ si
disponat̃ syll's in hac figura ex vtraqꝫ de ↄtigẽti nõ erit
ostẽdere vtilitatẽ ei^9 per ↄuersionẽ:z addit me^m.s.ꝙ vlis
neg^a non ↄuertit̃ de ↄtingẽti:z h est (Hoc aũt ostẽso.)

¶ Sed nec per ĩpole. Nã posito.b.oĩ.c.ↄtinge
re inec̃ nihil accidit falsũ. Cõtingit eni.a.oĩ z
nulli.c.inec̃. Omino aũt si est syll's palã:qm̃ ↄti
gens erit:eo ꝙ neutra ꝑpõnũ sumpta est in eo
qđ est inec̃: z hic affirmatiuus vel priuatiuus:
neutro aũt mõ possibile est. affirmatiuo eni po
sito ostẽdit̃ per termios:qm̃ nõ ↄtigit inec̃. Pri
uatiuo aũt qm̃ ↄclo non ↄtingẽs sed nec̃ia est.
Sit eni.a.qdẽ albũ.b.aũt homo.in quo aũt.c.
equus.ergo.a.albũ ↄtinget huic qdẽ oĩ illi ꝟo
nulli inec̃:sed.b.nõ ↄtingit inec̃.c.nec nõ inesse.
Qm̃ igit̃ inec̃ non possibile est:manifestũ:nul
lus eni equus hõ: ſꝫ nec ↄtingere non inec̃.necẽ
eni est nullũ equũ hoiem eẽ.nec̃iũ eni nõ erit
ↄtingẽs. Non igit̃ fit syll's. Silr aũt ostẽdit̃ z si
ecõuerso ponat̃ priuatiua: z si vtreqꝫ affirma-
tiue ponant̃ vel priuatiue per eosdẽ terminos
erit demõstratio. Et qm̃ hec qdeꝫ vlis illa ꝟo
particularis:vel vtreqꝫ pticulares vel idefini-
te:aut quolibet mõ alr ↄtigit ꝑmutar̃ ꝑpõnes.
Semp eni erit per eosdẽ terminos demõstra-
tio. Manifestũ ergo qm̃ vtrisqꝫ ꝑpõnib^9 ↄtin
gere positis nullus erit syllogismus.

¶ Cõsequẽter ostẽdit z^am ptẽ minoris ꝑncipalis sylli.s.ꝙ
talis syll's nõ pficit̃ per impole sic.si fiat dispõ ĩn p^o mõ
sic.ↄtigit nullũ.b.eẽ.a.ↄtingit oẽ.c.eẽ.a.g ↄtingit nullũ
c.eẽ.b.nõ ostẽdet̃ h seq per ĩpole.accepta eni ↄ̃ria ↄ̃nis.s.
ↄtigit oẽ.c.eẽ.b.cũ maiori syllogiçabit̃ per ꝑmã figurã
vniformiter:qꝛ ↄtigit nullũ.c.eẽ.a.que nõ repugnat mi-
nori: z h est (Sed nec per ĩpole.) z silr si accipiat̃ ↄ̃ria
ↄ̃nis cũ minore nõ destruet̃ maior:sicꝫ pꝫ.sic g pꝫ tota mi-
nor ꝑncipalis rõnis:ostẽso ꝙ non fiat syll's in z^a figura ex
vtraqꝫ de ↄtigẽti per vnã rõnẽ.h ostẽdit idẽ per aliã ta-
lẽ si vtraqꝫ d ↄtigẽti exñte fieret h syll's seq̃ret̃ ↄclo de
ↄtigẽti affirmatiua vl neg^a:nũc aũt neutrũ seq põt.q̃re
nõ fit sic syll's hui^9 rõnis.ꝑ ponit maiorẽ cũ sua rõne:z
h est (Omino aũt.) z^o minorẽ z declar.ꝑmo ponit eã:z h
est (neutro aũt mõ.) declarat ponẽdo termios vbi cõ-
stat ↄclo vlis neg^a de nec̃io.ex quo pꝫ ꝙ nulla ↄclo seq̃t̃

z loqtur de ↄtigẽti ꝑus determiato:nec̃iũ eni repugnat
tali ↄtigẽti.q̃re cũ neg^a de nec̃io stare possit:neqꝫ affir^a
de ↄtigẽti sequet̃:nec neg^a de ↄtigẽti:z h est (affirmati-
uo eni posito.) z^o ↄcludit ↄ̃nẽ dicẽs (nõ igr̃ fit syll's.) 4°
qꝛ dispõ termioꝝ ad istãtiã facta fuit ſm p^m modũ hui^9
figure dicit:ꝙ p eosdẽ termios manifestari põt nõ fieri
syllm sic.dispõ eni modi p eosdẽ etiã termios põt h ostẽ-
di qñ altera ꝑpõnũ sit vlis z altera pticlaris:z h ẽ (hec
aũt ostẽdet̃.) in fine aũt ↄcludit ↄ̃nẽ ostẽsam in h cap̃:z h
est (videt̃ g.) vtrũ aũt ↄuertat̃ vlis negatiua vel nõ:si-
cut hic ostẽdit satis dc̃m est in capitulo de conuersione.

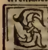
Dubitaret forte aliqs.q̃re ex vtraqꝫ de ↄtingẽti Dubiũ
nõ fiat syll's ĩ hac fig^a:qđ cũ fiat syll's
ex vtraqꝫ de ↄtigẽti ĩ p^a fig^a:z h fig^a discẽdit a p^a videt̃ ꝙ
h possit eẽ. Et dõꝫ ꝙ neg^a de ↄtigẽti ↄuertit̃ cũ affir^a:ſꝫ
ex affirmatiuis nõ fit syll's ĩ z^a fig^a:z iõ nec ex vtraqꝫ de
ↄtigẽti. ¶ Et dõꝫ ad opp^m ꝙ ista fig^a discẽdit a p^a p ↄuer
sionẽ maioris.q̃re cũ maior neg^a ĩ p^a fig^a nõ ↄuertat̃ nõ
poterit syll's vniformis de ↄtigẽti descẽdẽ a p^a fig^a ĩ z^am.

Alterius forte dubitaret:qꝛ cũ affir^a z neg^a d ↄti- Dubiũ
gẽti ↄuertant̃ dup^r.q̃re magis ostẽdit nõ
fieri syllm ex ↄtigẽtib^9:eo ꝙ negatiue ↄuertũt̃ affirma
tiuis:ꝙ̃ ostẽdat ex eis non fieri syllm p h ꝙ affirmatiue
ↄuertũt̃ negatiuis.ex q ex neg^is nõ fit syll's ĩ z^a figura.
¶ Dõꝫ ꝙ h:qꝛ z^a fig^a syllogiçare nõ põt nisi aliã simplr
neg^am z p aliã ꝑmissaꝫ simp^r neg^am:negatiue ãt de ↄtigẽ-
ti:qꝛ ↄuertunt̃ affirmatiuis si sũt simplr negatiue:z iõ
ostẽdit nõ fieri syllm in z^a fig^a ex talib^9:z puto ꝙ si aliq̃
eẽt fig^a q solũ posset syllogiçare ex v̾e affir^is qñ affir^e de
ↄtigẽti nõ sũt v̾e affirmatiue:eo ꝙ ↄuertunt̃ cũ negati-
uis nõ fiet syll's in z^a figura ex affirmatiuis de ↄtigẽti.

Sed tũc vltra dubitaret.si eni nõ fiat syll's z^e figu- Dubiũ
re nisi p aliã vere negatiuã cũ negatiua de
nec̃io z neg^a de ↄtigẽti pro poli nõ sint v̾e negatiue non
poterit fieri syll's in z^a figura aliq̃ tali negatiua accepta
qđ eni falsum est. ¶ Et dõꝫ est ꝙ neg^a de nec̃io z neg^a de R°
ↄtigẽti pro poli:vt loqt̃ h Ar.de eis negatiue sũt oĩmo-
dã cõpõnis:z h simp^r:q̃uis nõ negãt ꝑncipalr cõpõnẽ:
z ita ꝙ eadẽ v̾e negatiue sunt:vtute ẽt negatiue v̾e sunt
simplr:qꝛ neg^a de nec̃io ↄuertit̃ cũ v̾e neg^a de ↄtigẽti vt
si necẽ est nõ eẽ nõ ↄtigit eẽ z eꝯ: z neg^a de ↄtigẽti p poli
ↄuertit̃ cũ v̾e neg^a de nec̃io vt si ↄtigit nõ eẽ.nõ necẽ est
eẽ:z eꝯ.z pp h:qꝛ talib^9 negatiuis põt fieri ĩ z^a fig^a altera
tñ supra affirmatiua.sic aũt nõ est de neg^a de ↄtigẽti ad
vtrũlibet:semp eni mixta est affirmatiua:z iõ nõ fit de
talib^9 syll's in z^a fig^a. ¶ Conter forte q̃ret aliqs cũ vlis
affirmatiua z neg^a de ↄtigẽti ↄuertunt̃ adiuicẽ z ars nõ
admittit ↄuersionẽ neg^e in termis:eo ꝙ ipa ↄuertit̃ cũ
affir^a.q̃re admittit ars ↄuersionẽ affir^e:cũ tñ ↄuertat̃
cũ neg^a. ¶ Et dõm ꝙ cũ neg^a ↄuertat̃ affir^e si poneret̃
neg^a ↄuerti in termis seq̃ret̃ ĩcõueniens.s.affir^am vlem
simp^r ↄuerti ĩ termis:z iõ ↄuersionẽ vlis neg^e ĩ termis
nõ ↄtigit admitti apõ artẽ:vlis ãt affir^a ↄuertit̃ pticu-
lariter ĩ termis z q̃uis vel cũ h ↄuertat̃ cũ neg^a ſꝫ ↄti-
gere nõ seqt̃ aliqđ ĩcõueniens:z iõ ars admittit vtrãqꝫ
ↄuersionẽ ĩ vli affir^a.vñ si vtraqꝫ deberet ↄuerti ꝑpẽ ĩ
pticularẽ.puto ꝙ ↄuersio ĩ termis sub.eũ ĩcõueniẽte ac
cideret in vli neg^a sic.ↄtigit nullũ hoiez eẽ albũ.g ↄtin-

Cõsequẽter forte q̃ret quõ se hẽat h ↄ̃ña quã fac̃
Ar.necẽ ẽ aliqđ.a.eẽ.b.g nõ ↄtigit oẽ.silr nõ ↄtigit ali-
qđ.a.ñ eẽ.b.g nõ ↄtigit nllꝫ:aut.n.ẽ ĩme^ta aut mediata.
¶ Et dõꝫ ꝙ mediata ẽ:qꝛ cũ ↄtigẽs z nec^m opponãt̃ seq
tur ĩme^te.si necẽ ẽ aliqđ.a.eẽ.b.ñ ↄtigit aliqđ.a.eẽ.b.z si
nõ ↄtigit aliqđ.a.eẽ.b.nõ ↄtingit oẽ a.eẽ.b. sr est ex pte
(git aliqđ albũ non eẽ hoiem.

vniuersalis negatiue:qꝛ si necẽ est aliqḋ.a.nõ esse.b.nõ ꝯtingit aliqḋ.a.nõ esse.b.ꝛ si h̃ aũt nõ ꝯtingit nullũ.a. esse.b.a.destructione ꝯñtis.q̃re a p̃mo si necẽ est aliqḋ a.nõ esse.b.nõ ꝯtingit nullũ.a.eẽ.b. ¶ Adhuc forte du bitaret aliq̃s de eo qḋ ꝓbat syllm̃ vniformẽ h̃ nõ posse ostẽdi per impoĩe.sumit eñi ꝯriã ꝯñis hui᷒.ꝯtingit nul lũ.c.esse.b.sic.ꝯtingit oẽ.c.eẽ.b.vr̃ aũt male sumere cũ ille due ꝯuertant̃. ¶ Adhuc q̃rit̃ q̃re nõ sumit ꝯdictoriã ꝯñtis sicẽ alias facit. ¶ Et dõz ad p̃m̃ ꝙ sumẽdo hãc. ꝯtingit oẽ.c.esse.b.per ꝯriã ꝯñis supposita ꝯñe de ꝯtin genti ꝓ poĩi:qꝛ tale ꝯtingẽs tñ in hac figura ꝯcludit̃ ꝛ nõ supponit ꝙ sit de ꝯtingenti ad vtrũlibet:ꝛ ita mani festũ est ꝙ bñ sumit ꝯriã:qꝛ nõ ꝯuertunt̃ affirmatiua ꝛ negatiua de ꝯtingẽti ꝓ poĩi:ſz opponunt̃ adinuicẽ ꝙ si acciperet̃ ꝯdictoria.s.ꝯtingit aliqḋ.c.esse.b.cũ maiore vel minore nõ destrueret̃ aliq̃ p̃missarũ sicut pꝫ ꝯside ranti.ꝛ qꝛ h̃ satis pꝫ per accepcionẽ ꝯrie que similr̃ nõ destruit alteꝝ mẽbꝝ:qꝛ ꝯdictoria est ꝯñs ad ꝯriã.ꝛ qḋ nõ seq̃t̃ ad añs nõ seq̃t̃ ad ꝯñs:iõ nõ sumit ꝯdictoriã:ſz dat itelligere ꝑ suppõnẽ ꝯrie. ¶ Adhuc vr̃ ꝙ ꝯclusio p̃mi nõ sufficit.supponit eñi illa ꝯclusio ꝙ ꝯclõ talis ꝯiu gationis dꝫ eẽ de ꝯtingẽti ꝓ poĩi:ꝛ iõ bñ accipit ꝯriã. vr̃ aũt per Ari.in 2° arg᷒ ꝙ ꝯ dꝫ eẽ de ꝯtingẽti p̃us deter minato.dicit eñi ꝙ si due de ꝯtingẽti poterũt in aliã ꝯ ne possent in ꝯnẽ de ꝯtingenti p̃us determiato.ꝛ h̃ ma nifestat ꝛ ꝓbat ꝙ in tale ꝯtingẽs nõ pñt q̃rẽ videt̃ ad huc s̃m Ari.ꝙ nõ bñ sumat ꝯriã ꝯñis:ſz magis ꝓpõnẽ sibi ꝯuertibilẽ.Et aliqḋ qḋ s̃m ꝓprietatẽ gñõnis syllo rũ de ꝯtingẽti in 2° figura nõ põt ꝯcludi ꝯ nisi negati ua de ꝯtingẽti ꝓ poĩi sicut habitũ est in p̃n° hui᷒ capl̃i: ꝛ sicut patebit in sequẽtib᷒.ꝛ h̃ respicit Ari. sumẽdo ꝯ riaꝫ ꝯñis.2m̃ aũt veritatẽ duaꝝ ꝓpõnũ de ꝯtingẽti p̃us determinato nõ põt fieri ꝯ de ꝯtingẽti nisi de ꝯtingẽti eodẽ.ꝛ h̃ respicit Arist.in 2° argumẽto cũ dicit ꝙ si alia sequeret̃ ꝯ sequeret̃ ꝯ de tali ꝯtingẽti. ¶ Notãdũ aũt ꝙ q̃uis accidit ꝯtingẽs ꝯñis de ꝯtingẽti p̃us determi nato nõ est ex h̃ ducere ad incõueniẽs.h̃ eñi negatiua. nõ ꝯtingit nullũ.c.esse.b.duplici de cã vã est.s.vl̃ qꝛ ne cesse est aliqḋ.c.esse.b.vel qꝛ necẽ est aliqḋ.c.nõ esse.b. ꝛ si accipiat̃ altera illaꝝ cũ maiori fiet mixtio ꝯtingen tis ꝛ necꝭ in p̃a figura que nõ interimit minorẽ. Si aũt altera accipit̃ cũ minori fiet mixtio ꝯtingentis ꝛ necꝭ in 2a figura que nõ interimit maiorẽ.h̃ plana sunt ꝯsi derãti adhuc q̃uis ex altera illaꝝ ꝛ altera p̃missarũ cõ cludi posset oppositũ alterius p̃missẽ:nõ tñ ostenderet̃ ꝯiugatio vtilis esse.oppositũ eñi ꝯñis seq̃tur ad vtrãli bet dictarũ ꝛ nõ ecõuerso.vꝫ.ꝙ si aliqḋ seq̃tur ad añs ꝙ ipsum sequat̃ ad ꝯñs:ꝛ iõ ex opposito ꝯñis nõdũ ꝓ baret̃ vtilitas ꝯiugõnis.ꝛ sic pꝫ ꝙ ex duabus de ꝯtingẽ ti remanet inutilis coniugatio semper in hac figura.

Si aũt altera incẽ q̃dẽ altera aũt ꝯtin gere significat.p̃dicatiua q̃dẽ icẽ po sita:priuatiua ṽo ꝯtigere nunq̃ȝ erit syll̃s.siue vl̃r siue p̃ticulariter sumã tur termini. Demr̃atio ãt eadẽ ꝛ ꝑ eosdẽ termi nos. Qñ aũt affirmatiua ꝯtingere q̃dẽ:priua tiua ãt incẽ:erit syll̃s. Sumat̃ eñi.a.b.nulli icẽ c.ṽo oĩ ꝯtigere. Cõuersa ḡ priuatiua.b.inerit nulli.a.a.ãt oĩ.c.ꝯtingebat.fit ḡ syll̃s q̃m̃.b.cõ tingit nulli.c.per primã figurã. Silr̃ ãt ꝛ si ad c.ponat̃ priuatiua.si aũt vtreq̃ȝ sint priuatiue. Significet ãt hec q̃dẽ incẽ:illa ṽo cõtingere: per ea q̃dẽ que sumpta sunt nihil accidit neces sariũ. Cõuersa aũt s̃m ꝯtingẽs ꝓpõne fit syll̃s q̃m̃.b.ꝯtingit nulli.c.icẽ:queãdmodũ in prio ribus.erit enim prima figura.

Hic verificat Ari.2m̃ regulã positaꝫ in p̃n° to tius capl̃i.ꝛ h̃ est idẽ qḋ determi nare mixtionẽ ꝯtingentis ꝛ incẽ in 2a figura.ꝓbat aũt p̃mo resumẽdo illã regulã dicẽs:ꝙ si vna ꝓpõnuꝫ fue rit de inesse ꝛ altera de ꝯtingenti:si illa de inesse fuerit affirmatiua nunq̃ȝ erit syll̃s neq̃ȝ vl̃is neq̃ȝ p̃ticularis. si ãt fuerit negatiua poterit esse syll̃s.sic eñi fit syll̃s cũ vl̃is negatiua est de inesse.dico si maior fuerit vl̃is.ꝛ h̃ est qḋ dicit (Si aũt h̃ q̃dẽ.) 2° regulaꝫ ipsam verificat declarãdo ꝯiugõnes hui᷒ mixtiõis.ꝛ p̃ declarat ꝯiugõnes vl̃es.2° particulares cũ dicit (Eodẽ aũt mõ.) vl̃iũ aũt p° determinat vtiles.2° inutiles cũ dicit (Si aũt vtre q̃ȝ ponant̃.) in p̃mo sic ꝓcedit.p̃mo determinat vtiles hñtes alterã affirmatiuã:ꝛ sunt due.q̃rũ p̃a fit iuxta p̃m̃ modũ hñs maiorẽ negatiuã de incẽ ꝛ minorẽ affirma tiuã de ꝯtingenti ꝛ perficit̃ per ꝯuersionẽ maioris. 2a aũt fit iuxta 2m̃ modũ hñs maiorẽ affirmatiuã de con tingenti ꝛ minorẽ negatiuã de inesse.ꝛ h̃ perficitur per ꝯuersionẽ minoris ꝛ trãspositionẽ ꝓpõnũ.opꝫ aũt ꝯnẽ ꝯuertere in terminis:qꝛ est de ꝯtingenti pro possibili.ꝛ h̃ est (Sumat̃ eñi.a.b.) 2° determinat vtilitates hñtes vtrãq̃ȝ negatiuã ꝛ sunt due:que se habent sicut p̃ores:ni si ꝙ ꝓpositio de ꝯtingenti est negatiua ꝛ perficiunt̃ per conuersionem illius de contingenti s̃m ꝯtingere:ꝛ per conuersionem illius de inesse in terminis:sicut prius.ꝛ h̃ est (Si autem vtreq̃ȝ sunt priuatiue.)

¶ Si autem vtreq̃ȝ ponant̃ predicatiue nõ erit syllogismus. Termini inesse quidem sanitas aĩal hõ.nõ inesse ṽo sanitas equus homo.

¶ Cõsequẽter ponit ꝯiugõnes vl̃es inutiles ꝛ sunt due hñ tes vtrãq̃ȝ affirmatiuã ꝛ has tangit in lr̃a:ꝛ alie due hñ tes illã de ꝯtingenti negatiuã ꝛ illã de inesse affirmati uã ꝛ istas dat itelligere per alias duas:qꝛ s̃m rem affir matiue sunt sicut alie due ꝛ ponit terminos ad instan tiã cões oĩbus istis.ꝛ h̃ est (Si aũt vtreq̃ȝ ponant̃.)

¶ Eodẽ ãt mõ se hẽbit ꝛ in p̃ticl̃arib᷒ syll̃is.cũ eñi affirmatiua erit icẽ siue vl̃r siue p̃ticl̃ariter sumpta nullus erit syll̃s. Hoc ãt silr̃ ꝛ ꝑ eosdẽ terminos demr̃at̃ q̃b᷒ ꝛ p̃ri᷒. Qm̃ ãt priuatiua erit ꝑ ꝯuersionẽ queãdmodũ i priorib᷒. Rur sum si ambe q̃dẽ dimẽsiões priuatiue sumant̃ vl̃r ãt qḋ nõ incẽ est:ex ipsis q̃dẽ ꝓpõnibus nõ erit necꝭ.ꝯuersa ãt ꝯtingẽti erit sic̃ in priorib᷒ syll̃s. Si ãt nõ incẽ q̃dẽ sit priuatiua:p̃ticulari aũt sumpta nõ erit syll̃s:neq̃ȝ p̃dicatiua exĩte altera ꝓpõne. Neq̃ȝ q̃ñ vtreq̃ȝ ponunt̃ ifinite vel affirmatiue:vel negatiue:vl̃ particulares: demõstratio aũt eadeꝫ ꝛ per eosdẽ terminos.

¶ Cõsequẽter determiat ꝯiugõnes p̃ticl̃ares ponẽs regu las ꝛ ꝓpõnes ꝑ q̃s manifestũ est q̃ ꝯiugõnes p̃ticulares vtiles sunt:ꝛ q̃ nõ.p̃a talis.in p̃ticularib᷒ syll̃is si illa de incẽ sit affirmatiua siue vl̃is siue p̃ticl̃aris nõ erit syll̃s. si aũt fuerit negatiua poterit eẽ.ꝛ h̃ est (Eodẽ ãt mõ.) 2a talis.si ambe ꝓpõnes fuerit neg̃e ꝛ illa de incẽ fuerit vl̃is ꝛ maior erit syll̃s:ſz opꝫ ꝑfici.ꝛ h̃ per ꝯuersionẽ il lius de ꝯtingẽti s̃m ꝯtingere:ꝛ per ꝯuersionẽ illi᷒ de in

esse in terminis. si aūt fuerit ꝑticularis negatiua de icē n̄ erit syll's quōcūq; reliq̄ ꝓpō se hēat. ꝛ h̄ ē (Rursuz si cūti.) 3ª est. si ambe ꝓpōnes fuerint ꝑticulares nō erit syll's. ꝛ h̄ ē (nec qñ vtreq;.) ꝑ de regula hic obstruēda. q̄rit eni q̄re opꝫ hic illā de incē cē vl'ez negatiuā cū ista mixtio descēdat ab eadē mixtiōe in pª figura vbi non est necē illā de incē negatiuā vl'ez. ¶ Et dōꝫ ꝙ oēs sylli hui⁹ mixtiōis descēdūt a pª figura. s. ab illa que hꝫ maiorē de icē negatiuā: ꝛ iō opꝫ cū oēs in illā ɔiugnē reducibiles sint: vt hēant ꝓpōnē poſez vt fiat maior negatiua in vl'ez. talis āt nō est nisi vl'is negª de incē: q̄re opꝫ ꝙ oēs ɔiugnes vtiles h̄ hēant illā de icē vl'ez negatiuā. si q̄rit q̄re nō descēdit h̄ aliq̄s syll's a mō īpfecto hñte maiorē affirmatiuā de incē. q̄re ēt a modis ꝑfectis illi⁹ mixtiōis nō descēdat h̄ aliq̄s syll's. ¶ Et dōm ad pᵐ ꝙ oēs sylli huius figure negatiui sunt. illa āt ɔiug̃ que hꝫ illā de icē affirmatiuā nō est negª: ꝛ iō ab illa nō pōt descēdere aliq̄s syll's hui⁹ figure. ¶ Ad zᵐ dōꝫ ꝙ modus ꝑfect⁹ in ista mixtiōe hꝫ maiorē de ɔtingēti. descendūt āt sylli hui⁹ figure a syllis pme ꝑ ɔuersionē maioris. q̄re cū vl'is negatiua de iesse solū ɔuertat: pꝫ ꝙ oēs sylli h⁹ figure in hac mixtiōe descendūt a syllō īpfecto pᵉ figure eiusdē mixtionis hñte maiorē negatiuā de inesse.

Dubiū Cōsequēter forte dubitabit ō ɔiugne. ꝛ ꝑ de vtilib⁹. hñt eni īstātiā sic. nullū aīal ē albū. sic ita. ɔtingit oēz equū cē albū: nō tñ ɔtingit nullū equū cē aīal. ¶ Et dōꝫ ꝙ ōis īstātia h̄ sophistica est vbi ꝓpō de incē accipit de icē vt nūc. opꝫ eni vl'ez negatiuā de incē cē de icē simpl'r sic ꝛ h̄. adhuc h̄ opponi posset sic in ꝑcedētib⁹. s. ꝙ sequat̄ ɔ̄ de icē ponēdo minorē icē cū opposito ɔ̄nis. ¶ Et rñdēdū ē sic in ꝑcedētib⁹ ꝙ nō ē admittēda pō minoris icē cū maior sit de icē simpl' oppᵐ eni ɔ̄nis cōpoſe est minori añ pōnē icē: ſꝫ nō post.

Dubiū Ulterius forte dubitabit aliq̄s de ɔiugnib⁹ īutilibus. ꝛ ꝑ de īutilib⁹ vbi illa de icē est affirmatiua. vr̄ ꝙ talis ɔiug̃ sit vtil's. ɔtingit nullū. b. esse a. oē. c. est. a. g̃ ɔtingit nullū. c. cē. a. ꝛ accipit in ɔ̄ne ɔtingens ꝑ poſi. accipiat eni oppositū ɔ̄nis cū maiore posita incē ꝛ seq̄t oppositū minoris sic. nullū. b. est. a. aliq̄d c. de necītate est. b. g̃ aliq̄d. c. nō est. a. seq̄t eni ad min⁹ ɔ̄. de incē: ſꝫ h̄ ɔ̄ est ɔ̄dictoria minoris. adhuc pōt ondi tales ɔ̄nes vtiles cē rcª ɔ̄nis de inesse sic. ɔtingit nullū. b. cē. a. oē. c. est. a. g̃ nullū. c. est. b. si nō seq̄t sumat̄ oppoᵐ ꝛ ponat̄ maior incē sic. nullū. b. est. a. aliq̄d. c. est. b. g̃ aliq̄d. c. non est. a. que est ɔ̄dictoria minoris. sil'is est oppō de oib⁹ īutilib⁹ ɔiugnib⁹ vl'ib⁹ ꝛ ꝑticularib⁹ hñtib⁹ vl'ez negatiuā de ɔtingēti ꝛ illā de inesse affirmatiuā. ¶ Et dōꝫ ꝙ iste ɔiugnes īutiles sūt idē vtriusq; ɔ̄nis dādū est oppoᵐ vtriusq;: ſꝫ nō est admittēda pō maioris incē hac rōne minor cū sit v̄a de inesse ꝛ nō est poſis vt fiat maior in pª figura ꝑ reductionē pōt cē vt nūc quo exīte oppᵐ vtriusq; ɔ̄nis cōpoſe est maiori añ pōnē ei⁹ icē: ſꝫ nō post: ꝛ cū opposito ɔ̄nis nō dꝫ admitti pō maioris icē. v.g. ɔtingit nullū hoīez cē albū. ꝛ oē aīal est albū sit ita neq; seq̄t ɔ̄ de ɔtigēti neq; de incē minore exīte v̄a. cōpoſes sūt aᵐ ꝛ oppᵐ ɔ̄nis de icē. s. aliq̄d aīal ē hō ɔtingit nullū hoīez cē albū: ſꝫ minore exīte v̄a n̄ pt oppᵐ alteri⁹ stat̄ cū maiore posita icē sic pꝫ intuēti. sic g̃ pꝫ ꝙ n̄ ē admittēda pō maior' icē. ꝛ h̄ plana sūt ꝑ dicta i ꝑcedētib⁹.

Dubiū Adhuc forte aliq̄s dubitabit de 4º zᵉ vbi nō vult fieri vtilē ɔiugnē. vr̄ eniz ꝙ maiore exīte affirmatiua de ɔtingēti ꝛ minore negatiua de icē sit vtilis ɔiug̃ sic. ɔtingit oē. b. cē. a. q̄d̄ā. c. nō est. a. g̃ q̄d̄ā. c. nō ɔtingit cē. b. ꝛ pōt ondi ꝑ expōnē sic. si q̄d̄ā. c. nō est a. accipit illud ꝛ sit. n. a quo vult remouetur. a. fiat g̃ sic syll's. ɔtingit oē. b. cē. a. nullū. n. est. a. g̃ ɔtigit nullū. n. cē. b. iste syll's bon⁹ est vt vr̄ in zº h⁹ figure ꝛ h⁹ mixtiōis. fit eni iuxta pñº hui⁹ mixtionis in hac figura cū maior sit vl'is ꝛ illa de icē negatiua vl'is. ¶ Et dōꝫ ꝙ in ista mixtiōe opꝫ illā ō icē cē vl'ez negatiuā de icē simpl'r si vl'is negatiua de incē accepta in syllō expositorio pōt cē de incē vt nūc: ꝛ iō nō tenet syll's expositori⁹ nec fit ſꝫ pñª hui⁹ mixtiōis. ꝙ aūt nō opꝫ vl'ez negatiuā in syllō expositorio cē de incē simpl'r: pꝫ per h̄ ꝙ ipsa accipit̄ sub ꝑticulari negatiua que q̄dē in syllō pñª potuit cē de inesse vt nūc: q2 nō potuit approbari vt eēt de icē simpl'r. ¶ Cōsequēter forte q̄rit̄ quot sūt h̄ sylli ꝛ q̄ sit eoꝝ sufficiētia. ¶ Et dōꝫ ꝙ opꝫ hic minorē cē vl'ez sicut vbiq; in zª figura cui⁹ cā pri⁹ dicta est. opꝫ ēt illā de incē cē vl'em ꝛ negatiuā sicut pꝫ ex ꝑdictis. ꝛ ex his manifestū est ꝙ ille octo ɔiugnes inutiles maiorē ꝑticularē ꝛ minorē vl'em. de illis aūt octo que hñt maiorē vl'em ꝛ minorē ꝑticularē due vtiles sunt ꝛ sex inutiles. vñ pꝫ ꝙ tm̄ sex sunt h̄ ɔiugnes vtiles. s. 4ᵒʳ vl'es ꝛ due ꝑticulares.

Si autez hec q̄dē ꝓpōnū ex necessitate illa vō ɔtigere significat. priuatiua q̄dez necāria: erit syll's nō solū qñ ɔtingit nō incē: ſꝫ qñ nō iest. affirmatiua āt nō erit. Ponat̄ eni. a. nulli q̄dē. b. incē ex necessitate. c. aūt oi ɔtingere. Cōuersa g̃ priuatiua ꝛ. b. nulli. a. ierit. a. āt. oi. c. ɔtigebat. fit igit̄ rursus prima figura syll's qm̄. b. ɔtigit nulli. c. icē. Silr āt maifestū qm̄ nō iest. b. nulli. c. ponat̄ eni icē. g̃ si. a. ɔtingit nulli. b. b. āt iest alicui c. a. alicui. c. nō ɔtinget: ſꝫ oi ponebat̄ ɔtingere. Eodē āt mō ondit̄ etsi ad. c. ponat̄ priuatiuū.

Hic verificat aliā 3ᵃᵐ regulā in pñº toti⁹ capituli positā. ꝛ h̄ est idē ꝙ dicere totā mixtionē ɔtigētis ꝛ necij in zª figura. ꝛ diuidit̄ in duas. in pª determiat hāc mixtionē. in zª cōparat eā ad ꝑcedētē cū dicit (Et qm̄ eodē mō.) in pª sic ꝑcedit. ꝑ resumit oīum regulā ſm̄ quā ꝑcedit h̄ tota mixtio dicēs. si altera ꝓpōnū fuerit de necīo ꝛ altera de ɔtingēti: si illa de necīo fuerit vl'is negatiua erit syll's ɔcludēs duplicē ɔ̄nē. s. ɔ̄nē negatiuā de ɔtingēti ꝛ ɔ̄nē negatiuā de icē. si aūt fuerit affirmatiua nō erit syl's. ꝛ h̄ est (Si aūt h̄ q̄dē.) zº determinat istā mixtionē ad verificādū dictā regulā. ꝛ ꝑ determinat ɔiugnes vl'es. zº ꝑticulares cū dicit (Silr āt se habit ꝛc.) pª i duas. i pª dat ɔiugnes vtiles hñtes ꝓpōnes dissil'is figure. zº sil'is figure. in zª (Si āt sil'is figure.) ꝛ q2 iste sūt min⁹ ꝑfecte alijs. posteri⁹ determinant̄. pª in duas. i pª dat vtiles. s. q̄ hñt illā de necīo negatiuā. in zª cū dicit (Rursum sit ꝑdicatiua.) ponit inutiles. s. illas q̄ hñt illā de necīo affirmatiuā. in pª ponit duas ɔiugnes q̄rū pª fit iuxta pᵐ modū ſm̄ quā pª ɔstat ex maiore vl'i negatiua de necīo ꝛ minore vl'i affirmatiua de cōtingēti. ꝛ ꝑ ondit vtilitatē ei⁹ rcª ɔ̄nis de ɔtingēti. reducēdo in pᵃᵐ figurā per ɔuersionem maioris ꝛ pꝫ. ꝛ h̄ est (Proponat̄. n. a. b.) zº rcª ɔ̄nis de incē per deductionē ad ipoſe. ex maiore eni ꝛ opposito ɔ̄nis ɔcludit oppositū minoris in quarto pme per syllm̄ mixtuz de necīo ꝛ inesse. ꝛ h̄ est (Silr āt manifestum.) alia ɔiug̃ fit iuxta zᵐ modū hñs maiorē affirmatiuā de ɔtingēti ꝛ minorē de necīo negatiuā cui⁹ vtilitas rcª ɔ̄nis de ɔtingēti ondit̄ per ɔuersionē minoris ꝛ trāspōnē ꝓpōnū: ſꝫ opꝫ ēt ɔuertere ɔ̄nē que est de ɔtigēti ꝑ poſi: rcª āt ɔ̄nis de incē ondit̄ vtilitas ei⁹ per ipoſe. si eni accipiat̄ oppositū

ɔclusionis

ꝯclusionis cum minore destruet maior per sextum modū tertie in mixtiōe necij ꝛ inec. ꝛ h ē (Eodē āt mō.)

¶ Rursuz sit pdicatiua qdē necia. altera aūt cō tingens. ꝛ .a.b. qdē ꝯtingat nulli .c. autez omni insit. ex necessitate sic se habentibus terminis nullus erit syll's. accidit enim .b. nō inesse .c. ex necessitate. Sit enim .a. qdem albū: in quo aūt .b. hō: in quo autē .c. cignus. Ergo albū qdem cigno ex necitate iest. hoi autē cōtingit nulli: ꝛ hō nulli cigno ex necessitate. Qm̄ igit̄ eius qd est ꝯtingere non est syll'us manifestum est. nā qd ex necessitate nō erit ꝯtingēs. Sed neqꝫ necessariuz. nā necariū aut ex vtrisqꝫ necessarijs: aut ex priuatiua cōtingebat. Amplius autē ꝛ possibile est his positis .b. inesse .c. nihil eni phibet .c. sub .b. esse .a. aūt oi .b. qdē nō ꝯtingere .c. aūt ex necessitate inee: vt si .c. qdē sit vigilās .b. āt aial: in quo aūt .a. motus. nā vigilantj qdē ex necessitate inest motus. aiali aūt oi nō ꝯtingit: ꝛ oē vigilans aial. Manifestum ergo qm̄ nec eius qd est nō iesse: siquidē sic se hn̄tib' termīnis necesse est inesse. Neqꝫ etiā oppositarum propositionū. quare nullus erit syll's. Simil'r aūt ꝛ econuerso ostendet̄ posita affirmatiua.

¶ Consiter ponit ꝯiugnes inutiles dissilis q̄litatis hn̄tes illā d necio affir'e et sūt due. vna iux p'm mo'm. alia iux 2m. ¶ Circa p'm sic pcedit. p dicit q si a'r ē neg' de ꝯtigēti ꝛ b' affir' de necio nō fit sylla. ꝛ h ondit ponendo terminos vbi stat ꝯclo vlis neg' de necio sic. ꝯtigit nullū hoiem eē albū. de ne'e ois cign' est alb'. ꝛ de ne'e nullus cign' est hō. ꝛ ex h ꝯclude cū neciū repugnet ꝯtingēti neqꝫ seqt̄ affir' neqꝫ neg' de ꝯtingēti p poli. ꝛ ita nulla affir'. ꝛ h est (Rursuz sit pdicatiua.) 2' ondit q q̄uis negatiua de necio stare possit: nō tn̄ seqt̄. ꝛ h ondit 2'. p per h q vlis negatiua dē necio nunqꝫ seqt̄ nisi ex duabus de necio: vl ad min' ex negatiua de necio: sz neutro mō est in dicta dispōne. ꝛ h est (sz neqꝫ semp.) 2' ondit idē per instātias in terminis ponēdo terminos vbi stat affir' de inee dicēs q nihil phibet .c. eē idē .b. i. minorē extrē eē sub maiori et mediū ꝯtinet remoueri a maiori extremitate ꝛ ineē minori extremitati. v.g. ꝯtingit nullū aial moueri: qꝫ ꝯtingit ꝛ oē de necitate oē vigilās est mouēs ꝛ oē vigilās est aial. cū g seq̄tur affir' de ineē ps q nō seqt̄ neg' de necio neqꝫ de ineē. ꝛ pz q ꝯstet aliqñ negatiua de necio aliqñ aūt affir' de ineē nō poterit seq aliq̄ ppō alicui ear opposita ꝛ ita nō fit sylla. ꝛ h est (amplius āt ꝛ cōpole.) alia āt est hn̄s ꝯiugnū iuxta 2m mo'm hn̄s maiorē affirmatiuā de necio ꝛ minorē negatiuā de ꝯtingēti: cuius inutilitas sil'r ostēdi pōt sicut ꝛ pcedētis. ꝛ h est (simil'r aūt ondet̄.) attēdere est aūt q per terminos Ari. positos ad instātiā dictoꝝ modorū nō vr̄ excludi qn sequat̄ negatiua de ꝯtigēti p poli: non eniz repugnat ei neg' de necio nec affir' de necio.

¶ Si aūt silis figure sint ppōnes: cū sint priuatiue semp erit syll's: ꝯuersa hm ꝯtingere ppōne: queadmodū ꝛ in priorib'. Sumat̄ eni .a. b. qdē ex necessitate nō iesse .c. aūt ꝯtingere nō iesse: ꝯuersis ergo ppōnibus .b. qdē nulli .a. in est .a. aūt oi .c. ꝯtingit. fit igit̄ pria figura. Et si ad .c. ponat̄ priuatiuū sil'r. Si āt pdicatiue ponunt̄ nō erit syll's. nā ei' qd est nō iesse: aut ei' qd est ex necitate nō inesse. manifestū qm̄ non erit: eo q nulla sumpta sit priuatiua ppō: neqꝫ in eo qd est iee: neqꝫ in eo qd est ex necessitate ineē: sed neqꝫ ei' qd est cōtingere nō ineē: ex necessitate eniz sic se habentib' terminis .b. nō inerit .c. vt si .a. quidez ponat̄ albū: in quo aūt .b. cignus: in quo aūt .c. hō: neqꝫ oppositarū affirmationū: qm̄ ostensum est .b. ex necessitate nō inesse .c. non ergo fit syllogismus omnino.

¶ Cōsequēter ponit ꝯiugnes vles hn̄tes ppōnes silis figure. ꝛ p vtiles. s. que hn̄t vtrāqꝫ negatiuā. 2' inutiles. s. que hn̄t vtrāqꝫ affirmatiuā. vtiles aūt due sunt. q̄rū p' fit iuxta p'm modū hn̄s maiorē negatiuā de necio: ꝛ minorē negatiuā de ꝯ'n que pficī dz oio: sil'r sic post modos hz mixtiōis re' vtriusqꝫ ꝯiugnis nisi q pter h ops minorē ꝯuerti per oppositas q̄litates. ꝛ h est (si aūt silis.) 2' vo fit iuxta 2m modū hn̄s maiorē negatiuā de ꝯ'n ꝛ minorē negatiuā de necio. ꝛ h ops pficere sic in 2' mō h' mixtiōis sil' cū h ꝯuersa maiore ꝛ oppositas q̄litates. ꝛ h est (ꝛ si qdē .c.) ꝯ'r ponit inutiles silis figure ꝛ sūt due hn̄tes vtrāqꝫ affirmatiuā qs ondit inutiles p hāc rōnē si fieret syll's vtraqꝫ existe affir': aut sequet̄ neg' de iee vel de necio: aut affir' de ineē vl de necio: aut affir' de ineē simul ꝛ de necio: vel aliq̄ de ꝯ'n. s. ad vtrūlibet: sed nulla istaꝝ seqt̄. g nō fit syll's h ex vtraqꝫ affirmatiua hui' rōnis. p ponit ꝯnē. ꝛ h ē (Si āt pdicamētū.) 2' ondit minorē: ꝛ pcedit sic. p ondit q nō seqt̄ negatiua de inesse vel de necio p h q negatiua nō seqt̄ nisi ex aliq̄ negatiua. ꝛ h est (nā ei' qd est nō ineē.) 2' ostēdit q nō seqt̄ affirmatiua de ineē vel de necio nec aliq̄ de ꝯtingenti ad vtrūlibet ponēs terminos vbi ꝯ stat vlis negatiua de necio que repugnat tā affirmatiue q̄ negatiue de ꝯtingēti: repugnat et affirmatiue de ineē ꝛ de necio: ꝛ sunt termini albū cign' hō. pz igit̄ q cū stet dicta negatiua de necio nō seqt̄ aliq̄ ei repugnans: ꝛ ita nō erit oio syll's. ꝛ h est (Neqꝫ in eo qd est ieē.) attēdēdū est h aūt adhuc q per terminos positos nō excludit̄ seq negatiuā de ꝯtigēti pro poli. vex tn̄ h appet excludi p h qd dic̄ negatiuā nō seq: qꝛ nulla pmissarū negatiua est.

¶ Sil'r aūt ꝛ in pticularib' se hēbit syll's. Qñ eni fuerit priuatiua vlis ꝛ necia semp erit syllogism': ꝛ ei' qd est ꝯtingere: ꝛ ei' qd non est ineē: demōstratio āt p ꝯuersionē. qñ scd̄a ppō āt affirmatiua nunqꝫ. Eodē āt mō ondit̄ quo in vlib': ꝛ per eosdē terminos: nec qñ vtreqꝫ sumunt̄ affirmatiue. nā ꝛ hui' eadē demōstratio que ꝛ prius. Qñ aūt vtreqꝫ qdē priuatiue vlis āt necessaria que nō ineē significat: per ea qdē que sumpta sunt nō erit necia: ꝯuersa aūt hm ꝯtingere ppōne erit syll's. queadmoduz in priorib'. Si āt vtreqꝫ ifinite vel pticulares sumant̄ nō erit syll's. demr̄atio āt eadē: ꝛ p eosdē terminos. Maifestū igit̄ ex pdictis qm̄ priuatiua vli posita necia: sp fit syll's: n solū ei' qd ē ꝯtigere nō ieē: sz nō ieē: affirmatiua āt nūqꝫ.

¶ Hic determinat ꝯiugões ꝑticulares hᵘ mixtiõis. ꝛ h̄ facit ponendo ꝓpões ex qbᵘ pꝫ: q̄ ꝯiugões sũt vtiles ꝛ q̄ inutiles. pᵒ talis. i sylllis ꝑticularibᵘ si illa de nec̄io sit vlis ꝛ negatiua semp fit sylls. si āt fuerit affirmatiua nõ fit sylls ꝛ ꝑt adhuc h̄ ꝯiug̃ vtilis i zᵃ ꝯiugões sic ꝯiug̃ vlis vtilis: ꝛ h̄ ē (silr āt.) zᵃ suppõ est ꝙ si vtraqꝫ ꝓpõ fuerit affirmatiua nõ erit sylls. ꝛ h̄ ē (nec qñ vtreqꝫ.) 3ᵃ ē: ꝙ si vtraqꝫ fuerit negatiua erit sylls si illa de nec̄io vlis fuerit ꝛ tũc oꝫ ꝯuertere illã de ꝯtigẽti ꝑ oppositas q̄litates ꝛ faciẽda ē reliq̄ ꝑfectio sic in syllis vlibᵘ: ꝛ h̄ est (qñ āt vtreqꝫ.) 4ᵃ ē ꝙ ex duabᵘ ꝑticularibᵘ vl ifinitꝭ nõ fit sylls. ꝛ h̄ ē (si āt vtreqꝫ.) attẽdẽdũ est āt h̄ ꝙ nõ excludit in his ꝓpõnibᵘ qn iuxta 4ᵐ modũ fieri possit vtilis ꝯiugatio ex maiore de ꝯtingẽti ꝛ miore de nec̄io negatiua ꝑticulari. ꝯñter epilogat: ꝛ pꝫ ꝛ h̄ est (manifestũ igit.)

¶ Et qm̄ eodẽ mõ se hñtibᵘ terminis nec̄ijs ꝛ ibis q̄ insũt: fit ꝛ nõ fit sylls. Palã aũt qm̄ oẽs iꝑfecti sũt sylli ꝛ qm̄ ꝑficiũt ꝑ ꝑdcãs figuras.

¶ Modo cõpat hãc mixtionẽ ad ꝑcedẽtes dicẽs ꝙ silr se hñtibᵘ terminis h̄ ꝛ ibi silr fit ꝛ non fit sylls: ꝛ ita tot sũt ꝯiugões vtiles in mixtiõe ꝯtigẽtis ꝛ nec̄ij quot sũt in mixtiõe ꝯtingẽtis ꝛ iceẽ. ꝛ h̄ vr̃ iã ꝯcludere 4ᵐ modũ in hac mixtiõe ꝯtingẽtis ꝛ iceẽ posit inutilis fuit q̄rtus modus ꝛ vult ꝙ silr fit h̄: est aũt dr̃ia hᵘ mixtionis ad ꝑcedẽtẽ: qꝛ oẽs ꝯiugões vtiles h̄. ꝯcludũt zᵃᵐ ꝯiugões ibi vo tm̄ vnã: ꝛ pꝫ ex ꝓhabitis ꝙ oẽs sunt iꝑfecte ꝛ ꝑficiunt ꝑ pmã vel tertiã figurã. ꝛ h̄ est (ꝛ qm̄ eodẽ mõ.)

Dubiũ **Sed hic** forte dubitaret aliqs ꝑ de pᵃ h̄ obseruãdo. s. ꝙ ꝓpõ de nec̄io sit vlis negᵃ: h̄. n. nõ vr̃ nec̄e: qꝛ ista mixtio i zᵃ figura descẽdit ab eadẽ i pᵃ figura ꝛ remoueri ñ ē nec̄e ꝓpõnẽ de nec̄io eẽ vlez negatiuã.

R° ¶ Et dõz ꝙ oẽs sylli i hᵘ mixtiõis in hac figᵃ descẽdũt ab illo mõ iꝑfecto euisdẽ mixtiõis i pᵃ figura vbi vna ē vlis negᵃ de nec̄io. q̄re cũ oẽs isti sylli i illũ moᵐ reduci hẽant sic ab eo descẽdũt nec̄e ē oẽs hõꝫ syllos in hac figura hũare ꝓpõnẽ q̄ possit ibi fieri aᵐ in tali mõ pᵉ figᵉ: sꝫ tal ñ ē nisi vlis negᵃ de nec̄io: ꝛ iõ oꝫ oẽs syllos hᵘ mixtiõis in hac figᵃ hr̃e ꝓpõnẽ de nec̄io vlez negᵃᵐ.

Dubiũ **Sed tunc** q̄rit q̄re a modis ꝑfectis hᵘ mixtiõis in pᵃ figᵃ nõ dscẽdat aliqs sylls zᵉ. Adhuc

Ad pᵐ q̄rit q̄re nõ a modis iꝑfectis hñtibᵘ maiorẽ de nec̄io affirmatiuã. ¶ Et dõz ad pᵐ ꝙ sylli hᵘ figure descẽdũt a syllis pᵉ figure ꝑ ꝯuersionẽ maioris simplr̃. Sꝫ in modis ꝑfectis hᵘ mixtiõis. s. nec̄ij ꝛ ꝯtigẽtis nõ est aᵐ ꝯuertibilis cũ sit de ꝯtingẽti.

Ad zᵐ ¶ Ad zᵐ dõz ꝙ oẽs sylli hᵘ figure negatiui sunt ꝛ ꝑ ꝯuersionẽ maioris simplr̃ a syllis pᵉ descẽdũt. Sꝫ in modis iꝑfectis huiᵘ mixtiõis in pma figura maiore existẽte de nec̄io neqꝫ conuertit maior simplr̃ neqꝫ fit syllogismus negatiuus.

Dubiũ **Cõsequẽter** dubitat de mõ ꝓbãdi ꝯtriã ꝯiugõnis de iceẽ i modis vtilibᵘ hᵘ mixtionis. ꝓbat. n. ꝯiugõnẽ de iceẽ seq ꝑ mixtionẽ nec̄ij ꝛ iceẽ ꝛ illa de iceẽ possit eẽ vt nũc ꝓbatio i modis hᵘ mixtiõis seqt̃ ꝯñs ꝑ poñ: qõ si põat iceẽ aliqñ erit simplr̃. ꝛ aliqñ vt nũc. q̄re cũ i sua ꝓbatiõe accipiat oppᵐ ꝯiugõnis de iceẽ accipit illã q̄ ꝑt eẽ de iceẽ vt inuit.

R° ¶ Et dõz ꝙ sic in hac mixtiõe in pᵃ figᵃ aᵐ de nec̄io appropat sibi miorẽ vt sit de ꝯtigẽti natã: ꝛ iõ oꝫ ibi eẽ ꝯiugõ de inesse simplr̃: eodẽ mõ i modis hᵘ mixtiõis i hac figᵃ vlis negᵃ q̄ ē de nec̄io q̄ ē i poᵃ vt fiat aᵐ i pᵃ figᵃ sic ꝑus erat descẽsus a pᵃ hꝫ ꝑtãtẽ appropandi illã de ꝯtigẽti vt sit de ꝯtigẽti nato. q̄re ꝯ de iceẽ est de iceẽ simplr̃ sic i pᵃ figᵃ: ꝛ iõ acceꝑto eiᵘ opposito cũ illa de nec̄io fit bona mixtio nec̄ij ꝛ iceẽ. v. g. nec̄e ē nullũ ligᵐ eẽ musicũ. ꝯtigit oẽꝫ hoiez eẽ musicũ. g̃ nullus hõ est ligᵐ. sic igit ꝙ sua ꝓbatio ē bõa ꝯña ꝯñis de iceẽ. ¶ Sciẽdũ āt ꝙ qñ affirᵃ ē h̄ de nec̄io: qꝛ ipsa nõ fuit aᵐ in pᵃ figura fieri põt ꝑ reductionẽ neqꝫ exigit illã de ꝯtingẽti eẽ de ꝯtingẽti nato: ꝛ iõ ꝯ nõ fuit de inesse nõ vtilis põt ostẽdi seq per dictã mixtionẽ: qꝛ tñ ipsa q̄ꝫ oppositũ põt esse de inesse sicut patebit infra.

Alterius forte dubitabit aliqs de qbusdã dcis in lr̃a circa terminos q̄sdã positos ad instãtiã. dic̄. n. ꝙ nihil ꝓhibet. c. eẽ idẽ. b. ꝛ. a. ꝯtigẽter iceẽ oi b. ex necᵉ āt oi. c. si ꝯtigit ꝙ ꝯtigẽter vult dr̃ de eã. b. q̄re cũ. c. sit sub. b. sic dic̄ de. c. dicet. a. ꝯtingẽter: ꝛ ita nõ ex necᵉ. h̄ ē pꝫ i exẽplis: qꝛ si albũ ꝯtingẽter isit aiali: ꝛ nõ vult tũc nõ poterit nec̄io iceẽ hoi: sꝫ oꝫ ꝙ ꝯtigẽter. Dubiũ

¶ Et dõz ꝙ aliqd ꝯtinere sumi sub alio dr̃ zᵉ. sic ꝑs eẽntialis: aut sic ꝑs accñtalis. ꝛ dico ꝑtẽ eẽntialez q̄ addit. ẽ. totũ drñã essentialẽ: accñtalis āt q̄ addit accñtalẽ. Si g̃. c. ꝯtinet sub. b. sic ꝑs eiᵘ eẽntialis: vt hõ sub aiali: falsuꝫ eẽt qõ diceret Ari. sic oppᵐ est. si āt ꝯtinet sub eo sic ꝑs accidẽtalis nõ est h̄ falsuꝫ ꝛ icõueniẽs sic pꝫ in terminis q̄s ponit Ari. vigilãs. n. sb aiali ē: sꝫ accñtalr̃: ꝛ iõ nihil ꝓhibet moᵐ ꝯtigẽt oi aiali: ꝛ nlli ꝛ tñ ex necᵉ iceẽ oi vigilãti. R°

Sed vlteriᵘ forte dubitabit õ vitate hᵘ ꝓpõnis nec̄e ē oẽ vigilãs eẽ mouẽs quã assumit. eadẽ rõne vr̃ eẽ va õ necᵉ oẽ aial mouet: ꝛ ita aᵃ falsa q̄ fuit adhuc sua ꝯuersa vr̃ falsa. s. aliqõ mouẽs de necᵉ ē vigilãs q̄ꝫ ipa falsa. Adhᵉ si de necᵉ oẽ vigilãs mouet: aut g̃ motu locali aut motu cõiter dicto. si locali h̄ vr̃ fłm. ꝑt. n. vigilãs qescere f̃ꝫ locũ. si cõiter dcõ: eadẽ rõne ꝛ aial: ex necᵉ ē mouẽs cũ sp sit in aliq̄ motu ꝛ aliq̄ m õ trãsmutet. Dubiũ

R° ¶ Et dõz ꝙ vigilare ē qõdã sentire: sentire āt ē qdã motᵘ: ꝛ ita vigilãs ē qõdã mouẽs: ꝛ ita manifestũ ē ꝙ ꝓpõ est va: ꝯtinet. n. subm sub ꝑdicato eẽntialr̃: sꝫ sic nõ ꝯtinet sub eo aial: ꝛ sic pꝫ respõsio ad pᵐ. Ad pᵐ

Ad zᵐ ¶ Ad zᵐ dõz ꝙ ꝯuersa ē va. s. qõdã mouẽs de necᵉ ē vigilãs. Et si q̄rat ꝙ dãdũ ē illõ mouens qõ mouet motu q̄ est vigilia. Dici ꝑt ꝙ cũ dr̃ vigilãs de necᵉ mouet accipit motᵘ ꝯ: non tñ h̄ est va de necᵉ. oẽ aial mouet. eo ꝙ aial nõ ꝯtinet eẽntialr̃ sub ꝑdiᵗᵒ sic ꝯtinet vigilãs. vel ꝑt dici ꝙ accipit ꝑ motu locali: vigilãs. n. aliq̄ mõ ē mouẽs localr̃ ex necᵉ: qꝛ in sentiẽdo aliqd emittit vel intᵉ suscipit in q̄ fit motᵘ localr̃: sic pꝫ de visu vbi aliqd emittit qcqd sit illud sic pꝫ õ basilisco q iterficit solo visu: ꝛ de lupo q reddit hoiem raucũ visu. ꝛ de muliere q̄ tpe mẽstrui speculũ nube sanguinea solo visu inficit.

Cõsequenter forte dubitabit. vtrꝫ in terminis ꝑhabitis itẽdat Ari. ꝙ stet affirᵃ de nec̄io vel affirᵃ de iceẽ. s. vtrꝫ itẽdat ꝙ cũ his ꝑmissis ꝯtigit nullũ aial moueri: de necᵉ oẽ vigilãs mouet stet illa affirᵃ de nec̄io. nec̄e ē oẽ vigilãs eẽ aial: vl̃ illõ õ iceẽ oẽ vigilãs ē aial: ꝛ vr̃ ꝙ itẽdat affirᵃᵐ õ nec̄io hac rõe ipse subiũgit ꝙ oio ñ fit sic sylls. cũ g̃ cõpõat terminos ad istãtiã termini eiᵘ hẽt excludere ꝯtriã ꝯñis q̄re oꝫ excludi ꝯña ꝯñis negᵃ õ ꝯtigẽti ꝑ possi: sꝫ ñ ꝙ vbi dcã ꝯ sit affirᵃ õ nec̄io sic pꝫ. negᵃ. n. õ ꝯtigẽti ꝑ possi ñ repugnat negᵉ õ nec̄io nꝫ affirᵉ õ iceẽ: sꝫ solũ affirᵉ õ nec̄io. q̄re vr̃ ꝙ itẽtio Ari. hẽat oẽ ꝙ vlis affirᵃ õ nec̄io. Dubiũ

¶ Sꝫ ꝯ lr̃a sua tñ pr̃edit eã accipi õ iceẽ ñ addẽdo moᵐ necᵉᵗᵉ sic pꝫ itueti. ¶ Adhᵉ vr̃ ꝙ ipa ñ possit accipi õ nec̄io va: qꝛ sua ꝯuersa fła vr̃. s. qõdã aial õ necᵉ vigilat. q̄re h̄. oẽ vigilãs ē aial ñ ē accipiẽda õ nec̄io: sꝫ õ iceẽ: sic. n. ꝑt accipi va. ¶ Adhᵉ si oẽ vigilãs õ necᵉ mouet ꝛ oẽ vigilãs õ necᵉ ē aial. g̃ aliqõ aial õ necᵉ mouet: sꝫ h̄ ñ ꝑt stare cũ maiori. g̃ si Ari. intẽdat ꝯiugõnẽ posse stare cũ ꝑmissis ꝛ nõ possit stare si fuerit de nec̄io manifestũ ē ꝙ oꝫ eã accipi de iceẽ. ¶ Adhuc. a. ꝑbõ ꝙ ad talẽ ꝯiugõnẽ sequet ꝯ negᵃ õ ꝯtingẽti

pro possibili

94

pro possibili. si enĩ ꝯtingit nullũ .b. eẽ .a. ⁊ oẽ .c. de neccitate est .a. seqꝛ ꝙ oẽ .c. ꝯtingit nõ eẽ .b. qꝛ si nõ: stabit oppositũ qd̃ eqpollet ei qd̃ est aliqd̃ .c. eẽ .b. ex qua ⁊ miore seqꝛ oppositũ maioris sic. de neccitate oẽ .c. est .a. de neccitate aliqd̃ .c. est .b. g̃ de neccitate aliqd̃ .b. est .a. pꝫ igiꝛ ꝙ seqꝛ negatiua de ꝯtigẽti ꝑ poss. g̃ nõ d̃bet termini Ari. excludere vl̃ez negatiuã seq: sꝫ in terminis dictis itelligẽs q̃ de neccio excluderet seq negᵃ de ꝯtigẽti ꝑ poss. q̃re ꝯ̃ illa dꝫ itẽdi eẽ de inee ⁊ nõ de neccio qd̃ ꝯsiderare est. ⁊ sic pꝫ resolutio ad oppositũ ⁊ pulchrã rõnẽ h̃ positaꝫ.

Dubiũ **Sed tunc** vlteriᵘˢ dubitabiꝛ. veꝝ cũ talibᵘˢ ꝑmissis possit stare affirmatiua de ĩeẽ. vr̃ enĩ ꝙ nõ. ex illa enĩ ⁊ miore seqꝛ oppoᵐ maioris: sic de neccitate oẽ .c. ẽ .a. oẽ .c. ẽ .b. g̃ de neccitate aliqd̃ .b. ẽ .a. illd̃ seqꝛ ꝑ mixtionẽ neccꝫ ⁊ ĩeẽ in ꝑ 3ᵉ. ❡ Et dõꝫ ꝙ illa de ĩeẽ q̃ assumi tũc poterit eẽ vt nũc: sꝫ sic nõ accipiꝛ apud dictã mixtionẽ si d̃beat syllari ꝯ̃ d̃ neccio sic pꝫ ex ꝑcedẽtibᵘˢ.

R̃ᵒ

Dubiũ **Sed adhuc** restat eadẽ dubitatio de termis q̃s ponit Ari. qꝛ hec ꝯ̃. oẽ vigilãs ẽ aial. est de inee simplr̃. q̃re si ipsa accipiaꝛ cũ minore seqtur oppositũ maioris sic. de neccitate oẽ vigilãs est mouẽs. oẽ vigilãs est aial. g̃ de neccitate aliqd̃ aial est mouẽs: ⁊ ita male ponit terminos: qꝛ nõ pot̃ ꝯ̃ quã dicit posse stare cũ ꝑmissis. ❡ Ad h̃ posset dici ꝙ lꝫ i dcis termis nõ possit stare illa de ĩeẽ: qꝛ illa est de ĩeẽ simplr̃: in termis tñ vbi eẽt vt nũc stare posset. et ad h̃ tñ figiandũ ponit Ari. termios nõ faciẽs mẽtionẽ de termis pn̄tibᵘˢ h̃ intẽdẽs ꝙ aliq̃ de inee stare possit cũ ꝑmissis. Uel meliᵘˢ pot̃ dici ꝙ in mixtiõe neccꝫ ⁊ inee in 3ᵃ figura illa de neccio appropriat sibi illã de inee vt accipiaꝛ ꝑdicatum eẽntialr̃ sub subto: sic̃ sigñat satis Ari. vbi determiat illã mixtionẽ. dꝫ g̃ in tali mixtiõe accipe illã de ĩeẽ: ita ꝙ sit de ĩeẽ simplr̃ nõ q̃litercũq3: sꝫ ꝙ termini eẽntialr̃ se h̃eant adiuicẽ: ⁊ vnᵘˢ sub altero sit eẽntialr̃: sꝫ hec ꝑpõ. oẽ vigilãs est aial. nõ sic se hꝫ: nec sua ꝯuersa. q̃re ⁊ ipsa ⁊ sua ꝯuersa iutilis est ad dictã mixtionẽ: ⁊ ita deficit syllᵒˢ mixtᵘˢ qd̃ facit ad destruẽdũ maiorẽ ex pte illiᵘˢ de ĩeẽ. ꝙ si ꝯuertaꝛ nõ erit in ꝑᵃ figura mior extrẽitas eẽntialr̃ s̃b meᵒ. nõ .n. ẽ aial eẽntialr̃ sub vigilãte nec ẽt eꝯ̃.

Dubiũ **Alterius** forte dubitabit aliqs de ꝯiugõnibᵘˢ. ⁊ ꝑ d̃ vtilibᵘˢ: qꝛ videnꝛ h̃re istãtiã sic. ꝯtingit oẽ aial gescere de neccitate oẽ vigilãs gescit: nõ tñ ꝯtingit nullũ vigilãs eẽ aial: qd̃ est ipoẽ. ❡ Et dõꝫ ꝙ mior ꝑpõ est falsa: qꝛ vl̃is negatiua de neccio remouet ꝑdicatũ ab his que sunt: ⁊ que pñt eẽ sub subto sicut patet ex dictis. vnde sensus minoris est de necessitate. nihil qd̃ est vel qd̃ pot̃ esse vigilans quiescit: quod falsum est.

Dubiũ **Cõsequenter** forte dubitabit de ꝯiugõnibᵘˢ inutilibᵘˢ. vr̃ enĩ ꝙ maiore exñte affirmatiua sit vtilis ꝯiugatio. reᵐ ꝯ̃nis negatiue de ꝯtigẽti ꝑ poss ⁊ reᵐ negatiue de ĩeẽ. reᵐ ꝯtigẽtis sic. de neccitate: oẽ .b. est .a. ꝯtigit nullũ .c. eẽ .a. g̃ ꝯtingit nullũ .c. eẽ .b. si nõ seqꝛ deꝛ oppoᵐ .s. nõ ꝯtigit nullũ .c. eẽ .b. qd̃ eqpollet isti. neccẽ est aliqd̃ .c. eẽ .b. cũ sit de ꝯtingẽti ꝑ poss. ex hac ãt ⁊ maiore seqꝛ oppoᵐ minoris ex vtraq3 de neccio in ꝑᵃ figura sic. de neccitate oẽ .b. est .a. neccẽ est aliqd̃ .c. eẽ .b. g̃ neccẽ est aliqd̃ .c. eẽ .a. qd̃ nõ stat cũ miori. Adhuc vr̃ seq negatiua de inee .s. nullũ .c. est .b. deꝛ enĩ opposita ex ista ⁊ miore seqꝛ oppoᵐ mioris ꝑ mixtionẽ neccꝫ ⁊ inee in ꝑᵃ figura sic. de neccitate aliqd̃ .c. ẽ .b. g̃ de neccitate aliqd̃ .c. est .a. silis ãt est oppõ de oĩbᵘˢ illis que h̃nt maiorẽ affirmatiuã de neccio. ❡ Cõseqnẽter opponiꝛ sic. si minor sit affirmatiua de neccio sic ꝯtigit nullũ .b. esse .a. necesse est oẽ .c. eẽ .a. g̃ ꝯtigit nullũ .c. eẽ .b. dico de ꝯtingẽti ꝑ poss. ex opposito .n. ꝯ̃nis ⁊ miore seqꝛ oppᵐ maioris ꝑ vtraq3 de neccio in 3ᵃ figura sic. de neccitate oẽ .c. ẽ .a. de neccitate .c. ẽ .b. g̃ de neccitate aliqd̃ .b. est .a. silr̃ ondi pot̃ negatiua de ĩeẽ seq ꝑ mixtionẽ neccꝫ ⁊ ĩeẽ i 3ᵃ figura sic. de neccitate oẽ .c. est .a. aliqd̃ .c. est .b. g̃ de neccitate aliqd̃ .b. est .a. silr̃ ãt ẽ oppõ de oĩbᵘˢ h̃ntibᵘˢ miorẽ affirmatiuã de neccio. ❡ Ad oĩa h̃ dici pot̃ ꝙ negatiua de ꝯtigẽti ꝑ poss seqꝛ s̃ꝫ h̃itudinẽ ⁊ ꝯ̃ntiã termioꝝ sic iã ondsuꝫ est: ⁊ sic̃ vr̃ i ꝯuertibilibᵘˢ seq ꝯ̃nẽ vl̃ez in 3ᵃ figura ⁊ affirmatiuã in 2ᵃ. h̃ .n. nõ est nisi gr̃a termioꝝ ⁊ nõ gr̃a forme: nõ tñ seqꝛ talis ꝯ̃ v̄tute ꝑmissaꝝ sic dispositaꝝ in dictis ꝯiugñibᵘˢ ⁊ s̃b tali figura ex q̃ vtraq3 s̃ꝫ rẽ affirᵐᵃ ẽ qd̃ repugnat ꝑpetati 2ᵉ figure. Ari. igiꝛ respiciẽs dispõnẽ ꝑmissaꝝ ⁊ formã cũ ꝑpetate figure ponit tales ꝯiugñes iutiles eẽ. nũq̃ .n. gr̃a forᵉ ex affirmatiuis imediate seqtur negatiua. vñ attẽdẽdũ ẽ ꝙ ꝑ termios q̃s ponit Ari. ad illãtiã nõ excludit qn sequaꝛ negᵐ de ꝯtigẽti ꝑ poss: qꝛ respiciẽdo ad ꝯ̃ntiã termioꝝ seqꝛ. ponit tñ ꝯiugñes iutiles eẽ: qꝛ ex forᵃ syllogiçãdi ⁊ ꝑpetate figᵉ nõ pñt in talẽ ꝯ̃nẽ: ⁊ sic ꝯsiderat Ari. vbiq3 i his mixtõ s̃bᵘˢ. ❡ Ad h̃ ãt qd̃ oppoᵐ ẽ ꝯ̃nẽ de ĩeẽ seq dato ꝙ illa de ĩeẽ quã sumit poterit eẽ de ĩeẽ vt nũc aliq̃ñ d̃ ĩeẽ simplr̃: ⁊ iõ oppᵐ illiᵘˢ q̃ assumiꝛ in syllᵒ mixto poterit eẽ de ĩeẽ in terminis. ꝯtigẽs tñ qd̃ cũ seqꝛ in modis h̃ntibᵘˢ vl̃ez negatiuã de neccio si ponaꝛ ĩeẽ de inee semꝑ simplr̃: ⁊ iõ bona est hec mixtio apud illas. ⁊ cã huiᵘˢ pꝫ ex ꝑdictis. ❡ Adhuc restat difficilis dubitatio de 4ᵒ 2ᵉ. vr̃ .n. vtilis esse ꝯiug̃ si maior fuerit de ꝯtigẽti ⁊ mior de neccio sic. ꝯtingit oẽ .b. eẽ .a. neccẽ ẽ qd̃dã .c. nõ eẽ .a. g̃ qd̃dã .c. nõ ẽ .b. ex opposito .n. ꝯ̃nis ⁊ maiore seqꝛ oppᵐ mioris i ꝑᵃ figura ꝑ mixtionẽ ꝯtigẽtis ⁊ ĩeẽ sic. ꝯtigit oẽ .b. eẽ .a. oẽ .b. est .c. g̃ ꝯtigit oẽ .c. eẽ .a. ❡ Dõꝫ ad difficltatẽ ꝙ syllᵒˢ mixtᵘˢ nullus est: qꝛ opposita ꝯ̃nis de ĩeẽ qd̃ assumit pot̃ eẽ de inesse vt nũc: sꝫ in mixtiõe ꝯtigẽtis ⁊ ĩeẽ dꝫ accipi de ĩeẽ simplr̃: sic̃ ꝑus dictũ est: ⁊ ita nõ ondeꝛ seq ꝯ̃ de iesse. ❡ Sꝫ difficilior est dubitatio de ꝯtigenti ꝑ poss qd̃ vr̃ seq ex neccitate: qꝛ ex opposito ꝯ̃nis ⁊ maiore seqꝛ oppᵐ mioris in ꝑᵃ figura ꝑ mixtionẽ ꝯtigẽtis neccꝫ sic. ꝯtigit oẽ .b. eẽ .a. neccẽ est oẽ .c. eẽ .b. h̃ eqpollẽt opposito ꝯ̃nis. g̃ ꝯtingit oẽ .c. eẽ .a. de ꝯtingenti ad vtrũlꝫ: qd̃ est modus ꝑfectᵘˢ: ⁊ maior de tali ꝯtigẽti ad h̃ ꝑ expõnẽ pot̃ ondi ꝙ si qd̃dã .c. de neccitate nõ est .a. sit illud .c. f. ⁊ erit veꝝ dicere de neccitate nullũ .f. eẽ .a. syllogiçeꝛ g̃ sic. ꝯtingit oẽ .b. eẽ .a. de neccitate nullũ .f. est .a. g̃ ꝯtigit nullũ .f. eẽ .b. illd̃ seqꝛ ꝑ vtilẽ ꝯiugñẽ hᵘˢ mixtiõis in 2ᵒ 2ᵉ. Sꝫ si ꝯtigit nullũ .f. eẽ .b. ⁊ .f. est aliqd̃ .c. g̃ ꝯtigit aliqd̃ .c. nõ eẽ .b. ⁊ ita seqꝛ ꝯ̃ negatiua de ꝯtigẽti ꝑ poss. ex h̃ ãt seqꝛ regulã falsaꝫ esse quã dic̃ in ꝑnᵒ esse obsuãdã: qꝛ nõ est h̃ vl̃is negatiua de neccio. ❡ Et dõꝫ est ꝙ dcã ꝯ̃ seqꝛ sic̃ ondsuꝫ est: sꝫ ipse nõ reputat h̃ vtiles: nisi q̃ h̃nt vl̃em negatiuã de neccio: sic̃ pꝫ ex illa quã ponit obsuãdã. ⁊ i v̄itate iagẽdo de ꝯiug̃nibᵘˢ ꝑticlaribᵘˢ nõ excludit 4ᵐ moᵐ. Et tũc q̃riꝛ cũ ꝯiugatiões vtiles vl̃es fiãt iux̃ ꝑᵐ moᵐ 2ᵉ figᵉ. q̃dã aũt iux̃ 2ᵐ. ⁊ Ari. enũerat illas ꝑticlares eẽ vtiles q̃ descẽdũt a ꝯiugñibᵘˢ vl̃ibᵘˢ ꝑᵎ modi sic̃ illas i qbᵘˢ ẽ vl̃is negatiua de neccio: q̃re ñ enũerat illas iter vtiles q̃ d̃scẽdũt ab vl̃ibᵘˢ 2ⁱ modi .s. vbi ẽ ꝑticlaris negaᵗᵃ de neccio. Et pot̃ dici ꝙ Ari. ñ fuit locutᵘˢ nisi s̃ꝫ ꝯsiderationẽ ad ꝯiugñes q̃ ꝑ cõuersionẽ d̃scẽdũt a ꝑᵃ fiᵃ ⁊ eadẽ via i ipaꝫ reducunꝛ. oẽs ãt ille q̃ h̃nt vl̃ez negatiuã d̃ neccio pñt i ꝑᵐᵃᵐ figurã reduci .s. ꝑ ꝯuẽsionẽ: sic̃ ⁊ ab ea d̃scẽdũt ꝑ ꝯuẽsionẽ: ⁊ iõ illas põit vtiles ⁊ illas enũerat. ille ãt q̃ h̃nt ꝑticlarẽ neᵐᵃᵐ de neccio q̃uis vtiles sint cũ aᵐ sit vl̃is ñ tñ pñt r̃duci ꝑ cõuersionẽ: ⁊ iõ illas ñ enũerat iter vtiles nec ẽt expsse ꝯ̃dicit qn vtiles sint. ❡ Cõiter forte q̃riꝛ suffiᵃ syllõꝝ hᵘˢ mixtiõis ⁊ dõꝫ ꝙ aᵒʳ dꝫ eẽ vl̃is ex illa de neccio ⁊ illa de

necĉio vlis negatiua:quoru3 ratio prius habita est. ⁊ ex his patet ꝙ tantum sunt hĕ sex vtiles ꝯiugationes. due quidem vles ⁊ due particulares:⁊ inutiles sicut fuit in mixtione precedenti de contingenti ⁊ inesse.

N postrema aūt figura ⁊ vtrisq3 ꝯtingentib⁹ ⁊ altera semper erit syllꝰs. Qn̄ ergo ꝯtingere significāt ꝓpōnes ⁊ cō clusio erit ꝯtingēs: ⁊ qn̄ hec qdē ꝯtingere: illa ṽo inesse. Qn̄ ṽo altera ponit̄ necessaria: si affirmatiua qdē nō erit conclusio neq3 necāria neq3 inesse. Si aūt priuatiua ei⁹ qđ est nō inecē erit syllꝰs quēadmodū in priorib⁹. Sumēdu3 āt in his silr qđ est in ꝯclōnib⁹ ꝯtingēs.

Hic intēdit dicere de gnōne sylloꝝ de ꝯtingēti in 3ª figura. ⁊ diuidit̄ in duas. in pᵃ dat regulas s̄m quas ꝓcedit ista gnātio. in 2ª eis3 dicit (Sint g̊ pᵐ.) gnōnē i pn̄ exeqt̄. In parte pᵃ dat tres regulas: q̄rum pᵃ deseruit vniformi gnōni: ⁊ est: ꝙ vtraq3 existe de ꝯtingēti fiet syllꝰs in 3ª ꝯcludēs ꝯnē de ꝯtingēti ⁊ hĕ est (In postrema.) 2ª deseruit mixtiōi ꝯtingētis ⁊ inesse ⁊ est ꝙ vna existe de inecē ⁊ alia de ꝯtingēti erit syllꝰs in 3ª figura ꝯcludēs ꝯnē de ꝯtingēti. ⁊ hĕ est (⁊ qn̄ hĕ qdē.) 3ª deseruit mixtiōi ꝯtingētis ⁊ necij ⁊ est. si vna ꝓpō sit de contingēti ⁊ alia de necĉio: si illa de necĉio sit affirmatiua nō seqt̄ ꝯclꝰo de inecē neq3 de necĉio: s3 solu3 de ꝯtingēti. si aūt illa de inecē fuerit vlis negatiua seqt̄ duplex ꝯclꝰo. s. de inecē ⁊ de ꝯtingēti pro possibili. ⁊ hĕ est (qn̄ aūt altera.) addit aūt ꝙ ꝯtingēs in ꝯnib⁹ accipiendū est sicut in ꝓcedētib⁹: qđ sic itelligēdū. syllꝰs h⁹ gnōnis qui post suā reductione3 fuerit modi perfecti pme figure cōcludit̄ ꝯnꝰ p̊us determinatū in illis autē qui reducuntur in modis imperfectis ꝯnꝰ pro possibili. sic eni fuit in precedentibus. ⁊ hĕ est (Sumendū autem.)

⁋ Sint ergo primū ꝯtingētes eē. a. ⁊. b. ꝯtigat oi. c. inesse. Qm̄ ergo ꝯuertit p̄ticulariter affirmatiua. b. aūt oi. c. ꝯtingit ⁊. c. alicui. b. ꝯtinget quare si. a. qdē oi. c. c. āt alicui. b. ⁊. a. alicui. b. ꝯtinget. fit eni3 prima figura. Et si. a. qdē ꝯtinget nulli. c. inecē. b. aūt oi. c. necesse est. a. alicui b. ꝯtingere nō inesse. erit ergo rursum prima figura per cōuersione3. Si aūt vtreq3 priuatiue ponant̄ ex his qdē que sumpta sunt nō erit necessariū: ꝯuersis aūt ꝓpōnib⁹ erit syllꝰs: quēadmodū in priorib⁹. Si eni. a. ⁊. b. cōtingat nulli c. inesse: si trāsmutet̄ autem. b. oi. c. necesse est a. alicui. b. contingere non inesse. erit enim rursus prima figura per conuersionem.

⁋ Cōsequēter ꝓseqt̄ gnōnē vniformē sylloꝝ de ꝯtingēti in 3ª figura verificādo regulas totas. ⁊ p̊ v̄ificat pᵃᵐ. 2ª 2ᵃᵐ. 3ª 3ᵃᵐ. ptes per se patēt. in pᵃ pte determiat gnōnē vniformē sylloꝝ in 3ª figura de ꝯtingēti. Et diuidit̄ q2 p̊ determiat ꝯiugnes vtiles. 2ª inutiles. cū dicit (qn̄ aūt vtreq3.) ⁊ vtiliū p̊ determiat vles. 2ª p̄ticulares cū dicit (si aūt hĕ qdē terminoꝝ.) in pte pᵃ sic ꝓcedit. p̊ ponit ꝯiugnē hn̄tē vtrāq3 affirmatiuā que per ꝯuersionē miōris ꝑficit̄. ⁊ hĕ est (Sint g̊ pᵐ.) 2ª ponit ꝯiugnē hn̄te3 maiorē negatiuā ⁊ minorē affirmatiua3 que silr ꝑficit̄ per ꝯuersionē miōris in terminis. ⁊ hĕ est (⁊ si. a. qde3.) 3ª ponit illā que est ex negatiuis que ꝑficit̄ per duplicē ꝯuersionē. p̊ eni3 d3 ꝯuerti in q̄libet. 2ª in terminis. ⁊ hĕ est (si aūt vtreq3.) 4ᵃᵐ aūt ꝯiugne3 omittit que h3 maiorē affirmatiuā ⁊ miorē negatiuā d̄ q̄ solet eē qđ. Utr3 sit vtilis vl nō: s3 p3 ꝙ sic ex duplici ꝯuersiōe minoris. vn̄ omittit tāq̄ sufficiēter itellectā p ꝯiugne3 ꝓcedēte.

⁋ Si aūt hic qdē terminoꝝ vlis ille ṽo p̄ticularis eode3 mō se hn̄tibus terminis quo inesse ⁊ erit ⁊ nō erit syllꝰs. ꝯtingat eni. a. oi qdē. c. b. āt alicui. c. iecē. erit ergo rursu3 pria figura p̄ticulari ꝓpōne ꝯuersa. Na3 si. a. oi. c. c. āt alicui. b. ⁊. a. alicui. b. ꝯtinget. Et si ad. b. c. ponat̄ vlis silr. Silr aūt ⁊ si. a. c. qde3 priuatiua sit. b. c. āt affirmatiua. erit eni rursum prima figura ꝑ cōuersione3. Si āt vtreq3 priuatiue ponant̄: hec qdem vlr: illa ṽo p̄ticulariter per ea qde3 que sumpta sunt nō erit syllꝰs: cōuersis aūt ꝓpōnibus erit quemadmodum in prioribus.

⁋ Cōsequēter ponit ꝯiugnes p̄ticulares vtiles. ⁊ ꝓcedit sic. p̊ dat ꝯiugnes affirmatiuas ⁊ sunt due. vna maiore existe vli ⁊ minori p̄ticulari que ꝑficit̄ per ꝯuersione3 minoris in terminis. alia maiore existe p̄ticulari ⁊ miore vli que ꝑficit̄ per ꝯuersionē maioris ⁊ trāspōne3 ꝓpōnū. ⁊ hĕ est (si aūt hĕ qdē.) qđ aūt dicit hĕ silr fieri syllogismū sicut in illis de inesse intelligit̄ q̄tū ad q̄titatē ꝓpōnū: q2 fit syllꝰs maiore vel minore existe p̄ticulari vel vli sicut in illis de inesse. 2ª dat ꝯiugnes vtiles negatiuas. ⁊ p̊mo illas que hn̄t alterā affirmatiuā. 2ª illas que hn̄t vtrāq3 negatiuā. que aūt hn̄t alterā affirmatiuā ⁊ alterā negatiuā sunt q̄tuor: q2 due hn̄t maiorē negatiuā ⁊ minorē affirmatiuā quas tangit in lr̄a (Similiter aūt ⁊ si ad. c. a.) due aūt hn̄t ecōuerso. s. minorē negatiuā ⁊ maiorē affirmatiuā. ⁊ has dat itelligere per reliquas ⁊ oiu3 istarū patet ꝑfectio. qn̄ eni maior est vlis ꝯuertenda est minor: ita ꝙ si fuerit affirmatiua ꝯuertēda est in terminis tn̄: si negatiua p̊mo per oppositas q̄litates. in terminis s̄cđo. si aūt maior fuerit p̄ticularis. qn̄ eni negatiua ꝯuertēda est s̄m ꝯtingēs. deinde in terminis: qn̄ ṽo affirmatiua ꝯuertēda est ꝓdicto mō ⁊ trāsponēde sūt ꝓpōnes. ⁊ hĕ est (silr aūt ⁊ si. a. c.) Cōsequēter ponit ꝯiugōnes p̄ticulares negatiuas ⁊ sūt due in q̄rū altera maior est vlis ⁊ ꝑficit̄ ꝑ duplicē ꝯuersionem minoris. in reliq̄ aūt minor est vlis ⁊ ꝑficit̄ per duplicē ꝯuersionē maioris ⁊ trāspōnū. ⁊ hĕ est (si āt vtreq3.)

⁋ Qn̄ aūt vtreq3 indefinite vel particulares sumunt̄ nō erit syllꝰs: etenī necesse est. a. oi ⁊ nulli. b. iesse: termini inesse aial homo album: non inesse equus homo albū medium album.

⁋ Cōsequēter ponit ꝯiugnes inutiles ⁊ sunt q̄tuor hn̄tes vtrāq3 p̄ticularē quaꝝ inutilitatē ostēdit per instantias in terminis. ⁊ hĕ est (qn̄ autē vtreq3.) Dubitat̄ hĕ: q2 vident̄ ꝯiugōnes vtiles hr̄e instātiā. s. tā vles q̄ p̄ticulares. vles sic. cōtingit oē mouēs eē hoiem. contingit oē mouens esse equū: nec tn̄ ꝯtingit aliquē equū eē hoie3. silr ēt ꝯtra p̄ticulares sic. aliqđ mouēs ꝯtingit eē hoie3 ꝯtingit omne mouens esse equū. ⁋ Et dōm ꝙ qn̄ maior est vlis in ista gnōne ⁊ in hac figura illa post reductione3 fit maior in prima figura. q̄re sicut maior in tali dico gnātione accipitur s̄m istā acceptionem. oē qđ contingit esse. b. contingit esse. a. sic ⁊ maior de contingenti hĕ accepta op3 accipi eodem modo: ⁊ ideo si vera debeat esse ꝓpositio nō pōt subyci terminis accītalis

3 ꝓdicari

⁊ p̄dicari subalr̄. sic eni erit ꝓpō falsa sic in p̄cedētibus determinatū est. vn̄ h̄ maior est falsa. oē mouēs ꝯtigit eē hoīem: q2 itellus est oē qđ ꝯtingit eē mouēs ⁊c̄. si āt ⁊ maior est ꝑticularis: que nūc est mīor fit maior in p̄a post reductionē: ⁊ iō idē obſuādū est de minore vl'i cū maior fuerit ꝑticularis qđ obſuādū est de maiore vl'i: ⁊ ita p3 ꝙ in dictis instātijs syllogice accipit̄ termin⁹.

Cōsequēter q̄rit̄ sufficiētia sylloꝝ in ista ꝯnōne qđ tm̄ sup̄ est alterā ꝓpōnū eē vl'es: q2 ex negatiuis ⁊ mīore negatiua fit h̄ syll's: eo ꝙ oēs negatiue h̄ eq̄pollēt affirmatiuis. supposito ḡ ꝙ altera sit vl'is. p3 ꝙ .17. sūt vtiles ꝯiugn̄es. s. mīor vl'es ⁊ mīor vbi maior ē vl'is ⁊ mīor ꝑticularis ⁊ minor vbi ecōuerso. minor āt residue que h̄n̄t vtrāq3 ꝑticlarē manēt iutiles iter oēs .16. ꝯiugn̄es.

Si aūt hec qdē inesse illa v̄o ꝯtingere signt̄ ꝯclusio qdem erit: q̄m ꝯtingit ⁊ nō q̄m inest. syll's aūt erit eodē mō se h̄ntib⁹ terminis vt in priorib⁹. Sint eni primū qdē p̄dicatiue ⁊ .a. qdē oi .c. insit .b. aūt ꝯtingat oi inesse: ꝯuersa ergo .b.c. erit p̄ia figura ⁊ ꝯclusio q̄m ꝯtingit .a. alicui .b. inesse. cū eni altera ꝓpōnū significauerit ꝯtingens in prima ⁊ ꝯclusio erit ꝯtingēs. Sil'r aūt ⁊ si .b.c. qdē inesse .a.c. aūt ꝯtingere: ⁊ si .a.c. qdē priuatiua .b.c. aūt p̄dicatiua qđcūq3 de inesse fuerit vtroq3 mō ꝯtingens erit ꝯclusio. fit eni rursum prima figura: ostensum est aūt q̄m si altera ꝓpō significet ꝯtingere in ipsa ⁊ ꝯclusio erit ꝯtingēs. Si aūt ꝯtingens priuatiua ponat̄ ad minorē extremitatē ēt si vtraq3 sumat̄ priuatiua per ea qdē que posita sunt nō erit syll's. conuersis aūt erit quemadmodu3 ⁊ in prioribus.

Hic verificat 2am regulā in p̄n° positā. Et p̄cedit sic. p̄ resumit eā ⁊c̄. dicēs ꝙ cū affirmatiua ꝓpō sit de inesse ⁊ altera de ꝯtingēti: erit ꝯcl'o de ꝯtingēti ⁊ nō de incē: ⁊ fit syll's h̄ sic in p̄orib⁹: qđ sic itelligēdū est. ꝙ sic in p̄cedēti ꝯnōne vniformi fit aliq̄n ex vtraq3 affirmatiua: ⁊ aliq̄n ex vtraq3 negatiua: aliq̄n ex altera negatiua ⁊ altera affirmatiua: sic ⁊ in ista mixtiōe. ⁊ h̄ est (Si aūt h̄ qdē.) 2° eā verificat docēdo mixtionē ꝯtingētis ⁊ inesse in 3a figura. ⁊ diuidit̄ in duas. p̄ determinat cōiugn̄es vl'es. in 2a ꝑticulares cū dic̄ (Si āt h̄ qdē ꝓpōnū.) In p̄a sic p̄cedit. p̄ dat ꝯiugn̄es vl'es affirmatiuas ⁊ sunt due: q̄rū p̄or h3 maiorē de inesse ⁊ minorē de ꝯtingenti. 2a aūt ecōuerso ⁊ ꝑficit̄ vtraq3 per ꝯuersionē minoris in terminis. ⁊ h̄ ē (Sint eni p̄m.) 2° dat ꝯiugn̄es negatiuas. ⁊ p̄ illas que h̄n̄t minorē affirmatiuā: s3 maiorem negatiuā ⁊ sunt due: aut eni est maior de inesse ⁊ minor de ꝯtingēti: aut ecōuerso: ⁊ ostēdit̄ vtilitas vtriusq3 per ꝯuersionē minoris. ⁊ h̄ est (⁊ si .a.c. qde3.) 2° ponit illas que h̄n̄t minorē negatiuā ⁊ sunt q̄tuor: q2 due h̄n̄t maiorem de inesse affirmatiuā vel negatiuā ⁊ minorē de cōtingēti: ⁊ istas ponit in l'ra: ⁊ ostēdunt̄ vtiles per duplicem ꝯuersionē minoris. alie v̄o due habent maiore3 de contingenti affirmatiuam vel negatiuam ⁊ minorem de inesse negatiuam: quas omittit tanq̄ inutiles manifeste: q2 minor est vere negatiua: q2 non debet in tertia figura: ⁊ h̄ est (Si autem contingens priuatiua.)

Si aūt hec quidē ꝓpōnu3 fuerit vl'is illa v̄o ꝑticularis: vtrisq3 qdē p̄dicatiuis aut vl'i qde3 priuatiua ꝑticulari autē affirmatiua: idem erit modus sylloꝝ: oēs eni caludunt̄ per primā figurā. Quare manifestū ꝙ eius qđ est cōtingere ⁊ nō inesse erit syll's. Si aūt affirmatiua qde3 vl'is priuatiua aūt ꝑticularis per impossibile erit demonstratio. Insit eni .b. qdē oi .c. .a. āt ꝯtingat alicui .c. nō inesse: necesse ergo .a. alicui .b. ꝯtingere nō incē. Nam si oi .b. inest .a. ex necessitate. .b. āt oi .c. positū est inesse. .a. oi .c. ex necessitate inerit: hoc aūt ostensum est prius: sed positum est alicui ꝯtingere non inesse.

Cōsequēter determinat ꝯiugn̄es ꝑticulares. ⁊ p̄ illas que h̄n̄t alterā vl'em. 2° illas que h̄n̄t vtrāq3 ꝑticularē cū dicit (Qn̄ aūt indefinite.) in ꝑte p̄a sic p̄cedit. p̄mo dicit ꝙ si vna ꝓpō fuerit vl'is ⁊ altera ꝑticularis in hac mixtiōe: ⁊ vtraq3 fuerit affirmatiua vl' vl'is fuerit negatiua ⁊ ꝑticularis affirmatiua: eodē āt mō ꝑficiunt̄ syll'i sicut p̄us. s. reducēdo in p̄am figurā vbi nō ꝯcludit̄ ꝯcl'o de icē: s3 de ꝯtingēti ⁊ h̄ est (Si aūt h̄ qdē.) ⁊ signat in hac l'ra .8. ꝯiugn̄es. ꝑ h̄ eni qđ dic̄ si vtraq3 erit affirmatiua signat q̄tuor: q2 si maior est vl'is ⁊ mīor ꝑticularis: aut maior est de incē ⁊ minor de ꝯtingēti: aut ecōuerso ⁊ vtraq3 ꝑficit̄ per ꝯuersionē minoris. si āt maior fuerit ꝑticularis ⁊ mīor vl'is: aut maior est de incē ⁊ mīor de ꝯtigēti: aut ecōuerso ⁊ vtraq3 ꝑficit̄ per ꝯuersionē maioris ⁊ trāspōnū. ꝑ h̄ āt qđ dicit: si vl'is sit p̄uatiua ⁊ ꝑticularis affirmatiua signat alias 4or. aut eni vl'is negatiua est maior ⁊ ꝑticularis affirmatiua minor: ⁊ sic sunt due: que ꝑficiunt̄ ꝑ ꝯuersionē minoris aut ecōuerso. s. maior ꝑticularis affirmatiua ⁊ minor vl'is negatiua ⁊ sūt due. q̄ꝝ vna vtilis est q̄ h3 mīorē de ꝯtigēti ⁊ ꝑficit̄ ꝑ ꝯuersionē maioris ⁊ trāspōnū. alia v̄o est iutilis q̄ h3 mīorē de incē: q2 ibi est mīor vere negatiua. sic ḡ sūt .8. ꝯiugn̄es. ḋ qb⁹ tm̄ vna iutilis ē. 2° signat 4or ꝯiugn̄es h̄n̄tes vl'e3 affirmatiuā ⁊ ꝑticlarē negatiuā: aut .n. maior ē vl'is ⁊ mīor ꝑticularis aut ecōuerso. si maior vl'is: aut ḡ est maior de incē ⁊ mīor de ꝯtigēti ⁊ est vtilis: aut ecōuerso ⁊ est iutilis. si āt minor sit ꝑticularis: ⁊ mīor vl'is: aut maior est de incē ⁊ mīor de ꝯtigēti ⁊ est iutilis: aut maior est de ꝯtingēti ⁊ minor de incē ⁊ est vtilis: ⁊ hāc solā ponit in l'ra ondēs ei⁹ vtilitatē ꝑ deductionē ad īpōle sic. ꝯtigit aliqđ .c. nō eē .a. ⁊ oē .c. est .b. ḡ ꝯtingit aliqđ .b. nō eē .a. si nō seq̄t̄ stabit oppositū: nō ꝯtigit aliqđ .b. nō eē .a. que eq̄pollet isti. necesse est oē .b. esse .a. fiat ḡ mixtio necessarij ⁊ incē ex hac ⁊ minore destruēdā maiorē sic. nec̄e est oē .b. eē .a. oē .c. est .b. ḡ nec̄e est oē .c. esse .a. ⁊ seq̄t̄: q2 minor est de inesse simpl'r. ⁊ h̄ est (Si autē affirmatiua qdē.) ⁊ itellige ꝙ h̄ omittit Aris. ꝯiugn̄es h̄ntes vtrāq3 negatiuā: q2 oēs inutiles sunt p̄ter vnam: q2 cū vtraq3 negatiua aut maior est vl'is ⁊ minor ꝑticularis aut ecōuerso. si maior sit vl'is: aut ḡ maior est de inesse ⁊ minor de ꝯtigēti ⁊ est vtilis: aut ecōuerso ⁊ est inutilis. si aūt maior est particularis ⁊ minor vl'is: aut ergo est maior de inesse ⁊ minor de ꝯtingenti ⁊ est inutilis: aut ecōuerso ⁊ est vtilis. nunq̄ enim est hic vtilis cōiugatio. illa de inesse existente particulari negatiua.

Qn̄ aūt vtreq3 indefinite vel particulares sumuntur vtreq3 nō erit syll's. demonstratio aūt eadē ⁊ per eosdē terminos que ⁊ in alijs.

Cōsequēter dermiat ꝯiugn̄es h̄ntes vtrāq3 ꝑticlarē ⁊ sūt .8. iutiles. ⁊ h̄ est (Qn̄ āt.) Hic dubitat̄ ꝓ de ꝯiug.

videnť eni habere instãtiã sic.nullũ mouẽs est homo. sit ita: ɔtigit oẽ mouẽs esse equũ: nõ tñ ɔtigit oẽs equũ eẽ hoĩes. ita ẽt põt instari ad modos negatiuos. Sʒ dõʒ ꝙ opʒ illã de icẽ eẽ de icẽ simplr. ꝛ rõ hui' est ꝙ sic est in eadẽ mixtiõe in pma figura a qua fit descẽsus in terciã figurã: ꝛ inquãtũ sic fit tertie figure reductio.

Dubiũ **Adhuc** dubitať. Utrũ ɔiugnes vtiles h̃ possint in ɔnẽ de iesse. videť eni ꝙ sic tñ ɔdicat Ari. fiat eni syll's sic. oẽ. c. est. a. ɔtingit oẽ. c. esse. b. g̃ aliqd. b. est. a. deť oppositũ ꝛ ponať mior iesse sic. nullũ. b. est. a. oẽ. c. est. b. ꝛ seqť ꝙ nullũ. c. sit. a. que est ɔria maioris. ℭ Et dõʒ est ꝙ nõ seqť si dãdũ est oppositũ: ꝛ nõ ponẽda est minor incẽ: maiore eni existe va cõposita sunt oppositũ ɔnis de incẽ ꝛ minor si cõponiť incẽ nõ cõpossibilia: ꝛ iõ per põnẽ minoris incẽ cãtur incõueniens qd pus nõ fuit. ℭ Notãdũ tñ ꝙ ista ostẽsio sufficit ad ostẽdendũ ɔnẽ de ɔtingenti seq. oppositũ eni ɔnis de ɔtingenti statim repugnat minori de mõ. maior sit vera de inesse simplr: qñuis eni minor ponať inesse nõ cãtur incõpossibilitas ex h̃: pus eni ꝛ erãt incõpossibiles. de isto autẽ mõ videndi sepe superius dictũ est: ꝛ iõ satis pʒ intuenti. Similis aũt est oppõ circa modos negatiuos.

Dubiũ **Adhuc** forte dubitabit aliqs d̃ illis ɔiugnib' q̃ hñt maiorẽ pticularẽ negatiuã de incẽ ꝛ minorẽ vl'em de ɔtingẽti: videnť eni vtiles respectu ɔnis de ɔtingẽti sic. aliqd. c. nõ est. a. ɔtingit oẽ. c. eẽ. b. g̃ ɔtingit aliqd. b. nõ eẽ. a. exponať. c. per aliqd sub ipso a quo vl'r remoueť. a. ꝛ sit illud. n. fiat g̃ syll's sic. nullũ. n. est. a. cõtingit oẽ. n. eẽ. b. g̃ ɔtingit aliqd. b. nõ eẽ. a. illud seqť: qr

2° est vtilis mixtio h' ɔiugnis. in 2' 3'. ℭ Adhuc ostẽdi põt per ipole ex opposito eni ɔnis ꝛ miore posita icẽ sequeť opposita maioris sic. neẽe est oẽ. b. esse. a. oẽ. c. est. b. g̃ necesse est. c. eẽ. a. per h̃ ẽt argumẽtũ põt ostẽdi seq ɔclo de incẽ: accepta eni opposita ɔnis de incẽ cũ miore posita incẽ sequeť oppositũ maioris in p̃ pme ex oib' de incẽ.

Ad p^m ℭ Et dõm ꝙ ad neutrũ seqť ɔclo. Ad rõnẽ expositoriã dõm ꝙ inutilis est: eo ꝙ vl'is negatiua accepta sub pticulari põt eẽ de iesse: vt nũc: sicut ꝛ ipsa pticularis: ꝛ iõ facit inutilẽ ɔiugnẽ. pticularis eni negatiua cũ p' reductionẽ neq̃ possit fieri maior neq̃ mior in p^a figura nõ hʒ vñ exigat ꝙ sit de icẽ simplr: sʒ est de icẽ vt nũc. ℭ Ad

Ad 2^m aliud dõʒ sicut in p̃cedẽtib' ꝙ oppo^m ɔnis tñ de incẽ q̃ de ɔtingẽti stare põt cũ minori: exq̃ maior est de icẽ vt nũc: sʒ cũ minor ponať icẽ ipsa est incõpo'lis vtriq̃: ꝛ iõ nõ est admittẽda põ minoris inesse cum alijs cõcessis.

Dubiũ **Cõsequẽter** forte q̃riť sufficiẽtia syllo'ꝝ. Et dicẽdũ ꝙ supponẽdũ est gnal'r h̃ q̃^m ad oẽs ɔiugnes vtiles. ꝙ aliq̃ sit vl'is. al'r ãt q̃^m ad modos negatiuos supponẽdũ ẽ ꝙ illa de icẽ sit vl'is negatiua ꝛ maior. ꝛ voco modos negatiuos singl'r illos vbi illa de incẽ est negatiua: qb' suppositis pʒ ꝙ vtraq̃ existe vl'i sex sunt vtiles ꝛ due inutiles. adhuc maiore existe vl'i ꝛ minore pticulari sex sũt vtiles due inutiles. adhuc maiore existe pticulari ꝛ minore vl'i 4ª vtiles ꝛ totidẽ inutiles. si ãt vtraq̃ pticularis oẽs inutiles: ex qb' pʒ ꝙ. 16. sũt vtiles ꝛ totidẽ inutiles. Sʒ q̃riť cã h'de suppõnis. s. ꝙ in modis negatiuis vbi illa de icẽ negatiua ẽ: opʒ ꝙ sit vl'is ꝛ maior. ꝛ dõʒ ꝙ oẽs ɔiugõnes h' mixtiõis in hac figura descẽdũt a pticl'arib' modis eiusdẽ mixtiõis in p^a figura minore ɔuersa sicut in p̃cedẽtib' habitũ est: ita ꝙ ille que hñt illã de icẽ negatiuã descẽdũt ab his que hñt eãdẽ negatiuã. ꝛ ille que hñt illã de incẽ affirmatiuã descẽdũt ab his que hñt illã affirmatiuã. sʒ modi h' mixtiõis in p^a figura hñtes illã de inesse negatiuã hñt eã vl'eʒ q̃re ꝛ sic erũt h̃. adhuc modi negatiui h̃ reducunť in illos qui hñt maioreʒ negatiuam de icẽ ꝛ vl'eʒ: sicut iã dcm̃ est: q̃re opʒ ꝙ obseruẽt eã ppõnẽ que possit fieri maior. talis aũt nõ est nisi vl'is negatiua de incẽ. q̃re opʒ ꝙ obseruẽt illã de icẽ vl'eʒ negatiuã: sʒ nõ ptit hre eã minorẽ: q̃re mior in tertia figura nõ põt eẽ simplr negatiua sic nec ipa. q̃re opʒ vt hẽant eã maiorẽ. ꝛ ita pʒ ꝙ in modis negatiuis vbi. s. illa de incẽ negatiua est opʒ ꝙ ipsa sit vl'is ꝛ maior. ꝛ pʒ ita p̃n^m p̃us suppositũ ꝛ sufficiẽtia huius mixtionis in tertia figura.

ℭ **Si aũt hec qdẽ ppõnũ necãria: illa ṽo ɔtingens: si p̃dicatiui sint termini: semp ei' qd est ɔtingẽs erit syll's. cũ ṽo fuerit hoc qdẽ p̃dicatiuũ: illud ṽo priuatiuũ. si sit affirmatiuũ qdeʒ necessariũ ei' qd est ɔtingere nõ incẽ. Si autẽ priuatiuũ ꝛ ei' qd est ɔtingere nõ incẽ: ꝛ nõ inesse: ei' erit qd est ex necessitate nõ incẽ nõ erit syll's sicut nec in alijs figuris. Sint g̃ p̃dicatiui termini primuʒ: ꝛ. a. c. oi insit ex necessitate. b. aũt oi. c. ɔtingat incẽ. Qm̃ g̃. a. oi. c. necãrio inest. c. aũt alicui. b. ɔtigit: ꝛ. a. alicui. b. ɔtingẽs erit ꝛ non inerit: sic eni accidit in prima figura. Similiter aũt ostendeť ꝛ si. b. c. qdem ponať necessaria. a. c. aũt ɔtingens rursuʒ sic hec quidem priuatiuũ. necessariũ autẽ predicatiuũ: ꝛ a. quidẽ ɔtingat nulli. c. inesse. b. autẽ oi. c. insit ex necessitate: erit ergo rursum prima figura. Naʒ priuatiua propositio ɔtingere significat. Manifestũ igiť ɔclusio erit ɔtingẽs. cũ eni sic se habebãt ppõnes in prima figura ꝛ ɔclusio erat ɔtingens. Si aũt priuatiua ppõ sit necessaria ꝛ ɔclusio erit: qm̃ alicui ɔtingit nõ inesse ꝛ qm̃ nõ inest. ponať eni. a. nõ inesse. c. ex necessitate. b. aũt oi. c. ɔtingere. ɔuersa ergo. b. c. affirmatiua prima erit figura ꝛ necessarie priuatiua ppõ. cũ aũt sic se habebant ppõnes priuatiue accidebat. a. ɔtingere nõ inesse alicui. b. ꝛ nõ inesse. quare ꝛ. a. necesse est alicui. b. nõ inesse.**

ℭ Hic verificat tertiã regulã positã in p̃n' toti' capl'i ꝛ p̃cedit sic. p̃ resumit eã dicẽs. si vna ppõnũ est d̃ necẽio ꝛ alia de ɔtingẽti si vtraq̃ sit affirmatiua seqť ɔclo de ɔtingẽti tñ. si aũt altera sit affirmatiua ꝛ altera negatiua si illa de necẽio sit affirmatiua seqť ɔclo d̃ ɔtigẽti tñ si ãt illa de necẽio sit negatiua ꝛ vl'is seqť ɔclo 2^a. s. d̃ cõtingẽti ꝛ incẽ: sʒ nũq̃ seqť ɔclo de necẽio. ꝛ h̃ est (Si ãt h̃ qdẽ.) ɔñter hãc regulã v̓ificat dãdo mixtionẽ necẽij ꝛ ɔtingẽtis in 3^a figura ꝛ diuidiť in 2^es. in p^a determinat ɔiugnes. vl'es. i 2^a pticl'ares cũ dič (Silr ãt hẽbit.) i p^a sic p̃cedit. p̃ ponit ɔiugnes affirmatiuas ꝛ sũt due. q̃x p^a hʒ maiorẽ de necẽio ꝛ minorẽ de ɔtigẽti. 2^a ecõuerso: qr erũt vtiles respcũ ɔnis de ɔtigẽti reducẽdo eas i p^am figurã p ɔuersionẽ minoris. ꝛ h̃ est (Sint g̃ p̃dicatiui.) 2° ponit ɔiugnes negatiuas ꝛ diuidiť in 2^es. p̃ ponit hñtes minorẽ affirmatiuã. 2° hñtes minorẽ negatiuã cũ dicit (Qm̃ ãt p̃uatiua.) in pte p^a determiat 2as ɔiugnes. q̃rũ p^a hʒ maiorẽ negatiuã ꝛ minorẽ de necẽio affirmatiuã ꝛ patet seq ɔnẽ de ɔtingenti per reductionẽ ei' in p^mã figurã ɔuersa minore. ꝛ h̃ est (rursum sic h̃ quideʒ.) 2^a ṽo hʒ maioreʒ negatiuã de necessario ꝛ minorem affirmatiuã

96

matiuã de ꝯtigẽti quã oñdit vtilez eẽ respectu ꝯñis de ineẽ ⁊ ꝯtingẽtis reducẽdo eã in pmã figuraz ꝑ ꝯuersionẽ minoris vbi seqꝛ vtraqꝫ ꝯ: ⁊ h̄ est (Si aũt puatiua.)

¶ Qñ aũt priuatiua ponit ad minorẽ extremitatẽ si ꝯtigens qdẽ erit ꝑpõ transumpta ꝑpõne quẽadmodũ ⁊ in priorib⁹. Si aũt necc̃iuz non erit. eteni necc̃e est oi ⁊ nulli ꝯtingere inesse. termini aũt oi ineẽ somn⁹ equus dormiẽs homo. nulli inesse somnus equus vigilans homo.

¶ Cõiter ponit ꝯiugñes hñtes miorẽ negatiuã ⁊ sũt q̃tuor: q: due hñt miorẽ negatiuã de ꝯtigẽti ⁊ sũt vtiles ⁊ pficiũt ꝑ ꝯuersionẽ mioris: due aũt hñt miorẽ negatiuaz de necc̃io: q̃s oñdit eẽ iutiles ꝑ istãtiã i termis. pꝫ. ⁊ est i termis mior extremitas termin⁹ cõposit⁹: sꝫ i termis iceẽ mior extremitas est equ⁹ dormiẽs: i termis nulli iceẽ minor extremitas equus vigilãs: ⁊ h̄ est (Qñ autez ⁊c̃.)

¶ Silr̃ aũt se hẽbit: ⁊ si hic quidẽ terminoꝝ sit vlis ille ꝟo pticularis: ad mediũ. nam si vtriqꝫ sint pdicatiui eius qđ est ꝯtingere: ⁊ nõ ei⁹ qđ est inesse erit sylls. ⁊ qñ hoc qdẽ priuatiuũ sumit: illud ꝟo affirmatiuũ necessariuz aũt affirmatiuum. Qñ aũt priuatiuũ necessariũ ⁊ ꝯclo erit eius qđ est nõ inesse. nã idẽ erit modus demõstrationis: ⁊ cũ vl'es sint termini: ⁊ cũ nõ vl'es: necesse est per primã figurã pfici syllos. q̃re vt illis ⁊ in his necessariũ accidere. qñ aũtẽ priuatiuũ fuerit vlr̃ sumptũ ad minorez extremitatẽ. si ꝯtingens quidẽ erit sylls per ꝯuersionez. Si aũt necc̃ium nõ erit: oñdeꝛ aũt eodẽ mõ quo ⁊ in vlibus ⁊ per eosdẽ terminos. Manifestuz ergo in hac figura qñ ⁊ qlio erit sylls: ⁊ quãdo eius qđ est cõtingere: ⁊ qñ eius qđ est inesse. palam aũtẽ ⁊ qm̃ oẽs imperfecti. ⁊ qm̃ oẽs perficiuntur per primam figuram.

¶ Cõiter deꝛ iat ꝯiugñes pticlares. ⁊ pcedit sic. p̃ deꝛ iat ꝯiugñes affirmatiuas dicẽs: ꝙ si vna ꝑpõ sit vl'is ⁊ alia pticlaris ⁊ vtraqꝫ affirmatiua: seqꝛ ꝯ de ꝯtigẽti ⁊ nõ de iceẽ: ⁊ h̄ est (Silr̃ aũt ⁊c̃.) 2° ꝯiugñes vl'es. ⁊ ꝑ illas q̃ hñt miorẽ affirmatiuã dicẽs: ꝙ si vna fuerit vl'is ⁊ altera pticularis ⁊ altera sit affir^a ⁊ altera neg^a. si illa de necc̃io sit affirmatiua: seqꝛ ꝯ de ꝯtigẽti tm̃. si aũt illa de necc̃io sit negatiua ⁊ maior vl'is seqꝛ ꝯ. s. de ꝯtigẽti ⁊ de iceẽ ⁊ oñditur sic p̃us i vlib⁹ ꝯiugñib⁹: ⁊ h̄ est (Et qñ h̄ qdẽ.) 2° determiat illas que hñt miorẽ negatiuã dicẽs: ꝙ si minor sit negatiua vl'is ⁊ de ꝯtigẽti semꝑ erit syllo de nec° nõ. ⁊ dicꝛ. si mior sit vl'is ad d'ias eoꝝ que hñt vtrãqꝫ pticularẽ. ⁊ dicꝛ. si mior sit negatiua ad d'ias eoꝝ q̃ hñt miorẽ affirmatiuã: ⁊ dicꝛ de ꝯtigẽti ad d'iã ꝯiugñũ vl'ium vbi est mior negatiua de necc̃io. ¶ Et sciẽdũ ꝙ qñ mior est negatiua vl'is ⁊ de ꝯtigẽti opꝫ maiorẽ ꝯuertere ⁊ trãsponere ꝑpõnes: ⁊ h̄ est (Qñ aũt p̃uatiua.) Et nõ ꝙ i trib⁹ ꝑpõnib⁹ p̃cedẽtib⁹ iplicat. 16. ꝯiugñes pticlares. q̃ꝝ. 12. sũt vtiles: ⁊ tm̃ q̃tuor iutiles. s. que hñt miorẽ negatiuã de necc̃io: ⁊ pꝫ explicatio eoꝝ ꝑ se ꝑ dicta. ꝯñter epilogat respectu isti⁹ vltimi capl'i: ⁊ ꝯcludũt oẽs syllos existentes ipfectos: ⁊ h̄ est (Manifestum aũt in hac figura.)

Dubium — Dubitat h̄ ⁊ p̃ de p̃ mõ vbi videꝛ seq tã ꝯ de ineẽ q̃ de necc̃io. q̃꞉ vtrũqꝫ est ꝯ Ar. ꝙ seqꝛ ꝯclo de iceẽ. pbõ. de necc̃itate oẽ. c. est a. ꝯtigit oẽ. c. eẽ. b. g̃ aliqđ. b. est. a. si nõ seqꝛ stabit opp^m. s. nullũ. b. est. a. ex q̃ ⁊ minore seqꝛ opposita maioris ꝑ mixtionez ꝯtigẽtis ⁊ ineẽ in p^a figura sic. nullũ. b. est. a. ꝯtigit oẽ. c. eẽ. b. g̃ ꝯtigit nullũ. c. esse. a. ꝙ aũt ꝯclo de necc̃io sequaꝛ pbatio. oẽ c. de necc̃itate est. a. contingit oẽ. c. esse. b. ergo aliqđ. b. de necc̃itate est. a. que equipollet isti. ꝯtingit nulluz. b. eẽ. a. ex q̃ ⁊ miore seqꝛ oppo^m maioris ꝑ mixtionẽ ꝯtigẽtis ⁊ ineẽ in p^a figura. ex vtraqꝫ de ꝯtigẽti sic. ꝯtigit nullũ. b. eẽ. a. ꝯtigit oẽ. c. eẽ. b. g̃ ꝯtigit nullũ. c. eẽ. a. 2° ¶ Et dõm ꝙ negatiua ꝯclo seqꝛ. ⁊ ad p^m obm dõm ꝙ oppositũ ꝯñis põt eẽ de ineẽ vt nũc. q̃re cũ accipiꝛ cũ minore de ꝯtingẽti nõ fit bona mixtio. opꝫ eni in mixtiõe ꝯtigẽtis ⁊ ineẽ ꝑpõnẽ de ineẽ sumi simplr̃. ꝙ aũt oppositũ ꝯñis possit eẽ de ineẽ vt nũc: pꝫ ꝑ h̄ ꝙ in tali ꝯiugõne seqꝛ ꝯclo de ꝯtingẽti pro poli: quã positã ineẽ pꝫ nõ eẽ de ineẽ: vt nũc ⁊ nõ eẽ de ineẽ simplr̃. Ad pm ¶ Ad 2^m dõꝫ ꝙ in vniformi ꝯiugõne de ꝯtigẽti opꝫ in vtraqꝫ accipe ꝯtigẽs p̃us determinatũ. maior aũt in syllo facto ad ipole. s. que fuit oppositũ ꝯñis est de ꝯtigẽti pro poli: ⁊ nõ valet. ꝙ si aliqd sequaꝛ ad añs: ꝙ sequaꝛ ad ꝯñs. vñ q̃uis sequaꝛ ꝯclo illa de ꝯtigẽti p̃us determiato: nõ tñ seqꝛ ex illa de ꝯtigẽti pro poli. silr̃ põt opponi q̃tũ ad ꝯñẽ de ineẽ si minor fuerit de necc̃io sic. ꝯtigit oẽ. c. eẽ. a. necc̃e est oẽ. c. esse. b. g̃ aliqđ. b. est. a. deꝛ eni oppositũ cũ maiore ⁊ sequeꝛ oppositũ mioris in 2ª figura ꝑ mixtionẽ ꝯtigẽtis ⁊ iceẽ. Ad 2m ¶ Et pꝫ r̃nsio per p̃dicta. illa eniz de ineẽ que opponiꝛ ꝯñi hũ põt eẽ vt nũc. ideo istãtia nulla. Et nota ꝙ ꝯtingit fere ꝯtra oẽs ꝯiugñes. hic posset opponi mõ p̃dicto: ꝙ sequitur ꝯclo de ineẽ vel de necc̃io. ⁊ patet r̃nsio per predicta.

Consequẽter forte q̃reꝛ sufficiẽtia ꝯiugñũ hic habitaꝝ. Et dõꝫ ꝙ opꝫ duo supponẽ. vnũ ẽ ꝙ altera ꝑpõ sit vl'is. aliđ ꝙ mior nõ sit negatiua de necc̃io: q̃b⁹ supposit' pꝫ ꝙ vtraqꝫ existẽte vl'i due erũt ꝯiugñes iutiles ⁊ sex vtiles. silr̃ maiore existẽte vli ⁊ miore pticulari sex erũt vtiles ⁊ due iutiles. vtraqꝫ ꝟo existẽte pticlari oẽs iutiles. ex q̃ manifestũ est. 12. ꝯiugñes inutiles. 12. aũt vtiles. rõ aũt suppõnũ pꝫ per p̃dicta. Dubium

Sed dubitabiꝛ tũc quõ i hac mixtiõe in 3ª figura mixta sunt modi iutilis ꝯiugñis illa de necc̃io existẽte pticlari negatiua. eq̃les. n. sũt ꝯiugñes in mixtiõe ꝯtigẽtis ⁊ ineẽ ⁊ in mixtiõe ꝯtigẽtis ⁊ necc̃ij in p^a figura. ⁊ silr̃ ẽt in 2ª sicut p̃habituz est. quare cũ 3ª figura descẽdat a p^a sicut 2ª adhuc equabuntur iste mixtiones in 3ª figura: sꝫ in mixtione ꝯtigẽtis ⁊ ineẽ in p^a figura nõ fuit vtilis ꝯiugatio in 5° mõ illa de ineẽ existẽte pticulari negatiua. g̃ nec in mixtiõe ꝯtigẽtis ⁊ necc̃ij in eodẽ mõ 3^e figure poterit esse vtilis ꝯiugatio de necc̃io existẽte pticulari negatiua. Dubium ¶ Et rñdẽduz est ꝙ iste due mixtiões in p^a figura sũt equales quo ad ꝯiugões. in 2ª aũt ⁊ 3^a nõ. in 2ª eni figura fit vtilis ꝯiugatio in ꝯra 4^m modũ in mixtione ꝯtigẽtis ⁊ ineẽ qñ illa de iceẽ est pticlaris negatiua. fit tñ ibidẽ sylls in mixtiõe ꝯtigẽtis ⁊ necc̃ij illa de necc̃io existẽte pticlari negatiua: ⁊ h̄ vtraqꝫ in p̃cedẽtib⁹ oñsa. qđ aũt Ar. dixit i 2ª figura tot esse syllos in vna mixtiõe ꝯtingẽtis quot in alia: h̄ fuit itelligẽduz q̃tũ ad illos qui ꝑ ꝯuersionẽ reducuntꝛ in p^am figurã. silr̃ dico ꝙ in 3ª figura ꝯtigẽtis ⁊ ineẽ in mixtione nõ est vtilis ꝯiugatio in 5° mõ illa de iceẽ existẽte pticulari neg^a: sicut p̃us oñsuz est: fit tñ ibidẽ vtilis ꝯiugatio i mixtiõe ꝯtigẽtis ⁊ necc̃ij illa de nec° existẽte pticlari negatiua.

Sed tunc forte dubitabiꝛ. q̃re magis i his mixtionib⁹ fit vtilis ꝯiugatio i 4° 2^e ⁊ 5° 3^e pticulari negatiua existẽte de necc̃io q̃ ipa existẽte de ineẽ: ⁊ h̄ est q̃rere. q̃re magis ꝯtigẽtis mixtio ⁊ necc̃ij vtilis est i his duob⁹ modis illa de necc̃io existente negatiua q̃ mixtio Dubium

ꝯtingētis ⁊ ieē illa exñte negᵃᵃ. ¶ Et dōz ꝙ h̄ eſt:eo ꝙ mixtio ꝯtigētis ⁊ ineē nūq̄ꝫ tꝫ niſi illa de ineē ſit de ieē ſimplr̄.pticularis aūt negatiua de ieē:eo ꝙ nec pōt fieri maior nec mior in pᵃ figᵃ p reductionē in pᵃ figᵃ nō appropat vt ſit de ieē ſimplr̄:ſꝫ bñ pōt eē vt nūc:⁊ iō i mixtiōe ꝯtigētis ⁊ ieē nō fit vtilis ꝯiugō in dictis modis. alr̄ aūt eſt de ꝑpōne de nec̄io.ꝑpō.n.ex nec̄io ex nā ſua bēt ibcrētiā ſimplr̄ ⁊ itellectū ꝑpōnis de ieē ſimpʳ:⁊ iō i mixtiōe ꝯtigētis ⁊ nec̄y i dictis modis fit vtilis ꝯiugō ſic fieret in mixtiōe ꝯtigētis ⁊ ieē ſi illa de ieē eēt de ieē ſimplr̄. Ut breuiter i ſūma colligat̄ vtilitas mixtionū. ¶ Notādū ꝙ tripˣ eſt mixtio.ſ.nec̄y ⁊ ieē.ꝯtigētis ⁊ ieē.ꝯtigētis ⁊ nec̄y.pᵃ mixtio.ſ.nec̄y ⁊ ineē nō ꝯcludit ꝯnē de nec̄io i pᵃ figura niſi maiore exñte de nec̄io.nec i zᵃ niſi vlī negatiua exñte de nec̄io . nec in affirmatiuis modis 3ᵉ figure niſi exñte vlī de nec̄io.nec in negatiuis eiuſdē niſi vlī negatiua exñte de nec̄io:⁊ in his oībᵒ obſeruādū eſt ꝙ illa de ieē ſit de ieē ſimplr̄.zᵃ mixtio que eſt ꝯtigētis ⁊ ieē iutilis eſt i pᵃ figura:niſi maior ſit vlis ⁊ mior nō ſit negatiua de ieē.in zᵃ ēt iutilis eſt niſi vlis negatiua ſit de ineē ⁊ maior vlīs. In 3ᵃ vō niſi affirmatiua ſit vlīs in modis negatiuis ſit negatiua de ineē ⁊ maior vlīs.alia aūt mixtio in oi figura nō ꝯcludit niſi ꝯtingēs.in pᵃ tñ figura maiore exñte de ꝯtigēti ꝯcludit ꝯtingēs ꝑus determinatū:maiore aūt exñte de ineē ꝯcludit ꝯtigēs pro poſſi.in zᵃ aūt ꝯcludit ꝯtigēs pro poſſi. in 3ᵃ vō ꝯcludit ꝯtigēs ꝑus determiatū in modis illis q poſt reductionē hñt maiorē de ꝯtigēti.in aliys aūt ꝯcludit ꝯtigēs ꝑ poſſi.ſ.vbi poſt reductionē maior eſt de ieē. ¶ Et nō ꝙ ex p̄dictis pꝫ ꝙ in neutra mixtiōe dicta ſit vtilis ꝯiugatio iuxta 4ᵐ zᵉ vel 5ᵐ 3ᵉ. Tertia aūt mixtio que eſt ꝯtigētis ⁊ nec̄y iutilis eſt in pᵃ figura niſi maior ſit vlīs ⁊ mior nō ſit negatiua de nec̄io.in zᵃ etiā iutilis eſt niſi vlīs negatiua ſit de nec̄io ⁊ maior vlis:⁊ dico hic de modis q ſm ꝯuerſionē ꝑficiunt̄.in 3ᵉ iutilis eſt niſi affirmatiua ſit vlīs ⁊ minor nō ſit negatiua de nec̄io. Iſta autē mixtio in pᵃ figura vbi maior eſt de ꝯtingēti ꝯcludit cōtingēs ꝑus determinatū.vbi vō maior eſt de nec̄io concludit ꝯtingēs pro poſſi ⁊ ꝯnem de ineē in zᵃ figura per oēs modos quos numerat Ar.ꝯcludit ꝯtingēs pro poſſibili ⁊ ꝯnem de ineē:ſunt tñ ibi modi vtiles iuxta 4ᵐ modū quos omittit Ar.qui pñt in ꝯnē de ꝯtingēti pro poſſibili:ſicut oñſuꝫ eſt.in 3ᵃ vō figura vbi modi qui ſūt poſt reductionē hñt maiorē de ꝯtingēti ꝯcludit ꝯtigēs ꝑus determinatū.in illis aūt qui poſt reductionē habēt maiorē affirmatiuā de nec̄io ꝯcludit ꝯtigēs pro poſſi.in illis aūt qui poſt reductionē hñt maiorē affirmatiuam niſi vera ꝯtigit ꝯclo pro poſſi ⁊ ineē.ꝑter termios ēt ſūt modi vtiles iuxta 5ᵐ modū qui nō reducit̄ per ꝯuerſionē qui ꝯcludit ꝯtigēs pro poſſi.ſ.illi qui hñt pticularem negatiuā de nec̄io.Ex his pꝫ ꝙ mixtio ꝯtigētis ⁊ nec̄y: ⁊ ēt mixtio ꝯtigētis ⁊ ineē in pᵃ figura differūt in h̄ tñ ꝙ maiore exñte negatiua de ineē ſolum ſeqt̄r ꝯclo de ꝯtigēti.maiore aūt exñte negatiua de nec̄io duplex ſequit̄ ꝯcluſio.ſ.de ꝯtingēti ⁊ de ineſſe.in zᵃ aūt ⁊ 3ᵃ figura hñt eandē dñiam.⁊ adhuc aliam.ſ.ꝙ in mixtione cōtingētis ⁊ ineſſe nō eſt vtilis ꝯiugatio in 4ᵒ zᵉ ⁊ 5ᵒ 3ᵉ particulari negatiua exiſtente de ineſſe in mixtione contingentis ⁊ neceſſary vtrobiqꝫ eſt vtilis coniugatio particulari negatiua de neceſſario exiſtente.

uoniam ergo qui in his figuris ſunt ſylli perficiunt̄ per eos qui in prima ſunt figura vlēs ſyllōs ⁊ in hos reducunt̄ palā ex p̄dictis eſt. Qm̄ autē ſimplr̄ oīs ſyllˢ ſic ſe habebit: nunc erit manifeſtum cum oſtēſum fuerit ꝙ oīs quidē fit per aliquam iſtarum figurarum.

Poſtq̄ꝫ determiauit gñōnē ſylloꝝ ſuppōnēdo generalia p̄nᵃ ſyllogiſtica:in h̄ cap:qō quodāmō icidēter iducit̄:itēdit illa p̄nᵃ oñdere. ſuppoſitū eni eſt in p̄cedētibᵒ tñ tres eē figuras ⁊ in oi ſyllo aliaꝫ eſſe affirmatiuā ⁊ aliā vlēꝫ:ſyllm ēt fieri ex duabᵒ ꝑpōnibᵒ ⁊ tribᵒ termis:que qꝛ nō imediata ſunt itēdit oñdere. Diuidit̄ aūt in duas.in pᵃ oñdit ea que ſuppoſita ſūt q̄ꝫtū ad p̄nᵃ formalia ſylli.in zᵃ cū dic̄(Palā aūt ⁊ qm̄ oīs demr̄atio.)ea que ſuppoſita ſūt q̄tuꝫ ad p̄nᵃ mālia eiuſdē.pᵃ in duas.in pᵃ oſtēdit qō ſuppoſitū eſt q̄tum ad figurā.in zᵃ cū dicit(Amplius aūt i oī.)qō ſuppoſituꝫ eſt q̄tuꝫ ad modū. Quātū ad figurā aūt ſuppoſitū eſt ꝙ figure ſūt tres:eo ꝙ tñ docuit in p̄cedētibᵒ gñōnē ſylloꝝ per tres figuras:⁊ hoc intendit hic oñdere ꝑbans ꝙ oīs ſyllˢ fit per aliā triū figuraꝝ:⁊ h̄ p̄ncipalr̄ intēdit in pᵃ parte. Ex hoc ēt vlterius ꝯcludit̄ correlarie ꝙ oēs ſylli ꝑficiunt̄ per vlēs ſyllos pᵉ figure ſic . oēs ſylli facti per tres figuras p̄habitas:ꝑficiunt̄ per vlēs ſyllos pᵉ figure: ſꝫ oēs ſylli ꝑficiunt̄ per tres prehabitas.g̃ oēs ꝑficiunt̄ ſylli per vlēs pᵉ. ꝑcedit g̃ Ar. ſic.p̄ ſuppōnēdo p̄ncipalr̄ intētum ꝯcludit iſtud correlariū dicēs:ꝙ ipm̄ manifeſtum eſt ſi minor ꝑpoſitio fuerit oſtēſa.maior in p̄cedētibus oſtenſa eſt:⁊ hoc eſt(Qm̄ ergo qui in his.)

¶ Neceſſe eſt eni oēꝫ demr̄ationē ⁊ oēm ſyllꝫ. aut ineē qdē aut nō ineſſe mōſtrare: ⁊ hoc aut vlr̄ aut pticulariter. Ampliᵒ aut oſtēſiue aut ex hypotheſi eiᵒ aut qō eſt ex hypotheſi pars eſt qui ipoſſe. Primūꝫ g̃ dicemus de oñſiuis: his eni oſtēſis manifeſtū erit his qui ſunt ad ipoſſe ⁊ oīno de his qui ex hypotheſi. Si ergo oportcat.a.de.b.ſyllogizare vel ineē vel nō ineē neceſſe eſt ſumere aliqd de aliquo. Si g̃.a.ſumatur de.b.qō ex principio eſt erit.a.ſumptū. Si aūt.a.de.c.c.aūt de nullo nec aliud de illo neqꝫ de.a.alteꝝ:nec.a.de altero nullus erit ſyllˢ.nā in eo qō vnuꝫ de vno ſumit̄ nihil accidit ex neceſſitate. Quare aſſumenda eſt altera ꝑpō. Si igit̄ ſumat̄.a.de alio aut aliud de.a.aut de.c.alteꝝ ſyllm̄ qdē eē nihil ꝑhibet.ad.b.aūt non erit per ea que ſumpta ſunt:nec qñ.c.ineſt alteri ⁊ illud aliȷ ⁊ hoc alteri:nō copulet̄ autē ad.b.nec ſic erit ad.b.ſyllˢ. Omino eni dicimus qm̄ nullus vnq̄ꝫ erit ſyllˢ alius de alio nō ſumpto aliquo medio qō ad vtrunqꝫ ſe hēat quoquo mō p̄dicationis.nā ſyllˢ qdē ſimplr̄ ex ꝑpōnibᵒ eſt ad hoc aūt ſyllˢ ex ꝑpōnibᵒ que ad hoc.qui aūt huiuſmodi eſt ad hoc per ꝑpōnes hꝫ ad hoc:ipoſſibile aūt ad.b.ſumere ꝑpōnē nihil p̄dicantes de eo:neqꝫ negātes:aut rurſus eius qō eſt a.ad.b.nihil cōe ſumentes:ſed vtriuſqꝫ ꝑpria quedaꝫ p̄dicantes aut negātes. Quare ſumendum aliqō medium vtriſqꝫ qō copulet predicationem ſi erit huiuſmodi ad hoc ſyllˢ.

¶ Cōter

¶ Cōsiter ondit minorē que est pncipale itētū p hāc rō/nē. ois syll's ostēsiuus ⁊ ois syll's ex hypothesi fit p aliquā triū figuraꝝ: sꝫ ois syll's est ostēsiu⁹ vl' ex hypothesi. ḡ ois syll's ondit̄ p aliq̄ꝫ triū figuraꝝ. hui⁹ rōnis p̄ ponit mino rē. z° ondit maiorē. 3° ꝯcludit ꝯnē. ponit ḡ minorē: ⁊ h̄ ē. (Nece est ḡ.) ¶ Cōsiter ondit maiorē. ⁊ ꝓcedit sic. p° dat modū ꝓcedēdi circa ipsaꝫ cū sua cā dicēs: ꝙ p̄us di/cendū est ostēsiuos syllos fieri p dictas figuras q̄ꝫ syllos ex hypothesi: q2 h̄ ostēso de syllis ostēsiuis ex ꝯñti idē ostē sus est de illis qui sūt ex hypothesi: ⁊ h̄ est (Prīo ḡ dice/m⁹.) z° ꝓseq̄t ostēsionē maioris: ⁊ dīdit̄ i duas. in p° ostē dit ꝙ ois syll's ostēsiu⁹ fit p tres figuras. i z° cū dic (Qm̄ aūt ⁊ q ad ipōle.) ondit idē de syllis ex hypothesi. p̄mū ondit p talē rōnē. ois syll's ostēsiu⁹ ꝯcludēs aliq̄d de aliq̄ per mediuꝫ copulatū ad vtrāq3 extremitatē fit in aliq̄ triū figuraꝝ: sꝫ ois syll's ostēsiu⁹ ondit aliq̄d de aliq̄ p me diū copulatū ad vtrāq3 extremitatē. ḡ ois syll's ostēsiuus fit p aliquā triū figuraꝝ. hui⁹ rōnis p̄ ponit minorē. z° ponit totā rōnē cū dicit (Ergo si nece est aliq̄d.) p̄s in q̄ ondit minorē dīdit̄ in duas. q2 p̄ ondit eā in termis. z° p rōnē ibi (Vino eni dicim⁹.) in p° pte p° ondit ꝙ ad ostē dēdū aliq̄d de aliq̄ nece est sumere duas ꝓpōnes. z° on/dit ꝙ opꝫ in illis copulare mediū vnū ad duas extremi tates. in p° sic ꝓcedit. p° manifestat ꝙ ad ondēdū aliq̄d de aliq̄ opꝫ sumere ꝓpōnē cōicantē alterā extremitatē ꝯnis dicēs: ꝙ si .a. debeat syllogiçari de .b. affirmatiue vl' negatiue nece est sumē aliq̄ꝫ ꝓpōnē ad h̄: sꝫ nō penit⁹ di uersam. h̄ supponit̄: q2 mā̄ifestū est p se: neq3 penit⁹ ean dē: q2 tunc peteret̄ qd̄ est in p̄n°. relinq̄t̄ ḡ ꝙ opꝫ sumere ꝓpōnē ptim eādē: ptim diuersaꝫ: ⁊ h̄ est accipe ꝓpōneꝫ que cōicat alteraꝫ extremitatē ꝯnis: ⁊ h̄ est (Si ḡ opor/teat.) z° māifestat ꝙ opꝫ aliā ꝓpōnē coassumē sic. si as/sumat̄ .a. de .c. ita ꝙ ꝓpō assūpta cōicet i p̄dicato cū ꝯne si vl'is accipiat̄ iteꝝ sub .a. vel supra .a. nec sub .c. aut su/pra .c. nō erit syll's: q2 ex vno tm̄ nihil seq̄t̄. opꝫ igit̄ acci pe duas ꝓpōnes ad ondendū aliq̄d de aliq̄: ⁊ h̄ est (Si aūt .a. de .c.) ¶ Cōsiter ondit ꝙ opꝫ illas ꝓpōnes copu/lari ad vtrāq3 extremitatē ꝯnis si assumat̄ .a. de .c. sicut dcm̄ est: ita ꝙ ꝓpō assūpta cōicet p̄dicatū ꝯnis: ⁊ in alia ꝓpōne assumat̄ .c. vel .a. de alio q̄ꝫ de .b. vel aliō q̄ꝫ .b. de altero illoꝝ nihil ꝓhibet syll'm fieri: sꝫ nō fiet ad ꝯnē .a. b. simpl'r: vt si sub .c. accipiat̄ aliud q̄ꝫ .b. vt .d. ⁊ sub illo aliō vt .f. ⁊ sic deicep̄s: si nō accipiat̄ .b. sub illoꝝ aliq̄ nō erit syll's ad ꝯnē .a. b. q̄uis possit eē syll's ad vnā ꝯneꝫ: ⁊ h̄ est (Si ḡ sumat̄.) dīno āt iā ondsa est minor i termis. ꝯñter ondit eā per rōnē. ⁊ ꝓcedit sic. p̄ponit eaꝫ: ⁊ h̄ est (Vino eni.) z° ondit eā sic. syll's simpl'r est ex ꝓpōnibus simpl'r: ⁊ syll's ad h̄ p̄dicatū ex ꝓpōnib⁹ cōicātib⁹ h̄ p̄di/catuꝫ. syll's ēt hui⁹ subti ad h̄ p̄dicatū ex ꝓpōnib⁹ cōicā/tib⁹ h̄ p̄dicatū: ⁊ h̄ subm̄. Sꝫ nō sumit̄ ꝓpō ad .b. subm̄ cōicās ipm̄ nisi aliq̄d de ipo affirmet̄ vel neget̄ vel de aliq̄: nec fiet syll's h⁹ ꝯnis .a. b. si nihil sumat̄ vtriq3 cōe s'm p̄dicationē: sꝫ ꝓpria vtriusq3. q̄re nece est si debeat ondi .a. de .b. vt accipiat̄ mediū cōe coplatū ad vtrāq3. hāc rōnē ponit ꝯtinue totā: ⁊ h̄ est (Nā syll's q̄dem.)

¶ Ergo si nece est aliq̄d sumere ad vtrāq3 cōe: hoc aūt ꝯtigit tripl'r: aut eni .a. de .c. ⁊ .c. de .b. predicātes aut .c. de vtrisq3 aut vtraq3 de .c. he auteꝫ sunt tres dicte figure. Manifestum qm̄ oēm syll'm necesse est fieri per aliquā haꝝ figu raꝝ. nā eadē rō est ⁊ si per plura copulet̄ ad .b. eadē enim erit figura ⁊ in pluribus.

¶ Sed cū ostēsa est minor: ꝯñter ponit totā rōnē. ⁊ p° re/sumit minorē ondsam: ⁊ h̄ est (Ergo si nece est.) z° addit maiorē. in q̄dā declone ei⁹ dicēs: ꝙ accipe medium cōe ad vtrāq3 extremitatē nō ꝯtigit nisi 3'. aut .n. p̄dicabit̄ .a. de .c. ⁊ .c. de .b. ⁊ sic est p̄ⁱ fig'. aut .c. de vtrisq3: ⁊ sic fit z° fig'. aut vtrūq3 de .c. ⁊ sic 3°: ⁊ h̄ ē (Hoc āt ꝯtigit.) 3° in/fert ꝯnē: ⁊ h̄ est (Ma'' qm̄.) 4° ꝑtractat vlteri⁹ dicēs: ꝙ sic fit ois syll's ostēsiu⁹: q2 eadē est rō cū vnū est me'' iter .a. ⁊ .b. ⁊ cū pl'a: q2 cū pl'a sint q̄cūq3 illoꝝ accepto idē fiet qd̄ p̄us ⁊ idē iteꝝ ꝯcludit ꝯnē: ⁊ h̄ est (Nā eadē est rō.)

¶ Qm̄ igr̄ ostēsiui terminant̄ p p̄dictas figuras manifestū est. Qm̄ aūt ⁊ hi qui ad ipōle palā erit p hec: oēs eni qui p ipōle ꝓbāt falsum q̄dē syllogizāt: qd̄ aūt ex pricipio erat ex hypothesi mōstrāt: qm̄ accidit aliq̄d ipōle posita ꝯdictio ne: vt qm̄ diameter est incōmensurabilis coste: eo ꝙ fiunt abūdātia equalia parib⁹ posito cō mēsurabili. ergo equalia q̄dē fieri abūdātia ꝑfe ctis syllogizāt. assimetrū aūt eē diametrū ex hy pothesi mōstrāt: qm̄ accidit falsum ꝓpter ꝯdi/ctioneꝫ: hoc enim fuit per impōle syllogizare ondere aliqd̄ ipōle ꝓpter priorē hypothesim. Quare qm̄ falsis fit syll's ostēsiuus in his que ad impōle deducunt̄: qd̄ aūt est ex pricipio ex hypothesi mōstrat̄. ostēsiuos aūt prius dixim⁹: qm̄ per has terminant̄ figuras: manifestū qm̄ ⁊ per impōle sylli per has erunt figuras.

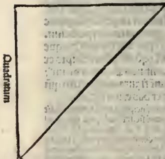
¶ Iā ondsa est p° ps maioris p̄ncipalis rōnis. ꝯñter ondit z^am^ ptē eiusdē per iductionē sic. syll's ad ipōle q̄ꝫtum ad ꝯnē quā syllogiçat fit p aliq̄ꝫ triuꝫ figuraꝝ: ⁊ sil'r se hñt oēs sylli ex hypothesi. q̄re oēs sylli ex hypothesi fiunt p aliq̄ꝫ triū figuraꝝ. hui⁹ iductiōis p̄ ondit vnā singularē: deīde addit alias cū dicit (Sil'r aūt.) in pte p° ondit ꝙ ois syll's ad ipōle q̄ꝫtū ad ꝯnē falsaꝫ quā syllogiçat fit p aliq̄ꝫ triū figuraꝝ sic: ois ostēsiu⁹ syll's fit p aliq̄ꝫ triū figu raꝝ qd̄ ondsuꝫ est: sꝫ syll's ois ad ipōle q̄ꝫtū ad ꝯnē falsaꝫ est ostēsiuus. ḡ ois syll's ad ipōle fit per aliq̄ꝫ triū figura/rū. ꝓcedit ḡ sic. p° ponit ꝯnem interā: ⁊ h̄ est (Qm̄ aūt ⁊ qui ad ipōle.) z° ꝓseq̄tur rōnē. ⁊ p° declat minorē. z° po/nit totā rōnē cū dic (Quare qm̄ falsus fit syll's.) Circa minorē sic ꝓcedit. p° dicit ꝙ syll's ad ipōle ꝯnē falsaꝫ syl logiçat: sꝫ id qd̄ intendit̄ p̄ncipal'r ex hypothesi manife/stat: ꝯcluso eni impōli ex hypothesi ꝯstat hypothesiꝫ fal sam eē: ⁊ ex h̄ ꝯcludit̄ ꝓpositūꝫ eē veꝝ qd̄ ꝯdicit hypo/thesi: ⁊ h̄ est (Oēs .n. qui p ⁊c̄.) z° istud declat p exēplū. si eni debeat demōstrari ꝙ diameter sit incōmēsurabi lis coste: dato opposito ex h̄ ꝯcludet̄ h̄ impōle ꝙ nume rus ipar sit eq̄lis numero pari: ⁊ ex h̄ pꝫ hypothesim eē falsaꝫ: ⁊ ex ei⁹ falsitate ꝯcludit̄ ꝓpositū eē veꝝ. s. ꝙ dia/meter sit icōmēsurabilis coste: ⁊ sic pꝫ ꝙ in syll'o ad im/pōle ꝯcl'o falsa syllogiçat̄: sed ꝓpositū p̄ncipale ex hypo/thesi accipit̄: ⁊ h̄ est (Ut qm̄ diameter.) Quare qm̄ fal/si iā verificata est minor ꝯñter ponit totā rōnē. ⁊ p resu mit miorē: ⁊ h̄ est (Quare qm̄.) z° addit maiorē: ⁊ h̄ est (Ostēsiuos aūt.) 3° ifert ꝯnē: ⁊ h̄ est (Manifestū qm̄.)

¶ Simil'r aūt ⁊ alij oēs qui sūt ex hypothesi. in oibus eniꝫ syll's fit ad transumptū: qd̄ aūt erit ex principio per concessionē terminat̄: aut ali/quā aliaꝫ hypothesim. Si aūt hoc veꝝ necesse est oiuꝫ demonstrationē ⁊ oēm syllogismuꝫ

fieri per tres figuras predictas.

¶ Iā vīsicatū est vnū singl'are. ɔ̄n̄ter addit aliā: ⁊ cōplet īductionē dicēs: q̄ silr̄ se h̄n̄t oēs alij syll'i ex hypothesi. in oīb⁹.n. syll'at trāsūptū. p̄ncipale aūt ppo^m accipit per ɔuersionē vel p aliq̄ȝ aliā hypothesiȝ. Et nō q̄ trāsūptū vocat illā ɔ̄nē a q̄ trāslatio fit ad p̄ncipale ppo^m. Nō ēt q̄ ɔfessio est q̄n̄ silr̄ ɔfitet eē in vno ⁊ multis: ⁊ ita vno syll'ato accipit p ɔfessionē silr̄ eē l m'lti: vt si ɔcedat silr̄ eē de aīa vni⁹ ⁊ cuiuslibet: tūc syll'ato q̄ aīa vni⁹ sit imortalis accipit ex ɔfessiōe q̄ aīa cuiuslȝ sit imortalis. Alia aūt hypothesis quā tāgit pōt eē oppositio vl' silitudo vl' aliqd tale: vt syll'are q̄ san⁹ suppōit pbari q̄ sit eger pp̄ ɔ̄rietatē. silr̄ syll'ato q̄ idē sit sensus ɔ̄riop̄ supponit pbari q̄ eadē sit disciplina illop̄ pp̄ter silitudinē: ⁊ h̄ est (Silr̄ ⁊ alij.) Iā verisicata est tota maior p̄ncipalis rōnis. ɔ̄n̄ter ɔcludit ɔ̄nē: ⁊ h̄ est (Si aūt hoc verum.)

¶ Hoc aūt ostenso palaȝ q̄m̄ oīs syll's perficit per primam figuram: ⁊ reducitur in huiusmodi vniuersales syllogismos.

¶ In fine aūt ɔcludit corre^m hoc lr̄ētū qd̄ l p̄n° capl'i posuit: ⁊ h̄ est (Hoc aūt ostenso.) Ad euidētiā exēpli qd̄ posuit Ar̄. de diametro ⁊ costa sciēdū ē q̄ nō itēdit nisi de diametro ⁊ costa q̄drati ⁊ nō de q̄drāguli. Est enī q̄dratuȝ fig^a eq̄latera hn̄s oīa latera eq̄lia ⁊ āgulos rectos: ⁊ est āgulus rect⁹ quē ɔstituit linea recta ppēdiculariter cadēs supra aliā rectā. q̄drāgulus vo est oīs fig^a q̄tuor laterū ⁊ q̄tuor āgulop̄: in q̄ hn̄ ɔtigit diametrū coste eē cōmēsurabilē. diameter aūt est linea ducta ab vno angulo q̄drati ad angulū oppo^m diuidēs ip̄m in duos triāgulos eq̄les.

Nōndū ¶ Nōn^m q̄ diametrū eē cōmēsurabilē coste n̄ ē diametrū ⁊ costā eē eq̄les: s̄ȝ q̄ possit īueniri 3^a linea mēsurās vtrāq3 p̄cise sic est nūerus: vl'r enī ille due q̄ntitates cōmēsurabiles dicūt que p aliā tertiā p̄cise mēsurant: vt iz.⁊.6. que mēsurant p.3. sic aūt nō est diameter q̄drati cōmēsurabilis coste: q̄r si qua linea bis sūpta p̄ficiat diametrū: ipsa bis sumpta plus p̄ficiet q̄ȝ costa. Si g̊ det' q̄

de h vi diameter cōmēsurabilis coste sequet' syll'ice q̄ nūerus

deas eu par ⁊ impar sūt eq̄les ⁊ pōt eē syll's talis. Quecūq3 hn̄t

clidē li° eādē p̄portionē ad aliqd̄ 3^m sūt eq̄lia: s̄ȝ si diameter est

io. pp.7 cōmēsurabil' coste nūer⁹ par ⁊ nūer⁹ ipar hebūt eādē proportionē ad aliqd̄ 3^m. g̊ si diameter est cōmēsurabil' coste nūer⁹ par ⁊ nūer⁹ ipar erūt eq̄les: maior p3 p nonā 5^i Euclidis: minor sic pbat'. si fuerit due linee cōmēsurabiles: q̄dratū vni⁹ ad q̄dratū alteri⁹ hebit p̄portionē quā h3 q̄cūq3 nūer⁹ q̄drat⁹ ad aliuȝ nūep̄ q̄dratū. illud p3 p septimā decimi. S3 ex hypothesi diameter est cōmēsurabilis coste. g̊ q̄dratū diametri ad q̄dratū coste h3 p̄portionē quā h3 q̄cūq3 nūer⁹ q̄drat⁹ ad aliū nūep̄ q̄dratū: s̄ȝ q̄dratū diametri ad q̄dratū coste h3 p̄portionē duplā p penultimā p̄mi. g̊ q̄cūq3 nūerus q̄drat⁹ ad aliquē aliū q̄dratū se hebit in p̄portione dupla erit igit', exēpli grā. q̄ternarij ad aliquē nūep̄ q̄dratū ista p̄portio. S3 si sit dupla p̄portio alteri⁹ q̄drati ad q̄ternarium magis erit h̄ vep̄ de p̄ximo q̄drato: sic de nouenario q̄ȝ de remotiori vel de.16. vel aliq̄ tali. g̊ erit nouenarij ad quaternariū p̄portio dupla: s̄ȝ p arithmeticaȝ scim⁹ q̄ octonarij ad q̄ternariū est p̄portio dupla. g̊ nouenari⁹ ⁊ octonari⁹ eādē hn̄t p̄portionē ad q̄ternariū. q̄re nouenari⁹ ⁊ octonari⁹ eq̄les sūt: ⁊ ita p3 q̄ si diameter sit cōmēsurabilis coste erit nūer⁹ ipar eq̄lis nūero pari. ¶ Et nō q̄ nūer⁹ q̄drat⁹ est q̄ p̄uēit ex ductu cuiusq3 nūeri i seips.

Dubitat' hic q̄lis sit demr̄atio per quā ostēdit q̄ tres sūt figure: cū enī fig^a sit p̄^a dispō formalis in syll'o nō poterit sufficiētia ei⁹ p cām formalem ondi: nec ēt p māle: q̄r ex necītate ipsi⁹ forme op3 mālē eē talē ⁊ nō ecɔ̄: ⁊ ita nō demr̄abit' dispō formal' p mām: s̄ȝ ecɔ̄. ¶ Adhuc videt' petē i sua pbōne qd̄ est l p̄n°. figura enī est triplex: nihil aliō vt videt' nisi triplex sit⁹ medij. S3 p h̄ q̄ est triplex sit⁹ medij op3 tres eē figuras. q̄re pbat idē p seips. ¶ Et dō3 q̄ demr̄atio Ar̄. p̄cedit s̄m finalē cām syll'i: ⁊ cām efficiētē figure. cā enī finalis syll'i est ondē aliqd de aliquo. Ar̄. aūt manifestat h̄ q̄ syll's ostēdit aliqd de aliq̄ necē est vt hēat duas ppōnes copulātes vnū mediū ad duas extremitates: ⁊ ita pbat a cā finali syll'i. ¶ Adhuc figura nō est sit⁹ medij in veritate: s̄ȝ dispō quedā ad sitū. vn̄ ip̄e sit⁹ efficit figurā. q̄re cū ondit nūep̄ figurap̄ per diuersuȝ sitū medij. p̄cedit p cām efficiētē figure: ⁊ ex hoc p3 q̄lis sit demr̄atio Ar̄. ⁊ per quas causas. patet etiā rn̄sio ad opposita. Dubiū 2° R°

Consequēter forte q̄ret' que sit dr̄ia syll'i onsiui ad illuȝ q̄ est ex hypothesi: aut enī differūt s̄m māȝ aut s̄ȝ formā. nō s̄m māȝ: q̄r dicet lser⁹ in cap̄ de inētiōe medij q̄ q̄cq̄d syll'at' onsiue syllogiçat' p ipole ⁊ in eisdē termis ⁊ ecɔ̄. silr̄ nec s̄ȝ formā: q̄r dic' in ista lectiōe q̄ syll's ex hypothesi fit p aliq̄ȝ trsū figurap̄: eo q̄ onsiu⁹ ē. ¶ Et dō3 q̄ est dr̄ia s̄m māȝ nō dico q̄ntū ad termios: s̄ȝ q̄ntū ad ppōnes: q̄r cū onderet' aliq̄ ɔ̄ syll's ad ipole arguit ex opposito illi⁹ ɔ̄nis ⁊ vna p̄missap̄: ⁊ ita nō ex eisdē ppōnib⁹ p̄cedit ex qb⁹ p̄cedit syll's onsiu⁹. Est ēt dr̄ia s̄m formā nō dico q̄ntū ad p̄mā ɔ̄nē que syll'ata est: s̄ȝ q̄ntū ad 2^am que ex hypothesi sumitur. vn̄ sciēduȝ q̄ in syll'o onsiuo idē ondit' ⁊ pbat': ⁊ iō non est nisi vnica ɔclō. In syll'o aūt ad ipole ⁊ in q̄libet alio syll'o ex hypothesi aliqd ondit' ⁊ pbat'. p̄^a enim ɔclō ostēdit'. alia vo ex hypothesi sumpta p̄cedit p̄ncipalr̄. Dubiū

Consequēter forte dubitabit aliq̄s cuȝ multiplex sit diuisio syll'i: q̄r aut est affirmatiuus: aut negatiuus. aut vl'is. aut p̄ticularis. aut dialecticus. aut demr̄atiuus: ⁊ sic de alijs. q̄re magis ad ondēdum nūep̄ figurap̄ assumit has dr̄ias syll'i ostēsiui ex hypothesi q̄ȝ aliq̄s alias. ¶ Et dōm q̄ alie dr̄ie syll'i nō hn̄t ɔditionē aliquā repugnātē: nec syll'i simplr̄: ⁊ iō de illis nō est p̄ncipalr̄ dubitatio vtp̄ fiāt per p̄dictas figuras. syll's aūt ex hypothesi h3 aliq̄ȝ ɔditionē p̄ncipalr̄ repugnātē: que q̄dē est acceptio ɔ̄nis ex hypothesi: ⁊ iō de ipo est p̄ncipalr̄ dubitatio: vtp̄ fiat per eos. ⁊ iō assumit magis has dr̄ias ostēsiuū per ipole ad ostēdendum oēm syll'm fieri per tres figuras q̄ȝ aliquas alias.

Hic dubitari posset de eo qd̄ dic' ex vno nihil seq̄: s̄ȝ de h̄ p̄us dcm̄ ē. Dubitat' aūt de eo qd̄ dic' q̄ nō syll'at'. a.ō.b. si accipiāt' vtriusq3 pp̄ria. h̄.n. vr̄ eē falsū: eo q̄ oīs ɔ̄ neg^a dr̄ syll'ari p aliqd p̄priū alteri extrēitati qd̄ sit extrisecū reliq̄. Et p̄t dici q̄ logt' de ɔ̄ne affir^a quā nō ɔtigit ɔcludē p p̄priū alteri⁹ extremi: s̄ȝ p aliqd cōicatū ab vtroq3. Uel pōt dici q̄ vna extremitas de altera nūq̄ȝ syll'at' affir^e aut negatiue p p̄pria vtriusq3: ex duob⁹.n. p̄prijs vtriusq3 nō fit ad cōe. vnū qd̄ copulari possit p p̄dicationē ad vtrāq3 extremitatem Dubiū

tatem: et hoc solū intēdit Ar. et nō vult q per ppriū alterius extremitatis possit vna extremitas de alio syllari.

Dubiū **Amplius** aut dubitabit forte aliqs de eo qd dicit syllz ad ipoſ syllare ḡnē falsaz. Iferius eni i cap de reductiōe vī dicere oppoᵐ. ibi.n. dic q sylli ex hypothesi nō pnt i syllz reduci: sumūt.n. et nō ondūt. ¶ Et dōz q i syllo ex hypothesi 2ᵉ ē ḡ. et pᵃ syllica ē et i reᵃ ad illā ḡnē dic h cē ondūi. 2ᵃ vo n syllat: sz ex hypothesi sumit et reᵃ illiᵘ logt de ipo iferiᵘ in reductiōe syllor.

Dubiū **Adbuc** dubitabit. qre ondit ō syllo ad ipoſ ipz cē ondūi et fieri p pdictas figuras magis q ō alys syllis ex hypothesi: cuiusmōi ist circlarl syllo et ḡuersiuᵘ et hōi. ¶ Et dōz q p h qd dic siue ondit de syllo ad ipoſ dic silr cē ō oibᵘ syllis ex hypothesi: sic pz ppoᵐ ō oibᵘ.

Dubiū **Adbuc** solet q̄ri. q̄re nō ḡtigit p pōnē ḡnis arguere pōnē alicᵘ pmisse: et p vitatē ḡnis vitatē alicuiᵘ pmisse: sic perēpta ḡne pimit aliq̄ pmissar: et ex falsitate ḡnis ḡcludere falsitatē alicᵘ pmissar. ¶ Et dōm q h est: qz positio ḡntis nō ponit añs sic ecōūr qz falsum nō segt nisi ex falso. vez aut pōt seq ex falso: iō si ḡ est falsa aliq̄ pmissar falsa erit. si vā nō opz aliq̄ cē verā.

Dubiū **Ultimo** dubitabit ad qd h ondit h correᵐ .s. q oēs sylli pficiūt p vles pᵉ. vī.n. supfluē cū iferiᵘ sit idē ondūi et ḡclusū. ¶ Et dōz q supiᵘ nō ē ondūi nisi q oēs sylli pfci p tres figuras pficiūt p vles pᵉ: et ex h nō ē maniᵐ oēs syllos pfici p vles pᵉ nisi h suppᵒ q oēs sylli fiāt p tres figuras. h aut ondūz est: sic pz. et iō pᵃ ondio nō est sufficiēs ondio hᵘ correlary: q oēs sylli pficiūt p vles pᵉ: et iō illud corrᵐ h ḡcludit et nō ē supfluū. vt pz.

Ampliᵘ aūt in oibᵘ opz aliquē terminor pdicatiuū cē et vlēm. Sine eniz vli: aut nō fit sylls. aut nō ex h qd positū est. aut qd ex pricipio erat petet. ponat eni musicā voluptatē cē studiosam. Si ḡ posuerit voluptatē cē studiosam nō addens oēm nō erit sylls. Si aūt aliquā voluptatē. si alia qdē: nihil ad hoc qd positū est. Si aūt eādem qd ex pricipio erat sumet. Magis aūt fit manifestū in figuris: vt qm̄ eqcruris eq̄les sūt anguli q sunt ad basim sint in cētruz ducte. a. et b. et. e. f. ḡiūgēs. Si ḡ sumpserit eq̄lē. a. c. angulū ei qd est. b. d. nō oīno ponens eq̄les eos qui sūt semicirculor. et rursuz. c. ei qd est. d. nō oē assumēs eū q est icisionis. Ampliᵘ ab eq̄libᵘ existētibᵘ angulis equalibᵘ dēptis equales esse reliquos. f. e. et. f. qd ex pricipio erat petet nisi sumat ab eq̄libᵘ oibᵘ demptis equales relinqui. manifestum ergo qm̄ in oi opz vlem esse.

Postq̄ vificauit qd suppoᵐ est q̄tū ad figurā: h itēdit vificare qd suppoᵐ ē q̄tū ad modū: et pcedit sic. pᵒ dic q opz i oi syllo aliq̄ cē affirᵐ: aliq̄ et cē vlez: et h ē (Ampliᵘ āt tc.) 2ᵒ alter istor vificat. i. i oi syllo opz aliq̄ cē vlez: et dīdit i duas. in pᵃ ondit itētū. in 2ᵃ q̄dā corrᵐ ḡcludit cū dic (Et qm̄ vle.) ondit aūt itētū sic. sine vli aut oīno nō ē sylls. aut si sic nō erit ad ppoᵐ. aut peter qd est i pnᵒ: sz sylls oppoᵐ mō se hz bis q̄ dicta sūt nūc. ḡ sylls sine vli nō ē. hᵘ rōnis pᵒ pōit maiorē et ondit. 2ᵒ ḡcludit ḡnē. pōit aūt maiorē: et h ē (Sine vli .n.) ondit āt 2ᵉ. pᵒ i termis cōibᵘ. 2ᵒ in mathēᶜⁱˢ. exᵐ i termis cōibᵘ ē h. sit ppoᵐ ondē q musica voluptas sit studiosa. ad h ergo ondēdū aut accipit cōe ei qd dz ondi vel aliqd pticlare illiᵘ ḡnis. si accipiat cōe et sine signo vli sic. voluptas ē studiosa: peniᵘ nō erit sylls: qz nō segt. si voluptas erit studiosa q musica voluptas sit studiosa. Si autē accipiat ptiᶜˡᵃ voluptas. aut accipiet voluptas alia a musica voluptᵉ. et poterit tūc cē sylls sic i 3ᵃ figᵃ dz syllo fieri ex singlaribᵘ: sz nō erit ad ppoᵐ. aut accipiet eadē voluptas q̄ itēdit. s. musica: et tūc peteret qd est i pnᵒ. pz igr q si ondat aliqd sine vli nō erit sylls. aut si sic n erit ad ppoᵐ. aut peteret qd est i pnᵒ: et h ē (Ponat .n. musicā.) ¶ Cōiter ondit i termis mathēᶜⁱˢ et pcedit sic. pᵒ dic q erit magis maniᵐ in figuris q i termis cōibᵘ: et h dic: qz sigñata terminor mathematicor magis nota sūt sensui q sigñata terminor cōiuz. vbi grā. āgulus semicirculi et āgulus icisiōis et hōi. et sub his cōibᵘ māifesta sūt singularia sēsui. Ad q̄ vidēdo pz q sine vli nō erit sylls: et h ē (Magis āt fit.) 2ᵒ ondit itētū. ¶ Ad cuᵘ euidētiā dscribat circulus: deide denē due linee a cētro ad circūferentiā q̄si due diametri: deide iter illar extremitates ducat 3ᵃ q̄ faciat āgulū cū vtraq: et faciat et āgulos cū portiōe circūferētie: et h linea ē icisio siue thonica: eo q dīdit circulū fz portiōes et nō p semicirculos: et āguli q̄s ḡstituit cū circūferētia dnr anguli icisiōis. h ḡ 3ᵃ linea cū duabᵘ priorbᵘ facit triangulū eqlater. et dico eqlater: qz oēs linee exeūtes a centro ad circūferentiam sunt equales. ¶ Cōsiderādū igir q due linee dicte a cētro ad circūferētiā vocent a. b. et ponat. a. i extremitate vniᵘ. b. aūt in extremitate alterius. Deide ḡsiderādū q iste due linee cuz circūferētia faciāt āgulos semicirculi: q̄r ille q ē ex pte a. vocet. a. c. ille vo q ē ex parte. b. vocet. b. d. Deide ḡsiderādū q basis pdicti triāguli ducta iter extremitates. a. b. facit duos āgulos cū circūferētia q dnr āguli icisiōis cā pdicta: et illi vocant. c. d. ita q ille q est ex pte a. vocet. a. c. h. q aūt est ex pte. b. vocet. b. d. a. Deide ḡsiderādū q pdicta basis facit duos angulos cū. a. b. q sūt anguli triāguli eqlateri sic q basis et isti vocāt. e. f. ppositū igr sic ondet q. e. f. q sūt anguli eqcruris ad basim sūt eq̄les h mō. Oēs anguli semicirculor sūt eq̄les anguli. a. c. et. b. d. sunt anguli semicirculor. ḡ āguli. a. c. et. b. d. sūt eq̄les: deide fiat aliᵘ sylls sic. oēs āguli icisionū sūt eq̄les: sz anguli. c. et. d. sunt anguli icisionis. ḡ sunt eq̄les. Deide fiat tertius sylls sic. ab oibᵘ eq̄libᵘ si demant eq̄lia relicta erūt eq̄lia: sz anguli. a. c. et. b. d. sunt eq̄les. silr anguli. c. et. d. sic ondūm est. ḡ angulis. c. et. d. dēptis ab angulis. a. c. et. b. d. reliq̄ erūt eq̄lia: sed reliq̄ sūt anguli supra basim eq̄les. pz ḡ q ad ondēdū angulos supra basiz cē eq̄les. s. f. et. e. opz sumere istas tres ppōnes anguli semicirculi. s. a. c. et. b. d. sūt eq̄les. adhuc anguli icisionis. s. c. et. d. sunt eq̄les. adhuc ab oibᵘ equalibᵘ si demant equalia residua erūt equalia. Si ḡ ad pbōnē pᵉ ppōnis accipiat cōe sine signo vli nō fiet sylls: qz nō seqtur. anguli semicirculor sūt equales. ḡ isti anguli. s. a. c. b. d. Si aūt accipiat aliqd pticulare illiᵘ ḡnis: aut ḡ accipiāt ibi alij anguli semicirculares ab. a. c. b. d. et tunc nihil ad ppositū. aut idē et tūc peteret qd est in pnᵒ sic. anguli. a. c. b. d. sūt eq̄les. ḡ anguli. a. c. b. d. sūt eq̄les. istud aūt 3ᵐ mēbrū tāgit tm̄ in lrā cū dicit (Si ḡ equalez sumpserint.) Si autem ad pbōnem 2ᵉ ppōnis assumēde accipiet cōiter

angulū incisionis sine signo vlī nō erit sylls: qr nō seqtur. anguli icisionis sunt eq̄les. g̃ isti anguli. c. d. sunt eq̄les. Si aūt accipiat particulare ipsius ꝯnis: aut accipiet alios angulos icisionis. a. c. d. ꝛ tūc nihil ad ꝓpositū: aut eosdē: ꝛ tūc peteref qd̄ est in pn̄o sic pz. ꝛ istud 3m mēbrū tm̄ tāgit in lr̄a cū dicit (Et rursuz. c. ei qd̄ est. d.) Si aūt 3am ꝓpōnē sine signo vlī accipiat nō erit sylls: qr nō seqtur ab eq̄lib9 dēptis eq̄lib9 residua erūt eq̄lia. g̃ ab illis equalib9. s. a. c. b. d. dēptis bis eq̄lib9. c. ꝛ. d. ꝛc̄. Si aūt accipiant pticulares anguli eq̄les: aut g̃ alij appositis: ꝛ tūc nō erit sylls ad ꝓpositū: aut anguli ꝓpositi. s. a. c. d. b. ꝛ tūc peteret qd̄ est in pn̄o sic pz. ꝛ idē 3m mēbrū tāgit Ar. in lr̄a cū dic (Amplius ab eq̄lib9.) pz g̃ q ad ondēdū. e. ꝛ. f. eē equales opz sumere vles ꝓpones tā in syllis q̄ in psyllo. sicut pius dcm̄ est in ostēsione eius: qr nisi sic fiat aut nō erit sylls: aut nō erit ad minus ad ꝓpositū: aut erit petitio ei9 qd̄ est in pn̄o: ꝛ h̄ est (Ut qm̄ anguli equicruris.) iam ostensa est maior sue rōnis: ꝯsiter ꝯcludit ꝯclusionem: ꝛ hoc est (Manifestum autem ꝛc̄.)

¶ Et qm̄ vle qdē ex oib9 terminis vlibus monstrat: pticulare aūt ꝛ sic ꝛ illo mō. Quare si cōclusio sit vlis ꝛ terminos nec̄e est vles eē. Si aūt vles sint termini ꝯtigit ꝛ ꝯclonē nō eē vlez. palā etiā qm̄ in oi syllo aut vtrāq3: aut alteraz ꝓpōnē silem nec̄e est fieri ꝯcloni. dico aūt non solū in eo q affirmatiua sit vel negatiua. Sed in eo q nec̄ia aut ꝯtingēs aut ineē. Cōsiderare aūt opz ꝛ alia p̄dicta. Manifestuz aūt simplr qn̄ erit ꝛ qn̄ nō erit sylls: ꝛ qn̄ possibilis ꝛ qn̄ perfectus: ꝛ qm̄ si est sylls necesse est termios se habere s̄m aliquem dictoꝝ modorum.

¶ Consequēter ex p̄habitis ꝯcludit correlaria ꝛ sūt tria. quoꝝ p̄mū est: q vlis ꝯclusio nō ꝯcludit nisi ex ꝓpōnibus vlibus vtrisq3. pticularis aūt ꝯcludi pōt ex vlī ꝛ altera pticlari. Ex quo manifestū est qd̄ seqtur. si ꝯclusio est vlis ambe p̄misse vles sunt: s3 non ꝯuertit: ꝛ hoc est (Et vle qdē.) 2m correlariuz. q in oi syllo opz alteraz p̄missaꝝ vel vtrāq3 eē similē ꝯni nō solū in q̄litate: s3 in eo q sit de inesse vel de mō: vel in eo q accipiat vtraq3 s̄m qdcūq3 aliud gen9 p̄dicādi: ꝛ h̄ est (Palā etiā qm̄.) 3m qd̄ ꝯcludit est q̄si recapitulatio breuis ad oia que dicta sunt: ꝛ patet: ꝛ h̄ est (Manifestum autem.)

Dubiuz **Dubitabit** hic forte aliqs. q̄re Ar. nō ꝓbat q in oi syllo opz eē aliq̄ affirmatiuā. sicut aliq̄ eē vlez cū vtrūq3 istoꝝ ad modū ptineat: ꝛ pōt dici q h̄ māifestū est ex vna pticula diffōnis sylli: ꝛ iō nō ondit hic. Quia cuz di in diffōne sylli q aliqd seqt: eo q hec sunt: signat q p̄misse sint cā ꝯnis: s3 negationullius est cā. q̄re opz aliquā eē affirmatiuā. vel dici pōt q p h̄ qd̄ Ar. h̄ ondit aliq̄ eē vlez in syllo affirmatiuū est q aliqd in syllo se hz ad aliud cū ipso sic totū se hz ad ptē. S3 acceptio ptis sub suo toto nō pōt eē cū negōne: s3 cū affirmatiōe. q̄re p h̄ qd̄ h̄ ondit aliq̄ eē vlez i syllo relinquit ondsuz eē aliq̄ eē affirmatiuā: ꝛ loquor de syllo pfecto. s. p9 fig9 a quo oēs alij exhunt ꝛ in quē oēs reducūt.

Dubiuz **Consequēter** forte dubitabit de sua ꝓbōne. vī eni opposita dicē: itēdit. n. ꝓbare q sine vlī nō fit sylls. in sua aūt ꝓbōne supponit q sine vlī possit eē sylls: s3 nō ad ꝓpositū: ꝛ ita supponit opposita ꝓbāda. ¶ Et dōz q nō est itētio Ar. q sine vlī nullo mō fit sylls: qr ex singularib9 in 3a fig9 ꝯcludit nec̄io: s3 q sylls cōpetēter se hñs ꝛ s̄m modū dispositꝰ nō fiat sine vlib9. in ꝓbōne eni sua supponit q qcūq3 sylls poterit eē sine vlī: sic ex singularib9 in 3a fig9. ꝛ h̄ nō sūt opposita. Adhuc videt nulla eē diffō sua cū dicit. sine vli aut nō erit sylls aut petit qd̄ est in pn̄o. vnū eni istoꝝ in altero itelligit. ¶ Et dōz q sylli 2a est ꝯditio. s. iferre ex necessitate: ꝛ notificare. sylls aūt simplr sine p̄a ꝯditiōe eē nō pōt: pōt eē tm̄ sine 2a. sic pz si dicat. Oē. b. est. a. oē. c. est. b. g̃ oē. c. est. a. h̄ ꝯcludit ex nec̄itate: s3 nihil notificatur. petitio aūt p̄ncipij tm̄ pn̄ peccat in h̄ q non notificat: cuz tm̄ nec̄io iferat. sic g̃ pz q pōt eē petitio: ꝛ tm̄ erit sylls s̄m p̄mā ꝯditionē: ꝛ ita nō habet si sit petitio. g̃ nō est sylls. Quare manifestū est q cōpetēs est ista diuisio.

Adhuc forte dubitabit sup h̄ qd̄ dic̄ q si idē ad sui ꝓbōnē accipiat erit petitio. ¶ S3 ꝯ. diffō est idē cū diffinito. q̄re cū i demrātōib9 accipiat mediū qd̄ est diffō erit ibi petitio: qd̄ falsū est. ¶ Et dōz q idē ad sui ꝓbōnē acceptū nō sub mō euitari facit petitionē ei9 qd̄ ē i pn̄o. idē āt sub mō notiori acceptū nō fac: ꝛ ita acceptio diffōnis ad ꝯcludēdū diffitū nō facit petitionē. Dubiuz

Adhuc dubitabit aliqs de itētiōe sua q ad syllanzādū pticulare opz sumē vle. ¶ S3 ꝯ. si accipiat ad syllogiçādū pticlare aliud pticulare sui gn̄is: vel illud qd̄ ondi dz vtroq3 mō petitū est: s3 si accipiat vle accipit ibidē pticulare: ꝛ qd̄ ondi dz ꝛ aliud. q̄re ibi est duplex petitū. ¶ Et dōm q si accipet idē pticulare vel aliud diuersum a suo vli petitū eēt. S3 oīa pticularia ꝯtūtiz in vli accepta sumi nō est icōueniēs: qr hn̄ notificāt pticulare: ꝛ h̄ est pp ꝯiūctionē diuz siliuz in suo vlī. q̄re cū aliqd oib9 inest que silia sunt pz vnicuiq3 illoꝝ ineē. Dubiuz

Consequēter querit. q̄re vlis ꝯclo exigat vtrāq3 p̄missam vlem magis q̄ eꝯ. s. ambe vles exigāt vlem ꝯnē. ¶ Et dōm q h̄ est: qr non pōt extremū de extremo dici vlr nisi fiat cōnexio medij ad vtrūq3 extremū vlr. si eni cōplet mediū ad vnū extremoꝝ pticulariter v̄tute talis medij nō ꝯcludit extremuz de extremo vlr. ꝛ ita pz q ꝯclo vlis exigit ambas p̄missas vles: e ꝯuerso autē nō opz: qr due vles pnt accipi sub dispōne talis figure q nō signāt extremoꝝ ꝯueniētiā aut diāz nisi i pte: sic pz i 3a fig9: i q̄ mediū est tanq̄ ps extremoꝝ: ꝛ iō p ipm non est ꝯcludē extremū de extremo nisi pticlariter: ꝛ sic pz. q̄re p̄misse vles nō exigūt nec̄io ꝯnē vlez. ex his pz cā ei9 qd̄ solet dici ꝯnez semp assimilari viliori ꝓpōni. s. ꝓpōni pticlari ꝛ ꝓpōni negatiue. si eni ꝯiūgat mediū ad alteꝝ extremū pticlariter nō pōt v̄tute ei9 extremū extremo ꝯiūgi vlr. Silr si ꝯiūgat alteri negatiue. tūc ip3 extremū ē ex̄ncū alteri extremoꝝ ꝛ reliquo ꝯueniēs. q̄re ipole est per ipm cōcludere vnū extremū eē alteꝝ: sed non eē alteꝝ. De 2o autē correlario in quo dicit q ꝯclo semp assimilat vni p̄missaꝝ pōt dubitari: sed dcm̄ est supra cuz sua solone.

PAlam aūt ꝛ qm̄ ois sylls ꝛ ois demōstratio erit per tres termios ꝛ nō plures nisi per alia ꝛ alia eadem ꝯclusio fiat: vt. e. ꝛ per. a. b. c. d. aut per. a. b. ꝛ a. c. ꝛ. b. c. plura enim media cōsidez esse nihil ꝓhibet. hec aūt cum sunt non vnus: sed plures sunt sylli: aut quādo vtrunq3. a. b. sumitur per syllm vt. a. per. c. d. ꝛ rursum. b. per. f. g. aut h̄ quidez inductione: illud aūt syllogismo. Sed sic etiam plures sunt sylli: plures enim conclusiones sint vt. a. b. ꝛ. e. Si autem non plures: sed vnus sic quidē contingit per plura eandez

fieri

fieri ꝯclonē: vt aūt. c. per. a. b. impoſſe. Sit eni e. ꝯclusum ex. a. b. c. d. ergo neccē est aliqđ eoꝝ aliđ ad aliud sumptū eē. hoc qdē vt totū: illud ꝟo vt ps: hoc eni oñsum est pri⁹: qm̄ si est sylls necce est sic aliquos hr̄e terminoꝝ. hēat ergo. a. se sic ad b. ē igr̄ aliqd ex eis ꝯclō. ergo aut. c. d. aut eoꝝ que sunt. c. d. alteꝝ aut aliud qđ p̄ter hec ꝛ si. e. qdē ex. a. b. tm̄ erit sylls. c. d. aūt qdē se hēant sic vt sit hoc qdē vt totū: illud ꝟo vt ps erit aliqd ex illis aut. e. aut eoꝝ que sunt. a. b. alteꝝ aliud qd est p̄ter hec. ꝛ si. e. qdē aut eoꝝ que sūt. a. b. alteꝝ aut plēs erūt sylli: aut vt ꝯtingebat idē per plēs termios ꝯcludi accidit. Si aūt aliud qdē p̄ter hec plēs erūt ꝛ icontīcti sylli adiuicē. Si aūt non sic se hēat. c. ad. d. vt faciat syllm̄ vana erūt sūpta nisi iductiōis aut explanationis: aut alicui⁹ ali⁹ talis grā. Si aūt ex. a. b. nō. e. s3 aliud qdē fiat ꝯclō aut. e. vl'. d. ex. c. d. aūt aut hoꝝ alteꝝ: aut aliud p̄ter hec ꝛ plēs fiūt sylli ꝛ nō ei⁹ qđ posituꝫ est: ponebatur eni ei⁹ qđ est. e. eē syllꝫ. si aūt nō fiat ex. c. d. nulla ꝯclō ꝛ vane sumpta esse ea accidit ꝛ nō ad id qđ est ex principio eē syllm̄. quare manifestuꝫ ꝙ ois demōstratio ꝛ omnis sylls erit per tres terminos tm̄.

Postq̄ vificauit ea que supposita fuere q̄tum ad pn⁹ formalia: hic vificat ea que supposita fuere q̄tū ad pn⁹ mālia: ꝛ diuidit in duas. in p⁹ vificat qđ suppo^m est de nūero termioꝝ. in 2⁰ cū dic (Hoc āt manifeste.) qđ suppositū est de nūero ppōnū. in p⁹ sic pcedit. p⁹ dat ꝯnē intētā ꝙ ois sylls ꝛ demratio sit p tres terminos tm̄: ꝛ h̄ est (Palā aūt ꝛc.) 2⁰ ꝯnē positā pbat sic. nulla rōcinatio h̄ns plura media ad eādē ꝯnē vl' plēs ꝯnes est sylls vn⁹. Sed ois rōcinatio h̄ns plures terminos q̄ tres hēt plura media ad eādē ꝯnē vel plēs ꝯnes. ergo nulla rōcinatio h̄ns plēs termios q̄ tres est sylls vn⁹: ꝛ ita pꝫ ꝙ sylls vn⁹ tm̄ hēt tres termios. hui⁹ rōnis p⁹ manifestat maiorē. 2⁰ oñdit minorē. 3⁰ ꝯcludit ꝯnē. ¶ Circa maiorē sic pcedit. p⁹ ponit p̄mā p̄tē ei⁹ in termīs manifestans dicēs: ꝙ si eadē ꝯclō ꝯcludat per plura media non erit ibi vn⁹ sylls: s3 plures. ꝛ itelligo per ista media. a. b. c. d. vbi nō cōicat aliq̄ lr̄a media nō ꝯtinua ad eādē ꝯnē: p ista ꝟo. a. b. ꝛ. a. c. vbi cōicat eadeꝫ lr̄a media ꝯtinua ad eādē ꝯnē: ꝛ h̄ est (Nisi per alia ꝛc.) 2⁰ ponit 2^m p̄tē eius in termīs manifestās dicēs. ꝙ si. e. p̄ncipalis ꝯclō oñdatur p. a. ꝛ. b. p̄missas p̄ncipales ꝛ vtraqꝫ p̄missaꝝ oñdat per syllm̄: vel altera per syllm̄ ꝛ altera per iductionē iā fuerint ibi mixte ꝯnes nō erit sylls vn⁹ s3 plures: ꝛ h̄ est (At rursuꝫ.) Ex his igitur colligit maior. s. ꝙ nulla rōcinatio h̄ns plura media ad eandē ꝯnē vel plures ꝯnes est vnus sylls. 3⁰ addit incidētalr̄ p̄pter dubitationē remouēdā. Cꝫ si dicat sylls vn⁹ ab aliquo p̄pter vnitatē illius ꝯnis vltime h̄ mō pōt eē sylls vn⁹ ex syllō p̄ncipali ꝛ psyllis. verūtn̄ nō est sic vn⁹ sicut p̄ncipalis sylls cōstans ex duab⁹ p̄ncipalibus p̄missis: ꝛ h̄ est (Si aūt non plēs.) ꝛ itelligo per. c. ꝯnē. per. a. ꝛ. b. p̄ncipales p̄missas. ¶ Coñter ostēdit minorē: ꝛ pcedit sic. p⁹ dicit: ꝙ si sylls hēat plēs termios trib⁹ sit. e. ꝯclō habita per hos q̄tuor terminos. a. b. c. d. Si ergo ex his aliq̄ fiat ꝯclō syllogistice: opꝫ aliqđ illoꝝ ad alterū se hēre: sic totū ad partē. Oñsum est eni in p̄cedēti: ꝙ opꝫ aliq̄s eē vleꝫ que se hēt vt totū respectu alteri⁹. Si igr̄. a. sic se h̄ns ad. b. s. ꝙ vnum sit vt totū ꝛ alteꝝ vt ps. Ex his duob⁹ igit̄ s. a. b. copulās ad aliqđ mediuꝫ nec̄io seqt̄ aliq̄ ꝯclō: sic pꝫ ex p̄cedētibus: ꝛ h̄ est (Sit. n. e.) Dabito igr̄ ꝙ aliqd seqt̄ ex. a. b. ¶ Coñter diuidit ꝛ pbat sic. p⁹ dat taleꝫ diuisionē. si ex. a. b. aliqd seqt̄: aut igit̄. e. aut alteꝝ istoꝝ duoꝝ. c. d. aut aliqd aliđ ab his: ꝛ h̄ est (Ergo aut. e.) 2⁰ pseqt̄ diuidētia: ꝛ diuidit̄ in duas. qꝛ p⁹ pseqt̄ p^m mēbrū. 2⁰ 2^m ꝛ 3^m simul cū dicit (Si aūt ex. a. b.) pseqt̄ ergo p^m sic. si ex. a. b. seqtur. e. tūc. e. p̄ncipalis ꝯclō seqt̄ tm̄ ex his simul. a. b. aut igit̄ ex. c. d. aliqd seqt̄: aut nihil. si aūt. c. d. se hēant sic totū ꝛ ps ꝛ fiat ex his sylls: aut ex eis seqt̄. e. ꝛ tunc erūt plura media ad eādem ꝯnē: qꝛ. e. syllat̄ per. a. b. ꝛ p. c. d. aut ex eis: seqt̄. a. vel. b. ꝛ tūc erūt plures ꝯnes: qꝛ ex. a. b. syllat̄ e. ꝛ ex. c. d. syllat̄. a. vel. b. aut ex. c. d. sequat̄ aliqđ aliđ ab his trib⁹. s. e. a. b. ꝛ tūc erūt plures sylli oīo icontīcti ꝛ nō erūt. c. d. ad p̄positū. s. ad. e. si aūt ex. c. d. nil seqt̄ vane sūpta sunt nisi sumant̄ p explanationē vel iductionē vel relationē vel iplicationeꝫ: ita ꝙ fuit p̄ter nec̄ia. hec est psecutio p̄mi mēbri p⁹ diuisionis ꝛ plane dat̄ in lr̄a: ꝛ h̄ est (Et si. e. qdeꝫ ex. a. b.) ¶ Coñter simul pseqtur alia duo mēbra p⁹ diuisionis breuiter expediens se: qꝛ silis est psecutio oīuꝫ mēbroꝝ. Si eni ex. a. b. seqtur. c. vel. d. qđ fuit 2^m mēbrū. tūc ex. c. d. aut seqtur aliqd aut nihil. si nihil vane sūpta sūt ꝛ nihil ad p̄positū. si aliqd. aut ergo e. ꝛ tūc sūt multe ꝯnes: aut alteꝝ istoꝝ duoꝝ. a. b. ꝛ sunt multe ꝯnes. aut aliqd aliud ab his: ꝛ erunt adhuc multe ꝯnes. Oīo silr̄ psequēdū est 3^m mēbrū. s. si dicat̄ ꝙ ex. a. b. sequat̄ aliqd aliud ab his trib⁹ e. c. d. psecutionē ergo amboꝝ mēbroꝝ breuiter inuit: ꝛ h̄ est (Si aūt. a. b.) ex p̄dictis pꝫ ꝙ ois rōcinatio h̄ns plures terminos q̄ tres: aut hꝫ plura media ad eādē ꝯnē vel plures ꝯnes: ꝛ h̄ est minor. ꝯñter infert ꝯnē: ꝛ hoc est (Quare manifestum.)

Dubitabit forte hic de eo qđ dī oēm syllm̄ hēre tres terminos ꝛ tm̄ tres. — Dubium

videt̄ enim ꝙ aliqs qdē sylls hēat pauciores. s. ex opposit' qui nō hꝫ nisi duos sic. nulla disciplina ē studiosa. ergo ꝛc. ¶ Adhuc tot hēt terminos entimema quot sylls: s3 aliqđ entimema sicut ꝯuersio tm̄ hēt duos termios. ergo sylls in quē reducit̄ tm̄ hēt duos. — 2⁰

¶ Adhuc cum exigat tres termios. aut s3 subaꝫ. aut s3m rōnē. si s3m subaꝫ pꝫ istātia in p̄dictis. si s3m rōnē sic videt̄ ꝙ ois sylls exigat 4^{or}: qꝛ due p̄pōnes nō fiūt nisi q̄tuor termīs numerādo eos s3m rōnē. — 3⁰

¶ Ad opp^m. s. ꝙ hēat plures trib⁹ pñt iduci tales rōnes. iductio in syllꝫ reducit̄: nullū tn̄ singulare auferēdo: s3 iductio hꝫ plēs termios trib⁹. q̄re ꝛ sylls in quē reducit̄. — In op^m

¶ Adhuc ex^m hēt 4^{or} terminos: sic pꝫ in fine hui⁹ libri: ꝛ reducit̄ in syllm̄ nihil auferēdo. ¶ Et dōꝫ ꝙ sylls vn⁹ tm̄ hēt tres termios. ꝛ ad p⁹ opposita dōm ꝙ sylls exigit tres termios nō s3m subaꝫ semp: s3 s3 rōnē ꝛ nō hēt sic. ois sylls q̄tuor terminos. termin⁹ eni s3m quē est maior extremitas ponit in nūeꝝ cū seipso s3m qđ est mior extremitas q̄tū est de rōne figure syllogistice. Alia eni ē rō ei⁹ hic ꝛ ibi s3m nām figure. medi⁹ aūt termin⁹ nō ponit in numeꝝ cū seipso: s3 itereꝫ q̄tū est de rōne figure: ꝛ nec sortit̄ rōnes diuersas: dico q̄tū ad nām figure. sic pūct⁹ ꝯtinuās duas lineas manet idē ꝛ nō numerat̄ i illis: ꝛ sic pꝫ rn̄sio ad tria p⁹ opposita. ¶ Ad 2⁰ opposita dōm ꝙ iductio reducit̄ in syllm̄ nullū tn̄ auferēdo: sed multos termios in vnū reducēdo oīa singularia in vnū reducit̄ in syllꝫ. Silr̄ ex^m cū sit ex q̄tuor termīs reducit̄ in syllm̄ vnicū: sed in duos. vt pꝫ in cap⁹ de exemplo. — Ad p^m ꝛ 2^m

Consequēter forte dubitat̄ de eo ꝙ pōit duos termios ad sigīandū mediū vnū — Dubium

cū dič ꝙ eadē ꝯclo ꝯcludit ꝑ plura media: vt ꝑ.a.b.c.d. meᵐ eni est terminꝰ vnꝰ ⁊ nō plēs. ¶ Et dōm ꝙ nō loqͣ de medio ꝯsiderādo id qd̄ est: ſ; ꝯsiderādo ipm in rōne medij: mediū aūt i rōne medij relationē hꝫ ad duo ex trema que qdē relōnes faciūt subam duaꝝ ꝓpōnū. q̄re cū pō it duas līas ꝑ medio vno signat duas relōnes medij ad duas extremitates q̄ faciūt duas ꝓpōnes. ¶ Adhuc forte dubitaret aliqs d̄ eo qd̄ dič ibi ondēdo miorē sue rōnis. supponit.n.ꝑus.a.b.c.d.eē 4ᵒʳ termios: ⁊ ꝯñr dič ꝙ ex.a.b.aliqd seqͣ̄ si.a.⁊.b.sc hēant sič totū ⁊ ps. ħ eni vꝫ nihil eē: cū ꝫ ex duobꝰ termis nihil seqͣ̄. silr dič ꝙ si ex.a.b.aliqd seqͣ̄. aut ḡ.b.aut.c.vel.d. Qd̄ vꝫ nihil eē: cū.c.⁊.d.sint termi ⁊ terminꝰ vnꝰ ex nullo sequat̄. ¶ Et dōꝫ ꝙ nō loqͣ̄ ħ d̄ termis absolute: ꝯsiderādo tm̄ id qd̄ est: ſ; vt est i ordiatiōe ꝓpōnis. s. subꝫ aut p̄dīᵐ. vñ ꝑ oēꝫ terminū itelligit terminū relatū ad aliū cū q̄ fač ꝓpōnē: ⁊ ita ois terminꝰ dat itelligē subaꝫ ꝓpōnis. vñ cū dič ꝙ ex.a.b.aliqd sequat̄. ħ est s̄m ꝙ.a.⁊.b.sūt due extremitates copulate ad mediū vnū: ⁊ sic pꝫ vtrūqꝫ q̄situꝫ.

Hec aūt māifestatio palā: qm̄ ex duabus ꝓpōnibꝰ ⁊ nō pluribꝰ. nā tres termini due sūt ꝓpōnes: nisi assumant̄ queādmodū i priorībꝰ dcm̄ est ad ꝑfectionē syllo꜡. Manifestū igit̄ qm̄ in q̄ orōne syllistica nō pares sūt ꝓpōnes ꝑter q̄s fit ꝯclo principalis: quasdā eni ꝯclonū suꝑio꜡ necīuꝫ esse per ꝓpōnes: hec oratio nō syllogizauit aut plura necessarijs iterrogauit ad ꝯclusionem.

Hic [1] vi̇ficat Ar.ꝙ suppoᵐ ē de nūero ꝓpōnū: ⁊ diuidit̄ i duas. in pᵒ māifestat nūeꝝ ꝓpōnū i se. in 2ᵒ cū dič (s̄m ḡ pncipales.) māifestat idē i cōpatiōe ad termios ⁊ ad ꝯ̄nes. In pᵃ pte p̄ ondit qd̄ itēdit. 2ᵒ ex ħ ondit correlariū. ondit āt itētū sic. Ois sylls fit ex tribꝰ termis: ſ; tres termini nō faciūt nisi duas ꝓpōnes. ḡ ois sylls vnꝰ hꝫ duas ꝓpōnes. maior hꝰ rōnis ꝑimo añ onsa est. ꝯ̄nē pōit i pnᵒ cū dič (Hec āt.) 2ᵒ pōit miorē: ⁊ ħ ē (Nā tres termini.) ⁊ itelligo ꝙ tres termi sūt ꝓpōnes due māṫr: q; sūt tm̄ mā: ⁊ addit ꝙ nō erūt plēs q̄ꝫ due ꝓpōnes nisi assumat̄ aliqd cū pncipali syllo: sič si fiat ꝓsylls: ⁊ ħ est (Nisi assumant̄.) ¶ Consiter concludit correᵐ ⁊ est: ꝙ si plēs ꝓpōnes duabꝰ accepte sint ad syllandū: ħ eni bñ cōtigit si assumat̄ aliq̄ ꝓpō alicꝰ ꝓsylli: si ita fit aut nō erit talis rōcinatio sylls: aut pla iterrogat̄ ꝓpōnibꝰ pncipalibus: ⁊ vocat ꝓpōnes pncipales ⁊ necīas. sič in 8ᵒ top. maiorē ⁊ minorē pncipalis sylli: ⁊ ħ est (Manifestū igr̄.)

8ᵒ top. caplo 2ᵒ

¶ Scdm̄ ḡ pricipales ꝓpōnes sūptis syllis erit ois sylls. ex ꝓpōnibꝰ qdē paribꝰ: ex termis ṽo imparibꝰ. vno eni plēs sunt termini ꝓpōnibꝰ: erunt aūt ꝯclones dimidietas ꝓpositionum.

¶ Consiter dat nūeꝝ ꝓpōnū in cōpatiōe ad termios ⁊ ꝯ̄nes: ⁊ ħ p̄ in syllo vno pncipali ⁊ simplr̄. 2ᵒ i syllo nō vno simplr̄ cū dič (Qñ aūt ꝑ añ syllos.) in pᵒ sic ꝓcedit. p̄ cōparat nūeꝝ ꝓpōnū ad termios dicēs: ꝙ i syllo pncipali semꝑ termini excedūt ꝓpōnes. sūt eni ꝓpōnes due. termini ṽo tres: ⁊ ħ est (s̄m ergo.) 2ᵒ cōpat eas ad ꝯ̄nes dicēs: ꝙ i syllo pncipali ꝯclo est medietas ꝓpōnuꝫ: ⁊ ħ est itelligēdū: q; se hꝫ in subdupla ꝓportiōe ad ꝓpōnes. sūt enim ꝓpōnes due ⁊ ꝯclo vna: ⁊ ħ est (Erunt aūt.)

¶ Qñ aūt per añ syllos ꝯcludit̄: aut per pla media nō ꝯtinua: vt.a.b.ꝑ.d. ⁊ multitudo qdē terminoꝝ vno silr̄ suꝑabit ꝓpōnes: aut eni extrinsecus: aut ad mediū ponet̄ itercidens terminꝰ. vtroqꝫ aūt mō accidit vno minꝰ eē iterualla q̄ꝫ terminos: ꝓpōnes aūt equales sunt iteruallis: nō tñ he semꝑ qdē ꝑfecte erūt: illi ṽo abundantes: ſ; ꝑmutatim cū ꝓpōnes qdē sūt ꝑfecte abūdātes termini: cū ṽo termini ꝑfecti abundātes ꝓpōnes: simul eni cuꝫ vno termino vna addit̄ ꝓpō vndecūqꝫ addat̄ terminꝰ. Quare qm̄ he qdē perfecte: ille ṽo abūdantes erāt necesse est transmutare eadem additione perfecta.

¶ Consiter cōparat ꝓpōnes ad termios ⁊ ꝯ̄nes in syllo nō simplr̄ vno: ⁊ diuidit̄ in duo. i pᵃ cōpat ad termios. i 2ᵃ ad ꝯ̄nes cū dič (Cōclones aūt.) in pte pᵃ ondit siue ondere intēdit ꝙ eodē mō se hēt numerꝰ termino꜡ ad numeꝝ ꝓpōnū. s. excedēdo s̄m vnū in syllo non simplr̄ vno. sič in syllo vno: ⁊ ꝓbat sic. p̄ ponit ꝯ̄nē dicens: ꝙ siue syllat̄ aliqd coassumēdo ꝓsyllos: siue syllet̄ per multa media nō ꝯtinua. i. nō ad eādē ꝯ̄nē ordinata. silr̄ se hēbit numerus termio꜡ ad numeꝝ ꝓpōnū. sič in syllo simpˡ vno. s. excedēdo in vno: ⁊ ħ est (Qñ aūt ꝑ añ syllos.) 2ᵒ ħ ondit ꝑ hāc rōneꝫ in syllo nō simplr̄ vno: aut accipit̄ terminꝰ extrisecus respectu termio꜡ pncipalis sylli. s. supra maiorē vel sub miorē: aut accipit̄ terminꝰ intrisecꝰ iter mediū ⁊ alterā extremitatē: ſ; siue sic: siue sic semꝑ erūt ꝓpōnes vno pauciores termis. ꝯclo huiꝰ posita est. p̄ ḡ ponit maiorē: ⁊ ħ est (Aut eni extrisecꝰ.) 2ᵒ minorē: ⁊ ħ est (Vtrūqꝫ eni.) 3ᵒ remouet q̄ndā dubitationē iuxta p̄dicta. Quia eni dixit ꝙ silr̄ se hēt nūerꝰ termio꜡ ⁊ ꝓpōnū in syllo nō simplr̄ vno. posset aliqs putare: ꝙ sič in syllo vno ⁊ ꝓpōnes semꝑ pares sunt: termi aūt ipares: sič eēt in syllo semꝑ nō simplr̄ vno: ⁊ hec remouet dicēs: ꝙ i ħ silr̄ se hñt s̄m paritatē ⁊ iparitatē: q; additio vniꝰ termini vnā addit ꝓpōnē. vñ cum termini sint pares ꝓpōnes sunt impares ⁊ ecōuerso: ⁊ ħ est (Non tm̄ semper.)

¶ Cōclusiones aūt nō amplꝰ hēbūt eūdē ordinē neqꝫ ad termios neqꝫ ad ꝓpōnes: vno eniꝫ termino addito ꝯclones adiungent̄ vno pauciores ꝑexistētibꝰ termis: ad solū eni vltimū nō facit ꝯclusionē: ad alios aūt oēs vt eis que sunt a.b.c. adiaceat.d. statim: ⁊ ꝯclones due adiacēt que ad.a. ⁊ que ad.b. silr̄ aūt ⁊ in alijs. Si aūt ad mediū itercidat eodē mō: ad vnū eniꝫ solum nō facit syllm̄: quare multo plures ꝯclusiones ⁊ terminis erunt ⁊ propositionibus.

¶ Consiter cōpat ꝓpōnes ad ꝯ̄nes i syllo nō simpˡ vno: ⁊ ħ facit in cōparando eꝯ ꝯ̄nes ad ꝓpōnes: ⁊ ꝓcedit sic. p̄ dicit ꝙ nō silr̄ se hēt nūerus ꝯ̄nū ad termios ⁊ ꝓpōnes in syllo nō vno: sič in syllo vno: q; addito vno termio terminis pricipalis sylli addunt̄ noue ꝯ̄nes vno pauciores ꝑexitibꝰ termis: ⁊ ħ est (ꝯ̄nes aūt.) 2ᵒ ħ declat ⁊ ꝓcedit sic. p̄ manifestat ħ accipiēdo terminū nouū extriseciꝰ. 2ᵒ accipiēdo ipm itrinsecꝰ: extrisecꝰ aūt pōt accipi 2ʳ. s. aut sub minorē: aut supra maioreꝫ. sit ḡ pncipalis sylls. Oē.b.est.a. oē.c.est.b. ḡ oē.c.est.a. ⁊ accipiat̄ .b. sub.c. ⁊ pꝫ ꝙ addunt̄ due noue ꝯ̄nes. vna ad.b. alia ad.a. Ad.b.c. sic. oē.c.est.b. oē.d.est.c. ḡ oē.d.est.b. Ad.a. sic. oē.c.est.a. oē.d.est.c. ḡ oē.d.est.a. ⁊ ħ est (Ad solū aūt vltimū.) Adhuc accipiat̄ nouus terminꝰ supra maiorē: vt.d. fuit.a. ⁊ addit̄ vna noua ꝯclo ad.b. sic. oē.a.est.d. oē.b.ē.a. ḡ oē.b.est.d. Alia āt ad.c. sic. oē.a.est.d. oē.c.ē.a. ḡ oē.c.est.d. ⁊ il

[1] vi̇ficat

lud signat vt ibi (Siliͬ aũt in alijs.) est enĩ sic itelligẽdũ.a.in alijs acceptiõ ibꝰ extrisecis supra maiorẽ vl sub medio. Coĩter mãifestat idẽ accipiẽdo itrisecꝰ: si.n. inter.a.ꝛ.b.accipiat.d.addent due noue ꝯnes: vna q̃ ꝯcludit.a.de.b.p.d.mediũ sic: oẽ.b.est.d.oẽ.d.est.a.g̊ oẽ.b.ẽ a. alia q̃ ꝯcludit.d.de.c.p.b.mediũ sic: oẽ.b.est.d.oẽ.c.est.b.g̊ oẽ.c.est.d. similiͬ autẽ si ponat terminꝰ inter mediũ ꝛ miorẽ extremitatẽ: si.n.accipiat.d.iter.b.ꝛ.c.erit vna ꝯ noua ꝯcludẽs.b.de.c.p.d.mediũ: ꝛ alia ꝯcludens a.de.d.p.b.mediũ.ꝛ h̄ ẽ (Si ãt ad meꝰ.) pꝫ igit ꝙ addito vno termio termis pncipalis sylli siue itrisecꝰ siue extrisecꝰ addent ꝯnes noue: vno pauciores termis preexistẽtibꝰ: qꝛ eadẽ rõ est in additiõe multoꝝ termioꝝ successiue ꝛ in additiõe vniꝰ: ꝛ h̄ satis facile ẽ mãifestare i termis resoluẽdo ordinẽ termioꝝ l suba. Ex his ãt ꝯcludit ꝙ in syllo nõ vno simpliͬ multo plures ꝯtingit eẽ ꝯnes terminis ꝛ ppõnibꝰ. ꝛ h̄ est (Multa plures.)

Dubiũ **Dubitat** h̄ de h̄ qđ diĉ tres termios facere duas ppões: tot.n.sunt termini in entimemate q̃t in syllo: ꝛ ita tres ꝛ tñ vnica ppõ. ¶ Et dõꝫ ꝙ lꝫ vnica pmissa sit expssa sꝫ smonẽ: tñ itellͦs n̄ admittit ꝯnẽ nisi coaccipiat aliã ppõnẽ ad minꝰ intellectã: vñ lꝫ n̄ sint ibi due ppões expsse: tñ ibi ẽ nũ duaꝝ ppõnũ.

Dubiũ **Cõsequẽter** Forte dubꝰ de eo qđ dixit in syllo vno ꝯnẽ eẽ medietatẽ ppõnũ: ẽ.n. aliqs syllͦ vnꝰ q̃ põt in duas ꝯnes sic pꝫ ex pdictis: ꝛ ita aliqñ sũt tot ꝯnes q̃t ꝛ ppões in vno syllo. ¶ Et dõꝫ ꝙ i oĩ syllo vno vna ꝯ seq̃t p̊: ꝛ p illã alia: si alia seq̃t: ꝛ de illa ꝯne loq̃t Ar. q̃ p̊ seq̃t ꝛ illa tñ vnica est: vñ lꝫ in mixtiõe necñ ꝛ ꝯtingẽtis sequat duplex ꝯ aliqñ illa de icẽ: vna tñ p̊ seq̃t sic pꝫ ex pbabilis vbi due sequunt.

Dubiũ **Cõsequẽter** Dubitat de eo qđ dicit ꝙ semp numerꝰ ppõnũ mior est nũero terminoꝝ in vno: vĩ ꝙ nõ sit pncipalis termini.a.b.c. ꝛ inter b.ꝛ.a.accipit.d.iã g̊ addite sunt due noue ppões.s. oẽ b.est.d.ꝛ oẽ.d.est.a.ꝛ pus fuerũt due: q̃re manẽt q̃tuor ꝛ termini adhuc nõ sunt nisi q̃tuor. Adhuc ostẽdit.a.c. ꝯ per.b.mediũ ꝛ deinde eadẽ ondat p.d.mediũ: ꝛ erũt tñ adhuc q̃tuor termini ꝛ q̃tuor ppões. ¶ Sꝫ dicet ꝙ sic accipiunt plura media ꝯtinua: qꝛ ad eandẽ ꝯnẽ: ꝛ nõ accipiunt p plura media nõ ꝯtinua diuerse ꝯnes. ꝛ h̄ nõ est ꝯ Ar. loq̃t enĩ vbi fuerũt psylli vel plura media nõ ꝯtinua.i.nõ ad eãdẽ ꝯnẽ sic pꝫ in textu. ¶ Sed tũc opponat: accipiant enĩ tres termini diuersi a priorib9 vt.e.f.g.ꝛ syllet.e.de.g.p.f.mediũ: ꝛ pꝫ ꝙ iã in vniuerso q̃tuor sunt ppões ꝛ termini: q̃re nũerꝰ termioꝝ plusq̃ p vnũ excedit nũerũ ppõnũ: ꝛ pꝫ ꝙ dicta media sunt nõ ꝯtinua. ¶ Et dõꝫ ad pͫ ꝙ nõ vocat hic Ar. ppõnẽ nisi imediatã distãtiã duoꝝ termioꝝ: vñ cũ inter a.ꝛ.b.accipiat.d.mediũ iã corrũpit vna pexñtiũ ppõnũ: ꝛ fit ꝯ: ꝛ manet tñ vna illaꝝ: gnãnt enĩ due pmisse noue adhuc erat vna: ꝛ ita nõ sunt nisi tres ppões: sed q̃tuor termini. ¶ Ad vltimũ dõꝫ ꝙ Ar. nõ loq̃t de tali acceptiõe termioꝝ vbi accipiunt sylli diuersi penitꝰ nõ cõicãtes: sꝫ loq̃t de medijs platis ad diuersas ꝯnes p additionẽ vniꝰ termini ad termios pexñtes alicuius pnlͥ sylli: vt si sub.c.accipiat.d.iã enĩ ẽ syllogiçare.b.vl a.de.d.p.c.mediũ ꝛ pus syllogiçatũ ẽ.a.d.c.p.b.ꝛ sic sũt plura media nõ ꝯtiua: de qbꝰ loq̃t Ar. Notãdũ ãt ꝙ p ãnsyllos signat Ar. acceptionẽ termioꝝ itrinsecaꝫ iter mediũ ꝛ alterã extrẽitatẽ: sic enĩ accipiunt termini ad psyllos faciẽdos. p media nõ ꝯtinua signat acceptionẽ termioꝝ extrisecꝰ: sub miore vel supra maiorẽ enĩ accipiunt termini ad diuersas ꝯnes faciẽdas. ¶ Adhuc solet q̃ri quõ vno termio addito addat tñ vna ppõ: qꝛ si accipiat terminꝰ itrisecꝰ gnãnt due noue ppões: sic pꝫ ex pcedẽtibꝰ. ¶ Et dõꝫ ꝙ itellͦs est ꝙ nũerꝰ ppõnũ auget in vno addito termino nouo. ¶ Adhuc forte dubitat de eo qđ dicit ꝙ addito termio extrisecꝰ ad solũ vltimũ nõ fit ꝯ: aut enĩ suppõit ibi vltimũ p maiore extremitate: aut p maiorĩ: aut p vtraq̃. ¶ Et dõꝫ ꝙ vltimũ suppõit ibi p altera extremitate idetermiate: qꝛ cũ addit terminꝰ extrisecꝰ supra maiorẽ tũc ad ipaꝫ nõ fit ꝯ. Qñ aũt addit sub minore est: tũc ad ipsaꝫ nõ fit ꝯ: sp enĩ ad illã extremitatẽ q̃ pxima est termio itrisecꝰ assumpto nõ fit noua ꝯ: sꝫ ad reliq̃ ꝛ ad mediũ. ¶ Vltimo dubitat de eo qđ diĉ ꝙ cũ sumit terminꝰ itrisecꝰ ad vnũ solũ tñ nõ fit ꝯ. Si enĩ accipiat.d.inter.b.ꝛ.c.erit vna ꝯ addita ꝯcludẽs.a.de.d.p.b. q̃re ad.a.addita est ꝯ alia: aliq̃ ꝯ addit ꝯcludẽs.b.d.c.p.d.ꝛ ita addita ẽ noua ꝯ ad.b.ꝛ ad.c.ꝛ ita nullus ẽ terminꝰ ad quẽ nõ addit ꝯ. ¶ Et dõꝫ ꝙ itellͦs smonis est ꝙ tot addunt noue ꝯnes quot fuerũt pexñtes termini excepto vno: ꝛ ita vult ꝙ sm nũerũ cuilibet termino rñdeat noua ꝯ pter vnũ.

Quoniã aũt habemus de quibus fiũt syllogismi ꝛ quales in vnaq̃q̃ figura ꝛ quot modis monstrat: manifestuꝫ est ꝛ que ppõ facile ꝛ que difficile argumẽtabilis est: nã que in pluribus figuris ꝛ per plures casus ꝯcludit facilis: que aũt in paucis ꝛ per pauciores difficilius argumẽtabilis. g̊ affirmatiua quidẽ vlis per primã figurã tñ mõstratur ꝛ per hãc vno modo: priuatiua ṽo ꝛ per primã ꝛ per mediã: per primã quidem vno modo: per mediã autem dupliciter. Particularis autem affirmatiua per primã ꝛ per postremã. vno modo quidẽ per primã: tripliciter ṽo per postremã: priuatiua ṽo particularis in omnibus figuris monstratur: verum in prima quidem semel: in media autem ꝛ postrema: in hac quidem dupliciter: in illa autem tripliciter. Mãifestum est igitur quoniã vniuersalem affirmatiuã constituere q̃dem difficillimũ: destruere aũt facillimũ.

Postq̃ determiauit gnõnẽ sylloꝝ: ꝛ pnͦ ibidẽ supposita verificauit: in hac pte qđdã correͫ ex pcedẽtibꝰ mãifestũ ondit ꝛ pcedit sic. p̊ ꝯcludit illđ dicẽs: ꝙ ex pcedẽtibꝰ manifestũ eẽ põt q̃ ppõ est facile termiabilis p syllm ꝛ q̃ difficile. ꝛ h̄ est (Qm aũt.) 2ͦ illud ptractat ꝛ verificat: ꝛ diuidit in duas. in p̊ cõparat ꝯnẽ vlẽꝫ affirͫ ad oẽs alias penes facile itermiãdo. in 2ͦ cũ dicit (Oino aũt.) cõparat ꝯnes vles ad ptiulares. In p̊ ondit ꝙ vlis affirͫ difficillima est oiuꝫ ad ꝯstruẽdũ: ꝛ p ꝯñs facillima ad destruẽdũ p hãc rõnẽ: ꝯ que in figuris pluribꝰ ꝛ pluribꝰ modis syllogiçat faciliꝰ ꝯstruit: ꝛ q̃ paucioribꝰ difficiliꝰ: sꝫ vlis affirmatiua tñ in vnica figura ꝛ vno eiꝰ mõ syllogiçat: oẽs aũt alie in pluribꝰ figuris ꝛ modis. ergo vlis affirmatiua difficilius ꝯstruct oĩbus alijs: ꝛ per ꝯñs faciliꝰ destruit. huius rõnis pmo ponit maiorẽ. ꝛ hec est (Nã qui in pluribus.) 2ͦ minorẽ. ꝛ hec est (Ergo affirmatiua.) 3ͦ cõcludit conclusionem. ꝛ hec est (Manifestum igitur.)

¶ Omnino autẽ est interimere vniuersalia q̃ꝫ pticularia facilius: etenim si nulli ꝛ si alicui nõ

insit itereptũ est: hoꝝ aũt alicui quidem nõ in oĩbus figuris monstrat̃: nulli aũt in duab⁹. Eodez aũt mõ ꝛ in priuatiuis: eteni ꝛ si oi ꝛ si alicui intereptũ est: qð est ex principio: hoc aũt fit in duab⁹ figuris: in pticularib⁹ aũt simplr̃: aut omni: aut nulli ostendendum inesse.

¶ Coĩter cõparat vl̃es ꝯnes ad pticulares. ꝛ diuidit̃ in duo. qꝛ p° cõparat eas quo ad facile ꝛ difficile in terminãdo. 2° penes ipsam terminationẽ cũ dicit (Oino aũt opꝫ nõ.) p° in duas. qꝛ p° cõparat eas penes facile ꝛ difficile in destruẽdo. 2° penes facile ꝛ difficile in ꝯstruẽdo cũ dicit (Cõstruẽti aũt.) In p° pte ostẽdit ꝙ vl̃es ꝯnes facilius est destruere ꝙ̃ pticulares sic: que plurib⁹ modis destruit̃ põt facili⁹ destrui ꝙ̃ que vnico mõ: ꝫ vl̃is destrui põt plurib⁹ modis: qꝛ tam per ꝯ̃riam ꝙ̃ per ꝯ̃dictionẽ: pticularis aũt vno mõ. s. per ꝯ̃dictoriã. vl̃is ḡ facilius destruit̃ ꝙ̃ pticularis. Huius rõnis pmo ponit ꝯnem. ꝛ h̃ est (Oino aũt.) 2° minorem ita ꝙ ponit pmo pmã partẽ minoris ꝛ declarat. ꝛ h̃ est (Etenĩ si nulli.) scdo scdam. ꝛ h̃ est (In particularibus autem.)

¶ Construẽti aũt facilius est particularia: nã ꝛ in pluribus figuris ꝛ per plures casus.

¶ Coĩter cõparat vl̃es ꝛ pticulares ꝯnes ꝛ penes facile ꝛ difficile in ꝯstruẽdo: ꝛ dic̃ ꝙ pticularis facili⁹ ꝯstruit̃ ꝙ̃ vl̃is sic. illa facilius cõstruit̃ que pluribus figuris ꝛ plurib⁹ modis syllogiçat̃. sed pticularis plurib⁹ modis ꝛ pluribus figuris syllogiçat̃ ꝙ̃ vl̃is. ḡ pticularis facili⁹ ꝯstruit̃ vl̃i. hui⁹ rõnis pmo ponit ꝯnẽ. ꝛ h̃ est (Cõstruẽti aũt.) scdo minorẽ. ꝛ h̃ est (Nã ꝛ in pluribus.)

¶ Omnino aũt oportet nõ latere: qm̃ destruere quidẽ pse inuicẽ est vl̃ia per pticularia. ꝛ hec per vl̃ia: ꝯstruere aũt nõ est per pticularia vl̃ia: per illa vero hec est: nã si omni ꝛ alicui: simul autez manifestũ: qm̃ destruere ꝙ̃ ꝯstruere facilius. Quomõ ergo fit ois syll̃s ꝛ per quot termios ꝛ ppõnes: ꝛ q̃lio se h̃ntes adinuicẽ. Amplius autẽ que ppõ in vnaquaqꝫ figura: ꝛ que i pluribus: ꝛ que in paucioribus monstratur: palã est ex his que dicta sunt.

¶ Coĩter cõparat ꝯnes vl̃es ꝛ pticulares penes suã terminationẽ. s. penes ꝯstructionẽ ꝛ destructionẽ dicẽs ꝙ vl̃e ꝛ pticulare mutuo sese iterimũt: sed nõ mutuo sese ꝯstruũt. vl̃e eni ꝯstruit particulare ꝛ nõ eꝯ. ꝛ ex h̃ pꝫ ꝙ oino facili⁹ est in his destruere ꝙ̃ ꝯstruere. ꝛ h̃ ẽ (Oino aũt nõ opꝫ.) ꝯ̃iter breuiter epilogat oia a pn° dicta. ꝛ h̃ est (Quõ ḡ fit ois syll̃s. ¶ Dubitaret h̃ forte aliqs ð eo ꝙ vult vl̃ez affirmatiuã eẽ difficiliorẽ aliqs ad ꝯstruẽdũ. vĩ eni ꝙ eq̃lis sit difficultas ad ꝯstruẽdũ vl̃em negatiuã. qꝛ eq̃litas est pticulariũ vtrobiqꝫ: q̃re equalis difficultas ad ꝯstruẽdũ in eoꝝ acceptione: sed acceptio oiũ pticulariũ est ꝯstructio vl̃is. quare equalis est difficultas in ꝯstructiõe vl̃is affir̃ ꝛ neg̃. ¶ Et dõm ꝙ ꝯ̃ vl̃is põt ꝯstrui p iductionẽ in pticularib⁹: ꝛ sic est verũ qð opponit̃. vel per syll̃m: ꝛ sic itẽdit hic Ar. ꝛ sic facilius est ꝯstruere vl̃em negatiuã ꝙ̃ vl̃ez affirmatiuã. ¶ Sꝫ tũc vlteri⁹ forte dubitaret q̃re vl̃is affir̃ tm̃ in vna figura syllogiçet̃ cũ vl̃is neg̃ syllogiçet̃ in plib⁹. ¶ Et dõm ꝙ mediũ in p° figura est sub maiore ꝛ seq̃t. si inferi⁹ inest alicui vl̃r sumpto ꝙ supi⁹ insit eidẽ. q̃re si mediũ de minori affirmet̃: seq̃t affirmatiua maioris de eodẽ. vl̃r dico cũ maior fuerit affirmatiua. ꝛ iõ in pma figura sequi põt vl̃is affirmatiua. vl̃is aũt neg̃ seq põt in vtraqꝫ: eo ꝙ qñ mediũ ꝛ maior extremitas sunt dispata: cuicũqꝫ vnũ inest vl̃r eidẽ vl̃r nõ iest reliquũ. ꝛ iõ siue subm̃ siue pdicatũ maioris ppõnis vl̃is negatiue insit minori extremitati: vl̃r seq̃t remotio reliqui ab eodẽ vl̃r: ꝛ ita ꝯcludet̃ vl̃is negatiua taꝫ per pmã ꝙ̃ per scdaꝫ. si eni affirmet̃ subm̃ maioris ppõnis de minore extremitate fiet syll̃s in pma figura. si aũt pdicatũ fiet in scda. ¶ Adhuc forte queret̃ q̃re plurib⁹ modis ꝛ figuris syllogiçat̃ pticularis ꝯ̃ ꝙ̃ vl̃is. ¶ Et dõꝫ ꝙ rõ h⁹ pꝫ respiciẽdo dispõnẽ pmissarum in oi figura. In p° eni ꝛ 2ª figura altera ppõne existente pticulari necesse est ꝯnẽ esse pticularẽ. In 3° aũt necesse est oẽm ꝯnẽ esse particularẽ. ꝛ causa istoꝝ est pus dicenda: ꝛ ex hoc satis pꝫ ꝙ particularis per plures figuras ꝛ modos ꝯcludit̃ ꝙ̃ vl̃is. ¶ Adhuc si querat̃ quare negatiua pticularis in plurib⁹ syllogiçet̃ ꝙ̃ affirmatiua particularis per superi⁹ habita pꝫ responsio. h̃ est: qꝛ scda figura nõ põt in ꝯnẽ affirmatiuã cuius causa dicta est prius.

Quomõ aũt idonei erimus semp syllogizare ad ppositũ ꝛ per quã viaꝫ sumemus: que circa vnũqðqꝫ sunt pricipia dõꝫ est nũc: nõ eni solũ opꝫ fortasse gn̄õnẽ ꝯsiderare sylloꝝ: sed ꝛ potẽtiã habere faciẽdi. oium igit̃ que sunt hec sunt talia: vt de nullo alio pdicent̃ vere vl̃r: vt cleon ꝛ callias: ꝛ qð singulare ꝛ sensibile est: de his aũt alia. nam homo est aial ꝛ vterqꝫ eoꝝ est: alia vero ipsa quidez de alijs pdicant̃: de his autẽ alia nõ pdicatur: alia aũt ꝛ ipsa de alijs ꝛ alia de ipsis: vt hõ de callia ꝛ de hoie aial. Qm̃ ḡ quedã eorum que sunt de nullo nata sunt dici palam: nã sensibilium pene vnũqðqꝫ est h⁹ vt de nullo predicetur: nisi vt ꝫ aũs: dicimus eni album illud socratez esse ꝛ veniẽs callias: qm̃ aũt in sursum pgentibus statur qñqꝫ: rursum dicemus nũc aũt sit hoc positum de his. ḡ nõ est demõstrare pdicatũ aliqð nisi ꝫm opinionẽ. Sed hec de alijs: neqꝫ singularia de alijs: sed alia de ipsis: que aũt in medio sunt manifestum: qm̃ vtroqꝫ mõ ꝯtingit: nã ꝛ hec de alijs ꝛ alia de his dicent̃: ꝛ pene rationes ꝛ considerationes sunt maxime de his.

Postq̃ determinauit Ar. ordinationẽ medij respectu extremoꝝ: hic intẽdit de ei⁹ iuẽtione: ꝛ qꝛ itẽdit iuẽtionẽ medij inqñtũ mediũ est: ꝛ eius ordinatio respectu extremoꝝ est via in istã inuẽtionẽ. Ideo pus de ordinatiõe determinauit ꝙ̃ de inuẽtiõe: ꝛ fuit illa pª pars ante hãc scdam. alr̃ aũt põt dici ꝛ forte melius. s. ꝙ hucusqꝫ determinauit ex qbus ꝛ q̃libus fit ois syll̃s: qð ptinet ad sylloꝝ gn̄õnẽ. In hac pte determinat artẽ ꝛ ptãtẽ faciendi syll̃os: ꝛ pꝫ ordo: qꝛ prius est cognoscere ex qbus ꝛ q̃libus fiat res ꝙ̃ hr̃e artẽ faciẽdi. frustra eni daret̃ ars faciendi eam: nisi scirem ex qbus ꝛ ex q̃libus fieri deberet. hãc aũt diuisionem significat tam epilogus pcedentiũ ꝙ̃ phemiũ subsequentiũ. ars aũt ꝛ potestas faciendi syll̃m ꝯsistit in medij syllogistici inuẽtione: ꝛ ideo determinat h̃ inuentionem medij syllogistici.

syllogistici. Diuidit᷑ aũt hec ps in pheᵐ ⁊ tractatũ. In phemio dat intẽtionẽ dicẽs ꝙ nũc dõz per quã viã accipi possit mediũ ad esse ꝓblema terminãdũ: ⁊ dico mediũ syllogisticũ: ⁊ ẽt quõ se hñãt pñᵃ ꝓpria circa vnũquodq₃ genus: ⁊ addit rõnẽ huius: ⁊ est: q₂ nõ solũ op₃ generationẽ syllogismo℞ cognoscere: sed op₃ hr̃e ptãtẽ faciẽdi eos: ⁊ in h̃ vno expresse signat ꝑdictã rõnẽ: ⁊ h̃ est (Quõ idonei.) Tractatus diuidit᷑ in duas. in pᵒ determinat pñᵒ terminãdi oẽ ꝓpositum ꝯm opiones ꝓpriã. in zᵃ cũ dicit (Om̃ diuisio ꝑ gn̄ã.) Remouet q̃dã viã nõ necessariã: positã tñ ab alijs. Adhuc pᵒ in duas. in pᵃ determinat viã inueniẽdi cõia pñᵒ. in zᵃ cũ dicit (Secundũ singulũ aũt eo℞.) viã sumendi ꝓpria pñᵒ. pᵒ in duas. in pᵃ determinat que ⁊ qualia sunt eligẽda siue inspiciẽda ad oẽ ꝓpositũ terminãdũ. in zᵃ cũ dicit (Palam aũt qm̃ tres terminos.) oñdit sufficiẽtiã artis sue mãifestans ꝙ ad hoc inspiciẽdo: ⁊ nõ ad aliã fit ois syllogismus. pᵒ eni in duas in pᵃ determinat ad que inspiciendũ est. in zᵃ cũ dicit (Op₃ g̃ ꝓpõnes.) ad qualia et quõ se hñtia: ordo p₃ in oibus. intendit igit᷑ pmo ꝙ ispiciẽdũ sit ad mediũ: ⁊ ꝓcedit sic. pmo diuidit ea que sũt ꝑ ea que subyciunt᷑ tm̃mõ sic̃ sunt singularia: ⁊ ꝑ ea q̃ ꝑdicant᷑ tm̃ vt gnãlissima: ⁊ per ea q̃ subyciunt᷑ ⁊ ꝑdicantur: cuiusmodi sunt media. ⁊ h̃ est (Oium igit᷑ q̃ sunt.) zᵒ ista mẽbra magis ꝑtractat ⁊ declarat dicẽs: ꝙ idiuiduũ nõ ꝑdicat᷑ nisi ꝯm accñs: nec de aliquo syllogiçat᷑: s₃ alia de eo: gnãlissimũ aũt est in quo est status in sursum: ⁊ h̃ supponẽdũ est. in posterioribꝰ aũt oñdet᷑ ⁊ illõ de alijs syllogiçat᷑: s₃ nihil de ipso nisi fuerit ꝑdicatum trãscendẽs. Que aũt in medio sũt ⁊ subyciunt᷑ ⁊ ꝑdicãtur ⁊ ad h̃ ispiciẽdo sic: seq̃t᷑ ois syllogistica ꝯsideratio ⁊ dicit pene: q₂ aliqñ fiunt extrẽa media in syllogismo. sed raro. ⁊ h̃ est (Quoniam ergo quedam.)

¶ Op₃ ergo ꝓpositiones circa vnũquodq₃ sic sumere supponentẽ ipsum primum ⁊ diffinitiones ⁊ quecũq₃ sunt ꝓpria rei: deinde ponit hec quecũq₃ sequuntur rem: ⁊ rursum que res sequitur: ⁊ quecũq₃ non ꝯtingunt eidẽ inesse: quibus aũt ipsa non cõtingunt non sumendũ: eo ꝙ cõuertitur priuatiua: diuidẽda aũt sunt ⁊ eo℞ que sequunt᷑ quecũq₃ in eo quod qd est ⁊ que propria ⁊ quecũq₃ vt accidentia predicantur: ⁊ ho℞ que ꝯm opinionẽ: ⁊ que ꝯm veritatem: quãto enim plurium taliu₃ abũdauerit quis citius inueniet conclusiones: quando autem vero℞um magis monstrabit.

¶ Habito ad que ĩspiciẽdũ est: q₂ ad media. ꝯñter q̃lia quõ se hñtia inspicienda sunt ⁊ eligẽda: ⁊ h̃ pmo in vl̃i: nõ ampliãdo ad diuersa ꝓposita cum dicit (Cõstruere aũt volentibus.) pᵒ in duas. in pᵃ determinat qualia ⁊ quõ se hñtia eligẽda sunt gnãlr. zᵒ spãlr cũ dicit (Op₃ aũt eligere.) In pte pᵃ sic ꝓcedit. pmo dicit ꝙ ꝓposita qõne que d₃ terminari inspiciendũ est que sunt ꝯuertibilia subiecto ⁊ ꝑdicato: cuiusmodi sunt diffĩones ⁊ descriptiones. ⁊ adhuc ꝯsiderãdũ aũt ⁊ ꝯñtia ⁊ añtia ⁊ extranea siue repugnãtia ⁊ signat modũ accipiẽdi repugnantia dicẽs: ꝙ accepto illo qᵭ rei nõ inest nõ op₃ querere illud cui res nõ inest: q₂ illud etiã rei nõ inest: vt p₃ ex ꝯuersione vl̃is negatiue: ⁊ h̃ est (Op₃ g̃ ꝓpõnes.) zᵒ addit de ꝯsequẽtibus dicens: ꝙ quedã sunt eẽntialia quedam accñtalia: ⁊ accñtaliũ q̃dã sunt propria: ⁊ quedam sunt cõia: ⁊ cõium quedã sunt ꝯm opinionẽ cõia: ⁊ quedam ꝯm veritatẽ. ⁊ h̃ est intelligendũ ꝙ q̃dã sequunt᷑ frequenter ⁊ q̃dã semꝑ. vel põt sic intelligi: quedã predicto℞ accidẽtaliũ: quedã sequunt᷑ ꝯm opinionẽ q̃tu₃ ad ꝯstitutionẽ ꝓpõnis ꝓbabilis: q̃da₃ ꝯm veritatem: ⁊ quãtum ad ꝓpõnẽ demõstratiuã faciendã. ⁊ h̃ est (Dicendum aũt.) zᵒ ponit rõnẽ de ꝑdictis dicens: ꝙ oia h̃ sumenda sunt ⁊ ꝯsiderãda: q₂ quãto plura taliũ habuerit qs tãto citius in ꝯñe veniet: ⁊ q̃to veriora habuerit, hᵉ tãto efficacius ꝯcludet. ⁊ h̃ est (Quãto eni pluriũ.)

¶ Op₃ aũt eligere nõ que sequunt᷑ ꝯm qd: sed quecũq₃ totam rem sequunt᷑ vt non ꝙ aliquẽ hoiem: sed qᵭ oẽm hoiem seq̃tur: per vl̃es. n. ꝓpõnes syll's fit: qñ ergo est indefinitũ icertũ: si vl̃is est ꝓpositio: cum h̃o definitũ manifestum. Similiter aũt eligendũ ⁊ que ipsum sequuntur tota ꝑꝑ eandẽ cãm: ipsum autem qᵭ seq̃tur non est sumendũ totum seq: dico autẽ hoiem esse omne animal: aut musicã omnem disciplinam: sed tñ simpliciter seq quẽadmodum ⁊ ꝓposuimus: etenĩ₃ inutile alterũ ⁊ impossibile: vt oẽm hoie₃ esse oẽ animal: vel oẽ₃ iustitiã omne bonu₃. S₃ cui ꝯñs est in illo oẽ dicit᷑: qñ aũt ab aliquo cõtinetur: subm cuius ꝯñtia op₃ sumere: que vl̃e qdem sequunt᷑ vel non sequunt᷑ non eligendũ in his: sumpta eni sunt in illis. Quecũq₃ enim animal ⁊ hoiem sequunt᷑ ⁊ quecũq₃ non insunt: similiter: que autem in vnoquoq₃ sunt proprie sumẽda non extranea. Sunt enim q̃da₃ speciei propria preter genus: necesse eni₃ est diuersis spẽbus quedam propria inesse: neq₃ autẽ₃ vl̃e eligendu₃ quide₃ quod seq̃tur qᵭ continetur: vt aial qᵭ seq̃tur homo: necesse enim si hoiem seq̃t᷑ aial ⁊ hec oia seq: cõuenientiora aũt hec sunt hois electioni: sumenda autẽ sunt ⁊ que plerũq₃ sequuntur ⁊ ad que ꝯsequuntur: na₃ problemata ad que est plerũq₃ syll's ex propositionibus que plerũq₃ aut oibus aut aliquibꝰ. Similis enim est vnaqueq₃ conclusio principijs.

¶ Cõsequẽter determiat q̃lia ⁊ quõ se hñtia magis sũt eligẽda: ⁊ diuidit᷑ in duas. in pᵃ dat ispectiões vtiles ad iueniẽdũ mediũ. in zᵃ cũ dicit (Amplius q̃ oium.) Remouet quãdã ispectionẽ. pᵒ in tres s₃ ꝙ documẽta tria siue tres inspectiones in pᵃ parte docet. pᵃ inspectio est: ꝙ magis sunt eligenda añtia ꝯñtia ⁊ extranea vniuersaliter q̃ pticulariter: ⁊ ꝓcedit sic. pmo dicit h̃ de ꝯñtibus: ⁊ dat cã₃ ꝙ syll's fit semꝑ ex vna vl̕ vtraq₃ vl̃i: ⁊ si accipiat᷑ ꝯñs idefinite vel pticulariter dubitatio est an alia ꝓpõ sit vl̃r vera: ⁊ iõ si ꝯtingat accipiẽda est ꝯñtia vl̃r. ⁊ h̃ est (Op₃ aũt eligere.) zᵒ dicit idẽ de añtibꝰ ⁊ ꝓpter eãdẽ cã₃: ⁊ sil̃r itelligendũ est de extraneis. ⁊ h̃ est (Silr eligẽdũ.) zᵒ incidẽter adiungit ꝙ signu₃ vl̃e ad ꝯñs nõ est addendũ: sed ad añs: q₂ si addat᷑ ad ꝯñs erit superfluu₃ ⁊ sermo ipossibilis: vt hic hõ est oẽ aial. ⁊ h̃ est (Ipm aũt qᵭ seq̃t᷑.) Cõñter dat aliã ispectionẽ. s. ꝙ añtia ꝯñtia ⁊ repugnãtia ꝓpria ⁊ ꝓpinq̃ magis sũt eli-

gēda q̄ cōīa ꝛ remota: circa quā sic ꝓcedit. ꝑ docet h̄ pe nes ꝯña ꝛ repugnātia dicēs: ꝙ si ꝯñs siue repugnās subi dꝫ accipi nō accipiēdū est ꝯñs vel repugnās p̄dicati: qꝛ vtrūqꝫ acceptū est in accipiēdo p̄dicatū de subto: eo ꝙ qcqd seq̄t vel repugnat p̄dicato ꝛ subto: ꝛ iō eligendū est ꝯñs vel repugnās ꝓpriū ipsi subto qd̄ seq̄t vel repugnat ita subto ꝙ nō p̄dicato: ꝛ h̄ bene ꝯtingit: multa .n. sunt ꝓpria spēi p̄ter genus. ꝛ h̄ est (Quē aūt ab aliq̄.) 2° docet h̄ de añtibus dicēs: ꝙ si debeat eligi añs p̄dicati nō est sumendū añs subti: sed aliqd ꝓpriū añs ad p̄dicatū ita ꝙ nō ad subm: in h̄ est ꝙ accipit̄ p̄dicatum de subto sufficiēter acceptū est de oī añte ad subm. ꝛ h̄ est (Neqꝫ āt vlē.) Cōsequēter dat tertiā īspectionē: ꝛ ē: ꝙ aliqñ opꝫ eligere añtia ꝯñtia ꝛ repugnātia: vt frequenter fuit nūc: qꝛ ꝯ q̄ est vt frequēter ꝓ ꝓpōnes q̄ sunt vt frequēter hꝫ terminari: qꝛ opꝫ alterā vel vtrāqꝫ ƀꝫ pōnē similē esse ꝯtūl. ꝛ hoc est (Sumenda aūt sunt.)

¶ Amplius que oium ꝯsequētia sunt non eligendum: non enim erit sylls ex istis ob quam causam in sequentibus erit manifestum.

¶ Cōiter remouet q̄dā īspectionē inutilē dicēs: ꝙ nō eligēdū ꝓ medio aliqd tale qd̄ ad oīa seq̄t: qꝛ tali sūpto ñ erit sylls sicut īfra dicet̄: qꝛ nō posset ibi esse dispō nisi ex affirm.ᵃᵃ in scd̄a figura. ꝛ h̄ est (Amplius q̄ oib⁹ ꝛc.)

Dubium **Sed hic** forte dubitaret aliqs q̄liter Ar. determinet de iuētiōe: cū iste liber dicat̄ de iudicio siue resolutorius: sed dōꝫ ꝙ nō est ita de iudicio qn sit ꝓ p̄te de iuentiōe: nec ēt liber posterioꝝ: qꝛ tñ plus est de iudicio circa syllm ꝛ demr̄atione q̄ de iuētione: iō liber iste ꝛ liber posterioꝝ dicunt̄ eē de iudicio circa syllm ꝛ demr̄atione sic pꝫ circa p̄ncipiū huius libri.

Dubium **Adhuc** forte dubitabit: q̄re dat artē inueniēdi mediū: ꝛ nō dat artē iueniēdi extrema cū oia hec sint ad syllm nec̄ia. ¶ Et dōm ꝙ qd̄ p̄cedit inquisitionē ꝛ certificationē cuius extrema sunt extrema ꝯnis termināde. In p̄ma ḡ q̄ōne habent̄ extrema: sꝫ mediū opꝫ inuestigare ad certificādū vnū extremū de alio.

Dubium **Adhuc** dubitabit̄ q̄uo possit eē ars inuentiua mediorꝝ: si eni ars h̄ tradita doceat iuēire media: aut hec ars inata est: qd̄ est ꝯ̄ Ar. aut acq̄sita: ꝛ tūc ꝓ p̄n⁹ artis p̄cedētia: ꝛ tūc ars p̄cessit de q̄ sil'is qd̄ est: ꝛ ita erit vt vꝫ īfinitas si ars sit mediorꝝ iuētiua. Dōꝫ ꝙ ars inuētiua medij est acq̄sita: nec tñ per artē p̄cedētē: sꝫ ꝑ viā sensus ꝛ expimenti: ex h̄ .n. ꝙ sensus ꝑcepit vel itellectus mediāte sensu ꝛ expimēto ꝙ aial ƒm oia singularia ꝯtinet̄ a sensibili: ꝛ sensibile ƒm oia singularia a corpe: statī cognouit corpus inesse aiali ƒm oia singularia per sensibile mediū: ꝛ sic iuēta est regula q̄ docet ꝯstruere vlem affirmatiuā: eodē mō ē de alijs: sic ḡ acq̄sita est ars ista ꝛ nō ꝑ artē p̄cedētē: sꝫ ꝑ viā sensus ꝛ experimēti: ꝛ sic supple sunt in vnū p̄ncipia oium sciarū.

Dubium **Cōsequēter** forte q̄ret de dictis in lr̄a: ꝛ ꝑ de h̄ qd̄ dicit ꝙ indiuiduū nō p̄dicat̄ nisi ƒm accñs. querit̄ .n. vñ est h̄ qd̄ ƒm accñs dꝛ p̄dicari. ¶ Et dōm ꝙ oē qd̄ p̄dicat̄ forma est ei⁹ de quo p̄dicatur: sicut vult Ar. in 8° pᵒ sue p̄hie. Indiuiduū aūt vlī⁹ est forma. vñ siue p̄dicet̄ de supiori p̄ticlr̄ sic aliqs hō est sor. siue de suo accñte sic albū est sor. siue qūocunqꝫ alr̄ nunq̄ est recta p̄dicatio neqꝫ ꝓp̄a: q̄re p̄dicatū nō ē forma subti: sꝫ magis e ꝯ̄: ꝛ iō ꝑ accñs dꝛ p̄dicatū ꝛ non per se. vel pōt dici ꝙ idiuiduum pōt ꝯsiderari mālr̄ vel formalr̄: mālr̄ āt ꝯsideratū ē qd̄dā cōpositū ex mā ꝛ forma subali circūscriptis accñtib⁹ in ipso: ꝛ sic dꝛ ꝙ nō itelligit̄ ƒꝫ ꝙ hui⁹ siue h̄ sit verū siue nō: nec alr̄ forma est: nec de aliq̄ p̄dicat̄ formalr̄: aut ꝯsideratū ē idē cōpositū sub accñtalibus dispōnib⁹: mediātib⁹ q̄bus in cognitionē cadit: ꝛ sic aliquo mō forma est. s. quātū ad diffinitionem differentiarum accidentalium.

Deinde forte q̄ret de h̄ qd̄ dicit aliq̄ ꝯñtia esse vt frequēter vl vt nūc: cū tñ regula sit ꝙ oē semel sequēs ꝛ sp seq̄t. Dicit ēt aliqd eē ꝯñs ƒm p̄tē: cū tñ qcqd seq̄t ad .a. seq̄t ad oē ꝯtētū sub .a. qꝛ qd̄ seq̄t ad ꝯñs seq̄t ad añs: ꝛ ita oē ꝯñs seq̄t totū añs. Silr̄ dic̄ ꝙ ē ꝯñs ƒꝫ opiōnē ꝛ ƒꝫ vitatē: cū tñ oē ꝯñs vere itelligat̄ in añte: ꝛ ita seq̄t ƒꝫ veritatē. Oē .n. itellectū in aliq̄ vere seq̄t ex eo. ¶ Et dōꝫ ad h̄ ꝙ in tota ista arte accipit Ar. ꝯñs ꝓ p̄di.ᶜᵒ ꝛ añs ꝓ subto: ꝛ qꝛ aliqñ ad syllogiçādū sumēde sūt ꝓpōnes vt nūc: ꝛ aliqñ simplr̄: iō dic̄ aliqd̄ ꝯñs eē ꝯñs simplr̄ ꝛ aliqd̄ vt nūc: ꝛ qꝛ aliqñ sumit̄ ꝓpō p̄ticlaris ꝛ qñqꝫ vlis: iō dic̄ aliqd̄ ꝯñs eē vt p̄tē: ꝛ aliqd̄ ꝯñs ē ƒꝫ totū: ꝛ qꝛ aliqñ sumēda ē ꝓpō ꝓbabilis ꝛ aliqñ dēmr̄atiua dic̄ ꝙ aliqd seq̄t ƒꝫ opiōnē: ꝛ aliqd ƒꝫ vitatē. Dubium

Sed tūc queritur q̄re magis noiat ea añs ꝛ ꝯñs q̄ subm ꝛ p̄dicatū. ¶ Et dōm est ꝙ h̄ est: qꝛ per artē istā docet accipe ꝓpōnes affirmatiuas ꝛ negatiuas ad qd̄cūqꝫ ꝓpositū. Iste aūt intētiōes subm ꝛ p̄dicatū nō d̄termināt affirmationē ꝛ negationē nec cōfundūt vtrāqꝫ: iste āt itētiōes añs ꝛ ꝯñs d̄termināt hītudinē vni⁹ ad alteꝝ sub affirmatiōe sicut iste itētiōes ex̄neū ꝛ repugnās denotāt hitudinē vni⁹ ad alteꝝ sub negōne: ꝛ ita iste iten.ᶜᵉˢ sūt ꝯueniētiores huic arti: q̄ alie. Dubium

Adhuc forte q̄ret̄ de eo qd̄ dic̄ ad ꝯñs nō est addēdū oē. vꝫ eni ꝙ sicut oē vlr̄ sit dispō vlis ꝛ vlē ꝓprie p̄dicat̄ ꝛ ēt in vlī negatiua pōt addi ad p̄dicatū: eadē vꝫ rōne ꝙ silr̄ in vlī affirmatiua addi possit ad p̄dicatū. ¶ Adhuc q̄ret̄ qualr̄ sit veꝝ qd̄ dicit̄ in libro p̄iarmenias. ꝙ nulla est affirmatio in q̄ vlē vlr̄ p̄dicat̄: aut eni dꝛ nulla: ꝛ sic nec vꝫ in v̄a nec in falsa: aut qm̄ in falsa tñ. Et pōt ad h̄ ꝙ dꝛ ibi nulla est ꝛc. qꝛ nō est aliq̄ verax: ꝛ h̄ vꝫ Ar. hic satis exponere dicēs: ꝙ talis additio facit sup̄fluū sermonē ꝛ ipoſſ̄lem: pōt ḡ ꝯcedi ꝙ oē pōt addi ad p̄dicatuꝫ: sꝫ si affirmatiua est ꝓpō sp falsa est ꝓpō: hāc aūt falsitatē si supueniat negatio destruit: ꝛ iō manet vera negatiua ꝓpō: ꝛ ꝓpt̄ea dꝛ ꝙ sp̄m oē bene pōt addi p̄dicato negatiue ꝓpōnis: sꝫ nō p̄dicato affirmatiue: qꝛ in affirmatiua facit talis additio falsitatē: in neg.ᵃ remouet̄ falsitas illa. per negōnem pōt vtraqꝫ addi: alr̄ āt dici posset: sꝫ diligēti⁹ in lib°. p̄iar.ᵈᵒ. Dubium

Adhuc forte dubitabit aliqs: q̄re dic̄ ipꝫ oē additū ad ꝯñs sup̄fluere: cū tñ faciat itellectuꝫ diuersuꝫ ab eo q̄ ꝓcessit ad h̄ inuēti ƒmones diuersi vt diuersos rep̄ñtent itellectus. ¶ Adhuc q̄re dicit ƒmonez ipossibilē. ¶ Et dōm ꝙ lꝫ additio ei⁹ ad p̄dicatū nō superfluat q̄tū ad aliquē itellectū falsuꝫ rep̄ñtāduꝫ: sup̄fluit q̄tū ad syllogisticā ꝓpōnez que nō accipit oē nisi ꝓp dici de oī: qd̄ nō pōt per omne additū p̄dicato: ꝛ iō opꝫ sup̄fluere: facit ēt sermonez ipossibilē: qꝛ significat supi⁹ ꝓ oībus cōnotatis inesse īferiori: ꝛ ita vnū disperatoꝝ iesse alteri. sicut pꝫ cū dicit̄ nō esse omne aial.

Construere aūt volētibus de aliquo toto eius quidē qd̄ cōstruit̄ inspiciēdū ad subiecta de q̄bus ipm̄ dicit̄: de quo autem opꝫ predicari q̄cūqꝫ hoc sequunt̄. Si .n. aliqd̄ hoꝝ sit idem necesse est alterū alteri inesse. Si aūt nō qm̄ omni: sed qm̄ alicui que seq̄tur vtrūqꝫ. Si enim aliquod hoꝝ idem necesse est alicui inesse: quando

autem nulli oportet inesse cui quidem oportet non inesse ad sequentia: quod autem oportet non inesse: ad ea que non contingunt inesse eidē: aut conuersim: cui quidem opz nō inesse ad ea que non contingunt inesse: qd uo nō inesse ad consequentia: nam sunt eadem alterutrum nulli contingit alterum alteri inesse: fit enim quandoqz qdē in prima figura syllogismus: quandoqz autem in media. Si autem alicui non inesse cui quidem oportet non inesse quibus consequens est. Qd uo non inesse que non possibile est eidem inesse. Si enim aliquod horum fit idem necesse est alicui non inesse.

In hac pte determiat q̄lia ꝛ quō sunt īspicieda in spāli applicādo suā artē ad vnūqdqz ppositū. ꝛ diuidit qz pmo determinat h. 2° qdā idoneitatē assignat circa mediū vlis affirmatiue cū dicit (Opz āt ꝛ sequētiū.) p° in duas. in p° pte pcedit narrando. in 2° exēplificādo cū dicit (Magis aūt fortasse.) In p° dat qnqz regulas ad īueniēdū mediū ad oē ppositū siue sit vle siue sit pticlare: siue affirmatiuū: siue negatiuū. p° deseruit vli cōni affirmatiue ꝛc. si idē sit aīs predicati ꝛ cōns subti illud erit me^m ad cōstruēdū pdicatū de subto vlr. ꝛ h ē (Cōstruere āt volētib⁹.) 2° regula dseruit pticulari cōni affirmatiue ꝛc. si idē aīs pdicati ꝛ subti illō erit mediū ad cōcludēdū de subto pticulr. ꝛ h ē (Scōs āt ꝛc.) 3° ꝛ 4° docēt syllogiçare vlēz negatiuā: q̄rū p° est: q si idē sit ex̄neū pdicato ꝛ cōns subto illud erit mediū cōcludēdi vlēz negatiuā: ꝛ h ē p p° figurā ꝛ p p° 2°. alia est q si idē sit cōns pdicato ꝛ repugnās subto illud erit mediū syllogiçādi vlēz negatiuā per 2^m 2°. ꝛ h est (Cui aūt nulli opz.) Et itelligo hic de mō loquēdi: qd vocat ipse subz negatiue ppōnis: cui opz nō ineē. pdicatū aūt eiusdē qd opz nō ineē. 5° regula est q ad syllogiçandū particularē negatiuā ꝛc. si idem sit antecedens subiecti ꝛ repugnans pdicato syllogiçabit̄ per illud particularis negatiua. ꝛ h est (Si autem alicui.)

Magis aūt fortasse erit sic vnūquodqz eorū que dicta sunt manifestum: sint eniz sequētia a. quidē in quibus. b. quibus aūt ipsuz: seqtur in qbus. c. que aūt non cōtingit ei inesse in qbus d. Rursum aūt ipsi. e. que quidē īsunt in qbus f. quibus aūt ipm seqtur in qbus. g. que autez non cōtingit ei inesse: in quibus. h. Si ergo idē erit aliqd eorū que sunt. f. necesse est. a. omni e. inesse: nam. f. quidez omni. e. c. autem omni a. quare omni. e. inest. a. Si autem. c. ꝛ. g. idē: necesse est alicui. e. inesse. a. nam id qd est. c. a. id uo quod est. g. e. omne sequitur. Si autē. f. ꝛ. d. sint idem: nulli. d. inerit. a. ex prosyllo: qm̄ enim cōuertitur priuatiua ꝛ. f. ei qd est. d. idē nulli. f. ierit. a. f. aūt omni. e. Rursus si. b. ꝛ. h. idem nulli. e. inerit. a. nam. b. a. quidē omni: ei autem qd est. e. nulli inerit: idē enim erat ei qd est. h. b. h. aūt nulli. e. inerit. Si autem. d. ꝛ. g. idem. a. alicui. e. non inerit: nam ei qd est. g. nō inerit: qm̄ neqz. d. g. aūt sub. e. est; quare alicui e. non inerit. a. Si autem ei qd est. g. sit. b. idez conuerso modo erit syllis; nā. g. inerit. a. omni nam. b. ei quod est. a. e. autē ei quod est. b. idez enim erat. g. a. autem ei quod est. e. omni quidem non necessarium ei inesse; alicui autem necessarium eo q conuertatur vniuersale predicatiuum in particulare: manifestum ergo qm̄ ad predicta perspiciendum in vnaquaqz questione: per hec enim omnis syllogismus.

Cōsequēter has regulas explanat in terminis: ꝛ pcedit sic. p instituēs terminos ponēs. a. pdicatū ꝛ ei⁹ cōña b. ei⁹ antecedētia. c. repugnātia siue extranea. d. e. āt ponit subm cōntia ipm. f. antecedētia. g. extranea. h. ꝛ h ē (Magis autē fortasse.) Scdo regulas in his terminis explanat: ꝛ p pmā dicēs: q si idē fuerit. c. ꝛ. f. i. ātecedēs pdicati ꝛ cōsequēs subti per illō syllogiçari pōt. a. de. e. vlr ꝛ affirmatiue: qd pz p sez: qz omne. c. f. ē. a. oē. e. est. c. f. g̃ oē. e. est. a. ꝛ h est (Si g̃ idē erit.) Scdo explanat secundā regulā dicēs: q si. c. ꝛ. g. sint idem que sunt aīntia subti ꝛ pdicati p illud cōcludit̄ aliqd. e. eē. a. qd pz: qz oē. c. g. est. a. oē. c. g. est. e. g̃ aliqd. e. est. a. ꝛ h est (Nā. c. ꝛ. g.) Tertio explanat tertiā dicēs: q si. f. sit idē. i. extraneuz pdicati ꝛ cōns subti syllogiçabit̄ per illud. nullū. e. eē. a. per p^m secūde sic. nullū. a. est. d. omne. f. est. d. ergo nullū f. est. a. sed si nullū. f. est. a. ꝛ omne. e. est. f. nulluz. e. est. a. h fit prosyll's in secūda. si aūt cōuertat̄ maior sic. nulluz d. est. a. ꝛ hec fiat maior psyllogismi fit tūc syllogism⁹ in pma figura: eodē modo syllogiçari pōt idē per vnū syllogismū in secūdo pme: vel in pmo secūde si. d. f. ponat̄ terminus vnus. Et dōm q per hoc qd dicit nullū. e. eē. a. syllogiçari ex psyllo nō intēdit q in ostēsiōibus aliarū regularū ꝛ cōnū nō fiat prosyllogismus: qz h falsuz: sed intēdit per h q nō syllogiçat̄ in pma figura per hanc regulā imediate: sed per cōuersionē huius: nulluz. a. est. d. ꝛ p h signans qd pus dici hēt: q nullū. a. est d. ꝛ nō ita pprie ꝛ ecōuerso. d. eni cū sit tanq̄ pprietas ipsi⁹. a. magis dz remoueri ab. a. q̄ ecōuerso: pōt tamē ecōuerso dici per cōuersionē vt dicat̄. nullum. d. est. a. ꝛ ita non fit talis syllogismus in prima figura imediate: sed mediante dicta conuersione: ꝛ ideo dicit nullum. e. est. a. ex prosyllogismo. ꝛ h est (Si aūt. f. ꝛ. d.) Quarto declarat quartā regulam per quā cōcludit̄ in secundo secunde principaliter: ꝛ patet per pdicta. ꝛ h est (Rursum si. b. ꝛ. h.) Quinto declarat vltimaz ꝛ patet: ꝛ h est (Si aūt. d. ꝛ. g.) In fine aūt ponit nouaz regulā ad syllogiçandum particularez affirmatiuā indirecte in prima figura: ꝛ est: si fuerit idē antecedens subti ꝛ cōns pdicati syllogiçabit̄ per h aliqd. e. esse. a. indirecte per conuersionem conclusionum vniuersalis affirmatiue que directe seqt̄ sic: omne. b. g. est. e. omne. a. est. b. g. g̃ aliqd e. est. a. directe enim sequit̄ q omne. a. sit. e. sed conuertitur conclusio. ꝛ h est (Si aūt ei qd est. g.) Cōsequenter concludit ex his correlarium qd cum inspiciendūz sit ad ea per que fit omnis syllogism⁹: hec aūt sint antecedentia cōsequentia extranea subti ꝛ predicati qd adhuc inspiciendum est ad omne propositū terminandū ꝛ hec est (Manifestum autem quoniā.) Describit aūt Aristo. figuram faciens nouez cōbinationes antecedētium ꝛ consequentium extraneorum: quare tres inutiles sunt sicut infra patebit sex autem vtiles de quibus pz in predictis ꝛ plana est sua descriptio per prehabita.

℃ Oportet autem τ consequentium τ quibus ɔsequens est ad prima τ vniuersalia maxime īspicere: vt φ.e. quidez magis ad.k.f. ꝗ̃ ad.f. solum.a. autez magis ad.k.c. ꝗ̃ ad.c. solū. Si eniz ei qđ est.f.k. inest.a. τ ei qđ est.f. τ.e. iest. Si autē huic non ɔñs est possibile est.a. sequi ei quod est.f. Similiter aūt τ in quibus idē se quitur considerandū: nam si primis τ eis que sub ipsis sunt sequitur. Si autem non his: his que sub ipsis sunt contingit.

℃ Consequenter assignat quādā idoneitatem circa medium vniuersalis affirmatiue dicēs: φ si debeat accipi ɔñs ad subm: dū tamē sit antecedens ad predicatū: eligendū est maxime vniuersale oīuz antecedentiū ꝗ̃ qđ quidem ꝓpinquius est ipso predicato eadez causa quā prius: intelligo aūt φ.r.f. sit ɔñs ipsius.e. ɔñs per.f. ɔñs vnius cōe per.r.c. aūt antecedens ad.a. cōmunis per.c. añs vnius cōmune. τ h est (Ops aūt τ sequentium.)

Hic forte dubitabiť cū in gnōne sylloꝝ diuersaz dederit artez circa illas de inesse: τ illas de mō: q̄re nō silr facit hic in medioꝝ inuētiōe. ℃ Et dōz φ h est: q̄z oēs sylli originaliter generanť ab eo qđ est dici de oī: τ de nullo que diuersificanť in illis de inesse: τ de modo: conuersio aūt que perficit syllos imperfectos alia: τ alia est in illis de inesse: τ de mō ɔtingēti. τ iō necesse fuit ibi diuersam artez dare pro parte circa syllos de inesse: τ syllos de modo: ars aūt iueniendi media nullaz materiā respicit nec respicit diuersitatē per mām diuersam. Quia in omni mā est inuenire antecedētia ɔñtia τ repugnātia siue ex̄nea ad terminādū ꝓpositū semꝑ eodē mō se hñtia: τ ita h ars cōis est taz illis de inesse ꝗ̃ illis de modo. Dubiū

Adhuc forte quęretur quare plures sūt regule Dubiū

ad

ad terminandū vlem negatiuā ⁊ vnica ad terminādū vlem affirmatiuā. ⁊ dici pōt ꝙ rō hui⁹ est: qꝛ vlis affirmatiua ↄstruit̄ ꝑ aliqd vtriqꝫ extremoꝝ ↄueniēs vlr: que qdē necesse est eē mediū pōne. vl'is āt negatiua cōcludit̄ ꝑ mediū vni extremoꝝ ↄueniēs: ⁊ ab alio differēs ⁊ h̄ vlr: sꝫ h̄ ↄ̄ria ⁊ ↄueniētia pt alternari eē re⁹ subiⁱ ⁊ p̄dicati aut eꝯ: ⁊ fm h̄ assignant̄ due regule: ⁊ h̄ facit vlis cōparatio medij ad extrema cū negatione.

Dubius **Adhuc** forte q̄ret̄ q̄re nō ponit regulā ad ↄcludendū p̄ticularē affirmatiuā nisi in 3ᵃ fig̃ᵃ cū tñ ↄcludi possit in p̄ᵃ. ¶ Et dōꝫ ꝙ regula quā ponit sufficit ad ↄcludēdū eā tā in p̄ᵃ q̄ꝫ in 3ᵃ: ⁊ nō opꝫ nisi minorē ↄuertere. ¶ Eodē mō opponi pōt de p̄ticulari negaᵃ que ꝑ oēs figuras ↄcludit̄: solū tñ ponit regulā ad ↄcludēdū eā i 3ᵃ fig̃ᵃ. ¶ Et dōꝫ ꝙ illa suffic̄ ad syll'andū illā vbiqꝫ. ꝺ 3ᵃ .n. figᵃ fit p̄ᵃ ↄuersa minore: ⁊ 2ᵃ ↄuersa vtraqꝫ.

Dubius **Adhuc** forte dubitaret aliqs de termis quos pōit. mediū eni vnū est q̄re inspectio medij dꝫ esse aliqd vnū sicut dicit iferi⁹: sed in terminis suis docet inspicere ad multa ⁊ eligere multa ꝑ medio: qꝛ docet sumere. f. g. c. ad syllogiçandū oē. e. eē. a. ¶ Et dōm ꝙ docet inspicere ad vnū fm rē ⁊ fm rōnē ⁊ cōparationem ad multa. qꝛ si ideꝫ fuerit. f. ⁊. c. syllogiçat̄ oē. e. eē. a. ⁊ alr nō: ⁊ ita cōueniens est eius inspectio.

Dubius **Cōsequēter** dubitabit̄ de idoneitate quā ponit in fine: qꝛ superius docuit sumere ↄ̄ñs subti ꝓximū ⁊ ꝓpriū. nūc āt docet accipe ↄ̄ñs subi vl'e maxīe ⁊ remotū: ⁊ ita vī repugnantia docere. ¶ Et dōm ꝙ superius docuit ↄ̄ñs subti absolute ⁊ in cōparādo illud ↄ̄ñs ad p̄dicatū: ita. s. ꝙ non sit ↄ̄ñs p̄dicati: dꝫ eni ita ↄsequi subm ꝙ nō p̄dicatū. h̄ aūt docet accipe ↄ̄ñs subti. qđ sit añs ad p̄dicatū ⁊ nō dicit repugnātia: qꝛ p̄us logt̄ de ↄ̄ñtib⁹ vlr: postea v̄o de ↄ̄ñtibus: que eadem manētia ↄsequit̄ ad añtiū ad predicatum.

PAlam aūt qm̄ per tres terminos ⁊ ꝑ duas ꝓpositiōes cōsideratio: ⁊ per p̄dictas figuras sylli oēs: mōstratur eni oi qdē. e. inee̅. a. qm̄ ei qđ est. c. ⁊ ei qđ est. f. idē sumit̄: h̄ aūt erit mediū: extremitates aūt. e. ⁊. a. fit eni prima figura: alicui aūt qm̄. c. ⁊. g. sumit̄ idē. hec aūt postrema figura: mediū aūt fit. c. g. nulli aūt. qm̄. d. ⁊. f. idem: fit aūt prima figura ⁊ media: nā prima qdem qm̄ nulli inest. a. Siquidē ↄuertit̄ priuatiua. f. aūt oi. e. media aūt. d. a. qdem nulli. c. aūt oi inest. Alicui aūt nō inee̅: qm̄. d. ⁊. g. ideꝫ fuerint: hec aūt postrema figura. nā. a. qdē nulli. g. ierit. e. v̄o oi. g. manifestū est ergo: qm̄ per p̄dictas figuras oēs sylli: ⁊ qm̄ nō eligendum: que sunt oib⁹ ↄsequentia: eo ꝙ nullus fiat syll's ex ipsis. Nam construere quidem oino: nō erat ex sequentibus: priuare aūt non ↄtingit per ea que oibus consequētia sunt: oportet eni huic quidem inesse: huic autem non inesse.

Data arte iueniēdi mediū ad vnūqđqꝫ ꝓpositū. in hac pte oñdit ei⁹ sufficiētiā. ⁊ oñdit ꝙ ois syllogism⁹ fit ad dicta pn̄ᵃ ispiciēdo: ⁊ nō ad alia. ⁊ diuidit̄ in 2ᵃˢ. in p̄ᵃ oñdit ꝙ ois syll's fit ꝑ dicta pn̄ᵃ. In 2ᵃ cū dicit (Manifestū ḡ.) manifestat ꝙ nullus syll's fit ꝑ alia p̄ᵃ in 2ᵃˢ. in p̄ᵃ oñdit ꝙ ois syll's sine mō fit ꝑ dicta pn̄ᵃ. in 2ᵃ cū dicit (Eodē aūt mō ⁊ in nec̄ijs.) ostēdit idē de syll'o qui est cū mō. p̄ᵃ in 2ᵃˢ. in p̄ᵃ oñdit ꝙ ois syll's ostēsiuus fit per dicta pn̄ᵃ. in 2ᵃ ꝙ ois syll's ex hypothesi est per dictā artē. ibi 2ᵃ (Eodeꝫ aūt mō ⁊ qui ad ipoſ'e.) p̄ᵃ in duas. in p̄ᵃ ostendit qđ dictū est de syll'o ostēsiuo penes sex vtiles inspectiones. in 2ᵃ cū dicit (Manifestuꝫ aūt qm̄ ⁊ alie.) ostendit ꝙ nō sunt inspectiōes alie vtiles. p̄ma hꝫ p̄ncipale ⁊ incidens. in p̄ncipali ostendit ꝙ ois syll's ostensiuus fit in aliqua trium figurarū per p̄ncipia dicta sic: ad oēm syll'm factum in tribus terminis ⁊ duabus ꝓpōnibus sufficiunt p̄dicta pn̄ᵃ. sed ois syll's ostēsiuus fit in aliqua figura per tres terminos ⁊ duas ꝓpōnes. ḡ ad oēm syll'm ostensiuū sufficiūt p̄dicta pn̄ᵃ. hui⁹ rōnis p̄mo signat maiorē. ⁊ h̄ est (Palā aūt qm̄.) 2ᵃ minorē. ⁊ h̄ est (Et per p̄dictas.) ⁊ cū dicit oēs sylli. itelligēdū est h̄ de ostēsiuo. 3ᵒ maiorē d̄clarat quasi per inductionē ⁊ ꝓcedit sic. p̄mo mā ifestat ꝙ si debeat syllogiçari vl'is affirmatiua h̄ erit per p̄mā figurā in ꝓpōnibus duab⁹ ⁊ trib⁹ terminis: qꝛ añs p̄dicati ⁊ ↄ̄ñs subti sunt vnū mediū. ⁊ h̄ est qđ dicit (Mōstrat̄ eni.) 2ᵒ declarat idē de particulari affirmatiua: ⁊ pꝫ. ⁊ h̄ est (Alicui aūt.) 3ᵒ manifestat idē de vl'i negatiua: qꝛ si debeat ↄcludi. nullū. e. eē. a. per mediū. d. f. h̄ pōt esse per scdaꝫ figurā sic. nullū. a. est. d. f. oē. e. est. d. f. ḡ nullū. e. est. a. vl' per p̄mā figurā si ↄuertatur maior: ⁊ significat ibi sicut significauit in precedētibus. qd p̄us hꝫ remouere. d. ab. a. qđ eꝯ. ita ꝙ nō imediate fit iste syll's. s. per primaꝫ figuraꝫ: sed mediāte ↄuersiōe maioris. ⁊ h̄ est (Nulli v̄o qm̄. d.) 4ᵒ manifestat ideꝫ de p̄ticulari negatiua. pꝫ. ⁊ h̄ est (Alicui aūt nō inee̅.) 5ᵒ ex ista inductione infert minorē dicens manifestū esse ꝙ ois syll's oñsiuus fit per aliquā triū figurarū: in tribus figuris: ⁊ duabus ꝓpōnibus. ⁊ h̄ est (Manifestū est ergo.) sequit̄ incidens in quo iuxta p̄habita remouet q̄dā inutilē ispectiānē medij ⁊ est. ꝙ nō dꝫ fieri inspectio ad tale qđ seq̄t̄ oia: ⁊ ꝑ tale mediū nō seq̄t̄ ↄ̄ affirmatiua: qꝛ nō seq̄t̄ si superi⁹ de aliquo dī vl'r ꝙ inferius dicat̄ de eodē. nec ēt ↄ̄ negatiua: qꝛ neutra p̄missaꝝ negatiua est accepto tali medio. ⁊ h̄ est (Et qm̄ non eligendum.)

¶ **Manifestū est aūt qm̄ ⁊ alie consideratiōes que sunt fm electiones inutiles sunt ad faciendum syll'm: vt si sequentia vtrinqꝫ eadeꝫ sint: aut que sequit̄. a. ⁊ que nō ↄtingit. e. inesse: aut rursum quecūqꝫ v̄o pōt̄e inee̅ vtrinqꝫ: nō eni fit syll's per hec: nam si sequētia sunt eadem vt h. ⁊. f. media fit figura: p̄dicatiuas hēns vtrasqꝫ ꝓpōnes. Si autē ea que sequitur. a. ⁊ que non contingunt. e. ⁊. h. prima erit figura: priuatiuam habens eam que est ad minorem extremitatem propositionuꝫ. Si aūt quecunqꝫ non ↄtingit vtrinqꝫ vt. d. ⁊. h. priuatiue vtreqꝫ ꝓpositiōes: vel in prima vel in media figura: sic autem nullo modo fit syllogismus.**

¶ Postq̄ꝫ ostēderat ꝙ oēs sylli ostensiui fiūt per pn̄ᵃ dicta fm inspectiones vtiles. h̄ oñdit ꝙ nō sunt alie ispectiones vtiles: ⁊ diuidit̄ in 2ᵃˢ. in p̄ᵃ remouet tres inspectiones penit⁹ iutiles. in 2ᵃ cū dicit (Palā āt ⁊ q̄ eadē.) remouet duas ispectiōes que q̄dāmō vtiles sunt: sꝫ nō ↄueniētes. In p̄ᵃ ꝓcedit sic. p̄ma nūerat tres inspectiones oino inutiles: ⁊ est p̄ma. Si ↄ̄ñs subti ⁊ p̄dicati fuerit idē. secūda si antecedens predicati ⁊ extraneū subti

sint idē: tertia. si extraneū vtriusqꝫ fuerit idē. ꝛ h̄ ē (Manifestū ēt.) 2° dat cām inutilitatis eoꝝ dicēs: ꝙ pᵃ inutilis: q2 ſm eā accipiunť ambe pmisse affirmatiue in 2ª figura. 2ª est inutilis: q2 ſm eā accipiť mioꝛ negatiua in pª figura. 3ª ēt: q2 ſm eā accipiunť ambe ꝓpōnes negatiue siue in 2ª figura siue i pª. ꝛ h̄ est (Nō eni fit sylls.)

¶ Palā aūt ꝙ ꝛ que eadē sūt medū ſꝫ ꝯsiderationē ꝛ nō que diuersa ꝯria: primū qdem: qm̄ medū gr̄a ispectio: mediū aūt nō diuersum: ſꝫ opꝫ idē sumere. Deide ꝛ in qbus accidit fieri syllm̄ eo ꝙ sumanť ꝯria: aut nō ꝯtingētia eidē ieē in p̄dictos oēs reducenť modos: vt si. b. ꝛ f. sint ꝯria: aut nō ꝯtigētia eidē ineē: erit eni bis sumptis sylls: qm̄ nulli. e. ierit. a. ſꝫ nō ex ipsis: ſꝫ ex p̄dicto mō. nā. b. a. qdē oi. e. ꝓ nulli ierit: q̄re neċe est idē eē. b. alicui. b. Rursum si. b. ꝛ g. nō ꝯtigat eidē ineē; qm̄ alicui. e. nō ierit. a. nā sic media erit figura: nā. b. a. qdē oi. g. ꝓ nulli ierit: q̄re neċe est. b. idē eē alicui eoꝝ que sūt. b. nā nō ꝯtigere. b. ꝛ. g. eidē ineē nihil differt: aut b. alicui. b. idē eē: oia eni sumpta que nō ꝯtigit e. ineē. Manifestū ḡ qm̄ ex istis qdē ispectiōibus nullus fit sylls: neċe est āt si. b. ꝛ. f. sint ꝯria: idē eē. b. alicui. b. ꝛ ꝑ hec fieri syllm̄. Accidit ḡ sic ispiciētibꝰ ꝯsiderare aliā viā neċiaꝫ: eo ꝙ qn̄qꝫ latet identitas eoꝝ que sunt. b. ꝛ. b.

¶ Consequēter remouet duas inspectiōes q̄dāmō vtiles: ſꝫ nō ꝯuenientes. ꝛ est pª: si ꝯñs p̄dicati ꝛ ꝯñs subti ꝯria fuerit siue extranea pōt syllogiçari vl'is negᵃ. 2ª ē: si ꝯñs p̄dicati ꝛ añs subti fuerint ꝯria pōt syllogiçari pticularis negᵃ. has ḡ inspectiōes remouet ꝑ duas rōnes. q̄ꝝ pª talis est. Ois ispectio ꝯueniēs ē ad aliqd vnū. ſꝫ dicte ispectiōes nō sūt ad aliqd vnū. ḡ nō sunt ꝯuenientes. huiꝰ rōnis p̄ ponit mediū. ꝛ h̄ est (Palā aūt.) 2° ondit illud sic. ispectio in ista arte est ad mediū: ſꝫ mediū est vnū ꝛ nō plura: q̄re inspectio ꝯueniēs est ad vnū. hꝰ rōnis ponit maiorē ꝛ miorē. ꝛ h̄ est (Primū qdē.) 2ª rō est talis. acceptis ꝯrijs p̄dicto mō nō fit sylls nisi alteꝝ ꝯrioꝝ sit ꝯñs p̄dicati ꝛ extraneū subti. ſꝫ acceptiōe ꝯria p̄dicto mō ꝯtigit latere: vtꝝ alteꝝ ꝯriū sit ꝯñs p̄dicati ꝛ extraneū subti. ḡ accipiētez ꝯria p̄dicto mō ꝯtingit latere vtꝝ fiat sylls vl nō. q̄re talis ispectio ꝯrioꝝ nō fit ꝯueniēs. hꝰ rōnis p̄ signat maiorē cū sua ondsiōe. 2° ifert ꝯnē ꝯsignādo miorē cū dic (Mediū ḡ.) signat aūt maiorē cū dic (Deide ꝛ qbꝰ.) deide ondit eā p̄ q̄ꝫᵐ ad pᵃᵐ duaꝝ ispectionū. 2° q̄ꝫtū ad 2ᵃᵐ. q̄ꝫtū ad pᵃᵐ sic: si. b. ꝛ. f. q̄ sunt ꝯña subti ꝛ p̄dicati fuerit ꝯria siue extranea ꝯtigit syllogiçare. nullū. e. eē. a. ſꝫ ñ ex ipsis ꝯrijs iquātū hꝰ. ſꝫ ex vno ꝯrioꝝ dōꝫ ꝙ est ꝯñs p̄dicati ꝛ extraneū subti. b. eni qđ est ꝯñs p̄dicati cū repugnet ei qđ est. f. repugnat ei qđ ē. e. q2 qcqd repugnat ꝯñti repugnat añti: ꝛ cū. b. repugnet ei qđ est. e. ꝯstat ꝙ ē aliqđ. b. ꝛ ita pꝫ ꝙ fit sylls ꝑ. b. qđ ē ꝯñs p̄dicati ꝛ extraneū subti. ꝛ nō ꝑ duo ꝯria. q̄lr āt fiat sylls ꝑ se pꝫ. ꝛ sic pꝫ quo ad pᵃᵐ ispectionē ꝙ ad ꝯria nō fit sylls nisi ſꝫ ꝙ vnū ꝯrioꝝ ē ꝯñs p̄dicati ꝛ extraneū subti ꝛ h̄ ē (Ut si. b. ꝛ. f.) Coiter vificat maiorē q̄ꝫtū ad 2ᵃᵐ ispectionē dicēs: ꝙ si. b. ꝛ. g. ꝯria sint: cū. b. sit repugnās ei qđ est. g. erit in pte repugnās ei qđ est. e. q2. g. ē aliqđ e. ꝛ qđ repugnat añti pro pte repugnat ꝯñti. q̄re. b. ē aliqđ eoꝝ que sunt. b. ꝛ ꝑ ꝑ h̄ syllogiçari pōt aliqđ. e. nō eē

a. ꝛ fiet prosylls in 2ª figura sic. oē. a. est. b. nullū. g. est. b. ḡ nullū. g. est. a. Deinde p̄ncipalis sylls in 3ª figura sic. nullū. g. est. a. oē. g. est. e. ḡ aliqđ. e. nō est. a. ꝛ sic pꝫ ꝙ syllogiçať per ꝯria ſm ꝙ hꝰ: ſꝫ per vnū illoꝝ extris ꝯñs p̄dicati ꝛ extraneū subti. dico ꝑ pte. ꝛ h̄ est idē ei qđ ē vnuꝫ ꝯrioꝝ eē añs subti ꝛ extraneū p̄dicati sicut pꝫ intuenti. ſꝫ sic nō exprimit in lr̄a: sed mō poⁱ. ꝛ h̄ est (Rursum si b.) Cōsequēter ifert ꝯnē. ꝛ h̄ est (Manifestū ḡ.) ꝛ addit intentionē minoris cū dicit (Accidit ergo.)

Dubitať forte de h̄ qđ dem̄ est ipm ostēdere sufficientiā sue artis seorsuꝫ in illis de mō ab illis q sunt ostēsiui ꝛ ex hypothesi: ex hoc enim vř ꝙ iste dr̄ie. ostēsiui ꝛ ꝑ ipose. nō sint imediate dr̄ie sylli. ꝛ si h̄: tūc demřatio quā fecit Ari. in p̄cedētibꝰ ad sufficiētiā figuraꝝ ondēdā est diminuta. ¶ Adhuc ex h̄ vř ꝙ sylls de mō neqꝫ ꝯtinebiť sub ostensiuo neqꝫ sub illo q est ex hypothesi: qđ est icōueniēs. ¶ Et dōm ꝙ tā sylls ostēsiuus q̄ꝫ sylls ex hypothesi pōt fieri sup ꝓpōnes de ieē ꝛ ꝓpōnes de mō. ꝛ si ꝯsiderenť ſꝫ ꝙ fuerūt l vtriusqꝫ sūt imediate dr̄ie sylli: ꝛ sic accipiunť supiꝰ in sufficiētia figuraꝝ onsa. pōt ēt vterqꝫ ꝯsiderari vt tm̄ factꝰ in ꝓpōnibꝰ de ieē: ꝛ sic ꝯsiderat hic cū ostēdit p̄mo sufficiētiā sue artis in syllō ostensiuo ꝛ syllō ex hypothesi super ꝓpositiones de inesse. 2° sup ꝓpōnes de mō. Dubiū · 2°

Cōsequēter q̄riť cū duplex sit dispō foꝛalis in syllō. s. modus: ꝛ figura: ꝛ sunt inutiles ispectiōes ꝯtra modū: q̄re nō sūt alie inutiles peccātes ꝯtra figurā. ¶ Et dōꝫ ꝙ h̄ est: q2 due ꝓpōnes facte in tribus terminis per situ terminoꝝ ex necessitate determinant figuram: sed nō de necessitate determinant modum. ꝛ si abesset figura nulla esset dispō ad syllm̄: ꝛ ideo q̄ꝫtum ad figuram nulla inspectio. Dubiū

Alterius forte q̄reť cū ad moduꝫ exiganť duo. s. q̄litas ꝛ q̄ꝫtitas: ꝛ sūt q̄dā ispectiōes inutiles peccātes ꝯtra q̄litatē. q̄re nō sunt silr aliq̄ peccantes ꝯtra q̄ꝫtitatez. ¶ Et dōm ꝙ h̄ est: q2 collō ꝯñtis ad añs ꝛ eꝫ ꝛ extremoꝝ adinuicē facit semꝑ vlez ꝓpōnē: vň per ispectionē ad illa de neċio sumunť vles ꝓpōnes nisi ꝯuertanť. ſꝫ dū pōt accipi ꝓpō vl'is nō fit peccatū circa modū penes q̄ꝫtitatē: ꝛ iō nulla inspectio ad añtia ꝛ ꝯñtia extranea quo ad q̄ꝫtitatē ꝓpositionū nisi ꝯuertantur ꝓpōnes: quo ad qualitatē aūt peccant aliq̄: sicut pꝫ. Dubiū

Cōsequēter dubitabiť de vna inutiliū ispectionū: illa. n. q̄ sumit añs p̄dicati ꝛ extraneū subti vř eē vtilis sic. nullū. e. b. est. e. oē. e. b. ē. a. ḡ aliqđ. a. nō est. e. ¶ Et dōꝫ ꝙ h̄ mō vtilis est. s. ad syllogiçādū subꝫ de p̄dicato: ſꝫ nō est vtilis ad syllogiçādū p̄dicatū de subto. s. a. de. e. q2 ꝯ ꝯuerti nō p̄t cū sit pticularis negᵃ: ꝛ iō reputat Arꝫ. talē ispectionē inutilē. ¶ Adhuc q̄ri pōt q̄re Arꝫ. remouet duas ispectiōes q̄ sūt ad ꝯria: cū in lr̄a ꝯcedat ipsas vtiles eē. ¶ Et dōꝫ ꝙ nō remouet ipsas eē vtiles: ſꝫ eē ꝯueniētes. nō sūt eni ꝯuenienter assignate cū possit latere an ꝑ illas fiat sylls sic ostēdit. ¶ Sꝫ ꝯtra videť ꝙ ꝯueniētes sint sic. si oppoᵐ de opposito ꝛ ꝓpoᵐ de ꝓposito: ſꝫ ispicere ad mediū vnuꝫ ꝛ ad ꝯria media opponunť. silr syllogiçare ꝯnē negᵃᵐ ꝛ ꝯnē affirᵃᵐ. cū ḡ affirᵃ ꝯ syllogiçeť ꝑ inspectionē ad vnū. negᵃ syllogiçabiť ꝑ ispectionē ad plura alia ꝯria. ¶ Adhuc affirᵃ ꝯ syllogiçať per aliqd ꝯueniēs vtriqꝫ extremoꝝ. ḡ per oppositū vt videť negatiua syllogiçari dꝫ per illud qđ differt ab vtroqꝫ: q̄re vel accipieť id qđ est extraneū vtriqꝫ ad syllogiçādū negᵃᵐ. vel accipieť aliqd ꝯueniēs miori ꝛ dr̄ns a maiore. vl aliqd ꝯueniēs maiori ꝛ differēs a miore. sic. n. accipieť dr̄ntia vtriusqꝫ extremitatis ad alterā: ꝛ ita syllogiçať negatiua ꝯ inspiciēdo

ſpiciendo ad multa que ſunt ꝯtraria. Et dōm ꝙ oīs concluſio ſyllogiçat̄ per inſpectionē ad vnū ſicut vult Ar. ¶ Ad pᵐ obiectū dōm ꝙ illa ꝯſideratio inutilis eſt: cū ſub vno oppoſitoꝝ ex pte vna ꝯtinet̄ vtrūqꝫ oppoſitoꝝ. ex parte affirmatiua. verbi grā. mortale ꝯtinet ſub ſe rationale ꝛ irrōnale: ꝛ ideo nō valet. ſi rōnale ꝛ irrōnale ſunt oppoſita mortale ꝛ imortale: ꝛ oē irrōnale eſt mortale. ḡ oē rōnale eſt imortale. Silr aūt eſt ī oppoſito: qꝛ tā ꝯclō affirmatiua ꝙ̄ negatiua ꝯcludit̄ per īſpectionē ad mediū: ꝛ ita ſub vno oppoſitoꝝ ex pte vna ꝯtinetur vtrūqꝫ oppoſitoꝝ ex pte altera. ¶ Ad zᵐ dōm ꝙ nō valet ſi affirmatiua ſyllogiçat̄ ꝑ aliqd ꝯueniens vtriqꝫ extremoꝝ ꝙ negatiua ſyllogiçet̄ ꝑ aliqd differēs ab vtroqꝫ. neċe eſt enī ſi dꝫ ꝯcludi extremū de extremo ꝑ mediū ꝙ ipm vni ꝯueniat ad minus: ſicut ṗus habitū eſt.

Odem aūt mō ſe hn̄t ꝛ qui ad ipoſſe deducūt ſylli oſtenſiui: nā ꝛ ipſi fiūt per ſequētia: ex qbꝰ ꝯñs eſt vtrūqꝫ ꝛ eadē ꝯſideratio in vtriſqꝫ: nā qd̄ mō ſtrat̄ oſtenſiue ꝛ per ipoſſe eſt ſyllāre ꝛ ꝑ eoſdem terminos: ꝛ qd̄ per ipoſſe ꝛ oſtenſiue: vt qm̄ .a. nulli .e. ineſt: ponat̄ enī alicui īeſſe. ḡ qm̄ b. oī .a. a. āt alicui .e. ꝛ .b. alicui .e. inerit: ſꝫ nulli īerat. Rurſuꝫ qm̄ alicui īeſt. Si .n. nulli .e. īeſt a. e. aūt oī .g. nulli .g. inerit .a. ſed oī inerat. Silr aūt ꝛ in alijs ꝓpoſitis. ſempꝫ enī erit in oībꝰ per ipoſſe oſſio ex ſequētibꝰ: ꝛ qbꝰ eſt ꝯñs vtrūqꝫ: ꝛ in vnaquaqꝫ ꝓpōne eadē ꝯſideratio: ꝛ oſſiue volētis ſyllāre ꝛ ad impoſſe deducere: nā ex eiſdē termis vtreqꝫ demſ̄rationes: vt ſi oſtēdit̄ nulli .e. īeē .a. qm̄ accidit ꝛ .b. alicui .e. īeē: qd̄ eſt ipoſſe. Si ſumptū ſit .e. qdē nulli .a. aūt oī ineē b. manifeſtū qm̄ nulli .e. īerit .a. Rurſuꝫ ſi oſſiue ſyllogizatū fuerit .a. īeē nulli .e. ponētibꝰ īeē ꝑ ipoſſe mōſtrabit̄ nulli īeē. Silr aūt ꝛ in alijs. In oībꝰ enī neċe eſt eoſ qui ꝑ ipoſſe cōem aliquē ſumere terminū: aliū a poſitis ad quē erit ſyllꝰ mēdacij: q̄re cōuerſa ea ꝓpōne altera aūt ſilr ſe hn̄te oſſiuus erit ſyllꝰ per eoſdē terminos.

In parte iſta oſtēdit Ar. oēm ſyllm ex hypotheſi fieri īſpiciēdo ad dicta ṗncipia. ſ. añtia ꝛ ꝯñtia extnea. ꝛ diuidit̄ in duas. in ṗᵃ oſdit h̄ de ſyllo ex hypotheſi q eſt ad ipoſſe. in zᵃ cū dic̄ (In alijs āt ſyllis.) oſdit idē de alijs ſyllis ex hypotheſi. ṗᵃ hēt ṗncipale ꝛ īcidēs ibi (differt aūt oſſiuus.) in ṗᵃ oſdit oēꝫ ſyllm ducēteꝫ ad ipoſſe fieri iuxta dicta ṗnᵃ: ſic. oē qd̄ demōſtrat̄ oſſiue demſ̄rat̄ ꝑ ipoſſe ꝛ in eiſdē termis ꝛ eꝯ. ſꝫ oīs ſyllꝰ oſſiuus fit ꝑ dicta ṗnᵃ vt ṗus oſſum eſt. oīs ſyllꝰ qui eſt per ipoſſe fit ꝑ dicta ṗnᵃ. huius rōnis ṗ ponit ꝯnē: ꝛ h̄ eſt (Eodē āt mō.) ꝛ aſſignat miorē cū dic̄ (oſſiuus.) zᵒ ponit maiorē: ꝛ ṗ ponit: ꝛ h̄ eſt (nā qd̄ demſ̄rat̄.) oſtēdit aūt maiorē ṗmo declarādo quō aliqd ſyllogiçat̄ ꝑ ipoſſe. zᵒ quō idē demſ̄rat̄ oſſiue ꝛ in eiſdē termis cuꝫ dicit (vt ſi e. oſſum eſt.) in ṗᵃ ꝓcedit ſic. ṗ docet quō vlis negatiua demſ̄rat̄ per ipoſſe ſic ſi debeat denoiari. nullū .e. eē .a. accipiat̄ oppoᵐ cū aliquo noto ꝛ ꝯcludit̄ ex eis manifeſte falſuꝫ ſic. oē .a. eſt .b. illud eſt manifeſte veꝝ. aliqd̄ .e. eſt a. h̄ eſt hypotheſis. ergo aliqd̄ .e. eſt .b. ſed h̄ eſt manifeſte falſuꝫ. ſit ita. q̄re hypotheſis eſt falſa. ꝛ ita eiꝰ oppoſitū eſt veꝝ. ſ. nullū .e. eſt .a. ꝛ h̄ eſt (vt qm̄ .a.) zᵒ idē docet de ꝑticulari affirmatiua. ſi enī oſdi debeat aliqd̄ .e. eſſe a. accipiat̄ oppoſitū cū aliquo noto ſic. nullū .e. eſt .a. oē g. eſt .e. ergo nulluꝫ .g. eſt .a. ſit h̄ falſum. q̄re hypotheſis falſa: ꝛ oppoſitū veꝝ. ſ. aliqd̄ .e. eſt .a. ꝛ h̄ ē (rurſuꝫ qm̄.) 3ᵒ ꝯcludit vlr ſic eē in oī ꝓpōne demſ̄randa. vbiqꝫ enim idē modus eſt ꝛ in oībꝰ īſpiciat̄ ad añtia ꝛ ꝯñtia ꝛ extnea ſiue demſ̄ret̄ oſſiue ſiue ducat̄ ad impoſſe: ꝛ h̄ eſt (Silr aūt ꝛ in alijs.) Cōſequēter docet q̄lr eadē ꝯclō ſyllogiçat̄ oſſiue in eiſdē termis: ꝛ ꝓcedit ſic. ṗ dicit ꝙ cū oſſa fuerit h̄ ꝯclō. nullū .e. eſt .a. ꝑ ipoſſe ducēdo ad h̄ incōueniēs ꝙ aliqd̄ .e. ſit .b. pōt eadē ſyllogiçari oſſiue ſi accipiat̄ oppoſitū falſe ꝯnis pro minore ſic. oē .a. eſt .b. nullū .e. eſt .b. ergo nulluꝫ .e. eſt .a. ꝛ ecōuerſo. ſi accipiat̄ oppoſitū huius vere ꝯnis pro hypotheſi cū maiori ꝓpōne poterit idē ſyllogiçari ꝑ ipoſſe ſicut dcm̄ eſt: ꝛ h̄ eſt (Ut ſi oſſum eſt.) zᵒ docet ſilr eē in alijs. eſt enī vlis regula ꝙ accepto oppoſito ṗncipalis ꝯnis cū aliquo vero ad ipoſſe ducet̄. ꝛ ita oſdit̄ ꝓpoſitū per impoſſe. accepto aūt oppoſito ꝯnis ſylli ad ipoſſe que eſt manifeſte falſa cuꝫ eodē vō ſyllogiçat̄ ꝓpoſitū oſſiue. vñ ſyllꝰ oſtenſiuus ꝛ ſyllꝰ ad ipoſſe cōicant vnā ṗmiſſaꝝ ꝛ vterqꝫ accipit oppoſitū ꝯnis alterius: ꝛ h̄ eſt (Silr aūt ꝛ in alijs.)

¶ Differt aūt oſſiuus ab eo qd̄ ad impoſſe: qm̄ in oſtenſiuo qdem ſ̄m veritateꝫ ambe ponunt̄ ꝓpōnes: in eo aūt qd̄ ad ipoſſe: falſa vna. hec ergo erunt magis manifeſta per ſequentia qn̄ de impoſſibili dicemꝰ: nūc aūt intm̄ nobis ſit manifeſtum: qm̄ ad hoc perſpiciendū: ꝛ oſtēſiue volētibus ſyllogizare ꝛ ad impoſſe deducere.

¶ Seqtur īcidēs. qꝛ enī iā ſignificauit ꝯueniētiam ſylli oſſiui ad ſyllm ad ipoſſe: ne putes ꝙ penitꝰ idē ſint: h̄ remouet dicēs: ꝙ differūt in h̄ ꝙ oſſiuus accipit vtrāqꝫ ꝓpōnē veraꝫ. ſyllꝰ aūt ad ipoſſe accipit alterā falſam: ꝛ erūt manifeſtiora que nūc dicunt̄ ꝑ ea que dicent̄ in zᵒ huiꝰ. nūc aūt tm̄ itēto eſt ꝙ oīs ſyllꝰ fit ꝑ īſpectionē ad añtia ꝛ ꝯñtia ꝛ extnea: ꝛ attēdēdū eſt h̄ ꝙ Ar. vult ſyllꝫ oſſiuum rē hr̄e vtrāqꝫ ṗmiſſaꝫ verā. in h̄ enī excludit ſyllꝫ ex falſis a ſyllo oſſiuo: ꝛ h̄ ē (Differt āt oſſiuus.)

¶ In alijs aūt ſyllis qui ſunt ex hypotheſi vt qcūqꝫ ſ̄m trāſumptionē aut ſ̄m q̄litatē in ſubiectis nō in priorībus ſed in trāſumptis erit cōſideratio. modus aūt īſpectionis idē. Cōſiderare autē opꝫ ꝛ diuidere quot modis ſunt qui ex hypotheſi. monſtrat̄ ergo vnaqueqꝫ ꝓpōnuꝫ ſic. Eſt autē alio mō ſyllogizare hoꝝ: vt vlla ꝑ particularis īſpectione ex hypotheſi. Si enī .e. ꝛ .g. eadē ſunt: ſolū aūt .g. ſumat̄ .e. ſi ineē oī .e. inerit .a. ꝛ rurſuꝫ ſi .e. ꝛ .d. eadē: de ſolo aūt .g. ṗdicet̄ .e. qm̄ nulli .e. inerit .a. vt manifeſtū eſt.

¶ Cōſequēter oſdit ꝙ alij ſylli ex hypotheſi ab eo q eſt per ipoſſe fiūt īſpiciēdo ad dicta ṗncipia. ſ. añcedentia ꝛ ꝯñtia ꝛ extnea: ꝛ ꝓcedit ſic. ṗ dicit ꝙ oēs ſylli alij ex hypotheſi ſic fiūt vt ſylli ex hypotheſi q ſunt ſ̄m trāſumptionē ꝛ q ſunt ſ̄m q̄litatē in ſubſtātijs: ꝛ ſit in his īſpectio ſ̄m artē ṗdictā nō q̄tum ad ṗncipales ꝯnes: qꝛ ipe ex hypotheſi accepte ſunt. ſꝫ q̄tum ad ꝯnes a qbꝰ redimus ſupꝑ ṗncipales ꝯnes. tales enīꝫ ſyllogiçate ſunt: ꝛ h̄ eſt (In alijs aūt ſyllis.) Scd̄o dicit ꝙ ad h̄ aliter ſyllogiçat̄ aliqd ex hypotheſi: vt qn̄ ſyllogiçat̄ ꝑ regulas que

docet syllogiçare particularem cū hac hypothesi φ acci
cipiaꝛ anñcedens subiti ↄuertibile ei: vt si debeat syllogi
çari oē.c.esse.a.ꝛ accipiaꝛ anñcedēs vtriusqꝫ idē.s.c.g.si
h anñcedēs.g.ↄuertaꝛ ei qđ est.c.nō solū pticularis: sꝫ ēt
vlis ↄclīo syllogiçari pōt sic.oē.c.g.est.a.oē.c.est.c.ergo
oē.c.est.a.silr syllogiçaꝛ vlis negatiua si idē sit anñcedēs
subiecti ēꝛneum pdicati: hoc supposito φ anñcedens sub
iecti sit ↄuertibile subito: ꝛ h est (Est aūt alio modo.)

¶ Eodē aūt modo ꝛ in necīis: ꝛ in ↄtigētibus:
nam eadē ↄsideratio ꝛ per eosdē terminos or
dine ↄtingētium inesse syllm. Sumendū aūt
ꝛ in ↄtingētibus: ꝛ que non sunt possibilia aut
inesse: est enim: qm̄ ꝛ per hoc fit ↄtigentis syl-
logismus. Silr autem se habebit madalena: ꝛ
in aliīs predicamentis. sal. te. bon.

¶ Postq̄ ostēsuꝫ est syllm sine mō fieri inspiciendo ad
predicta pncipia idē manifestat h de syllogismo qui est
cum mō dicens φ in syllogismo de necīo ꝛ contingenti
eodē modo inspiciendum est ad anñcedentia ↄñtia ꝛ ex-
tranea sicut in syllogismo de inesse. ex eisdem enim ter-
minis ꝛ eodē modo ordinatis nisi φ supaddiꝛ modus:
fit syllogismus de inesse: ꝛ sylls de modo: ꝛ dicit φ opor
tet adhuc accipe ↄtingens sicut acceptum est in genera-
tione sylloꝝ de ↄtingenti. s. pro eo qđ est non necīum: ꝛ
addit φ eodē modo est de oī syllogismo in quolibet mo
do predicandi. ois enim fit inspiciendo ad anñcedentia
ꝛ ↄñtia ꝛ extranea: ꝛ h est (Eodem aūt modo.)

Manifestum ergo quoniam nō soluꝫ
possibile est per hanc viam fieri oēs
syllos: sed ꝛ per aliam impossibile.
omnis enim sylls ostensuꝫ est: qm̄
per aliquā predictaꝝ figuraꝝ fit: has autē non
contingit per aliam constitui: q̄ꝫ per consequē-
tia: ꝛ qbus consequens est vnūquodqꝫ ex his
enim ppositiones ꝛ mediī assumptio: quare
nec syllogismum possibile fieri per alia.

Postq̄ ondsum est φ ois sylls fit p dicta pn° ꝛ per
dictā artē. hic ondit φ nullus fit per artē
aliā: ꝛ diuidiꝛ in duas. in p° ostendit ppositum. in 2° con
cludit correlarium ibi (Ergo methodus.) In prima sic
procedit. pmo ppoit ↄnem: ꝛ h est (Manifestū ergo.)
2° ostendit eam sic. ois syllogismus est per aliquā trium
figuraꝝ vt ostensuꝫ est: sed nullus syllogismus alicuius
trium figuraꝝ fit nisi per artem pdictam. ergo huius ra
tionis pmo ponit maiorē: ꝛ h est (Ois enim sylls.) Se-
cundo minorē: ꝛ h est (Has aūt contingit.) Tertio in-
fert ↄclusionem: ꝛ h est (Quare nec syllogismum.)

¶ Ergo methodus qdē eadē est ꝛ circa phiam
ꝛ circa artem quālibet ꝛ disciplinam. oportet
eni que isfit circa vnū quodqꝫ colligere: ꝛ his
q̄ plurimum abundare: ꝛ hoc per tres termi-
nos ↄsiderare destruētem qdem sic: ↄstruentē
ꝟo sic: ꝛ fm veritatem: ex his que fm veritatē
descripta sunt inesse: ad dialecticos autē syllo
gismos: que sunt fm opinionē. Principia aūt
syllogismoꝝ vlr dicta sunt: ꝛ qūo se habeant:
ꝛ qūo opꝫ ingrere ea q̄tenus non inspiciamus
ad oia ea que dicta sunt: neqꝫ ad eadē ↄstruen-
tes ꝛ destruentes ab omnibus: aut aliquibus
sed ad pauciora: aut ad determinata.

¶ Consequēter ↄcludit correlariuꝫ inde manifestū. ex q̄
eni per artē predictā fit ois syllogismus. sylls aūt est in-
strumētū ad vsum ois doctrine ꝛ ois disciplinē: ↄcludit
φ eadē est ↄsideratio generalis ad syllogiçandum in oī
scia ꝛ doctrina. semp enim ↄsiderādum est ad anñceden
tia ꝛ ↄñtia ꝛ extranea. in diuersis tñ sciētiis diuersus est
modus spālis hui° ↄsiderationis: ꝛ opꝫ alr ↄsiderare vo
lenti ↄstruere: ꝛ alr volenti destruere: ꝛ per hāc ↄsidera-
tionem accipiēde sunt ppōnes necīe in demōstratiuis:
ꝛ pbabiles in dialecticis: ꝛ h est (Ergo methodus.) ꝛ i-
tellīgo ibi per phiam metaphysicā: per artē scias rōna-
les: ꝛ per disciplinas q̄drimales scias ꝛ nāles. Cōsequen
ter epilogat dicēs: φ iā dicta sunt pncipia vlia sylloꝝ ꝛ
qūo se hēant: ꝛ qūo opꝫ ea accipe: ꝛ addit huius cām di-
cens. φ h determinata sunt vt nō fiat inspectio ad oia
indifferēter: qm̄ syllogiçaꝛ aliqua ↄclusio: sed ad quedaꝫ
pauca ꝛ determinata: vt etiā non fiat inspectio ad eadē
ↄstruendo ꝛ destruendo: vel syllogiçando vle vel parti-
culare. sed vt patet ad que inspiciendū indeterminate
in omni ↄne ↄcludenda siue vli: siue pticulari: siue affir
matiua: siue negatiua: ꝛ h est (Pricipia aūt sylloꝝ.)

Dubitatur hic de eo qđ dicit φ oē demōstratiū ostēsiue pōt demōstrari per impole Dubiū
ꝛ eꝫ. p° enim pncipia si negata fuerint demonstrari pos-
sunt per impole: non tñ ostēsiue: eo φ ois ostēsiua demō-
stratio est ex simplr poib°: primis pncipiis nō sunt ali-
qua priora. ¶ Et dōm φ demrātio pōt accipi ppe fm Re°
φ est sylls faciens scire rē per cām: ꝛ de tali nō itelligit
Ar. sꝫ de tali pcedit oppositio: vel pōt accipi cōiter pro
oī syllogiçatione ostēsiue: ꝛ sic loqtur hic: ꝛ sic ↄtigit de-
mōstrare pma pncipia ostēsiue. facta enī demrātione per
impole si accipiaꝛ oppositū false ↄnis cuꝫ nō accepto in
syllo ad ipole syllogiçabiꝛ ostēsiue nō p eāꝫ sꝫ per syllm.

Cōsequenter queriꝛ de eo qđ dr̄ φ in syllo per impole opꝫ accipere medium tm̄
aliū ab extremis ↄnis pbāde per ipole sicut in ostēsiuo. h
enim videꝛ falsuꝫ sic: syllogiçeꝛ nullum c.eē.a. ostēsiue
sic. oē.a.est.b. nullū.c.est.b. ergo nullū.c est.a. h accipiꝛ
aliqđ mediū ab extremis. s. b. deinde ostēdaꝛ idem per
impole sic. oē.a.est.b. quoddā.c.est.a. ergo qđdam.c.est
b. sed hoc est falsuꝫ. ergo hypothesis falsa. g ꝛc. in h syl-
logismo mediuꝫ est hoc ipm .a. sed .a. est vnū extremoꝝ
ↄnis pbāde. non aūt in syllo ducēte ad ipole: cuius op-
positū dixit. ¶ Et dōꝫ φ alius est sylls per ipole ꝛ sylls
ad ipole. sylls enim ad impole est qui accepto opposito
eius qđ pncipalr intendit: vt manifeste noto syllogiçat
impole. sylls aūt per impole est qui ex falsitate ↄnis cō
cludit hypothesim eē falsam: ꝛ ita ppositū esse veꝝ. Di-
cendū igiꝛ φ sylls ad impole non sumit mediuꝫ aliqđ
ab extremis ↄnis pbande: sicut ostēsum est: nec est idē
mediū ipsius ꝛ sylli ostensiui. sylls aūt per impole acci-
pit idē pro medio qđ sylls ostēsiuus. mediū enim sylli
ostensiui est .b. ꝛ sylls per ipole ad .b. terminatū syllogi-
çat ppositū. ¶ Dōm igiꝛ φ sylls per impole accipit ter
minū aliū ab extremis ↄnis pbāde. s. cūdē queꝫ ꝛ sylls
ostēsiuus: ad quē. s. terminū mediū fit sylls mendacii. s.
sylls ducens ad impole. sylls autē ad impossibile ↄclu-
dit falsum terminatū ad illuꝫ terminū qui mediū erat
in syllogismo ostēsiuo. vbi gr̄a in pdicto exemplo .a.

Cōsequenter forte dubitatur de eo qđ dixit syllogismū ex hypothesi qui fit fm Dubiū
trāsumptionē termini fieri per pncipia dicta. ois enim
syllogismus

syllogismus ex hypothesi est ſm trāsumptionē:qꝛ vide
tur ꝙ in oi fiat sylls ad ꝯnem non ꝑncipalē:ꝛ ab illa vl
terius trāsumptio ad ꝯnez ꝑncipalē. Et queriꝭ etiā qd
intēdit per syllm ex hypothesi factū ſm q̄litatē in sub
2° stātys. ¶ Adhuc cū due sint ꝯnes ꝑmi sylli ex hypothe
si ꝛ frequēti⁹ ad ꝑmā illaꝝ fit sylls ꝛ nō ad 2^m. q̄re quo
ad ꝯnem ꝑmā inspiciēdū est ſm dicta ꝑncipia ꝛ nō quo
Ad p^m ad 2^m:cui⁹ oppositū dicit. ¶ Ad p^m dōm ꝙ trāsumptio
pōt dici cōiter vbiqꝫ fit trāslatio ab vno ad aliud:vt ad
ꝯnem non ꝑncipaliter intētam ad ꝯnem ꝑncipalr itē
tā:ꝛ sic ꝓcedit obiectio:sed sic nō loqtur hic.aliter aūt
accipiꝭ trāsumptio ab aliquo magis noto ad minus no
tū ſm ꝙ fit locus a trāsumptione:ꝛ sic dr̄ hic aliqs esse
sylls ex hypothesi:qui fit per trāsumptionē ꝛ est ille so
lū qui fit per locū a trāsumptione a magis noto ad mi
nus notū.ꝛ sic nō ois sylls ex hypothesi fit per trāsum
Ad 2^m ptionē. ¶ Ad aliud dōꝫ ꝙ sylls ex hypothesi dr̄ eē ſm
q̄litatē in subys. vbi rō syllaꝭ hitudo vel aliq̄ hō dis
positio inter extremū ꝑncipalis ꝯnis:ꝛ ꝯnē illā a qua tē
dimus sup ꝑncipalez ꝯnē per quā dispōnē ex hypothesi
ꝯcludim⁹ ꝯnē ꝑncipalē ex ꝯne nō ꝑncipali ꝑus syllata.
hoc aūt accidit in loco a siꝲi a ꝓportione a maiori a mi
nori a casibus a ꝯiugatis ꝛ ꝯsilib⁹. Et 3^m soluiꝭ ꝑ hoc ꝙ
ꝯclō ex hypothesi prior est ſm intētionē ꝛ ad illā nō in
Dubiū spiciēdū ſm dicta ꝑncipia:qꝛ nō syllaꝭ sed ad reliquā.

Adbuc forte dubitaret aliqs. q̄re nō ostēdit syllm
ex falsis ꝛ circularē ꝛ ostēsiuū:ꝛ illum qui
est ex oppositis fieri per dicta ꝑncipia:sicut illū qui est
ad impole. ¶ Et dōm ꝙ sylls ex falsis quodā mō ostē
siuus est si extēdaꝭ nomē sylli ostēsiui:qꝛ ex duab⁹ ꝑmis
sis vnū tm̄ ꝯcludit.circularis etiā ostēsiuus est q̄tuꝫ ad
vnūquēqꝫ syllm existē in ipso seorsum. ꝯuersiuus autē
ꝛ qui est ex oppositis ꝯtinētis sub syllo per impossibile
cōiter dicto:ꝛ ita sufficiēter pꝫ de oibus his:ꝙ fiant per
principia dicta per ea que ipse determinat.

Dubiū Alterius forte dubitabiꝭ de eo qd dicit hāc artez
cōem esse ad oēm sciam ꝛ ad oēm ꝓpo
situ terminādū.dicit enim ꝑ topicoꝝ.ꝙ nō est querēda
methodus vlis in oib⁹:eo ꝙ si aliqua talis ratio eēt in
2° utilis eēt ꝛ īcerta. ¶ Adhuc in ꝑ elēchoꝝ dicit ꝙ q̄uis
oia vnius generis eēnt:nō tn̄ pole est oia sub eisdē esse
3° ꝑncipys:q̄re nō erūt eadeꝫ ꝑncipia ad oēs scias. ¶ Ad
huc si per hāc artē ꝯtigit inuenire ꝓpōnes nec̄ias in de
terminatiuis ꝛ ꝓbabiles in dialecticis: vt ipse dicit in
lr̄a:supfluūꝫ est docere inuētionē demōstratiuaꝝ ꝓpō
Ad p^m num in lib⁹ post^rū vel dia^cor in top. ¶ Ad p^m dōm ꝙ per
artē hic habitā accipiendū est mediū syllogisticū cōi
ter ad terminādū accidēs vel genus vel ꝓpriū vel dif
finitionē.per artē aūt in topicis habitā accipienduꝫ est
mediuꝫ ad terminādū accidēs ex ꝓprys accn̄tis:ꝛ me
diū ad terminādū genus ex appropatis ipsi generi:ꝛ sic
de alys.ars aūt top.addit supra artē istā inspectionē ad
ea que appropriata sunt vnicuiqꝫ ꝑdicato:ꝛ sic loquitur
Arꝭ.in topicis dicens.ꝙ nō est querēda methodus vlis
ad oia ꝑdicata.s.que fit ex appropatis vnicuiqꝫ illoꝝ:ꝛ
per ꝓpa vnicuiqꝫ demōstrās illoꝝ vnūqdqꝫ.hic autez
vult vnam eē methoduꝫ vlēꝫ oib⁹ que ꝯsideret ꝑncipia
cōia ad vnūqdqꝫ ꝛ non descēdat ad ꝓpriā ꝛ spālē nām
Ad 2^m vniuscuiusqꝫ. ¶ Ad 2^m dōꝫ ꝙ h̄ qd dicit in elenchis hꝫ
intelligi de ꝑncipys ꝓprys demonstrationū:nō aūt de
cōibus.cōia eni ꝑncipia eadē sunt apud oēs scias. ꝓpa
aūt eadē eē est ipole:sicut ondiꝭ in ꝑ posterioꝝ.hic aūt
Ad 3^m loqꭲ de ꝑncipys cōissimis syllogisticis. ¶ Ad 3^m dōm:
ꙮ per artē istaꝫ habeꝭ modus cōis accipiendi ꝓpōnes
nec̄ias ꝛ ꝓbabiles:qui manet idē in generali apd dia^tos

ꝛ demonstratiua.modus tn̄ specialis ꝛ diuersus habet
ex nec̄itate supaddi accipiendo ꝓpōnes ꝓbabiles ꝛ de
monstratiuas:ꝛ isti modi differentes ꝓciales determī
nantur in topicis ꝛ posterioribus:ꝛ ita nō superfluit ars
inuenta data in posterioribus ꝛ in topicis.

Secūdum aūt singulum eligere coꝛuꝫ
que sunt vt de bono ꝛ disciplina spe
cialia aūt in vnoquoqꝫ sunt plura: qꝛ
principia qdem que sunt circa singu
laria: ꝛ que expimenti est tradere:dico autē vt
astrologiā quidē expientiam astrologice disci
pline:sumptis eni sufficienter apparētibus sic
sunt astrologice demōstrationes. Silr aūt cir
ca aliam qualibet se hēt ꝛ artem ꝛ disciplinaꝫ.
Quare si sumanꭲ que insunt circa singula:no
strū est iam demōstrationes ꝓpte declarare:
si eni nihil ſm hystoriā omittaꭲ:eoꝝ que subti
liter ꝛ vere isunt rebus hēbimus:de oi cuius
qdē est demīratio hanc iuenire: ꝛ demōstrare.
cuius aūt nō nata est demīratio hec facere:ma
nifestuꝫ vlr ergo qūo oportet ꝓpōnes eligere:
pene dictum est. studiose aūt pertransiuimus
in eo negocio quod circa dialecticam est.

Postq̄ determinauit viaꝫ accipiēdi ꝑncipia cōia
ꝯñter determinat viā accipiendi ꝑncipia
ꝓpria breuiter expediens se:qꝛ in fine posterioꝝ de via
in ꝑncipys cōplete est determinaturus:ꝛ ꝓcedit sic. ꝑ di
cit ꙮ diuerse sunt ꝯsiderationes ad ꝓpria ꝑncipia inuesti
ganda circa vnūqdqꝫ. ꝛ intēdit ꝙ via in ipsa fit per sen
sum.sed qꝛ ex multis sensib⁹ fit vna memoria:ꝛ ex me
moria multiplicata fit expimētuꝫ: ꝛ ideo dicit ꝙ ꝓpria
ꝑncipia circa vnāquāqꝫ sciaꝫ expimēto accipiunꭲ: ꝛ ostē
dit iductiue dicēs:ꝙ ꝑncipia astro^cā inuēta sūt per expe
riētiā in ea:que silr est in oi arte ꝛ disciplina:ꝛ h̄ est (ſm
singulū aūt.) 2° ꝯcludit ex hoc ꝙ ꝓpria inuēta per arteꝫ
hic tradita ordinādā sunt in syllo ꝛ demōstratione.per
artē enim istā est manifestare vtꝝ mediū inuētum cō
petat ad ꝯcludēduꝫ aut nō:ꝛ sic per ipsam ordinādū est
mediū cū extremis ꝯnis ꝓbande.s.sylli vel demōstra
tionis:ꝛ h̄ est (q̄re si sumanꭲ.) Et nota ꝙ in lr̄a accipiꭲ
hystoria pro narratione ṽitatis.dicit etiaꝫ subtiliter:qꝛ
ꝓpria principia ita ꝓpinqua sunt rei ꝙ de facili discer
nuntur. ꝛ dicit (Vere.) qꝛ vere ꝛ nec̄io rei insita. ꝯñter
epilogat dicens.ꝙ pene dictuꝫ est qūo accipiende sunt
ꝓpōnes ad vnūqdqꝫ ꝓpositum terminaduꝫ vlr ꝛ sub
tiliter:expōnem ponit eius qd pene dicens:ꝙ distictius
determinata est acceptio ꝓpōnū ad vnūqdqꝫ ꝓpositūꝫ
in negocio illo qd est circa dia^cam:ꝛ h̄ est (Vlr ḡ quo.)

Dubitaret forte aliqs h̄ qūo ꝑncipia ꝓpria sciaꝝ Dubiū
per sensum vel expimentum possint
accipi.ꝑncipia enim vlia sunt:sensus aūt tm̄modo sin
gulariū est:sicut habeꭲ in posteriorib⁹. ¶ Adhuc expi 2°
mētum est opatio singularis circa singularia ad aliqd
inueniendū.q̄re cū ꝑncipia sint vlia:ꝛ nō singularia nō
accipienꭲ per expimētum. ¶ Et dicēdum ꝙ non inten Ad p^m
dit Arꝭ.ꝙ ꝑncipia accipianꭲ per sensuꝫ imediate:sed ꝙ
sensus sit via quedā remota ꝛ occasio ducēs in ꝑncipia:
qꝛ ex sentire ꝓuenit ꝙ nos memoramur:ꝛ ex multipli
cata memoria fit expimētum:ꝛ per expimētum accipiꭲ
vle qd est ꝑncipiuꝫ scie. ꝛ ita sensus est via quedā in ꝑn^a

docet syllogiçare particularem cũ hac hypothesi ꝙ acci cipiat ãtecedens subiecti ↄuertibile ei: vt si debeat syllogiçari oẽ.c.esse.a.ꝛ accipiat ãtecedẽs vtriusqꝫ idẽ.s.c.g.si ħ ãtecedẽs.g.ↄuertat ei qḋ est.c.nõ solũ pticularis:sꝫ etiã vlis ↄcl'io syllogiçari põt sic.oẽ.c.g.est.a.oẽ.c.est.c.ergo oẽ.e.est.a.siłr syllogiçat vlis negatiua si idẽ sit ãtecedẽs subiecti cõ̃neum pdicati:hoc supposito ꝙ ãtecedens subiecti sit ↄuertibile subito:ꝛ ħ est (Est aũt alio modo.)

¶ Eodẽ aũt modo ꝛ in necijs:ꝛ in ↄtigẽtibus: nam eadẽ ↄsideratio ꝛ per eosdẽ terminos ordine ↄtingẽtium inesse syllm. Sumendũ aũt ꝛ in ↄtingẽtibus:ꝛ que non sunt possibilia aut inesse:est enim:qm̃ ꝛ per hoc fit ↄtigentis syllogismus. Siłr autem se habebit madalena:ꝛ in alijs predicamentis.sal.te.hon.

¶ Postq̃ ostẽsuꝫ est syllm sine mõ fieri inspiciendo ad predicta pncipia idẽ manifestat ħ de syllogismo qui est cum mõ dicens:ꝙ in syllogismo de necio ꝛ contingenti eodẽ modo inspiciendum est ad ãtecedentia ↄñtia ꝛ extranea sicut in syllogismo de inesse.ex eisdem enim terminis ꝛ eodẽ modo ordinatis nisi ꝙ supadditᷣ modus: fit syllogismus de inesse:ꝛ sylls de modo:ꝛ dicit ꝙ oportet adhuc accipe ↄtingens sicut acceptum est in generatione sylloꝝ de ↄtingenti.s.pro eo qḋ est non neciũ: ꝛ addit ꝙ eodẽ modo est de oĩ syllogismo in quolibet modo predicandi.ois enim fit inspiciendo ad ãtecedentia ꝛ ↄñtia ꝛ extranea:ꝛ ħ est (Eodem aũt modo.)

Manifestum ergo quoniam nõ soluꝫ possibile est per hanc viam fieri oẽs sylloẽs:sed ꝛ per aliam impossibile. omnis enim sylls ostensuꝫ est: qm̃ per aliquã predictaꝝ figuraꝝ fit:has autẽ non contingit per aliam constitui:q̃ꝫ per consequẽtia:ꝛ q̄bus consequens est vnũquodqꝫ ex his enim ꝑpositiones ꝛ mediũ assumptio: quare nec syllogismum possibile fieri per alia.

Postq̃ oñsum est ꝙ ois sylls fit ꝑ dicta pn̄ᵒꝛ per dictã artẽ.hic oñdit ꝙ nullus fit per artẽ aliã:ꝛ diuidit in duas.in pᵒ ostendit ꝑpositum.in 2ᵒ concludit correlarium ibi (Ergo methodus.) In prima sic procedit.pmo ꝑponit ↄnem:ꝛ ħ est (Manifestũ ergo.) 2ᵒ ostendit eam sic.ois syllogismus est per aliquã trium figuraꝝ vt ostensuꝫ est:sed nullus syllogismus alicuius trium figuraꝝ fit nisi per artem pdictam.ergo huius rationis pmo ponit maiorẽ:ꝛ ħ est (Ois enim sylls.) Secundo minoreꝫ:ꝛ ħ est (Has aũt contingit.) Tertio infert ↄclusionem:ꝛ ħ est (Quare nec syllogismum.)

¶ Ergo methodus qdẽ eadẽ est ꝛ circa phiam ꝛ circa artem quãlibet ꝛ disciplinam. oportet enĩ que isũt circa vnũquodqꝫ colligere: ꝛ his q̃plurimum abundare:ꝛ hoc per tres terminos ↄsiderare destruẽtem qdem sic:ↄstruentẽ ꝟo sic:ꝛ ꝭm veritatem:ex his que ꝭm veritatẽ descripta sunt inesse:ad dialecticos autẽ syllogismos:que sunt ꝭm opinionẽ. Principia aũt syllogismoꝝ vlr dicta sunt:ꝛ q̃o se habeant: ꝛ q̃o opꝫ ingrere ea q̃tenus non inspiciamus ad oia ea que dicta sunt:neqꝫ ad eadẽ ↄstruentes ꝛ destruentes ab omnibus: aut aliquibus sed ad pauciora:aut ad determinata.

¶ Consequẽter ↄcludit correlariuꝫ inde manifestũ.ex q̃ enĩ per artẽ predictã fit ois syllogismus.sylls aũt est instrumẽtũ ad vsum ois doctrine ꝛ ois discipline:ↄcludit ꝙ eadẽ est ↄsideratio generalis ad syllogiçandum in oĩ scia ꝛ doctrina.semꝑ enim ↄsiderãdum est ad ãtecedentia ꝛ ↄñtia ꝛ extranea.in diuersis tñ sciẽtijs diuersus est modus spãlis hui⁹ ↄsiderationis:ꝛ opꝫ alr ↄsiderare volenti ↄstruere:ꝛ alr volenti destruere:ꝛ per hãc ↄsiderationem accipiẽde sunt ꝑpõnes neciẽ in demõstratiuis:ꝛ ꝑbabiles in dialecticis:ꝛ ħ est (Ergo methodus.) ꝛ itelligo ibi per phiam metaphysicã:per artẽ scias rõnales:ꝛ per disciplinas q̃drinales scias ꝛ nãles. Cõsequenter epilogat dicẽs:ꝙ iaꝫ dicta sunt pncipia vlia sylloꝝ ꝛ q̃o se hẽant:ꝛ q̃o opꝫ ea accipe:ꝛ addit huius cãm dicens.ꝙ ħ determinata sunt vt nõ fiat inspectio ad oĩa indifferẽter:qm̃ syllogiçatᷣ aliqua ↄclusio:sed ad quedaꝫ pauca ꝛ determinata:vt etiã non fiat inspectio ad eadẽ ↄstruendo ꝛ destruendo:vel syllogiçando vlẽ vel particulare.sed vt patet ad que inspiciendũ indeterminate in omni ↄne ↄcludenda siue vli:siue pticulari:siue affirmatiua:siue negatiua:ꝛ ħ est (Pricipia aũt sylloꝝ.)

Dubitatur hic de eo qḋ dicit ꝙ oẽ demõstratuꝫ ostẽsiue põt demõstrari per impoẽ ꝛ eẽ.pᵒ enim pncipia si negata fuerint demonstrari possunt per impoẽ:non tñ oñsiue:eo ꝙ ois ostẽsiua demõstratio est ex simplr ꝑorib⁹:primis ꝑ pncipijs nõ sunt aliqua priora. ¶ Et dõm ꝙ demr̃atio põt accipi ꝑpe ꝭm ꝙ est sylls faciens scire rẽ per cãm:ꝛ de tali nõ itelligit Arꝫ.sꝫ de tali ꝑcedit oppositio:vel põt accipi cõiter pro oĩ syllogiçatione oñsiue:ꝛ sic loqtur hic:ꝛ sic ↄtigit demõstrare pma pncipia oñsiue.facta enĩ demr̃atione per impoẽ si accipiatᷣ oppositũ false ↄnis cuꝫ nõ accepto in syllo ad ipoẽ syllogiçabitᷣ oñsiue nõ ꝑ cãꝫ sꝫ per syllm. Dubiũ R°

Cõsequenter queritᷣ de eo qḋ dñ ꝙ in syllo per impoẽ opꝫ accipere medium tm̃ aliũ ab extremis ↄnis ꝑbãde per ipoẽ sicͭ in ostẽsiuo. ħ enim videtᷣ falsuꝫ sic:syllogiçetᷣ nullum c.eẽ.a.ostẽsiue sic.oẽ.a.est.b.nullũ.c.est.b.ergo nullũ.c est.a.ħ accipitᷣ aliqḋ mediũ ab extremis.s.b.deinde ostẽdatᷣ idem per impoẽ sic.oẽ.a.est.b.quoddã.c.est.a.ergo qḋdam.c.est b.sed hoc est falsuꝫ.ergo hypothesis falsa.g͛ ꝛc̃. in ħ syllogismo mediuꝫ est hoc ipm.a.sed.a.est vnũ extremoꝝ ↄnis ꝑbãde.non aũt in syllo ducẽte ad ipoẽ: cuius oppositũ dixit. ¶ Et dõꝫ ꝙ alius est sylls per ipoẽ ꝛ sylls ad ipoẽ.sylls enim ad impoẽ est qui accepto opposito eius qḋ pncipalr intenditᷣ:vt manifeste noto syllogiçat impoẽ.sylls aũt per impoẽ est qui ex falsitate ↄnis cõcludit hypothesim eẽ falsam:ꝛ ita ꝑpositũ esse veꝝ. Dicendũ igitᷣ ꝙ sylls ad impoẽ non sumit mediuꝫ aliqḋ ab extremis ↄnis ꝑbande:sicut ostẽsum est: nec est idẽ mediũ ipsius ꝛ sylli ostensiui.sylls aũt per impoẽ accipit idẽ pro medio qḋ sylls ostẽsiuus. mediũ enim sylli ostensiui est.b.ꝛ sylls per ipoẽ ad.b.terminatũ syllogiçat ꝑpositũ. ¶ Dõm igitᷣ ꝙ sylls per impoẽ accipit terminũ aliũ ab extremis ↄnis ꝑbãde.s.eũdẽ queꝫ ꝛ sylls ostẽsiuus:ad quẽ.s.terminũ mediũ fit sylls mendacij.s. sylls ducens ad impoẽ.sylls autẽ ad impossibile ↄcludit falsum terminatũ ad illuꝫ terminũ qui mediũ erat in syllogismo ostẽsiuo. vbi gr̃a in pdicto exemplo.a. Dubiũ

Cõsequenter forte dubitatur de eo qḋ dixit syllogismũ ex hypothesi qui fit ꝭm trãsumptionẽ termini fieri per pncipia dicta. ois enim

syllogismus

syllogismus ex hypothesi est fm trāsumptionē: qꝛ videtur φ in oī fiat sylls ad ɔnem non pncipalē: τ ab illa vlterius trāsumptio ad ɔnez pncipalē. Et querit etiā qd intēdit per syllm ex hypothesi factū fm qlitatē in substātys. ¶ Adbuc cū due sint ɔnes pmi sylli ex hypothesi τ frequētiꝰ ad pmā illaꝝ fit sylls τ nō ad 2ᵃᵐ. q̄re quo
2° ad ɔnem pmā inspiciēdū est fm dicta pncipia τ nō quo
Ad p^m od 2ᵃᵐ: cuiꝰ oppositū dicit. ¶ Ad pᵐ dōm φ trāsumptio pōt dici cōiter vbiq3 fit trāslatio ab vno ad aliud: vt ad ɔnem non pncipaliter intētam ad ɔnem pncipalr intētā: τ sic pcedit obiectio: sed sic nō loqtur hic. aliter aūt accipit trāsumptio ab aliquo magis noto ad minus notū fm φ fit locus a trāsumptione: τ sic dr̄ hic aliqs esse sylls ex hypothesi: qui fit per trāsumptionē τ est ille solū qui fit per locū a trāsumptione a magis noto ad minus notū. τ sic nō oīs sylls ex hypothesi fit per trāsum-
Ad 2^m ptionē. ¶ Ad aliud dōz φ sylls ex hypothesi dr̄ eē fm qlitatē in subys. vbi vo syllat̄ hitudo vel aliq̄ hꝫ dispositio iter extremū pncipalis ɔnis: τ ɔnē illā a qua tēdimus sup pncipalez ɔnē per quā dispōnē ex hypothesi ɔcludimꝰ ɔnē pncipalē ex ɔne nō pncipali pus syllata. hoc aūt accidit in loco a sili a pportione a maiori a minori a casibus a ɔingatis τ ɔsilibꝰ. Et 3ᵐ soluit p hoc φ ɔclo ex hypothesi prior est fm intētionē τ ad illā nō inspiciēdū fm dicta pncipia: qꝛ nō syllat̄ sed ad reliquā.

Dubiu3 **Adbuc** forte dubitaret aliqs q̄re nō ostēdit syllm ex falsis τ circularē τ ostēsiuū: τ illum qui est ex oppositis fieri per dicta pncipia: sicut illū qui est ad impole. ¶ Et dōm φ sylls ex falsis quodā mō ostēsiuus est si extēdat̄ nomē sylli ostēsiui: qꝛ ex duabꝰ pmissis vnū tm̄ ɔcludit. circularis etiā ostēsiuus est q̄tuz ad vnūquēq3 syllm extrēmē in ipso scdm sum. ɔuersiuus autē τ qui est ex oppositis ɔtinētis sub syllo per impossibile cōiter dicto: τ ita sufficiēter pꝫ de oībus his: φ fiant per principia dicta per ea que ipse determinat.

Dubiu3 **Alterius** forte dubitabit̄ de eo qd dicit hāc artez eādem esse ad oēm sciam τ ad oēm ppositū terminādū. dicit enim p̄ topicoꝝ. φ nō est querēda methodus vlis in oībꝰ: eo φ si aliqua talis ratio eēt in-
2° utilis eēt τ icerta. ¶ Adbuc in p̄ elēchoꝝ dicit φ q̄uis oīa vnius generis eēnt: nō tm̄ pole est oīa sub eisdē esse
3° pncipys: q̄re nō erūt eadez pncipia ad oēs scias. ¶ Adhuc si per hāc artē ɔtigit inuenire ppōnes nec̄ias in demonstratiuis τ pbabiles in dialecticis: vt ipse dicit in lr̄a: supfluuz est docere inuētionē demōstratiuaꝝ ppō-
Ad p^m num in libꝰ postᵒʳ vel diaᶜᵒʳ in top. ¶ Ad pᵐ dōm φ per artē hic habitā accipiendū est mediū syllogisticū cōiter ad terminādū accidēs vel genus vel ppriū vel diffinitionē. per artē aūt in topicis habitā accipienduz est mediuz ad terminādū accidēs ex ppriys accītis: τ mediū ad terminādū genus ex appropatis ipsi generi: τ sic de alys. ars aūt top. addit supra artē istā inspectionē ad ea que appropriata sunt vnicuiq3 pdicato: τ sic loquitur Ar. in topicis dicens. φ nō est querēda methodus vlis ad oīa pdicata. s. que fit ex appropatis vnicuiq3 illoꝝ: τ per ppa vnicuiq3 demōstrās illoꝝ vnūqdq3. hic autez vult vnam eē methoduz vlez oībꝰ que ɔsideret pncipia cōia ad vnūqdq3 τ non descēdat ad ppriā τ spālē nām
Ad 2^m vniuscuiusq3. ¶ Ad 2ᵐ dōz φ h qd dicit in elenchis hꝫ intelligi de pncipys ppriys demonstrationū: nō aūt de cōibus. cōia eni pncipia eadē sunt apud oēs scias. ppa aūt eadē eē est ipole: sicut ostdit̄ in p posterioꝝ. hic aūt
Ad 3^m logt̄ de pncipys cōissimis syllogisticis. ¶ Ad 3ᵐ dōm: φ per artē istaz habet̄ modus cōis accipiendi ppōnes nec̄ias τ pbabiles: qui manet idē in generali apd diaᶜᵒˢ τ demonstratiua. modus tm̄ specialis τ diuersus habet ex nec̄itate supaddi accipiendo ppōnes pbabiles τ demonstratiuas: τ isti modi differentes speciales determinantur in topicis τ posterioribus: τ ita nō superfluit ars inuenta data in posterioribus τ in topicis.

Secūdum aūt singulum eligere eoꝝ que sunt vt de bono τ disciplina specialia aūt in vnoquoq3 sunt plura: qꝛ principia qdem que sunt circa singularia: τ que expimenti est tradere: dico autē vt astrologiā quidē expientiam astrologice discipline: sumptis eni sufficienter apparētibus sic sunt astrologice demōstrationes. Silr̄ aūt circa aliam qualibet se hēt τ artem τ disciplinaz. Quare si sumant̄ que insunt circa singula: nostrū est iam demōstrationes prōpte declarare: si eni nihil fm hystoriā omittat̄: eoꝝ que subtiliter τ vere isunt rebus hēbimus: de oī cuius qdē est demr̄atio hanc iuenire: τ demōstrare. cuius aūt nō nata est demr̄atio hec facere: manifestuz vlr ergo q̄uo oportet ppōnes eligere: pene dictum est. studiose aūt pertransiuimus in eo negocio quod circa dialecticam est.

Postq̄ determinauit viaz accipiēdi pncipia cōia ɔsīter determinat viā accipiendi pncipia ppria breuiter expediens se: qꝛ in fine posterioꝝ de via in pncipys cōplete est determinaturus: τ pcedit sic. p̄ dicit φ diuerse sunt ɔsiderationes ad ppria pncipia iuestiganda circa vnūqdq3. τ intēdit φ via in ipsa fit per sensum. sed qꝛ ex multis sensibꝰ fit vna memoria: τ ex memoria multiplicata fit expimētuz: τ ideo dicit φ ppria pncipia circa vnāquāq3 sciaz expimēto accipiunt̄: τ ostdit iductiue dicēs: φ pncipia astroᶜᵉ inuēta sūt per experiētiā in eaque silr̄ est in oī arte τ disciplina: τ h est (Fm singulū aūt.) 2° ɔcludit ex hoc φ ppria inuēta per artez hic traditā ordinānda sunt in syllo τ demōstratione. per artē enim istā est manifestare vtꝝ mediū inuētum cōpetat ad ɔcludēduz aut nō: τ sic per ipsam ordinādū est mediū cū extremis ɔnis pbande. s. sylli vel demōstrationis: τ h est (q̄re si sumant̄.) Et nota φ in lr̄a accipit̄ hystoria pro narratione v̄itatis. dicit etiaz subtiliter: qꝛ ppria principia ita ppinqua sunt rei φ de facili discernuntur. τ dicit (Vere.) qꝛ vere τ nec̄io rei insita. ɔsīter epilogat dicens. φ pene dictuz est q̄uo accipiende sunt ppōnes ad vnūqdq3 ppositum terminānduz vlr̄ τ subtiliter: expōnem ponit eius qd pene dicens: φ distinctius determinata est acceptio ppōnū ad vnūqdq3 ppositūz in negocio illo qd est circa diaᶜᵒʳᵘᵐ: τ h est (Vlr̄ g̃ quo.)

Dubitaret forte aliqs h q̄uo pncipia ppria sciaꝝ per sensum vel expimentum possint Dubiu3
accipi. pncipia enim vl̄ia sunt: sensus aūt tm̄modo singulariū est: sicut habet̄ in posteriori bꝰ. ¶ Adbuc expi- 2°
mētum est opatio singularis circa singularia ad aliqd inueniendū. q̄re cū pncipia sint vl̄ia: τ nō singularia nō
accipient̄ per expimētum. ¶ Et dicēdum φ non inten- Ad p^m
dit Ar. φ pncipia accipiant̄ per sensuz imediate: sed φ sensus sit via quedā remota τ occasio ducēs in pncipia: qꝛ ex sentire puenit φ nos memoramus: τ ex multiplicata memoria fit expimētum: τ per expimētum accipit̄ vle qd est pncipiuz scie. τ ita sensus est via quedā in pnᵃ.

valde a remotis: ⁊ nõ accipiunť pñª per ipm imediate: ⁊ ita pꝫ pᵐ. ¶ Ad 2ᵐ dõꝫ ꝙ experimẽtum põt dici similis opatio circa aliqd sensibile ad aliqd inueniendum vel manifestãdũ: ⁊ sic nõ accipiť hic: sed dr experimẽtum hic collatio facta ẜm rõnẽ multoꝝ pensatoꝝ ⁊ memoriter retẽtoꝝ: vt ex eis accipiať aliqd oĩbꝰ simul cõe: qd qdẽ cõe vle est: ⁊ sic loqtur hic de experimẽto. vñ experimẽtum vt hic diciť ẽst id qd imediate accipiť ante vle.

Dubiũ **Adhuc** dubitabiť. qꝛ dicit ꝙ pncipijs ppꝛijs inuentis per artẽ istã scimꝰ inuenta ordinare. q̃re videť supfluere doctrina posterioꝝ: qꝛ h̃ tradiť ordinatio medij demõstratiui ⁊ eius inuẽtio: cũ nõ plus exigať ad demõstrationẽ. ¶ Et dõm ꝙ nõ tradit hic inuẽtionẽ medij demr̃atiui neqꝫ pncipium demr̃atiuũ nisi in vli. breuiter trãseundo ⁊ solũ tãgẽdo. In posterioribus aũt ista spãlr doceri debẽt: ⁊ ẽt resolutio spãlis demr̃ationis ⁊ numeꝝ eiꝰ ẜm oẽs eiꝰ ꝯditiones debẽt ibi doceri que hic nõ doceñť. ordiãtio v̾o medij cũ extremitatibus que facit modũ ⁊ figurã hic tradita est: nec de illa logť i posterioribꝰ. vñ pꝫ ꝙ nõ supfluit doctrĩa postᵒꝝ.

Quoniam aũt diuisio per genera parua quedaꝫ pticula est dicte methodi facile videre: est eñi diuisio velut ifirmus sylls: nã qd opꝫ qdẽ oñdere petit: syllogizať v̾o semper aliqd superiorum.

Postq̃ declauit viã veniẽdi in vnũqdqꝫ ppositũ ẜm opinionẽ ppꝛiã: hic remouet quãdam viã nõ nec̃iam: que tñ a qbusdã putabať nec̃ia: ⁊ est via diũsionis: ⁊ diuidiť in duo. in pᵒ remouet eaꝫ in cõi. in 2ᵒ in spãli descẽdẽdo ad mãm: ibi 2ᵒ (pᵐ aũt.) dicõi sic. nulla rõcinatio petẽs qd est in pñº: ⁊ syllogiçãs cõiter itentionẽ est nec̃ia ad ppositũ. via diuisionis est petẽs ⁊c. g̃ via diũsionis nõ est nec̃ia ad ppositũ. huius rõnis pᵒ ponit ꝯñẽ: ⁊ h̃ est (Qm̃ aũt.) 2ᵒ minorẽ: ⁊ h̃ est (Est eñi diuisio.) Et nota ꝙ vt diť diuisio per genera ponebať ab alijs demr̃are diffõnem: qꝛ si aliq̃ diuisio vtilis esset ad vnũqdqꝫ ppositũ maxime esset illa diuisio. s. generis: ⁊ ideo cũ oñdat illã eẽ inutilẽ. pꝫ diuisionẽ inutilẽ eẽ. diť aũt (Parua quedã pticula.) qꝛ nõ vult penitꝰ excludeť diuisionẽ generis ab acceptione diffõnis: qꝛ per illã pñt inuestigari pticule diffõnis: ⁊ si nõ demr̃ari vel syllari.

¶ Primũ aũt latuit oẽs vtẽtes ea ⁊ suadere conati sunt: ac si esset pose de suba demõstrationem fieri: ⁊ in eo qd qd est: q̃re neqꝫ qd ꝯtigit syllogizare: diuidẽtes itellexerunt: neqꝫ qm̃ sic ꝯtigebat vt diximus. ergo in demõstrationibꝰ quidẽ non opꝫ syllogizare inceẽ opꝫ mediũ per qd fit sylls semp: minus esse ⁊ nõ de tota priori extremitate: diuisio aũt econuerso vult: nam vlius sumit mediũ: sit eniꝫ aial in quo. a. mortale aũt in quo. b. imortale aũt in quo. c. hõ v̾o cuius terminũ oportet sumere: in quo. d. oẽ ergo aial sumit aut mortale aut imortale h̃ anteꝫ est qcqd est. a. eẽ aut. c. aut. b. Rursum hoiem semp diuisor ponit aial eẽ: quare hominẽ aut mortalẽ aut imortalẽ opꝫ esse: mortale quideꝫ aut imortalem nec̃e est esse: sed hoc petiť. hoc aũt erat qd oportebat syllogizare. Rursũ ponens. a. quidẽ aial mortale. in quo. b. aũt pedes hñs. in quo aũt. c. non pedes hñs: hoieꝫ v̾o. d. Silr sumit. a. qdem aut in. b. aut in. c. esse. omne enim aial mortale aut pedes hñs: aut pedes non hñs est de. d. aũt. a. nam hoiem aial mortale sumpsit eẽ: quare hñs pedes: aut non hñs pedes esse aial nec̃e est hoiem: pedes autẽ hñs nõ necesse est: sed sumit. hoc aũt erat qd oportebat rursum ostẽdere: ⁊ ad hunc modũ semper diuidentibus: vle qdem accidit eis mediuꝫ sumere: de quo aũt oportebat oñdere ⁊ drñas extremitates: demũ aũt qm̃ hoc est homo vel quid nã est qd queritur. nihil dicunt planuꝫ vt nec̃ium sit: nã ⁊ aliam viam faciunt oẽm neqꝫ ꝯtingentes idoneitates opinantes inesse.

¶ Consequẽter remouet eã in spãli descẽdẽdo ad mãm: ⁊ diuidit in duas. in pᵒ oñdit ꝙ diuisio generis inutilis est ad diffinitionẽ syllogiçandã. in 2ᵒ cũ dicit (Manifestũ aũt qm̃ neqꝫ.) ꝙ inutilis est ad syllogiçãduꝫ alia pdicata. pᵐ oñdit sic: nulla rõcinatio accipiẽs mediũ cõius maiore extremitate syllogiçat vlem affirmatiuã: sꝫ diuisio accipit mediũ cõius maiore extremitate. g̃ nõ syllogiçat vlem affirmatiuã. q̃re nõ syllabit diffõnẽ: qꝛ diffinitio est vlis ⁊ affirmatiua: sič dr in pᵒ postᵒꝝ. huiꝰ rõnis pᵒ ponit ꝯñẽ dicẽs: ꝙ multos latuit in pñº petiũ circa diuisionẽ. conabanť eñi per diuisionẽ subalẽ rei diffinitionẽ demr̃are ignorãtes diuisionẽ nõ syllare ppositũ: sed magis petere qd est in pñº: ⁊ si syllogiceť syllogiçať cõmunius pposito: ⁊ h̃ est (Primũ aut h̃.) 2ᵒ ponit maiorẽ: ⁊ h̃ est (Ergo in demr̃ationibꝰ.) 3ᵒ ponit ⁊ declat minorẽ: ⁊ h̃ est (Diuisio aũt cõtrio.) declarãdo eã sic pcedit. sit ppositũ syllare de hoie hãc diffinitionẽ. aial mortale pedes hñs. p ergo pcedit ingrendo pmã pticulam sic: oẽ aial aut est mortale aut imortale. hõ est aial. g̃ hõ mortale aut imortale. istud seqtur nec̃io sub disiunctione. sed nõ seqtur alteꝝ disiunctoꝝ. s. ꝙ sit hõ aial mortale. sed si h̃ inferať peteť qd est in pñº. accipiť enim qd intẽdiť pbari ⁊ nõ pbať: ⁊ h̃ est (Sit enim aial.) 2ᵒ pcedit ingrẽdo 2ᵃᵐ pticulã dicẽs: ꝙ accepto ꝙ hõ sit aial mortale syllogiçať sic. Oẽ aial mortale aut est hñs pedes aut nõ hñs. hõ est aial mortale. g̃ hõ est hñs pedes aut nõ hñs. illud syllatũ est: sꝫ si deinde accipiať ꝙ hõ sit hñs pedes qd nõ est syllatũ: tũc accipiť sine pbatiõe qd deberet pbari: ⁊ ita petiť qd est i pñº: ⁊ h̃ est (Et rursũ.) 3ᵒ oñsa miore ponit eã dicẽs: ꝙ sic vtẽtibꝰ rõcinatiõe diuisiua accidit accipe meᵐ cõe maiori extremitati. aial eñi qd est mediũ cõe est aiali mortali qd est maius extremũ: ⁊ h̃ est (Et ad hũc moduꝫ.) ⁊ addit ꝙ de aliq̃ sič de specie oportebat p diũsionẽ pbabitã oñdẽ drñas tanq̃ maiores extremitates: ⁊ oñdẽ istã ꝯñẽ. hõ est aial mortale pedes hñs: aut aliquã aliã diffõnẽ quesitã: sꝫ arguẽtes ẜm dcm̃ modũ nihil de pposito ꝯcludũt nec̃iuꝫ. ponũt eñi vnã eẽ vlẽꝫ ad oñdẽdum pposita que nõ sumit nec̃ia neqꝫ nec̃io ꝯcludẽs ppositũ: opinãť ãt huic vic ẽ eẽ idoneitates q̃. ei nõ isũt: nec opinãť idõeitates dicte ille q̃s pdocuit Arᵽ. q̃ ei isũt: ⁊ h̃ ẽ (de q̃ optebat oñdẽ.)

¶ Manifestuꝫ aũt qm̃ neqꝫ destruere hac via est neqꝫ de accñte aliqd neqꝫ de ppꝛio syllare: neqꝫ de genere: neqꝫ in quibus ignorať: vtruꝫ hoc modo aut illo se habeant: vt putas ne diameter incõmẽsurabilis est vel cõmensurabilis.

Si enim

Si enim sumat qm̄ oīs longitudo vel cōmensurabilis vel incōmensurabilis: diameter autē lōgitudo: syllogizatū est qm̄ cōmēsurabilis vl īcōmēsurabilis diameter. Si aūt sumat incōmēsurabilis: qđ oportebat syllogizare sumet. nō ergo est ondere: naꝫ via quedā hec. per hāc aūt ondere non est cōmēsurabile vel incōmensurabile in quo. a. lōgitudo. b. diameter. c. manifestū est igit: qm̄ neqꝫ ad oēm ꝯsiderationeꝫ modus ꝯgruit: neqꝫ in qb⁹ videt maxime ꝯuenire in his est vtilis. Ex qbus ergo demōstrationes fiunt ꝛ qūo ꝛ ad que ꝓspiciendum ſm vnāquāqꝫ ꝓpositionē manifestū ex ꝑdictis.

Consequēter ondit ꝙ via diuisionis nō syllogizat aliqđ alioꝝ ꝑdicamētoꝝ. s. neqꝫ gen⁹: neqꝫ ꝓpriū: neqꝫ accidēs ꝛ ꝓcedit sic. ꝑ dic h: ꝛ h est (Manifestū aūt qm̄.) 2° declarat dicēs: ꝙ si ondēdum sit ꝙ diameter sit assimiter coste: ꝛ dicat ꝙ oīs linea aut est simeter aut assimeter. diameter est linea: nec̄io seqt ꝙ diameter sit simeter vel assimeter: sed nō seqtur alteꝝ diuisim. vn̄ si sumat ꝙ diameter sit assimeter sine ꝓbatione accipit qđ ꝓbari deberet: ꝛ h est (Ut putas ne ꝙ diameter.) 3° ꝯcludit duo correlaria. ꝑm̄ tale. via ꝑdicta est via diuisionis: sed per viā ꝑdictā nō ondit ꝓpositū. ergo ſm viaꝫ diuisionis nō ondit ꝓpositum. huius correlarij ꝑ ponit ꝯnē: ꝛ h est (Nō ergo est ondē.) 2° minorē: ꝛ h est (Naꝫ via qdē hec.) supple est disionis. 3° maiorē: ꝛ h est (Per hāc autē.) 4° ponit suum ex^m in termis ꝛ pꝫ: ꝛ h est (In quo. a. lōgitudo.) aliud correlarium est ꝙ modus īspiciēdi per diuisionē: nec est vtilis ad vnūqđqꝫ ꝓpositūꝫ: nec est vtilis ad illa ad que maxīe apparet vtilis. nā apparet vtilis ad diffonē: ſꝫ ad eā inutilis est vt syllet aut demōstret eā: ꝛ h est (Manifestū est igit.) Cōsequēter epilogat breuiter tāgens oīa que ꝑcesserūt de generatione syllōꝝ per h qđ dicit (Ex qb⁹ ḡ.) ꝛ oīa que dixit de inuētione medij per h qđ dicit (Et ad que ꝓspiciēdum.)

Dubiuꝫ **Dubitabit** forte aliqs circa ꝑmā rōnē quā ponit in lr̃a. videt eni minor falsa: qꝛ rōcinatio diuisiua est sylls dialecticus. cū ḡ in syllō dialectico nō petat qđ est in ꝑn°. ꝓcedit eni ex notiorib⁹ ꝛ ꝓ-

2° babiliorib⁹ nō erit in rōne diuisiua petitio. Adhuc si dicat hō est mortale aut imortale: ſꝫ nō est imortale. ḡ est mortale: vtraqꝫ ꝑmissaꝝ cōior est ꝯne: sic pꝫ. q̄re por ꝛ notior: qꝛ vl'ius alio prius est ipso ꝛ notius ſm Ar. in 5° top. q̄re dicta rō est ex priorib⁹ ꝛ notiorib⁹: ꝛ ita nō petit

3° qđ est in ꝑn°. Adhuc itētio est per talem rōnē accipe hoiem eē mortalē: ꝛ h idē ꝯcludit. q̄re nō syllat diuisio qđ supius intētio ſꝫ ipm intētum: cui⁹ oppositū dicit in

Ad ꝑm illa minori. Et dōm ad ꝑm ꝙ rōcinatio dia^ca ſm hō: sylls ex hypothesi est ꝯcludēs affirmationē vni⁹ diuidētium qđ ꝑncipale itēdit ex negōne alteri⁹ tāq̄ ex hypothesi: ꝛ sic debet illa negatio syllo^ce ondi tāq̄ destructio alteri⁹ diuidētium onsa fuerit. ꝓcedat ad affirmationē alteri⁹ ex ignotiorib⁹: qꝛ talis diuisio nec est sylls dialecti: us nec ꝯcludit intētū sine petitione ei⁹ qđ est in ꝑn° anteq̄ destructio alteri⁹ diuidētiū ondat: a qua fit trā-

Ad 2^m slatio ad ꝯstructionē alteri⁹ que ꝑncipal'r itēdit. Ad 2^m dōꝫ ꝙ in hac rōne hō est aiaī mortale aut imortale: sed nō est imortale. ḡ est mortale. vtraqꝫ ꝑmissaꝝ cōior est ꝯne ſm ꝯṫiā. aggregatū aūt ex his inequē erit cum ꝯclusione ꝛ eque ignotum ꝯni anteq̄ ondat assumpta negatiua: ꝛ sic adhuc petit qđ est in ꝑn°. sic igit pꝫ ꝙ in diuisione nō syllat qđ intēdit: sed qđ ondi deberet sumit sine ondsione: ꝛ h intēdit Ar. ꝙ h qđ dicit h qđ itēdit ondi petit. Ad 3^m dōm ꝙ in disione syllat ex ne- Ad 3^m cessitate alteꝝ diuidētiuꝫ sub diuisione: ſꝫ neutrū determinate: ꝛ tn̄ intētū est alteꝝ determiate qđ nō syllat: ſꝫ sumit sine ondsione. disiunctū aūt ex vtroqꝫ diuidētiuꝫ cōis est altero disiunctoꝝ: ꝛ iđ veꝝ est qđ dicit ꝙ in oratione diuisiua syllat qd cōius intēto: sed ipm̄ intētū sumit ꝛ nō ꝓbat. ꝛ h pꝫ si dicatur: oē aial aut est mortale aut imortale: oīs hō est aial'. ḡ oīs hō est mortalis aut imortalis: illud seqt nec̄io. si aūt sumat deinde ꝙ hō est mortalis: qꝛ h est intētuꝫ. pꝫ ꝙ illud qđ intēdit sine ꝓbatione sumit: sed h disiunctū eē mortale aut imortale syllatuꝫ est vere: qđ qdē cōius est eo qđ est eē mortale.

Cōsequēter dubitabit de 2° rōne quā ponit. videt eniꝫ minor falsa que dicit ꝙ in oī rōcinatione ꝯcludēte vl'em affirmatiuā opꝫ mediuꝫ eē sub maiori extremitate. potissima enim demr̃atio in termis ꝯuertibilib⁹ fit ꝛ m'te rōnes syllogistice. Ad- Dubiuꝫ

2° huc videt maior falsa que dicit: ꝙ in via diuisionis accipit mediū cōius maiori extremitati. hoc enim appet falsuꝫ ꝑ ea que subiūgit. in hac eni rōne. oē aial est mortale aut imortale. hō est aial. ḡ hō est mortalis vel imortalis: nō est mediū i plus maiori extremitate. Ad ꝑm Ad ꝑm dōm ꝙ in oī syllō ꝯcludēte vl'eꝫ affirmatiuā siue sit vꝫa demr̃atio siue nō: ipm mediū ſm rōnē ad min⁹ est sub maiori extremitate cuꝫ vt ꝑs ei⁹ sit: ꝛ q̄uis nō semꝑ sit ꝑs ſm rē: ꝛ dico ſm rōnē: qꝛ subm inq̄tū hui⁹ semꝑ hēt rōnē iferioris respectu ꝑdicati: ꝛ istud vult Ar. hic. ꝛ itēdit ꝙ ipm medium semꝑ ſm rōnē iferius sit maiore.

Ad 2^m Ad 2^m dōꝫ ꝙ in rōne diuisa maior extremitas nō est totū disiūctū ꝯstitutū ex vtroqꝫ diuidētiū ſꝫ alteꝝ tm̄. h eni tm̄ itētum est. vn̄ cū accipit aial pro medio ꝛ ꝯcludit sub disiūctione mortale ꝛ imortale: nō ꝯcludit maior extremitas que itēdebat: qꝛ itētū fuit tm̄ h qđ est eē mortale: ꝛ aial qđ est me^m cōius est eo. sil'r ēt si sic dicat. hō ē mortal' vl imortal: ſꝫ nō est imortal. ḡ mortal': siue mediū ponat h disiūctū eē mōtale vel imortale: siue h negatio non esse imortale: vtroqꝫ modo cōmunius est medium maiori extremitate.

Quomodo aūt reducemus in ꝑdictas figuras vidēdū est post hec. restat. n. adhuc hec ꝯsideratio. Si eni ꝛ generationē syllōꝝ īspiciam⁹ ꝛ inueniēdi hēamus ptātē. Amplius aūt factos reducam⁹ in ꝑdictas figuras finē hēbit qđ est ex pricipio propositū. Accidit ēt prius que dicta sunt ꝯfirmari ꝛ manifestiora eē: qm̄ sic se habēt per ea que nūc dicunt. opꝫ enim oē qđ iterum est ipsum sibi consentaneum esse omniquaqꝫ.

Postq̄ determiauit gnātionē syllōꝝ ꝛ potestateꝫ faciēdi syllōs. In hac pte itēdit de eoꝝ reductione ꝛ diuidit in ꝓhemiū ꝛ tractatū. in ꝓhemio sic ꝓcedit. ꝑ dat intētionē: ꝛ est de reductione oīonū syllogiçādaꝝ in aliqua figuraꝝ: ꝛ hec est (Qūo aūt.) 2° dat cām eius duplicē. ꝑ° est: qꝛ habita syllōꝝ generatione ꝛ inuentione medij ꝛ syllōꝝ reductione sufficiēter habebit qđ intēdit in hac forma. ꝯsistit eni cōpletio huius doctrine in his trib⁹: ꝛ hec est (Si enim ꝛ gnātionē.) 2° est: qꝛ predeterminata manifestiora erunt per hec declaranda. Omnis enim veritas precedentium per hec erit manifestior: ꝛ h est (Accidit autem simul.)

¶ Primuȝ ergo oportet tentare duas ꝓpōnes accipere syllogismi: facilius enim in maiora di uidere q̄ȝ in minora: maiora aūt cōposita q̄ȝ ex quibus cōponunt̄: deinde ꝯsiderare in toto ⁊ vtꝛū in parte: ⁊ si non ambe sumpte sint alteraȝ. Quandoqȝ enim vl'em ꝓponentes eaȝ que in hac est non sumūt neqȝ scribentes neqȝ iterrogantes: aut has quidē ꝓponunt: quas aūt hec ꝯcludunt̄ omittunt: alia vero vana interrogāt. Considerādum ergo siqd sup̄fluum sumptuȝ sit ⁊ siquid nec̄ium omissum: ⁊ hoc qdem ponendum: illud vero auferēduȝ donec veniat ad duas ꝓpositiones. sine his enim non est reducere sic interrogatas orationes.

¶ Cōsequenter icipit tractatus ⁊ diuidit̄ in duo. in p̄ determinat reductionē orōnuȝ syllogiçādaꝝ in vnā figurā. 2° reductionē orōnū syllogiçādaꝝ i vna figura vsqȝ in figurā aliam. ibi 2° (Quecūqȝ aūt in plurib' figuris ꝯcludunt̄ ꝓblemata.) p̄ª in duas. in p̄ª determinat reductionē que est circa syll'os ostēsiuos. in 2° cum dicit (Amplius ex hypothesi.) illa que est circa syll'os ex hypothesi. p̄ª in duas. in p̄ª determinat reductionē illoꝝ: vt aliqd syllogiçatū est in se ⁊ imediate. in 2° cū dicit (Ad diffinitiones orōnū.) determiat reductionē illoꝝ: vt aliqd syllogiçatū est in alio ⁊ imediate. p̄ª in duas. in p̄ª determinat reductionē que est in syll'o vno p̄ncipali. in 2° cū dic̄ (Nō lateat aūt vos.) illā que est in syll'o nō simplr vno vt in p̄ncipali syll'o cū ꝓsyll'is. p̄ª in duas. in p̄ª docet reducere orōnē syllogiçādaȝ in ꝓpōnes. in 2° cum dicit (Deinde sic diuidēduȝ.) docet reducere in termīos. p̄ª in duas. in p̄ª determinat reductionē que est per positiones. in 2° cū dicit (In qbus ergo facile.) determiat difficultatē siue errorē que accidit circa eā. in p̄ª sic ꝓcedit. p̄º determinat q̄ orō syllogiçāda reducenda est in duas ꝓpōnes. ⁊ p̄º dat cām huius ⁊ est: q2 facilius est reducere in pauciora ⁊ cōpositiora q̄ȝ in plura ⁊ simpliciora. ꝓpōnes aūt cōpositiores sunt terminis: ⁊ pauciores. ⁊ ideo p̄us opȝ reducere in ꝓpōnes q̄ȝ in termīos: ⁊ h' est (Primū ergo opȝ) 2° docet quō se debēt ꝓpōnes hēre dicēs. q̄ altera vt totū altera vt pars: ⁊ h' est (Deinde ꝯsiderare.) Tertio quādaȝ idoneitatē adiūgit dicens: q̄ q2 sepe diminute disputata est oratio. vt qn̄ maior ꝓponit̄ ⁊ minor subītelligit̄. sepe et̄ multa p̄ter nec̄ia iterrogant̄. ideo opȝ siqd necessarium omissuȝ sit apponere. siqd aūt sup̄fluū iterrogatū auferre: q2 nō fit syll's nisi sūptis duabus ꝓpōnib' p̄dicto mō se hn̄tib': ⁊ h' est (Et si nō alie sūpte.) Et nota q̄ p h' qd dicit in littera scribētes: itelligi possunt describētes: cuiusmodi sūt geometre vel tractātes cui' sunt ph̄i. per h' aūt qd dicit (Interrogātes.) Intelligi possunt dialectici vel cōiter disputantes.

¶ In qbus ergo facile est videre qd minus est: aliqui vero latent ⁊ vident̄ syllogizare eo q̄ necessarium qd accidit ex his que posita sunt: vt si sumat̄ non suba interempta subaȝ nō interimi. Ex quibus aūt est interemptis ⁊ qd ex his est corrūpi. his enim positis nec̄ium est sube partem esse subam: non tn̄ syllogizatuȝ est per ea que sunt sumpta sed desunt ꝓpōnes. Rursum vero cū est homo necesse est aial esse: ⁊ cuȝ est aial subam: cum est homo nec̄e est eē substantiam: sed nōdum syllogizatū est: non eniȝ se hn̄t ꝓpōnes vt diximus. Fallimur eni in talibus: eo q̄ nec̄ium qdeȝ accidit ex positis: qm̄ ⁊ syll's nec̄ius est. In pluribus aūt nec̄ium q̄ȝ syll's. nam ois syll's nec̄ius: non autē omne necessarium syll's: quare siqd accidit positis quibusdam: nō statim tentādum est reducere: sed primum sumendum est duas propositiones.

¶ Cōsequenter declarat difficultatē siue errorē accidentem circa habitā reductionē. ⁊ p̄º manifestat in terminis qualr̄ fit deceptio ꝓpter nec̄citatē orōnis. ex hoc eniȝ q̄ oratio est nec̄ia: credit̄ q̄ sit syll's cū nō sit: vt h'. nō suba interēpta nō interimit̄ suba: sed partibus rei interēptis ipsa res interimit̄. ergo partes sube sunt sube. illud ex nec̄citate seqtur: sed non est syll's. desunt enim ꝓpōnes: ⁊ h' est (In aliqb' ergo.) 2° manifestat qualr̄ fit deceptio ex trāsumptione ꝓpōnū dicēs. q̄ hec orō nec̄ia est. si est hō est aial: ⁊ si est aial est suba. g̃ si est hō est suba: ⁊ ideo credit̄ q̄ sit syll's cū nō sit cōius eni est nec̄iuȝ q̄ȝ syll's. ⁊ nō stati tētādū tales orōnes reducē. anq̄ȝ fiat duaꝝ ꝓpōnū acceptio debito mō se hn̄tiū: ⁊ h' ē (Rursū si ē hō.)

¶ Deinde sic diuidendū in terminos medium autem ponendum terminoꝝ qui in vtrisqȝ propositionibus dicitur: necesse enim est mediuȝ in vtrisqȝ esse oibus figuris. Si ergo subijciat̄ ⁊ predicet̄ medium: aut ipsum qdem predicetur: aliud vero ab illo abneget̄: prima erit figura. Si aūt predicetur ⁊ ab alio negetur media erit figura. Si vero de illo predicet̄: illud vero abnegetur postrema: sic eniȝ se habuit in postrema figura mediuȝ. Silr̄ aūt: ⁊ si non vl'es sunt ꝓpositiones: naȝ eadē determinatio medij. Manifestuȝ ergo qm̄ in qua orōne non dicit̄ idem frequēter non fit syll's: non eni sumptū est mediuȝ. Quoniā aūt habemus que in vnaquaqȝ figura clauditur ꝓpositio: ⁊ in qua vl'is: ⁊ in qua p̄ticularis: manifestū est nō qm̄ ad oēs figuras ꝓspiciēnduȝ: sed in vnaquaqȝ ꝓpositione: quecunqȝ vero in pluribus ꝯcludunt̄: medij positione cognoscimus figuram.

¶ Cōsequēter determinat reductionē orōnis syllogiçande in termios: ⁊ diuidit̄ in duas. in p̄ª docet reductionē ipsaȝ. in 2° cū dicit (Frequēter ergo falli accidit.) declarat difficultates icidentes iuxta eā. in p̄ª sic ꝓcedit. p̄mo determinat q̄ postq̄ȝ oratio syllogiçanda reducta est in duas ꝓpōnes: ꝯñter resoluendum est in terminos tres: quoꝝ vnus mediū est. s. qui accipit̄ in vtraqȝ ꝓpōne cuius dispositio s̄m sitū faciet p̄mā figurā vel 2ᵃᵐ vel 3ᵃᵐ. alr̄ eniȝ ex duabus ꝓpōnib' syll's nō erit: ⁊ hec est (Deinde sic diuidēduȝ.) 2° dicit q̄ in p̄cedentibus determinatum est in qua figura vnaqueqȝ oratio ꝯcludit̄: ⁊ pōt per ipsam ꝓpōnē syll'andaȝ ꝓpēdi. in qua figura syll'ari debet: ⁊ h' itelligit. si tn̄ vna figura syllogi. et: sicut vl'is affirmatiua: si aūt in plurib' syll'et̄ ex ipsa pōne medij: pȝ in qua figura ꝯcludi debet: ⁊ h' est (Qm̄ aūt hēm'.)

¶ Frequenter ergo falli accidit circa syllogi-

smos

ſinos ꝓpter neceſſarium queãdmodũ dictum eſt prius. Aliquotiens aũt ꝓpter ſſimilitudinẽ poſitionis terminoꝝ: qđ non oportet latere nos: vt ſi.a.de.b.dicit̃:ꝛ.b.de.c.videbit̃ eniꝫ ſic ſe hñtibus terminis eẽ ſyll̃s.non fit autẽ neqꝫ neceſſarium quicq̃ꝫ neqꝫ ſyll̃s. Sit eniꝫ in quo.a. ſemꝑ eſſe:in quo.b.intelligibilis ariſtomenes. in quo aũt.c.ariſtomenes: veꝝ eſt aũt.a.ineſſe b.ſemper eniꝫ itelligibilis ariſtomenes:ſed.b. ineſt.c.nam ariſtomenes eſt itelligibilis ariſtomenes.a.aũt non ineſt.c. corruptibilis eniꝫ eſt ariſtomenes.non eñi ſyll̃s fiebat ſic ſe habentibus termis. Sed opꝫ.a.b. ſumi ꝓpõnem: hoc ꝯo falſum qđ ꝓponebat oẽm itelligibileꝫ ariſtomenem ſemꝑ eſſe:cum ariſtomenes corruptibilis ſit. Rurſum in quo quidem.c. michalus eſt muſicus michalus:in quo aũt.a.corrũpi cras: verum eſt ergo.b.de.c.predicari.nam michalus eſt muſicus michalus: ſed.a.de.b. corrũpetur eñi cras michalus muſicus.a.autẽ de.c.falſum:hoc aũt idem eſt priori:non enim verum eſt vl'r muſicus michalus qm̃ corrumpetur:hoc autẽ non ſumpto non erit ſyll̃s.hec autem fallacia fit in eo ꝙ pene tanq̃ꝫ nihil differens dicere hoc huic ieſſe:aut hoc huic omni ineſſe concedimus.

¶ Conſequẽter determinat difficultates:ſiue errores accidentes iuxta p̃dictam reductionẽ ꝛ ꝓcedit ſic.primo dat intẽtionem.ſ.ꝙ multotiens fit deceptio eo ꝙ putatur eſſe ſyll̃s qui non eſt: ꝛ hoc aliqñ in orationibus neceſſarijs:q2 enim nec̃itatem hñt credit̃ ꝙ ſint ſylli.aliqñ aũt in orationibus non nec̃ijs.credit̃ enim ſepe oratio non nec̃ia eſſe ſyll̃s ꝓpter ſimilem poſitionẽ terminoꝝ ei qui eſt in ſyllo:ꝛ hoc manifeſtat:ꝛ h̃ eſt(Frequẽter ergo.)2° ꝓſequitur ꝛ diuidit̃ in duas.in p° determinat erroreꝫ qui accidit circa non nec̃ias. in 2° cum dicit (Frequenter aũt mentiri euenit.)errorem qui ꝓuenit circa nec̃ias.in p° ſic procedit.p̃ ponit exẽplum tale.ariſtomenes ſemꝑ intelligibilis eſt:ariſtomenes eſt ariſtomenes intelligibilis.ergo ariſtomenes ſemper eſt:ꝛ dicit ꝙ non ſeqtur ꝯcluſio.tñ videtur ſequi propter ſimi milem diſpoſitionẽ terminoꝝ ei qui eſt in ſyllogiſmo: ſed non eſt ſyll̃s.q2 in tali diſpoſitione terminoꝝ oporteret maiorẽ vl'eꝫ eſſe.nunc aũt non eſt ita:ꝛ h̃ eſt(Sic eſt in quo.a.)2° addit exẽplum oĩno ſĩle tale. michalus corrũpetur cras.iſtud non ſeqtur neqꝫ eſt ſyll̃s.videtur tñ ꝙ ſit eadem cauſa quã prius:ꝛ h̃ eſt (Rurſum ſit in quo quidẽ.c.michalus.)3° ad manifeſtãduꝫ deceptionẽ in vtroqꝫ dicit:ꝙ deceptio fit h̃ in eo qđ pene eſt eadeꝫ diſpoſitio terminoꝝ diſpõni que eſt in ſyllo.appet eniꝫ eadẽ ſĩlr illi. Quia enim in terminis diſcretis idẽ eſt hoc huic ineẽ:ꝛ hoc huic oĩ ineſſe credit̃ ꝙ fuerit ſyll̃s:quãuis non ſit maior vl'is:ꝛ h̃ eſt(h̃ ergo falſa.)

Dubiũ Dubitabit forte aliqs primo de intẽtione huius capl'i.videt̃ enim ſuꝑfluere cum reductio ſylloꝝ ſufficienter determinata ſit in p̃cedentibus: ꝛ hoc dupl'r.ſ.oĩum ſylloꝝ ſcd'e ꝛ tertie figure in p̃moꝫ figuraꝫ:ꝛ oĩuꝫ ſylloꝝ prime figure in. vl'es prime. Preterea iſte reducet oẽs figuras adinuicem.quid eſt ergo quod hic determinat de reductione. ¶ Et dõm ꝙ reductio ſyllorum eſt quadruplex.aut eniꝫ oratio aliqua eſt actu ſyllogiçata tñ.ſi potẽtia ſic fit reductio quedã orationis ſyllogiçande in actu ſyllogiçatã:ꝛ hoc eſt qñ oratio ꝯfuſe ꝛ inordinate diſputata eſt:ꝛ poſtea debet reduci in formã ſyllogiſticã.talis aũt eſt reductio que datur hic.ſi aũt oratio ſit actu ſyllogiçata.aut ergo eſt indifferens reductio oĩum figuraꝝ adinuicem:ꝛ h̃ eſt quedaꝫ reſolutio:que quidẽ docet eãdeꝫ ꝯ̃nem in diuerſis figuris ſyllogiçare facta alteratione quadã circa medium:ꝛ h̃ determinabit̃ infra.aut eſt reductio figuraꝝ impfectaꝝ:ꝛ hoc dupl'r.aut enim reducunt̃ ſyllogiſmi impfecti in pfectos ſimpl'r.aut in p̃mo perfectos ſicut in vl'es prime:ꝛ iſta duplex reductio determinata eſt ſupius.pꝫ igit̃ ꝙ quadruplex eſt reductio in oꝛonibus:ꝛ ideo nulla illarum ſupfluit:cum oẽs determinent̃ in hoc libro. ¶ Sed tunc dubitat̃.potẽtia enim eſt ante actũ.quare oratio ſyllogiçãda p̃or eſt q̃ꝫ oratio actu ſyllogiçata.q̃re cum hic determinet reductionẽ oꝛonis ſyllogiçande:ſuperius aũt determiauit reductionẽ oꝛonis ſyllogiçate. pꝫ ꝙ nõ bene ꝓcedit:debet eñi hec reductio p̃cedere illam que in p̃cedẽtibus determinata eſt. ¶ Adhuc cum ſit quedã reductio mutua figuraꝝ adinuicẽ:que quidem reductio cõior eſt alijs reductionib': videt̃ ꝙ p̃mo deberet illam determinare.nunc aũt vltimo determinat eam. ¶ Et dõm ad p̃m ꝙ ſi oꝛo que ſolum in potẽtia ſyllogiçata eſt:debeat in formã ſyllogiſticã reduci:nec̃e eſt illam formã ſyllogiſticã prius cognoſci:ſed illa non cognoſcit̃ niſi per ſylloꝝ generationem.quare opꝫ precognoſcere ſylloꝝ gñãtionem ſi debeat fieri reductio oꝛonis inordinate ad ſyllm̃:ſed gñãtioni ſylloꝝ cõnexa eſt duplex reductio.ſ.que eſt aliaꝝ figuraꝝ in p̃maꝫ:ꝛ que eſt oĩum ſylloꝝ alioꝝ in vl'es prime:ſicut pꝫ ex p̃dictis. quare ante iſtã reductionẽ que fit hic:nec̃e fuit illã duplicẽ reductionẽ p̃us determinare.q̃uis ergo ſm̃ rẽ precedat oꝛo ſyllogiçãda oꝛonẽ ſyllogiçatã:tñ nec̃itas ipſi' artis exigit prius determiari reductionem oꝛonis ſyllogiçate q̃ꝫ ſyll̃ande. ¶ Ad 2m̃ dõm:ꝙ illa reductio que eſt figuraꝝ adinuicẽ mutatio nõ eſt ꝓpter ſylloꝝ perfectionẽ:ſed vt pateat quot modis idẽ ſyll̃ari poſſit ꝑ idẽ mediũ alteratũ. Oẽs aũt alie tres reductiones per pfectionẽ oꝛonum ſyll̃iſticaꝝ fiũt:ꝛ ita pꝫ ꝙ p̃ncipalius nõ intẽditur illa mutua reductio:ꝛ ideo illam reductioneꝫ figuraꝝ adinuicem vltimo determinat.

Cõſequẽter forte dubitabit aliquis de dictis in l'ra.ꝛ p̃ de hoc qđ dicit ꝙ ſi hẽmus ſylloꝝ gñãtionẽ ꝛ mediꝫ inuẽtionẽ:ꝛ ſylloꝝ reductionẽ tũc habebimus ſufficiẽter ꝓpoſitũ.ex hoc eniꝫ videt̃ ꝙ cũ hec tria in p̃ li° ſufficiẽter determinata ſint:ꝙ ſcd's liber nõ ſit de ſuo ꝓpoſito:imo ſuꝑfluat. Et põt dici ꝙ p̃ncipal'r intentũ in toto hoc negocio in hoc p̃ habet̃.in 2° aũt determinat de q̃buſdã modis ſylloꝝ qui ſunt ex hypotheſi.quoꝝ generatio eſt de ꝓpoſito Ar.ꝛ ſi non ita p̃ncipal'r ſic generatio oſtẽſiuoꝝ:ꝛ ita verbuꝫ eius non excludit 2m̃ librũ a ſuo ꝓpoſito.intendit eniꝫ dicere ꝙ completio totius doctrine in dictis tribus conſiſtit. Dubiũ

Alterius forte dubitat̃ de ſuo exẽplo vbi dicit cõcluſionem ſequi ſi ꝓpõnes nec̃ie ſint vt hic.non ſuba interẽpta nõ interimit̃ ſuba:ſed partibus rei interẽptis interimit̃ res.ergo partes ſube ſunt ſube. videt̃ enim ꝙ ſit ſyll̃s.cum ſit oratio in qua q̃buſdã poſitis ꝛc̃. Oppoſitũ aũt videt̃ vl'r.ꝛ p̃ per hoc ꝙ altera p̃miſſaꝝ negatiua eſt:ꝛ ꝯcluſio affirmatiua:qđ non ꝯtingit in ſyllo. ¶ Adhuc quicũqꝫ terminus eſt in ꝯ̃ne:opꝫ Dubiũ

Marginal notes (right margin): p° · 2° · Ad p̃m · Ad 2m̃ · 2°

ꝙ sit in ꝑmissis: sed in dicta oṙone est aliqs terminus in 3ª oṙone qui nō est in ꝑmissis. ℭ Adhuc oẽs termini pre- missaꝝ preter mediū debēt inueniri in ꝯne: sed sic non est in dicta oṙone: q̄re non est sylls: ⁊ hoc veꝝ est. ℭ Ad obiectū dōm. ꝙ nō est ibi recta dispositio terminoꝝ ⁊ ꝓ- positionū: ⁊ ideo nō ꝯuenit ei diffinitio sylli: lꝫ ꝯcludat ex necitate. Querit̃ ergo que ⁊ quō desunt ibi ꝓpōnes: ℭ Et dōꝫ ꝙ ꝓprie ꝑmisse huius ꝯnis partes sube sunt sube: sunt iste. q̄bus interēptis iterimit̃ suba sunt sube. sed ꝑtib⁹ sube interēptis interimit̃ suba. ergo ꝑtes sube sunt sube. iste ꝓpōnes desunt in ꝑdicta oṙone ad hoc ꝙ imediate sylleꝫ ꝯclusio: sed minor huius sylli intelligit̃ in 2ª ꝓpōne dicte oṙonis itellecte vl̃r. ꝑ syllm aūt syllat̃ sic ex pª ꝓpōne posita in lr̃a ⁊ maiore subitellecta. in 2ª ꝓpōne per 2ᵐ figurā. non suba interēpta non iterimit̃ suba. ꝑtibus aūt sube interemptis interimit̃ suba. ergo partes sube sunt sube. ex ħ aūt ⁊ quedā assumptio syllo gizat̃ sic: que sunt ⁊ nō sunt nō sube nō sūt sube: sꝫ ꝑtes sunt: ⁊ nō sunt nō sube. ergo partes sube sunt. sic ḡ patet quō ex syllo syllogizat̃ ⁊ qualiter desunt propōnes: ⁊ ꝙ oratio quā ponit q̄uis sit necessaria nō tñ est sylls.

Dubiuꝫ **Sed tunc** forte querer̃: q̄re nō declarat quō acci- dit decipi sup̄fluitate sicut diminutio- ne. Et dr̃ vel dici pōt ꝙ vtrūqꝫ in exᵒpꝫ qd ponit siquis inspiciat. non soluꝫ enim deficientes sunt ꝓprie debite: imo sup̄fluit alia idebita vel alie indebite: q̄re cū abun det in ꝑmissis terminis respectu ꝯnis: vt dcm̄ est: necc̃e est abūdare ꝓpōnē. addito enim termino addit̃ ⁊ ꝓpositio.

Dubius **Cōsequenter** querer̃ de 2º exēplo. s. si est homo est aīal: ⁊ si est aīal est suba. ergo si est hō est suba. dicit enī ꝙ nō est sylls. videt̃ ꝙ sit tuꝫ per diffinitionē sylli. nū ꝑ Boetiū qui dicit talē eē syllꝫ bonū hypotheticū ꝓcedētem sup mediū. idē a ꝑ ad vl timū. ℭ Et dōm ꝙ Arꝫ. nō loq̄t̃ hic de syllo hypotheti- co sꝫ cathegorico tm̄ ⁊ diffinito: ⁊ iō non reputat talē pro syllo. ℭ Adhuc opꝫ ad syllm ꝙ fiat debita positio ter- minoꝝ ⁊ ꝓpōnū: sꝫ hic nō est debita positio ꝓpōnū. illa enī que vt ꝑs est ꝑ ponit̃. que āt vt totū 2º: tanq̄ ipa sub sua ꝑte accipiat̃: ⁊ ita est ibi duplex pctm̄ ꝯtra syllm: ꝑm ꝙ intēdit hic Arꝫ. de syllo. si aūt transferant̃ ꝓpōnes in predicata sic. ois homo est aīal. oē aīal est suba. tūc nō ni si vnū pctm̄ ꝯtra syllm s. indebita positio ꝓpōnum.

Dubius **Cōsequenter** dubitat̃ de hoc qd videt̃ Arꝫ. vel le nomē diuiduū addi termio di- screto sic. Ois aristomenes itelligibilis est ⁊c̃. videt̃ enī ꝙ nō sit possibile: sic. tā per naturā nois indiuidui qd a duob⁹ vel plurib⁹ ⁊c̃. q̄ per naturā termini discreti qui non diuidit̃ per ꝑtes subiectiuas. ℭ Adhuc nomē indi uiduū solum pōt addi termino in quo est accipe vnum extra alteꝝ. hoc aūt nō est in termino discreto. Sed di- cunt ꝙ termino discreto absolute nō pōt addi: sed ꝑ ali quid sibi adiunctū sub quo est accipe vnuꝫ extra alteꝝ: vt cū dr̃. ois michalus musicus: ⁊ ois aristomenes itelli gibilis. Sed ꝯtra. nomē adiectiuū neqꝫ verbo supponit neqꝫ distributioni subiacet per se: sed mediāte suba ter mini substātiui adiuncta: sed suba substantiui singula- ris nō subiacet distributioni. q̄re nec adiectiuū per ipꝫ. quare aggregatuꝫ ex noie discreto ⁊ noie adiectiuo non pōt subiacere distributioni: cū neutruꝫ hēat nām qua distribuat̃. Sed si dicet ꝙ ipm adiectiuum cōe est ali- quo mō: ⁊ sic circa ipsum fit ꝯdictio per nomē discretū: nō tñ tāta ꝯdictio: quin ad huc distribui possit pro acci- dente: ⁊ ita nō subiacet distributioni per nomen discre- tū: sed magis ex sua cōitate. ℭ Sed ꝯtra. nō hꝫ de se qd supponat ṽbo neqꝫ subiaceat distributioni. ℭ Adhuc albedo in forte idiuiduat̃ in ipso. q̄re sicut nec fortes di- stribui pōt. sic nec albedo in forte: ⁊ ita nō erit ꝯuenien- ter dcm̄: ois for. albus: qꝫ vnicū ⁊ idiuiduū est suppositū tā fortis q̄ albi. Sed dicet ꝙ quedā accidētia in idiui- duo isunt: ꝙ nō suscipiunt in eadē multiplicatione ꝑm spēm. sicut albū inest forti: ⁊ ꝓpter additionē talis acci dētis siue adiectiui non pōt addi vl̃e signū termio di- screto. Quedā aūt ita insunt ꝙ in eodē sunt multiplica- bilia ꝑm spēm. silr̃ signū vl̃e. vnde sic dico. Ois itelligi- bilis aristomenes semꝑ est. ois intelligibilitas est in eo semꝑ. hoc aūt falsuꝫ est. Sed ꝯtra. in oī dispositione hu- ius debet mior extremitas sumi sub medio distributo: ⁊ iam dcm̄ est: ꝙ distribuit̃ itelligibilitas vel musica in hoc idiuiduo. q̄re minor sub eo accipi debet si fiat sylls. hoc aūt manifeste falsuꝫ est. neqꝫ enim aristomenes ca- dit in distributiōe itelligibilis: neqꝫ michalus in distri- butione musici. q̄re non ꝯtingit dicere maiorē esse fal- sam: cū signo distributionis: ⁊ syllm bonū. ℭ Adhuc i- telligibilis est differētia impropria aristomeni respectu eius qd est semꝑ esse: siue sumat̃ cuꝫ signo vl̃i siue non. silr̃ musicū est dr̃ia impropria michalo. in respectu eius qd est corrūpi: ⁊ nō erit sylls: qd ꝯcedēdum. vñ cū dicit (Sed opꝫ vl̃r. a. b. sine ꝓpōnē.) non intēdit per ħ ꝓpō- nem debere accipi vl̃em in talibus termis: sed maioreꝫ in tali dispōne debere accipi vl̃eꝫ: qd est dispositio ꝑme figure. per hoc aūt qd dicit (Hoc aūt falsuꝫ qd ponebat esse intelligibile.) nō intēdit ꝙ ꝓpositio vl̃r in talibus termis sit falsa: sed ꝙ falsum sit ipsam posse accipi vl̃eꝫ in talib⁹ termis. sed hoc innuit per hoc qd seq̄tur. s. (Cuꝫ aristomenes sit corruptibilis.) ꝑ ħ enī significat aristo- menē idiuiduū eē ⁊ singulare: cui nō licet addere signū vl̃e. pꝫ igit̃ q̄liter dōm est. s. ꝙ nō debet addi signū vl̃e termino discreto neqꝫ ꝑ se neqꝫ per adiectiuū addituꝫ. ℭ Sed tūc querit̃ cuiusmodi pctm̄ ꝯtra syllm est in dī- ctis exēplis. Et dōm ꝙ maior nō est vl̃is: cū tñ sit dispō prime figure ⁊ est fallacia ꝑm quid a maiori ad ꝯnem.

FRequenter autem ⁊ mentiri euenit eo ꝙ non bene exponunt̃ ꝑm ꝓposi- tionē termini: vt si. a. quidem sit sani tas. b. ṽo egritudo. c. aūt homo: ve- rum est dicere q̄m. a. nulli. b. ꝯtingit inesse: nul li enim egritudini inest sanitas. ⁊ rursuꝫ q̄m. b. inest omni. c. ois enim homo susceptibilis est egritudinis. videbitur igitur accidere nulli ho- mini contingere sanitatē inesse. Huius autem causa est: ꝙ non bene exponuntur termini ꝑm dictioneꝫ q̄m transumptis his que sunt ꝑm ha bitudines nō erit sylls: vt si pro sanitate quidē ponat̃ sanū: pro egritudine aūt egrum: nō eniꝫ est veꝝ dicere quoniam non contingit egrotan ti sanū esse: hoc autem non sumpto non fit syl- logismus nisi contingentis: hoc autem non im possibile: contingat enim nulli homini iesse sa- nitatem. Rursuꝫ in media figura erit similiter falsum: nam sanitatem quidem nulli egritudi- ni: homini ṽo omni contigit inesse: quare nul- li homini egritudo. In tertia autem figura se- cundum contingere accidit falsum: etenim ⁊ sanitatem ⁊ egritudinem ⁊ disciplinaꝫ ⁊ igno

rantiam ⁊ omnino cōtraria omni ⁊ eidē cōtingit inesse: sibi vō impossibile inuicem: hoc aūt in predictis non est concessum: quando enim eidē plura contingit inesse contingit ⁊ sibi inuicem. manifestum ergo quoniam in omnibus his fit fallacia ꝓpter terminorum expositionē. transumptis enī his que sunt ſm habitudines nihil fit falsum. Palam ergo qm̄ in huiusmodi ꝓpositiōibus semper qḋ est ſm habitū pro habitu sumendū ⁊ ponendum terminum.

In parte ista determinat Ari. errores ⁊ difficultates accītes circa reductionē duaꝝ ꝓpōnū in terminos tres. in ōronib' in qb' est nec̄itas: ⁊ illas remouet: ⁊ diuidit̄ in ṗncipale ⁊ incidēs: qḋ incipit ibi (Nō opꝫ aūt arbitrari.) pars ṗncipalis in duas. in p̄ᵃ remouet errores ꝯtigētes in hac reductiōe circa termios ṗncipales. in 2ᵃ cū dicit (Reduplicatū āt ad maiorē.) remouet errores ꝯtingētes in illa circa aliqd̄ ínexū alicui ṗncipaliū terminoꝝ. p̄ᵃ in duas. in p̄ᵃ remouet errores siue difficultatē ꝯtingētē in hac reductiōe circa terminos simplices. in 2ᵃ cū dicit (Nō aūt opꝫ semꝑ.) circa terminos cōplexos. in ṗma sic ꝓcedit. ṗmo ꝓponit ꝓpōnē intentā dicēs: ꝙ sepe fit deceptio qn̄ termini accipiunt̄ nūc ſm ꝯtractionē nūc ſꝫ abstractionē vt hic. de necessitate nulla egritudo est sanitas: sed oīs hō est eger. nō sequit̄ de necessitate. ḡ nullus homo est sanus quis sequi videret̄. ⁊ h̄ est (Ut si. a. qdē.) 2ᵒ cām deceptionis exponit ⁊ remouet dicēs: ꝙ deceptio est per acceptionē terminoꝝ abstractoꝝ cum deberent accipi in concretione. maior enī ꝓpō sumpta est in abstractis et sumenda erat in cōcretis terminis: ⁊ erit tūc ꝓpositio falsa cū mō necessitatis. s. de necessitate nullū egrū est sanū. accepta aūt maiori de ꝯtingēti erunt ṗmisse vere ⁊ ꝯclō sequēs de ꝯtingēti sic. ꝯtingit nullū sanū eē egrū sed oīs hō est eger. ergo contingit nullū hoiem esse sanū: ⁊ h̄ est (Duius aūt cā est.) Et nota ꝙ terminos abstractos vocat ea que dixit ſm habitudines. concretos aūt qui ab his sumunt̄. ❡ Cōsequēter ostendit eam in scḋa figura dicens: ꝙ similr̄ accidit hec deceptio ꝓpter prauā susceptionē terminoꝝ. si enim accipiant̄ ṗmo in abstractiōe sic. de necessitate nulla egritudo est sanitas omnis hō est sanus. non seq̄t̄ ꝯclō de nec̄io. sumptis āt premissis veris in terminis cōcretis ⁊ altera de ꝯtingēti erit ꝯclō sequens de ꝯtingēti sicut ṗus. ⁊ h̄ est (Rursum in medio.) Cōsequenter manifestat eā in tertia figura dicēs: ꝙ ꝯclō in terminis abstractis erit falsa premissis existētibus veris de ꝯtingenti vł altera de ineē. v.g. omni homini ꝯtingit ineē sanitatē: ⁊ ita egritudinē nō tn̄ cōtingit aliquā egritudinē esse sanitatē. ⁊ cā hui' est: q2 ꝯtingit eidē iesse ꝯ̄ria: etsi nō simul. nō enī vnū illoꝝ inest alteri q̄uis videat̄ ſm predictos terminos ⁊ ṗdictū modū. ⁊ h̄ est (In tertia aūt figura.) Finaliter ex his ꝯcludit ꝯclōnē ṗhabitā ostensaꝫ dicens: manifestū eē deceptionē fieri ꝑ icōueniētē termioꝝ expōnē: ⁊ nullū accidit icōueniēs si trāsmutent̄ abstracta in ꝯcreta: ex q̄ ꝯcludit ꝙ i reductiōe taliū ꝓpōnū faciēda ponēdi sūt termini ꝯcreti ⁊ n̄ abstracti: ⁊ sic pꝫ quō vitat̄ pctm̄ accn̄s circa talē acceptōeꝫ. ⁊ h̄ ē (Manifm̄ ē quō i oib'.)

Dubium **Dubitaret** forte aliqs. vtrū semꝑ accidat pctm̄ ꝯtra syllm̄ sumptis terminis non in ꝯcretiōe: imo in abstractiōe. ⁊ videt̄ ꝙ nō. sequit̄ eniꝫ ad min' ex nec̄itate ꝯclō de inesse sic. de nec̄itate nulla egritudo est sanitas. oīs hō ē eger. ḡ nullus hō est san'. ❡ Adhuc sequit̄ per locū a ꝯiugatis. si de nec̄itate nulla sanitas est iustitia. ḡ nullū sanū est iustū: ⁊ tn̄ cōmutant̄ termini ſm ꝯcretū ⁊ abstractū. 2ᵒ ❡ Adhuc in exēplo Ari. maior est vera de nec̄io ⁊ minor de ineē: q̄re sequit̄ ꝯclō nec̄ia per mixtionē3 nec̄ary ⁊ ineē. q̄re seq̄t̄: de necessitate nulla egritudo est sanitas: sed oīs hō est eger. ḡ de nec̄itate nullus hō est san'. 3ᵒ ❡ Adhuc dubitabit: q̄re magis seq̄t̄ ꝯclō terminis existētib' ꝯcretis q̄ꝫ abstractis. 4ᵒ ❡ Ad p̄m dōꝫ ꝙ vbicūqꝫ fallit habitudo syllogistica per variationē termioꝝ a ꝯcretis in abstractis vel eꝯ̄. Ad p̄m ❡ Ad obm̄ dōm: ꝙ ꝯclō de inesse sequit̄ nō ꝑ v̄tutē syllisticā per habitudinē localē. dēpta. n. maiore extremitate sequit̄ ꝯclō per locū ab oppositis. ❡ Silr̄ dōm ad 2ᵐ ꝙ argumētū valet tn̄ ſm habitudinē localem. vel pōt ibidē dici ꝙ non sequit̄ ꝯclō nisi accipiat̄ per se sicut ṗmissa accipit̄. aliter eniꝫ nō est h̄ vera. nullū sanū est iustū. Ad 2ᵐ ❡ Ad 3ᵐ dōm ꝙ mixtio necessary nō valet nisi cū minor est eēntialr̄ sub medio: sicut ṗus habitū est. sic aūt nō est in exēplo Ari. Ad 3ᵐ ❡ Adhuc nō est necessitas sylli nisi in terminis vniformiter acceptis. sic aūt nō est in exemplo Ari. ⁊ iō nō tꝫ sua mixtio. ❡ Ad aliud dōm ꝙ nec̄io in terminis ꝯcretis neqꝫ abstractis seq̄t̄ ꝯclō nec̄io: q2 nō accipit̄ mior sub medio. ⁊ adhuc in terminis ꝯcretis erit maior falsa de necessario. ꝯclō aūt de ꝯtingenti sequit̄ accepta maiori de cōtingēti in terminis concretis sicut dictum est in sententia. Ad 4ᵐ

Alterius forte dubitat̄ de eo qḋ dicit hāc esse falsaꝫ in ꝯcretis. de nec̄itate. nullū sanum est egꝝ. videt̄ enī ꝙ sit vera sic. hec est vera. nullū sanū est egrū ⁊ nō pōt nō eē vera. ḡ est nec̄ia. q̄re dictū eius nec̄ium: q̄re nullū sanū eē egrū est nec̄ium: ⁊ sic hec. de necessitate nullū sanū est egrū. Si dicet̄ h̄ ꝙ est multiplex. nullū sanū esse egrū est nec̄ium: ſm cōpōnē ⁊ diuisionem: ⁊ vera in sensu cōpositionis. s. cōposite ꝓferendo falsa est in sensu diuisionis. s. diuisim ꝓferendo: ⁊ cātum in sensu diuisionis sequit̄ ex ea de necessitate. nullum sanū est egrū. Cōtra nulla differentia est inter ista nisi ꝙ in vna cadit modus super dictū: in alia aūt super ꝓpositionē. Quare videt̄ ꝙ id qḋ sequit̄ ex vna in sensu diuisionis sequat̄ ex alia in sensu cōpositionis: q2 ꝓpositio ⁊ dictū ꝯuertunt̄. eodē aūt addito ꝯuertibilib' ⁊ eodē mō se hn̄tib' adhuc erūt ꝯuertibilia. ❡ Adhuc in hac ꝓpōne. nullū sanū eē egrū est nec̄iū ſm ꝙ diuisa est. modus cadit sub negatiōe sicut pꝫ distinguēti: in hac aūt. de necessitate nullū sanū est egꝝ. cadit modus suꝑ negōnē: sꝫ ad negōnē modi de nec̄io non seq̄t̄ affirmatiua modi ⁊ negatiua ipsi' eē: q2 non sequit̄ si nō necesse est eē nec̄e est nō eē: sed eꝯ̄. Quare ad dictaꝫ ꝓpōnē de sensu diuiso nō seq̄t̄ ista. nec̄e est nullū sanū esse egrū: nec ista. de necessitate nullū sanū est egrū. Et dici pōt q' illud argumētū nō valet: si ꝓpō est v̄a. ⁊ nō pōt nō eē vera. ḡ est nec̄ia nisi fuerit in subto cā eēntialis ⁊ īsepabilis: q̄re ṗdicatū remouet̄ a subto vł ei iest: sꝫ cū dr̄. nullū sanū est egrū. in supposito nō est cā essentialis ⁊ insepabilis remonēs ṗdicatū a subto: sꝫ cā accn̄talis ⁊ sepabilis: ⁊ iō ꝓpositio nō est nec̄ia. imo falsa erit addito modo necessitatis. h̄ aūt. nullus homo est asinus: cū sit vera: ⁊ non possit nō esse vera: est necessaria: quia in subto est cā essentialis ⁊ inseparabilis remotionis ṗdicati a subto: ⁊ ideo si addat̄ modus necessitatis adhuc erit vera. Ex his pꝫ quo modo hec ꝓpositio non est necessaria. nullū sanū est egrū: nec alia ꝯsimilis. ⁊ quo mō intelligenda est regula que est. si ꝓpō est vera ⁊ nō pōt nō eē vera. ergo est necessaria. ❡ Ulteri' dubitari pōt

filr circa exēplū positū in 2ª figura: ʒ pʒ p dicta. ¶ Sʒ querit̄ de eo qd̄ dicit ibi sequi in 2ª figura sic. cōtingit nullū sanū eē egrū: ois hō est eger. g̊ cōtingit nullū hominē esse sanū. illud nō sequit̄: q2 est mixtio ɔtingētis ꝛ in esse. in 2ª figura affirmatiua existe de ineē cui contradixit superi⁹. ¶ Et dōm ꝙ suus sermo cōis est ad h̄ ꝙ affirmatiua sit de inesse. ꝛ ꝙ negatiua est: ꝛ si illa de ineē sit affirmatiua nō sequit̄ ɔclo sicut opponit̄. vnde ponēda est negatiua de ineē. ꝛ tūc seq̄t̄ sic. nullū sanuʒ est egrū. ɔtingit oēm hoiem esse egrū. g̊ ɔtingit nulluʒ hoiem esse sanū. ¶ Adhuc forte dubitaret aliqs de eo qd̄ dicit in exēplo tertie figure. s. ꝙ ex p̄missis veris nō sequit̄ ɔclō. p h̄ eni videt̄ 3ª figura falsificari: ꝛ ꝙ non teneat nisi gr̄a terminoꝝ: exquo in abstractis nō pōt inferre ɔcretionē. ¶ Adhuc videt̄ falsuʒ qd̄ dicit. ꝙ mediū in 3ª figura pars est vtriusqꝫ extremitatis. q̄re premissis existib⁹ affirmatiuis ꝛ veris necē ē ɔcludi vere ɔueniētiā extremitatū ʒ pōē: ꝛ ita sequet̄ ɔ̄ v̄a. ¶ Ad h̄ dōm: ꝙ dispō tertie figure semp est cū terminis vniformiter sumptis: ʒ in exēplis Ari. nō sumunt̄ vniformiter: in p̄missis eni fit cōparatio oppositoꝝ accitium ad subm. ex qua cōparatione extremitates sumunt̄ in ɔcretiōe ꝛ denominatiue: cuʒ dr̄. ɔtingit homini inesse egritudinē: ꝛ silr sanitatē q̄ equpollent istis. ɔtingit oēm hoiem eē sanū. ɔtingit oēm hoiem esse egrū. in ɔ̄ne aūt p̄dicat̄ accn̄s de accn̄te vbi nō fit denominatio. est eni sensus ɔ̄nis iste ɔtingit aliquā egritudinē eē sanitatē. ꝛ iō nō sequit̄ ɔclō in abstractiōe: q2 nō vniformiter accipiunt̄ termini. s. in p̄missis ꝛ concretiōe denoiatiue. In ɔ̄ne aūt in abstractiōe. Ex his pʒ rn̄sio ad opposita.

Non opʒ aūt semper terminos q̄rere nomine exponi: sepe eni erūt orationes qb⁹ īpositū nō est nomen: q̄re ꝛ difficile ē reducere h⁹ syll'os: aliquotiēs aūt falli accidit pp hui⁹ inq̄sitionē: vt ꝙ immediatoꝝ est sylls. Sit. a. duo recti. b. triangulus. c. ꝭo equicrus. g̊ ei qd̄ est. c. inest. a. per. b. ei ꝭo qd̄ est. b. nō iaʒ per aliud. per se eni triangulus hʒ duos rectos: q̄re nō erit mediū eius: qd̄ est. a. b. cū sit demōstrabile. Manifestū eni q̄m mediū nō sit semp sumēdū vt hoc aliqd: ʒ aliquando orationē qd̄ accidit in predicto.

In hac pte remouet difficultatē accidētē in reductiōe q̄tū ad terminos cōplexos: ꝛ p̄cedit sic. p̊ p̄ponit p̄pōnē intētā h̄ dicēs. ꝙ in reductione in termios nō opʒ semp ɔuertere terminos simplices. ꝛ h̄ est (Nō opʒ aūt.) 2° manifestat eaʒ duplici cā. p̊ est q2 sepe opʒ termios sumere vbi nō est nomē vnū īpositū ꝛ ɔcludit ibi eē difficile in reducēdo. ꝛ h̄ est (Sepe eniʒ erūt.) 2ª cā est: q2 penes inq̄sitionē termioꝝ simpliciū accidit sepe in syll'is decipi: ꝛ h̄ declarat in exēplo: q2 si dicat̄: triāgulus hʒ duos rectos: equicrus est triāgulus. g̊ hʒ duos rectos. h̄ ɔcludit̄ p̄ᵐ de vltimo per medium simplex sicut per triangulū. sed si debeat p̄ᵐ ostendi de medio nō ɔtingit accipere terminū simplicem pro medio. duo eni recti p se triāgulo īsunt: ꝛ nō per aliud. vn̄ opʒ sumere diffinitionē passiōis vel subi̇ pro medio. ꝛ h̄ est (Aliquotiēs āt.) Cōsequēter ɔcludit p̄pōnē manifestā quā ītėdit dicēs. ꝙ nō semp q̄rēdū est mediū qd̄ sit termin⁹ simplex: ʒ aliqn̄ opʒ sumere diffonem. siue aliq̄ʒ ofonē sicut in predicto exēplo. ꝛ ita pʒ ꝙ in reductiōe nō semp sunt querendi termini simplices. ꝛ h̄ est (Manifestū g̊ q̄m mediū.) Dubitat̄ forte hic: q2 videtur velle opposita. p̊ eni significat hāc esse imediataʒ. ois angulus hʒ duos rectos per h̄ qd̄ dicit (Ut q̄m immediatoꝝ.) postea sigr̄at ipsam eē mediataʒ cū dic̄ (. a. b. sit dmōstratiuū.) ¶ Et dōʒ ꝙ p̄pō dr̄ imediata dupl'r. vno mō ab imediatiōe cāe: ꝛ sic solū p̄n⁹ demr̄atiōis p̄⁹ imediata sunt: ꝛ sic nō ē hec imediata. triāgulus habet duos rectos. cū sit ɔclō demr̄atiōis: ꝛ h̄ est qd̄ sigr̄at vltimo ipsam mediatā eē. alio mō ab imediatiōe alicui⁹ termini medij sicut subi̇. ꝛ h̄ mō est ɔ̄ demr̄atiōis immediata. q2 iter passionē p̄priā ꝛ ei⁹ subm̄ p̄priū nō cadit subm̄ mediū: ꝛ sic hec est imediata. ois triāgulus hʒ duos rectos: ꝛ h̄ pōt sigr̄ari p illā l'ram (Ut q̄m mediatoꝝ.) nō tn̄ opʒ ꝙ illa l'ra significaret ei⁹ imediationē ʒ imediationē p̄ncipioꝝ ɔcludētiū ipsam vel aliq̄ʒ cōsimilē. ¶ Adhuc dubitat̄ forte: q2 videt̄ ꝙ ois p̄pō mediata sit: q2 si est p̄pō affirmatiua p̄dicatū inest subto. aliq̄ est g̊ cā hui⁹ inherētie: ꝛ illa mediū pōt esse respectu illi⁹ p̄pōnis. ꝛ silr est de p̄pōne negatiua. aliq̄ eni est cā qua p̄dicatū remouet̄ a subto. ¶ Et dōʒ ꝙ ois p̄pō cāʒ hʒ sue veritatis: illa tn̄ nō in oīb⁹ sufficit ad dmr̄andū. opʒ eni cām que demr̄are dʒ eē p̄orē ꝛ notiorē. in p̄mis āt p̄ncipijs nō ē talē cāʒ īuenire. ꝛ iō dicunt̄ imediata.

Inesse aūt primū medio ꝛ h̄ postremo nō est sumere velut que semp p̄dicent̄ de se inuicē: aut similr primū de medio ꝛ h̄ postremo ꝛ non inesse similr: sed quotiēs esse dicit̄ ꝛ verū dicere hoc totiens opʒ putare singulare inesse: vt q̄m contrarioꝝ eadē est disciplina: sit eni. a. vnā esse disciplinā. b. aūt cōtraria sibi inuicē. a. g̊ inest. b. nō ꝙ ɔtraria sint vnā esse disciplinā eorūdeʒ: ʒ q̄m veꝝ est dicere de ipsis vnā eē eoꝝ sciētiaʒ. Accidit aūt q̄nqꝫ primū de medio dici: mediū aūt de tertio nō dici: vt si sophia est disciplina: boni aūt est sophia: ɔclusio q̄m boni est disciplina: ergo boni q̄deʒ nō est disciplina: sophia aūt est disciplina. Q̄nqꝫ aūt mediū de tertio dicit̄: primum aūt de medio nō dicit̄: vt si qualis est disciplina omnis autem contrarij: bonum autem ꝛ contrarium ꝛ quale: conclusio quidem q̄m boni est disciplina: non est autem bonum disciplina: neqꝫ quale: neqꝫ contrarium.

In hac pte remouet Ari. difficultatē ɔtingētē in reductiōe circa terminos aliquos ꝛ diuiditur in duas. In p̊ q2 ignotū ē an syllet̄ ex obliq̄s. docet ex eis syllare. in 2° cū dicit (Simpl'r eni hic dicim⁹ de oībus.) q̄uo sumēdi sunt termini in reductiōe taliū syllorū. in p̊ sic p̄cedit. p̄mo p̄ponit p̄pōnē verificandā dicens. ꝙ p̄pōnes affirmatiue ꝛ negatiue ad syllm̄ nō sp accipiēde sunt s̄m termios rectos: ʒ accipi p̄nt s̄m quēcūqꝫ casum. ꝛ h̄ declarat in vno exēplo. vt h̄. oppositoꝝ eadē est disciplina. ꝛ h̄ est (Inesse aūt.) 2° verificat eaʒ p̊ docēs syllare ex obliq̄s affirmatiue. 2° negatiue cuʒ dicit (Eodē āt mō.) ꝛ p̊ in duas. p̊ vt cū altera p̄pō est de obliq̄. 2° vtraqꝫ est de obliq̄ cū dic̄ (Est āt neqꝫ p̄ᵐ.) adhuc altera existe de obliq̄ p̊ exēplificat vbi minor ē de obliq̄ sic. sophia ē disciplīa. boni ē sophia. g̊ boni ē disciplina. ꝛ h̄ est (Accidit g̊ q̄nqꝫ.) 2° vbi maior est de obliquo sic. ois q̄lis aut ɔrij est disciplina: ʒ bonū est q̄le

109

aut 3riū.ḡ rč.ꝛ h̄ eſt (Quāqꝫ aūt mediū.) Et nota ꝙ ille que dicunt̄ in recto dicit pncipia vel dici vel predicari illa vō que in obliquo non dici neqꝫ predicari. propria enim eſt predicatio ꝛ ſubiectio ſm rectum.

Eſt aūt neqꝫ primū de medio: neqꝫ hoc de tertio: primo de tertio qñqꝫ quidē dicto: qñqꝫ autem nō dicto: vt ſi cuiuſ eſt diſciplina huius eſt genus. boni āt eſt diſciplina. ꝯclō qm̄ boni ē genus: p̄dicat̄ aūt nullū de nullo. Si aūt cuius eſt diſciplina genus eſt h̄. boni aūt diſciplina ꝯcluſio qm̄ boni eſt genus: ergo p̄dicat̄ de extremo primū: de ſe aūt inuicem non dicuntur.

Deinde exemplificat vbi vtraqꝫ eſt de obliq̄.ꝛ p° vbi vtraqꝫ eſt de obliquo ꝛ ēt ꝯclō ſic. cuius eſt diſciplina eius eſt genus: ſed boni eſt diſciplina.ḡ boni eſt genus. ꝛ h̄ eſt (Eſt aūt neqꝫ.) 2° vbi vtraqꝫ exiſtēte de obliquo eſt ꝯcluſio directa ſic. cuius eſt diſciplina h̄ eſt genus: ſꝫ boni eſt diſciplina.ḡ bonū eſt genus.ꝛ h̄ eſt (Si aūt cuius eſt.)

Eodem aūt mō ꝛ in nō eē ſumēdū. Nō eni ſignificat nō: nō ineſſe hoc huic nō eē hoc h̄: ſꝫ aliqñ nō eē h̄: aut hoc huic: vt qm̄ nō eſt motionis motus: aut gn̄ōnis gn̄ātio: voluptatis aūt eſt: non igit̄ voluptas gn̄ō: aut rurſus: qm̄ riſus qdē eſt ſignū: ſignū aūt nō ſignū: q̄re nō eſt ſignū riſus: ſilr̄ aūt ꝛ in alijs in qbus interimitur ꝓblema. eo ꝙ dr̄ aliquo mō ad ipſū genus. Rurſum qm̄ occaſio nō eſt tp̄s opportunū: deo enim quidē eſt: tp̄s aūt opportunū nō eſt occaſio: eo ꝙ nihil deo ꝓficiens eſt. terminos eni ponēdū occaſionē ꝛ tp̄s opportunū deū. ꝓpoſitio aūt ſumēda ſm nominis caſus.

Cōſequēter docet ſyllr̄e ex obliqs negatiue. ꝛ ꝓcedit ſic. p° dicit ꝙ eſt accipe ꝓpōnē ſyllr̄icā negatiuā ſicut et affirmatiuā nō ſolū in recto: ſed ſm quēqꝫ caſū: ꝛ h̄ eſt (Eodē āt mō.) 2° h̄ māifeſtat. ꝛ p° accipiēdo ꝓpōnes de obliqtate genitiui. 2° de obliqtate datiui vt dic (Rurſū qm̄ eſtas.) de obliqtate genitiui duo ponit exēpla: quoꝝ p^m hꝫ vtrāqꝫ ꝓpōnē ſic. motionis nō eſt motus. neqꝫ gn̄ōnis gn̄ō: ſed voluptatis eſt generatio: ꝛ motus. ergo voluptas nō eſt generatio neqꝫ motus. ꝛ h̄ eſt (Ut qm̄ nō eſt.) 2^m hꝫ minorē ꝓpōnē de recto ſic. ſigni non eſt ſignū: ſed riſus nō eſt ſigni. ergo riſus nō eſt ſignū: ꝛ accipitur riſus in minori noīatione in ꝯne gtē. ꝛ h̄ eſt (Aut riſus.) ꝛ addit ꝙ ſilr̄ eſt in alijs in qbus ꝯcludit̄ negatiua ꝓpō: eo ꝙ p̄dicatū aliquo mō ſe hꝫ ad ipſam ꝓpoſitionē: ſed ad ipſam rem ſubiectā. ꝛ h̄ eſt (Similr̄ autē ꝛ in alijs.) ꝯñter exēplificat in obliquo datiui ſic: iō nō eſt tp̄s opportunū. ꝛ h̄ eſt (Rurſus qm̄ occaſio.)

Similr̄ aūt hic dicimus de omnibus qm̄ terminos qdē ſemper ponendū ſm declinatiōes nominum. vt hō. aut boni aut contraria: non hoīs aut boni: aut non cōtrarioꝝ: ꝓpōnes aūt ſumendum ſm vniuſcuiuſqꝫ caſus: aut enim qm̄ huic h̄ vt equale: aut qm̄ huius duplū: aut vt feriens vel vidēs: aut qm̄ hic. vt qm̄ hō aial aut ſi quolibet modo aliter cadit nomē ſꝫ propoſitionem. ineſſe aūt hoc huic ꝛ verum eſſe h̄ totiens ſumēdum quotiens predicamēta diuiſa ſunt. ꝛ hec aut quo aut ſimplr̄. Amplius aūt ſimplicia aut cōplexa. ſilr̄ aūt ꝛ eē nō ꝯſiderandum aut hoc ꝛ determinandum melius.

Cōſequēter docet qūo ſumēdi ſunt termini in reductiōe taliū: ꝛ ꝓbat ſic. p° dicit ꝙ termini ponendi ſunt ſm rē: q̄uis ꝓpōnes accipiēde ſint ꝑ vr̄ias obliquoꝝ. ꝛ hoc eſt (Similr̄ h̄ aūt.) 2° addit quot modis accipiēde ſūt ꝓpōnes dicēs ꝙ ꝓpōnes tā affirmatiue q̄ꝫ negatiue accipiēde ſunt tot modis quot modis ꝯuenit accipere p̄dicata reſpectu ſubiectoꝝ: ſiue p̄dicata ſint cū determinatiōe: ſiue ſimplr̄ accepta: ſiue ēt ſint ſimplicia: ſiue cōpoſita: ꝛ h̄ eſt (Ineē āt h̄ huic.) In fine āt tanq̄ꝫ pro epilogo dicit reſpiciēs oīa p̄dicta de iſtis erroribus accītibus faciet reductionē melius. q.d. ſꝫ p̄dicta documēta cōſiderādū ē termīos ī reductiōe ꝛ corrigēdū ē acceptionē ſi icōueniēter accipiant̄. ꝛ h̄ eſt (Cōſiderādū āt h̄.)

Dubitatur hic primo an de obliqs ſyllr̄i poſſit vel nō. videt̄ enim ꝙ nō. eadē eniꝫ eſt mā ꝓpōnis ꝛ enūciatiōis: q2 ipſe eedē ſunt in ſubto: ſꝫ enūciatiōis pn° mālia ſūt. ſ. nomē ꝛ vbū. q̄re ꝓpōnis ſilr̄. ſꝫ nomē ſolū rectū eſt ꝛ vbū ſimilr̄. q̄re ex obliquis nō fiet ꝓpō ſyllr̄ica ſicut nec enūciatio. Adhuc ꝓpō — Dubium
reſoluit̄ in termīos q ſunt ſubm ꝛ p̄dicatū ſic p̄babitū eſt. ſꝫ ſubyci vel p̄dicari nō pōt niſi rectū. q̄re ꝓpō reſoluit̄ in rectum. ꝯſtat ḡ ꝙ ex his cōponit̄. Adhuc ſi — 2°
obliquus ſit ſubm in ꝓpōne h̄ erit: aut q2 ſubycit̄ diſtributiōi. ꝛ ſi h̄ ē ſic: tūc dicēdo. boni ē diſciplina. h̄ qd̄ dico boni nō eēt ſubm: q2 nō ſubiacet diſtributiōi. q̄re vr̄ ꝙ ſubm in ꝓpōne nō erit obliquus. Et dōm ꝙ ſyllr̄i — 3°
pōt ex obliqs ꝛ accipi ꝓpō ſyllr̄iſtica in eis. Et rñdēdū ad p^m ꝙ enūciatiōis ſꝫ ꝙ huius: ꝛ ꝓpōnis ſꝫ ꝙ ꝓpō nō eſt neceē eadē eē pn° mālia. ꝓpō eni in rōne ꝓpōnis pōt habere pro ſubto qd̄ enunciatio ſm ꝙ hō hꝫ pro determinatione ſubiecti: ſicut patet in hac ꝓpoſitione. oīum oppoſitoꝝ eadē eſt diſciplina. ſi cōſiderent̄ pncipia eius ſm ꝙ ꝓpō eſt ꝛ ſm ꝙ enunciatio eſt. pōt eni ꝓpoſitio hēre ſubm ſm obliquū ꝛ ſm rectos: ſꝫ enūciatio ſolum ſꝫ rectū. ꝛ h̄ eſt qd̄ ſolet dici: ꝛ bene ꝙ duplex eſt ſubm — Ad p^m
. ſ. ꝓpōnis ꝛ enūciatiōis. Ad 2^m dōꝫ: ꝙ in ꝓpōne aliō ſubyci pōt q̄ꝫ rectū: q̄uis in enūciatiōe nō. Ad 3^m dicit̄ obliquū eſſe ſubm ꝓpōnis: nō q2 ſubyciat̄ alteri neqꝫ ſubiaceat diſtributiōi: ſꝫ q2 ſubiacet reſpectu alicuius predicati de eo: cū quo in cōpoſitione ad alteꝝ facit habitudinē ſyllr̄icā. ꝓpō eni cuius tale ſubm eſt ordinationē hꝫ in ꝓceſſu ſyllr̄iſtico. — Ad 2^m / Ad 3^m
Sed tūc dubitat̄ ſi ex obliquis ſyllr̄et̄. q̄re modū ſyllr̄andi in eis nō tradit Ari. ſuperius vbi determiauit gn̄ōnē ſylloꝝ: ꝛ quare determinat ipm̄ hic. Quare ēt nō determinat mixtā gn̄ōnē ſyllogiſmoꝝ ex obliqs ꝛ rectis. Ad h̄ dōm ꝙ ſupius cū determinauit ſylloꝝ gn̄ōnē nō deſcēdebat ad māꝫ niſi que q2 diuerſificat modū ꝛ formā ſyllr̄andi: talis āt nō eſt obliquū ꝛ rectū. ꝛ iō nō determinauit ſuperius modū ſyllr̄andi ex obliquis ꝛ rectis diuiſim. q2 idē eſt modus ſimplr̄. hic āt determiat qūo ſyllr̄et̄ ex obliqs magis incidenter q̄ꝫ pncipalr̄: q2 eni hꝫ determinare difficultatē ꝛ reductionē taliū ſylloꝝ ne ignoret̄ q̄liter fiant hō ſyllogiſmi. docet h̄: nec etiā determinat mixtionē ex obliquis alr̄ q̄ꝫ ibi: aliqñ eſt vna de recto ꝛ alia de obliquo q2 penes talē mixtionē nō gn̄ātur diuerſitas in forma ꝛ potentia ſyllr̄i niſi forte fuerit accītalis valde. Adhuc dubitaret forte aliqs q2 videt̄ talis ſyllr̄s fallere ꝑ diuerſitatē medij que cāt deceptionē: vt cū dr̄. oīuꝫ oppoſitoꝝ eadē eſt diſciplina. ſanū ꝛ egrū ſunt oppoſita. — p°

2° ¶ Adhuc dispõ pͤ figure nõ tenet vbi accipiat minor sub medio: sȝ dicat̃ .phia est disciplina ğ boni est phia.
Ad pᵐ minor nõ vr̃ eẽ sub medio. ¶ Et dõm ad pᵐ ꝙ talis diuersitas medij que est ꝑȝ obliquũ ꞇ rectũ nõ est nisi ꝑȝ accñtales modos itelligẽdi. ꞇ h̃ diuersitas nõ causat diuersitatẽ in cõpõne ẽẽntiali medij ad extrema. ꞇ iõ talis diuersitas medij nõ ĩpedit syllm̃.
Ad 2ᵐ ¶ Ad 2ᵐ dõm ꝙ nõ semꝑ accipit̃ minor sub medio in pᵃ figura sic̃ subsistens ꞇ in linea ꝑdicabili: sed sufficit ꝙ ꝑȝ rõnẽ accipiatur sub eo quoquo mõ vere se hẽat mediũ dcĩ de eo. ꞇ iõ satis bene accipitur bonũ sub phia: ꞇ bonᵘ est sylls.

Dubium **Adhuc** forte dubitat̃ de eo qõ dicit: ꝙ vtraqȝ pmissarũ sumpta in aliquo ꝯ põt eẽ de recto. ex hoc eni seqt̃ ꝙ ꝯclõ neutri pmissaꝝ assimilet̃: cuiᵘ oppᵐ est veꝝ ꝑm Ari. ¶ Et dõȝ ꝙ q̃uis dissimilis sit ꝯ pmissis penes obliquũ ꞇ rectũ: tñ siles sunt ꝑm ĩherẽtiã: ꞇ ꝑȝ h̃ ꝙ vtraqȝ est de ineẽ: ꞇ talis sĩlitudo sufficit ad notandũ ꝙ hec diuersitas maĩs q̃ est ꝑȝ obliquũ ꞇ rectũ põt eẽ idifferẽter circa ppõnes de ieẽ ꞇ circa ppõnes õ mõ.

Dubium **Adhuc** q̃rit̃ q̃re nõ docet syllare ex oĩbᵘ obliqs: qꝛ nõ ĩ ablatiuo: q̃re ẽt nõ ꝑ accusatiuũ ꞇ vocatiuũ. ¶ Et dõm ꝙ greci nõ habuerũt ablatiuũ: sȝ vsi sunt loco eiᵘ genitiuo ꞇ datiuo. ꝑ vocatiuũ ẽt nõ: cũ de illo fiat ppõ in q̃ nõ est ṽitas neqȝ falsitas. ꞇ iõ de his nõ ꝯuenit Ari. Et sciẽdũ ꝙ in ťmĩs q̃s ponit satis põt exẽplificari de accusatiuo si accipiat̃ ṽbum trãsitiuũ. ¶ Si ãt q̃rit̃ q̃re nõ docet syllare ex obliqs per tres figuras. Sciẽdũ ꝙ qõ tẽtatiua est. exẽpluȝ eni illud motionis. hõ est motᵘ ꞇc̃. facit syllm̃ 2ᵉ figure. ꞇ vltimũ exẽplũ cũ dicit. ꝙ deo nõ est tp̃s oppoⱥtunũ: facit syllm̃ 3ᵉ figure. alia ãt exẽpla sunt ꝑ pmã figuraȝ. ꞇ ita docet in oĩ figura syllogiçare ex obliquis per exempla que ponit.

REduplicatũ aũt in ppõnibᵘ ad primã extremitatẽ ponẽdũ: nõ ad mediũ. dico aũt vt si fiat sylls: qm̃ iustitia est disciplina in eo ꝙ bonũ ad primã extremitatẽ ponẽdũ. Sit eni. a. disciplina qm̃ bonũ in quo. b. bonũ. In quo ṽo. c. iustitia: ğ. a. veꝝ est de. b. ꝑdicari: nã disciplina boni est qm̃ bonũ: ꝑ ꞇ. b. de. c. nã iustitia qdẽ bonũ. sic ğ fit resolutio. si ãt ad. b. põat̃ qm̃ bonũ nõ erit sylls. nã. a. qdẽ de. b. veꝝ erit. b. ãt de. c. nõ erit veꝝ. Nã bonũ qm̃ bonũ ꝑdicare de iustitia falsum ꞇ nõ intelligibile. Similr̃ aũt ꞇ si salubre ostẽdat̃ qm̃ disciplinatũ est in eo ꝙ bonũ: aut hyrcocerũs in eo ꝙ nõ existẽs: aut homo corruptibile in eo ꝙ sensibile: in oĩbᵘ eni super ꝑdicatis ad extremũ maius reduplicatio ẽ ponẽda.

Postq̃ mouit difficultates ꝯtingẽtes circa pnᶜᵒˢ termios. In hac pte remouet difficũltates ꝯtingẽtes circa aliqd ãnexũ pncipalibᵘ terminis. ꞇ h̃ dico in reductiõe duaꝝ ppõnũ in terminos tres. diuidit̃ ãt in duas. in pᵃ remouet difficultatẽ ꝯtingẽtẽ circa annexũ ꝑdicato. in 2ᵃ cũ dicit (Nõ est ãt idẽ neqȝ eẽ.) remouet difficultatẽ ꝯtingẽtẽ circa aliqd ãnexũ subĩo. pᵃ in duas. in pᵃ remouet difficultatẽ ꝑdictã. in 2ᵃ cũ dicit (Opȝ ãt accipere.) determinat q̃dã idoneitateȝ circa h̃. Notãdũ ğ ꝙ ãnexũ ipsi ꝑdicato reduplicatio est de q̃ ĩtẽdit determiare quõ faciẽda est reductio in q̃tuor terminos in syllõ vbi accipit̃ reduplicatio. ꞇ diuidit̃ in duas. in pᵃ docet quõ reducẽdũ est vbi fit reduplicatio medij. in 2ᵃ cũ dicit (Nõ est ãt eadẽ põ.) vbi est reduplicatio minoris extremitatis. in pᵃ sic ꝓcedit. p̃ pponit ꝯnẽ intẽtã dicẽs: ꝙ reduplicatio medij dȝ poni ad maiorẽ extremitatẽ ꞇ nõ ad mediũ in reductiõe faciẽda: ꞇ h̃ est (Reduplicatũ ãt.) 2ᵒ ea oñdit: ꞇ ꝓcedit sic. pmo ostẽdit ꝙ reduplicatio medij ponẽda est ad maiorẽ extremitatẽ eo ꝙ ipsa sic posita fit sylls: ppõnibᵘ existẽtibᵘ veris sic. boni est disciplina iquãtũ bonũ. iustitia est bonũ. ğ iustitie est disciplina iquãtũ bonuȝ. Ex q̃ ꝯcludit ꝙ facta reduplicatiõe medij talis est ꝯueniẽs resolõ in termios. s. vt pmᵘ terminᵘ ponat̃ maior extremitas cũ reduplicatiõe medij. ꞇ secũdus minor extremitas. 3ᵐ ãt ipm mediũ absolute. ꞇ h̃ est (Dico ãt vt si fiat sylls.) 2ᵒ oñdit ꝙ reduplicatio medij nõ dȝ poni ad medium: eo ꝙ nõ erit sylls ex veris. sic eni dicẽdo. boni iquãtuȝ bonũ est disciplina. Iustitia est bonũ iquãtum bonuȝ. erit minor ppõ falsa ꞇ nõ itelligibilis: ꞇ huiᵘ cã patebit ꝯsequẽter. ꞇ h̃ est (Si ãt ad. b. ponat̃) Tertio redit ad magis declarãdũ quõ fit sylls reduplicatiõe medij posita ad maiorẽ extremitatẽ. ꞇ ponit ibi tres ꝯnes. q̃ruȝ pᵃ sic ꝯcludit̃. oẽ bonũ est disciplĩatũ iquãtũ bonũ. salubre ẽ bonũ. ğ salubre est disciplinatũ iquãtũ boᵐ. ꞇ h̃ ẽ (Silr̃ ãt ꞇ si salubre.) 2ᵃ sic ꝯcludit̃. oẽ nõ exñs ẽ opiabile inquãtũ nõ exñs. hyrcocerũᵘ ẽ nõ exñs. ğ ẽ opiabile iquãtũ ñ exñs. ꞇ h̃ ẽ (Aut hyrcocerũᵘ.) Tertia sic ꝯcludit̃. oẽ sensibile est corruptibile iquãtũ sensibile. hõ est sensibilis. ğ hõ ẽ corruptibilis iquãtũ sensibilis. ꞇ h̃ ẽ (Aut hõ corruptibilis.) accipiunt̃ hec tria exẽpla sic. vltimo accipit̃ in termis ẽẽntialibus ꞇ alia in accñtalibᵘ: ita ꝙ pᵐ in his vbi iueẽ simplr̃. 2ᵐ ãt vbi inesse ꝑm quid.

¶ Nõ est aũt eadẽ positio terminoꝝ qñ simpliciter qdẽ syllogizatũ ꞇ qñ h̃ quid aut quo aut q̃õ. Dico aũt vt qñ bonũ scibile ostensuȝ fuerit ꞇ qñ disciplinatũ qdẽ bonũ: sed siquidẽ disciplinatũ ostensum est: medium ponendum est ens: si autem bonum ens quidem.

¶ In hac pte intẽdit Ari. determinare quõ reducẽdum est in terminos vbi fit reduplicatio minoris extremitatis. ꞇ diuidit̃: qꝛ p̃ narrat. 2ᵒ narratũ mãifestat in exemplis. ibi 2ᵒ (Sit eni. a. qdeȝ.) in pᵒ sic ꝓcedit. p̃ dicit in gñali ꝙ ad ꝯcludendũ maiorẽ de minori cũ aliq̃ reduplicatiõe: aut alia ꝯditiõe determĩatiõis alia ꞇ alia exigit̃ terminoꝝ dispõ: ꞇ intelligit cũ dicit (Qñ h̃.) ꝯdictionẽ factã ꝑ reduplicationẽ aliq̃ȝ. per hoc ãt qõ dicit (Aut quõ.) ꝯdictionẽ ad ptẽ in mõ. ꞇ h̃ est (Nõ est ãt eadẽ.) 2ᵒ magis explanat dicẽs: ꝙ alia ꞇ alia erit terminoꝝ dispõ ad ostẽdendũ maiorẽ extremitatẽ de minori cũ reduplicatiõe minoris ꞇ sumendũ est mediũ cuȝ reduplicatiõe minoris. ꞇ h̃ est (Dico ãt vt qñ bonũ.) ꞇ itelligit per bonum minorẽ extremitatẽ: cum sit subĩm ꝯnis. per h̃ ãt qõ dicit disciplinatum maioreȝ extremitatem simplr̃. per disciplinatum inquãtum bonuȝ. maiorem extremitatẽ cum reduplicatione minoris. per h̃ qõ dicit (Ens.) mediũ simplr̃ dcm̃. per h̃ qõ dicit. (Qõ ens.) medium ꝯctum per reduplicationẽ minoris.

¶ Sit enim. a. quideȝ disciplina: qm̃ quid ens: in quo aũt. b. ens quid ꞇ in quo autem bonuȝ: verum aũt de. b. predicari erat eniȝ disciplina alicuius entis qm̃ quid ens: sed ꞇ. b. de. c. naȝ in quo. c. bonũ quid. quare ꞇ. a. de. c. erit ergo disciplina boni qm̃ bonũ: erat eni qd ens ppriẽ substantie signũ. Si aũt ens mediũ sit positũ:

ꞇ ad exemplũ

τ ad exemplū ens simplr. τ nō quid ens dcm̄ sit nō erat sylls. qm̄ disciplina est boni qm̄ bonū: sed qm̄ ens. vt si sit in quo. a. disciplina qm̄ ens in quo. b. ens. in quo. c. bonū. manifestū ḡ qm̄ in ꝑticularib⁹ syllis sic sumēdi sūt termini.

¶ Cōsequēter narrata manifestat in exēplis. τ diuidit. qz p° ondit quo mō ponēda est reduplicatio minoris cū medio ad syllogiçādū maiorē extremitatez de minore cū reduplicatiōe minoris. 2° ostēdit ꝙ reduplicatione minoris nō posita ad mediū nō syllabit maior extremitas cū reduplicatiōe minoris. in p° sic ꝓcedit. p° iponit terminos τ facit syllos. sit enī minor extremitas bonū: mediū aūt ens īquātū bonū. maior aūt extremitas disciplinatū īquātū bonū: τ erūt sic sylli. entis īquātū bonū est disciplina īquātū bonū: sꝫ bonū est ens inquātū bonū. ḡ bonū est disciplina īquātū bonū. Et nō ꝙ aliqñ tāgit pōnem terminoꝝ gnālr. s. ꝙ maior extremitas sit bonū vł aliqđ spāle ens ꝯsimile: verūtn̄ semꝑ ponendo ꝯnē ponit bonū pro minore extremitate. ꝑ h ḡ qđ dicit (Disciplina qm̄ qd ens.) itelligēdū est maiorē extremitatē cū reduplicatiōe alic⁹ spālis entis. s. cū reduplicatiōe. est enī minor extremitas ꝯtētum sub ente qđ qdē ens est mediū. ꝑ h āt qđ dicit (Quid ens vł aliqđ ens) itelligēdū est mediū cū reduplicatiōe minoris specifice mediū. τ h est (Sit. n. a. qdē.) 2° ad ꝯfirmādū ꝯnīā ꝯnis dicit ꝙ reduplicatio minoris sup mediū signū ē. q maior extremitas ꝯueniat minori cēntialr: τ ita cū reduplicatiōe minoris h est ꝯclusuz. τ h est (Erat. n. qd ens.)

¶ Cōsequēter manifestat ꝙ si reduplicatio minoris nō ponit ad mediū: nō ꝯcludet maior de minore cū reduplicatiōe minoris dicēs ꝙ si ens simplr sine reduplicatione minoris fuerit mediū τ maior extremitas fuerit qđcūqz ens: nō syllabit maior de minori cū reduplicatiōe minoris: sꝫ poterit syllari cū reduplicatiōe medij: si ipsa fuerit ei apposita in maiori ꝑpōne. v. g. sit mediū ens: minor extremitas bonū: maior extremitas disciplina: qm̄ ens erit sylls sic. entis est disciplina īquātū ens: bonū est ens. ḡ boni est disciplina īquātū ens. τ h ē (Si sit ens mediū.) ¶ Cōsequēter epilogādo ꝯcludit ꝙ in syllis ꝯctis τ ꝑticularitatis ꝑ reduplicationem in reductiōe sic sumēdi sunt termini. s. ꝙ cū ē reduplicatio medij tūc dꝫ vn⁹ terminoꝝ eē maior extremitas cū reduplicatiōe medij: τ alius ipm mediū: terti⁹ āt minor extremitas qñ fit reductio minoris existentis tunc debet vn⁹ terminoꝝ poni maior extremitas cū reduplicatiōe minoris. τ ali⁹ mediū cū reduplicatiōe minoris. τ terti⁹ minor extremitas absolute. τ h est (Manifestū ḡ qm̄.)

¶ Oportet aūt ꝑmutare que idem valeant nomina pro nominibus. τ orationes pro orationibus τ nomē τ orationē τ semꝑ pro oratione nomē accipere. facilior enī est terminoꝝ expositio vt si nihil differt dicere suspicabile nō esse genus opinabilis aut nō esse idē ꝙ suspicabile qd opinabile. Nam idē signū ꝑ orōne dicta suspicabile τ opinabile termini ponēdi sūt.

¶ Hic determinat quādā idoneitatē ꝑdictā: τ diuidit in pn̄s τ icidēs. in pn̄s docet ꝙ in reductiōe in tres terminos opꝫ accipere terminū τ orōnē h mō ꝑ se inuicē: vt terminus notior accipiat ꝑ minus notore, orō notior ꝑ minus nota: τ vlr ꝑ orōne q̄ dꝫ accipi terminus: accipiēdū eē terminū simplicē. τ h dicō si ꝯtigat qđ supi⁹ docuit. De nō sꝫ sunt q̄rēdi termini simplices. τ addit eīm dui⁹ dicēs ꝙ facilior fiet resolo ꝑ hūc modū: τ exēplificare de h ꝙ dic (De cū idē significet h orō.) suspicabile nō est gen⁹ opinabilis: cū ista opinabile nō est spēs suspicabilis: nō est in reductiōe ponēda tota orō: sꝫ pro ipsa ponēdi sūt termini. s. suspicabile τ opiabile. τ h ē (Opꝫ āt τc.)

¶ Qm̄ vero nō est idē esse voluptatem bonum τ esse voluptatem qđ bonum non simplr in terminos. Sꝫ si est sylls qm̄ voluptas est bonum terminū ponendum bonum. Si aūt qm̄ qđ bonū qđ bonum similiter τ in alijs.

¶ Seqt icidēs in q̄ remouet dubitationē. qz. n. dixit ꝙ ꝑ orōne ponēdus ē terminus simplex. ponēdus eēt ꝑ maiore cū reduplicatiōe minoris. τ h remouet dicēs. De nū q̄ꝫ ꝑ termio sūpto cū reduplicatiōe ponēdus ē ali⁹ terminus q̄ꝫ idē cum reduplicatiōe: nec debet trāsferri in terminum simplicem. τ h est (Qm̄ vo non est idem.) τ intelligēdū est per bonū maiorē extremitatē simplr. τ per qđ bonū maiorē extremitatē cū reduplicatiōe.

Dubitaret forte aliqs p° c⁹ ꝓpetas siue ꝯditio ē reduplicatio. vtꝝ. s. subti an ꝑdicati. Dubium τ vł ꝙ subti: qz reduplicatio dic cāz existē in subto. q̄re ꝑdi⁹ ei iest. τ iō vł ꝙ circa subz hꝫ fieri: q̄ ē cā quā enūciat. ¶ Adhc distributio qz fieri hꝫ circa opposita ipsi⁹ 2° subti: vł ḡ eadē rōne cū reduplicatio sit ipsi⁹ subti ꝓpetas subti erit. v. g. hō īquātū hō ē aīal τ hō. ¶ Adhuc h 3° dcō ꝑꝫ ꝙ ipꝫ idē dic cū reductiōe: sꝫ ipa ē ꝯditio subti q̄re τ reduplicatio. ꝓbō minoris. si dico hō ē aīal ſm ꝙ ipꝫ ē. si ꝑꝫ ꝙ ipm ē ꝑdi^m ꝓpō ē fl̄a: qz sigīat ꝙ hō sit oē aīal: si refert subz τc h qđ dico ꝑꝫ ꝙ ipꝫ ē ꝓpetas subti. ¶ Adhc si rduplicatio sit ꝯditio ꝑdi^{ti} τc erit sic ponēda 4° rduplicatio. h ē aīal īquātū aīal: τ sic sp erit ꝓpō fl̄a cū reductiōe. ¶ Ad opp^m sic. iherētia ē q̄dā relō q̄ ad subz i oppo^m terminat: τ a pte^m ichoat: sꝫ reduplicatio ōnotat cāz h⁹ iherētie: q̄re reduplicatio ōnotat hītudinē ichoatā a ꝑ^{to}, τ terminatā ad subz. q̄re p° ꝯditio ē pte^{ti} τ circa subz hꝫ fieri. τ h ꝯcedēdū ē. ¶ Ad p^m dōꝫ dōꝫ ꝙ q̄uis ꝑ rduplicationē ōnotet cā existie i subo h n̄ ē abso^{te} sꝫ īquātū ꝑ Ad p^m illā iest ꝑdi^m. vn̄ ōnotat cā eē i subto ipsi⁹ iherētie pte^m τ iō magis circa ꝑdi^m nata ē poni reduplicatio q̄ꝫ circa subz. ¶ Ad 2^m dōꝫ ꝙ lec⁹ ē ō distributiōe τ reduplica- Ad 2^m tiōe. distributio. n. ē ipsi⁹ subi i cōpōne ad ꝑdi^m τ hitudo ꝑ distributionē ad sigīata icipit a subto tēdēs i ꝑdi^m: τ iō addit ad subz. reduplicatio āt ē ēꝯ: qz sigīat cāz iherētie q̄ qdē iherētia icipit a ꝑdi^{to} τ terminat ad subz: τ iō addit pte^{ti} ꝓpe. ¶ Ad 3^m dōꝫ ꝙ h ōterminatio ꝑꝫ ꝙ ipꝫ ē Ad 3^m ꝓpetas pte^{ti} sic τ reduplicatio: sꝫ ꝙ n̄ sit pte^{ti} absolute: imo i cōpōne ad subz. sigīat h rōm ipm faciēs relōnē ad subm. ¶ Ad 4^m dōꝫ ꝙ reduplicatio nō terminat ipꝫ Ad 4^m ꝑdi^m: q̄uis sit addēda ad ꝑdi^m: sꝫ terminat ipm subz sup ꝑdi^m: τ sic hō ē aīal īquātū hō n̄ absolute dispō ipsi⁹ ꝑ^{ti} ē sꝫ i cōpōne ad subz: vt dcm̄ ē. ¶ Vero ꝙ rduplicatio sit ꝯditio ad ꝑdi^m addēda: q̄ril vtꝝ fiat sylls i aliq̄ figura cū reduplicatiōe maioris. sic cū reduplicatiōe medij vł minoris: qz ō h n̄ fac Ari. mētionē. ¶ Et dōꝫ ꝙ iȝ eo ꝙ i oī figura in ꝯne ꝑdicat maior extremitas. ꝙ si sumeret cū reduplicatiōe reduplicaret ꝑdi^m sup subm: qđ est ꝯ nāꝫ reduplicatiōis. Quia sic dcm̄ ē reduplicatio refert subm sup ꝑdi^m. ¶ Adhuc si fiet in p° figura vł 3° reduplicatio ꝑdi^{ti} sup subm: qđ ē icōueniēs sic pꝫ ꝯsideranti in 2° āt figura nō pōt maior extremitas: sꝫ subiciat reduplicari sup mediū in vtraqꝫ ꝓpōne: eo ꝙ subm maioris ꝓpōnis τ subm minoris opp^m hit in 2° figura. vn̄ nō erunt pmisse ambe vere sicut in reduplicatiōe maioris. Nullū malū est eligenduz inquātū malū. Omne

bonũ est eligẽdũ inquãtũ bonũ. pꝫ igiť ꝙ nunq̃ syllaŕ cũ reduplicatione maioris existẽtis: ⁊ pꝫ post cã.

Dubiũ

Cõsequẽter forte quereť cum ꝯtingat negatiue syllare cũ reduplicatione sicut ⁊ affirmatiue. q̃re nõ docet h̃ Ari. ⁊ ꝙ ꝯtigat palã ẽ in exẽplo sic. nullũ eligẽdũ est malũ inquãtũ eligẽdũ. Omne bonũ est eligẽdũ. ergo nullũ bonũ est malũ inquãtũ est eligẽdũ. h̃ iã fcã est reduplicatio mediȷ. fit ẽt reduplicatio minoris sic. nullũ corp⁹ inquãtũ egrũ est sanũ. inquãtũ egrũ oẽ egrũ est corp⁹ inquãtũ egrũ. ergo nullũ egrũ est sanũ inquãtũ egrũ. ¶ Ad hoc dõm ꝙ Ari. nõ itẽdit h̃ docere modos syllãdi cũ reduplicatiõe: sed tñ intendit q̃uo in terminos faciẽda est reductio duaꝝ ꝓpõnũ vbi sumiť reduplicatio. ⁊ iõ nõ determiat q̃uo syllogizatur negatiue cum reductione. h̃ enim qd̃ intendit sufficienter patet per syllogismum affirmatiuũ reduplicatoriũ.

Dubiũ

Alterius forte quereť. vtrũ cũ reduplicatiõe mediȷ ⁊ minoris ꝙ opꝫ figuras syllari. pma enĩ põt sicut docet Ari. sed qd̃ est. vtꝝ siliť põt in scda ⁊ 3ª. ¶ Et dõm ꝙ in 2ª figura fieri põt minoris reduplicatio in minore ꝓpõne: sꝫ nõ põt fieri ibi reduplicatio mediȷ. in 3ª figura ecõuerso fit reduplicatio mediȷ: sed nõ minoris. ⁊ h̃ pꝫ sic. Si in 2ª figura fiat reduplicatio mediȷ: aut ille poneť ad mediũ: ⁊ erit ẽt ꝓpõ falsa. Qꝛ mediũ ꝑdicať: ⁊ tũc siet reduplicatio ꝑdicati ad ꝑdicatũ sic. nullũ malũ est eligẽdũ inquãtũ eligẽdũ: aut illa ponať ad maiorẽ extremitatẽ q̃ subijciť medio: qd̃ etiã est incõueniẽs. vt si dicať. nullũ malũ inquãtũ eligẽdũ est eligẽdũ: ⁊ pꝫ ꝙ h̃ est falsa. Qꝛ sigñat oppositũ eẽ cãꝫ oppositi. potest tñ fieri minoris reduplicatio in minore ꝓpõne ⁊ ꝯcludi cũ reduplicatiõe minoris sic. nullũ malum est eligẽdũ: sed oẽ bonũ est eligendũ iquãtũ bonũ. ergo nullũ bonũ est malũ inquãtũ bonuꝫ. In 3ª aũt figura põt ꝯcludi: aut enĩ apponeť ad miorẽ extremitatẽ que ꝑdicatũ aut ad subm. s. ad mediũ: ⁊ vtroq̃ mõ ꝓpõ erit falsa sicut pꝫ ꝯsideranti in ꝑdictis terminis. pꝫ ergo ex his ꝙ tñ in pª figura fit vtraq̃ reduplicatio. Sed ꝯ. syllus scde figure descẽdit a syllo pme ꝯuersa miore. ergo cũ fiat syllo negatiu⁹ in pª cũ reduplicatiõe mediȷ ꝯuersa miore que negatiua est erit 2ª figura cum reduplicatiõe mediȷ. v. g. nullũ eligẽdũ est malũ iquãtũ eligẽdũ. Oẽ bonũ ẽ eligẽdũ. ergo nullũ eligẽdũ ⁊c̃. ꝯuersa maiore fiet 2ª figura. ¶ Et dõm ꝙ nõ põt ex tali syllo reduplicante mediũ in pª descẽdere sylls scde manẽte reduplicatiõe mediȷ. Qꝛ nõ ꝯuertiť maior manẽte illa reduplicatiõe sed bene ꝯuertiť acceptis terminis ꝑncipalib⁹ sine reduplicatiõe. bene enĩ diciť: nullũ malũ est eligẽdũ. ⁊ eꝯ nullũ eligẽdũ est malũ. Siliť bene diciť. nullũ malũ est eligẽdũ inquãtũ malũ: sed nõ eꝯ nullũ eligẽdũ inquãtũ malũ est malũ. ¶ Sꝫ ꝯ tũc sequiť ꝙ aliq̃ vlis negatiua nõ ꝯuertať simplr. qd̃ est ꝯ Ari. ¶ Adhuc in ꝯuersiõe faciẽda obseruãdũ ꝙ termini stent sub eisdẽ determinatiõib⁹ in ꝯuertẽte ⁊ ꝯuersa; ⁊ ita si fuerit reduplicatio posita ad ꝑdicatũ ꝯuersa ꝓpõne erit eadẽ reduplicatio ad subm qd̃ ꝑus erat ad ꝑdicatũ: ⁊ ita fiet ꝯuersio vlis negatiue manẽte reduplicatiõe. ¶ Et dõm ꝙ ois vlis negatiua ꝯuertiť. Sꝫ sciẽdũ ꝙ q̃dã sunt determinatiões que disponũt subm vel ꝑdicatũ: id qd̃ est tales debẽt manere cũ termino post ꝯuersionẽ. cui⁹ sũt albuꝫ nigrũ ⁊ ꝯsimilia. q̃dã aũt disponũt subm iquãtũ subm: q̃dã ꝑdicatũ inquãtũ ꝑdicatũ: ⁊ tales cũ terminis in cõuersiõe nõ manent: si. v. g. sic dicã. Ois hõ est aial. h̃ qd̃ dico ois cũ disponat subm inquãtum subm: si de subto fiet ꝑdicatũ ⁊ auferať ei rõ subti nõ amplius ei addiť ois. vñ sic ꝯuertiť. q̃ddã aial est hõ. siliť est h̃. nullus hõ est asin⁹: q̃cito enĩ hõ desinit eẽ subm relinq̃t dispõnẽ ei⁹ iquãtũ subm erat ⁊ ꝯuertiť sic. nullus asinus est hõ. eodẽ mõ est de reduplicatiõe ex pte ꝑdicati. reduplicatio ꝯditio ꝑdicati est in cõparatiõe ad subm: ⁊ inquãtũ ꝑdicatũ est: ⁊ iõ desinit eẽ reduplicatũ q̃cito desinit eẽ ꝑdicatũ. vñ si ꝯuertať ⁊ fiat ꝑdicatũ subm. nõ amplius erit reduplicatio cũ eo. ⁊ iõ sic ꝯuertiť. nullũ maluꝫ est eligẽdũ: inquãtũ malũ. ergo nullũ eligẽdũ est malũ. vł sic. nullũ eligẽdũ est malũ inquãtũ eligẽdum: ita ꝙ semꝑ fiat reduplicatio subti ad ꝑdicatuꝫ. aliter enĩ erit ꝓpõ falsa: ⁊ aliq̃ñ nugatoria. ¶ Ex his manifestuꝫ est q̃d sit reduplicatio: ⁊ cui⁹ ꝓprietas: ⁊ ꝑ cui⁹ reduplicationẽ est syllare in oi figura: ⁊ per cui⁹ reduplicationẽ nõ. pꝫ ẽt ꝑ ꝑdicta: q̃re reduplicatio mediȷ poniť ad maioreꝫ extremitatẽ: qꝛ reduplicatio dꝫ fieri ipsi⁹ subti suꝑ ꝑdicatuꝫ ⁊ maior ꝑdicari de medio. ⁊ ꝑ h̃ ẽt pꝫ rñsio ad q̃ddã q̃sitũ. s. q̃re reduplicatio mediȷ nõ poniť ad minorẽ extremitatẽ. mior enĩ nõ ꝑdicať de medio. dico in pª figura, ⁊ iõ ei nõ apponiť. ¶ Sed nũc dubitať de dictis in littera. ⁊ pmo de h̃ qd̃ dicit ꝙ posita reduplicatiõe ad mediũ erit minor ꝓpõ falsa. cũ enĩ eadẽ reduplicatio mediȷ ponať ad mediũ in maiori ꝓpõne: sꝫ illa reduplicatio mediȷ posita cũ medio fecit minorẽ falsam. ergo eadeꝫ cã faciet maiorẽ falsam. ¶ Et dõm ꝙ reduplicatio aliq̃ cui⁹ termini sigñat tñ cui⁹ fit reduplicatio vlr ꝯuẽire alteri: q̃ñ ergo in maiori dr. Oẽ bonũ inquãtũ bonũ est disciplinatũ sigñat bonũ vlr accipi. Quare sigñať inferi⁹ accipi vlr sub suo supiori: ⁊ h̃ icõueniẽs nõ est: ⁊ iõ maior va. verũtñ sciẽdũ ꝙ reduplicatio illa ꝑrius poneť cũ ꝑdicamẽto q̃ꝫ cũ subto. Qñ aũt in minori dr ꝙ iustitia est bonũ inquãtũ bonũ. sigñat supi⁹ vlr dici de inferiori sub h̃ itellectu iustitia est oẽ bonũ. sꝫ h̃ est falsuꝫ: qꝛ nõ est addẽdũ oẽ ad ꝑdicatum: ⁊ sic pꝫ: quare minor falsa ⁊ non maior. ¶ Et dicendum ad obiectum ꝙ nõ sola additio reduplicationis ad mediuꝫ causat falsitatem; sed additio eius ad medium existens predicatuꝫ.

Dubiũ

Alterius forte dubitaret aliq̃s. q̃re mior ẽ ñ itelligibilis cũ tali ꝓpõne reduplicationis. q̃uis enĩ falsa sit ꝓpõ: vr̃ tñ ꝙ itelligi possit cũ apõ itellectuꝫ sit cõpõ ⁊ diuisio: circa q̃s vitas ⁊ falsitas. ¶ Et dõꝫ ꝙ ꝓpõ ẽ ñ itelligibilis: qꝛ sigñat idẽ eẽ sui cãꝫ: ⁊ eẽ ꝑus seipo. qꝛ cũ dr̃ iustitia est bonũ iquãtũ bonũ: itellr̃ est ꝙ iustitia est bonũ iquãtũ iustitia est bonũ. vbi idẽ sigñať esse sui cã: ⁊ ita ꝑus ſe qd̃ nõ esset intelligibile.

Dubiũ

Ultimo forte dubitabit ð exẽplo qd̃ põit: cũ reduplicatiõe mioris extremitatis. ibi. n. põit ens ꝑ medio: cũ tñ supi⁹ docuerit ꝙ nõ est accipiẽdũ ꝑ medio qd̃ ad oia seqť cui⁹ ẽ ens. ¶ Et dõꝫ ꝙ lꝫ ens absolute nõ possit eẽ mediũ ens tñ ꝯcrũ cũ reduplicatiõe mioris põt eẽ me^m i exẽplo Ari. Et sciẽdũ ꝙ q̃dã dicũt Ari. ibi intẽdere (Nõ ẽ eadẽ ꝑt terminoꝝ.) ꝙ facta i maiore reduplicatiõe mediȷ suꝑ maiorẽ extrẽitatẽ: ⁊ i miore reduplicatiõe mioris extrẽitatis suꝑ me^m ꝑt syllari maior extrẽitas de miore idifferẽter cũ reduplicatione mioris vel mediȷ sic. Oẽ q̃le ẽ disciplinatũ iquãtũ q̃le: oẽ bonũ bonũ ẽ q̃le iquãtũ bo^m: sꝫ illõ nõ vr̃ ꝯuẽiẽs itẽtiõi ei⁹: tũ qꝛ sic fieret syllo ex q̃buidã terminis. tũ qꝛ in textu semꝑ ponẽdo ꝯnẽ ponit maiorẽ extremitateꝫ cũ reduplicatiõe mioris sic. bonũ est disciplina iquãtũ bonũ: ⁊ iõ melior ẽ itẽtio dicta in lr̃a: vł in sentẽtia lr̃e.

Non est autẽ idem neq̃ esse neq̃ dicere q̃ñ cui. b. iest huic quoq̃ oi. a. inest. ⁊ dicere cui omni. b. inest huic quoq̃ oi. a. inest: ⁊ dicere cui oi. b. inest ⁊

inest ⁊.a.inest oi.nihil enim ꝓhibet.b.inesse.c. nō oi aūt: vt si sit.b.quidem pulchrum aliquid autē albū. Si igitur alicui albo inest pulchrū: sed nō oi fortasse. Si ergo.a.inest.b.nō oi aūt de quo.b.neqȝ si omni.c.inest.b.neqȝ si solū inest necesse est.a.inesse.c.nō q2 nō oi: sed nec inest ei qđ est.c.si aūt de quo.b.dicit̄ vere huic omni inest.a.accidet.a.de quo omni.b.dicit̄: de eo omni dici: si autē.a.dicatur de omni de quo.b.dicitur: nihil prohibet ei qđ est.c.inesse b.aūt non omni aut omnino non esse.

Hic intendit remouere difficultatē ꝯtingētē in reductiōe per ānexū subto.⁊ hec est distributio: ⁊ ꝓcedit sic.pͦ separat orōnē nō reducēdā ab orōne reducēda.2ͦ reducēdā reducit cū dicit (In trib⁹ ergo terminis ⁊c̄.) Est autē orō cui.b.inest illi.inest.a. nō reducēda: q2 pmo syllabilis est tanq̄ maior in pͣ eo q̄ pticularis est.hec autē cui oi.b.inest huic oi inest.a. vlis est ⁊ facit sylłm ⁊ in pͣ figura.⁊ iō reduci hȝ. intendit ergo rōnē talē ex hac cui.b.inest illi oi inest.a.nihil sequit̄ ex ista cui oi inest.b.huic oi inest.a.sequit̄ aliqđ ergo diuerse sunt ꝓpōnes.cui.b.iest ⁊c̄.cui oi iest.b. ⁊c̄. hui⁹ rōnis pͦ ponit ꝯnē.⁊ hͦ est (Nō est āt idē neqȝ ⁊c̄.) 2ͦ ondit pmissam.⁊ pmo pmā ptē hui⁹.scđo scđaȝ.pmā ptē sic ondit.pmo manifestat q̄ ꝯtingit aliqđ indefinite sumi sub.b.sicut signat hͦ ꝓpō.cui.b.inest ⁊c̄. dicens: sit albū.b.c.aūt pulchrū alicui albo insit.⁊ nō oi.b. alicui.c.inerit ⁊ nō oi: ⁊ ita poterit aliqđ sumi sub.b. indefinite: ⁊ si nō sumat̄ sub.b.vlr.⁊ hͦ est (Nihil enim ꝓhibet.) vel pōt dici q̄ in hac lr̄a cōmutat terminos suos ⁊ accipit̄.b.pro eo qđ prius dictū est.a.c.aūt pro eo qđ dictū est.vn̄ idē est ac si dicat nihil ꝓhibet.a.inesse.b. ⁊ si nō insit vlr oi.b.⁊ hͦ signat̄ per hāc orōnē.cui.b.iest ⁊c̄. scđo manifestat q̄ nihil sequit̄ ex tali ꝓpōne: q2.a. iest b.nō tn̄ vlr oi.b.sic hͦ significat.cui.b.inest ⁊c̄.nec necē est ꝯnē vlem nec pticularez sequi siue minor assumat̄ vlr siue pticulariter.⁊ hͦ est (Si g.a.inest.b.) quā lr̄am sic ꝯcludo.si g inest ⁊c̄.neqȝ necē est.a.i.nō necē est.a. supple inesse.c.⁊ hͦ dico nō solū supple: q2 non necē est nō.c.inesse.f.a.sȝ q2 nec necē est.a.inesse.c.simplr̄: sȝ q̄uis oi.c.inest.b.i.q̄uis minor sit vlis.neqȝ solū alicui.c. inest.b.i.q̄uis minor sit pticularis q̄si dicēs nō solū dico nō sequi ꝯnē: q2 nō sequit̄ ꝯclusio vlis: sȝ nec q2 pticularis.⁊ hͦ siue minor sit vlis siue pticularis. ¶ Cōsequēter ostēdit scđam ptē pmisse sue rōnis dicēs q̄ si.a.iest oi de quocūqȝ.b.dicit̄ q̄ signat per hanc ꝓpōnē oi cui b.iest ⁊c̄.tūc sequit̄ ꝯclusio necēio ita q̄ si.c.vlr sumat̄ sub.b.⁊.a.ei inerit vlr.si pticulariter ⁊.a.ei inerit pticulariter.⁊ hͦ est (Si aūt de q̄cūqȝ.) Deinde redit adhuc sup aliā ꝓpōnē ꝓhabitā dicēs: q̄ si.a.inest alicui ꝯtēto sub.b.⁊ illi vlr nihil ꝓhibet minorē sumi vnā.s.b. inesse c.sed nō seq̄t̄.a.inesse oi.c.nec ēt oino inesse.⁊ ita nulla sequit̄ ꝯclō.⁊ hͦ est (Si aūt.a.dicat̄) sic cōstrue (Si.a.dicat̄ de q̄lȝ.b.dicit̄).i.de aliq̄ particulari.b.ita q̄ de illo (Nihil ꝓhibet ⁊c̄.) iaȝ ostēsa est diuersitas inter istas ꝓpōnes cui.b.inest illi oi inest.a.cui oi.b.iest oi illi iest a.q2 ex pma nō sequit̄ aliqđ: ex scđa aūt aliqđ sequit̄.

¶ In trib⁹ ergo terminis manifestū q̄m de nullo.b.omni dicitur ⁊.a.dici hoc est de quocūqȝ b.dicitur de omni dici.a. ⁊ si.b.quidē de omni ⁊.a.silr̄.si āt nō de omni nō necesse est.a.de oi.

¶ Cōsequēter reducit illā que syllat ꝯnē dicens.q̄ manifestū est in terminis trib⁹ q̄n.a.dr̄ de oi.b.q2 si.b.iest oi.c.⁊.a.inerit oi.c.si āt.b.nō insit oi.c.sȝ alicui ⁊.a.non ierit oi.c.sȝ alicui.⁊ hͦ est (In trib⁹ terminis.) ¶ Dubitaret forte aliqs cū.b.ꝓpō cui.b.inest illi oi iest.a.hēat intellectū pticularis ꝓpōnis.⁊ ipse supi⁹ ostēdat satis ex tali maiore nō syllari in pͣ figura ad qđ hͦ ondit hͦ. Et pōt dici q̄ hͦ est pp silitudinez quā hȝ talis ꝓpō cū vli .s.cui oi inest.b.⁊c̄.q2 cū dr̄ cui.b.iest illi oi iest.a.signat aliqđ sumi sub.b.⁊ illi oi inesse.a.q2 idē est ac si dicat̄.a. inesse oi.b.hec g ꝓpō vlis est: reliq̄ āt hȝ quādā vlitatē.s. re⁹ ꝯtēti sub.b.sed nō re⁹.b.⁊ ita silitudinē hn̄t iste ꝓpōnes q̄ntū ad vlitatē q̄dā.⁊ iō ne putent̄ idē ondit illaȝ nō syllare aliqđ q̄ pticularis est s̄m rē. ¶ Adhuc dubitabit q̄re nō facit mētionē de illa que syllogizat negatiue in pͣ figura sicut de illa que affirmatiue.⁊ q̄re nō separat syllabile a nō syllogizabili.possuȝ.n. sic obuiare. cui nulli.b.inest illi nulli iest.a.⁊ cui.b.nō iest huic nulli iest.a.vl sic.cui nulli iest.b.illi oi iest.a.⁊ illi alicui nō iest.b.illi oi iest.a.vel sic.cui oi.b. iest illi nulli inest.a.⁊ cui iest alicui.b.illi nulli iest.a. Quare igit̄ cum ꝑdictis nō docet q̄ istaꝝ hȝ intellectū mioris in syllo negatiuo pͤ figure. ¶ Et dōȝ q̄ istaꝝ triū cōbinationū due pme ꝓpōnes ⁊ due scđe signant aliqđ negatiue sumi sub.b. ⁊ ita signat dispōnē pͤ figure minore existe negatiua.⁊ iō ipse inutiles sūt ad ꝯcludēdū in pͣ figura. duarū aūt vltimaꝝ ꝓpōnū ista.cui.b.iest illi nulli iest.a.nō significat nisi q̄.a.alicui.b.nō iest.⁊ ita hȝ itellectū pticularis negatiue q̄ nō ē maior in pͣ figura: reliq̄ āt.s.cui oi b.iest: illi nulli iest.a.hȝ itellectū vlis negatiue: q2 signat idē isti.a.nulli.b.iest.⁊ pōt eē maior i syllo negatiuo pͤ figure.istas āt duas ꝓpōnes q̄ꝝ altera syllat: ⁊ reliq̄ ad inuicē nō separat: nec de eis fac̄ mētionē: q2 nō itēdit remouere simplr̄ difficultatē q̄ accidit i reducēdo penes distributionē ⁊ sufficiēter remouet̄ difficltas q̄ ꝯtingit tā penes distributionē affir^tiuam q̄ȝ negatiuā p hͦ qđ dicit affirmatiuā: nec itēdit ēt determinare quot modis difficultas hͦ ꝯtingat in ꝓpōnib⁹: sȝ simplr̄ ei⁹ remotionē.

Non opȝ aūt arbitrari ꝓpter expōnē aliqđ accidere inconueniēs: non enī vtimur in eo q̄ aliqđ sit: sed quēadmodū geometer pedalem rectā hāc esse sine latitudine dicit: que nō est: sed non sic vtitur vt ex his syllogizans: oino enī qđ nō est vt totum ad partez: ⁊ aliud ad hoc: vt pars ad totum: ex nullo talium ostendit demōstrator. Neqȝ enim fit sylłs.expōne autē sic dicim⁹ vt sentiat qui discit.nō enī sic fit vt sine his nō possibile demōstrare quēadmodū ex quib⁹ sylłs.

Incidēs āt est iuxta ꝑdeterminata: q2 enī aliq̄n fit reductio in termios abstractos: cū tn̄ in syllo oporteat mltotiēs ꝯcretos.fit.n.reductio i termios cū aliq̄n oporteat sumere ꝓpōnes obliq̄.ex his fit ⁊ reductio i tres termios n̄ vlr suppos: cū.n.i syllo oporteat aliq̄ȝ sumi vlr: ne putet aliqs Ari.velle q̄ ex treis sic sūpsit syllare: remouet hͦ dicēs: q̄ fit expō p termios sic se hn̄tes: n̄ vt eis sic se hn̄tib⁹ fiat sylłs: sȝ vt ex eis g p hos itelligūt̄.n̄.n.fit tal expō nisi vt cogscat discēs q̄ g⁹ syllandū sit.⁊ hͦ ē sile ei qđ acc̄it i geometriel vbi supponit̄ aliq̄ mag^do eē pedal recta sine lati^te cū n̄ sit.nō.n. ē demr̄atio de illa magnitudine sȝ q2 talis ē: sȝ de illa q̄ p illaȝ itelligit̄.⁊ hͦ est (Nō āt opȝ nō lateat aliquos.)

NOn lateat aūt nos qm̄ in codeȝ syllo nō omnes ꝯclusiones per vnā eādeȝ figurā sunt: sȝ h̄ qdē per hanc illa vo per aliā. Palā ergo qm̄ ⁊ resolutiones in his faciende. Qm̄ aūt non ois ꝓpō in oi figura: sed in vnaquaq; disposite sunt: manifestum ex cōclusione in qua figura sit querēdū.

Postq̄ docuit quō opȝ reducere ī syllo vno ⁊ pncipali. h̄ docet idē circa syllm̄ non simplr vnū qui colligit̄ ex pncipali syllo ⁊ psyllis: ⁊ pcedit sic. p̄ dicit ꝙ ꝯnes eiusdē sylli aliqñ p diuersas figuras syllogiçant̄ sic pȝ in 2° mō tertie figure. vbi pncipalis ꝯ syllat̄ in 3°. minor aūt in p°. vel in 2°. Sed qm̄ sic sunt plures ꝯnes reducēda est qlibet ꝯ seorsum in suā figurā s̄ȝ arteȝ iam determinatā. ⁊ h̄ est (Nō lateat aūt nos.) 2° cōcludit ꝙ qr in vnaquaqȝ figura sunt ꝓprie ꝯnes syllate: ⁊ nō indifferenter oēs in oi. patere pōt ex ipsa ꝯne in quā figurā reduci dȝ. ⁊ h̄ est (Qm̄ aūt ois.) Opponit h̄ de eo qd̄ dicit in codē syllo plures esse ꝯnes cū h̄ appareat falsum eo ꝙ conclusio est medietas propositionis ⁊ aliter opponit̄ in istis modis sup h̄ ⁊ soluitur ad oia s̄m intellectū littere: qr loquitur de syllogismo nō simpliciter vno: sed collecto ex principali syllo ⁊ prosyllis.

AD diffinitiones aūt oronū quecūq; ad vnū sunt redarguētes eoꝝ qui sūt in termino ad quid redargutū est terminū ponēdū ⁊ nō totam orationē. minus enim contingit perturbari ꝓpter longitudinem: vt si aquā ostendit qm̄ humidus potus: potum ⁊ aquā terminos ponendum.

Postq̄ docuit quō reducēdū est in ostēsiuis vbi aliqd syllat̄ in se ⁊ imediate. h̄ docet̄ quō reducēdū est in illis vbi aliqd syllat̄ in alio ⁊ mediate dicēs. ꝙ si iterimēde sint diffōnes p aliq̄ pticulā cplitē in eis iterimēdā. vt si debeat iterimi h̄ diffinitio aq̄. aq̄ est pot⁹ hūidus. per iterrēptionē h⁹ pticule pot⁹ nō est ponere in reductione totā diffinitionē pro termino vno: sȝ aq̄ ⁊ pot⁹ ponēdi sunt termini. ⁊ rō est vt nō turbet̄ pp terminoꝝ pliritatē. ⁊ h̄ est (Ad diffōnes aūt.)

AMpli⁹ āt ex hypothesi syllos nō est tētandū reducere: nam nō est ex his q̄ posita sunt reducere: nō eni p syllos ostensi sunt sed per consensum cōcessionis: vt siquis ponat ꝙ vna quedā potestas nō sit cōtrarioꝝ neq; disciplinā vnā eē. deinde disputat: qm̄ non est vna ptās cōtrarioꝝ vt sanatiui ⁊ egrotatiui. Simul enim idē erit sanatiuū ⁊ egrotatiuū: qm̄ ergo nō est vna ꝯtrariorū oium potestas ostensum est. Sed qm̄ nō est disciplina vna nō ostensum: ꝙuis cōfiteri sit necesse: at nō ex syllo: sed ex cōditione: hoc igit̄ nō est reducere: qm̄ autē nec vna potestas est. Sic enim forsitan ⁊ fuit sylls, illud aūt cōditio: silr autē ⁊ in his que per impossibile cōcludunt̄: nā neq; hos resoluere: sed ad impossibile quidem deductione: syllo enī monstratur alterū non est: sed ex conditione aūt cōcluditur. Differunt āt a pdictis: qm̄ in illis quidē opȝ pri⁹ cōfiteri si debeāt accidere: vt si ondat̄ vna potestas ꝯtrarioꝝ ⁊ disciplinā eadē eē. hic aūt ⁊ nō prius cōfessi cōcedūt: eo ꝙ manifestū sit falsum: vt posito diametro simetro: eo ꝙ imparia equalia sint paribus.

Postq̄ docuit reducere in syllis ostēsiuis. h̄ intendit de reductiōe in syllis ad ipole ondēs ꝙ in illis īquātū ex hypothesi sunt nō est ponēda reductio ꝯueniēs sic. sylli ex hypothesi oēs nō sūt syllati ex pmissis: sȝ oēs ꝯcessi ad placitū: sed hō argumētatiōes nō sunt reducēde s̄m artē habitā in pcedētib⁹. ḡ syllos ex hypothesi nō est sic reducere. hui⁹ rōnis p° ponit ꝯnē. ⁊ h̄ est (Ampli⁹ āt.) 2° minorē. ⁊ h̄ est (nā nō ex his.) 3° ondit minorē iductiue ⁊ diuidit̄ in duas. in p° inducit in syllo ex hypothesi q est s̄m silitudinē: ⁊ qui est p ipole. in 2° cū dicit (Plures aūt in diuersi.) inductionē cōplet. p° hȝ pncipale ⁊ incidēs. in pncipali pmo hȝ iductionē in syllo ex hypothesi q est s̄m silitudinē h̄ mō si ꝯcedat̄. ꝙ si nō est vna ptās ꝯrioꝝ: nec vna disciplina erit ꝯrioꝝ: ⁊ postea syllat̄ ꝙ nō est vna ptās oium ꝯriorū sic. sanū ⁊ egrū sūt ꝯria. sani ⁊ egri nō est vna ptās. ḡ nō oiuȝ ꝯrioꝝ est vna ptās. mediū p qd̄ hec ꝯ nō ē vna ptās ꝯrioꝝ. syllata est ⁊ reduci pōt s̄m pdictā artē. h̄ āt nō est vna disciplina ꝯrioꝝ. syllata nō est: sȝ ex diuisione accepta. ⁊ h̄ iō nō reducit̄ vt sigs ponat. 2° iducit in syllo ex hypothesi q est per ipole dicens ꝙ sylls p ipole nō syllat̄ nec reducit̄. sylls aūt ad ipole syllat̄ ⁊ pōt reduci s̄m artē phabitā. differūt āt sylli ad ipole ⁊ sylli p ipole. pȝ ex pdictis. ⁊ h̄ est (Silr āt ⁊ in alijs.) sequit̄ incidens: qr enī ex iaȝ dictis pȝ ꝯueniētia iter syllm ex hypothesi q est s̄m silitudinē: ⁊ qui est p ipole ponit iuxta h̄ eoꝝ driaȝ dicēs: ꝙ sylls qui est s̄m silitudinē nō pōt ex hypothesi inferre ꝯnē pncipalē ꝓbatā nisi fiat pcōfessio: qr nō sequit̄. si nō est vna ptās ꝯrioꝝ. ḡ nec vna disciplina nisi facta pconfessione ꝙ hoc ostenso ostensuȝ sit alterū. sylls āt p ipole pōt ꝯcludere ꝯnē pncipalē nectio sine preconfessione. sequit̄ eniȝ per nām oppōnis ꝯdictorie: sed hoc est falsum manifeste. ḡ oppositū est veꝝ siue hoc ꝯfiteat̄ rñdēs siue nō. ⁊ h̄ est (Differt aūt a predictis.) Et nota ꝙ nō est oppō inter h̄ qd̄ h̄ dicit syllm per ipole nectio inferre sine precōfessione. ⁊ h̄ qd̄ dixit superius oēs syllos ex hypothesi ꝯcessos eē ad placitū: qr siue fiat preconfessio siue non: sed necessaria illatio ad conclusionem pncipalem semper manifestū est: qr illa ꝯcessa est ad placitū: qr nō est p syllm habita.

¶ Plures aūt ⁊ alij concludunt̄ ex conditione quos pspicere oportet ⁊ notare aperte. Que ergo horū differentie ⁊ quotiēs fiunt qui sunt ex hypothesi postea dicemus. Nūc aūt tm̄ sit nobis manifestū qm̄ nō est soluere in figuras huiusmodi syllos: ob quā cām diximus.

¶ Cōsequēter cōplet iductionē per quā ostēdit minorē dicēs: ꝙ plures sūt modi sylloꝝ ex hypothesi: q̄s opȝ pspicere ⁊ pnotare ad h̄ manifestādū ⁊ h̄ iā in aliqb⁹ eorū ostensum est. ⁊ hoc est (Plures āt ⁊ alij.) addit autē incidēter qd̄ iferi⁹ dicet̄: quot ⁊ que sint drie sylloꝝ ex hypothesi: nūc aūt tantūmō est intētio: qm̄ hō sylli inquātū sunt ex hypothesi nō resoluunt̄ in pdictas figuras. ⁊ dictū est pp qd̄. ⁊ h̄ est (Qm̄ ḡ hoꝝ drie.) ¶ Hic forte dubitabit̄ pmo de pcōfessiōe. querit̄ enim cū ad ꝯcludēdū ylē per pticulare oporteat vti pconfessione.

Quare

Quare silr ad interimēdū vle per pticulare. ¶ Et dōz φ h est: qꝛ destructio pticularis nečia destruit vlez sine ol pcōfessiōe: sꝫ pō pticularis nō de nečitate ponit vle.

Dubiuꝫ **Deinde** dubitaŧ de h φ nō vult syllos ex hypothesi posse reduci in syllm. Oē eni gen⁹ argumētationis in syllm reduci pōt: ꝛ sylls ex hypothesi est

2° aliqd gen⁹ argumētationis. ¶ Adhuc si dicā. oppositoꝝ nō est vna ptās. ḡ nec vna disciplina. ꝯstituiŧ enthimema ex trib⁹ termis. q̄re addita aliqua ꝑpōne fiet sylls. ¶ Si aūt dicat aliqs φ h veꝝ est: sed nō dꝫ addi ꝑpō ad ꝑpōnes ꝑexistētes. Cōtra. dicit Ar. in ꝑn⁹ h⁹ capli: φ

3° si desit aliq̄ ꝑpō addēda est: si supfluit aufērēda. ¶ Adhuc addatur maior sic. quoꝝcūqꝫ nō est vna ptās: nec vna disciplina. Sꝫ dicet aliqs φ nō est sylls: eo φ minoꝛ est negatiua in p^a figura. ¶ Sꝫ ꝯ. sumaŧ silitudo affirmatiue. quoꝝcūqꝫ est idē sensus ꝛ eadē disciplina. Oppositoꝝ est idē sensus. ḡ ꝛ eadē disciplina: ꝛ sic fit vnus sylls: ꝛ tñ fuit ex hypothesi. eodē mō est reducere syllos per ipose per additionē maioris. sic pꝫ: ꝛ etiā per alios.

4° ¶ Adhuc diŧ φ qꝛ nō sūt sylli ostēsiui nō est eos reducere. ¶ Sꝫ ꝯ. q̄to min⁹ syllati sūt cū nulla nečitas sit nisi a syllo tāto magis opꝫ eos reduci in syllꝫ vt appeat eoꝝ nečitas. ¶ Et sciēdū φ sylls duplex est. s. ostēsiuus ꝛ cathegoricus: cui⁹ nečitas est ꝑ dici de oi ꝛ de nullo: vl hypotheticꝰ cui⁹ nečitas magis est vel a pōne: vel a destructione ꝯtigentis: vel a nā oppōnis: vel alia hitudine hꝫ locali. de syllo ꝑ logŧ h Ar. ꝛ locut⁹ est ꝑ totū p^m hui⁹. de 2° aūt nō. Dōm ḡ φ sylli ex hypothesi pñt reduci i syllꝫ

Ad p^m hypotheticū: sꝫ nō i syllm simplicē ꝛ cathegoricū. ¶ Et dōz ad p^m φ oē gen⁹ argumētādi reduciŧ i syllm hūc vel illū sub disiūctione: sꝫ nō in syllm ostēsiuū cathegoricū

Ad 2^m de q̄ logŧ h: ꝛ ꝑ h pꝫ rñ° ad 2^m ꝛ 3^m, apposita eniꝫ maio

ꝛ 3^m re ꝑpōne nō est ꝯditionalꝛ: sꝫ sylls hypotheticꝰ inferŧ ꝑ

Ad 4^m hitudinē localē. s. a pōne añtis. ¶ Ad 4^m dōm φ nō sūt ostēsi ꝑ syllm. i. ꝑ vtutē sylli ostēsiui ad ꝯnem: ideo non reducunŧ in ipm: ꝛ h est qd itēdit: nihilomin⁹ tñ in illū syllm pñt reduci per vtutē cui⁹ ꝯcludūt. s. hypotheticū: sed ille nō reputaŧ h sylls: eo φ logŧ solū de ostēsiuo.

Dubiuꝫ **Cōsequēter** dubitabit aliqs. vbi Ar. determinabit modos sylloꝝ ex hypothesi: siŧ dicit se determinatuꝝ eē. ¶ Et dōm φ in 2° hui⁹ ꝛ in topicis. ¶ Sed tunc q̄riŧ. q̄re nō determinat in 2° huius de oi syllo ex hypothesi: vt de illo qui est s̄m silitudinē ꝛ qui est s̄m ꝑportionē ꝛ a maiori ꝛ a minori ꝛ a casib⁹ ꝛ huiusmodi. solū eni de illo ꝗ est ꝑ ipose ꝛ ꝗbusdā alijs paucis determiat. Et dōm φ in hac doctrina hēt determinare syllos ꝛ modos sylloꝝ qui cōiter nečitatē hñt: ꝛ cōmunes sūt ad oēm mām. Sylls aūt ad ipose ꝛ alij de ꝗb⁹ agit in 2° hui⁹. ꝑbatū eni ex nečitate ꝛ h in q̄cunqꝫ cā: sed sylls ex hypothesi qui est s̄m silitudinē ꝛ qui est a ꝑportione ꝛ a maiori ꝛ hꝫ oēs nō sunt vlr se hñtes ad oēm mām: sed ad ꝑbabilitatē tñ: solū eni ꝯcludūt ꝑbabilr ꝛ nō cū nečitate simplr. vñ talis sylls non est de vsu demōstratiuoꝝ: sꝫ tñ dialecticoꝝ: ꝛ ideo nō debuit de his in hac doctrina determinare: sed in topicis.

Necsiqꝫ aūt in pluribus figuris ꝯcludunŧ ꝑblemata si in altera syllogizatum est: est reducere syllm in alterā: vt eū qui in prima est priuatiuū in secūdam figurā. ꝛ eū qui est in media in primā: non ois aūt: sed quosdā erit aūt manifestum in sequētibus. Si eniꝫ. a. nulli. b. b. aūt oi. c. a. nulli. c. sit in prima figura. Si aūt ꝯuertaŧ priuatiua media erit. nā. b. a. qdeꝫ nulli. c. aūt oi inerit. Silr aūt ꝛ si nō vlis sed pticularis sit sylls: vt si. a. qdē nulli. b. b. aūt alicui. c. ꝯuersa eniꝫ priuatiua media erit figura. Hoꝝ autē sylloꝝ qui sunt in media figura: duo qdeꝫ vles reducunŧ in primā figuraꝫ: pticularium autē alius solus insit eniꝫ. a. b. qdem nulli. c. aūt oi: ꝯuersa enim priuatiua prima erit figura. nā. b. qdeꝫ nulli. a. a. aūt oi. c. inerat. Si aūt ꝑdicatiuuꝫ sit. a. b. priuatiuū. a. c. primus terminus ponendus est. c. hoc eniꝫ nulli inest. a. a. v̾o oi. b. quare nulli. c. ierit. b. ergo ꝛ. b. nulli. c. ꝯuertiŧ eni priuatiua. si aūt particularis sit sylls qñ priuatiuuꝫ qdem erat ad maiorē extremitatē resoluiŧ in primam figuram: vt si. a. nulli. b. inest. alicui aūt. c. inest a. ꝯuersa enim priuatiua prima erit figura. naꝫ b. qdem nulli. a. a. aūt alicui. c. Quādo v̾o predicatiuuꝫ nō resoluiŧ: vt si. a. qdem. b. omni. c. autem omni: non eniꝫ suscipit ꝯuersionem. a. b. neqꝫ cum sit erat syllogismus.

Postq̄ docuit reductionē orōnis syllande in figurā: h intēdit de reductione orōnis syllate in figura vna vsqꝫ ad figurā aliā ꝛ ꝑcedit sic. p° dat intētionē dicens: φ ꝑpō que syllari pōt in plurib⁹ figuris si fiat ei⁹ sylls in figura vna ipe pōt reduci in figurā aliā: ꝛ exēplificat quō itēdit, ꝛ pꝫ. ꝛ h est (Om aūt.) 2° ꝑsequtur istā reductionē: ꝛ diuidiŧ in tres. in p° reducit ꝑmā figurā in scdam ꝛ ecꝯ. in 2° ꝑmā in tertiā: ꝛ ecꝯ. (Rursuꝫ qui in tertia qdē.) in 3° scdaꝫ in 3^am ꝛ ecōuerso cū dicit (Hoꝝ aūt.) p° in duas. in p° reducit ꝑmā in scdam: ꝛ h q̄tum ad 2^m modū ꝛ 4.^m ꝑme qui negatiui sunt: qꝛ nō ꝯcludiŧ nisi negatiue in 2° figura: ꝛ fit ista reductio in vtroqꝫ per ꝯuersionē maioris: ꝛ h est (Si eni. a. nulli. b.) in 2° reducit scdam in ꝑmā. ꝛ ꝑ modos vles. 2° pticulares. ꝛ vlium primo reducit p^m modum per ꝯuersionē maioris: ꝛ h est (Eoꝝ aūt ꝛc.) 2° scdꝫ per ꝯuersionē minoris ꝛ transpositionem: ꝛ h est (Si aūt ꝑdicatum.) pticularium autē primo reducit 3^m modū per ꝯuersionem maioris: ꝛ h est (Si aūt pticularis.) 2° dicit 4.^m moduꝫ nō reduci: eo φ vlis affirmatiua nō conuertiŧ expedienter ad reductionē faciendā: eo φ si ꝯuertatur erit vtraqꝫ particularis ex quibus non fit sylls: ꝛ h est (Quādo v̾o ꝑdicatum.)

¶ Rursum qui in tertia qdē sunt figura non resoluenŧ oēs in primam. Qui aūt in prima non oēs in tertiā. insit eniꝫ. a. qdē omni. b. b. aūt alicui. c. ergo qꝛ ꝯuertiŧ particularis predicatiua ierit ꝛ. c. alicui. b. a. v̾o oi b. ierat: quare fit tertia figura: ꝛ si priuatiuus sit sylls. silr cōuertiŧ eni particularis ꝑdicatiua: quare. a. qdeꝫ nulli b. c. aūt alicui inerit. a. hoꝝ aūt sylloꝝ ꝗ sunt in postrema vnus tñ non resoluiŧ in pria qñ non vlr poniŧ priuatiua. Alij aūt oēs resoluuntur. Prediceŧ eni de omni. a. ꝛ. b. ergo conuertiŧ. c. ad vtrūqꝫ particulariter: inerit ergo. a. alicui b. quare erit prima figura. siqdem. a. omni. c. c. aūt alicui. b. ꝛ si. a. qdē omni. c. b. autem alicui

c.similis est ratio.ꝯuertit̃ enim.b.ad.c. Si aũt b.qdem omni.c.a.aũt alicui.c.primũ terminũ ponendũ.b.nam.b.omni.c.c.aũt alicui.a.q̃re b.alicui.a.qm̃ aũt conuertit̃ particularis.a.alicui.b.ierit. Et si priuatiuus sit syll's vniuersalibus terminis.similiter sumendũ:insit enim.b.omni.c.a.autẽ nulli.c.ergo alicui.b.inerit.c.a.aũt nulli.c.quare erit mediũ.c. Similiter aũt ꝛ si priuatiua qdem sit vlis.predicatiua aũt particularis.nam a qdem nulli.c.c.aũt alicui.b.inerit. Si aũt particularis sumat̃ priuatiua non erit resolutio:vt si.b.qdem omni.c.a.autẽ alicui.c.non inest:conuersa.b.c.vtreqꝫ erũt particulares. Manifestũ aũt qm̃ ad resoluẽdũ in se inuicem figuras que cũ minore extremitate est propositio conuertenda est in vtrisqꝫ figuris.hac enim conuersa cõmutatio fit.

Consequẽter reducit p̃mam figuraꝫ in tertiam ꝛ eꝯ:ꝛ ꝓcedit sic.p̃ dicit ꝙ non oẽs sylli 3e figure reducunt̃ in p̃mã:qꝛ nõ quintus.nec oẽs sylli p̃me in tertiaꝫ:qꝛ nõ nisi particularis:ꝛ h̃ est (Rursuꝫ qui in 3a.) 2o reducit:ꝛ primo particulares syllos p̃me in tertiã per ꝯuersionẽ minoris:ꝛ h̃ est (Insit eni.a.) 2o eꝯ syllos tertie in p̃maꝫ:ꝛ diuidit̃ in duas.in p̃a reducit syllos affirmatiuos.in 2a negatiuos.ꝛ affirmatiuoꝝ p̃mo reducit p̃mum modum ꝛ per ꝯuersionem minoris:ꝛ h̃ est (Eoꝝ aũt.) 2o 4m modum siliter per ꝯuersionẽ minoris:ꝛ h̃ est (Et si.a.qdeꝫ.) tertio 3m modũ per ꝯuersionẽ maioris ꝛ trãspositionẽ:ꝛ h̃ est (Si.a.b.) Consequenter reducit syllos negatiuos.ꝛ p̃mo 2m modũ ꝛ sextuꝫ per ꝯuersionẽ minoris:ꝛ h̃ est (Ut sit p̃uatiuus.) 2o dicit ꝙ quintus reduci nõ põt:eo ꝙ non est ibi ꝓpõ ꝯuertibilis nisi vlis affirmatiua qua ꝯuersa ambe erũt p̃ticulares:ꝛ h̃ est (Si aũt p̃ticulariter.) ꝛ addit quoddã notabile supra p̃dicta.s.ꝙ p̃ma figura ꝛ tertia inuicẽ reducunt̃ per ꝯuersionẽ minoris:ꝛ h̃ est (Manifestũ autẽ.) ꝛ videt̃ esse instãtia ꝯtra h̃ qđ dicit in 3o modo tertie figure vbi fit reductio per ꝯuersionẽ maioris.sed dñm ꝙ loq̃tur de his que h̃nt maiorẽ vlem.vel dicẽdũ ꝙ appellat minorẽ in qua post ꝯclusionem ponitur medium ꝛ subijcitur minor.

Hoꝝ aũt qui in tertia sunt figura alter q̃dem in tertia resoluit̃.alter ꝟo nõ resoluit̃ in tertiã. nam cũ est vlis priuatiua resoluit̃. Si enim.a. nulli.b.c.aũt alicui vtraqꝫ similiter cõuertunt̃ ad.a.q̃re.b.qdem nulli.a.c.ꝟo alicui.a.mediũ ergo est.a. Quando aũt.a.omni.b.c.aũt alicui a.non inest non est resolõ:neutra enim ꝓpositionũ ex conuersione vlis. Quando aũt ex tertia sunt figura resoluunt̃ in mediam:qm̃ fuerit vlis priuatiua:vt si.a.nulli.c.b.auteꝫ alicui.c. aut omni. Nam.c.a.qdeꝫ nulli.b.aũt alicui inerit.c.si aũt particularis sit priuatiua non resoluit̃:non eniꝫ suscipit ꝯuersionem particularis negatiue.manifestũ qm̃ idẽ sylli non resoluuntur in his figuris:qui nec in primam resoluti sunt:ꝛ quoniam in prima figura resolutis syllogismis isti soli per impossibile clauduntur. Quomõ ergo oportet reducere syllogismos: ꝛ quando resoluuntur figure in se inuiceꝫ manifestum ex predictis.

Cõñter reducit 2m figurã in 3m ꝛ eꝯ.ꝛ p̃ reducit scdaꝫ in tertiã quãtum ad modos p̃ticulares dicẽs:ꝙ tertius scde reducit̃ in tertiã ꝯuersa vtraqꝫ ꝓpositione:ꝛ h̃ est (Hoꝝ aũt qui in medio.) 2o dicit 4m modũ non reduci in tertiã figurã eadẽ causa qua p̃us:ꝛ h̃ est (Qñ aũt.a.) Cõsequẽter reducit tertiã in scdaꝫ:ꝛ h̃ q̃tum ad modos negatiuos.ꝛ p̃ reducit 2m ꝛ sextũ modũ per ꝯuersionem vtriusqꝫ:ꝛ h̃ est (Qui aũt ex 3a sunt.) 2o dicit ꝙ quinta nõ reducit eadẽ causa qua p̃us:ꝛ h̃ est (Si aũt particularis sit.) Cõsequẽter ex his ꝯcludit correlarie ꝙ quintus tertie ꝛ q̃rtus 2e qui in p̃mã figurã nõ resoluunt̃: nec etiã in his figuris iuicẽ resolui p̃nt:ꝛ h̃ est (Manifestũ ergo.) Et ꝙ in reductione oĩum sylloꝝ in p̃mã figurã isti duo soli modi ꝑ ĩpole reducũt̃:ꝛ h̃ est (Et qm̃ in p̃mã.) Cõñter epilogat tãgens intẽtionẽ p̃me partis totius capl'i per hoc qđ dicit (Quõ aũt oporteat.) ꝛ intẽtionẽ scde p̃tis per hoc qđ dicit (Et quãdo resoluunt̃.)

Dubitatur h̃ cũ in p̃ncipio docuerit reductionẽ sylloꝝ imꝑfectoꝝ in ꝑfectos.h̃ autẽ docet reducere oẽs figuras inuicẽ.quare nõ docuit hãc reductionẽ simul in p̃cedentib' cũ alia. Et dñm ꝙ h̃ est:qꝛ supius nõ determiauit nisi reductionẽ que est ad ꝑfectionẽ:sed p̃a figura nõ perficit̃ per scdam ꝛ tertiaꝫ: sicut ecõuerso:ꝛ ideo nõ determinat istã reductionem prius cũ alia.ꝛ qꝛ h̃ videt̃ q̃ꝫ ꝑfectionẽ sylloꝝ imꝑfectorum repugnare ad hoc hec reductio minus p̃ncipalr intenta est illa:ꝛ ideo vltimo determinantur. Dubiũ

Adhuc dubitat̃.quare nõ reducat singulos syllos oĩum figuraꝝ in alias figuras cuꝫ resoluat inuicẽ oẽs figuras. Et dñm ꝙ nõ intẽdit nisi eadem ꝯc'lo quo mõ per se mediũ alteratũ ꝑ diuersas figuras syllari põt:ꝛ iõ in tota resolone ei' manet semꝑ eadẽ cõclusio in vtroqꝫ syllo:sed non oĩs ꝯc'lo põt in oĩ figura syllari:ꝛ iõ nõ oẽs sylli cuiuslibet figure i alias figuras oẽs resoluunt̃. Sꝫ tũc dubitat̃ cũ p̃ticularis negatiua ꝯcludit̃ per 4m scde ꝛ 5m tertie.q̃re isti duo modi nõ resoluunt̃ in alias figuras. Et dñm ꝙ h̃ est:qꝛ nõ loquit̃ nisi de reductiõe ꝑ ꝯuersionẽ que fit in ñite eadẽ ꝯne.sic autẽ nõ p̃nt reduci q̃rtus 2e ꝛ quintus tertie.sicut pꝫ ex dictis in l'ra.Ex his ergo pꝫ.quare non oẽs modos oĩum figuraꝝ iuicẽ resoluit.ꝛ q̃re h̃ determinat̃ ista reductio postq̃ꝫ p̃us.ꝛ que sit illa reductio quam h̃ itẽdit. hec eni reductio fit semꝑ supposita eadẽ ꝯne:ꝛ ꝑ qđ mediũ fiat:qꝛ ꝑ ꝯuersionẽ. Sꝫ q̃rit̃ cũ p̃a figura reducit̃ in scdaꝫ ꝛ eꝯ per ꝯuersionẽ maioris.q̃re magis sic q̃ꝫ ꝑ ꝯuersionẽ minoris. Et dñm ꝙ hoc est:qꝛ p̃a figura ꝛ 2a ꝯueniunt in situ mediꝫ ꝛ minoris extremitatis:sꝫ discõueniunt in situ maioris extremitatis.ꝛ iõ opꝫ in eis maiorẽ ꝓpõnẽ ꝯuertere.ꝛ hui' cã est:qꝛ 2a descẽdit a p̃a maiore ꝯuersa. Adhuc querit̃.q̃re p̃a ꝛ 3a reducuntur inuicẽ minore ꝯuersa. Et dñm ꝙ hoc est:qꝛ discõueniũt in situ minoris extr̃itis:sed nõ in situ maioris.Instãtia aũt que videt̃ eẽ in 3o mõ 3e figure vbi ꝯuertit̃ maior soluta est prius.de 2a aũt figura ꝛ 3a pꝫ quõ ad inuicẽ resoluunt̃.Quia eni discõueniũt in situ vtriusqꝫ extremitatis neẽe est vtrãqꝫ ꝓpõnẽ ꝯuerti. Dubitat̃ adhuc de eo qđ dicit solũ 4m scde ꝛ 5m tertie reduci per ĩpole. Cuꝫ oẽs sylli sic possunt reduci. Et dñm ꝙ alij oẽs reduci possunt per ꝯuersionẽ:ꝛ etiaꝫ per impole:sed isti duo solũ per ĩpole:ꝛ h̃ est qđ intẽdit.s.ꝙ soli isti tm̃ ꝑ impole Dubiũ

reduci

reduci possint. ¶ Adhuc querit̃ cum sic sit intẽtio de reductione ꝛ duplex sit reductio. s. per ꝯuersionẽ ꝛ per impoſe. q̃re nõ docet h̃ reductionem ad ipoſe pro reductione sic̃ ꝯuersionẽ. Et hui⁹ rõ pꝫ ex dictis. reductio enim per ipoſe nõ ꝯtingit ꝯ̃nem ꝓbabitã ꝑus: sꝫ hoc itendit h̃ reductio itẽta. ¶ Adhuc reductio per ipoſe onsio argumentationis est tm̃: q꞉ statim transmutat subam rõnis: sed conuersio est reductio ꝛ argumẽtationis ostensio.

¶ Differt aũt in ꝯstruendo aut destruendo aliquid opinari idẽ aut diuersum significare non esse hoc ꝛ esse nõ hoc: vt non eẽ albũ ei qd̾ est albũ non esse: nõ enim idẽ significãt: neqꝫ eniꝫ eius qd̾ est esse albũ ea que est esse non albuꝫ: sed nõ esse albũ: ratio aũt huius hec est. Similiter se hñt: possibile est ambulare ei qd̾ est albũ ad est nõ album: ꝛ scit bonũ ad scit non bonũ. nã scit bonũ vel est sciens bonum nihil differt: neqꝫ potest ambulare vel est potẽs ambulare: quare ꝛ opposita non põt ambulare ꝛ non est potens ambulare aut nõ ambulare. Si igit̃ nõ est potens ambulare idẽ significat: ꝛ est nõ potens ambulare simul inerũt eidem. idem enim põt ambulare ꝛ non ambulare: ꝛ idem sciens boni ꝛ non boni est: affirmatio autẽ ꝛ negatio non erũt posite simul in eodẽ. Queadmoduꝫ ergo nõ idem est nõ scire bonum ꝛ scire nõ bonum: neqꝫ esse nõ bonũ ꝛ non esse bonũ idem. nã si ꝓportionalium altera sit diuersa ꝛ altera neqꝫ esse nõ equale ꝛ non esse eq̃le idem. huic eniꝫ qd̾ est non eq̃le subiacet aliquid ꝛ hoc est inequale: illi ꝟo nihil: eo ꝙ equale quidem vel inequale non omne est: eq̃le autem omne aut non equale. Amplius est non albuꝫ lignum ꝛ non est album lignum non simul sunt. Si eniꝫ est lignum nõ album erit lignum: qd̾ aũt nõ est album ligñuꝫ non necesse est esse lignũ. Quare manifestuꝫ: q̃m non est eius qd̾ est eius qd̾ est: est bonum qd̾ est lignũ non bonũ negatio. Si ergo de omni vno vel affirmatio vel negatio vera: sed non est negatio: palam q̃m affirmatio aliquo modo erit: affirmationis autem ois negatio est huius: ergo eius que est nõ bonum ea que est non est non bonum.

¶ In hac pte intẽdit Ar. remouere quãdã dubitationẽ ꝛ errorẽ. determiatũ eni est in ꝑcedẽtib⁹ quõ diuersimo de syllat̃ affirmatiua ꝛ negatiua. fuit aũt quorũdã opinio ꝙ affirmatio ꝑdicati ifiniti: ꝛ negatio ꝑdicati finiti eadẽ est. sic̃ pꝫ ex lib⁹ piarmenias: ꝛ ideo putauerunt ꝙ ista affirmatio ꝛ negatio eodẽ mõ se hñant syllari: qd̾ itẽdit Ar. h̃ remouere: ꝛ diuidit̃ in duas. in p⁹ determiat hoc qd̾ ꝑncipalr̃ itẽdit. i z⁹ cũ dicit (Siltr aũt qñ.) Quedã ad ꝑcedẽtiũ euidẽtiã iducit. p⁹ in duas. in p⁹ cõparat adinuicẽ affirmationẽ ꝑdicati ifiniti ꝛ negationeꝫ ꝑdicati finiti in z⁹ cũ dicit (Qm̃ aũt palaꝫ ꝙ aliud.) determinat diuersuꝫ modũ syllãdi vtriqꝫ. p⁹ in duas. in p⁹ cõparat eas termis sumptis nõ vlr. in z⁹ cũ dicit (Et in pluribus.) termis sumptis vlr. p⁹ in duas. in p⁹ cõparat eas fm̃ driam. in z⁹ cũ dicit (Hñt aũt ordinẽ.) fm̃ ꝯuenientiã: ꝛ pꝫ ordo: q꞉ ꝑncipalr̃ de dria intẽdit. in p⁹ ostẽdit ꝙ nõ est eadẽ affirmatio ꝑdicati ifiniti ad negationẽ ꝑdicati finiti per q̃tuor rõnes. quaꝝ p⁹ est talis. h⁹ affirmationis eẽ albũ negatio nõ est eẽ nõ albũ: sꝫ ista nõ eẽ albũ. ergo nõ sunt idẽ nõ esse albũ ꝛ eẽ nõ albũ: ꝛ h⁹ rõnis p̊ ponit ꝯ̃nẽ: ꝛ h̃ est (Differt aũt in ꝯstruendo.) z⁹ añs: ꝛ h̃ est (Neqꝫ est negatio.) z⁹ ipm onđit sic. iste due eẽ albũ ꝛ esse nõ albũ: silr̃ se hñt sicut poſe est ambulare poſe est nõ ambulare: ꝛ sicut iste scit bonũ scit nõ bonũ. Sed iste nõ opponunt̃: poſe est ambulare: possibile est nõ ambulare. Quare nec iste est albũ est nõ albũ opponunt̃. hui⁹ rõnis p̊ ponit maiorem ꝛ declarat. z⁹ onđit minorẽ. ponit ergo maiorẽ: ꝛ h̃ est (Ratio aũt hui⁹.) h̃ declarat que: vbi dicit (Nã scit bonum.) ꝛ pꝫ qd̾ dicit. ¶ Secũter onđit minorẽ sic. si h̃ poſe est non ambulare eẽt negatio. hui⁹ poſe est ambulare. tunc idẽ eẽt isti: non poſe est ambulare. Que est ei⁹ negatio: ꝛ si h̃ tũc ista duo cõpossibilia eẽnt. impoſe ambulare ꝛ poſe nõ ambulare: q꞉ quicq̃d est cõpossibile vni ꝯuertibiliũ: ꝛ alteri: sed hoc est impoſe cum sint opposite affirmatio ꝛ negatio. possibile est ambulare nõ possibile est ambulare. relinquit̃ ergo ꝙ non opponant̃. possibile est ambulare. possibile est nõ ambulare: ꝛ h̃ est (Si igit̃ nõ est potẽs.) pꝫ igit̃ ꝙ h̃. esse nõ albũ nõ est negatio eius qd̾ est esse albũ. ex quo relinq̃tur ꝙ h̃ sit eius negatio. s. nõ eẽ albũ: ꝛ ita pꝫ añcedens ꝑncipalis rõnis. ¶ Cõseq̃nter ifert ꝑncipalẽ ꝯ̃nem dicẽs: ꝙ sic̃ nõ sunt idẽ nõ scire bonũ ꝛ scire nõ bonum. vt pꝫ ex ꝑdictis. sic nõ sunt idẽ esse nõ album ꝛ nõ esse albũ siue bonum: ꝛ hoc pꝫ per ꝓpõnẽ: ꝛ h̃ est (Queadmodũ g̊.) z⁹ ratio ad ideꝫ est hec. Affirmatio de ꝑdicato ifinito aliq̃d ponit. negatio de ꝑdicato finito nihil ponit. ergo nõ sunt idẽ. hui⁹ rõnis p̊ ponit ꝯ̃nẽ in termis: ꝛ hec est (Neqꝫ esse neqꝫ equale.) z⁹ añs dicens: ꝙ esse nõ eq̃le ponit aliq̃d. s. ineq̃le: sed nõ eẽ equale nihil ponit: ꝛ h̃ est (Huic eni qd̾ est.) z⁹ ipm onđẽs: ꝙ alteꝝ istoꝝ esse equale nõ esse eq̃le dr̃ de quolibet: sꝫ nõ dr̃ de quolibet alteꝝ istoꝝ esse equale esse nõ equale. ꝛ hoc est: q꞉ terminus ifinitus aliq̃d ponit: sed terminus negatiuus nihil: ꝛ h̃ est (Eo ꝙ eq̃le q̃dẽ.) z⁹ ratio est talis. ex affirmatiua de ꝑdicato ifinito aliq̃d seq̃t̃: ex negatiua aũt de ꝑdicato finito seq̃tur nihil. quare nõ sunt idẽ. hui⁹ rõnis p̊ ponit ꝯ̃nem: ꝛ hec est (Amplius non est albũ.) z⁹ declarat añs in termis. ꝛ pꝫ: ꝛ h̃ est (Si eni est lignũ.) z⁹ ꝯcludit correlarium ex ꝓbabitis sic. cum iam onsum sit. ꝙ nõ sunt idẽ esse nõ bonũ ꝛ nõ esse bonum: ꝛ ꝙ nõ esse bonũ est negatio hui⁹ esse bonuꝫ ꝯcludit ꝙ ista esse nõ bonũ nõ est eius negatio: ꝛ h̃ est (Quare manifestũ est.) ꝛ q꞉ nõ est negatio ꝛ ois orõ ꝑfecta est affirmatio vel negatio ꝯcludit: ꝙ h̃ eẽ non bonũ est quodãmõ affirmatio. ꝛ dicit quodãmõ ꝓpter affinitatẽ termini ifiniti ad negationẽ: ꝛ h̃ est (Si g̊ de oi.) Et q꞉ cuiuslibet affirmationis est aliq̃ negatio determinat que sit ei⁹ negatio. s. nõ eẽ nõ albũ: ꝛ h̃ est (Affirmationis.)

¶ Habent aũt ordinẽ hunc adinuicẽ: sit esse quidem bonuꝫ in quo. a. nõ esse aũt bonum in quo b. esse aũt nõ bonuꝫ in quo. c. sub. b. nõ esse non bonum in quo. d. sub. a. Omni ergo inerat aut a. aut. b. ꝛ nulli eidem: ꝛ aut. c. aut. d. ꝛ nulli eidem ꝛ cui. c. necesse est. b. omni inesse. Si eniꝫ verum est dicere: quoniã est non albuꝫ: ꝛ q̃m non est album. impossibile est enim esse albuꝫ

z esse non album: aut esse lignuz album: z esse lignum non albū. quare si nō affirmatio negatio inerit: ei aūt qđ est. b. nō semper. c. qđ enim oīno non est lignum: neqȝ lignum erit nō albū: ecōuerso aūt cui inest. a. d. omni: aut eniȝ. c. d. Qm̄ aūt nō pōt simul esse nō album z esse album hoc inerit. nā de eo qđ est albuȝ: verū est dicere qm̄ est nō album: de. d. anteȝ nō oīno. a. Nā de eo qđ oīno nō est lignum: non verum est dicere: qm̄ est lignū album. d. veruȝ. a. non verum: qm̄ est lignum album.

¶ Postq̄ determinauit differentiam affirmationis de predicato infinito ad negationem de predicato finito: hic intendit determinare ɔuenientiam eoꝝ: z diuidit in pncipale z icidens qđ ibi icipit (Palā qm̄.) In pᵒ sic ꝓcedit. p̄ instituit terminos ad ondendum qđ intendit appellans. a. esse albū. b. aūt eius negationē. s. nō esse album. c. esse nō albū. d. eius negationē. s. nō eē albū. Qđ aūt dicit. c. esse sub. b. itelligi pōt de ordine accidentali quē retinēt in descriptione figure: vel de ordine eēntiali qui est aūtis sub suo ɔñte. Silr hic qđ dicit sub. a. exponi pōt: qꝛ si. a. teneat ablatiue. tūc itelligi opȝ de ordine accidētali si negatiue de eēntiali. a. eni se hēt ad. d. sicut se hēt aūs ad ɔñs: z h̄ est (Dūt aūt ordinē.) ¶ Consequēter in pdictis oñdit ɔñtias intētas: z diuiditur in duas. In pᵒ determinat qūo se hñt adinuicē affirmatio pdicati ifiniti: z negatio pdicati finiti ꝑm ɔñtiaȝ. In zᵒ qūo se hñt eoꝝ opposita cū dicit (Ecōuerso aūt. c.) In pᵒ sic ꝓcedit. p̄ ostēdit φ ad affirmationē de pdicato infinito seqtur negatio de pdicato finito. zᵒ nō ecōuerso. pᵐ ostēdit sic. Alteꝝ istoꝝ duoꝝ esse bonū nō esse bonū oī inest z nō ambe simul: sed eē bonum repugnat ei qđ esse nō bonum. quare nō esse bonum eidē inest. Huius rōnis pmo ponit maiorē: z hec est (Omni ergo inerit.) scđo ɔ̃nem: z hec est (Et cui.) tertio minorem: z hec est (Impossibile est enim.) quarto ɔfirmat ɔñtiam: z hec est (Quare si affirmatio.) ¶ Cōsequenter ostēdit φ nō seqtur ecōuerso manifestās in terminis φ hec negatio nō esse albū pōt esse vera sine ista affirmatione eē non albū. z pmo ponit ɔ̃nem: z hec est (Ei autē qđ est. b.) zᵒ aūs: z hec est (Quod aūt oīa eniȝ.) ¶ Cōsequēter ostēdit qūo se hñt eoꝝ opposita ꝑm ɔñtiam. z pmo dicit: φ ad affirmationē de pdicato finito seqtur negatio de pdicato infinito. zᵒ ostēdit φ non ɔuertit. In pᵒ sic ꝓcedit. primo ponit ɔ̃neȝ: z h̄ est (Ecōuerso aūt.) zᵒ ostēdit sic. alteꝝ istoꝝ esse nō album nō esse nō album ex nēcitate cuilibet inest: sed nō ambe simul: sed ei qđ est esse album repugnat esse nō albū. quare eidē inest nō esse nō albuȝ: z ita seqtur. Si est albū nō est nō album. Huius rōnis pmo ponit maiorē: z hec est (Oi eniȝ zc̄.) zᵒ minorē: z h̄ est (Cum aūt nō pūt.) 3ᵒ infert ɔ̃nē: z h̄ est (Ideȝ inerit.) ¶ Cōsequēter oñdit φ nō ɔuertit: z h̄ manifestādo in termis qūo hec negatiua: nō est nō albū. pōt eē vera sine hac affirmatione: est nō albū. De lapide eniȝ veꝝ est dicere φ nō sit lignū nō album: sed nō est veꝝ de eo φ sit lignū albū: z hec est (De. d. nō omnino.)

¶ Palā aūt qm̄ z. a. c. nulli eidem insunt: z. b. d. continget alicui eidem inesse. Similr aūt z se hñt z priuationes ad pdicamēta hac positione: equale i quo est. a. nō equale in quo. b. inequale in quo. c. non inequale in quo. d.

¶ Seqtur icidens in quo pmo ɔcludit duo correlaria. s. φ affirmationes de pdicato finito z ifinito. s. esse albuȝ z eē nō albū incōpossibilia sunt eidē ineē: sȝ negationes ɔñtes. s. φ nō esse albū nō esse nō albū cōpossibilia sūt eidē inesse simul: z hec est (Palam qm̄.) zᵒ cōparat terminos pꝛiuatiuos ad infinitos in cōparatione ad terminos finitos dicens: φ termini priuatiui silr se habēt ꝑm ɔñtiaȝ ad terminos finitos sicut termini ifiniti: ex quo patent quinqȝ ɔ̃nes. s. ad affirmatiuā predicati priuatiui seqtur pdicatio pdicati finiti: z nō ecōuerso. sicut est inequale: ergo nō est equale: z nō ecōuerso. Et ecōuerso ad affirmatiuā de pdicato finito seqtur negatiua de pdicato priuatiuo: z nō ecōuerso. sic. est equale. ergo non est inequale: z nō ecōuerso. z φ affirmationes que añcedūt sunt incōpossibiles: z φ negationes sunt compossibiles. Oēs eniȝ iste quatuor ɔ̃nes manifeste sunt de terminis finitis z infinitis: z hec est (Silr aūt ad hunc.)

¶ In pluribus aūt quoꝝ his quideȝ inest: aliis vero nō inest idem: negatio quidem similr vera erit: qm̄ nō sunt alba omnia: vel quoniā nō album vnūquodqȝ. Quod autem est non albuȝ vnūquodqȝ: aut quoniaȝ sunt omnia non alba falsa. similiter autem z eius que est omne animal album: nō hoc quidem est: est non album omne animal negatio. ambe enim false: sed nō est omne animal album.

¶ Postq̄ cōparauit adinuicē affirmatiuā de predicato infinito z negatiuā de finito terminis sumptis nō vlr. hic cōparat terminis sumptis vlr. z h̄ pmo in numero plurali. zᵒ in singulari. In plurali sic. negatiua de pdicato finito silr vera in plurali sicut in singulari terminis sumptis vlr: sic. non sunt oīa aīalia alba. non est oē aīal album. affirmatiua tñ de pdicato infinito falsa est: sicut affirmatiua de pdicato finito: vt oīa aīalia sunt nō alba vel aīalia sunt alba. quare pȝ φ differenter affirmatio de pdicato z negatio de pdicato finito cū vna sit vā alia falsa. ¶ Et nota φ Arꝫ. dicit hāc dr̄iam eē in vlibꝰ vbi pdicata quibusdā supposita sunt: z quibusdā nō: z nō dicit simplr in vlibus: qꝛ hec differētia est tm̄ apud mām ɔtingentē: materia enim nēcia vel impossibili non est ita. si enim dicat oīs homo est nō asinus: vel nullus hō est asinus. silr sunt vera si in pdicamētis accidētalibus plana est differētia: z hec est (In pluribus.) idest in vlibus. Deinde ponit dr̄iaȝ in singulari dicēs: φ huic affirmationi. oē aīal est albū. nō opponit illa que est omne aīal est nō albū: qꝛ simul false sunt: sȝ ei opponit nō oē aīal ē albū. pȝ igit φ iste enūtiatiōes differūt: qꝛ vna ē vera alia falsa: z vna opponit affirmationi de predicato finito z alia non: z hec est (Similiter aūt z eius.)

¶ Quoniam aūt palā φ aliud significat est nō album z nō est albū: z hec quideȝ affirmatio: illa vero negatio: manifestū qm̄ nō idem est modus demonstrādi vtrūqȝ: vt qm̄ quicquid est aīal non est album non contingit esse albuȝ: z quoniā est verum dicere nō album: idem eniȝ est nō album: sed eius quidem qđ est verū est dicere album siue nō albū idem modus: affirmatiue enim ambe per primaȝ figuram ostenduntur. nam veruȝ z est similiter opponitur. nam eius qđ est verum dicere album: non hic

quidem

quidem verum est dicere non album negatio: sed non verum dicere album. Si autem verū est dicere quicquid est homo musicuȝ esse aut non musicū esse. quicquid animal sumendum esse musicuȝ aut non musicuȝ esse ostsum est. non esse autem musicū. quicquid est homo negatiue monstratur ſm dictos modos tres.

¶ Postq̄ cōparauit adinuicē affirmationeȝ de ꝑdicato infinito ꝛ negationē de finito: ꝛ manifestauit eaꝝ diuersitatē. Hic determinat diuersum modū demonstrandi vtrūq;: ꝛ h est (Silr h intētū.) ꝛ pcedit sic. p̊ ꝯcludit ꝙ cū diuerse sint affirmatio talis ꝛ negatio. sicut ostsuȝ est diuersus erit modus demonstrandi eas vt diuersus est modus demōstrandi istā negationē: qcqd est aial nō est albū vel ꝯtingit eē albū: ꝛ hāc affirmationē qcqd est aial veꝝ est dicere esse nō album que est idē isti. quicqd est aial est nō album: ꝛ hec est (Qm̄ aūt palā.) 2° determinat diuersitatē huius. ꝛ p̊ manifestat modū syllogiçandi affirmatiuā. 2° negatiuā. Circa affirmatiuam sic pcedit. p̊mo dicit in vli ꝙ idez est modus demōstrādi has duas. veꝝ est dicere hoc eē album: veꝝ est dicere h non esse albū. vtraq; eni affirmatiua est: ꝛ si fuerit vlr sumpta ostēdet per p̄ᵐ p̄me: ꝛ ꝙ h nō sit negatiua. veꝝ est dicere esse nō albū manifestat: q: h ipm̄ veꝝ ꝙ est ibi modus non negatur: nec etiam ꝑpositio est negatiua huius. veꝝ est dicere esse albū. sicut pȝ ex ꝑdictis: ꝛ h est (Sed veꝝ gdē.) 2° magis spectat dicens: ꝙ si demōstrari debeat quicqd est homo est musicum vel est nō musicum debet syllogiçari in p̊mo p̊me: ꝛ h pȝ. si sumatur pro maiori: quicqd est aial est musicū vel nō musicum: q: ois homo est aial: ꝛ hec est (Si aūt veruȝ est dicere.) Deinde ostdit quō syllogiçari debet negatiua dicēs: ꝙ si sumpta fuerit vliter syllogiçatur per 2ᵐ p̄me: vel per p̊imū: vel scdm̄ scdē: ꝛ h est (Non esse aūt musicum.)

Dubiuȝ **Sed forte** dubitatur de eo qđ dicit alteꝝ istoꝝ. esse equale: esse nō equale: nō oi inest. si eni accipiatur aliqua magnitudo non est accipe aliqd qđ nō sit equale ei vel nō equale: qm̄ vel alia magnitudo etiā tāta vel est minus ipsa vel excedens: sed siue sic: siue sic semꝑ illud est nō equale. q̄re equale: vel videtur ꝙ de aliquo dicatur alteꝝ esse equale eē nō equale. ¶ Et dōm ꝙ

R° cum dī qđ non oi est equale vel nō equale distribuit ibi esse. sicut sit distributio cum dī de quolibet affirmatio vel negatio: sed in hoc ipm̄ quolibet distribuit pro entibus ꝛ nō entibus. vnde lȝ nihil ens sit cui nō ꝯueniat eē equale vel esse nō equale: tñ aliqd non est cui neutrum ꝯuenit. vñ vult dicere ꝙ vtrunq; istoꝝ equale vel non equale alicui ante se supponit ꝛ non dicuntur sub disiunctione de quolibet ente vel nō ente. sicut ꝯtradictoria.

Dubiuȝ **Cōsequēter** dubitatur. quare hic determinat ꝯsequētiaȝ ꝑpositionū de terminis finitis ꝛ īfinitis. hic eni videtur superfluere: q: idē docuit in libro ꝑiarmenias. ¶ Et dōm ꝙ ibi non determinatur de ea nisi incidētaliter valde iuxta oppositionē quā itēdit ibi ꝑncipalr. ibi etiaȝ trāseūdo indiminute tetigit nām eoꝝ: ꝛ ideo nō superfluit hic eam cōplete determinare.

Dubiuȝ **Adhuc** forte aliqs dubitabit cū dicit Ar. seq. est nō bonū. ergo nō est bonū. vtrū intēdat de ꝑpositionibꝰ vlibus istā ꝯntiā vel nō vlibus. si de vlibus argumētū peccat: q: nō sequitur. si est nō bonus. ḡ non est hō bonus. si de nō vlibus. tūc videtur sua ꝓbatio nulla. si eni intēdat hāc ꝯntiaȝ. hō est nō bonus. ergo hō non est bonus. tūc cū assumit alterā istaꝝ. hoiem esse bonum. hoiem nō esse bonuȝ cuilibet inesse falsum dicit: q: iste non ꝯdicunt. ¶ Et dōm ꝙ Ar. facit in lra ꝯntiam suaȝ in terminis ꝑdictis put cōiter cōparari pōt ad subaȝ vlr sumptā vel nō vlr: duȝ tñ fiat ad idē subm in añtecedēte ꝛ ꝯñte. vñ sequitur in vlibꝰ si vtrobiq; sumatur signū sic. Ois hō est nō bonus. vel ois homo nō est bonꝰ. silr etiā sequitur in nō vlibꝰ: sicut pȝ. ¶ Ad id qđ opponitur sua ꝓbatio est nulla: dōm ꝙ imo. cōparat eni ista ꝑdicata ꝯdictoria. esse bonū: nō esse bonū. indifferēter ad vnūqđq; subm: ꝛ pȝ ꝙ alteruȝ istoꝝ ex necessitate oi inest: siue sumatur subm vlr siue non vlr ꝛ pro eodem. ¶ Adhuc videtur in terminis deficere ꝯntia a predicato infinito ad predicatū negatum sic. video non hoiem. ergo non video hoiem. ¶ Et dicendum ꝙ ꝯntia in eis cum verbo substantiuo intelligēda est ꝛ non cum adiectiuo.

Sed contra foꝛ. fuit non iustus. ergo nō fuit iustus. silr erit nō albus. ergo nō erit albus. ¶ Et dōm ꝙ ꝯntia illa intelligēda est cū verbo substātiuo de pnti ꝛ nō cū eodeȝ de ꝑterito vel futuro. ¶ Sed ꝯtra. nō sequitur. est non duplū. ergo non est duplū. est nō equale. ergo nō est equale. ¶ Et dōȝ ꝙ ꝯntia in illis non tenet nisi accipiantur termini dicētes formas absolutas: cuius sunt albū nigrū ꝛ consilia. fit aūt dicta īstātia in relatiuis. tenēduȝ ergo firmiter ꝙ ad hoc ꝙ ex termino infinito sequitur terminus negatiuus opȝ ꝙ fiat ꝯntia cū verbo substātiuo: ꝛ h de presenti ꝛ h in terminis absolutis ꝛ non respectiuis siue relatiuis. Dubiuȝ

Alterius aūt dubitaret forte aliqs de eo qđ dicit istas duas negationes: nō eē bonū. nō eē nō bonū. alicui eidē inesse. hoc enim nō videtur: q: a quocūq; remouetur vnū oppositoꝝ ꝯdictorie eidē inest reliquū. ¶ Et dōm ꝙ eidē enti nō insunt: sed eidē nō enti: nō enti est aliqđ ens cui nō ꝯueniat nō eē iustū vel non eē non iustū: ꝛ nō ambo simul: nō enti tamē simul ꝯueniunt. vñ tñ iste due nō eē lignū albū: nō eē lignū nō albuȝ eidē inesse pnt existenti sicut lapidi. ¶ Cōsequenter dubitabit cū determinat ꝯntiā terminoꝝ finitoꝝ ꝛ īfinitoꝝ: finitoꝝ etiā ꝑuatoꝝ ꝛ nō determiat īfinitoꝝ priuatoꝝ que sit habitudo eoꝝ. ¶ Et dōȝ ꝙ nō ꝯuertuntur terminus ꝑuatiuus ꝛ īfinitiuus: sed sequitur terminꝰ īfinitꝰ ad ꝑuatiuū. terminꝰ eni ꝑuatiuus ponit potētiaȝ ad formā siue aptitudinē: sȝ ꝑuat formā. terminꝰ aūt īfinitus neutrū pōit: ꝛ iō sequitur. si est iniustū. ḡ est nō iustū: sȝ nō ꝯuertitur. plus. n. tollitur ꝑ terminū īfinitū q̄ ꝑ ꝑuationē. Dubiuȝ

De terminis aūt finitis ꝛ ꝑuatiuis: quia tāgit hic Ar. īmorādū est vt discutiatur eoꝝ nā. Principalr aūt de īfinitis differēduȝ est: de qbꝰ p̊mo queritur an aliqs terminꝰ possit īfinitari vel nō. ꝛ videtur ꝙ nō: sic perempta rei ꝑfectione perimitur ipsa res: sȝ significatio ꝑfectio dictionis est. ḡ ipsa ꝑempta ꝑerēpta ꝛ dictio: sȝ ꝯstat ꝙ si īfinitatur terminꝰ perimitur eiꝰ significatio. q̄re videtur ꝙ nō possit īfinitari. nā sic ꝛ ipa dictio ꝑimetur ꝛ nō maneret significatiua. ¶ Adhuc ꝙ nō possit īfinitari videtur. Nomē eni p̊ significat formā secūdario aggregatū. sic vult Ar. in metaᵖʰ: sȝ ꝑempta forma perimitur aggregatū: cuiꝰ forma erat pars. q̄re si īterimeretur forma significata per nomē perimitur tota nois significatio cū plus possit causa ꝑmaria q̄ secūdaria. q̄re si perimatur illa nō erit nomē significatiuū: sȝ ꝯstat ꝙ īfinitatio formā illā ꝑimit si īfinitetur nomen: q̄re videtur ꝙ nō īfinitatur nisi corrūpatur ꝛ desinat eē nomē. ¶ Adhuc oē nomē significat subam cū q̄litate. q̄re altera interēpta illaꝝ vel vtraq; nō erit nomen: sed īfinitatio si fiat ꝑimit alterā vel vtrāq;. ḡ ꝛc. ¶ Adhuc ꝙ vbuȝ manēs verbū nō īfinitetur videtur vbū cōsignificat eē siue agere

(right margin, beside the lines above: 2° at "pimet ꝛ nō maneret significatiua. ¶ Adhuc ꝙ nō pos/"; 3° at "nō īfinitatur nisi corrūpatur ꝛ desinat eē nomē. ¶ Adhuc"; 4° at "ꝑimit alterā vel vtrāq;. ḡ ꝛc. ¶ Adhuc ꝙ vbuȝ manēs")

inclinatū ad subam:sꝫ si adueniat īfinitatio destruit il
lud eē vel agere.q̄re cū adueniat negatio infinitās nō
manet verbū.si g̃ neqꝫ nomē:neqꝫ v̄buꝫ possit īfinitari
multo fortius neqꝫ alia pars:ꝛ sic videt̃ ꝙ nō pōt alia di/
In opp^m ctio īfinitari.¶ Ad opp^m sic dicit Boeti⁹in p̄uo cōmē
to supra libꝝ piarmenias:ꝙ ois termin⁹circūscripte si
gnificatiōis pōt fieri icircūscripte sig̃atiōis:ꝛ h̄ est:qꝛ
ois terminus finite significatiōis pōt fieri significatio
nis īfinite.q̄re cū multe sint significatiōes dictiōis fi/
nite significatiōis:ꝛ multe fieri p̄nt significatiōis īfini
2° te:ꝛ ita pꝫ ꝙ aliq̄ dictio pōt eē īfinita.¶ Adhuc īfinita
tio nihil addit nisi destructionē cōpōnis q̄ est in signi/
ficatiōe vni⁹ dictiōis:sꝫ h̄ pōt fieri adueniēte negōne
ad nomē vel ad verbū.g̃ tā nomē q̄ v̄bū īfinitari pōt.
3° ¶ Adhuc Ari.testat̃ tā hic q̄ in libro piarmēias.ꝙ di/
ctio aliq̄ īfinita est.q̄re videt̃ ꝙ h̄ verꝝ sit sic.qō ꝯcedē
Ad p^m dū est.¶ Ad obm dōm.ad p^m sic.ꝙ perempta significa
tiōe dictiōis perimit̃ dictio que p̄us erat:sꝫ nihil ꝓhi/
bet per illā interemptionē nouā sig̃ationē generari ꝛ
nouā fieri dictionē significatiuā.sic aūt est in termino
īfinito.corrūpet̃ eni terminus finitus ꝛ eius sig̃atio:ꝛ
Ad 2^m generat̃ terminus infinitus ꝛ eius sig̃atio.¶ Simil̄r
dōm ad 2^m ꝙ perempta forma que est in significatiōe
dictiōis perempta est tota significatio nois:qō p̄us erat
s.nois finiti:sed noua q̄litas ꝛ nouū aggregatū genera
Ad 3^m tur ꝛ nouum nomē.¶ Simil̄r dōm ad 3^m ꝙ perempta
substātia vł q̄litate nominis perimit̃ nomē finitū:sed
generat̃ nomē infinitū subam ꝛ q̄litatē significans.

Dubiu͂ **Sed tunc** est qō q̄d sit q̄litas ꝛ q̄d substātia apud nomē infinitū.¶ Et dōm ꝙ p̄uatio q̄/
litatis est ei ꝓ q̄litate.ens autē ꝓut cōiter se hꝫ ad ens
s̄m nām ꝛ ad ens s̄m rōnē siue dictionē ꝛ opinionē est
ei ꝓ substātia siue aggregatū ex tali ente ꝛ p̄uatiōe q̄li
Ad 4^m tatis in noie finito.¶ Ad 4^m aūt pꝫ r̄nsio p̄ p̄dicta:qꝛ
cū infinitat̃ verbū perimit̃ agere vel esse per⁹ significa
tū:ꝛ ita perimit̃ verbū finitū.generat̃ aūt verbū infi/
nitū.¶ Adhuc est hic qō cū oē verbū significet agere
vel pati:q̄uo verbū infinitū non significet.¶ Et dōm
ꝙ actus iste qui est p̄uare agere vel esse est ei in signi/
ficatione tanq̄ agere.p̄uare eniꝫ aliquo mō est agere.

Dubiu͂ **Hoc habito** ꝯn̄s est qō.vtꝝ vnica negatio simul ꝛ semel plures terminos infinitare
possit:vt cū dr̃ sic.nō albū lignū:ꝛ videt̃ ꝙ sic hac rōne
cū negatio vnica possit ad interimendū maius cōposi/
tū:multo fortius ad īterimendū min⁹ cōpositū:sꝫ vni/
ca negatio pōt interimere maius cōpositū:sicut ꝓpōnē
g̃ ꝛ minus cōpositū:sicut illud cōpositū qō ex duob⁹no
2° minibus vel duobus verbis vel aliquid tale.¶ Adhuc
cōpositio entis dupl̄r est.vno mō ex p̄ncipijs essentiali
bus:sicut ex materia ꝛ forma.alio mō ex accidentalib⁹
aliquo ꝛ subto:vt cū dicit̃ homo albus.Cū igit̃ p̄ma cō
positio per vnā negationē infinitātē perimat̃.videt̃ ꝙ
eadē rōne ꝛ secūda:ꝛ ita vnica negatio ad duos termi/
3° nos refert̃ ad infinitandū.¶ Adhuc est alia cōpositio
ipsi⁹ esse:sicut cōpositio verbi.alia āt ipsius entis:sicut
iaꝫ supra dictū est in significatione vnius nominis vel
adiectiui cū substantiuo:sed negatio vnica negans cō/
positionē vnā ipsius esse ex ꝯn̄ti negare pōt ꝛ aliā:ꝛ ita
duas hꝫ nō eque p̄mo:vt cū dicit̃.non homo qui currit
mouet̃.g̃ cū in significatiōe nomis adiectiui negō p̄i/
mo cadens supra subm infinitās ip̄m ex ꝯn̄ti cadere pos
sit super ei⁹ adiectiuū infinitās ip̄m.q̄re vnica negatio
duas dictiones infinitare pōt:quāuis non eque primo.
In opp^m ¶ Ad oppo^m sic.vnius cōpositionis vnica est diuisio:ꝛ
ita cōpōnis que est in sig̃atiōe vnius dictionis vna dꝫ
esse negatio infinitans.quare pluribus hō cōpositio/
nib⁹ plures debētur negatiōes.¶ Adhuc dicit Ar.hic
qō sequit̃.si est nō albū lignū.ergo ē albū:sꝫ si negatio
infinitaret tā lignū q̄ albū nō sequeret̃.ergo vt videt̃
s̄m Ar.nō īfinitat negatio simul nisi tm̄ vnum.¶ Ad Ad p^m
obiecta dōꝫ ad p^m sic.ꝙ ois negatio alicuius cōpōnis in
terempta est ꝛ nō sit cōpositio vna ipsius esse que est p̄/
dicati ad subm:ꝛ alia ipsius entis que est adiectiuū ad
substātiuū vtraqꝫ pōt negatiōe vna īterimi:ex hoc tn̄
nō sequit̃ ꝙ negatio vna simul plures termios īfinitet:
qꝛ īfinitatio est negatio illi⁹cōpōnis que est in signifi/
catiōe vni⁹dictiōis ꝛ nō dictionū adiuicē:ꝛ hec est que
dā cōpositio entis.¶ Ad aliud dōꝫ ꝙ duplex est cōpo/ Ad 2^m
sitio entis.vna ex p̄rib⁹ eēntialib⁹.sicut ex mā ꝛ forma:
ꝛ hec est p̄ma ꝛ nō subiacet ei aliq̄ alia cōpositio:ꝛ h̄ in
finitari pōt.alia est ex cōpōne alicui⁹ accn̄talis ad sub/
iectū:sic̄ est ī cōpōne adiectiui cū substātiuo:ꝛ hāc cō/
positionē p̄cedūt due p̄ores in ipsis cōpositis:hui⁹autē
s̄cde cōpōnis pōt eē negatio sꝫ nō īfinitatio:īfinitatio/
nis.n.p̄ticula semꝑ cedit in eādē p̄tē cū eo qō īfinitat̃.
¶ Ad 3^m dōm ꝙ nō est sile de negatione ipsi⁹eē ꝛ ipsi⁹ Ad 3^m
entis:qꝛ tūc negat̃ cōpositio ipsius esse cuꝫ cōponit̃ ne/
gatio cū verbo in eādeꝫ partē.ꝛ ideo pōt vlteri⁹ tēdere
ex ꝯn̄ti negādo aliud:sed cū negat̃ cōpositio entis ꝑ īfi/
nitationē p̄ticula negationis cū ipso cōponit̃ in parteꝫ
eādē:ꝛ ideo nō trāsit vlterius.¶ Adhuc cū negatio p^a
negat cōpositionē vnā v̄bi ꝛ ꝯn̄ter aliā.2^a est pars extre/
mitatis alicui⁹cōpositionis p^e ꝛ tanq̄ determiatio ei⁹:vt
cū dr̃.nō oē qō currit mouet̃.significatio aūt adiectiui
nō est ita determiatio vni⁹ extremitatis illi⁹ cōpositio/
nis que est in subto:sꝫ toti⁹aggregati.ꝛ ideo q̄uis nega/
tio īfinitās neget cōpositionē illaꝫ que est in subto:non
opꝫ negare ꝯn̄ter illā que est in significatiōe adiectiui.

His habitis ꝯn̄s est questio que pars orōnis īfi/nitari pōt.ꝛ videt̃ ꝙ nō partes īde/ Dubiu͂
clinabiles.nihil eni infinitat̃ nisi qō finitū est:sꝫ p̄tes ī/
declinabiles sūt idefinite ī sua significatiōe.¶ Adhuc 2°
in significatione p̄tis īfinitāde debet eē aliq̄ cōpositio
circa quā sistat p̄ticula negōnis:sꝫ sic nō est in significa
tione ideclinabiliū.¶ Adhuc qō per se simpl̄r non hēt 3°
finitatē sine alteri⁹adiūctione:nec hēbit negationē nisi
per adiunctū:huius aūt sunt dictiones ideclinabiles qō
ꝯcedēdum:relinqtur igit̃ ꝙ solum partes declinabiles
infinitent̃:sed partes declinabiles dupliciter sunt:aut
enim casuales aut nō casuales:cuius est verbum.p̄ ergo
īngritur de diffinitione casualium.ꝛ querit̃ p̄mo quot
modis pars casualis possit īfinitari.Et videt̃ ꝙ nō ꝓno
mē hac rōne in cuius significatione nulla cadit cōposi/
tio illud nō īfinitat̃:sꝫ in ꝓnois significatione nulla ca/
dit cōpositio:cū significet subam terminataꝫ.ergo ip̄m
nō īfinitat̃.¶ Adhuc dr̃ cōiter:ꝙ si alia pars infinitet̃
p̄uat̃ signo speciali:ꝛ ponit̃ eius cōmune ꝛ formale.si
ergo īfinitat̃ ꝓnomen ponet̃ aliq̄d supius ad significa/
tionē eius qō est ei formale:ꝛ si h̄.ergo in significatione
ꝓnois ante aduētuꝫ negationis fiet forma:qꝛ oē supius
est de significatione īferioris.q̄re nomē nō solū subam
significat:sed q̄litatē ꝛ formā.hoc aūt est falsum.ergo ꝛ
primū.¶ Ad oppositū sic.Ar.in libro piarmenias.vbi In op^m
loqtur de noie cōprehendit sub nomine ꝓnomē.quare
cū ibi ponat nomē infinitari non separando nomē a ꝓ/
nomine videt̃ ꝓnomē infinitari.¶ Adhuc hic ꝛ alias 2°
vbi loqtur de infinitis ostēdit nō hoc pro termino īfini
to.quare videt̃ ꝙ s̄m ip̄m infinitet̃ ꝓnomē.¶ Adhuc 3°
oē qō est circūscripte significationis fieri pōt icircūscri
pte s̄m Boetiuꝫ:ꝛ ita si ꝓnomē sit circūscripte signifi/

cationis

4° cationis poterit ĩfinitari. ¶ Adhuc ꝓnomē ex demon-
stratione ꝛ relatione ꝯtrahit finitā qualitatē: sed quali-
tatis finite est ĩfinitatio. ergo videt̄ ꝙ ꝓnomē ĩfinitet̄.
¶ Et dōꝫ ꝙ ꝓnomē ꝓprie nō infinitat̄ ex ꝓhabitis rō-
Ad pᵐ nibus. ¶ Ad pᵐ obiectoꝝ dōm: ꝙ lꝫ Ar. nō separet ꝓno
mē. s. a noīe in libᵒ ꝑiarmenias: nō tñ seqtur ꝙ vtrunqꝫ
infinitari pōt si nomē infinitet̄. nā qđ ĩfinitat̄ est nomē
Ad 2ᵐ ꝓprie accipiēdo nomē: sicut patebit ꝯñter. ¶ Ad 2ᵐ di-
cēdum ꝙ ꝓnomen significat subam cōem oī nomini: ꝛ
ideo qñ loqtur de ĩfinitis in cōi dicit: nō hoc ad itelligē
dum id qđ vl̄r est cōmune nomini ĩfinitiuo ꝛ nō inten-
Ad 3ᵐ dit per hoc ꝓnomē infinitari. ¶ Ad 3ᵐ dōm ꝙ ꝓnomē
de vniuocis merā significat subam que ante aduentuꝫ
equalitatis in ea ĩfinita: ꝛ ita ꝓnomē nō est circūscripte
Ad 4ᵐ significationis: ꝛ hoc est s̄m magis icircūscripte. ¶ Ad
4ᵐ dōm ꝙ ĩfinitatio nō est cuiuscūqꝫ q̄litatis: sed q̄lita
tis significate per terminū. q̄litas aūt quā ꝯtrahit ꝓno-
men ex demōstratione ꝛ relatione non est de significa-
tione ꝓnominis: ꝛ ideo gr̄a illius infinitari nō potest.

Dubiū His habitis vlterius forte dubitaret aliqs de ĩ-
finitatione noīs. ꝛ p̄mo an omne no
mē infinitari possit: ꝛ videt̄ ꝙ sic. eo ꝙ oē nomē signifi
cat subam cū qualitate: sed ꝯtra cōpositionē qualitatis
2° cū suba pōt fieri negatio ĩfinitatis: vt videt̄. ¶ Adhuc
oē nomē aut est substātiuū aut adiectiuuꝫ: sed substāti-
uum ĩfinitari pōt: ꝛ qua rōne vnū ꝛ qđlibet: cum oīum
substātiuoꝝ sit eadem natura inq̄ntum substātiua sunt.
Silr̄ adiectiuū ĩfinitari pōt: ꝛ qua rōne vnū ꝛ qđlibet:
q2 oīum adiectiuoꝝ inq̄ntū huiusmodi est eadē natura:
ꝛ ita cū oē nomē sit substātiuū vel adiectiuū: oē nomen
In opᵐ infinitari pōt. ¶ Ad oppositū sic. Nomē infinitū vt dī
cōiter ponit aliqđ supius ad terminū infinitātē: sed en-
te nihil est supius ergo si dicat̄ nō ens nihil poni pōt: ꝛ
si hoc ens ĩfinitari nō poterit vt videt̄: ꝛ loqtur de ente
2° s̄m ꝙ nomē est ip̄m ens. ¶ Adhuc oīs ĩfinitatio est ali-
cuius cōpositionis perēptio. ḡ noīa circa que inq̄ntuꝫ si-
gnificāt nō est compositio: nec circa illa erit ĩfinitatio.
Hec aūt sunt sic deᵘˢ: materia forma: ꝛ q̄dā noīa accñtiū
3° vt albedo ꝛ ꝯsilia. q̄re hꝫ noīa nō pōt ĩfinitari. ¶ Ad-
huc qđ ĩfinitū est nō eget ĩfinitatione: nec ĩfinitari pōt
ꝓꝑe: sed quedā sunt noīa ĩfinita vt qs qualis q̄ntus ꝛ cō-
4° silia. ergo h̄ ꝓprie infinitari nō debent. ¶ Adhuc ĩfini
tatio nō est nisi eiᵘ qđ prius finitū erat: sed signa vl̄ia vt
oīs nullus: ꝛ alia que dicūt dispōnem subei inq̄ntum hꝫ:
neqꝫ significāt q̄litatē finite: neqꝫ subaꝫ finite: q2 nihil
in eoꝝ significatione ĩfinitādū est: ꝛ ita nec ĩfinitari de-
5° bēt. ¶ Adhuc ꝓꝑetas ĩfinitationis est iuenire formā ꝛ
ipsaꝫ ꝑuare ꝛ dare itelligere forme ꝑuationem. sic pꝫ in
isto ĩfinito non homo. sed quedā sunt noīa ꝑuationē si-
gnificātia: vt nemo nihil ꝛ ꝯsil'ia: qbus si adueniat nega
tio ĩterimet negationē reptaꝫ: ꝛ nō faciet itelligi forme
ꝑuationē: sꝫ magis positionē: ꝛ dabit aliqđ ĩfinite itelli-
gere qđ est ꝯtra nām termini ĩfiniti. q̄re videt̄ ꝙ hꝫ no
minibᵘ negationē significātibus nō sit addēda negatio
infinitās. Ex his ergo videt̄ ꝙ nō oīa noīa ĩfinitari pñt:
quod ꝯcedendū est. Et dōm ꝙ ad hoc ꝙ nomē ĩfinitet̄
duo exigunt̄. vnū est ꝙ significet̄ ibi q̄litas finita: ꝛ nō
opꝫ eā substātiuari per q̄litatē infinitā. Aliud est ꝙ nō
sit nomē negatiuū: sed positionē significās. per p̄mā cō
ditionē est ꝙ noīa infinita non ĩfinitant̄: nec etiā signa
vl̄ia. per 2ᵐ vo huiusmodi dictiones nō ĩfinitant̄ nemo
nihil ꝛc̄. Oīa aūt alia ab his ĩfinitari possunt. ex quo pꝫ
ꝙ noīa ꝑuatiua nō possunt ĩfinitari. ¶ Ad obiecta er-
Ad pᵐ go dōm. ad pᵐ ꝙ nō oīs cōpositio qualitatis cū suba po-
test esse subm ĩfinitationis. opꝫ enim ꝙ sit qualitas fini

ta ꝑuata siue subalis siue accidentalis. ¶ Ad 2ᵐ ꝙ no- Ad 2ᵐ
men adiectiuuꝫ qđ nō infinitat̄ ꝓpter hoc ꝙ adiectiuuꝫ
est nō infinitat̄: nec substātiuuꝫ infinitat̄ ꝓpter hoc ꝙ
substātiuū est: sed ꝓpter nām subalē. s. ꝓpter qualitatē
finitā significatā in suba: ꝛ ideo nō oē adiectiuum: nec
oē substātiuū ĩfinitat̄. ¶ Ad hoc aūt qđ opponit h̄ no-
mē ens nō posse ĩfinitari. Dicendū ꝙ pōt ꝛ nō est neće
oē nomē infinitū aliqđ ponere s̄m reꝫ sed s̄m rōnē. vñ
cū infinitat̄ ens qđ simpl'r est derelinqt̄ ens qđ est cōe
enti s̄m rē ꝛ s̄m rōnē. sicut patebit in seq̄nti questione.
¶ Ad hoc aūt qđ opponit̄ in noībus simplicis significa-
tionis. Dicendū ꝙ nullū nomē accñtis significat rē ita
simplicē qn sit in ea cōpositio: vt res huius noīs albedo
cōpositionē hēt ex luce ꝛ diaphanitate. silr̄ nomē mate-
rie aut forme est sine q̄dā cōpositione: q2 h̄ nomen mā
nō dicit solā subam materie: sꝫ ipsam cū alia posita an-
nexa. silr̄ h̄ nomē forma nō solū subam forme dicit: sed
subaꝫ eiᵘ cū alia posita. silr̄ h̄ nomē deᵘ: nō eni est nomē
diuine eēntie: sed alicuiᵘ ꝓꝑetatis per quā ip̄m itelligi-
mus. significat eni idē hebraice ꝙ timor latie vt dī. silr̄
ꝛ de aliis nominibᵘ p̄me cause attributis. nullū enim il-
loꝝ diuinā eēntiaꝫ purā significat: sed per aliquā ꝓꝑe-
tatem dat eā itelligere: ꝛ ita in oī tali noīe aliqua est cō-
positio ad quā referri pōt infinitatio. Ex his ergo mani
festum est que noīa infinitari possunt ꝛ que non.

His habitis forte dubitaret vlteriᵘ aliqs de no- Dubiū
mine ĩfinito. vtrū aliqđ ponat vel
nō: ꝛ ꝙ sic. videt̄ per dcm̄ Ar. in hoc caplo vbi dicit: ꝙ
ei qđ est nō equale subiaceat. s. inequale. ¶ Adhuc s̄m 2°
ip̄m eadē est ꝯñtia terminoꝝ finitoꝝ ꝛ ꝑuatiuoꝝ que est
finitoꝝ ꝛ ĩfinitoꝝ: sed ad terminū priuatiuū seqtur ter-
minus pure negatiuus ꝛ nō ecōuerso: ꝛ hoc ꝓpter id qđ
ponit̄ per terminū ꝑuatiuū. quare cū silr̄ ad terminum
infinitū sequat̄ terminus negatiuus: ꝛ nō ecōuerso. hoc
erit: q2 terminus ĩfinitᵘ aliqđ ponit. ¶ Adhuc si termi- 3°
nus infinitᵘ nihil ponit h̄ est per negationē: ꝛ si hoc non
differt a pure negatiuo qđ manifeste falsum est. ¶ Ad- 4°
huc si terminᵘ ĩfinitus nihil ponat. ergo vbicūqꝫ suby-
cit̄ terminus ĩfinitᵘ erit negatiua ꝓpō. sic eni est in oībᵘ
ꝙ vbicūqꝫ ponit̄ ad subm negatio simpl'r negāś: ita ꝙ
nihil ponit̄ manet ꝓpō negatiua: sed manifeste falsum
est oēm ꝓpōneꝫ negatiuā in qua subycit̄ terminᵘ ĩfini-
5° tus. ergo talis terminᵘ aliqđ ponit. ¶ Adhuc in oī ꝓpō- 5°
ne affirmatiua subm aliqđ ponit qđ est ens vel moduꝫ
entis: sed ꝓpositio in qua subycit̄ terminus ĩfinitus est
affirmatiua nisi adsit alia negatio. ergo per subm aliqđ
ponit̄ qđ est ens vel aliqđ per modū entis se hñs. ḡ vi-
det̄ ꝙ per nomē ĩfinitū aliqđ ponit̄. ¶ Ad oppositum In opᵐ
sic. dīc Aug. ꝙ ab eadē forma ĩponit̄ hō ꝛ nō hō si hec
per positionē illiᵘ forme nō hō: nec ꝑ eiusdē ꝑuationeꝫ.
q̄re sicut h̄ nomē hō significatiuū est forme hoīs. sic h̄
nomē nō hō significatiuū est ꝑuatiōis illiᵘ forme. cū ḡ
sola ꝑuatio nulliᵘ rei sit positiua: h̄ nomē nō hō nullā rē
ponit. ꝛ silr̄ itelligit̄ de oī tali. ¶ Adhuc dīc Boetiᵘ in 2°
paruo cōmēto sup librū ꝑiarmenias: ꝙ qui dīc hō rem
ꝯstituit. qui dīc nō homo rē qdē tulit: sed nihil addidit.
quare nō videt̄ tale nomē aliqđ ponere sed ꝑuare solū.
¶ Adhuc in noīe substātiuo suba ꝛ q̄litas nō differunt 3°
eēntialr̄: sed sicut qđ est in quo est: q̄litas eni forma est:
suba aūt cōpositū. q̄re videt̄ ꝙ si ĩfinitet̄ tale nomen ꝛ
ꝑuatr̄ q̄litas ꝑuat̄ ꝛ suba: sꝫ vtraqꝫ ꝑuata nihil manet
qđ sit de significatione noīs. q̄re videt̄ ꝑ talē terminuꝫ
solā ꝑuationē significari ꝛ nulliᵘ rei rōneꝫ. ¶ Adhuc si
oīs hō est aīal: oē nō aīal est nō hō: sed lapis est nō aīal.
ergo lapis est non hō: ꝛ si h̄. ergo lapis est. q̄re a pᵒ si oīs

homo est aial lapis est istud non seqtur. Sed nō videt
argumētum suscipe impedimētū vbi per hoc q termi-
nus ifinitus nihil ponit. videt igit q oporteat dici ipm
4° nihil ponere. ¶ Adhuc ens infinitat & nō pōt poni ali-
qd per eius ifinitationē cū ipm sit cōissimū. q̄re non est
nece nomē ifinitū aliqd ponere. Et dicet q ens ifinita-
Contra ri nō pōt. ¶ Sed ɔ̄. oē aial est ens. hoc fm Boetiū cō-
uertit per ɔ̄pōnem. q̄re dicet oē nō ens est nō aial: & ita
5° ops ens ifinitari. ¶ Adhuc nomē nō dr aliqd ponē nisi
qd per ipm significat: sz per nomē ifinitū: vt cū dico nō
hō nō significat res aliq. si eni significaret intellect9 di-
cēs illā rē apphēderet determiate: qd manifeste falsum
est. nihil eni apphēdit itellect9 nisi rei puationē. q̄re tale
6 nomē nō ponit aliquā rem. ¶ Adhuc dic Boeti9: q no-
mē ifinitū silr dr de qlibet qd est & qd nō est: sz enti &
nō enti nulla res cōis est. q̄re per nomē ifinitū nulla res
ponit. ¶ Ad hoc soluēdū distinguēdū est nomē p sub-
stātiuum & adiectiuū. in noie aūt substātiuo suba & q̄li-
tas nō differūt per eēntiā: sz tm fm rōnē. sicut qd est &
quo est. q̄litas eni ipsa forma est p quā sigńatio ei9 itelle-
ctu apphēdit. suba aūt cū ipsa forma tota eēntia aggre-
gati est vel ps dignior: & ideo ipsa puata puat tota signi-
ficatio talis noīs. Un̄ si ifinitet nomē substātiuū tota
significatio ei9 negat & nihil ponit. & dico nihil fm rē. s.
qd sit in rez nā: sed solū aliqd fm rōnē vel imaginatio-
nē: sicut puatio rei vel aliqd fm dictionē. Et h̄ dico q p
hō noīa loqmur tanq̄ res veras significarent. ¶ Dōm
q nō hō est q̄litas vel est h̄ in cuius vel aliqd hō: huius-
modi autē nomē derelinqt aliqd & sibi cōpatit: qz cū sit
nō hō ɔ̄tingit q sit aliqd fm nām. sicut lignū vel lapis
vel hō: sed hoc nece nō est: imo pōt oīno nihil eē: & ideo
huiusmodi ifinita noīa dicunt nihil ponere. Si autem
querat expositio. dico q exponit sic. Nō hō ens qd nō
est hō: sed hoc qd dico ens in hac expōne nō dicit aliqd
ens fm naturā: sed accipit cōiter ad ens fm nām & fm
rōnē vel itellectū. & sic ponēdo ens nō ponit aliqd sim-
pliciter: sicut iā patebit. g̃ manifestū est q nomē substā-
tiuū ifinitatū nihil rei ponit. si aūt ifinitet adiectiuum
aut significat formā eēntialē. sicut quedā noīa differen-
tiaꝝ vt rōnale & aiatum & hō: & est de his eadē ratio que
est de substātiuis vt significat formā accidētalē sicut al-
bum: iustū: bonū: & ɔ̄silia. in talib9 aūt q̄litas & suba dif-
ferūt fm eēntiā. significat ibi q̄litas finita accidētalis.
suba aūt infinita de cuius eēntia nō est ipsa q̄litas acci-
dētalis: & ideo in talibus ponit aliqd. puata enim quali-
tate ponit infinita suba sic. nō albū aliqua res que non
Ad p^m est alba. ¶ Ex his ergo ps solo ad duo p9 obiecta. loqtur
& 2^m enim hic Ar. tm̄modo de noībus ifinitis adiectiuis ac-
Ad 3^m cidentalibus: talia aūt ponūt: vt dcm̄ est. ¶ Ad 3^m dōm
q nomē infinitū substātiuum differt a noīe pure nega-
to: & hoc q nomē pure negatū nihil ponit fm rem: neqz
fm rōnem: neqz aliquid derelinquit: nec secuz cōpati t
quātum de se eius. nomē aūt substātiuū infinitū q̄uis
rem nullā ponit: tm̄ aliqd fm rōnem ponit: sicut priua-
tionem: & aliqd derelinquit aut secuz cōpatit qd est ve-
re res: sed nō ponit illud. bene enim possibile est cuz sit
nō homo q sit lignuz vel lapis vel aliqd tale: hoc tm̄ per
terminū infinitum non ponit: qz circa qd nihil fm rem
Ad 4^m sic qd est nō homo. ¶ Ad 4^m dōm q nomē infinitum
substātiuum: q̄uis nihil ponat: non tm̄ si subyciat facit
ppōnem negatiuā. ponit eniz puationē que se hēt sicut
subm & tanq̄ ens: put nos dicimus chimerā significare
ens: puationes etiā & negationes aliqd esse: nihil tm̄ fm
rem ponit: & est simile de eo qd dicimus: q vidēre tene-
bras nihil video: sic eniz itelligendo nō hoiem nihil in-
telligo: nec qd significat non hoiem aliqd simplr signi-
ficat. ¶ Sed tūc obyciet aliqs si significās nō hoiem Contra
nihil significat. g̃ erit vox nō significatiua sicut bu ba.
¶ Et dōm q nō. hoc eni dico bu ba itellectū nullo mō
ɔ̄stituit. hoc aūt qd dico nō homo aliquo modo ɔ̄stituit
ipm. facit eniz itelligere q homo nō significat. nullā tm̄
rem in itellectu ɔ̄stituit q̄tum de se est: sed solā rei pua-
tionē. Unde sic vidēdo tenebras aspicio vt videam ali-
quid: nō tm̄ aliqd video. Silr itelligo tm̄ infinitū circū-
spicio itellectu vt rem aliquā apphendat: sed nō appre-
hendit nisi puationē rei: & illud dico de substātiuis ifini-
tis. ¶ Ad 5^m ps solutio: qz cū subyciť nomē infinitū po- Ad 5^m
nit rei puatio tanq̄ aliqd ens: & h̄ est rōne subti: sed nō
ponit res aliqua fm nām. ¶ Rōnes aūt posite ad 2^m
partē questionis ɔ̄cedēde sunt. ostēdunt eniz q nomen
substātiuum ifinitum nihil ponit: & q ens infinitet qd
ɔ̄cedēdum est: nec est nece q ponat aliqd: sed puationē
rei qd nihil est nisi fm rōnez vel imaginationē: vel fm
dictionē. Et h̄ notādum est q nō debet ppie ifinitari
ens nisi fm q dicit simplr ens fm nām & fm veritatē: &
tūc puat simplr ens & derelinqtur ens fm rōnē vel fm
opinionē: istud tm̄ nō ponit per ipm. si aūt accipiat ens
& est enti simplr & enti fm aīam siue fm opinionē: & ad-
dat ei negatio: puto q sola negatio erit: qz nihil dereliu-
quit illa puatio cū priuet ens tam fm rōnez q̄ ens fm
rem. si enim oīno puat ens sonat idez qd nullo mō ens:
ens aūt in tali cōitate acceptuz nō est alicuius finite si-
gnificationis: & ideo in tali acceptione nō ifinitat: & hoc
est qd pus diximus tale nomē nō ifinitari cuius nō est
aliq̄ finita significatio q̄litatis. ¶ Et nota q hoc totuz
intelligēdū est de noīe ifinito in se ɔ̄siderato: qz ex cōpa-
ratione ei9 ad alteꝝ in orōne aliqd videt poni: vt nō hō
currit. Ex his ergo manifestū est q nomen infinitet. &
q nō: & q ifinitum ponat aliqd: & q non.

Sed iuxta hoc icidunt questiūcule. vna est in quo Dubiuz
differūt nomē infinitū apud grāmati-
cum & nomē ifinitū apud logicū. ¶ Et dōm q nomen
infinitū apud grāmaticū tam subam q̄ q̄litatē signifi-
cat: & per positionē sed ifinite. Nomē aūt infinitū apud
logicū significat cum puatione: & nō significat qualita-
tem verā: nec subam verā: sed puationē forme pro qua-
litate: & ens cōmune fm rem & fm rōnē: pro suba enim
cōpositum ex tali ente & puatione qualitatis.

Alia questio est. quare negatio aliqn̄ in cōposi- Dubiuz
tione cū noīe facit tm̄ pure negati-
uum: vt nemo. aliqn̄ aūt infinitat vt nō homo. ¶ Et di-
cēdum q hoc est: qz cum dr nemo: negatio in cōpositio-
ne illa negat oīa supposita respectu predicati: & ideo pu-
ram negationē facit. terminus aūt infinitus ponit pua-
tionem qualitatis cum ente cōi cum ente fm naturam
& fm rem. & ideo purā dant negationem. ¶ Solet autē
queri per quā nām nomini ɔ̄iungitur negatio in cōpo-
sitione ad infinitādum: qd etiaz significatū in nomine
infinito tanq̄ qualitas & quid tanq̄ substantia: sed hec
patent ex predictis. Ex his ergo manifestum est de infi-
nitatione nominis quomodo se habet in se.

Nunc autem restat querere de noīe
priuatiuo. & pmo quis
terminus puari possit: & videt q omne no-
mē aliquem habituz significat: & cuiuslibet
habitus est aliqua priuatio. quare significa
tionē cuiuslibet nominis priuare contingit. ¶ Adhuc
omne nomē significatiuum per positionez negatiue si-
gnificare pōt: sed oē nomen per impositum aliquid per
positionez significat vel semper vel frequēter: quia no-
men vel

men vel semꝑ vel vt frequētiꝰ ꝓuari poterit. ¶ Ad op-
positū sic. nomen ꝓuatiuū dicit ꝓuationē forme cuꝫ po-
tentia ad eandeꝫ vel aptitudine: ꝛ talis est maxime for-
ma accñtalis que cū ꝓuet hꝫ potentiā vel aptitudineꝫ:
vt iterū insit: q̄re nomē ꝓuatiuū in accñtalibꝰ ꝓprie in-
uenit̄: ꝛ hoc ꝯcedendū est. de talibꝰ eni ꝓuatiuis loquit̄
hic Ari. ¶ Ad obta dōm ꝙ ōis habitꝰ est aliq̄ ꝓuatio si-
cut negatio. vñ significationē cuiuslibet nois ꝯtingit pi-
mere per negōnē: nō tñ q̄libet nomē pōt fieri priuati-
uū fm ꝙ loq̄t Ari. de ꝓuatiuis. ¶ Sꝫ obycier aliqs de
hꝯ noībus irrōnale inaiatū ꝛ ꝯsimilibus que priuatiua
sunt: ꝛ tñ nō dicūt aptitudinē sine poᵃ ad formā. ¶ Et
dōm ꝙ duplr̄ ꝓuatio dr̄. vno mō fm totū. s. qñ ꝓuat̄ for-
ma ꝛ potētia siue aptitudo ad formā: ꝛ de talibꝰ ꝓuati-
uis nō loq̄t hic Ari. Alio mō fꝫ ꝑtē. s. qñ ꝓuat̄ forma:
sꝫ ponit̄ potentia siue aptitudo ad formā: ꝛ sic est in hꝯ
ꝓuatiuis iniustū ineq̄le ꝛ ꝯsimilibꝰ: de qbꝰ loq̄t h̄ Ari.
Patet igit̄ ꝙ non loq̄t h̄ Ari. de terminis ꝓuatiuis: vbi
ꝓuat̄ fora accñtalis. ꝛ h̄ notādū: ꝙ multo plura possent
esse huiꝰ q̄ȝ sunt: sꝫ essent imposita apud vsum habita.

Dubiū Cōsequens est qō que sit dr̄ia īter nomē ꝓuati-
uū ꝛ īfinitū ꝛ pure negatiuuꝫ. ¶ Et
dōm ꝙ oia ꝯueniūt in hoc ꝙ formā signant per termi-
nū ꝓuatiuū. differūt aūt in h̄ ꝙ terminꝰ negatiuꝰ q̄tū
de se est oīno negat nihil ponēdo: nec fm rē nec fm rō-
nē. terminꝰ āt ꝓuatiuꝰ ꝛ infinitꝰ aliqd ponit fm rem ꝛ
rōnē: sꝫ differēter. Terminus eni ꝓuatiuꝰ ꝓuat formā:
sed ponit reꝫ aliquā sicut aptitudinē ad formā. terminꝰ
aūt infinitꝰ si fuerit substantiuū vel adiectiuū signans
drīam sube ꝓuat formā ꝛ potētiā ad formā ponēdo ali-
qd fm rōnē: sꝫ nihil fm rē. Si āt fuerit adiectiuū ꝓuat
tam q̄litatē finitā q̄ȝ aptitudinē ad eā. Si aliqd fm reꝫ
ponit sicut subam infinitā. ꝛ eādē eni subam ponit ter-
Nōn minꝰ īfinitꝰ. ¶ Adhuc notādū ꝙ nomē negatiuū q̄tū
de se est nihil relinq̄t neq; secū cōpatit̄. nomē aūt infi-
nitū ꝛ priuatū id faciunt. ¶ Adhuc nomē infinitū iue-
nit̄ tā in subalibus q̄ȝ in accñtalibꝰ terminis. nomē aūt
ꝓuatiuū in accñtalibꝰ tm̄. Ex his manifestū est q̄uo in-
finitant̄ casualia: ꝛ q̄uo nomē ꝓuat̄: ꝛ que sit diffinitio
nois negatiui īfinitiui ꝛ ꝓuatiui. ¶ De ꝑticipys āt sciē-
dū ꝙ īfinitant̄: ꝛ est silīs nā ciꝰ ꝑticiploꝝ ꝛ infinitoꝝ: ꝛ
adiectiuoꝝ infinitoꝝ significantiū formas accñtales.

Dubiū Et quia vlterius forte dubitaret aliqs de infinita-
tione nō casualis sicut vbi. q̄rit̄ pᵒ vtrum
omne vbū infinitari possit vel nō. ꝛ videt̄ ꝙ nō. hac rō-
ne ꝙ oē vbū infinitiuū spāle agere ꝓuat: ꝛ cōe siue supe-
rius ponit: sꝫ nō est superius in vbis q̄ȝ hoc ipm est: q̄re
2o si dicat̄ nō est nō poterit poni aliqd superiꝰ: ꝛ si hoc nō
pōt hoc vbū est infinitari. ¶ Adhuc qō silr̄ est in quo-
libet qō est: ꝛ qō nō est nō est īfinitū: sꝫ Ari. in libᵒ ꝑiar
menias vult ꝙ ista vba. opinat̄. solet. ꝯtingit. ꝛ hꝯ sic se
hñt. g̃ infinita sunt: ꝛ si hec infinitari nō pñt cōia infini-
ta sunt. ¶ Adhuc ꝓuatiōis nō est ꝓuatio: sed h̄ vbū pri-
uare ꝛ negare ꝓuationē dicit: q̄re sup ipm nō cadet alia
3o ꝓuatio infinitans. ¶ Adhuc vbū excepte actiōis semꝑ
diffinit sup determinatū suppositū: q̄re addita ei negō-
ne negat̄ res verbi a supposito determiato ꝛ actualr̄: q̄-
re erit pure negatiuū ꝛ nō infinitū. ꝛ iō verbū excepte
In opm actionis semꝑ īfinitari nō pōt: sed negari. ¶ Ad oppo-
situ sic. silr̄ est de ente qō est nomē q̄tū ad īfinitationē
sicut de esse qō est verbū: sed ens qō est nomē infinita-
ri pōt: q̄re ꝛ esse qō est verbū: ꝛ ita hoc verbum est pote-
2o rit infinitari. ¶ Adhuc oē verbū signans q̄cūq; actio-
nē determinatū per modū pōnis ꝛ nō habito respectu
ad actuale suppositū ꝛ determinatū pōt admittere ne-
gationē que infinitet illā. hoc eni solū reqrit in verbuꝫ
ad hoc ꝙ infinitari possit: sed oē vbū sic signat nisi for-
te verba excepte actionis: etiā hec vba negare ꝓuare an-
nihilare ꝛ hꝯ: q̄re hec ꝛ alia infinitari pñt: ꝛ h̄ est ꝯcedē-
dū. sufficit eni vbo ad h̄ ꝙ infinitet̄ ad aliqd determi-
natū per pōneꝫ signaret siue per modū pōnis: ꝛ nō re-
spiciēdo suppositū determinatū. ¶ Ad obta dōꝫ ad pm Ad pm
sic: ꝙ nō est necesse verbū infinitū aliqd supiꝰ ponere:
imo nihil ponit fm rem: sꝫ solū fm rōneꝫ sicut de aliq̄
noie infinito dictū est. Attēdēdū tñ hic est ꝙ si h̄ vbū
est dicat esse fm rem si ꝓuat̄ ꝛ infinitat̄ relinq̄t esse fm
rōnē: ꝛ si nō ponat ipsum. Si aūt h̄ verbū est dicat esse
cōe ad eē fm rem ꝛ fm rōnē sic nō signat aliqō esse de-
terminatū neq; infinite: ꝛ iō addita ei negōne erit infi-
nitatio: imo magis pura negō: cū priuet esse oino ꝛ nul-
lū esse derelinquat. oiuꝫ eni infinitoꝝ est h̄ ꝓprietas. s.
vt aliqd derelinquat ꝛ aliqd cōparat: q̄uis non ponant
aliqd. ¶ Ad 2m dōm ꝙ ista vba opinat̄. solet. ꝯtingit: ꝛ Ad 2m
hꝯ silr̄ sunt in q̄libet qō est ꝛ qō nō est differēter tanq̄ȝ
vba infinita. vba eni īfinita sic se hñt per ꝑticulā negō-
nis additā ꝛ per nāꝫ ꝓuatiōis in eis. Alia āt vba ex sua
signatiōe q̄ȝ per pōnē signat sic se hñt: ꝛ iō nō sequit̄ ꝙ
īfinita sunt. ¶ Ad 3m dōm ꝙ lꝫ hꝯ vba ꝓuare negare ꝛ Ad 3m
hꝯ significēt actū ꝓuandi ꝛ negādi: nō tñ per modū ne-
gatiōis aut ꝓuatiōis: sꝫ per modū pōnis: ꝛ iō infinitari
pñt: sic āt nō fuit in oibꝰ: ꝙ si dicā nemo nō solū signat
negō: sꝫ ꝛ per modū negōnis: ꝛ iō nō īfinitat̄. ¶ Quar-
ta rō ꝓcedit hinc ꝙ oē verbū infinitari possit ꝑter illō
qō est excepte actiōis. ¶ Deinde q̄rit̄ vtꝝ verbū in oī
drīa ꝑsone indifferenter infinitari possit: ita ꝙ differat
a vbo pure negato. videt̄ ꝙ nō. Dicit eni Boetiꝰ in ꝑuo
cōmento sup libꝝ ꝑiarmenias. ꝙ vbū īfinitū cū ponit̄
in orone nō differt a vbo pure negato: sed pᵃ ꝛ 2ᵃ ꝑsona
verbi intellecta plene orōnis habet̄: eo ꝙ in eis diffini-
te intelligat̄. q̄re si addat̄ eis negatio pura erit negō: et
nō infinitatio. ¶ Adhuc qñ actualiter remouet̄ ꝓdica-
tū ab actuali supposito est orō negatiua: sed sic est in ad-
ditione negōnis ad ꝓmas ꝛ secūdas ꝑsonas vboꝝ: sicut
pꝫ intuenti: q̄re negatio addita ꝓme vel secunde ꝑsone
verbi nō facit verbū infinitū: sꝫ pure negatū: ꝛ h̄ est cō-
cedendū. ¶ Et notādū ꝙ similis pōt esse rō de vbo ex-
cepte actiōis: ꝛ de vbo in 3ᵃ ꝑsona qñ ei addit̄ negatio
ad infinitandū. pure eni negatiuū tenebit̄: ꝛ non erit
ꝓprie īfinitatio. ¶ Notandū tñ est ꝙ si aliqs velit di-
cere ꝙ verbū infinitum est ōis dictio composita ex ne-
gatione ꝛ vbo: sic ꝯtingit īfinitare verbū excepte actio-
nis: ꝛ verbum ꝓime ꝛ secunde persone si componat̄ cū
illis negatio: sed non est realis differētia talis verbi ad
verbum pure negatum: vt dictum est.

Ulterius querit̄ de vbo tertie ꝑsone īfinito. vtrū Dubiū
cum sit extra orōneꝫ aliquid differat a
vbo pure negatiuo vel nō. ꝛ videt̄ ꝙ nō sic. h̄ vbū non
currit cū sit īfinitū exponibile est. aut g̃ sic exponit̄: est
nō currēs: vel nō est currēs. si pᵒ mō tūc magis īfinitat̄
ꝑticipiū q̄ȝ verbū. si 2ᵒ mō pure negatiuū est. ꝛ isto mō
exponi opꝫ: vel erit infinitatio participij: q̄re videt̄ ꝙ
verbū īfinitū nihil ponat. ¶ Adhuc ipm silr̄ in q̄libet
qō est ꝛ qō nō est: sicut dicit Ari. in ꝑiarmenias: sed enti
ꝛ nō enti nihil cōe est: q̄re verbum infinitum nihil cō-
mune ponit: ꝛ ita pure est negatiuus. sꝫ dicet aliquis ꝙ
est actio vniuersalis ꝛ specialis: specialis autē actio pri-
uatur per verbum infinitum. generalis autem ponitur.
verbi gratia non currit idem est ꝙ agere aliqd q̄ȝ cur-
rere. Sed istud inueniri non pōt in hoc verbo est. qua-
re illud dictū generale non est. ¶ Adhuc istud videtur

falsum q non ponit per terminũ nisi q per ipsuz deprehendit ab intellectu: sed per ipsum verbũ infinitũ nõ apprehendit magis ens q̃ nõ ens: ergo ipm nõ ponit ens. silr ẽt necẽ est eadẽ rõne. ¶ Ad opp^m sic. cuz silr se hñt noĩa ad ifinitationẽ sicut vba ⁊ ecõ: cũ qdã noĩa ĩfinita aliqd ponãt: ⁊ qdã vba infinita aliqd ponẽt. ¶ Adhuc vẽ qd est nota dicẽdi vnũ de altero aliqd dicit ⁊ ponit alteri inesse. sz verbũ infinitũ est tale: sicut pz per Ari. in lib^o piarmenias. q̃re verbũ infinitũ aliqd ponit: ⁊ dicit alteri ineẽ. ⁊ ita videt q vbũ infinitũ aliqd ponat.

Cap^m de verbo

¶ Et dõm est: sicẽ dictũ est de noĩe infinito substãtiuo: q vbũ infinitũ nihil ponit sm rem. s. q sit in rerũ nã: aliqd tñ ponit sm rõnẽ: sicẽ puationẽ actiõis quã actionẽ cõpatit etiã secũ: sz nõ ponit eaz: imo derelingt. silr enĩ põt eẽ q nõ currit ⁊ q sedeat: sz hic nõ ponit p currere ptingit q nullã ponit^s agit actionez. vñ ponit esse qd est cõe ad eẽ in re: ⁊ ad eẽ in rõne. vbũ ãt pure negatũ q̃ntũ de se est nihil ponit sm rẽ nec sz rõnẽ nec aliqd derelingt vel cõpatit sm q tale. ¶ Ad obta dõz ad p^m sic. nõ currit sic exponit nõ est currẽs: nõ tñ est vbũ pure negatũ: ⁊ rõ ei^s pus dicta est. ¶ Ad z^m dõm q sm rẽ nihil cõe est ei qd est: ⁊ qd nõ est. iõ nihil sm rez ponit: qz nihil sz rẽ cõe est ad 3dictoria: aliqd tñ ponit sz rõnẽ cõe eis. s. actiõis puationẽ. alia ãt opposita 9cedẽda sunt. ¶ Ad ea aũt que opponunt ad z^{am} ptẽ qõnis dõz ad p^m sic. q noĩa ĩfinita diuersaz sunt nãz respectu infinitatiõis: sed sic nõ est de vbis: ⁊ iõ q̃uis aliqd nomẽ ĩfinitũ aliqd ponat: nõ opz q aliqd verbũ infinitũ aliqd ponat: ⁊ dico aliqd qd sit in rez nã: ⁊ silr ens. ¶ Ad z^m dõm q verbũ infinitũ rõne ponit aliqd simplr negatũ: ⁊ ita nõ ponit aliqd: sed magis puat. ¶ Hoc habito 9siter q̃rit vtrũ verbum infinitum in oratione differat a verbo pure negato. ⁊ videt q nõ: qz verbũ signat esse aliquãtũ ad ens: q̃re si ponit illud ens in oratione statim adueniẽte negatione remouet ab eo res vbi: sed cũ ita sit fit pura negatio: q̃re videt q verbũ infinitũ respiciens actuale suppositũ pure negatiuũ est. ¶ Adhuc si actuali cõpositioni iter extrema actualiter entia supuenerit negatio: negat vnũ extremũ ab alio faciens negationẽ purã: ⁊ sic est: cũ verbũ infinitũ in orõne ponit: q̃re si ibi ponat negatio est: ⁊ h 9cedẽdũ est: ⁊ h planẽ dicit Boeti^s in cõmẽto piarmenias. ¶ Hoc tñ notãdũ q cũ verbũ infinitũ in orõne pure negatũ sit h non hz de se: sed h 9trahit ex terminis: quoz alterũ necessario ab altero remouet qñ actualiter exprimit. verbum aũt pure negatũ ex se hz q actualiter neget aliquid ab aliquo: ⁊ de se hz q orationẽ faciat negatiuã: cũ verbuz infinitũ a suis extremis habeat h. ⁊ sic pz quõ se habẽt adinuicẽ verbũ infinitum ⁊ verbum pure negatuz. Ex predictis igitur manifestuz est que sit natura terminorum infinitoz in generali ⁊ in speciali tam casualiũ q̃ non casualiũ: que sit etiam natura nominũ priuatiuoz ⁊ quo modo se habeant ad nomina infinita.

Similiter aũt qñ sic se hñt ⁊. a. ⁊. b. vt simul quidẽ eidẽ non 9tingant: omni aũt ex necessitate alteꝝ: ⁊ rursuz. c. d. silr sequat ad qd est. a. c. ⁊ non 9uertat: ⁊ id qd est. b. seqt. d. e. ⁊ nõ 9uertit: ⁊. a. qdẽ ⁊. d. 9tingãt eidẽ. b. aũt ⁊. c. nõ 9tingent.

In hac pte que est de hñ esse hui^s capl'i qdã introducit ad pdictoz euidẽtiã: ⁊ diuidit in duas. in p^a ponit quãdã 9ñtiã verificandã cui^s 9ñs quadruplex est. in z^a ipsam ostendit cũ dicit (Primum ergo.) 9ñtia verificãda talis est. si aliqd sequat ad aliqd ⁊ nõ ecõuerso. s. si ad oppositũ 9ñtis sequit oppositũ antecedentis: ⁊ nõ ecõuerso. s. nõ ad oppositũ antecedentis sequit oppositũ cõsequentis: ⁊ cõpossibilia sunt 9sequẽs ⁊ oppositũ antecedẽtis. similr incõpossibilia sunt antecedens ⁊ oppositum consequentis. ⁊ intelligendum est de oppositis contradictorie. p. c. p. b. oppositũ cõtingentis: ⁊ h est (Similiter aũt quando.)

¶ Primuz ergo qm̃ ei qd est. b. sequit. d. hinc manifestũ est: qm̃ enim eoz que sunt. c. d. alterũ ex necessitate omni inest: cui aũt. c. nõ 9tingit. b. eo q simul ifert. a. a. aũt ⁊. b. nõ 9tingũt eidem. Manifestũ quoniã. d. sequit ad. b. rursum ei qd est. a. nõ 9uertitur qd est. c. omni. a. vel. c. vel. d. inest. 9tingit aũt. a. ⁊. d. eidẽ ineẽ. b. aũt ⁊. d. eidem nõ contingit: eo q consequit a. ei qd est. c. si hoc cõtingat: accidit enim quid impossibile. Manifestũ igit qm̃ neqz. b. ei qd est. d. cõuertit: eo q contingit simul. a. ⁊. d. inesse: accidit aũt aliquotiẽs ⁊ huiusmodi terminoz ordine falli: eo q opposita non sumantur recte: quoz necesse est omni alterũ inesse. vt si a. ⁊. b. nõ contingunt simul eidem. necesse est aũt inesse cui nõ alterum alteruz: ⁊ rursus. c. ⁊ d. Similr cui aũt. c. omni seqnit. a. accidet enĩ cui. d. ⁊. b. inesse ex necessitate: qd falsum est. Sumatur enĩ negatio eoz que sunt. a. ⁊. b. vt ea que in quib^9. f. rursus eorũ que sunt. c. ⁊. d. in quibus. g. necesse est ergo omni inesse vel. a. vel. f. aut enim affirmationẽ aut negationez: ⁊ rursum aut. c. aut. g. affirmatio eniz ⁊ negatio ⁊ cui. c. omni. a. posituz est. quare cui. f. omni hoc qd est. g. Rursus quoniã eoruz que sunt f. b. omni alterum: ⁊ eoz que sunt. g. d. similr: sequat autez. g. ei qd est. f. ⁊. b. ei qd est. d. sequtur. hoc enim scimus. Si ergo. a. ei qd est. c. ⁊ ei qd. d. sequit. b. hoc autem falsum: econtrario enim erat in his que sic se habẽt consequentia: non enim necessariuz fortasse omni inesse: aut. a. aut. f. neqz. f. aut. b. nõ enim est negatio eius qd est. a. hec que est. f. nã boni nõ bonum negatio: nõ est aũt idẽ hoc qñ est: neqz bonuz: neqz non boni. Similiter aũt ⁊ in. c. d. naz negationes que sunt due sunt sumpte.

¶ Cõsequenter verificat eam. ⁊ p^mo ostendit p^mã 9sequentiã sic. cuicũqz repugnãs antecedens eidẽ inest oppositũ antecedẽtis qd alterũ illoz de quolibet ⁊ nõ ambo de eodẽ: sed antecedens repugnat opposito cõsequẽtis: qz vbicũqz repugnat 9sequẽs eidẽ repugnat añcedens. ergo oppositũ antecedẽtis 9sequẽs est ei. s. opposito 9sequẽtis: ⁊ ita pz si aliqd sequat ad aliud: q ad oppositũ añcedẽtis sequat oppositũ 9ñtis: ⁊ h est (Primũ ergo qm̃.) z^o verificat tertiã 9ñtiaz sic. cuicũqz nõ inest añs eidẽ inest eius oppositũ: sed 9ñti nõ necessario inest antecedẽs: qz nõ 9uertunt. g ei põt inesse oppositũ antecedentis: q̃re cõpossibilia sunt 9ñs ⁊ oppositũ añtis: ⁊ h est (Rursum

est(Rursum qm̄ ei.)Tertio ostēdit q̄re tam ꝯñtiū sic deducēs ad ipoſ'e:sed cōpossibilia sunt añs ⁊ oppositū ꝯñtis:⁊ qcqd est cōpossibile añti est cōpossibile ꝯñti.ḡ oppositū ꝯñtis est cōpossibile:⁊ ita ꝯ̄dictoria simul stabunt:qđ est ipoſe.relinquit̄ igit̄ ꝙ incōpossibilia sunt añs ⁊ oppositū ꝯñtis:⁊ h̄ est(B.aūt ⁊c̄.)Quarto ostendit scđam ꝯñtiā:⁊ hoc facit vltimo:q2 circa hoc magis īmorandū est.⁊ ꝓcedit sic.p̄mo ostēdit ꝯñtiaꝫ sic:si ad oppositū añtis sequat̄ oppositū ꝯñtis:⁊ qcqd est cōpossibile antecedenti est cōpossibile ꝯñti:cū ꝯñs sit cōpossibile opposito añtis:vt p° ostensum est:⁊ ipm erit compossibile opposito ꝯñtis:⁊ ita simul ꝯ̄dictorie:qđ est impossibile.relinquit̄ ḡ ꝙ ad oppositū añtis non seq̄t̄ oppositū ꝯñtis ī ꝯ̄uertibilis:⁊ h̄ est(Māifestū ē igit̄.) z° ꝯtra eā opponit sophistice ⁊ soluit:⁊ diuidit̄ in duas. In p° opponit.in z° soluit cū dicit(Hoc aūt falsuꝫ.)in opponēdo sic ꝓcedit.p° ꝑparat ad oppositū dicens:ꝙ si a.⁊.b.ꝯ̄dicāt:⁊.c.⁊.d.ꝯ̄dicāt ⁊ ex.c.seq̄t̄.a.videbit̄ ex.d.seq.b.⁊ ita ad oppositū añtis seq̄t̄ oppositū ꝯñtis:⁊ h̄ est(Accidit aūt aliquotiēs.)z° opponit oppositū sic: sit b.negō eoꝝ que sunt.a.b.sit.b.negō eoꝝ que sunt.a.b.sit.b.negō eoꝝ que sunt.c.d.erit ḡ.f.negō ipsius.a.⁊ adhuc ipsi᷒.b.similr̄.b.erit negō ipsi᷒.c.⁊ silr ipsi᷒.d.arguunt ḡ sic:si ad.a.seq̄t̄.a.cū oppositū ipsius.b.sit.f.⁊.b.oppositū ipsius.c.tunc per ꝯñtiā e᷒:nuper enī simul ad.f.seqtur.b.sed oppositū ipsius.f.est.b.⁊ oppositū.b.est.d.q̄re cū ad.f.sequat̄.b.per ꝯñtiā e᷒ ad.a.seq̄t̄ b.⁊ ita ad oppositū añtis seq̄t̄ oppositū ꝯñtis vt videt̄:⁊ h̄ ē(Sumat̄ negō.)Cōsequēter soluit ⁊ ꝓcedit sic.p° interimit hāc vltimā ꝯñtiā:⁊ h̄ est(Hoc aūt falsum.)z° rñdet ad rōnē que videt̄ eā ꝓbare dicēs:ꝙ nō sunt ꝯ̄dictoria.f.⁊.a.vel.f.⁊.b.f.enī nō est negō ipsi᷒.a.nec ipsi᷒.b.sꝫ sunt due negōnes:vt si.a.sit bonū ⁊.b.nō bonum.f.erit neq3 bonū neq3 nō bonū:sꝫ istud nō est negō ipsi᷒.a.cū enīꝫ ꝙō sit idē ei qđ est.b.nō enī sūt idē nō bonū ⁊ nō bonū in nō bonū.silr āt dōꝫ de.b.in eoꝝ q̄ sūt.c.d.⁊ ita pꝫ qm̄ rñdēdū ē opponēti sophistice:⁊ h̄ ē(Nō enī fortasse.)

¶In quot ergo figuris ⁊ per quales ⁊ quot ꝓpositiōes ⁊ quando ⁊ quō fit syllō. Amplius autem ad que ꝓspiciendum construenti ⁊ destruenti:⁊ quomodo oporteat querere de ꝓposito ſm vnāquāq3 artem. Amplius autem per quaꝫ sumamus viam que in singulis sunt principia iam pertransiuimus.

¶Cōsequēter epilogat determinata in p° libro.⁊ p° epilogat determinata de ḡnōne syllōꝝ dicēs:determinatū esse in quot figuris fiunt sylli:⁊ h̄ dicit q̄tū ad numeꝝ figurarū.⁊ qm̄:⁊ h̄ dicit q̄tū ad subaꝫ figuraꝝ:⁊ ꝑ q̄les ⁊ quot ꝓpōnes:⁊ h̄ dicit q̄tū ad numeꝝ ꝓpōnū sylli isti capꝝ.⁊ quō:⁊ h̄ dicit q̄tū ad modos figuraꝝ:⁊ h̄ est(In quot ḡ.)z° epilogat determinata de īuētiōe mediꝫ.⁊ p° q̄tū ad acceptionē ꝑncipioꝝ ꝓprioꝝ:de qb᷒ ibidē dicta est via accipiēdi vbi dixit ſꝫ singularē coꝝ:⁊ h̄ ē(Amplius aūt per quā viā.)Et nota ꝙ nō epilogat determinata de reductiōe eo ꝙ epilog᷒ fit per syllm̄ memorie. determinata aūt de reductiōe nupꝝ:in ꝓprimo aūt illud caplm̄ differt aūt nō paꝝ:⁊ iō nō oportuit ea h̄ epilogare.aliter tn̄ exponūt aliꝗ illud vltimū.amplius aūt per quā determinat̄ ibi epilogat determiata de reductiōe.

Dubiū **Dubitabitur** forte h̄ de ptinētia ptis hui᷒:videt̄ enī supfluere:in ꝑcedētibus enī in eodē cap° iā ostēdit ea que h̄ dicit.s.ꝙ ad oppositū ꝯñtis seq̄t̄ oppositū añtis ⁊ nō e᷒.⁊ ꝙ añtia sunt incōpossibilia.ꝯñtia vō cōpossibilia.¶Et dōm ꝙ superius ostensa sunt h̄ in materia speciali.s.in terminis finitis ⁊ infinitis.h̄ autē ostendit eadem in vl'i in cōmuni cōuersione que fit in omni materia:⁊ hoc facit ad ꝑdeterminatoꝝ euidentiam:⁊ ita non superfluit hec pars.

Ulterius forte dubitaret aliqs.vtꝝ affirmatiōis ⁊ negōnis possit esse negō.Aris.āt dicit ꝙ nō:videt̄ tn̄ ꝙ sic.Ois enī ꝓpō siue cathegorica siue hypothetica ꝑt vna negōne negari:fiat ḡ copulatio falsa ex ꝯ̄dictorijs ⁊ neget̄ illa vna negatione sic.soz.erit.⁊ soz.nō erit.igit̄ pꝫ ꝙ vna negō erit affirmatiōis ⁊ negatiōis.¶Et dōm ꝙ ꝓpō ꝑxp̄is cōponit̄ ex affirmatione ⁊ negatiōe si supuenerit negatio distinguenduꝫ est. aut enī referenda est negatio ad actū exercituꝫ:aut ad actum signatū.⁊ dico actuꝫ exercitum qui intelligit̄ per officiū dictiōis copulatiue que signat simul esse.dico aūt actū signatū qui exprimit̄ per sermonē in altera parte copulatiue.si aūt referat̄ negatio ad actū exercitū:tūc negat copulatiuā ſꝫ ꝙ copulatiuā.⁊ nulla suarū partiū videt̄ negata.est enī sensus negatiue. ista nō sunt simul vera:sortes currit.soz.nō currit:⁊ ita nō negat̄ affirmatio ⁊ negatio ex qb᷒ fiebat copulatiua.si āt negatio referat̄ ad actū signatū nō trāsit vltra p̄ᵐᵃᵐ partē copulatiue:q2 vni᷒ affirmationis est vna negatio.vñ sensus est.soz.nō currit.⁊ soz.nō currit.⁊ sic pꝫ ꝙ negō apposita ad affirmationē ⁊ negōnē nō est vtriusq3 negatio eadē manēs.copulatiua enī ī quātū h̄ᵉ vna negōne negari ꝑt:sꝫ illa negō nō neget affirmationē ⁊ negōnē.

Iuxta h̄ q̄rit̄.vtꝝ negōnis sit negatio.⁊ videt̄ ꝙ sic qđ h̄ dicit h̄ esse duas negōnes:ex hoc enim sequit̄ ꝙ negōnis sit negō.¶Adhuc ois affirmatiōis est alia negō:sed ꝓpō negatiua q̄dam affirmatio est:q2 ois ꝓpō est affirmatiua sui dicti:quare ipsa negari pōt. ¶Adhuc negō supueniēs negōni destruit negōnē iuētaꝫ:sꝫ h̄ nō est nisi negādo:q̄re negō negari pōt.¶Sꝫ ꝯtra.si negō negari pōt neget̄ post.negō z° iterū negari pōt eadē negatiōe.⁊ 3° adhuc:⁊ sic deinceps.q̄re erit ꝓcessus in negōnib᷒ in infinitū.hoc aūt est incōueniēs. ¶Adhuc negō ꝑxp̄is affirmatiōis est:q̄re si aliquid neget̄ ante aduentū negōnis affirmatū erit:sꝫ negō nō est affirmatio:q̄re negōnis non est negō.¶Et dōm ꝙ negatio negari pōt:⁊ ita negōnis est negō.h̄ tn̄ z° negatio ſm rem affirmatio est:ſm qđ tn̄:⁊ vocem᷒ negatio: negatio enī aduenīēs negōni destruit illā:⁊ illa destructa ponit affirmationē:ſꝫ qđ igit̄ est negō ea que est negationis negatio ⁊ ſm vocē.⁊ ita negari pōt negō sicut ostendunt prime rōnes.Ipsa tn̄ ſm rem affirmatio est: vnde si super illā adueniat tertia negatio ipsa ſm rem nō est negō negōnis:sꝫ affirmationis:⁊ ita nō est infinitas in negōnibus.in vocis aūt appositiōe particule negationis bene pōt esse quedā infinitas:⁊ h̄ ostendūt rationes ad secūdā partē inducte.¶Sed tunc restat dubitatio de hoc quod dictū est negationē perimere aliaꝫ negationē que sit causa huius:cum simile non sit natū ad destructionē nāe similis ad sui corruptionem.¶Et dōm ꝙ causa eius est ꝙ de quolibet affirmatio ⁊ negatio.vnde si alicui negationū supuenerit negatio de hac secunda negatione vera erit affirmatio vel negatio:sꝫ negatio nō pōt sicut pꝫ:q̄re de ea vera erit affirmatio. ¶Ad obiectū dōm ꝙ nō equaliter est in rebus nature ⁊ in rebus rationis.In rebus nature simile nō perimit suum simile nec idem seipsum.In rebus autē rationis potest hoc contingere propter necessitateꝫ huiusmodi principij.de quolibet affirmatio vel negatio.

¶Explicit liber primus Priorum Analeticoꝝ.

¶ Incipit scd's liber Prior. Analeticor. Aristotelis: cum Cōmētarijs fratris Egidij Romani ordinis Here^m.

Uonīā āt alij qdez sunt vl'es: alij vo pticulares. Uniuersales qdē oēs semper plura syll'ant: pticula riū aūt pdicatiui qdē plura: negatiui vo ɔcl'onē solā: nā alie qdem ppōnes cōuertunt. priuatiua vo nō ɔuertit. Cōcl'o vo aliqd de aliquo est: q̄re alij qdē sylli plura syllogizāt: vt si .a. ōnsuz sit: oi āt alicui inesē .b. τ .b. alicui .a. necessariū iesse τ .a. si nulli .b. a. τ .b. nulli .a. h aūt aliud a priore. Si āt alicui .b. nō iest .a. nō necē est τ .b. alicui .a. nō iesē: ɔtingit eni oi inesse: h g̊ cōis oium causa τ vniuersalium τ particularium.

Ostq̄ȝ in p° libro determinauit Ari. de syll'o ōnsiuo. i h z° itēdit d syll'o ex hypothesi vt soluat pmissuz i cap d reductiōe vbi dixit (Que g̊ hor dric.) vl' sic. i p° determinauit de syll'o fm ei° eē τ fieri. In h z° determiat de syll'o fz ei° posse. Diuisio āt τ sufficiētia huius scdi libri fm p^m modū sic accipit. diuidit aūt liber iste scds in duas partes. In p^a determiat de modis syllor ex hypothesi. in z^a cū dicit (In pn° aūt petere.) de qbusdā obligatib° incidētib° iuxta quosdaz illor. p^a in duas. in p^a determinat de syll'o ex hypothesi in q̊ supponit aliq̄ ppō. in z^a cū dicit (Est g̊ sic se hēre.) de illo in quo supponit ppetas alia termini vel ppōnis. p^a in duas. in p^a determinat syll'm ex hypothesi in quo supponit ppō cōicās cū pncipali syll'o in vtroqȝ extremor. in z^a cū dicit (Est āt de vlib°.) de illo in quo supponit ppō cōicans cū pncipali syll'o in altero extremorū ibi aūt (Est g̊ sic se hre.) determiat de syll'o ex hypothesi in quo supponit alia ppetas termini vel ppōnis: τ diuidit: qr pmo determinat de illo in quo supponitur pprietas absoluta sicut falsitas τ est syll's ex falsis. in z^a cū dicit (Circulo aūt τc.) de illo in quo supponit ppetas relata: τ diuidit in duas. in p^a de syll'o in quo supponit ppetas relata termini cuiusmodi est ɔuertibilitas: τ dr circularis. in z^a cū dicit (Cōuertere āt est.) de illo in quo supponit aliq̄ pprietas relata que est ppōnis cuiusmodi est oppō. τ diuidit: qr aut attēdet ppō ex pte ɔnis aut pn°. τ p° determiat de illo in quo attēdit oppō ex pte ɔnis. z° cuz dicit (In qua aūt figura est.) de illo in quo attēdit oppō ex pte pmissar: τ iste dr syll's ex oppositis. p^a eni in duas. in p° determinat ɔuersiuū syll'm in quo attēdit oppō ex pte ɔnis actu ɔcluse. z° de syll'o per ipole in quo supponit oppō ex pte ɔnis ɔcludēde. τ incipit ibi (Per ipossibile aūt syll's.) sic ergo pz diuisio τ sufficiētia syllor istor fm q ex hypothesi sunt. pz ēt solutio ad hoc qd solet queri: q̄re iste scds dr eē de syll'o ex hypothesi. h eni est: qr in oibus syllis in h z° determinatis supponit ppō vel pprietas alia termini vel ppōnis: sicut ex pdicta diuisione pz. Scds modus diuidēdi fm q itēdit h de ptāte sylli gnāti τ ɔstituti iesse τ pse. q̄ in declarādo hāc snīaz sic: iste scds diuidit in duas. in p^a determinat de ptāte sylli gnāti. in z^a cū dicit (In pn° aūt petere.) quasdā obligtates incidentes iuxta eā determinat. p° in duas. in p^a determinat ptātē sylli qui est ex cōpossibilibus. in z^a cū dicit (In qua āt figura.) potestatē sylli qui est ex incōpossibilibus siue ex opposi tis. p° in duas. in p° determinat ptātē sylli penes pmissas. in z^a cū dicit (Circulo āt τ ex se τc.) ptātē ei° penes ɔnē. p^a in duas. in p^a determinat ptātez sylli penes formā pmissar. in z^a cū dicit (Est g̊ sic se hēre.) penes mām eor. τ h dico: qr syll's ex falsis nō pōt in ɔnē veraz gra formē: sed gra materie terminor: sicut patebit ibidez. in p° aūt attendit q sylli per dispōnē τ formā pmissar pnt in plures ɔnes: τ diuidit in duas. in p^a attendit qui sylli pnt in plures ɔnes cōicātes in vtroqȝ termino. in z^a cuz dicit (Est aūt de vlibus.) qui sylli pnt in plures ɔnes cōicantes tm̄ in altero termino. in p^a pte ostendit duas ɔnes. quar p^a est: q ois syll's vlis: τ ois syll's pticularis affirmatiuus ɔcludit ɔnē τ ei° ɔuersam: τ ita plures ɔnes: quā ōndit sic. Ois syll's cui° ɔcl'o ɔuertit ɔcludit ɔnē τ eius ɔuersam. sz oēs sylli ɔcludētes ɔnē vlem vel particularē affirmatiuā ɔcl'o ɔuertit. g̊ ois syll's talis ɔcludit ɔnē τ eius ɔuersam quā ostendit sic. nullus syll's cuius ɔcl'o nō ɔuertit ɔcludit ɔnē τ eius ɔuersaz. sed sylli ɔcludētis particularē negatiuā ɔcl'o nō ɔuertit: g̊ talis syll's nō ɔcludit ɔnē τ eius ɔuersaz. istas rōnes simul sigāt p° ponēdo ɔnes: τ h est (Qm alij āt.) z° mediā: τ h est (Nam alie qdē τc.) z° qr dicet aliquis q ppō ɔuertit τ nō ɔclusio remouet h dicēs: τ ɔclusio sigāt aliqd de aliquo: sicut τ ppō: τ iō ɔuertit sicut illa: τ ex hoc insunt quasi ɔclusio: τ h est (Cōclusio vo aliqd.) 4° manifestat media argumētor p° dicens: q nō ɔuertunt affirmatiue ɔnes: τ h est (Ut si .a. ostensum.) z° de negatiuis dicit: q vlis ɔuertit (Si nulli .b.) τ q pticularis negatiua nō ɔuertit: τ h ē (Si āt alicui .b.)

Hic dubitaret forte aliqs de modis indirecte ɔcludētibus: sz de illis sufficiēter dictū est in p° hui° vbi dat duos modos indirectos q̊s ponit Boeti° vltimo in p^a figura. Sz videt q instātia sit circa h qd dic. q oēs vles ɔnes ɔuertunt: sz istātia est de vli negatiua de ɔtingēti nō necio. ¶ Et dōm q Ari. intēdit vlem ɔnē ɔuerti vt frequēti° pticularez negatiuā vt frequētius nō ɔuerti. vel q logt de oi materia in cōi τ nō in spāli. in oi eni materia. s. de incē τ de necio τ de ɔtingēti est vlis negatiua ɔuertibilis τ particularis nō ɔuertibilis: q̄re nō vlr: qr in aliquo spāli cōtingenti est instātia: sz nō in ɔtigēti absolute loquēdo. Dubiū

Adhuc dubitaret: qr hic dic ppōnē ɔuersaz diuersam eē a ɔuertēte: sz inferius in cap de circulari syll'o dicit ipsas casdē esse sub his vbis. nā eadez est ppō .b. nulli .a. c. τ .a. nulli .b. c. ¶ Et dōm q ɔuertēs τ ɔuersa eadē ppō est fm subm τ fm terminos: τ h intendit inferius. sed diuersa ppō est fm positū terminorū τ sitū: τ hoc intēdit h. s. q diuersa est ɔcl'o ipsa ppō ɔuertens τ eius ɔuersa: τ ita non dicit opposita. Dubiū

Si aūt de vlibus aliter dicere: q̄cunqȝ enim sub medio aut sub ɔclusione sunt oium idem erit syllius: si hec qdez in medio: illa vo in ɔcl'one ponant: vt si .a. b. ɔcl'o p. c. q̄cunqȝ sub .b. aut sub c. sūt: necē est de oib° dici .a. nā si .d. in toto .b. τ .b. in .a. τ .e. ierit .a. silr τ si priuatiu° fit syll's.

In ista pte intēdit determiare qui sylli pnt in plures ɔnes cōicātes in altero termio tm̄: τ diuidit in duas. in p° determinat ptātē illā in syllis vlib° in z^a cū dicit (In pticularib° aūt.) In syllis pticularibus. p^a in duas. in p^a determinat istā ptātē in syllis vlibus pme figure. in z^a cuz dicit (In scda aūt figura.) in vlibus secūde figure. in prima sic procedit. primo dicit

vl'es

vl'es syll'os ꝯcludere plura.puta ꝯnē ꝛ ꝯuersam eiꝰ:contingit eni syll'are maiorē extremitatē de his que ꝯtinētur sub medio:ꝛ de his q̄ ꝯtinent̄ sub miori extremitate:ſꝫ illa que sunt sub medio subyciant̄ medio:ꝛ illa q̄ sunt sub minori extremitate:vel sic(Si h.)i.mediū ꝛ mīor extremitas ponant̄ in media ꝛ illa.i. accepta sub medio ꝛ sub minori ponant̄ minores extremitates:ꝛ h̄ itellige in vl'ibꝰ syll'is pᵉ figure:ꝛ h̄ ē(Est āt ꝛ de vl'ibꝰ.) Et nota ꝙ nō dicit aliā cām ꝯcludi plura eē in vl'ibꝰ:qꝛ velit eādē cām ꝯcludere a syll'is pticularibꝰ:ſꝫ qꝛ ꝑprimo subiūget de syll'is vl'ibꝰ:vel qꝛ in pticularibꝰ nō cōtingit syll'are maiorē nisi de his que sunt sub medio:cū in vl'ibꝰ h̄ ꝯtigat tā de his que sub medio sunt:q̄ꝫ de his que sunt sub minori.2ᵒ ꝑpōnē iāꝫ dictā determinat.pᵒ in affirmatiuo syll'o dicēs:ꝙ syll'et̄.a.de.b.per.c.mediū ꝛ accipiat̄.d.sub.b.syll'abit maior extremitas de.d.sic oē.b est.a.oē.b.est.d.ḡ oē.d.est.a.ꝛ maior huiꝰ syll'i fuit ꝯ syll'i pnᵘᵐ.b.si accipiat̄.c.sub.c.medio syll'abit de ipso a.sic oē.c.est.a.oē.c.est.a.ꝛ h̄ est(Ut si.a.b.)2ᵒ dicit sil'r esse in negatiuo syll'o:ꝛ h̄ est(Similiter aūt est si.)

¶ In scđa aūt figura qđ sub ꝯclusiōe erit solūꝫ syll'are vt si.a.insit nulli.b.ꝛ oi.c.ꝯcl'o qm̄ nulli.b.inest.c.siqdē.d.sub.c.est māifestū qm̄ nō inest ei.b.his āt que sub.a.qm̄.b.nō inest.Nā palā ē per syll'm:ꝛ si nō inest ei qđ est.e.si est e.ꝛ sub.a.ſꝫ ineē qdē nulli.c.per syll'm ostēsum est nō ieē ꝑo.a.h̄ qđ est.b.indemōratū sumptū est:quare nō per syll'm accidit.b.non inesse.a.

¶ Cōsequēter determinat istā pꝛtē in syll'o vl'i 2ᵉ figure:ꝛ ꝓcedit sic.pᵒ dicit ꝙ in syll'o vl'i 2ᵉ figure est syll'are maiorē extremitatē de his que sunt sub minori tm̄.ꝛ sic de his que sūt sub medio sic syll'ato sic.nullū.b.est a.ḡ nullū.c.est.b.si sub.c.accipiat̄.d.deinde syll'abit̄.b.in ꝯne dicti syll'i accepta pro maiore sic.nullū.c.est.b.oē c.est.d.ḡ nullū.d.est.b.ꝛ h̄ est(In 2ᵃ āt figura.)2ᵒ dicit ꝙ nō est manifestū per syll'm.b.maiorē extremitatē remoueri ab his que ꝯtinent̄ sub medio:q̄uis i veritate ab eis remoueat̄:ꝛ dicit̄ ꝙ pnᵘᵐ ꝯ.s.nullū.c.est.b.ostēsa est per syll'm:ſꝫ maior ꝑpō accipit̄ idemōrata:ꝛ iō nō seq̄t̄ per syll'm ꝑus factū vel iplicitū in altera ꝑmissa remotio maioris extremitatis a ꝯtentis sub medio:istud aūt euidens erit in qōnibus:ꝛ h̄ est(His aūt que sunt.a.)

¶ In pticularibus aūt in his qdem que sub cōclusione nō erit necessariū:nō eni fit syll'o qm̄ ea sumpta fuerit pticulariter.Eorū aūt que sunt sub medio erit in oibus veꝝ non per syll'm:vt si.a.omni.b.ꝛ.b.alicui.c.nā eius qđ est sub.c.positū nō erit syll'o:eius ꝑo qđ sub.b.ē erit:ſꝫ non propter eum qui est prius factus est.Sil'r aūt ꝛ in alijs figuris:nā eius qdeꝫ qđ sub conclusione est non erit:alterius ꝑo erit verū non per syllogismum:eo ꝙ in vl'ibus ex indemonstrata propositione:que sunt sub medio ostendebantur quare si nec ibi erit:aut ꝛ in his.

¶ Cōsequēter determiāt istā pꝛtē in syll'is pticularibꝰ.ꝛ pmo in pma figura.scđo in alijs figuris.In pᵒ dicens:ꝙ in pticularibꝰ syll'is ibi nō pōt syll'ari maior extremitas de ꝯtentis cū minore extꝛte:eo ꝙ sic fiet pticularis ꝯcl'o maior in pᵃ figura ꝛ pōt syll'ari maior de his que sunt sub medio:ꝛ nō per syll'm ꝑus dictū:sed per syll'm implicitū in maiori ꝑpōne:ꝛ pꝫ h̄ īspicienti extra:ꝛ h̄ est (In pticularibꝰ aūt.)Deinde determinat idē in syll'is pticularibꝰ aliaꝝ figuraꝝ dicēs:ꝙ simil'r est in illis sicut in syll'is pticularibꝰ pᵉ figure:qꝛ ibi syll'abit̄ maior extremitas de his q̄ sūt sub medio ꝛ nō de his q̄ sūt sub miori.de his āt q̄ sūt sub medio nō syll'abit̄ maior extremitas ꝑ syll'm ꝑus factū:ſꝫ ex ꝑpōne idetermiāta sicut fuit in syll'is vl'ibꝰ:in illis.n.ostēdebat̄ maior de his q̄ sunt sub medio ex idemōrata ꝑpōne:ꝛ h̄ ē(Sil'r āt ꝛ i alijs.)

Dubitaret forte aliqs q̄re dicit̄ maiorē syll'ari de his que sunt sub medio:ꝛ de his que sunt sub minori extremitate:ꝛ nō dicit ea que sunt supra maiorē extremitateꝫ posse syll'ari de medio vel de minori:sicut eni ꝯtingit addere noīa penes minorem ꝛ penes mediū ꝛ sic ꝛ penes maiorē extremitatē:sicut pꝫ in terminis.si eni syll'et̄ aīal de risibilitate mediāte homine ꝯtingit de hoīe vel de risibili syll'are corpꝰ mediāte aīali. Dubiuꝫ

¶ Et dōm ꝙ in oī vl'i siue affirmatiua siue negatiua implicat̄ syll's.sensus eni huiꝰ:oīs hō est aīal.est iste:oē.i.aīal:qđ est hō.ꝛ sigñat̄ maior ꝑpō per h̄ qđ dico oē.i.aīal:ꝛ minor per implicationē que est ꝙ est hō. sil'r est si dicat̄.nullus hō est lapis.est enim sensus:nihil est lapis qđ est hō:pꝫ ḡ per virtutē syll'i impliciti in maiore ꝑpōne ꝙ maior syll'at̄ de oībus ꝯtētis sub subto:ꝛ ita de ꝯtētis sub medio ꝛ de miore ꝛ de ꝯtētis sub ea:qꝛ oīa h̄ sub medio ꝯtinent̄:ſꝫ virtute illiꝰ nō syll'at̄ aliqđ ꝯtentū supra maioreꝫ de medio vel de minori:qꝛ ḡ oēs ꝯnes quas intēdit īferri debēt virtute syll'i iplicitī in maiori:ſꝫ ille nō facit mētionē de his que sunt supra maiorē:ſꝫ de his que sunt sub medio in minore:iō non dicit Ari.aliqđ superius ad maiorē extremitatē syll'ari de medio vel de minori:q̄uis h̄ ꝯtingat ſꝫ veritatē:ſꝫ solū dicit maiorē syll'ari de his que sūt sub medio ꝛ minore.

¶ Adhuc videt̄ falsuꝫ qđ dicit maiorē extremitatem de oībus illis syll'ari eodē syll'o:qꝛ diuersi sunt syll'i in qbus diuerse sunt ꝑpōnes ꝛ ꝯnes.sic aūt est in syll'is illis quoꝝ alter ꝯcludit maiorē de minore ꝛ alius ꝯtentis sub minore:ꝛ ad h̄ alius de ꝯtētis sub medio.

¶ Et dōm ꝙ syll'i isti expliciti diuersi sunt sicut ostensuꝫ est.sed Aristo.intendit ꝙ sunt idem syll'us radicaliter.oēs eni exeunt a syll'o implicito in maiori ꝑpositione:sicut pꝫ intuenti:ꝛ ita oēs sunt idem syll'us in radice.vel pōt bene dici ꝙ sunt idem syll's ſm formā ꝛ nō ſm mām.

Deinde forte dubitaret aliqs de his que dicit circa 2ᵘᵐ.ibi eni dicit ꝙ nō est syll'are maiorē de ꝯtētis sub medio.Sed ꝯ.Nullus lapis est aīatuꝫ.oē aīal est aīatū:ḡ nullū aīal est lapis.accipit̄ asinꝰ sub aīato qđ est mediū:ꝛ ab eo remouebit̄ maior extremitas per eūdē modū scđe figure sic:nullus lapis est aīatū:ḡ nullus asinus est lapis. Dubiuꝫ

¶ Et dōm ꝙ Ari.dicit nō eē manifestū ꝑ syll'm maiorē remoueri ab his q̄ sūt sub medio:q̄uis tn̄ vt videt̄ remoueat̄ ab eis:qꝛ neqꝫ ꝑ syllogismū ꝑfectum neqꝫ ꝑ syll'm iplicitū in aliq̄ ꝑmissaꝝ est h̄ manifestū.nō ꝑ syll'm ꝑfectū:qꝛ maior ꝑpō non ostēsa:que tn̄ deberet esse maior ad remouēdū maioreꝫ extremitatē de ꝯtentis sub medio:nec per syll'm iplicitū:qꝛ per maiorē scđe figure mediū remoueri dꝫ a ꝯtētis sub maiori extremitate ꝛ nō eꝯ:qđ opꝫ si dicat̄ nullū.b.est.a.b.est maior extremitas:ꝛ.a.mediū:ꝛ sigñant a.remoueri a ꝯtētis sub.b.in ꝯuersa āt maioris iplicat̄ syll's virtute cuiꝰ maior extremitas remouet̄ a ꝯtentis sub medio.h̄ eni:nullū.a.est.b.sigñat remoueri a ꝯtētis sub.a.ꝛ ita sigñat maiorē extremitatē remoueri a ꝯtētis sub medio.Cōstat āt ꝙ in minori ꝑpōne nō implicat̄ syll's ꝟtute cuiꝰ remouet̄ maior a ꝯtentis sub medio:ꝛ

ita p3 q̄ nō remouet̃ maior a ɔtētis sub medio p syllm̄ prius factū: neqȝ per syllm̄ implicitū in alia premissaꝝ: sed per syllogismum implicitum in conuersa maioris.

Dubiū **Alterius** forte dubitabit de h̄ qd̄ dicit ɔ̃iter maiorē p syllm̄ nō remoueri a ɔtentis sub medio: q2 accipit̃ maior indemr̃ata: eadē. n. rōne nō syllogiçat̃ maior de his que sūt sub medio in pª figura: q2 ibi accipit̃ maior idemr̃ata: r nō per syllm̄ cū dr̃. oē. a. est. b. ḡ oē. b. est. a. r postea sub. c. accipiat̃. c. ad syllm̄ de a. de ipso. ¶ Et dōm q̄ in pª accipit̃ maior indemr̃ata ꝑpō ad syllandū maiorē extremitatē de ɔtētis sub medio in scd̄a: dicit tm̄ h̄ in z° figura r nō in pª: q2 ꝑpō maior in pma ꝑpinquius se hȝ ad ɔ̃nē talē q̄ȝ maior in z°. maior eni in pª de se pōt in ɔ̃neȝ sine ɔuersione: maior aūt in z° nō nisi per ɔuersionē: r ita euidentius r imediatius syllatur maior extremitas de his que sunt sub medio per maiorē pme q̄ȝ p maiorē scd̄e: r iō dicit in z° figura: q̄ ibi accipit̃ ꝑpō maior idemr̃ata: r nō dicit h̄ in pª. ¶ Adhuc forte dubitabit: q̄re nō docet syllare de ɔtentis sub medio vel minore in z° figura maiore existente affirmatiua sicut ipsa exn̄te negatiua. ¶ Et dōȝ q̄ silr̃ est modus in vtroqȝ mō syllandi maiorē de cōtentis sub ɔ̃ne: q2 semp ibi ondit ꝑpōnē postēiaȝ: sȝ cū est affirmatiua nō est aliqd accipe sub medio de q̄ dicatur maior extrēitas nisi accipiat̃ vtrat̃ affirᵃ in z° figura: sȝ bn̄ ɔtingit accipe aliqd sub medio fm̄ dispōnē z° figure vbi maior est negatiua: r hac rōne nō docet istaȝ ꝑteȝ maiore exn̄te affirmatiua sic̄ ipsa exn̄te negatiua.

Dubiū **Ultimo** queret̃ de hoc qd̄ dicit in ꝑticularib° pme maiorē ɔcludi de ɔtētis sub medio: nō tm̄ per syllm̄. h̄ eni appet falsuȝ: eo q̄ in maiori ꝑpōne itelligit̃ sylls virtute cuius h̄ seqtur. Et pōt dici q̄ intēdit minorē nō syllari de ɔtētis sub medio: nō tm̄ per syllm̄: hoc eni appet falsum: eo q̄ in maiori ꝑpōne itelligitur sylls virtute cuꝰ h̄ seqt̃. r pōt dici q̄ intēdit maiorem nō syllari de ɔtētis sub medio per syllm̄ pus factū: sȝ p syllm̄ iplicitū in maiori: r h̄ pintēdit in lr̃a dicēs (Sȝ nō per eū qui pus factus est.) De ꝑticularibꝰ aūt scd̄e q̄ sic ad acceptionē sub medio id dōȝ: qd̄ r de syllis vlibus scd̄e dictū est: q2 accipiūt ꝑpōnē maiorē indeterminate: sȝ per acceptionē ɔ̃nis que demr̃ata syllant. ¶ Et qd̄ est de syllis tertie vbi maior aliqn̄ ꝑticularis est in pª figura. ¶ Et dōm q̄ qn̄ maior est in 3ª ꝑticularis nō pōt ibi syllari maior extremitas de ɔtētis sub medio cā pdicta: sȝ nō pōt qn̄ maior est vlis. ¶ Adhuc maiore exn̄te ꝑticulari. in tertia ɔtingit syllare maiorē extremitatē de ɔtētis sub medio: sed in oibus accipit̃ ꝑpō: maior indemr̃ata r nō ɔcludit ꝑpōnē per syllm̄ pus factū sicut fuit silr̃ in vlibus ad ea que sunt sub medio ex indemr̃ata ꝑpōne: r nō per syllm̄ pus factū. Et nota q̄ in syllo particulari nullo cuiusqȝ figure ɔcludi pōt maior extremitas de ɔtētis sub minore: r in oibꝰ est eadē cā. s. q̄ maior nō pōt esse particularis in prima figura.

Dubiū **Notandum** aūt q̄ quidā dicūt hic Ari. vti ostēsiuo syllo strictissime r syllo ex hypothesi cōmunissime: vocās solū illū syllm̄ ostēsiuū cuius pmisse per syllm̄ ondse sunt: r oēȝ illū itellexit ex hypothesi vbi pmisse nō ondunt̃: r h̄ mō sylls ille ondsiuꝰ est qui assumpto aliq̄ sub ɔ̃ne sylli ɔcludit de illis maiorē extremitatē per ɔ̃nē positā pro maiore: ꝑcedit eni ex demr̃ata ꝑpōne: ille vo q assumit sub medio ad ɔcludēdū de illo maiorē pexn̄tis sylli q̄ȝ dmr̃ata est: r iō est ex hypothesi: r h̄ est qd̄ totiēs dicit Ari. in lr̃a. s. q̄ talis sylls ɔcludit ex demr̃ata ꝑpōne. Scd̄m aūt sic dicētes sunt sylloꝝ ꝑsylli cōtinue vsqȝ ad pn° pª: r si alicubi sit statis in ꝑsyllis anteq̄ȝ ꝑueniat̃ ad pn° p° sylls vbi fit statis est ex hypothesi: r idemr̃ata ꝑpōne ē: ad pn° p° adhuc erit ex hypothesi sylls donec pnª fuerūt explanata. Et si q̄rat: q̄re tunc Ari. dicit magis syllm̄ fieri in z° figura ad ɔtēta sub medio ex idemr̃ata ꝑpōne q̄ȝ in pª. Dōm fm̄ eos q̄ h̄ dicit: q2 in maiori pme figure nihil deest nisi eius ondsio. in maiori aūt scd̄e ondsio eiꝰ r ɔuersio ad h̄ q̄ fiat sylls ondsiuꝰ: r ita vult ibi sigilare istum syllm̄ magis eē ex hypothesi in z° figura q̄ȝ in pª. qn̄ ḡ dicit Ari. non fieri syllm̄ nisi accipiat̃ indemr̃ata ꝑpō: solū intēdit q̄ nō fit sylls ondsiuꝰ: eo q̄ ꝑcedit ex ꝑpōne nō ondsa. sic ḡ Ari. syllm̄ illū sigiat eē ex hypothesi q̄ȝ tm̄ ad h̄. Istud āt subtilr̃ dictū est r forte veritatē hȝ: q2 multū ɔsonat lr̃e. ¶ Adhuc restat qd̄ de duobꝰ modis sylloꝝ pdeterminatis potētibꝰ in plures ɔ̃nes qd vtilitatis hn̄t r ad vsuȝ cuꝰ artis h̄ determinant̃. ¶ Et dōȝ q̄ ad vsum tam dyalectice q̄ȝ sophistice multuȝ ɔferūt propter exercitationeȝ. s. vt ex duabus pmissis habitis plures pertractent̃ ɔ̃nes vtilis est etiam ad demonstrationē p parte q̄tū ad acceptionem sub minori extremitate: eo q̄ augent̃ demonstrationes in post assumēdo.

Si ergo sic se hēre vt vere sint ꝑpositiones ex qbꝰ est sylls: est aūt vt false: est aūt vt hec qdē vera: illa aūt falsa: ɔclo āt aut vera aut falsa ex necessitate: ex veris ergo nō est falsuȝ syllare. Ex falsis aūt est veruȝ: veꝝtn̄ nō ꝑpter qd: h̄ q2: nā eius qd̄ est propter quid nō est ex falsis sylls: ob quā autem causam in sequentibus dicet̃.

Determinata ꝑtāte sylli penes formā pmissarū: h̄ itēdit de eius ꝑtāte penes māȝ eaꝝ itēdēs q̄ ɔtigat syllare veꝝ ex falsis: r h̄ n̄ est nisi fm̄ māȝ eaꝝ sic̄ patebit. r ꝑcedit sic. p dicit q̄ aliqn̄ ɔtingit ɔ̄ pmissas ꝑpōnes eē vas: aliqn̄ āt falsas r aliqn̄ alterā verā r aliqn̄ alterā falsaȝ. ɔ̃nē āt qn̄qȝ verā qn̄qȝ falsaȝ: r h̄ est (Est ḡ sic se hr̃e.) z° ꝑseqt̃ ea q̄ itēdit in h̄ cap̄ r diuidit in duas. in pª ꝑponit duas ɔ̃nes itētas in h̄ cap̄. in z° ipsas ondit cū dicit (Primū ḡ.) pª ɔ̃nū est. q̄ ex veris nō syllat̃ falsuȝ: r h̄ est (Ex veris ḡ.) z° est q̄ ex falsis syllat̃ verū: sȝ nō ꝑpter qd sed qa: hoc est nō q̄ pmisse false sint causa veri: sȝ sic. s. q̄ vna extremitas alyi inest: r hec est (Ex falsis aūt est verum.)

¶ Primū ergo qm̄ ex veris non posē est falsuȝ syllare hinc manifestū. Si eniȝ cū est. a. necesse est esse. b. r cū. b. nō est: necesse est. a. nō eē. Si ergo veꝝ est. a. necesse est. b. veꝝ eē: aut accidet idē simul esse r nō esse: hoc aūt impolē: nō āt qm̄ positū est. a. vnus terminus: accipiatur ɔtingere vno aliquo exn̄te ex necessitate aliquid accidere: nō eni pōt: nā qd̄ ɔtingit ex necessitate aliqd accidere ɔclusio est: per que aūt hec fit ad minus erūt tres termini: duo aūt interualla r ꝑpōnes. Si ergo veruȝ est cui inest b. r. a. omni vl̄ alicui: cui āt. c. r. b. r cui. c. necesse est. a. inesse: r nō pōt h̄ falsuȝ esse: simul enim idem erit r non erit. ḡ. a. vt positum est: due ꝑpōnes simul sumpte: silr̃ se hȝ in priuatiuis: non enim ex veris falsum ostendere est.

¶ Consequēter ondit eas: r p pmā: z° scd̄am cum dicit. (Ex falsis

(Ex falsis aũt.)Circa pmã sic pcedit.pmo ondit eam sic.si est ans nece est esse ons:z si no est ons:nece est no esse ans.illud onsum est in fine pmi hui⁹:qre si ans est verũ:ons aũt nõ est vel est falsum:qd est idē:idem ans erit:qd est ipossibile:z h est(Primum g.)2⁰ iuxta h re mouet dubitationē.pmo dicit.z qns.a.termin⁹ vn⁹ac cipiat in hac onsione pro ante:nõ tñ itelligēdum q ex vno sequat aliqd:sed opz ad min⁹ accipe tres terminos z duas ppones.vt si dicat.oē.b.est.a. oē.c.est.b.g oē.c. est.a.z cum pmisse sint vere necio z pclo erit vera:vel aliter idē ans simul erit z nõ erit:z nõ est hoc tñ intel-ligendũ in syllis affirmatiuis:sed ēt in negatiuis:nusq eni ex veris ē ondere falsuz:z h ē(Si g verũ.)(Du-bitat h cũ qdruplex sit cõparatio veri z falsi:est enim cõparare verũ ad falsuz:quare tñ Ari.ondit falsuz ex vero nõ seq z verũ ex falso:z nõ ondit vez seq ex vero z falsum ex falso.(Et dõm q h est:q2 otra h non est difficultas:notũ est eni vtrũq:sz alia duo de se nõ sunt maifesta:nõ eni est maifestũ vtz vez ex falsis seq pos sit vel ēt.z ideo h duo determinat alia duo omittens.

(Adhuc duplr de eo q ondit falsuz nõ seq ex veris:h eni apparet fasuz sic.pcludat o falsa ex duabus in toto falsis in p⁰ scde.postea accipiant opposite pmissaz que erũt simplr vere.ex eis syllari põt eadē o falsa in 2⁰ 2⁰. z ita ex veris sequet falsuz:vt videt.(Et dõm q pre-missis exñtib⁹ in toto falsis in pmo scde nece est extre-ma disperata cē:z ita vnũ ab altero vere poterit remo-ueri vlr.quare sic se hñtib⁹ pmissis necesse est onē verã esse:z ita supponit falsum cum dicit:q falsuz potest ibi syllogiçari ex vtrisq in toto falsis:z h ostendit Aris.in posteriorībus capitulo de syllogismis ignorantie.

Ex falsis aũt est vez syllare z vtrisqz ppositiõib⁹ falsis z vna:hac aũt nõ vtralibet:sed scda si tota sumat falsa nõ tota āt sumpta cõtingit vtralibet: insit eni.a.oi.b.c.coz āt que sunt.b.nulli neqz b.insit.c.accidit āt hoc vt nulli lapidi aial:z la pis nulli hoi. Si ergo sumat.a.oi.b.z.b.oi.c. a.oi.c.ierit. Quare ex vtrisqz falsis vera pclu-sio:ois eni homo aial:silr aũt z in priuatiuis. insit eniz.c.nulli neqz.a.neqz.b.a.aũt.b.oi:vt si eisdem terminis sumptis mediũ ponat hõ: lapidi tñ neqz hõ neqz aial:nulli inest:homini aũt omni inest aial:qre sigdem omni inest nul li sumat inesse:cui vo non inest oi inesse ex fal sis vtrisqz vera erit pclo:similr aũt ostensum erit:z si in aliquo falso vtraqz sumat.

In hac pte ondit scdam onē pus positã.s.q ex fal-sis est syllare verũ:nõ tñ pter qd.sz q2:et diuidit in duas.in p⁰ ondit pmã pte.in 2⁰ cũ dic(Ma nifestũ ergo qm si sit pclo.)ondit pte scdam.p⁰ in tres fm q ondit qualiter syllat vez ex falsis in trib⁹ figu-ris.in p⁰ ondit qũo fit hec in pma figura:z hoc pmo in syllis vlibus.scdo in pticularib⁹ cũ dicit(In particula ribus aũt syllis.)in pma sic pcedit.pmo ponit regulas verificandas in syllis vlibus dicens:q otingit syllare verũ ex falsis vtraqz exñte falsa in toto siue in pte:z al tera tñ exñte falsa:z quocũq mõ hoc fiat nõ erit sylla re vez nisi maior sit in toto falsa.z h est(Ex falsis āt.) 2⁰ ondit illud.z p⁰ ondit qũo syllat verũ ex vtraqz fal sa.2⁰ qũo ex altera tñ falsa cũ dicit(Si aũt altera po-nat.)p⁰ in duas. in p⁰ ondit qũo syllat verũ ex vtrisq in toto falsis.2⁰ qualr ex vtrisq in pte falsis.in p⁰ sic p-cedit.p⁰ dicit q ex vtrisq totis falsis syllari põt veruz in p⁰ pme:si sumat mediũ extraneum ipsis extremis z extrema subalterna sint ita q min⁹ sub maiori sic.Ois lapis est aial:ois hõ est lapis.g ois hõ ē aial.(Insit eni a.)2⁰ ondit illud fieri in 2⁰ mõ si minor extremitas sit exñcũ alys termis z sub maiore sic. Nullus hõ est aial: ois lapis est hõ:z nullus lapis est aial.z h est(Silr āt z puatiuũ.)Cõsequēter dicit silr eē si vtraq accipiat fal sa in pte.z h pz si accipiat p medio termin⁹ accñtalis sic.oē albũ est aial.ois hõ est alb⁹.z ois hõ ē aial.adhuc nullũ albũ est aial.ois lapis est albus.z nullus lapis est aial.z h est(Silr aũt ondet.)Et nõ q h omittit Aris. duas obuiatiões cũ maior est tota falsa z mior in parte falsa:z cũ sit ecõuerso:de quibus cõsequenter patebit.

(Si aũt altera ponat falsa prima qdem tota falsa vt.a.b.nõ erit pclo vera.b.c.aũt erit:dico aũt totam falsam esse otrariã vere:vt si qd nul li inest sumptuz est omni inesse:aut si qd nulli inesse sumptũ est:insit eniz.a. nulli.b.b.aũt oi c.si ergo.b.c.pponez sumo verã.a.b.aũt totã falsam:z omni.b.inesse.a.impossibile.a.c.cõ-clusionē verã esse:nulli enim.a.inerat coz que sunt.c.sigdez cui inest.b.nulli ei inest.a.b.aũt oi.c.Silr āt neqz si.a.oi.b.inest:z.b.omni.c. sumpta sit aũt.b.c.qdē vera ppõ.a.b.falsa to-ta z nulli cui.b.inest.a.pclo falsa erit:oi enim c.inerit.a.siquidē cui.b.omni:z.a.b.aũt oi.c. Manifestũ igit qm prima tota falsa siue pri-uatiue siue affirmatiue sumpta:altera autem vera non sit vera conclusio.

(Cõsequēter ondit qũo est syllare vez ex altera tñ fal sa.z p⁰ qũo ex maiore falsa.2⁰ qũo ex miore falsa cũ di-cit(Si aũt.a.b.ppõ.)p⁰ in duas.in p⁰ ondit q maiore exñte tota falsa z miore tota vera nõ syllat verũ. 2⁰ q syllare vez maiore exñte in pte falsa cũ dicit(Nõ tota aũt sumpta.)in p⁰ sic pcedit.p⁰ dic q si maior sit in to to falsa z mior in toto vera nõ erit o vera.z exponit qd est ppõnē eē in toto falsaz dicēs.q vlis est in toto falsa cuius ōria est vera.si eni vnũ odictoriũ sit verũ z reli-quũ nõ sit in toto falsum accidit ōria simul esse vera:z h est(Si aũt altera.)2⁰ hoc manifestat pmo in primo mõ dicens:q si maior vlis affirmatiua sit in toto falsa z minor vera:tunc ex cõtraria maioris que vera est:est minore otraria onis vera:quare pclo nõ poterit est ve-ra in pmo mõ maiore exñte tota falsa z minore tota ve ra:z h est(Insit eni aũt.)2⁰ manifestat idē in 2⁰ mõ di cens:q hec maior vlis negatiua sit in toto falsa z mior vera ex ōria maioris z maiore exñtib⁹ veris sequat op posita onis vera:quare sic se hñtibus terminis nõ erit conclusio vera:z h est(Similiter autem neq.)

(Non tota autez sumpta falsa erit. Nam si.a. c.quidem omni inest.b.autem alicui.a.b.aũt omni.c.vt animal qdem cigno omni:si suma-tur.a.oi.b.z.b.omni.c.z.a.omni.c.erit vera: ois enim cignus aial.Silr autē z si priuatiua sit.a.b.possibile est enim.a.b.alicui quidez in-esse.c.vo nulli.b.autem omni.c.vt aial alicui

albo: niui vero nulli: album autem omni niui. Si ergo sumatur .a. quidem nulli .b. .b. autem omni .c. .a. nulli .c. inerit.

¶ Cōsequēter ostēdit q̄ ex maiore in parte falsa ⁊ minore vera sequit̄ cōclusio vera. ⁊ hoc ponēdo terminos primo in primo modo. ⁊ hoc est (Non tota aūt sumpta.) 2° in secundo modo: ⁊ hoc est (Similiter aūt ⁊ si priuatiua.)

¶ Si aūt .a. .b. ppositio tota sumat̄ vera .b. .c. āt tota falsa: erit syll'᷒ verus. nihil enim prohibet .a. ⁊ .b. ⁊ .c. omni inesse. .b. autē nulli .c. vt quecūq; eiusdē generis sunt spēs nō subalterne: nam aīal ⁊ hoī ⁊ equo inest: equus autē nulli hoī. Si ergo sumatur .a. omni .b. .b. autē omni .c. conclusio vera erit tota falsa .b. .c. ppōne. Similiter aūt ⁊ si priuatiua .a. .b. ppō: ꝯtingit enī .a. neq; .a. neq; .b. neq; .c. nulli inesse: ⁊ .b. nulli .c. vt ex alio genere spēbus genus: naʒ aīal neq; musice neq; medicie inest: neq; musica medicina: sumpta ergo qdem .a. nulli .b. .b. aūt omni .c. vera erit ꝯclusio: ⁊ si non tota falsa sit .b. .c. ſʒ in aliquo: ⁊ sic erit ꝯclusio vera: nihil enī prohibet .a. ⁊ .b. ⁊ .c. omni inesse. .b. aūt alicui .c. vt genus speciei ⁊ differentie: nam aīal omni homini: ⁊ oī gressibili: hō āt alicui gressibili ⁊ nō omni. Si ergo .a. oī .b. ⁊ .b. oī .c. sumat̄ .a. oī .c. inerit qđ erit verū: silr aūt ⁊ cū priuatiua ē .a. .b. ppō: contingit enī neq; .a. neq; .b. neq; .c. nulli inesse. .b. vero alicui .c. vt gen᷒ ex alio genere spēi ⁊ differentie. Nā aīal neq; prudētie nulli inesse neq; contēplationi: prudentia vero alicui contēplationi inest. Si ergo .a. sumatur nulli .b. .b. āt omni .c. .c. nulli .a. hoc autem erat verum.

¶ Consequēter ostēdit qūo syll'at̄ verū ex minore falsa. ⁊ p° qūo ex minore tota falsa. 2° qūo ex minore partim falsa: ex maiore vera ⁊ minore tota falsa syllat̄ verū in pmo mō. si accipiat̄ gen᷒ pro maiori extremitate ⁊ due species posite sub eo altera pro medio: ⁊ altera pro minore extremitate sicut pʒ in lr̄a: ⁊ hoc est (Si aūt .b.) Idē aūt fiet in 2° mō si accipiant̄ spēs opposite altera p medio ⁊ altera p minori: sūpto p maiori extremitate aliq̄ genere eis extraneo vt lapis equ᷒: ⁊ hoc est (Silr aūt ⁊ cū priuatiua.) Deinde manifestat qūo syllat̄ verū ex minore in parte falsa ⁊ maiore vera: ⁊ pʒ qđ dicit per pdicta. ⁊ pmo hoc in pmo mō: ⁊ hoc est (Si nō tota falsa.) secunda in scđo mō. ⁊ hoc est (Similiter aūt ⁊ cum priuatiua.)

¶ In particularib᷒ aūt syll'is cōtingit ⁊ prima ppositione tota falsa: altera autē vera veram esse conclusionē. Et in aliquo falsa prima: altera autem vera: ⁊ maiori quidem vera: particulari autem falsa ⁊ vtrisq; falsis.

¶ Hic ostendit qūo syllat̄ verū ex falsis in particularibus syll'is pme figure ⁊ procedit sic. pmo ponit regulas verificandas dicens q̄ vtraq; existente falsa vel altera tm̄: ⁊ hoc siue maiore siue minore: siue etiā in toto: siue in parte est syllogiçare verū in particularibus syllogismis prime figure: ⁊ hoc est (In particularibus.)

¶ Nihil enim phibet .a. .b. nulli quidē inesse .c. āt alicui ⁊ .b. alicui .c. vt animal nulli niui: albo aūt alicui inest: ⁊ nix albo alicui. Si ergo medium ponatur nix: primū autem aīal: ⁊ sumat̄ .a. qdem omni .b. inesse .b. aūt alicui .c. .a. .b. qdē tota falsa .b. .c. aūt vera ⁊ ꝯclusio vera. Silr ⁊ cū priuatiua est .a. .b. ppō: ꝯtingit enim .a. .b. toti inesse .c. aūt alicui non iesse. .b. vero alicui .c. inesse: vt aīal qdem omni inest homini: albū aūt quodam nō sequtur: hō vero alicui albo inest: q̄re si medio posito hoīe sumat̄ .a. nulli .b. iesse ⁊ .b. alicui .c. vera erit ꝯclusio cuʒ sit tota falsa .a. .b. ppō: ⁊ si in aliquo sit falsa .a. .b. ppō erit conclusio vera. Nihil enī prohibet .a. ⁊ .b. ⁊ .c. alicui iesse. .b. aūt alicui .c. vt aīal alicui pulchro ⁊ alicui magno: ⁊ pulchrum alicui magno iest. Si ergo sumat̄ .a. oī .b. ⁊ .b. .c. alicui: ⁊ .a. .b. quidem ppositio in aliquo falsa erit. .b. .c. aūt vera ⁊ conclusio vera. Silr autem ⁊ cum priuatiua est .a. .b. propositio: nam idem erunt ⁊ termini: ⁊ similis posita ad demonstrationem.

¶ Scđo vīficat eas. p ondēs q̄ ex altera tm̄ falsa syllat̄ verū. 2° q̄ ex vtraq; cū dicit (Et vtrisq; quoq; falsis.) altera aūt existe falsa. p° ondit qūo syllat̄ verū ex maiori falsa. 2° qūo ex minori cū dicit (Rursum si .a. .b.) maiore āt existe falsa p° ondit qūo syllat̄ verū ex maiore tota falsa ⁊ minore vera: ⁊ hoc p° in 3° mō: ⁊ hoc est (Nihil enī phibet.) 2° in 4° mō: ⁊ hoc est (Silr āt ⁊ cū priuatiua.) postea ondit qūo syllat̄ verū ex maiore partim falsa ⁊ minore vera. ⁊ hoc p in 3° mō: ⁊ hoc est (Et si in aliq̄ sit falsa.) 2° in 4° modo: ⁊ hoc est (Similiter autē ⁊c.)

¶ Rursuʒ si .a. .b. quidem vera .b. .c. autē falsa: vera erit ꝯclusio: nihil enī phibet .a. qdem toti inesse .c. aūt alicui: ⁊ .b. nulli .c. iesse: vt animal quidē cigno omni: nigro aūt alicui: cignus vero nulli nigro: q̄re si sumat̄ .a. omni .b. ⁊ .b. .c. alicui vera erit ꝯclusio cum sit falsa .b. .c. silr autē ⁊ priuatiua sumpta .a. .b. ppōne: ꝯtingit enim .a. .b. qdē nulli .c. aūt alicui nō iesse: ⁊ .b. nulli .c. vt genus ex alio genere spēi ⁊ accn̄ti eius spēbus: nā aīal numero qdē nulli iest: albo aūt alicui: numerus aūt nulli albo. Si ergo medium ponatur numerus ⁊ sumatur .a. quidem nulli .b. .b. autem alicui .c. .a. quideʒ alicui .c. nō inerit quod fuit iterum: ⁊ .a. ⁊ .b. quideʒ propositio vera .b. .c. autē falsa: ⁊ si in aliquo sit falsa .a. .b. falsa autem: ⁊ .b. .c. vera erit cōclusio: nihil enī prohibet .a. alicui .b. ⁊ alicui .c. iesse .b. aūt nulli .c. vt si .b. sit contrarium .c. ⁊ ambo accidētia eidem generi: nam animal alicui albo ⁊ alicui nigro inest. album auteʒ nulli nigro. Si ergo sumat̄ .a. omni .b. ⁊ .b. alicui .c. vera erit cōclusio priuatiue sumpta .a. .b. propositiones similiter. nam idem termini. ⁊ similiter ponunt̄ ad eandem demonstrationem.

¶ Consequēter

¶ Consequenter postquam ostendit quo syllogizatur verum ex ma
iori falsa ostendit 2° quo ex minori falsa cum dicit (Rur
sum si a.b.) et non cadit hic diuisio penes minorem quantum
ad falsitatem in toto et in parte: quia minor particularis est.
primo ergo ostendit hoc in 3° modo: et hec est (Rursum si a.b.)
2° in 4°: et hec est (Similiter et priuatiua.)

¶ Et vtrisque quoque falsis erit conclusio vera. pos
sibile est enim a.b. quidem nulli c. autem alicui inesse b.
vero nulli c. vt genus ex alio genere speciei et ac
cidenti speciebus eius: animal enim numero quidem nul
li. alicui autem albo inest: et numerus nulli albo.
Si ergo sumatur a. omni b. et b. alicui c. et conclusio
quidem vera: propositiones autem ambe false. Si
militer autem et cum priuatiua est a.b. nihil enim
prohibet a.b. quidem toti inesse c. autem alicui non
inesse. et b. nulli c. vt animal quidem cigno omni: ci
gno autem alicui non inest: cignus vero nulli nigro.
Quare si sumatur a.b. nulli. b.b. autem alicui c. a.
alicui c. non inest. ergo conclusio quidem ve
ra: propositiones autem false.

¶ Consequenter ostendit quo verum syllogizatur ex vtrisque fal
sis. et primo maiore existente partim falsa tam in 3° modo quam in
4°: et hec est (Et si in aliquo sit falsa) 2° maiore existente
tota falsa: et hec est (In vtrisque falsis.) sententia in his omnibus
patet per se: quia Aristoteles ponit terminos in omnibus.

Dubium **Dubitaret** forte aliquis quo contingit verum sequi ex
falsis. videtur enim quod hoc sit falsum hac
ratione. causa et effectus vnius nature sunt secundum Aristotelem. sed verum
et falsum non sunt vnius nature. ergo neutrum illorum est ef
fectus alterius: sed conclusio est effectus principiorum. quare verum non
2° erit conclusio respectu falsorum syllogismorum et premissarum. ¶ Adhuc
cuiuslibet entis est aliquod ens causa: sed verum est ens. conuer
tuntur enim verum et ens et vnum secundum Boetium. ergo est aliquod ens
causa: sed falsum est non ens. ergo falsum non poterit esse causa veri: et
3° sic idem quod prius. ¶ Adhuc vnum oppositorum non est causa al
terius. verum et falsum sunt opposita. ergo vnum non est causa al
4° terius. quare neutrum ex altero sequitur. ¶ Adhuc si verum se
quitur ex falsis: aut ergo illa falsa sunt causa rei illate: et non
potest esse propter inconuenientia predicta: aut illationis: et si
hec: aut ergo sunt causa illationis quantum ad formam: vel quantum
ad materiam. tunc cum illud quod sequitur tantum gratia materie non se
quatur simpliciter: sed vt nunc: nec verum ex falsis sequitur simpliciter:
sed et vt nunc. si quantum ad formam contra. manente eadem forma
et aliis terminis acceptis erit ex falsis syllogizare falsum:
quia si dico. omnis lapis est animal: omnis homo est lapis. ergo omnis homo
est animal. ambe premisse sunt in toto false. conclusio vera. sic autem
si dicatur. Omnis lapis est animal. omne lignum est lapis. ergo omne li
gnum est animal: erunt premisse in toto false. et conclusio vera: et tamen
vtrisque manet forma eadem. patet ergo quod gratia forme premissa
rum non inferatur ex falsis verum: cum nec etiam aliter possit vt vi
detur ex predictis. quare nullo modo videntur falsa inferre verum.
R° ¶ Et dicendum quod premisse possunt esse causa rei concluse vel illa
tionis. si rei concluse sic falsa non causant verum. si illationis
hoc potest esse dupliciter. scilicet aut per se: aut per accidens. si per se: sic fal
sa non sunt causa illationis veri. non enim inquantum falsa causant
verum. si per accidens sic sunt causa eius. scilicet ex parte materie. sicut enim duo
numeri impares faciunt numerum parem: non inquantum impares
sunt: sed secundum quod habent in se medietates duas numeri paris: sic
due premisse false non inquantum tales sunt inferunt verum: sed
inquantum in se habent terminos duos: que sunt medietates
Ad 1m vere conclusionis. ¶ Ad primum igitur dicendum: quod premisse false et conclusio vera
sunt vnius nature inquantum conclusio vera efficitur ab eis ex parte materie
scilicet terminorum: et hec scilicet terminorum extremorum. quorum alterum alte
ri conuenit et in his terminis communicant tam conclusio quam premisse false.
¶ Ad 2m dicendum: quod falsum non est causa veri ex parte illa qua fal Ad 2m
sum est: sed ex eo quod aliquid habet in se quod efficit verum: et hoc est per
accidens quantum ad premissas falsas. ¶ Ad 3m patet solo per hoc idem. Ad 3m
¶ Ad 4m dicendum: quod premisse false sunt causa illationis veri Ad 4m
non per se: sed per accidens. non quantum ad formam et dispositionem premissarum:
sed quantum ad materiam eorum et terminos: sicut predictum est. Et ad hoc
quod opponit quod tunc non sequitur vera conclusio simpliciter: sed vt nunc
dico quod hoc verum est: et hoc magis patebit per continentia.

Ad dictorum euidentiam questio est quod. verum syllogismus ex Dubium
falsis sit syllogismus vel non. et hoc est. verum
inferat ex necessitate. et primo videtur quod non sic. syllogismus cum sit
quoddam compositum debetur compositio a materia et forma. quarum si de
ficiat altera: syllogismus non erit. si ergo peccat in materia syllogismi non erit
syllogismus: sed dicitur quod syllogismus ex falsis peccat in materia: et hoc est verum.
quare non est syllogismus. ¶ Adhuc non conuenit ei diffinitio syl 2°
logismi. quare non est syllogismus. non enim insunt ex necessitate. pro
batio. omnis ratiocinatio concludens ex necessitate concludit ex ne
cessitate dispositionis formalis: et non ex potestate materiali termi
norum: sed syllogismus ex falsis non concludit verum per potestatem for
me et dispositionis formalis: sed per potestatem terminorum. sicut
patet ex predictis. quare syllogismus ex falsis non concludit verum ex neces
sitate. ¶ Adhuc vbi contigit inuenire terminos omni inesse et 3°
nulli inesse manente eadem dispositione: et non sequitur ex neces
sitate: sed in syllogismis ex falsis manente eadem terminorum dis
positione erit omni inesse. sicut animal lapis homo et nulli inesse. sic
animal lapis lignum. quare non sequitur ex necessitate verum ex falsis.
¶ Adhuc ostendit Aristoteles in fine huius capituli: quod videtur quod syllogismus 4°
ex falsis non inferat ex necessitate: et ita est syllogismus. ¶ Ad op
positum sic. quecunque due propositiones disponuntur secundum modum et fi In oppositum
guram necesse est ex eis aliquid sequi: sed in syllogismo ex falsis dispo
nuntur due propositiones secundum modum et figuram: quare necesse est eis ali
quid sequi. scilicet siue verum siue falsum. ¶ Adhuc cum Aristoteles hic deter
minet modos diuersos syllogismorum: et hic determinet de syllogismis 2°
ex falsis: apparet quod syllogismus ex falsis vere sit syllogismus: et inferat conclusionem
ex necessitate. ¶ Et ita dicendum: quod syllogismus ex falsis 2x est. vno
modo prout respicit quamcunque conclusionem siue veram siue falsam: et sic
ex necessitate concludit: et vere syllogismus est. alio modo prout respicit con
clusionem veram tantum illatam ex falso vel ex falsis: et sic non insunt ex
necessitate: neque vere syllogismus est: sed secundum quid tantum. quare quantum ad materiam
et tales terminos: sicut positum est: et adhuc quod obiicitur: et cum
hic determinet de ipso respectu vere conclusionis: et hoc intendit de
his qui sunt vere syllogismi: videtur quod sit vere syllogismus respectu vere con
clusionis. ¶ Dicendum quod docet hic syllogizare verum ex falsis: non
quia ex necessitate verum concludant. hoc enim falsum est. sicut ostensum
est in fine capituli. sed quia ex falsis possit syllogizare tam verum quam fal
sum et non dubitatur: quando ex eis accidat falsum vt non ignoretur
verum ex eis accidere: et quot modis verum ex eis accidat. vnde
non intendit quod syllogismus concludens verum ex falsis sit vere species syllogismi:
sed secundum quid tantum et quo ad materiam. ¶ Adhuc in hoc 2° habet syllogizare mo
dos syllogismorum secundum quid: et ideo non est inconueniens syllogismum ex falsis
de quo hic determinat esse syllogismum secundum quid. ¶ Ad primum autem obo Ad 1m
rum dicendum quod syllogismo simpliciter sunt principia materialia que sunt due
propositiones: et si hoc sit defectus non erit syllogismus. syllogismi autem ostensiui sunt
due propositiones vere. quamuis ergo syllogismus ex falsis deficiat in materia
non deficit in materia syllogismi simpliciter: sed in materia syllogismi ostensiui. et ideo
quamuis ex falsis sit: non tamen sequitur quod non sit syllogismus: sed quod non osten
siuus simpliciter. omnia alia opposita concedenda sunt. ¶ Ex his patet
solo questionis que solet queri quo syllogismus ex falsis dicatur quia re
spectu conclusionis vere. et non propter quid: quia cum demonstratio: quia
aut fit per effectum propinquum: aut remotum: aut per causas
remotas. dubitatio est quo istorum modorum syllogismus ex falsis
dicatur quia respectu conclusionis vere. Et dicit quod dicit quia penes causam

accidētalem ꝛ remotā. causa enī ēentialis ꝛ ꝓxima necessarie ꝯnis, est ꝑmissaꝝ debita dispositio formalis cū accītalis ꝛ valde remota potestas mālis fuie terminoꝝ. ꝭm ꝑmā istaꝝ nō īfert sylls ex falsis. 2m aūt 2am infert.

Dubium **Ulterius** forte dubitaret aliqs que sit vtilitas syllogismi ex falsis: ꝛ ad vsuꝫ cuiꝰ nō pertineat. Sylls enī ex positis est nō solū. s. que disponunt: sꝫ que ab aīa ponunt ꝛ qbꝰ assentit aīa. sed falsis ꝭm ꝙ hꝫ nō ꝯsentit. q̄re aīa non ꝯsentit his ꝭm que ꝓcedit sylls ex falsis. q̄re penitꝰ inutilis est ad faciēdū cognitionē vel
2° fidē. ❡ Adhuc dialecticus argumētaṫ ex ꝓbabilibꝰ: sophista ex apparētibꝰ: demōstrator ex veris: ꝛ nullus eorū ex falsis: sꝫ ꝙ hꝫ. q̄re manifestū est: ꝙ sylls ex falsis ad nullā disputationē ꝑtineat: ꝛ ita h̄ frustra ðterminaṫ.
Ad pm ❡ Et dōm ꝙ sylls ex falsis hꝫ vtilitatē tā ad vsuꝫ dialecticoꝝ q̄ȝ ad vsuꝫ sophisticoꝝ. Et sciendū ad pm: ꝙ lꝫ figura ꝭm ꝙ hꝫ nō ponunṫ ab aīa: nec eis ꝯsentiat aīa: tn̄ ꝯsentit eis multotiēs ꝭm ꝙ accipiūt sup apparētiaꝫ vel
Ad 2m ꝓbabilitatē. ❡ Ad 2m dōꝫ ꝙ dialecticꝰ sepe argumētaṫ ex falsis ꝭm ꝙ ꝓbabilitatē hn̄t: qđ ꝑꝫ ex. 8° top. vbi vult expꝛsse ꝙ dialecticꝰ dꝫ syllare ex falsis: q2 falsa sūt aliq̄ ꝓbabiliora q̄busdā veris. sophista aūt arguit ex falsis: inq̄ȝtū tn̄ apparētiam sumūt ab aliquo loco sophistico.

Dubium **Sed tūc** vlteriꝰ forte dubitabit aliqs. q̄re hic determinaṫ de syllo ex falsis: nō tn̄ ī top. ❡ Et dōm ꝙ hic determinaṫ de ipo cōiter ꝓut est in potētia falsuꝫ ad ꝓbabilitatē ꝛ ad appentiā. sic enī ꝑtinet sylls
Cap. 10. ex falsis ad ꝯsiderationē artificis poꝝ. in. 8° aūt top. determinaṫ de modis false orōnis: vt resoluat vsqꝫ ad ꝓbabilitatē in illa orōne falsa que syllata est ex falsis. sic ꝑꝫ ex ibidē dictis. vn̄ ibi determiaṫ de syllo ex falsis ī illo cap. (Qm̄ aūt hēmus.) inq̄ȝtū tn̄ illa falsa hn̄t appentiā per locū sophisticū h̄ mō ꝑtinet eiꝰ ꝯsideratio ad sophisticā. Ex his igr̄ manifestū est ꝙ sylls ex falsis ꝑtinet tā ad vsū dialectice q̄ȝ ad vsū sophistice ꝛ q̄ȝ dn̄ter ꝑticat ad illoꝝ determinationē huiꝰ libri topicoꝝ ꝛ elencoꝝ.

Dubium **Ulterius** aūt dubitaret aliqs de his q̄ sunt in lr̄a. sūt enī ī vlibꝰ. 8° ꝯiugn̄es: aut enī ē vtraqꝫ falsa aut altera tn̄. si vtraqꝫ: aut ḡ in toto: aut in pte: aut maior ī toto ꝛ mīor ī pte: aut eꝯ. si altera tn̄: aut maior: ꝛ h̄ dubitaṫ. s. ī toto vel ī pte. silr̄ si mīor: aut in toto vel in pte: ꝛ sex illaꝝ manifestat ī lr̄a duas aūt omittit. q̄ꝝ altera hꝫ maiorē totā falsaꝫ ꝛ minorē in pte falsaꝫ. reliq̄ vo eꝯ. q̄re ḡ has duas omittit. ❡ Et dōꝫ ꝙ dat eas itelligē ꝑ illas duas vbi altera est ī toto falsa ꝛ altera vera. ꝛ hec silr̄ faciet in alijs figuris. ❡ Sꝫ tūc dubitabiṫ. vtꝝ ille due cōbinatiōes q̄s omittit vtiles sint respectu ꝯnis ve. ❡ Et dōꝫ ꝙ illa q̄ hꝫ maiorē falsaꝫ in pte ꝛ minorē falsaꝫ in toto pōt in ꝯnē verā. vbi grā. in ꝑ mō sic. Oē albū est aīal: ois coruus est albꝰ: ꝛ ois coruꝰ est aīal. In 2° mō sic. Nullū nigrū est aīal. ois nix ē nigra: ꝛ nulla nix est aīal. Illa āt ꝯiugō q̄ hꝫ maiorē totā falsā ꝛ minorē ī pte falsaꝫ nō pōt ī ꝯnē verā. opꝫ enī ꝯdictoriā ꝯnis verā eē: q2 ex ꝯria maioris q̄ va est ꝛ subalterna minoris que silr̄ va est seqṫ ꝯdictoriā ꝯnis. ꝛ iō nō pt ꝯclo eē va sic se hn̄tibꝰ ꝑmissis. s. ꝙ maior sit tota falsa ꝛ minor in pte falsa. ❡ Et dubitaṫ tūc. q̄re maiore ī toto falsa nō pōt ꝯclo eē va. minꝰ enī de falsitate est qn̄ tn̄ maior est ī toto falsa q̄ȝ qn̄ vtraqꝫ: ꝛ ita magis poterit ī ꝯnē verā. ❡ Et dōm ꝙ hec rō aliq̄ mō cogeret si ꝑmisse talis sylli dicerēt ꝓpter qđ respectu ꝯnis ve: nūc aūt nō est ita: q2 ḡ vtraqꝫ existe tota falsa pōt maior extremitas ꝯtinere mīorē vel eē dispata ab ea. iō pōt vna affirmari de alia vl̄ ab ea remoueri: q2 aūt tn̄ maiore existe falsa in toto: opꝫ maiorē extremitatē ꝯtinere mīorē ꝭm totū vel ꝭm ptē. si enī minor est va ꝯtinet eā ꝭm totum. dico in affirmatiuo syllo. si aūt in pte ꝯtinet eā ꝭm ptē: ī negatiuo aūt syllo est maior extremitas dispata mīore ꝭꝫ totū vel ꝭm ptē tn̄: ꝛ iō nō pōt maior extremitas ve affirmari vl̄ negari d̄ tota mīori existe: iō nō erit ibi ꝯclo va. ❡ Sꝫ tūc q̄riṫ. q̄re mīore tota falsa seqṫ veꝝ ꝛ non maiore tota falsa. q̄re ēt maiore ī pte falsa ꝛ nō in toto seqṫ veꝝ. ❡ Et dōm ꝙ si mīor est falsa tota: tūc mediū ꝛ mīor extremitas dispata sūt ꝛ nihil ꝓhibet vnū ꝛ idē disparis ieē: qđ sigiaṫ ī syllo affirmatiuo: vt aīal iest hoī ꝛ equo: vel vnū ꝛ idē neuter dispatoꝝ iesse vt lapis: nec hoī nec equo: ꝛ iō ī mīore tota falsa pōt ꝯ eē va. Si aūt maior fuerit ī toto falsa: aut ḡ ī syllo affirmatiuo aut negatiuo. Si in affirmatiuo: aut ḡ minor est va. ꝛ tūc repugnat maior extremitas mīori: sic ꝛ medio: aut mīor est in pte falsa. ꝛ tūc maior ꝑ pte repugnat mīori ꝛ neutro istoꝝ modoꝝ affirmari pōt ve maior extremitas de minori vlr̄ si fuerit ī syllo negatiuo: aut ḡ mīor est va. ꝛ tūc maior extremitas ꝯtinet sub se minorē: aut ī pte falsa: ꝛ tūc in pte ꝯtiet maior mīorē: ꝛ iō neutro mō poterit remoueri ve maior extremitas a minori vlr̄: ꝛ ita maiore existe tota falsa q̄uocūqꝫ se hēat minor nō poterit ꝯclo eē va. mīore āt existe tota falsa hn̄ poterit. adhc maiore existe ī pte falsa ꝯtigit maiorē extremitatē ī tota mīore vl̄ remoueri a tota mīore: ꝛ iō hn̄ poterit ꝯ eē va: ꝛ h̄ ꝑꝫ ītuēti. ❡ Adhuc dubitari posset de eo qđ dicṫ Arꝭ. ī q̄busdā exēplis cū tn̄ oppom dicat in 6° top. cāꝰ ꝓpriꝰ locꝰ ibidem est ꝛ ibidē determiari hꝫ ꝛ nō h̄. ❡ De modis aūt ꝑticularibꝰ notādū ꝙ q̄nqꝫ sunt cōbinatiōes q̄s oēs ponit: aut enī vtraqꝫ ē falsa aut altera. si vtraqꝫ: aut ḡ maior ē tota falsa: aut pti: ꝛ sic due. si altera: aut ḡ mīor ꝛ iā sūt tres: aut maior vt h̄: aut ī toto aut ī pte: ꝛ sic sūt q̄nqꝫ.

Dubitaṫ aūt cū modi ꝑticulares ab vlibꝰ veniāt ꝛ de modis vlibꝰ maiore tota falsa non seqṫ veꝝ. q̄uo in ꝑticularibꝰ syllis maiore tota falsa seq̄ṫ veꝝ. ❡ Et dōꝫ ꝙ cū maior est in toto falsa. maior extremitas est dispata a mīori ꝭm ptē: q2 minor ꝑticularis est vel ꝯtinet mīorē ꝭm ptē ꝛ nō ꝭm totū q̄ȝtū est de vtute minoris: ꝛ iō pōt maior extremitas ieē mīori ꝭm ptē: vel ab ea remoueri ꝭm ptē. alr̄ aūt est in modis vlibus: nec in ꝯne dꝫ maior affirmari de tota mīore vel remoueri a tota minore: sicut ex ꝑdictis palā est. ❡ Et ad rōnē dōm ꝙ in descēsu ꝑticularium ab vlibꝰ ablata est cā. q̄re ꝯclusio pōt esse vera vl̄is: ꝛ iō in ꝑticularibus nihil ꝓhibet ꝯneꝫ verā eē: q̄uāuis maior sit in toto falsa. Dubium

IN media aūt figura rursus ꝯtigit per falsa veꝝ syllogizare: ꝛ vtrisqꝫ ꝓpōnibꝰ totis falsis sumptis: ꝛ in aliquo vtraqꝫ ꝛ hac quidē vera: illa aūt tota falsa vtralibet falsa posita: ꝛ si vtreqꝫ in aliquo false: ꝛ si hec qdē simplr̄ sit vera: illa aūt in aliquo falsa: ꝛ si hec qdem sit tota falsa: illa aūt in aliquo vera: ꝛ in vlibus ꝛ in ꝑticularibꝰ syllis. Si enim. a. b. qdē nulli inest. c. aūt oī: vt aīal lapidi quidē nulli: equo aūt oī. Si ꝯtrarie ponātur ꝓpositiones: ꝛ sumaṫ. a. b. quidē omni. c. aūt nulli. Ex falsis totis ꝓpositionibus erit cōclusio vera. Silr̄ aūt ꝛ si. a. inest. b. quidē omni. c. autem nulli: nam idem syllogismus.

Hic ostēdit q̄uo est syllare veꝝ ex falsis in 2° figura: ꝛ ꝓcedit sic. ꝑ ponit regulas verificandas

rificãdas in hac figura dicẽs: ꝙ vtraqꝫ exñte falsa ⁊ al/tera tm̃: siue ĩ toto: siue in pte ⁊ q̃cunqꝫ istaꝝ ꝯtingit al/terã vel vtrãqꝫ falsaꝫ eẽ ꝯtigit in 2ª figura ex falsis veꝝ syllare: ⁊ h̃ est (In media autez.) 2º verificat eas. ⁊ pͦ in vlib⁹. 2º in pticularib⁹ cũ dič (Manifestũ aũt ⁊ in parti/cularib⁹.) pͦ in tres. in pͦ oñdit quõ syllaʀ veꝝ ex vtris/qꝫ in toto falsis. 2º quõ ex altera tm̃ falsa cuꝫ dič (Rur/sum si altera qdẽ.) 3º vtraqꝫ exñte falsa in pte cuꝫ dicit (Et si vtreqꝫ ꝓpõnes in aliq̃.) In pͦ sic ꝓcedit. pͦ oñdit ꝙ vtrisqꝫ in toto falsis i 2º 2ª est ꝯclo va: sic. ols lapis est aial. nullus equus est aial. ergo nullus equus est lapis: ⁊ hec est (Si eniꝫ.a.) 2º oñdit silr eẽ in pͦmo mõ: qd pꝫ in eisdẽ terminis transpositis ꝓpõnibus: ⁊ h̃ est (Silr aũt.) qd aũt dicit ꝙ idem erit sylls. hoc intelligẽdum est q̃tum ad materiã: q2 in eisdẽ terminis fieri potest.

¶ Rursum si altera qdẽ tota falsa: altera aũt tota vera: nihil eni ꝓhibet.a.⁊.b.⁊.c. omni inesse. b. aũt nulli.c. vt gen⁹ nõ subalternis spẽb⁹. naꝫ aial ⁊ equo oĩ ⁊ hoĩ inest ⁊ nullus equus hõ. Si ergo sumaʀ huic qdeꝫ oĩ: illi vo nulli inẽe: hec qdẽ tota falsa: illa vo tota vera ⁊ ꝯclo vera: ad qdlibet posito priuatiuo. Et si altera in aliquo falsa: altera aũt tota vera: pot̃e eni.a.b. alicui inẽe.c. aũt oĩ: ⁊.b. nulli.c. vt aial albo qui dem alicui coruo aũt oĩ. albuꝫ aũt nulli coruo. Si ergo sumaʀ.a.b. qdẽ nulli.c. aũt toti iẽe.a. b. qdeꝫ ꝓpõ in aliquo falsa.a.c. aũt tota vera ⁊ ꝯclo vera ⁊ trãsposita priuatiua simplr̃. Naꝫ per eosdẽ terminos ⁊ demonstratio: ⁊ si affir matiua qdẽ ꝓpõ in aliquo falsa: priuatiua autẽ tota vera. Nihil enim ꝓhibet.a.b. quidẽ alicui inẽe.c. aũt toti non inẽe: ⁊.b. nulli.c. vt aial al bo qdẽ alicui: pici aũt nulli: albũ vo nulli pici. Quare si sumaʀ.a. toti.b. inẽe.c. aũt nulli.a.b. quidẽ ꝓpõ in aliquo falsa.a.c. autẽ tota vera ⁊ ꝯclo. Et si vtreqꝫ ꝓpõnes in aliquo false erit ꝯclo vera: possibile est eni.a.⁊.b.⁊.c. alicui in eẽ.b. aũt nulli.c. vt aial albo alicui: ⁊ nigro ali/cui: albuꝫ aũt nulli nigro. Si ergo sumaʀ.a.b. quidẽ oĩ.c. aũt nulli: ambe quidẽ ꝓpõnes false in aliquo. ꝯclo aũt vera. Silr autem transposi ta priuatiua per eosdem terminos.

¶ Coñter manifestat quõ ꝯclo põt eẽ va altera tm̃ exñte falsa: ⁊ diuidiʀ in duas. in pͦ oñdit quõ altera exñte fal/sa in toto ꝯclo erit va: ⁊ h̃ est (Rursuꝫ si altera qdẽ tota falsa.) in 2º cũ dicit (Et si altera in aliquo.) quõ ꝯclusio erit vera altera exñte falsa in pte. Et nota ꝙ in pͦma pte duas itẽdit regulas sub eisdẽ ẗbis. q̃ꝝ vna est ꝙ negati ua in toto falsa ⁊ affirmatiua va erit ꝯclo vera. altera est ⁊ affirmatiua in toto falsa ⁊ negatiua va eẽt ꝯclo vera: ⁊ istas cõprehẽdit sub ista altera in toto falsa ⁊ altera va: seqᵗur ꝯclo vera: tm̃ aũt exẽplificat in lr̃a quõ negatiua exñte in toto falsa ⁊ affirmatiua va est ꝯclo vera: sic. ois hõ est aial. nullus equus est aial. ⁊ nullus equus est hõ. trãspositis aũt ꝓpõnib⁹ fiet idẽ in pͦ mõ. Cõseq̃nter ma nifestat quõ altera exñte in pte falsa erit ꝯclo va. ⁊ diui diʀ in duas. In pͦ oñdit quõ negatiua exñte falsa in pte erit ꝯclo va: ⁊ h̃ p. in pͦ mõ sic. Nullũ albũ est aial. ois coꝛ uus est aial. ⁊ nlls coruus est alb⁹. 2º dič simplr̃ eẽ in 2º mõ trãspositis ꝓpõnib⁹: ⁊ h̃ est (Et altera in aliq̃.) Dei/de oñdit quõ affirmatiua exñte in parte falsa erit ꝯclo va: ⁊ h̃ est (Et si affirmatiua qdẽ.) ⁊ si vtreqꝫ ꝓpõnes in aliq̃ false erit ꝯclo va. Coñter oñdit ꝙ vtraqꝫ exñte in pte falsa est ꝯclo va. ⁊ pꝫ: ⁊ h̃ est (Et si vtreqꝫ ꝓpõnes.) Et nota ꝙ hic omittit duas. ꝯtingit ex vtraqꝫ falsa. s. il/las que hñt alterã in toto falsam: ⁊ alterã in pte falsam.

¶ Manifestũ aũt ⁊ in particularib⁹ syllis. Ni/hil eniꝫ ꝓhibet.a.b. qdẽ omni.c. aũt alicui inẽe ⁊.b. alicui.c. nõ inẽe: vt aial oĩ hoĩ: albo aũt ali cui: hõ vo alicui albo nõ inerit. Si ergo pona tur.a.b. quidẽ nulli inẽe.c. aũt alicui inẽe: vlis quidẽ ꝓpõ tota falsa: pticularis aũt va ⁊ ꝯclo va. Silr autẽ ⁊ affirmatiua sumpta.a.b. pot̃e est eni.a.b. qdẽ nulli.c. aũt alicui nõ inẽe. ⁊.b. alicui.c. nõ inẽe: vt aial nulli inaiato: albo autẽ alicui nõ: ⁊ inaiatũ nõ inerit alicui albo. Si er go ponaʀ.a.b. qdẽ oĩ.c. aũt alicui nõ inẽe.a.b. vlis ꝓpõ tota falsa.a.c. aũt vera ⁊ ꝯclo vera.

¶ Coñter manifestat quõ syllaʀ veꝝ ex falsis in pticula rib⁹. ⁊ pͦ quõ altera tm̃ falsa. 2º cũ dič (Manifestũ aũt ꝙ ex.) quõ ex vtraqꝫ falsa. pͦ in duas. In pͦ maĩfestat quõ ex maiore falsa syllaʀ veꝝ. in 2º vo quõ ex minore falsa cũ dicit (Et vli qdẽ.) In pͦ sic ꝓcedit. pͦ manifestat in 3º mõ ꝙ maiore tota falsa ⁊ minore va poterit eẽ ꝯclo va sic. nullus hõ est aial. aliqd albũ est aial. ⁊ aliqd albũ nõ est hõ: ⁊ h̃ est (Manifestũ aũt.) 2º manifestat idẽ in 4º mõ: ⁊ h̃ est (Silr aũt.) Et nota ꝙ hic omittit vnã ꝯnez que est ex maiore partim falsa ⁊ minore vera.

¶ Et vli qdẽ tota vera posita ⁊ minori parti/culari falsa. Nihil eniꝫ ꝓhibet.a. neqꝫ.b. neqꝫ c. nullũ sequi: ⁊.b. alicui.c. nõ inẽe: vt aial nulli numero: neqꝫ inaiato: ⁊ numerus aliqd inaia tuꝫ nõ seqᵗur. Si ergo ponaʀ.a.b. quidẽ nulli.c. vo alicui ꝯclo quidẽ vera erit: ⁊ vlis ꝓpositio vera: pticularis aũt falsa. Affirmatiua aũt vli posita silr. possibile est eniꝫ.a.⁊.b.⁊.c. toti inẽe ⁊.b.c. aliqd nõ sequi: vt genus speciem ⁊ differentiam. nam aial totũ hominẽ ⁊ gressibi le totũ seqᵗur. homo vo non omne gressibile. quare si sumaʀ.a.b. qdem toti inesse.c. aũt ali/cui nõ inesse. vlis quidẽ ꝓpositio vera: parti/cularis aũt falsa: ꝯclo autem vera.

¶ Cõsequẽter manifestat quõ minore exñte falsa ⁊ ma/iore va erit ꝯclo va: ⁊ h̃ pͦ in 3º mõ: ⁊ h̃ est (Vniuꝰ qdẽ.) 2º que in 4º mõ: ⁊ hec est (Et affirmatiua quidem.)

¶ Manifestuꝫ aũt ꝙ ex vtrisqꝫ ꝓpõnib⁹ falsis erit ꝯclo vera: si qdẽ ꝯtigit.a.⁊.b.⁊.c. huic q/dem oĩ: illi vo nulli inesse.b. vo aliqd.c. nõ se/qui. nã sumpto.a.b. qdẽ nulli.c. aũt alicui inẽe ꝓpõnes quideꝫ ambe false: ꝯclo aũt vera: silr aũt ⁊ cũ predicatiua fuerit vlis ꝓpositio: par ticularis aũt priuatiua: pot̃e est.a.b. quidẽ nul lum.c. aũt omne sequi: ⁊.b. alicui.c. nõ inẽe vt aial disciplinã quidẽ nullã: hoiem aũt oẽm se-

quit: ꝛ disciplina ſᵭo nõ oẽm hoiem. Si ergo ſumaꝛ.a.b. qdẽ toti ineẽ.c. aũt quodã nõ ſequitur: ꝓpõnes quidẽ falſe: ꝯclo aũt vera.

¶ Conſter mãifeſtat qũo ex vtraqz falſa ſyllaꝛ verꝫ. ꝛ ṗ i 3°mõ ꝙ maiore falſa i toto ꝛ miore falſa erit ꝯclo vã cũ diẽ (Mãifeſtũ ãt ꝙ ꝛ.) Conſter mãifeſtat idẽ in 4°mõ cũ diẽ (Silr ãt ꝛ cũ ꝓuatiua.) Et nõ ꝙ hic omittit vnã cõbinationẽ hñtẽ maiorẽ in pte falſaꝫ ꝛ minorẽ verã.

Dubiũ **Dubitaret** forte aliqs cũ in vlib⁹ ſint octo cõbinationes: qꝛ aut vtraqꝫ falſa: ꝛ hec q̃druplr. ſ. aut vtraqꝫ i toto falſa: aut vtraqꝫ i pte: aut maiore in toto ꝛ minore in pte: aut eꝯ: aut tñ altera erit falſa: ꝛ hꝰ q̃druplr: aut enĩ maiore ꝛ hꝰ duplr: aut miore: ꝛ hꝰ etiã duplr. q̃re illas duas omittit vbi altera ꝓpõ eſt in toto falſa ꝛ altera in pte. Et dõꝫ ꝙ hꝰ eſt: qꝛ ſatis itelligitur per illas in qb⁹ altera eſt in toto falſa ꝛ altera vera.

Dubiũ **Sed tunc** quereꝛ an vtraqꝫ exñte tota falſa poſſit in ꝯñẽ verã. Et dõm ꝙ ſic. ꝛ vlr oẽs cõbinatiões que ſũt i 2ª figura poſſunt in ꝯñẽ verã. ¶ Sꝫ ꝯtra. 2ª figura nõ hẽt neccitatẽ niſi a ṗª ꝛ a ṗª ꝓducit. q̃re ſicꝫ in ṗª non põt eẽ vera ꝯclo maiore exñte tota falſa ꝛ miore vã ꝛ falſa in pte: ſic nec in 2ª vt videꝛ. ¶ Adhuc fiat ſylls in ṗª figura maiore tota falſa ꝛ nõ erit ꝯclo vã: ꝛ ꝯuertaꝛ ṗª maior: ꝛ erit ſylls in 2ª figura: nec erit ꝯclo vã. ſicꝫ neqꝫ in ṗª fuit. ¶ Ad ṗᵐ dõꝫ ꝙ in ṗª figura maiore tota falſa ꝛ miore vã vl̕ falſa in pte erit mior extrẽs ſub maiori ſm totũ vel ſm ptẽ: ꝛ iõ nõ põt remoueri ab ea mior extremitas vlr niſi falſa. In 2ª aũt figura erit minor extremitas diſpata a maiore extremitate: ꝛ iõ vna remoueꝛ ab altera vlr. ꝛ iõ nõ ſeqꝛ: ꝙ lꝫ ſic ſe hñtib⁹ terminis nõ ſit ꝯclo vã in ṗª figura: ꝙ nec in 2ª: eo ꝙ diuerſitas in ſitu mediꝫ reſpectu extremoꝝ cauſat diuerſitatẽ iſtã in ṗª ꝛ 2ª figura. Iſta eniꝫ diuerſitas ſitui diuerſo debeꝛ tota. ¶ Ad 2ᵐ aũt dõm: ꝙ ſi ꝯuertaꝛ maior ṗᵉ figure que eſt in toto falſa: nõ eſt neceẽ eꝰ ꝯuerſaꝫ eẽ in toto falſam: vt hec eſt in toto falſa. Nullus hõ eſt aĩal. ſua ꝯuerſa nõ. ſ. nullũ aĩal eſt hõ: ꝛ vlr tã ꝯuertẽs q̃ ꝯuerſa falſa in toto: lꝫ ꝯuertanꝛ termini: ꝛ iõ poterit ꝯñẽ iferre verã. in 2ª figura maiore exñte tota falſa vel in pte qñ poſſit ita eẽ in ṗª figura. ¶ Sꝫ tũc videꝛ ꝙ in ṗª figura

Contra erit ꝯclo vã ſic ſe hñtib⁹ termĩs. eadẽ enim ꝯclo ꝯcludiꝛ in ṗª 2ᵉ ꝛ in 2ª ṗᵉ ꝛ nõ dĩnt niſi in ꝯuerſione maioris. q̃re cũ ſit ꝯclo vã in ṗ 2ᵉ maiore exñte tota falſa ꝛ minore vã erit ſilr in 2ª ṗᵉ maiore ꝯuerſa. ¶ Et dõm ꝙ cuꝫ ꝯclo ſit

Rꝫ° vã in ṗ 2ᵉ ꝛ maiore in toto falſa ꝯuerſa maiore erit ſylls in ṗª figura hꝰ eirt maiore in pte falſa ꝛ minore in toto. ſi cut pꝫ ex ṗdictis. ¶ Adhuc aũt in pticularib⁹ ſunt qñqꝫ cõbinationes: aut enĩ vtraqꝫ falſa eſt. ꝛ tunc maior aut eſt falſa in toto: aut in pte. ſi autẽ tñ altera: aut minor aut maior: ꝛ hꝰ aut in toto: aut in pte. ꝛ ſic ſunt qñqꝫ cõbinatiões. q̃ ꝓ duas omittit. ſ. hñtes maiorẽ falſã in pte ꝛ minorẽ verã vel falſaꝫ. Et nõ ꝙ iſtas omittit: qꝛ ſatis intelligunꝛ per iſtas quas ponit. Et nõ ꝙ oẽs he cõbinationes vlẽs ꝛ particulares poſſunt in ꝯñem veram.

ERit aũt in poſtrema figura ꝑ falſas totas: ꝛ in aliquo vtraqꝫ: ꝛ altera qdem vera: altera aũt falſa: hac qdem in aliquo falſa. illa aũt tota ſᵭa: ꝛ ecõuerſo: ꝛ quotquot modis aliter cõtingit tranſmutare ꝓpõnes. nihil eni ꝓhibet neqꝫ.a. neqꝫ b. nulli.c. ineꝛ.a. aũt alicui.b. ineſſe: vt neqꝫ hõ neqꝫ greſſibile nullũ iaiatuꝫ ſeqtur hõ tñ.a. alicui greſſibili ieſt. Si igiꝛ ſumaꝛ.a. ꝛ.b. oi.c. ineẽ ꝓpõnes qdeꝫ tote falſe: ꝯclo aũt vera. Silr aũt ꝛ cũ hoc eſt priuatiua. illa ſᵭo affirmatiua. poẽ eſt eni.b. nulli qdẽ.c. ineꝛ.a. aũt oi.c. ꝛ.a. alicui.b. nõ ineꝛ: vt nigrũ nulli cigno. aĩal autẽ oi ꝛ aĩal nõ oi cigno: quare ſi ſumaꝛ.b. qdẽ oi c.a. aũt nulli.a. alicui.b. nõ inerit: ꝛ ꝯclo qdem vera: ꝓpõnes aũt falſe: ꝛ ſi in aliquo ſit vtraqꝫ falſa erit ꝯclo vera. Nihil eni ꝓhibet.a. ꝛ.b. alicui.c. ꝛ.a. alicui.b. vt albũ ꝛ pulchꝛum alicui aĩali ineſt: ꝛ albũ alicui pulchꝛo. Si ergo ponaꝛ.a. ꝛ.b. oi.c. ineſſe ꝓpõnes quidẽ in aliquo falſe. ꝯclo aũt vera: ꝛ priuatiua.a.c. poſita ſimiliter. Nihil eni ꝓhibet.a. qdẽ alicui.c. nõ ineſſe.b. ſᵭo alicui.c. ineẽ: ꝛ.a. non oi.b. ineẽ: vt pulchꝛum alicui aĩali non ineſt: albũ aũt alicui ineſt: ꝛ pulchꝛuꝫ non oi albo: quare ſi ſumaꝛ a. quidẽ nulli.c.b. aũt oi: vtreqꝫ quidẽ ꝓpõnes in aliquo falſe: ꝯcluſio autem vera.

¶ Hic oñdit qũo eſt ſyllare veruꝫ ex falſis in 3ª figura. Et ṗ dat regulas verificãdas dicẽs: ꝙ ſiue vtraqꝫ ſit falſa: ꝛ hꝰ in tota: ſiue in pte: ſiue altera tñ: ꝛ hꝰ ſiue maior: ſiue minor: ꝛ hꝰ vt in toto ſiue in pte: ꝛ qũocũqꝫ ſiat cõbinatio oib⁹ modis poterit vera eẽ ꝯclo. Scdo verificat eas. ṗmo in vlib⁹. 2° in pticularib⁹ cũ diẽ (Manifeſtuꝫ aũt ꝛ in pticularib⁹.) ṗª in duas. ṗ oñdit qũo ſyllaꝛ verꝫ ex falſis vtriſqꝫ. 2° qũo ex altera tñ falſa cũ dicit (Similiter qdẽ ꝛc.) ṗª in duas. ṗ oñdit qũo ex vtraqꝫ in toto falſa ſyllaꝛ verꝫ. ṗ in ṗmo mõ cũ dicit (Nihil eni ꝓhibet.) 2° in 2° mõ cũ dicit (Silr aũt ꝛc.) in 2° manifeſtat idẽ vtraqꝫ exñte falſa in pte: ꝛ hꝰ ṗmo in ṗ mõ cuꝫ dicit (Et ſi in aliquo.) 2° in ſcdo: vt hꝰ (Priuatiua aũt.) Nota ꝙ hic omittit duas combinationes ex vtraqꝫ falſa. ſ. que hñt alteram totã falſam: ꝛ alteram in pte falſam.

¶ Similr qdẽ ꝛ hac tota falſa: illa ſᵭo tota vera ſumpta. poſſibile eſt eniꝫ ꝛ.a. ꝛ.b. oẽ.c. ſeq ꝛ.a. alicui.b. nõ ineꝛ.c. albũ: ꝛ aĩal oẽ cignũ ſequitur: ꝛ aĩal non oi ineſt albo: poſitis igiꝛ terminis ſi ſumaꝛ.b. qdẽ toti.c. ineꝛ.a. ſᵭo toti nõ ineſt.b.c. qdẽ tota vera erit.a.c. tota falſa ꝛ cõcluſio vera. Silr aũt ꝛ ſi.b.c. qdẽ falſa.a.c. aũt vera. nã idẽ termini ad demõſtrationẽ nigrũꝫ: cignus: inaiatum: ſed ꝛ ſi vtreqꝫ ſumanꝛ affirmatiue. Nihil eni ꝓhibet.b. qdẽ oẽ.c. ſequi.a. aũt toti.c. non ineſt: ꝛ.a. alicui.b. ineſſe ꝛ oi cigno aĩal: nulli ſᵭo cigno nigrũ: ꝛ nigrum ineſt alicui aĩali: quare ſi ſumaꝛ.a. ꝛ.b. oi.c. ineẽ.b.c. quidẽ tota vera.a.c. aũt tota falſa ꝛ cõcluſio tota vera. Similiter autẽ ꝛ.a.c. ſumpta vera: nam per eoſdem terminos demonſtratio.

¶ Conſter manifeſtat qũo ſyllaꝛ verꝫ ex altera tñ falſa: ꝛ hꝰ ṗ ex altera in toto falſa. 2° ex altera in pte falſa cũ dicit (Rurſuꝫ hac qdẽ.) ṗª in duas. i ṗª manifeſtat qũo altera tota falſa. ſ. maiore erit ꝯclo vã: ꝛ hꝰ eſt (Silr qdẽ.) 2° qũo minore tota falſa ꝛ miore vã erit ꝯclo vã cũ dicit (Silr aũt ꝛ ſi.b.c.) Cõſeqñter manifeſtat idẽ in ṗ mõ.

ꝛ primo

ꝛ pmo quo maiore tota falsa minore va: erit ꝯclo vera cu dicit (Hoc si vtraqꝫ.) 2° quo eꝯ cu dicit (Silr aut.)

¶ Rursum hac qdē tota vera: illa vo in aliquo falsa: potē eni. b. qdem oi. c. inesse. a. aūt alicui c. nō: ꝛ. a. alicui b. vt bipes qdē oi hoi: pulchꝛū vo non oi ꝛ pulchꝛū alicui bipedi iest. Si ergo sumaꝰ. a. ꝛ. b. toti. c. ineē. b. c. quidē tota vera. a. c. aūt in aliquo falsa: ꝯclo autē vera: silr aūt. a. c. qdē vera. b. c. aūt sumpta: transpositis eni eisdē termis erit demrātio: ꝛ cū hec quidē est priuatiua: illa vo affirmatiua: qm̄ enīꝫ euenit. b. qdeꝫ toti. c. ineē. a. aūt alicui. c. ꝛ qn̄ sic se hn̄t nō oi. b. inest. a. Si ergo sumaꝰ. b. oi. c. inesse. a. aūt nulli: priuatiua qdē in aliquo falsa: altera aūt tota vera ꝛ ꝯclusio. Rursum qꝛ enīꝫ ostēsum est. a. qdē nulli. c. ineē ꝛ. b. alicui euenit. a. alicui. b. non ineē. Manifestū qm̄ ꝛ cum a. c. tota vera. b. c. aūt in aliquo falsa ꝯtigit conclusionē eē veram. Si eni sumatur. a. quidem nulli. c. b. autem omni. a. c. quideꝫ tota vera. b. c. autem in aliquo falsa.

¶ Cōsequenter manifestat quo altera exñte falsa in parte ꝛ altera vera erit ꝯclo vera: ꝛ h̄ p in pmo mō. 2° in 2° mō. in pmo manifestat pus q ꝯclo erit vera maiore existente in pte falsa ꝛ minore vera cū dicit (Rursum hac quidē.) 2° q idem ꝯtingit eꝯ sc hn̄tib' termis cuꝫ dicit (Silr aūt.) in 2° mō manifestat pus quo ꝯclo pōt esse vera maiori falsa in pte: ꝛ miori vera per hoc qd qntus modus 3° figure infert. vn̄ ex maiori pticulari vera que sit vera pticulariter sumpta si trāspositio in vlem ppositionē erit in pte falsa. Et modus scds ifert veꝝ ex maiori pticulari falsa ꝛ minori vera cū dicit (Cū hec qdeꝫ est puatiua.) ꝯsiter manifestat q ꝯclo pōt eē vera maiore exñte ptīꝫ falsa ꝛ minore vera per h̄ qd in 6° modo ꝯcludiꝰ veꝝ minore pticulari exñte ptim vera ꝛ partīꝫ falsa. Si enīꝫ illa minor pticulariter sumpta est va: ꝛ si trāsposita in vlem erit minor ptim vera ꝛ ptim falsa: ꝛ erit pmus modus: ꝛ h̄ est qd dicit (Rursuꝫ qm̄ h̄ aūt.)

¶ Manifestū aūt ꝛ in particularib' syllis: qm̄ oino per falsa euenit veꝝ. nā idē termini sumēdi: ꝛ qn̄ vles fuerūt propōnes: in cathegoricis quidē cathegorici: in priuatiuis aūt priuatiui. Nihil eni dicit cū nulli inest oi sumere ineē: ꝛ si alicui vlr inerat alicui vlr sumere ad terminorum positionē: silr autem ꝛ in priuatiuis.

¶ Consequēter determinat syllos pticulares ꝯcludētes veꝝ ex falsis dicēs: q oi mō facta cōbinatione erit syllogiçare veꝝ per falsa in pticularib' syllis: ꝛ hoc pꝫ p eosdem termios qui pus accepti sunt in vlibus tā affirmatiuis q̄ negatiuis. idē eni modus est accipiēdo ppōnes in toto veras ꝛ in toto falsas affirmatiuas ꝛ negatiuas hic ꝛ in vlibus syllis: ꝛ h̄ est (Manifestū aūt ꝛ in particularibus.) cōbinationes igiꝰ vles sunt octo vtiles. aut enim vtraqꝫ falsa: aut tm̄ altera. si vtraqꝫ: aut in toto: aut in parte: aut maiori in toto falsa: ꝛ minori in parte: aut eꝯ. si tm̄ altera: aut maior: aut minor: si maior: aut eni in toto: aut in pte. si minor silr: aut in toto: aut in pte: ꝛ ita octo sūt cōbīatiōes vles. ¶ Sed qriꝰ. qre omittit duas hn̄tes alterā in toto falsam ꝛ alterā in pte. ꝛ rō h' est: qꝛ satis p illas itelligunꝰ q̄ hn̄t alterā in toto falsaꝫ.

Sed tunc queriꝰ. vtrum vtraqꝫ possit in ꝯneꝫ verā. ꝛ pꝫ sm Ar. q imo quocūqꝫ mō se habeant ppōnes poterit vera eē ꝯclo. Sed opponiꝰ sic. p° figura p ꝯuersionē facit tertiā. qre maiori p° figure manet adhuc in 3°: sꝫ vna tota falsa nō erit. ergo vera in p° figura maiori exñte va ꝛ ptim falsa. qre nec in 3°. ¶ Sꝫ dōm q arg^m nō valet. tria eni fuerunt in cā in p° figura. quare nō erat ꝯclo vera. vna est falsitas minoris sm totū. aliud est acceptio ꝯnis vlis. 3^m est talis situs mediꝫ ad extrema: qꝛ minor sub medio accipiꝰ ꝛc. vn̄ quocūqꝫ illoꝝ deficiēte poterit vera eē ꝯclo. vn̄ in syllis pticularibus pme sic se hn̄tib' ppōnib' pōt eē vera ꝯclo in vlib' etiā 2° figure ꝛ in syllis tertie. De syllis aūt pticularib' qnqꝫ sunt ꝯiugōnes ꝛ oēs vtiles. aut enīꝫ vtraqꝫ falsa. ꝛ hoc duplr. s. vli ppōne in toto falsa vel in pte: aut altera tm̄: ꝛ h̄ aut vli: aut pticulari. ꝛ hoc duplr: aut in toto: aut in pte. ¶ Notādū igiꝰ q in oib' figuris apud vles syllos sunt octo ꝯiugōnes. apud particulares qnqꝫ: ꝛ oēs generalr possunt in ꝯnē verā exceptis duab' ꝯiugationibus pme figure: vbi altera est maior in toto falsa: ꝛ altera. s. minor in pte falsa. ¶ Solet aūt opponi in oib' his figuris sic. falsitas est puatio veritatis. sicut negatio affirmationis: sed ex minore negatiua non fit syllo in p° ꝛ in 3° figura: nec in aliq̄ ex vtraqꝫ negatiua. ergo nec ex minore falsa fiet syllo in p° ꝛ in 3°: nec in aliq̄ figuraꝝ ex vtraqꝫ falsa. ¶ Et dōm q ad syllm p° ꝛ 2° figure sufficit minorē dictā eē per positioneꝫ: ita q affirmatiua sit per sermonē: ꝛ si nō sit sic in re sicut poniꝰ per sermonē. silr aūt est de olbus figuris q nō exigiꝰ. silr altera ppositio posita sm sermonē: sed sufficit q sit posita sm rem.

Manifestū igiꝰ q si sit ꝯclo falsa neceē est ea ex qbus est oratio falsa eē: aut oia: aut aliqua. Qn̄ aūt vera: non neceē est vera esse: neqꝫ qd: neqꝫ oia: sed est cū nullū sit veꝝ eoꝝ que sunt in syllis ꝯclonēꝫ silr esse verā: nō tm̄ ex necitate. Causa autē qn̄ dico sic se hn̄t adinuicē: vt cū sit alteꝝ ex necessitate esse alteꝝ: hoc cum nō sit quidem: neqꝫ alteruꝫ erit: cum aūt sit: nō necesse est esse alterum.

¶ In isto caplo est intētio Ar. ondere duas ptes vnius ꝯnis vt pdictū est. qꝝ p° est: q ex falsis seqtur veꝝ. 2° q nō pp̄ter qd sit: sed qa. ideo ostēsa est p° pars hui' ꝯnis. s. q ex falsis est syllare veꝝ per tres figuras. Nūc intendit 2^am partē hui'. s. q nō seqtur veꝝ ex falsis ppter qd: sed qa. Et diuidiꝰ in duas. In p° manifestat ꝯnes postēsas cū causis istoꝝ. In 2° cū dicit (Idem aūt cū sit ꝛ nō sit.) ꝯnem intētā ondit. Et nota q facit epilogationem vt ꝯtinuet postēsa in ꝯnē onsam quā iterserit in epilogo. in p° sic pcedit. pmo dicit q ex veris nō seqtur nisi veꝝ: ꝛ hoc postēsuꝫ est in hoc caplo: ꝛ q ex falsis pōt sequi veꝝ ꝛ ex altera falsa: ꝛ hoc est 2° onsuꝫ: ꝛ addit q nō seqtur veꝝ ex falsis ex necitate: ꝛ hoc itēdit hic ondere: ꝛ hoc est idē qd dixit taleꝫ syllm nō dicere ppter qd de ꝯne: sed tm̄ qa: nō enim sunt cā ꝯnis simplr: sꝫ sm qd ꝛ accñtalr. sic pdeterminatū est: ꝛ h̄ est (Manifestuꝫ q̄.) 2° ponit cām preostēsoꝝ dicēs: q qn̄ aliqd seqꝰ ad aliud cum nō sit ꝯns necesse est an̄s nō esse: ꝛ hoc in causa prime onsnm est: ꝛ h̄ est (Causa aūt quoniam.)

¶ Idem aūt cū sit ꝛ nō sit impoē est ex necessitate idē esse. dico aūt vt cum sit. a. albū. b. ex

necessitate esse. Quã enĩ cũ hoc sit.a.albũ illud de necessitate est.b.eē magnũ. Cum aũt sit.b. magnũ.c.nō albũ: necesse est si.a.sit albũ.c.nō eē album. Et qñ duobus existētibus terminis cum alteꝝ sit neceē est alteꝝ esse: hoc cum nō sit necesse est non eē.a. Cũ ergo.b.nō sit magnũ a.non pōt album eē.cum vero.a.nō sit albũ: necesse est.b.magnum esse: accidit ex necessitate: cum.b.magnũ non sit idē.b.esse magnũ: hoc aũt impossibile. Nam si.b.non est magnũ.a. non erit album ex necessitate. Si igitur cũ non sit hoc album.b.erit magnum accidit si.b.non est magnum.b.eē magnum tanq̃ per tria.

¶ Consequēter ondit ꝯnem intētã quã nuper posuit.s. ꝙ veꝝ nō seqtur ex falsis ex necitate sic ad idem esse ⁊ nō esse non seqtur aliqd de necessitate: sed ad añcedens esse vel eē veꝝ qd idē est seqtur ex necitate ꝯñs esse vel esse veꝝ. ergo ad añcedens nō esse vel esse falsum quod idē est nō seqtur ex necitate ꝯñs esse vel esse veꝝ. Huius rōnis minor est precostēsa ⁊ ꝓximo repetita cum sua causa. ꝯclusio aũt in ꝓxima parte posita est: ⁊ ideo solũ maiorẽ ponit. pͥmo ergo ponit maiorē ⁊ exponit: ⁊ h̄ est (Idem aũt cum sit.) sic exponit dicens: ꝙ cũ ex necessitate seqtur si.a.est albũ.b.est magnum non seqtur ex necitate si.a.nō est album.b.est magnũ: ⁊ hec est (Dico aũt.) pͥmo ondit eam sic. si ad esse albũ.a.seqtur de necessitate.b.esse magnum. ergo a destructione ꝯñtis si.b. non est magnũ.a.nō est albũ: sed seqtur ex hypothesi si.a.nō est albũ.b.est magnũ. ergo a pͥmo ad vltimum seqtur si.b.est magnũ.b.nō est magnũ: hoc aũt impossibile. ergo impossibile est ad idē esse ⁊ nō esse ex necitate aliquid sequi: iuxta hanc rōnem sic ꝓcedit. pͥmo ne fiat cauillatio de hoc qd arguit a pͥmo ad vltimũ in duobꝰ termis ponit argumētationē in tribꝰ termis.s.a.b.c. ⁊ pꝫ qd dicit: ⁊ h̄ est (Qñ enim cũ hoc sit albũ.) 2ᵒ facit suã rōnē a pͥmo ad vltimũ ad silitudinē precedētis rōnis facte in tribꝰ termis dicens: ꝙ adeo bñ seqt a pͥmo ad vltimũ in duobꝰ termis: sicut in tribus. ⁊ pꝫ sua ratio: q2 ponit eã plane cũ dicit (Et qñ duobus.) Et iteꝝ manifestius resumit eam cum dicit (Nam si.b.non est.)

Dubiũ **Dubitaret** forte aliqs de maiore ꝓpōne sue rōnis. videt enim ad idē esse vel nō eē sequi idē: q2 si tu sedes deus est ⁊ si tu nō sedes deus est: q2 necĩum seqtur ex quolibet: adhuc si tu sedes alteruꝫ istoꝝ est veꝝ te sedere te nō sedere: ⁊ si tu non sedes al-
2ᵒ terum istoꝝ est veꝝ. ¶ Adhuc disiunctiua sequitur ad vtranq3 sui partē: ⁊ hec nãli ꝯñtia. quare seqtur si tu sedes tu sedes vel nō sedes: ⁊ ita nãli ꝯñtia seqtur idem
Ad pᵐ ad idē esse vel nō esse: ⁊ ita ex necitate. ¶ Ad pᵐ dōꝫ ꝙ duplex est ꝯñtia.s. essentialis vel nãlis.s.qñ ꝯñs intelligitur in añcedente: ⁊ est ꝯñtia accidētalis ſm quã dicimus: necĩum seqtur ad qdlibet: ⁊ de tali nō est itelligen-
Ad 2ᵐ dus sermo Arꝭ. ¶ Ad 2ᵐ dōꝫ ꝙ idē pōt sequi dupl'r: aut gr̃a eiusdē in ipso: ⁊ sic nō pōt sequi idem ad idem affirmatuꝫ ⁊ negatũ: ⁊ sic intēdit h̄ Arꝭ. aut gr̃a diuersoꝝ in ipso: ⁊ sic pōt sequi idē ad idē affirmatuꝫ ⁊ negatũ: ⁊ sic nō intēdit Arꝭ. ⁊ sic ꝓcedit oppositio ⁊ per h̄ etiã soluit 3ᵐ: q2 disiũctiua seqtur ad vtrãq3 ptē sui nō gr̃a eiusdē in ea: sed gr̃a diuersoꝝ. itelligit ergo Arꝭ. ꝙ ad idē esse ⁊ nō esse nō seqt ex necitate aliqd nãli ꝯñia ⁊ gr̃a eiusdē.

Dubiũ **Deinde** forte dubitabit de hoc qd concludit illud pro incōueniēti.si.b.nō est magnum.b. est magnum: hoc enĩ non videt incōueniens cũ vnum oppositoꝝ bene possit sequi ex alio sic. Si tu es asinus tu non es asinus: q2 ex impossibili seqtur qdlibet: ⁊ necĩum seqtur ad qdlibet. ¶ Et dōm ꝙ ꝯñtia duplex est.s. positiua siue accidētalis: ⁊ ibi nō est incōueniens vnũ oppositoꝝ sequi ex altero: sicut ondsuꝫ est: ⁊ est ꝯñtia nãlis siue eēntialis: ⁊ ibi nō seqtur vnũ oppositoꝝ ex alio: ⁊ sic intēdit hic Arꝭ. Aliter aũt dr̄ ꝙ ex impossibili seqtur ad qdlibet pͥter suũ oppositũ: ⁊ necĩum seqtur ad qdlibet preter ꝙ ad suũ oppositũ: de quo dubitat ꝯñter: ⁊ videt h̄ eē veꝝ per hāc rōnē. nihil ponit ⁊ perimit idē. si aũt ponit suũ ꝯñs. ergo nō ꝑimit ipm: sed vnũ oppositoꝝ perimit suũ oppositũ. ergo añcedit ad ipm: q̄re neutruꝫ oppositoꝝ seqtur ad reliquũ. ¶ Adhuc ꝯñs est de actuali intellectu añtis: sed vnũ oppositoꝝ nō est de intellectu alterius. ergo ⁊c̃. ¶ Contra sic. si ad impossibile seqtur qdlibet: nō repugnās huic te eē asinũ non repugnat a te currere: seqtur si tu es asinus tu curris: ⁊ si necĩum seqtur ad qdlibet sibi nō repugnās ⁊ te currere non repugnat ei qd est te nō esse asinũ. seqtur si tu curris tu nō es asinus. q̄re a pͥmo ad vltimũ si tu es asinus tu nō es asinꝰ: ⁊ ita in talibus ꝯñtiis vnũ oppositoꝝ seqtur ad aliud: ⁊ istud ꝯcedēduꝫ est ſm Augustinũ qui dicit. Si veritas nō est veritas est. Cōcedēdũ ergo ꝙ ex impossibili seqtur suũ oppositũ: ⁊ ꝙ necĩum seqtur ad suũ oppositũ. ¶ Ad pᵐ obiectũ dici posset ꝙ vnũ oppositum simpl'r interimit sub ꝯditione: tñ ponit ipm: ⁊ ita sub ꝯditione seqtur ad ipsum: sed illud nō sufficit. quare sicut sub ꝯditione ponit ipm sub ꝯditione interimit: q2 sil'r ad esse vnius oppositoꝝ seqtur nō esse alterius. ¶ Pꝫ. dicēdum ꝙ vnum oppositoꝝ alteꝝ interimit ⁊ nō ponit: ꝙ autē in talibus ꝯñtiis vnũ oppositoꝝ seqt ad alteꝝ nō est q2 vnũ oppositoꝝ ponit alteꝝ: sꝫ ipm ꝯñs ꝓpter necitatē sui ponit: ⁊ non ꝓpter suũ añcedens. In ꝯñtiis ergo naturalibꝰ antecedens ponit suũ ꝯñs. In ꝯsequentiis aũt accidētalibus nō est hoc neceē. Per hoc pꝫ 2ᵒ ad alteꝝ solũ in cōsequētiis nãlibus: opꝫ ꝯñs actual'r intelligi in antecedēte: ⁊ non opꝫ hoc in consequētiis accidentalibus.

Circulo aũt ⁊ ex se inuicē ostēdere est per ꝯclusiones ⁊ ecōuerso ꝑdicationem alteram sumētem ꝓpōnem ꝯcludere reliquã quam sumpserat in altero syllogismo. vt si oportuit ostendere qm̄.a. inest oī.c.ondat aũt per.b. ⁊ rursus si mōstret: qm̄.a.inest.b.sumens.a.quidē incē.c.c.aũt.b. ⁊.a.inerit.b.prius aũt ecōuerso sumpsit.b.inesse.c.aut si: qm̄.b.inest.c.oportet ostendere si sumat.a.de.c.que fuit ꝯclusio. b.aũt de.a.eē: prius aũt sumptum est ecōuerso.a.de.b.aliter vero nō est ex se inuicē ostēdere: siue enim aliud medium sumat nō circulo: nihil enĩ sumet eorūdē: siue hoꝝ qdē neceē est alteꝝ solum: nam si ambo eadē erit ꝯclo: aut oportet eē diuersam.

Postq̄ determinauit de ꝑtāte syllꝰ q̄ntum ad sua ꝑncipia siue pͥmissas: hic intēdit de eiꝰ potestate penes ꝯnē: ⁊ diuidit in duas. in pͣ determinat eiꝰ ꝑtātē q̄ntũ ad ꝯnē in seipsa. in 2ͣ q̄ntũ ad ꝯnē i suo opposito cũ dicit (Cōuertere aũt ⁊c̃.) pͣ est de syllꝰ circulari vbi ondit ꝑtās ꝯnis sup pͥmissas: ⁊ diuidit in duas. i pͣ manifestat qd sit circulo ondere. in 2ͣ cũ dicit (In his q̄ que nō ꝯuertunt.) De circulari ostēsione determinat. in

prima

prima parte sic pcedit. pmo dat diffinitionē siue descriptionē circularis ondsionis dicēs: φ circularis ostēsio est que ex ꝯne ⁊ ꝯuersa aliqua premissaꝝ ꝯcludit reliquā pmissaꝝ: ⁊ hec est (Circulo autē ⁊ ex se.) 2° manifestat diffinitionē ⁊ pcedit sic. pmo ondit quō ex ꝯne ⁊ ꝯuersa minore syllr maior ⁊ sit pncipalis sylls. oē.b.est.a.oē c.est.b.ergo oē.c.est.a.circulariter ergo arguit sic.oē.c. est a.oē.b.est.c.ergo oē.b.est.a.⁊ h̄ est (Ut si oporteat.) 2° manifestat φ ex ꝯne ⁊ ꝯuersa maioris syllr minor: sic.oē.a.est.b.que est ꝯuersa maioris.oē.c.est.a.que fuit ꝯclo.ergo oē.c.est.b.⁊ h̄ est (Et si qm̄.) 3° addit ad maiorē declarationē φ impole est aliter fieri ondsionē circularē. si enī accipet terminus extra tres termīos pncipalis sylli: vt cū ꝯne sumeret alia pmissaꝝ nō eēt ostensio circularis: ⁊ ita terminaret demratio in eodē a quo exiuit. Si aūt accipit vna pmissaꝝ cū sua ꝯuersa nō cum ꝯne: sed cū reliqua pmissaꝝ: tūc accideret eadē ꝯclusio que in pncipali syllo fuit: neqȝ ergo sine ꝯne fit ostēsio: neqȝ per aliā simplr a preexñtib': ⁊ ideo necesse est accipere ꝯnē cū altera pmissaꝝ alterata in suā ꝯuersam: ⁊ h̄ dcm̄ est in descriptione: ⁊ h̄ est (Alter vo non est.)

¶ In his ergo que nō ꝯuertunt ex indemōstrata altera ppositione fit syllogismus: non enim est demonstrare per hos terminos: quoniam medio inest tertium aut primo medium.

¶ Consequēter determiat de syllo circulari: ⁊ diuidit in duas. in p° ondit in qb' termis fiat. in 2° cū dicit (In his vo que ꝯuertunt.) ondit quō fiat. ⁊ p° pars ad mām ei' ptinet. 2° ad formā. in p° ondit φ sylls circularis fit tm̄ mō in terminis ꝯuertibilib' sic. in syllo circulari debet ondi quelibet ppositio per ꝯnē: sed hoc nō ꝯuenit si sumant termini nō ꝯuertibiles: q̄re in syllo circulari opȝ termios eē ꝯuertibiles. Huius rōnis ponit solū mediū ⁊ explanat: ⁊ hoc est (In his ergo que nō.) explanat dicens: φ si termini accipiunt nō ꝯuertibiles altera ppōnū vel ei' ꝯuersa manebit indemōstrata: ⁊ ita nō quelibet ppō ondet: ⁊ hec est (Nō eniȝ est.) ⁊ per h̄ qd̄ dicit tertiū eē in medio pōt itelligi minor ppositio. q̄re 3m est in medio: sicut subm in pdicato: vel inferius in supiori: vel pōt itelligi ꝯuersa minoris: in qua significat terminū esse in medio: sicut pdicatū in subto: eodē mō intelligi pōt de hoc qd̄ dicit mediū eē in pmo maior ppositio.

¶ In his vo que ꝯuertunt est omnia monstrare per se inuicē: vt si.a.⁊.b.⁊.c. cōuertunt sibi inuicē: ondatur enim.a.c.per mediū.b.⁊ rursus.a.b.per conclusionē ⁊ per.b.c. cōuersam ppositionē. Similiter aūt ⁊.b.c.per cōclusionē: ⁊ per.a.b.conclusionē conuersam. Opor tet aūt.b.c.⁊.b.a. propositione demonstrare: nam his indemonstratis vsi sumus soluȝ. Si ergo sumatur.b.omni.c.ineē.⁊.c.omni.a.syllogismus erit eius qd̄ est.b.ad.a.rursus si sumat.c.omni.a.⁊.a.omni.b. neċe est ineē omni.b. In vtrisqȝ ergo syllogismis.a.c. propositio sumpta est indemonstrata: nam alie probate erāt. Quare si hanc ostēderimus omnes erunt approbate per se inuiceȝ. Si ergo sumatur.c.omni.b.⁊.b.omni.a.ineē ⁊ vtreqȝ propositiones demonstrate sumētur: ⁊.c.necesse est ineē.a. Manifestum quoniam in solis his que conuertuntur circulo ⁊ pro se inuicē contingit fieri demonstrationes. In alijs vo quēadmodum prius diximus. Accidit auteȝ ⁊ in his eodē sumpto qd̄ mōstratur vti ad demonstrationem. naȝ.c.de.b.⁊.b.de.a. monstratur sumpto.c.de.a.dici.c.auteȝ de.a.per has ostēditur propositiones: quare cōclusione vtiiur ad demonstrationem.

¶ Consequēter determinat quō fit circularis sylls: ⁊ diuidit in duas. in p° determinat pncipale intētum. in 2° cū dicit (Manifestuȝ ergo qm̄ in p°.) ꝯcludit quedam correlaria. p° diuidit in tres sm̄ numeꝝ ⁊ ordinē trium figuraꝝ. in p° determinat quō fit circularis sylls in p° figura. ⁊ h̄ pmo in modis vlib'. 2° in ꝑticularib' cū dicit (In ꝑticularib' aūt syllis.) p° in duas. in p° ostēdit quō in mō vli affirmatiuo. in 2° quō in mō vli negatiuo cūȝ dicit (In puatiuis autē syllis.) p° in duas. in pma docet syllare pncipalē ꝯnem ex pmissis pncipalibus: ⁊ eō per ꝯnem vtrāqȝ pmissaꝝ: ⁊ qr prius hoc plane manifestauit breuiter tangit quō faciendū sit. ⁊ pȝ: ⁊ h̄ est (In his vo que ꝯuertunt.) In 2° docet syllogiçare ꝯuersas oīuȝ caꝝ: ⁊ pcedit sic. p docet syllogiçare ꝯuersas sic. ꝯuersa maioris syllogiçat ex ꝯuersa ꝯnis ⁊ minore sic. Oē.c.est b.oē.a.est.c.ergo oē.a.est.b.ꝯuersa aūt minoris syllogiçat ex ꝯuersa ꝯnis ⁊ maioris sic.oē.a.est.c.oē.b.est.a.ergo omne.b.est.c.conuersa aūt ꝯnis syllogiçat ex ꝯuersa vtriusqȝ premissaꝝ sic.oē.b.est.c.omne.a.est.b.ergo oē a.est.c.pȝ igit cum ostēse sint premisse pncipales ⁊ ꝯclo eaꝝ ⁊ oēs eaꝝ ꝯuerse. oēs ppositiones iste ostēse sex sūt ⁊ nulla accipit indemōstrata: ⁊ h̄ est (Opȝ autē.c.⁊.b.) 2° ꝯcludit correlarium. s. φ aliter nō fit circularis sylls nisi in termis ꝯuertibilibus ⁊ cā φ in eis fiat est. quare termis existēntibus ꝯuertibilibus ex ꝯuersis pmissarum syllogiçat ꝯuersa ꝯnis: ⁊ ecōuerso ex ꝯuersa ꝯnis ꝯuersa pmissaꝝ: ⁊ hec est (Manifestum ergo quoniam.)

¶ In priuatiuis aūt syllogismis sic mōstratur ex se inuicē. Sit.b.quidem omni.c.ineē.a.aūt nulli.b.conclusio: qm̄.a.nulli.c. Si ergo rursum oporteat concludere: qm̄.a.nulli.b.quod prius sumptum erat: erit.a.quidem nulli.c.c. aūt omni.b.fit enim ecōuerso propositio. Si aūt qm̄.b.oī inest.c.oportet concludere iaȝ nō similiter conuertēdum.a.b. Nam eadē propositio.b.nulli.a.⁊.a.nulli.b.ineē: sed sumēdum cui.a.nulli inest huic.b.omni ineē: ⁊ sit.a.nulli.c.ineē quod fuit ꝯclusio. Cui aūt.a.nulli.b. sumatur omni ineē. Necesse est igitur.b.omni c.inesse. Quare cum sint tria vnūquodqȝ conclusio est facta ⁊ circulo demōstrare: hoc aūt conclusionem sumentem: ⁊ econuerso alterā propositionem reliquam syllogizare.

¶ Consequēter ostēdit quō fit sylls circularis in modo negatiuo vli: ⁊ pcedit sic. pmo ponit pncipalē syllm sic. nullū.b.est.a.omne.c.est.b.ergo nulluȝ.c.est.a.⁊ hec est (In priuatiua aūt.) 2° ex conuersa minoris ⁊ ꝯclusione syllogiçat maiorē sic.nullum.c.est.a.oē.b.est.c.ergo nullum.b.est.a.⁊ hec est (Si ergo rursum.) 3° dicit φ syllo-

giçando minorem que affirmatiua est nõ est sumere cõuersam maioris in le:qꝛ est negatiua. sicut maior est affirmatiua nõ sequit̃ ex negatiua:ꝛ ideo opꝫ ↄuertere in affirmatiuã sic.Cui nulli inest.a.huic oĩ inest.b.ex hac aũt ꝛ ↄ̃ne sequit̃ maior sic.Cui nulli inest.a.illi enim oĩ inest.b.c.nulli iest.a.ergo.c.oĩ inest.b.ꝛ hec est(Si aũt qm̃.b.)De his ↄcludit ꝙ cũ tres sunt ꝓpõnes ↄnumerãdo ↄ̃nem pꝫ:ꝙ oẽs ostẽse sunt:qꝛ ex ↄ̃ne ꝛ ↄuersa vnius premissaꝝ ondit̃ altera:ꝛ h̃ est(Quare cũ sint tres.)

¶ In particularibus autẽ syllogismis vniuersalem quidem propositionẽ non est monstrare:per aliam aũt particularẽ:est qm̃ autẽ non demonstrare vniuersalẽ manifestum:nã vlis monstratur per vniuersalẽ:conclusio aũt non est vlis:oportet aũt ex ↄclusione ostẽdere ꝛ altera propositione. Amplius oĩno non fit syllogismus conuersa propositione:nã particulares fiunt vtreqꝫ propositiones:particularẽ aũt est.Ostẽditur enim.a.de aliquo.c.per.b.si ergo sumat̃.b.omni.a. ꝛ ↄclusio manet.b.alicui.c.inerit. Fit enĩ prima figura ꝛ.a.mediũ. Si ergo sit priuatiuus syllogismus:vniuersalem quidẽ ꝓpositionem non est ostẽdendum:propter hoc quod dictum est prius:particularem aũt est si silr̃ ↄuertatur.a.b. queadmodũ in vniuersalibus:vt cui.a.alicui nõ inest : huic b.alicui inest:nã aliter non fit syllogismus eo ꝙ negatiua est propositio particularis.

¶ Hic dicit quõ fit syllogismus circularis in particularibus p̃me figure.ꝛ p̃mo in modo affirmatiuo. 2º in modo negatiuo. In affirmatiuo p̃mo ponit duas conclusiones.quaꝝ vna est:ꝙ non syllogiçat̃ vl̃is ꝓpositio.secunda:ꝙ particularis syllogiçat̃:ꝛ hec est(In particularibꝰ aũt.)2º ostendit eas.ꝛ p̃mo primã duplici rõne sic:qꝛ ad ostẽsionem ꝓpositionis p̃misse accipiẽda est ↄclusio.s. illa que est particularis:ꝛ ideo ex illa nõ sequit̃ vl̃is:qꝛ oportet accipe ↄuersam vnius p̃misse cum ↄ̃ne:sed illa conuersa est particularis. quare si assumeret̃ sic oratio non esset syllogismus:eo ꝙ ex particularibus nihil sequit̃:ꝛ hec est(Qm̃ aũt non est.)2º ostendit 2ᵐ conclusionem.ↄcludens minorem ex ↄclusione ꝛ conuersa maiore sic.si syllogiçat̃ ꝙ aliquod.c.sit.a.per hoc ꝙ omne b.est.a.ꝛ aliquod.c.est.b.ↄuersa maiore ꝛ ↄ̃ne syllogiçat̃ minor sic. Omne.a.est.b.aliqd̃.c.est. a.ergo aliqd̃.c.est b.ꝛ hec est(Particulare aũt.)Consequẽter determinat circularẽ syllm̃ circa modũ negatiuum particularẽ:ꝛ pcedit sic.p̃mo dicit ꝙ non est syllogiçare ꝓpositionẽ vl̃em propter cãm prius dictã ꝓprimo:ꝛ hec est(Si aũt sit priuatio.)2º dicit ꝙ particularis syll̃s põt syllogiçari si cõuertatur maior in affirmatiua eo modo quo dictũ est in syllogismis vl̃ibus sic. Cui alicui non inest.a.illi alicui inest.b.ꝛ est syllogismus talis.Cui alicui non inest.a.illi alicui inest.b.c.alicui nõ inest.b.a.ergo.c.alicui inest.b. quomodo autem fieri debeat principalis syllogismus patet:ꝛ hec est(Particulare autem.)

Dubiũ Dubitaret forte aliqs hic p̃mo de circulari syllogismo in cõmuni.ꝛ p̃mo videtur ꝙ non sit possibilis apud artẽ:qꝛ impossibile est apud artẽ idem esse prius ꝛ posterius seipso:sed si concludat̃ aliquid circulariter erit idem prius ꝛ posterius seipso ꝛ notius ꝛ ignotius.q̃re non est possibile apud artem circulo ostendere.probatio minoris. Id quod est ostendens est prius ꝛ notius:ꝛ id qd̃ est ostensum est posterius ꝛ ignotius:sed in syllogismo circulari ponitur idem ostẽdens ꝛ ostensum respectu suiipsius . quare si.a.erit.b.ꝛ.b.erit a.ꝛ sic.a.prius ꝛ notius erit seipso.huiusmodi est ꝓcessus circularis. ¶ Et dõm ꝙ idem esse prius ꝛ posterius notius ꝛ ignotius seipso s̄m rationem eandem impossibile est:idem tamẽ sub diuersis rationibus bene potest. ꝛ sic ostendens prius est q̃ ostensa:ꝛ ostẽsa posterior est s̄m rationem hanc:ꝛ hoc patebit cito post.

Cõsequẽter forte dubitabit aliquis:vtrũ sit syllogismus:nec ne.ꝛ videt̃ ꝙ non est:cum syllogismus sit decursus ab vniuersali ad particulare in circulari ostensione a pari in par:qꝛ conuertant̃ sibi oĩa. ¶ Et dicẽdũ ad hoc ꝙ sicut ꝓpositio constituit̃ potest ex cõuertibilibus:ꝛ tñ subiectum est in ratione partis:predicatum in rõne sup̃ioris vel totius sic syll̃s ex oĩbus ↄuertibilibꝰ fieri põt:nihilominus tñ ↄclõ est in rõne particularis:maior aũt in rõne vl̃is. ¶ Ad rõnẽ dõm est ꝙ non est necesse in syll̃o ꝓcedi s̄m rem ab vniuersali ad particulare:sed s̄m rem vel rõnem. — Dubiũ

Alterius forte dubitaret aliqs:que sit vtilitas talis syllogismi:ꝛ cuius artis sit instrumẽtum. videt̃ enim ꝙ careat vtilitate sic ꝛ bono fine carebit.nam oĩs syllogismus cõpetit ad vsum syllogiçandi vel dialectici vel demõstratoris:sed circularis ad nullũ istoꝝ ꝑtinet neqꝫ sophistice:qꝛ syll̃s suus deficit in forma aut in mã aut in vtroqꝫ . circularis aũt in syll̃o non est deficiens:nec in materia.ergo ad ip̃m non ꝑtinet.ꝙ aũt nõ ad demõstratorem videt̃ per hoc qd̃ ondit in libro posterioꝝ:ꝙ non est circulo demõstrare:ꝛ sic. vt videtur ad ip̃m nõ ꝑtinet. ¶ Itẽ in demõstratione nõ petitur p̃ncipiũ s̄m rem neqꝫ s̄m rõnẽ:sed in circulari syllogismo petit̃ idẽ s̄m rem.quare nõ ꝑtinet ad demonstratorẽ:ꝓbatio minoris.īferius ostẽdet̃ ꝙ petitio p̃ncipꝫ est s̄m rem : qm̃ maior est eque dubia ↄ̃ni:ꝛ termini alterius ꝓpõnis ↄuertuntur : ꝛ dĩ ꝙ hoc est:qꝛ ex ↄ̃ne ꝛ ↄuersa alterius premissaꝝ ↄtingit ↄcludere reliquã:sicut ecõuerso:sed illud ↄtingit in syllogismo circulari:sicut pꝫ per se.q̃re videt̃ ꝙ in syllogismo circulari sit peccatũ:qd̃ est petitio s̄m rem:ꝛ ita nõ pertinebit ad demõstratorem.Qꝛ aũt nõ ꝑtineret ad dialecticũ videt̃:quia ibi est petitio p̃ncipꝫ:qd̃ est peccm̃ in dialectica . sic pꝫ ꝙ ad dialecticũ non ꝑtinet. ¶ Ad oppositũ.sic causa imediata ꝛ effectus ipsius cũ ipsa conuertit̃:sed demõstrator concludit effectũ per causam imediatã : ꝛ ecõuerso per effectum imediatũ causam imediatã:sicut ostẽdit in posterioribus.ergo cũ in tali ꝓcessu sit ostẽsio circularis videt̃ ꝙ ostensio circularis ad demõstratorẽ ꝑtineat. ¶ Adhuc videt̃ ꝙ ꝑtineat ad dialecticũ:qꝛ dialecticus syllogiçat diffinitionem per diffinitũ:ꝛ ecõuerso:ꝛ talis ostẽsio est circularis.q̃re videt̃ ꝙ ꝑtineat tam ad dialecticum q̃ ad demõstratorẽ : qd̃ ↄcedẽdum est. Sciendũ tñ ꝙ p̃mo ꝛ precipue ad demõstratorẽ pertinet:ꝛ propter hoc hic determinatur de syllogismo particularẽ:minus aũt proprie ꝑtinet ad dialecticum. ¶ Ad p̃ᵐ dicẽdum ꝙ Aristo.in posterioribus nõ intendit simpliciter destruere demõstrationẽ circularẽ:sed quidã posuerant ꝙ contingit oĩa scire ꝛ oĩa ex se inuicem demonstrare:ꝛ hoc per causam ꝛ eodem modo demõstrandi:ꝛ hoc remouet Ar.ibi:ꝛ nõ intẽdit quin fiat circularis demõstratio:ita ꝙ causa demõstret effectũ ꝛ ecõuerso:sed nõ est idẽ modus demõstrãdi.vna enim demonstratio est propter quid:alia est q̃a. ¶ Ad 2ᵐ dicendum ꝙ petitio

Margin notes (right column, top to bottom): Dubiũ; Dubiũ; 2º; In opᵐ; 2º; Ad p̃ᵐ; Ad 2ᵐ

q petitio pncipij fz veritatē est sicut infra determinat: qñ qd non est natū ostendi per se:ostendet per se. Si g in syllogismo circulari accipiat ppō per se nota: t que est per se nata ostendi que sibi fidē facit sicut vult Ari. t Boetius in multis locis q ipsa est ppositio imediata t pn̄m de ipsa non fiet petitio pncipij: vt si.a.natuz sit per se ostendi: t per ipsum ostendat pprius effect⁹ eius .s.b.t deinde per.b.ostendat.a.t ecōuerso t ostendatur a.per.a.h nō facit petitionē pncipij:cū.a.sit natū per se ostendi. Si aūt accipiat ppositio mediata: t nō per se nota:nec per se nata ostēdi:erit petitio fm veritatez.vt si.a.nata sit ostendi per.a.ex ipsa.a. ostendit.b. t econuerso.sequit q.a.demōstret.a.t est petitio ei⁹ qd est in pncipio. Dōm igit q petitio pncipij fm veritatem est qñ petit ppositio nō per se nota.pz g q in syllogismo circulari qñq petit qd est in pncipio fm veritatē: t est qñ petit ppositio eque dubia pclusioni: t termini inter se puertunt. h aūt non ptingit quando petit ppositio per se nota.pz ergo q in syllogismo circulari quandoq petitur qd est in principio fm veritatem sic non pertinet ad demonstratorē. ¶ Ad 3m dōm q petitio eius qd dicit in principio duplex est.s.fm veritatē t fz opinionem. fm veritatem quando per se natuz ostendi ostenditur per se. fm opinionem quando petitur aliquid dubiū:vel aliqd qd pbari deberet fm opinionē eius cuz quo disputat: qūuis nō sit ita fz veritatē. pmus modus petendi psiderat a demōstratore tanq fugiēdus. scds aūt a dialectico. vnde qūuis in argumēto petatur pncipium fm veritatē. cōtingit tamē esse dialecticū bonū. Si ergo per pmissas ostendatur conclusio: t econuerso per conclusionē premissa.dūmodo sub diuersis rōnib⁹ premissa sit notior pne: t pclusio notior pmissa apud illum: tñ cōclusio disputat vel subm apud diuersos:quāuis fm veritatē sit eque dubia vtraq ostensio bona est dialectico: vel alter nō erit dialectice syllogiçare diffinitionē per diffinitū t ecōuerso.g q in syllogismo circulari peti pōt qd est in pncipio fm opinionē: t sic non pertinet ad dialecticū. vel pōt nō peti: t sic pertinet ad ipm.nō tñ fm q ptinet ad ipsum petit id qd est in pn° fm veritatē. ¶ Ad vltimuz pz rñsio:qz circularis sylls dialectico cōpetit:sed non est sic ex notioribus dialectico simpliciter:sed ex notioribus ei: qūuis fm veritatem eque ignota. ex his appet q sylls circularis vtilitatem hz tam ad vsum dialectici q demōstratoris: t q diuersimode fit petitio pncipij apud dialecticum t apud demōstratorē: t q sepe fit petitio fm demrātorē: vbi non fit fm dialecticū:qz dialecticus cōiter. t fm opinionez considerat:demonstrator fm veritatez magis inspicit.

Ad 3m (margin, beside "net ad demonstratorē") · Ad 4m (margin, beside "fm veritatē. ¶ Ad vltimuz")

Dubiū Adhuc aūt dubitaret forte aliqs que sit differētia sylli circularis hic determinati ad demonstrationē circularē quā docet Ari. in 2° posterioz in capitulo de causis. ¶ Et dōm q hic determinat fz q abstrahit a terminis causalibus t non causalibus. vt pz ex iam dictis. Ibi vo fm q fit in terminis causalibus tm̄ vt nubes est causa pluuie: t pluuia vaporis: iterz vapor

De p° causa pluuie: t sic deinceps fm circulū. ¶ Ulteri⁹ qrit de his que dicit in lra de diffinitiōe circularis sylli. videt enim esse ostensio diminuta:qz aliq circularis ostēsio fit per puersam pclusionis: t per alteraz propositionem ad syllogiçanduz puersam alterius propositionis: diffinitio dicit tantūmodo q accipit tm̄ pclusionem: t puersam alterius ppositionis ad syllogiçandū reliquā. nunc aūt ptingit sic: t aliter. quare sua diffinitio non oi

De 2° ostensioni circulari puenit. ¶ Queritur etiam qre magis dicit ipsam fieri ex puersa alteri⁹ premisse q per cōclusionē: t alterā premissaz vel per puersionē vtriusq.

Ad pm ¶ Ad pm dōm q in pmo modo prime figure sunt due ostēsiones circulares. vna est que per pncipales premissas ostendit conclusionem: t econuerso per cōclusionez premissas: t hoc proculdubio sumit pclusionē cum conuersa alterius pmissaz fm q significat diffinitio. Alia est que per puersas pmissaz pncipaliū concludit puersam principalis pclusionis: t econuerso per eius couersam conuersas premissaz principaliū. In hac aūt circulatiōe scda est tanq pn̄m sylli qui pcludit puersam conclusionis pncipalis ex puersis pmissarū principaliuz: t hō pclusio cum puersa vnius premissaz eius accipitur in syllo reflexo circulariter. est eni huic syllo pclusio cōuersa pncipalis pclusionis: t pmissa puersa principalis premisse: t puersa premisse eius est pncipalis premissa. Patet ergo q sicut in pma circulatione syllat vna propositio ex pclusione: t puersa alterius ppositionis: sic t in circulatione scda. t sic respiciēdo ad vnāquāq circularē ostensionē fm se puenit cuilibet diffinitio pdicta. t q dicit in diffinitiōe q ex pne t conuersa vnius premisse syllare reliquā nō solū referenduz est ad pncipalem syllogismū:sed vniuersaliter ad oēm in quo fit cir-

Ad 2m culatio. ¶ Ad 2m dōm q conclusio cū vna premissarū vel conuersa vtriusq facit dispositionē secunde figure aut tertie: sicut pz intuenti:sed tertia non cōcludit vniuersalem. secūda vo non concludit vniuersalē affirmatiuaz: t ideo necesse est in syllogismo circulari ad ostendendū vlem affirmatiuā precipue accipere premissas in dispositione prime figure. sic aūt se hnt conclusio et cōuersa vnius premissarū: t ideo magis dicit circularē ostensionem fieri ex cōclusione t puersa vnius premissaruz vel ex vtraq puersa. ¶ Ex iam dictis pz solutio eius qd solet queri.s.cū talis sylls sit circularis an vnusquisq syllogismoz factoz sit circularis: an.s.oēs syllogismi insimul sint vnus circulus siue faciant vnum circularem syllogismū. videt q neq sic neq sic:qz nō fit exitus ab aliquo codez in ratione. ¶ Et dōm q hoc verum est q sex syllogismi iuxta primum modum duos faciunt circulos fm q prius ostensum est.

Dubiū Consequenter querit de syllo circulari negatiuo. t pmo querit:quare non contingat fieri sex cōbinationes: sicut iuxta syllogismū affirmatiuū. syllat enim pmissas t pnez:sed conuersas eoz non syllat. ¶ Et dōm qz non fit ibi nisi vna circulatio: cum tñ iuxta pmū modū fierent due: ex cōuersio eniz premissaz non ostendit puersa pclusionis: nec ex puersa pclusionis: t minore ostēdit puersa maioris: eo q vtrobiq accipit minore negatiua in pma figura: nec ex puersa pclusiōis t maiore syllogiçat puersa minoris: qz vtraq negatiua est ex qbus non syllogiçat. ¶ Sed quereret aliqs: qre nō transponit illas negatiuas in affirmatiuis: t sic doceat syllogiçare puersas: sicut non facit ad syllogiçandam principalem pclusionem. Dicenduz q transpositio talis in illis conuersis frustra esset: t nō ad ppositū: qd pz sic. sit syllogismus pncipalis. Nullu b.est.a.omne.c.est.b.ergo nullū.c.est.a.si debeat ostendi conuersa conclusionis.s.nullum.a.est.c. per puersas premissaruz accipiatur conuersa minoris.s.omne.b. est c.t deinde conuersa minoris transponatur in affirmatiuam sic: cui nulli inest.a.omni illi inest.b.t pz q hoc nihil ad propositū. ex his omne.b.est.c.cui nulli inest a.illi omni inest.b.q nunq syllogiçat q.c.nulli.a.insit similiter aūt est t in alijs puersis concludendis. quidā tamen non prospicientes veritatem interiorē cōcedūt q puerse predicte syllogiçari possunt per trāspositionē

negatiue in affirmatiuam: sed hoc nihil est.

Dubiū **Alterius** forte dubitaret aliqs de ꝯuersione quā facit negatiue in affirmatiuā. videt̄ enī nulla talis eē nisi in ꝯtingēti materia. Itē si esset ꝯuersio inter ꝯuersiones in p̄mo deberet poni. non aūt posita fuit ibi: g̃ nō est ꝯuersio.

2° ¶ Adhuc ꝯuersa quā accipi videt̄ esse falsa: q̄re videt̄ peccare in ꝯuersione. si enī dicā nullus homo est asinus: ꝯ ꝯuertā sic. Cui nulli inest asinus: illi omni inest hō. hec est falsa: q2 ligno nulli inest asinus: nec tñ oī ligno inest hō.

Ad p^m ¶ Ad p^m dōm ꝙ nō est ꝓprie ꝯuersio quā facit: sed est translatio ꝯuertēdo maiorē affirmatiuam. vnde primo cōuersa est maior: ꝛ deinde trāsumēda est h̄. Nullū. a. est. b. ꝯuertit̄ in hāc cui nulli inest. a. illi omni inest. b. ꝛ q2 ꝯuersio nō est: s3 magis quedā hypothetica trāslatio ꝓpōnū: iō non numerat̄ in p̄mo inter ꝯuersiones.

Ad 2^m ¶ Ad 2^m dōm ꝙ sicut in affirmatiua ꝓpōne termini ꝯuertibiles sunt in negatiua debent termini inquātū p̄nt accidere ad ꝯuertibilem s̄m ꝙ sunt cōtradicentes in genere ꝛ imediate: ita ꝙ necesse sit alterū inesse necessario: vt cū dicit̄ nullū inequale est equale: sed si debeat talis intelligi de ꝯuertibilitate circa maiorē: p3 ꝙ affirmatiua in qua trāsmutat̄ vera sit: cui nulli inest ineq̄le illi oī inest equale. vł pōt dici melius nō coartādo minorē ad terminos. s. ꝙ per hoc qd̄ dicit cui: itelligēdū est ꝑticulare aliqd̄ a quo vniuersaliter remouet̄. a. ꝛ cui insit. b. cum illud op3 necessario esse. c. q2 sicut dictū est in p̄ncipio capituli fere nō debet in circulari ostensione sumi terminus nouus extra preelectos. sic enī non erit circularis ostēsio: quare per hoc ipsum per virtutem ostensionis circularis oportet intelligere. c. ꝛ sic est propositio vera. s. alicui sicut. c. cui nulli inest. a. illi omni inest. b.

Dubiū **Cōsequenter** forte dubitabit̄ de syll'o quem facit. s. cui nulli iest. a. illi omni inest. b. c. nulli inest. a. ergo. c. omni iest. b. videt̄ enī ꝙ nō sit syll's: tū q2 maior est ꝑticularis cu3 h̄ ipm cui supponat pro. c. tum q2 minor est negatiua: ꝛ in vtroq3 illorū peccat̄ ꝯtra syll'm p̄me figure. ¶ Etiā queritur in quo modo fiat ꝛ non est assignare vt videt̄: s3 aliqs dicit ꝙ syll's fit in tertia figura ꝓpter quosda3: qd̄ dicet Ari. in fine huius capituli: s3 h̄ nihil est. si enī esset ꝯtingere cōclusionē ꝯuertere sicut maiorē: q2 3dicit hic Ari. dicēs ꝙ syllat̄ ex ꝯne ꝛ vna p̄missaru3 adhuc in tertia figura nō syllat̄ vniuersalis: sed per illū syll'm syllogiçat̄ vniuersalis. ¶ Et dōm: ꝙ syll's ille fit in p̄ma figura: nō tñ in aliquo modo: q2 nō infert per virtutē qd̄ est dici de omni ꝛ de nullo: sed per virtutē maioris ꝓpositionis in qua implicatur talis causa: vt vno remoto ab alio eidē insit reliquū: ꝛ h3 illa maior quasi virtutē ꝯditionalis. vnde totus syll's hypotheticus est inferēs a pōne antecedētis. Patet igit̄ solutio ad oīa obta. fit enī syll's per primā figurā: sed nō per aliquē modū eius: q2 syllogismus hypotheticus nō est nec ꝓcedit per dici de oī aut de nullo. maior etiā nō est particularis respectu conclusionis: s3 magis inequeetur eo ꝙ ipm cui pro. c. supponit ꝙ quid. c. in conclusione subijcit̄: nec est etiam inconueniens inferre per syllogismū hypotheticū a pōne antecedentis ex minore negatiua: q2 negatio nō cadit super totum medium: imo quasi eius pars est: nec etiā est incōueniēs sic inferre affirmatiuā ex negatiua.

Dubiū **Alterius** forte queriť de particularibus. ꝛ primo queritur: quare in quarto modo nō syllogiçat̄ maior nec ꝯuersa maioris nec ꝯuersa minoris aut ꝯclusionis. nam nullū istoꝝ ostendere docet. ¶ Et dicendum ꝙ maior non syllogiçat̄ propter causa3 quā ponit in littera. propter enim similē causam nō syllogiçat̄ sua ꝯuersa: q2 ex ꝯne que est particularis conuersa minoris: q2 particularis est nihil syllogiçatur: conuersa etiā minoris aut ꝯclusionis non syllat̄: eo ꝙ accipitur maior particularis in p̄ma figura. s. aut ꝯuersa minoris aut ꝯclusionis: quaꝝ vtraq3 particularis est. syll's autē est q̄uo circa modū particulare negatiuu3. Ex his g̃ p3 ꝙ nō est cōpleta circulatio in his modis sicut in vlib' nec etiā in modo negatiuo vniuersali adeo cōpleta sicut in affirmatiuo mō. In modo enī3 affirmatiuo duo sunt circuli. in negatiuo v̄o vnus est circulus tñ in particularibus a minore circulus.

Cōsequenter dubitabit aliquis de mō particulari negatiuo. Dubiū videt̄ enī nō facere syllogismū: q2 ex particularibus syllogiçat sic: cui alicui nō inest. a. illi alicui inest. b. c. alicui nō inest. b. c. alicui nō inest. a. g̃. c. alicui inest. b. adhuc cōuersa maiore quā sumit videt̄ falsa: q2 si dicā sic: nullus hō est asin': ꝛ deinde ꝯuertat̄ sic. cui alicui nō iest asinus illi alicui inest hō. erit ꝓpositio falsa: q2 ligno alicui nō inest asinus: nec tñ ligno alicui inest hō. ¶ Dōm ꝙ syll's cathegoricus est qui ꝓcedit per v̄tutē ei' qd̄ est dici de omni ꝛ de nullo. sed in dicto syllogismo maior ꝓpō hypothetica est virtualiter. vnde in maiori iplicita est tota virtus inferēdi: ꝛ insunt a parte antecedētis: ꝛ sic p3 p̄mū. R°

¶ Si aūt q̄rat̄ q̄re aliter hic transumpta est maior in affirmatiuā q̄ȝ in syllogismis vl'ibus: q2 ibi trāsumpta est in terminis sumptis vniuersaliter. hic aūt in terminos sumptos particulariter. Dōm ꝙ syllogismus talis hypotheticus est inferens s3 dispositionē preassignatā in maiori. vnde q2 in vniuersalibus inferēda vl'is ꝯclusio: ꝛ in particularibus particularis debet in vniuersalibus transponi vniuersaliter. in particularib' debet sumi in terminis nō vniuersaliter. ¶ Ad 3^m dōm ꝙ in affirmatiua transposita est ꝯuersa maior hoc ipm cui supponit pro. c. q2 ex necessitate syllogismi circularis est ꝙ nullus terminus extra sumit̄. si enim sumeret̄ nō esset circularis ōnsio sicut dicit in littera: ꝛ ita illa ꝓpositio est intelligenda sub hoc sensu. cui alicui sicut. c. nō inest a. illi alicui inest. b. sed. c. alicui nō inest. a. g̃. c. alicui iest b. ¶ Querit̄ vltimo q̄uo iste syll's qui fit iuxta p̄mum modū: ꝛ ille qui fit iuxta quintū modū possit reduci in syllogismū simplicē ꝛ cathegoricū. Et dicit ꝙ ille modus qui fit iuxta modū reducit̄ sic. Omne. c. nō ens. a. est. b. omne. c. est. c. nō ens. a. g̃ oē. c. est. b. qui fit iuxta vltimū modū sic. Omne. c. non ens. a. est. b. quoddam. c. non ens. a. est. c. ergo quoddam. c. est. b. q2 cu3 conclusio affirmatiua sit: oportet tam conuersam maioris q̄ȝ conclusionem transponere in affirmatiua3: quia vtraq3 est affirmatiua. ꝛ oportet maiorem simul esse vniuersale3 propter formam prime figure.

In secunda autez figura affirmatiuā quidē non est ostendere hoc modo: priuatiuam autez est: ergo predicatiua quidem non ostenditur: eo ꝙ non vtreq3 propositiones sint affirmatiue: nā conclusio priuatiua est: predicatiua autez ex vtrisq3 ostēdebatur affirmatiuis: priuatiua v̄o sic ostenditur. Insit enim. a. omni. b. nulli autem c. conclusio: q̄m. b. nulli. c. Si ergo sumatur b. omni. a. inesse: ꝛ nulli. c. necesse est. a. nulli c. inesse: fit enim secunda figura ꝛ medium

b. si

125

b. Si autē. a. b. priuatiua fit: altera vo predicatiua pria erit figura: nam. c. quidez omni. a. b. autem nulli. c. quare. b. nulli. a. ergo neq3. a. b. ergo per conclusionē qdē ꝛ vnā ꝓpositionē non fit syllogismus: assumpta aūt altera erit.

Hic docet quō fit circularis syllus in 2ª figura. ꝛ pº ponit duas ꝯnes hic ostēsas. s. ꝙ affirmatiua ꝓpō nō syllaꝛ in 2ª figura circulariter: ꝛ ꝙ negatiua syllari pōt: ꝛ h est (In 2ª aūt.) 2º eas ostēdit: ꝛ pº pmā dicens: ꝙ in ostēsione circulari oꝫ accipi ꝯclō pro pmissa: sed ꝯclō h simil̄r negatiua: sꝫ affirmatiua ꝓpō syllari nō pōt nisi ex duabꝰ affirmatiuis: ꝛ iō nō pōt h circulo ostendi affirmatiua ꝓpō: ꝛ h est (Ergo pdicatiua ꝛc.) 2º ostēdit scdam: ꝛ h pmo in vlibus syllis. scdo in particularibus cū dicit (Si aūt non vlcs.) In vlibꝰ pº docet syllare ꝓpōnē negatiuā in 2ª scde ex ꝯne: ꝛ conuersa maioris vt si fit sylls pncipalis: omne. b. est. a. nullū. c. est. a. g̃ nullū. c. est. b. minor assumpta ꝯne cū ꝯuersa maioris sic. oē. a. est. b. nullū. c. est. b. ergo nullū. c. est. a. ꝛ fit sylls in eodē mō: ꝛ h est (Priuatiua sic ostēdiꝛ.) scdo docet syllare negatiuā pmi modi: vt si fit sylls pncipalis nullū. b. est. a. omne. c. est. a. ergo nullū. c. est. b. ex ꝯuersa minoris: ꝛ ꝯne syllaꝛ per pmā figurā ꝯuersa maioris sic. nullū. c. est. b. omne. a. est. c. ergo nullū. a. est. b. ex hac sequiꝛ maior per ꝯuersionē: sed nō ꝯtingit syllogismus ad maiorem: ꝛ ideo concludit ꝙ non fit hic circulus tn̄ ex conclusione ꝛ conuersa minoris: sed ex his conuersa maiore: ꝛ hec est (Si autem. a. b.

¶ Si autez nō vniuersalis fit syllogismus que in toto quidem est propositio non ostenditur propter eandem causaz quam prius diximus. Que autem in parte ostenditur: quando vniuersalis est predicatiua: insit eniz. a. omni. b. c. autem non omni: conclusio. b. c. si ergo sumatur. b. omni. a. c. autem nō omni. a. alicui. c. nō inesse: medium. b. Si autem est vniuersalis ꝛ priuatiua non ostenditur. a. c. propositio ꝯuersa. a. b. accidit eniz aut vtrisq3: aut alterā ꝓpositionem fieri negatiuam. Quare nō erit syllogismus: sed similiter ostendetur quēadmodū in vniuersalibus: si sumatur cui. b. alicui nō inest hec alicui. a. inesse.

¶ Cōsequenter docet quō fit in syllis pticularibus: ꝛ pº in 4º mō dicens. ꝙ vlis nō syllaꝛ circulo: sicut nec vlis in pticularibus pme figure: sed pticularis syllaꝛ vt sic pncipalis sylls. oē. b. est. a. aliqḋ. c. nō est. a. ergo aliqḋ. c. nō est. b. ex ꝯne tn̄ ꝯuersa maioris syllaꝛ minor in eodē mō sic. Omne. a. est. b. aliqḋ. c. nō est. b. g̃ aliqḋ. c. nō est. a. ꝛ h est (Si aūt nō vlis.) 2º docet quō ostendit in tertio mō dicens: ꝙ non syllaꝛ minor circulariter ex ꝯuersa maioris ꝛ ꝯne. ibi enim accipiꝛ: aut vtraq3 ꝓpō: aut altera negatiua tā ꝯclō q̃ ꝯuersa maioris negatiua est: cuz tn̄ minor que ꝯcludenda est sit affirmatiua: ꝛ addit ꝙ ꝯtingit minorē syllare: sicut determinatū est in pma figura si transponaꝛ maior in affirmatiuā sicut cui alicui nō inest. b. illi alicui nō inest. a. c. alicui nō inest. b. g̃. c. alicui inest. a. ꝛ h est (Si āt est vlis.) ¶ Dubitaret forte aliqs h de hoc ꝙ pmo dicit hic affirmatiuā ꝓpōnē nō posse syllari circulo. ꝛ in fine ptis docet syllare affirmatiuā tertij modi. sic eni videꝛ dicere repugnātia.

¶ Adhuc videꝛ cāz quā assignat falsaz eē. dicit eni Ari. ꝙ nō syllaꝛ h affirmatiua: qꝛ ꝯclō negatiua est: q̄re opz accipere pmissaz ad syllandū affirmatiuā h non syllaꝛ nisi ex vtraq3 affirmatiua: sꝫ ꝯtra eadē rōne nō syllaꝛ affirmatiua in modis negatiuis pme figure: qḋ est manifeste falsum. ¶ Adhuc videꝛ falsum esse qḋ dicit: qꝛ in pmo modo syllogiçaꝛ vlis affirmatiua ex maiori negatiua transposita in affirmatiuā ꝛ ꝯnez cui nulli inest b. illi omni inest. a. c. nulli inest. b. ergo. c. omni inest. a. sil̄r in scdo mō syllogiçaꝛ affirmatiua ex ꝯuersa ꝯnis ꝛ minore transposita sic. Cui nulli inest. c. illi omni inest a. b. nulli inest. c. ergo. b. nulli inest. c. a. ꝛ ita videꝛ ꝙ syllogiçatur affirmatiua sicut negatiua ꝫm circulū. ¶ Et dōm ad pmū ꝙ nō dicit repugnantia: qꝛ nō fit circularis ostensio nisi vbi accipiꝛ ꝯclō ꝯuersa vnius pmissaꝫ sicut pꝫ per diffinitionē eius datā pus. sic aūt non syllogiçaꝛ affirmatiua ꝫm circulū: ꝛ hoc dicit in pncipio huius partis. si eni assumereꝛ ꝯuersa pmisse negatiue trāsposita in affirmatiuā cū ꝯne ad syllandū ꝓpōnē affirmatiuā illa esset penitus impertinens ad hoc faciēduz: sicut pꝫ ꝯsiderāti. In tertio aūt mō syllaꝛ affirmatiua nō ex ꝯne ꝛ ꝯuersa maioris trāsposita in affirmatiuā: sed ex ipsa maior fit trāsposita. sed sic syllare nō est circulo ostendere. sicut pꝫ per diffinitionez circularis ostēsionis. Per hoc etiaz pꝫ rn̄sio ad vltimū: qꝛ lꝫ syllaꝛ affirmatiua syllo᷑ vlium: non tn̄ per circulū. eo ꝙ nō sumiꝛ ibi ꝯclō cū ꝯuersa vnius pmissarū ad syllogiçādū eam: qꝛ sic sumeretur illa ꝯuersa transposita in affirmatiuam: ꝛ non esset ad ꝓpositū si sumaꝛ ꝓpositio trāsposita cuz ꝯne vel ꝯuersa ꝯnis. ¶ Ad 3ᵐ dicıꝛ ꝙ aliud est de negatiuis prime figure: ꝛ de negatiuis scde. In pma enim figura ex conclusione ꝛ conuersa premisse syllogiçentur reliqua premissa: sed in scda non sunt ad ꝓpositum ꝯclusio ꝛ conuersa negatiue: ꝛ hoc respicit Aristo. quando dicit ꝙ ex ꝯclusione negatiua non syllogiçatur affirmatiua. hec igiꝛ causa: qꝛ hic nō syllogiçaꝛ affirmatiua est: qꝛ non fit circularis ostensio nisi cum cōclusione: ꝛ altera propositione conuersa: sed ex conclusione et conuersa alterius non fit hic syllogismus ad ꝓpositū. Similis solutio est ꝛ oppositio circa causam illā quaz assignat in tertio modo: quare non syllogiçaꝛ particularis affirmatiua. ¶ Consequēter forte quereꝛ: quare negatiua ꝓpositio secūdi modi syllogiçatur circulariter per figurā eandē: ꝛ non sic negatiua primi modi: sꝫ per figuram primam. Et sciendū ꝙ h est: qꝛ ex ꝯclusione ꝛ conuersa maiori secūde figure: similiter disponiꝛ secūda sicut patet intuenti. ex conuersa autē secunde similiter figura prima disponiꝛ: qꝛ igiꝛ in secundo mō ostenditur negatiua propositio ex ꝯclusione ꝛ cōuersa maiore vbi fit ita circulus per secundam figurā: ꝛ qꝛ in pmo modo ostendiꝛ negatiua ex conclusione ꝛ conuersa minoris: ideo fit ibi circulatio per primā figurā. ¶ De tertio autem modo opponi posset de trāspositione negatiue in affirmatiuam sicut opponitur de quarto prime: ꝛ eodē modo soluitur ꝛ pertranseundum est.

In tertia āt figura. Quādo vtreq3 quidez ꝓpōnes vniuersaliter sumunꝛ nō ꝯtingit ostēdere per se inuicē: nā vlis qdē ostendiꝛ per vlia: que autē in hac ꝯclusio est semp est particularis. Quare manifestum qm̄ omnino non contingit ostendere per hanc figurā vniuersalem propositionē. Si aūt hec qdem vlis sit: illa autem particula

ris:qñq; quidez erit:quandoq; aũt non erit: qñ vtreq; affirmatiue sumunt:ꝛ vle fit ad minorez extremitatẽ erit:qñ aũt ad alterani non erit. Insit enim.a.omni.c.b.aũt alicui:conclusio aũt.a.b. Si ergo sumatur.c.omni.a.ineẽ. b.aũt alicui.a.c.quidẽ ostẽsa est alicui.b.ineẽ b.aũt alicui.c.nõ est ostensa:q̃uis si neccẽ est: si.c.alicui.b.ꝛ.b.alicui.c.inesse:sed nõ idẽ est hoc huic:ꝛ illud illi inesse:ꝫ assumendũ si h alicui illi:ꝛ alterũ alicui huic:h aũt sumpto nõ ia; fit ex ꝯclõne:ꝛ altera ꝓpõne sylls. Si aũt b.oi.c.a.aũt alicui.c.erit oñdere.a.c.qm̃ sumitẽ c.qdẽ oi.b.ineẽ.a.a.aũt alicui.b.nã si.c.oi.b.a. aũt alicui.b.neccẽ est.a. alicui.c. ineẽ mediũ.b.

Hic docet qũo fit circularis sylls in tertia figura ꝛ p̃mo oñdit ꝙ in vlib⁹ syllis hui⁹ figure nõ ostẽdit aliq̃ ꝓpõnũ circulariter:eo ꝙ ꝓpõnes vles nõ sunt:ꝛ vlis nõ ꝯcludit nisi ex vlibus. ꝯclo aũt que assumenda est pro p̃missa est ꝑticularis:ꝛ h est(In 3ᵃ aũt figura.)2ᵒ oñdit qũo fit in ꝑticlarib⁹ sic ꝓcedẽs. p⁹ dicit ꝙ altera ꝓpõ est vlis ꝛ altera ꝑticularis. qñq; eni oñdit ẽm circulũ ꝓpõ ꝑticularis:qñq; nõ.qñ eniz minor est vlis ostendit.qñ aũt maior est vlis nõ ostendit:ꝛ hoc dicit:q: non fit ibi circulus cõpletus in se ad ostendendũ particularẽ ꝓpõnẽ nisi aliquo mõ trãsum pto sicut patebit statim:ꝛ h est(Si aũt hec quidẽ ꝛc.) Scdo hoc manifestat:ꝛ p̃mo ostẽdit ꝙ nõ fit cõpletus circulus ad ostendendũ particularẽ ꝓpõnẽ iuxta q̃rtũ modũ.fit eni p̃ncipalis sylls.Omne.c. est.a. aliqđ.c.est b.g̃ aliqđ.b.est.a.ex ꝯne ꝛ ꝯuersa maior syllat per p̃mã figurã ꝯuersa minore:sed nõ minor sic. Omne.a.est.c. aliqđ.b.est.a.ergo aliqđ.b.est.c.ex hac aũt per ꝯuersionem minoris sequit aliqđ.c.est.b.sed sylls sic fact⁹ nõ attingit ad h:ꝛ ideo non est cõpletus circulus per syllogismũ:ꝛ hec est(Insit eni.a.omni.)2ᵒ manifestat ꝙ circulo ostendi põt ꝓpositio particularis in tertio mõ vbi minor est particularis.aliquod.c.est.a.omne.c.est.b.ergo.b.est.a.ex conuersa minoris:ꝛ ꝯne syllogiçat maior in quarto modo sic. Aliquod.b.est.a.omne.b.est.c. ergo aliquod.c.est.a.ꝛ h est(Si autem.a.b.omni.c.)

¶ Et cũ fiunt hec qdẽ ꝑdicatiua:illa ṽo priuatiua:vlis aũt predicatiua oñdet altera. Insit enim.b.omni.c.a.aũt alicui non insit:ꝯclusio qm̃.a.alicui.b.non inest. Si ergo sumat.c.oi b.inesse:inerat aũt ꝛ.a.nõ omni.b.necesse est a.alicui.c.nõ inesse mediũ.b. Cum aũt priuatiua fit vlis nõ ostẽdet alterani si sicut in prioribus. Si sumat cui hoc alicui nõ inest alterũ alicui inest:vt si.a.quidez nulli.c.b.autem alicui cõclusio:qm̃.a.alicui.b.nõ inest. Si ergo sumatur cui alicui.a.nõ inest.c.alicui ineẽ necesse est.c.alicui.b.inesse:aliter aũt non est cõuertentez vniuersalẽ propositionẽ ostendere alteram:nullo enim modo erit syllogismus.

¶ Consequenter ostendit qũo circulo ostendit particularis in modis negatiuis.ꝛ p⁹ in quinto modo fit sic p̃ncipalis sylls.aliqđ.c.nõ est.a.omne.c.est.b.ergo aliqđ.b. nõ est.a.ex ꝯne ꝛ conuersa minore syllogiçat maior in eodez sic:aliqđ.b.nõ est.a.oẽ.b.est.c.ergo aliqđ.c.nõ est a.ꝛ h est(Et cũ fiunt hec qdẽ.)scdo dicit ꝙ in eodem mõ particularis syllogiçari nõ põt nisi p̃us fiat trãspositio negatiue in affirmatiuã:sic eni fit syllogismus p̃ncipalis. Nullũ.c.est.a.aliquod.c.est.b.ergo aliqđ.b.non est.a.ex ꝯuersa maioris transposita in affirmatiuã:ꝛ cõclusione syllogiçat cõuersa minoris:sed nõ attingit syllogismus ad minorẽ sic. Cui alicui nõ inest.a.illi alicui inest.c.sed.b.alicui nõ inest.a.ergo.b.alicui nõ inest.c. Ex qua sequit per ꝯuersionem aliqđ.b.c.esse.b.qđ erat minor:ꝛ ita nõ est syllogismus completus circularis:ꝛ hec est(Cum autez priuatiua vlis.) ¶ Dubitabitur h forte de eo qđ dicit in vlibus modis nõ posse ostẽdi circulariter.hoc eni videt falsum:tu; q: ex conuertibilibus contingit syllare ꝯnem vlem in tertia figura.tũ q: ꝓpter ꝯuertibilitatẽ terminoꝝ põt ꝯclusio que est particularis transponi in vlem:ex qua ꝛ ꝯuersa cum altera premissaꝝ seqt reliqua p̃missaꝝ:ꝛ dicit ꝙ particularis non põt nec dz ꝯuerti in vlem:cuius oppositũ videtur eadem rõne qua ꝯuertit vlis affirmatiua in terminis simpliciter ꝓpter terminoꝝ ꝯuertibilitatẽ põt particularis ꝯuerti in vlem. ¶ Dõm ad hoc:ꝙ lz termini vlis ꝓpõnis ꝯuertibiles sint:nõ tñ particulares:ꝛ ideo potenit vti tali transpõne particularis in vlem. Potest dici forte melius ꝙ sylls circularis formã sylli non seruat. vñ cũ de forma sylli sit ꝙ vlis nõ ꝯcludit nisi ex vlib⁹: ꝛ de forma sylli tertie figure sit ꝙ possit in ꝯclusionez particularẽ:nõ dz sylls circularis alterã ꝯcludere vlez ex altera particulari nec in tertia figura vlez.nihil eni supponi dz in syllo circulari oppositũ forme syllogistice:supponi tñ põt aliqđ qđ est extra formã sylli. ꝛ talis est ꝯuersio simplex vlis affirmatiue:ꝛ ita q̃uis termini ꝯuertant:nõ tñ dz ꝯcludere vlem in 3ᵃ figura. ¶ Sed tunc dicet ꝙ põt supponere ꝯuersionẽ ꝑticularis in affirmatiuã sicut supponit ꝯuersionẽ simplr. Dõm ꝙ ad h ꝙ fiat suppositio alicuius ꝯuersiõis opz ꝙ tãtũ dicatur per p̃mã q̃tũ per tertiam. vel amplius. hoc aũt in omni ꝯuersiõe seruandum:vt tãtũ ponat per ꝯuertibilitatẽ q̃tũ per ꝯuersaz. vel amplius:sic aũt est in vli affirmatiua ꝯuersa simplr:tãtũ eni põt ꝯuertẽs q̃tũ põt ꝯuersa. sed sic non esset si transponeret particularis in vlem. plus enim ponit per vlem q̃ per particularem:ꝛ ideo q̃uis vtraq; istaꝝ trãsponat extra formã sylli:sic tñ alterã:licet supponere.s.trãspositionẽ vlis in vlez affirmatiuã per ꝯuersionẽ.alterã aũt nõ licet supponere.s. trãspõnẽ particularis in vlem. ¶ Sed opponit ꝙ rõne hac nõ debeat ab Ari. supponere illã transpõnẽ que est negatiue in affirmatiuã:q: plus ponit per tertiã q̃ per primã. ¶ Et dõm ꝙ nõ plus ponit per scdaz q̃ per primã:lz eni vere de se simplr ꝯstantiã terminoruz nõ requirat:tñ prout est in syllo circulari reqrit quandam ꝯstantiam terminoꝝ.cõicat enim cũ affirmatiua propositione:cuius termini hñt ꝯstantiam in altero termino. vnde idem debet per istã. Nullũ.a.est.b.ꝛ per istã. Cui nulli inest.a.oi.b.ẽm ꝙ in circulo accipit. Alio aũt mõ dicit per vnã ꝛ per aliam. De alijs aũt posset opponi:sed satis patent per ea que dicta sunt circa primam figurã ꝛ per ea que dicta sunt in expositione textus.

Manifestum igitur qm̃ in prima qdẽ figura per se iuicẽ ostẽsio:ꝛ per tertiam ꝛ per primam fit figuram: nã cum predicatiua quidez est ꝯclusio per primã:cum aũt priuatiua per tertiã:sumit

126

enim cum hoc nulli alteri omni inesse. In media autē figura cū vniuersalis est syllogismus: ⁊ per ipsam figuram ⁊ per primam: cum autē particularis ⁊ per ipsam ⁊ postremam. In tertia vero per ipsam omnes. Manifestum ⁊ qm̄ ⁊ in tertia ⁊ in media qui non per ipsos ostenduntur syllogismi: aut non sunt ſm eā que circuli est ostensionem: aut imperfecti.

Postq̄ determinauit quō fit ostensio circularis per oēs figuras. hic ꝯcludit qdā correlaria ex determinatis manifesta. ⁊ diuidit̄ in duas. In pͣ ꝯcludit qodā qd̄ sigillatim figuras respicit. in 2ͦ cū dicit (Manifestū ⁊ qm̄.) ꝯcludit qodaꝫ pertinens simul ad secundā ⁊ tertiā figurā. In pͥma sic ꝑcedit. pͥmo cōcludit quoddā pertinēs ad figurā pͥmā dicens. ꝙ ꝯclusio circularis in pͥma figura: aut fit per pͥmā figurā: aut per tertiā. In modis aūt affirmatiuis fit per pͥmā figuraꝫ. Iteꝫ in modis negatiuis ad ꝯcludendū propositionem negatiuā fit per primā. ad ꝯcludendū auteꝫ affirmatiuam propositionē in modis negatiuis fit circularis syllogismus per tertiā figurā: ⁊ h̄ est (Manifestum est igit̄.) scd̄o concludit quoddam pertinens ad secundam figuram dicens: ꝙ in modis vniuersalibus secunde figure: aliquādo fit per primā: aliquando per scd̄aꝫ: aliquando per tertiā qd̄ sic intelligendū est. per primaꝫ figurā fit ostensio ad concludendū propositioneꝫ negatiuam in pͥmo modo. per secundā ad concludendū negatiuam propositionem iuxta scd̄m modum. per tertiā ad concludendum affirmatiuam propositionem iuxta vtrūqꝫ modum. In modis autem secunde figure particularibus fit per secūdam aut per tertiā figurā. per secundam ad ꝯcludendum particularem propositionem quarti modi. per tertiam ad concludendum particularem propositioneꝫ tertij modi: ⁊ h̄ est (In media autē figura.) Consequenter autem concludit quoddā pertinens ad tertiam figurā. s. ꝙ quando fit circulatio in secunda ⁊ in tertia figura ⁊ non per figurā eandē: aut nō erit tūc ostēsio circularis: aut si sic illa erit imperfecta circulatio: ⁊ hec est (Manifestum ⁊c̄.)

Dubiuꝫ Dubitabitur de hoc qd̄ dicit syllogismū circularem in secūda. primo ad ꝯcludendum vniuersalem propositionē esse per tertiā figuram. hoc enim videt̄ falsum: eo ꝙ ibi ꝯcluditur vniuersalis que non potest concludi in tertia figura. Dicendū ꝙ non ostendit Aristo. cum conclusio illa concludit̄ et in tertia figura. sed ꝙ ostēsio eius ꝯclusionis fit per virtutem tertie: ostendit̄ enī quasi hypothetice per virtutem dispōnis implicite in maiori ꝑpōne: in qua qdem fit dispositio tertie figure: qꝛ cū dicit̄ (Cui nulli iest. a. illi omni iest. b.) significat̄ in hac ꝑpōne dispō tertie figure: ⁊ virtute illius dispōnis fit ostēsio quasi a positione antecedentis: ⁊ h̄ est qd̄ hic subiungit in littera: pro causa dicti sumit hoc (Cui nulli alteꝝ ol iesse.) Similis autem est oppositio de omnibus predicabitis dispōnibus: vbi fit translatio quedā negatiue in affirmatiuaꝫ.

Dubiuꝫ Sed dubitatur de eo qd̄ ibi dicit oēs circulationes factas in tertia figura fieri per eādem figurā. hoc enī apparet falsuꝫ per quartum modū vbi ꝯcludit̄ propositio circulariter per primam figurā. ¶ Et dōm ꝙ ille syllogismus simpliciter circularis non est: sed incomplete. concludit enī cōuersam ꝑpositionis quā ꝯcludere dꝫ. Intentio aūt Ari. est ꝙ ostensiones circulares cōplete ēt fiūt in tertia per eādem figuram: talem ostensionem vocat circularem.

Deinde forte dubitabit̄ que sunt ostensiones in secunda ⁊ in tertia figura nō concludentes in figura propria que circulares nō sunt: ⁊ que sunt ille que circulares sunt: sed incōplete. ¶ Et dōm ꝙ ille que non fiunt ſm dispositionem ostensiuaꝫ circularis ex ꝯclusione ⁊ cōuersa vnius premissarū nō sunt circulares: qꝛ non ꝯtingit eis distinctio circularis. huiusmodi enim sunt oēs ostensiones secūde figure cōcludentes propositiōes affirmatiuas: vt breuiter patet ex predictis: ⁊ sunt omnes per tertiā figuram ſm ꝙ nuper dictum est. ille autem ostensiones que ex cōclusione ⁊ conuersa vnius premissarum possunt soluꝫ in conuersam propositionis ostendere: ⁊ non in ipsam propositionem ostendendam nisi per conuersionem: circulares sunt aliquo modo: sed incomplete: quia non de se attingunt in redeundo ad ideꝫ a quo fiebat exitus. huiusmodi autem ostensiones facte in quarto modo ⁊ sexto tertie: ⁊ in primo secunde ad concludendum negatiuā: ⁊ sic patet intentio per vltimum conclusum. Dubiū

Conuertere autem est transponentē conclusionem facere syllogismum: qm̄ vel primū medio non inerit: vel hoc postremo: necesse enī ꝯclusione ꝯuersa ⁊ altera manēte ꝑpōne interimi reliquā: nam si erit ⁊ ꝯclusio erit: differt autem opposite aut contrarie ꝯuertere ꝯclusionē: nō enim fit idem syllogismus vtroqꝫ modo cōuersa. palā aūt hoc erit per consequentia. Dico autem opponi ꝯtrarie omni nulli: alicui ⁊ non alicui inesse: ⁊ opposite quideꝫ omni inesse non omni inesse: ⁊ alicui ⁊ nulli.

Postq̄ determinauit potestatē syllogismi q̄tum ad ꝯnē in seipsa. hic intēdit de eius potestate q̄tū ad oppositū ꝯnis: ⁊ diuidit̄ in duas. in pͣ determīat de ꝑtāte eiꝰ q̄tū ad oppositū ꝯnis syllogistice. 2ͦ cū dicit (Per ipōs aūt sylls.) de ꝑtāte eius q̄tuꝫ ad oppositū ꝯnis nō syllogistice. In pͣ pte determinat de syllogismo ꝯuersiuo in quo supponēdo syllm̄ perfectū ex opposito ꝯnis: ⁊ vna premissarū in terminis syllogizatur. ⁊ diuidit̄ in duas. in pͥma manifestat quid sit cōuersiue syllogiçare: ex quo pꝫ diffinitio syllogismi ꝯuersiui. in scd̄a cū dicit (Sit enim ostensum.) determinat quō fit sylls conuersiuus. In prima sic procedit. primo describit ꝯuersiue syllare dicēs: ꝙ h̄ est ex opposito cōclusionis: ⁊ altera pͥmissarū reliquā interimere: ⁊ h̄ est (Cōuertere aūt.) 2ͦ descriptionē declarat. ⁊ pͦ q̄l̄ verificat eam dicens: ꝙ ex opposito ꝯnis cū altera pͥmissaꝝ sequit̄ oppositū alterius premisse: qꝛ ex vna pͥmissa ordinata cū alia seqtur ꝯclusio ⁊ est virtꝰ huius maxime ab illa maxima: destructo ꝯsequēte destruit̄ antecedens: ⁊ hec est (Non enim.) Secūdo ne putet̄ ꝙ silr eodem modo accipiendum sit oppositū ꝯclusionis dicit ꝙ nō: multum eniꝫ differunt accipere ꝯtrariū eius ⁊ ꝯtradictoriam accipere: non eniꝫ vbiqꝫ fit sylls interimendū premissas quocunqꝫ accipiendo opposito: qd̄ manifestabit in sequentibus: ⁊ gratia huius oppositiones distinguit dicens oppositas esse affirmatiuam ⁊ negatiuam vniuersalem ⁊ particularem: ⁊ fuerit oppositum per cōtradictionē in qua primo ⁊ maxime inuenit̄ oppositio. Contrarias autē dicit vniuersalē affirmatiuā ⁊ vl'eꝫ negatiuam: vel particularem affirmatiuā: vel particularē

affirmationem ꝛ negationez: vnde extendit hoc nomē contrarietatis ad vere contraria ꝛ subcontraria: ꝛ ħ est Differunt autem oppositum.

¶ Sit enim ostensuz.a.de.c.per mediū.b. Si igitur.a.sumatur nulli.c.inesse: omni autez.b. nulli.c.inerit.b. Et si.a. quidem nulli.c.b. aūt omni.c.a.non omni.b. ꝛ nō omnino nulli: nō enim ostendebatur vniuersale per postremā. Omnino autem eam que est ad maiorem extremitatem propositionem non est destruere vniuersale per conuersionem. Semper enim interimitur per tertiam figurā: necesse est eniz ad postremam extremitatem vtrasqꝫ sumere propositiōes: ꝛ si priuatiuus sit syllogismus similiter. Si eniz ostensum sit.a.nulli.c.inesse per.b.medium: ergo si sumatur.a.omni.c.inesse: nulli autem.b.nulli.c.inerit.b. ꝛ si.a. ꝛ.b. omni.c.a.alicui.b.sed nulli inerat.

¶ Cōsequēter determinat quomō fiat syllogismus conuersiuus: ꝛ diuidit in duas. In prima ostendit intentū per omnes figuras. In secunda cū dicit (Manifestum ergo ex his.) qdā correlaria ex pdictis manifesta ꝯcludit. pma in tres ſm tres figuras. In pº eaꝝ docet syllogiçare in pma figura ꝛ in modis vniuersalibus. secūdo in particularibus cū dicit (In particularibus aūt syllogismis.) ¶ Adhuc vniuersalibus pmo supponēdo contrariā conclusionis. secundo contradictoriam cū dicit Si autem opposite. ¶ Adhuc supponēdo contrariaz pmo docet syllogiçare conuersiue iuxta pmū modum. secundo iuxta secundū. Juxta pmuz sic fit syllogismus principalis factus: omne.b.est.a. ꝛ omne.c.est.b.ergo oē c.est.a.accepta ergo ꝯtraria ꝯclusionis cum maiore syllogiçatur per secundam figuraz contraria minoris sic. Omne.b.est.a.nullū.c.est.a.ergo nulluz.c.est.b. Iteruz accepta contraria conclusionis cū minore potest syllogiçari per tertiā ꝯtraria maioris sic.nullū.c.est.a.omne b.est.c.ergo aliquod.b.non est.a. ꝛ hec est (Sit eni ostēsum.) Juxta secundum modum syllogiçaꝛ conuersiue: vt si perfecto illo syllogismo nulluz.b.est.a. omne.c. est b.ergo nullū.c.est.a.accipiaꝛ contraria conuersi cū maiore ad syllogiçandum contraria minoris per secundā figurā sic.nullū.b.est.a.omne.c.est.a.ergo nullum.c.est b.vel accipiaꝛ eadem cuz minore ad syllogiçandū per tertiam figuraz contradictoriā maioris sic.omne.c.est a.omne.c.est.b.ergo aliqđ.b.est.a. ꝛ hec est: Et si in priuatiuis. Nota igiꝛ ꝙ non interimiꝛ ħ maior propositio nisi per contradictoriam suā de quo solet queri causa sed frustra: qꝛ Aristo.exprimit tñ in litera: maior eni vniuersalis est ꝛ interimiꝛ similiter per tertiam figuram: in qua nunqꝫ concludiꝛ nisi particularis: ꝛ iō non ꝯcludiꝛ in ꝯuersiuo ꝯria maioris: sed contradictoria.

¶ Si autē opposite conuertatur ꝯclusio syllogismi oppositi ꝛ non vniuersales erunt: fit eni altera propositio particularis: quare ꝛ cōclusio erit particularis. Sit eniz predicatiuus syllogismus: ꝛ cōuertatur sic: ergo si.a.nō omni c.b.autem omni.b.non omni.c. ꝛ sit.a. quidē non omni.c.b.autez omni.c.a.nō omni.b. Similiter autem ꝛ si priuatiuus sit syllogismus: nam si.a.alicui.c. inest.b.autem nulli.b.alicui c.non inerit nō simpliciter nulli. ꝛ si.a. quidē alicui.c.b.autem omni.quēadmoduz in principio sumptum est.a.alicui.b.inerit.

¶ Consequenter docet conuersiue syllogiçare supponendo ꝯtradictoriaz ꝯclusionis in modis vniuersalibus. ꝛ primo in primo mō. secundo in secundo. In primo sic: accepta contradictione cum maiore syllogiçaꝛ contradictoria minoris per secundā figuraz sic. omne.b.est.a. aliquod.c.non est.a.ergo aliqđ.c.nō est.b. ¶ Adhuc eadem accepta cum minore syllogiçaꝛ cōtradictoria maioris per tertiam figurā sic.aliquod.c.nō est.a.omne.c. est.b.ergo aliquod.b.non est.a. ꝛ hec est (Si autē opposite conuertanꝛ.) Deinde docet idez in secundo modo accepta enim contradictoria ꝯclusionis cuz maiore syllogiçatur contradictoria minoris per secundam figurā sic. Nullum.b.est.a.aliquod.c.est.a.ergo aliquod.c.non est.b. ¶ Adhuc eadē accepta cum minore syllogiçatur ꝯtradictio maioris per tertiā figuram sic.quoddā.c.est a.omne.c.est.b.ergo ꝙ omne.b.non est.a. ꝛ hec est (Similiter aūt ꝛ priuatiuus.) Nota igitur ꝙ in syllogismis vniuersalibus conuersiuis neutra premissaꝝ interimiꝛ nisi per contradictoriam suam: si accipitur conclusionis contradictoria: de quo solet queri causa sed frustra: qꝛ assignat eam Aristo.in littera: qꝛ eni vtraqꝫ premissarum vniuersalis ꝯtradictoria ꝯclusionis est particularis ꝛ vniuersalis non sequiꝛ nisi ex vniuersalibus: ideo ex contradictione ꝯclusionis que particularis nō syllogiçatur cōtraria alicuius premisse que est vniuersalis: sed solum contradictoria que est particularis.

¶ In particularibus autē syllogismis quando opposite conuertitur conclusio: interimuntur vtreqꝫ propositiones: quando vero contrarie neutra: non enim iam accidit quēadmoduz in vniuersalibus syllogismis interimere deficiente conclusione ſm conuersionē: sed nec omnino interimere. Sit enim ostensuz.a.de aliquo c.ergo si sumatur.a.nulli.c.inesse.b.aūt alicui a.alicui.b.non inerit. Et si.a.nulli.c.b.autē oi nulli.c.inerit.b. Quare iterimunꝛ vtreqꝫ. Si autē contrarie conuertitur neutra. Nam si.a. alicui.c.non inest.b.autez omni.b.alicui.c. nō inerit: sed nondum interimiꝛ qđ ex principio: contingit enim alicui inesse ꝛ alicui non inesse. vniuersaliter autem.a.b.oīno non fit syllogismus. Si enim.a.quidem alicui.c.nō inest.b. autem alicui inest neutra propositionū vniuersalis. Similiter autez ꝛ si priuatiuus sit syll's. Si enim sumaꝛ.a. omni.c. inesse interimunꝛ vtreqꝫ. Si āt alicui neutra: demōstratio āt eadē.

¶ Hic docet syllogiçare ꝯuersiue iuxta particulares syllogismos prime figure. ꝛ pcedit sic. primo ponit duas conclusiones quasi regulas. quaruz prima est ꝙ in particularibus syllogismis accepta contradictoria conclusionis interimitur vtraqꝫ premissarum. secunda est accepta contraria eius neutra interimitur. ꝛ hec est (In particularibus. Secundo ostendit eas. primo in tertio prime. secundo dicit similiter esse in quarto. In tertio modo primo verificat primam regulaz. secundo secundam

eandem.pmãm verificat sic pfecto syllo.oē.b.est.a.ali
qd.c.est.b.ergo aliqd.c.ē.a.si sumaĩ ɔtradictoria ɔnis
cum maiore syllaĩ in secũda figura ɔ̄dictoria minoris
sic.Omne.b.est.a.nullũ.c.est.a.ergo nullũ.c.est.b.acce/
pta autẽ eadez cũ minore syllaĩ in tertio ɔ̄dictoria ma
ioris sic.Nullũ.c.est.a.aliqd.c.est.b.ergo aliquod.b.nõ
est.a.Ostendaĩ eni.a.deinde verificat scdam regulã di
cens:ꝙ accepta ɔnis ɔ̄ria cũ maiore fit syll's:sed nõ ite/
rimit minorẽ:qd ɔcludit sub ɔ̄ria minoris:ꝛ h̃ p se pz.
Si aũt ɔ̄ria ɔnis accipiaĩ cũ minore oĩno nõ erit sylls:
qꝛ vtraqꝫ pticularis est:ꝛ ita accepta ɔ̄ria ɔnis neutra
pmissarũ interimiĩ:ꝛ h̃ est(Si aũt ɔ̄rie.)Cõsequẽter
dicit silr esse in quarto mõ.s.ꝙ accepta ɔ̄dictoria ɔnis
interimiĩ vtraqꝫ pmissaꝝ.accepta võ ɔ̄ria neutra inte/
rimiĩ:ꝛ h̃ est(Silr aũt ꝛ si puatiuus.)Nota ḡ ꝙ gnãli
ter in p° figura ɔuersiue syllando iterimiĩ maior p ter/
tiã figurã.minor ãt p scdaz.ꝛ sic accipiĩ oppositũ ɔnis
loco ppõnis iterimẽde.ꝛ h̃ dicit Ari.in fine capli:ꝛ ibi
diceĩ ei⁹ cã.Notandũ ḡ ꝙ duodecim sunt hic sylli con
uersiui qui sic sumunĩ ad syllandũ ɔuersiue iuxta pri/
mã figurã:aut accipiĩ ɔ̄ria ɔnis:aut ɔ̄dictoria ei⁹.si cõ/
traria:aut ergo sylls pfect⁹ est vlis:aut pticularis.si pti
cularis sic nõ interimiĩ aliq̃ pmissaꝝ:cui⁹ cã solet que/
ri.sꝫ frustra:qꝛ Ari.assignat cãm in lr̃a.si sit vlis:aut pri
mus modus:aut scds.Si pm⁹ sic sunt duo sylli ɔuersi/
ui.vn⁹ ad iterimẽdũ maiorẽ:ꝛ alius ad interimẽdũ mi
norẽ.si sit modus scds:silr sunt duo qua accepta ɔ̄ria cõ
clusiõis q̃tuor sunt ɔuersiui sylli.si ãt supponaĩ ɔ̄dicto
ria:aut ḡ sylls pfect⁹ sylls est vlis aut pticlaris.Si vlis
aut pm⁹ modus aut scds.si pm⁹ modus sic sunt duo syl
logismi ɔuersiui.si scds sic iteꝝ duo.si sylls pfect⁹ fue/
rit pticlaris:aut ḡ terti⁹ modus iuxta ipꝫ sũt iteꝝ duo:
ꝛ ita octo sunt ɔuersiui sylli supposita ɔ̄dictiõe ɔnis.ꝛ
supposita ɔ̄ria sunt q̃tuor:ꝛ ita vniuerse sunt duodeciz.

Dubiũ **Dubitaret** hic forte aliqs de syllo ɔuersiuo:vtꝝ
possit eē instrm ad artẽ ptinens.Qd
2° phy^a nõ videĩ.ars eni imitaĩ nãz fm Ari. in 2° phicoꝝ:sed
86.t.22 nã nihil agit vt idẽ interimat:ḡ neqꝫ ars:sꝫ sylls ɔuer/
t.79. siuus ɔnẽ ɔstituit:deinde interimit eãdẽ per oppositũ
ei⁹ suppositũ:ɔstituit ẽt pmissam:ꝛ ipsam pimit p eius
oppositũ ɔcludẽs:ḡ sylls ɔuersiuus nõ videĩ instrm ad
artẽ ptinens.¶Et dõm ꝙ sylls ɔuersiu⁹ neqꝫ est ɔtra
modũ artis neqꝫ ɔtra modũ nãe.sic eni est in nã ꝙ po/
sito añcedẽte poniĩ ɔñs:ꝛ destructo ɔñte destruiĩ añs:
sic ẽt est in arte:ꝛ hec supponẽdo pnt sylls cõuersiuus:
sylls ergo talis non supponit oppositũ pme ɔnis:vt stet
in pemptiõe illius:nec ɔcludit oppositũ pmisse:vt stet
in pemptione illius:sꝫ vt qꝛ destructo ɔñte destruiĩ an
tecedens ostendaĩ ɔñtia esse necessaria ɔñtis ad ante/
cedens:ꝛ h̃ est(Consequens ad premissas.)

Dubiũ **Dubitabit** forte aliqs ɔñter de ei⁹ dñia ad syllꝫ
ex falsis.videĩ eniz syllari sub eo:qꝛ
accipit pro pmissa oppositũ ɔnis vere p° ɔcluse.¶Et
dõm ꝙ nõ ɔtineĩ sub syllo ex falsis.sylls eniz ex falsis
semp accipit falsuz vel falsa:sed sic nõ facit ɔuersiuus.
ɔtingit.n.syllm pfectũ ɔcludere falsuz:ꝛ tũc sylls ɔuer
siu⁹ supponẽs ei⁹ oppo^m supponit veꝝ ꝛ pcedit ex veris.

Dubiũ **Alterius** dubitabiĩ forte ad quẽ ptineat sylls cõ
uersiu⁹ ꝛ que sit eius vtilitas.¶Et di/
cendũ ꝙ eius vtilitas est:si negeĩ aliq̃ rõ oñdere ipsaz
eē necessariã.si eni oñdaĩ ꝙ ex opposito ɔñtis seqĩ op
positũ añtis:ostensum est ɔñs sequi ad añs necessario:
ꝛ hoc syllo vsus est Ari.in p° libro ad pbãdũ necessita/
tez sylloꝝ:ptinet ãt ad sophistã ꝛ dialecticũ ꝛ ad demõ
stratorẽ ꝛ ad sophistã nõ quocũqꝫ mõ:sꝫ pnt vtiĩ syllo
peccante in materia ꝛ non in forma.premissis aũt con/
cessis põt oñdere ex necessitate seq per syllm ɔuersiuũ:
eo ꝙ sylls ɔuersiu⁹ ante se supponit syllm.fm võ ꝙ so/
phista vtiĩ syllo apparẽte qui peccat in forma inutilis
est ei sylls ɔuersiu⁹.nõ ẽ eni sylls pfect⁹:sꝫ apparẽs tm̃.
ad demõstratorem võ nõ ptinet semp.disputãdo eniz
cũ discipulo ad ipsum nõ ptinet:quare opꝫ discentẽ cre
dere:nec opꝫ discentẽ demonstrare:sꝫ supponere:dispu/
tando tñ cauillatorie qui resistit taz ppõni q̃ ɔnĩ:opꝫ
illũ vti syllo ɔuersiuo.Ad dialecticũ ãt maxime ptiet:
ꝛ qꝛ dialectica obuiatiua ꝛ excitatiua est:vt signat Ari.
versus finẽ topicoꝝ.vbi dic ꝙ opꝫ dialecticũ excitatũ
eẽ in ɔuersiuis ɔnib⁹ ad meditationẽ ꝛ excitationẽ.ibi
eni diffinit syllm.¶Sed tunc q̃riĩ si ibi diffiniĩ:ꝛ hic
quõ differẽter:ꝛ que sit dñia datarũ ɔnũ hic ꝛ ibi.ꝛ q̃re
ibi nõ determinaĩ de syllo ɔuersiuo:cũ maxie ad diale
cticũ ptinet.Dõm ꝙ hic diffiniĩ sylls ɔuersiuus fm ꝙ
cõiter se hꝫ ad oẽm materiã.s.pbabilẽ ꝛ necessariã:qd
pꝫ per diffinitionẽ que est ɔuersio.est sylls interimens
pmũ idẽ medio vel mediũ postremo.hoc eni est quãtũ
ad oẽm ɔñtiã ꝛ materiaz.In fine aũt topicoꝝ diffinit
fꝫ ꝙ ɔtrahiĩ ad materiã pbabilẽ:qd pꝫ per diffinitio/
nẽ ibi datã que est ꝙ ɔuertere est trãsponere ɔnẽ cũ re
liquis interrogatiõibus interimere vnũ eoꝝ que data
sunt.Interrogatiões eni ppe in dialecticis sũt:ꝛ in ma
teria pbabili.ibidẽ enim opꝫ dari premissas:ꝛ respici/
tur ad eaꝝ dationẽ.nõ aũt ita est in disciplinis.Patet
igiĩ differẽtia diffinitionũ hic date de syllogismo ɔuer
siuo ꝛ ibi date.patet etiã quare ibi de eo determinatur
potius q̃ alibi.In hoc eni libro determinari habẽt rõ/
nes cõmunes dialectico ꝛ demõstratori:ꝛ sic determia
tur hic syllogismus ɔuersiu⁹.¶Cõsequẽter dubitabit
aliquis de diffinitione hic posita.ꝛ primo queriĩ quare
diffinit ɔuertere ꝛ non syllogismũ conuersiuũ:cum cõ/
uertere actus eius sit.Ad qd dõm ꝙ syllogismus ɔuer/
siuus non differt in essentia a syllogismo pfecto osten/
siuo.fiunt eni in eisdez terminis:sed plane differt quo
ad hũc actũ qui est ɔuersio siue ɔuertere:qꝛ qd ɔcludi/
tur per ostensiuũ supponiĩ nõ esse in ɔuertẽdo:ꝛ iõ ma
gis diffinit ɔuertere q̃ syllm ɔuersiuũ:qꝛ per hoc ma/
gis patet differentia conuersiui ꝛ ostensiui perfecti:sed
ex diffinitione eius qd est cõuertere reliquit diffinitio/
nem conuersiui syllogismi manifestam.Eadem eni op/
positio posset esse circularis ostensionis:ꝛ eadẽ est solu/
tio.¶Adhuc dubitabiĩ:qꝛ videĩ diffinitio diminuta:
eo ꝙ nõ extendit se nisi ad ɔuersionẽ factaz in pma fi/
gura.dicit eni ꝙ tũc est ɔuertere qñ per oppositũ ɔclu/
sionis interimiĩ pmũ inesse medio vel mediuz postre/
mo.sic aũt ɔuertere nõ est nisi in prima.In secũda eni
interimiĩ mediũ inesse primo vel postremo.In tertia
aũt primũ vel postremũ medio.¶Adhuc hec diffini/
tio non ɔtingit nisi ɔuersioni facte circa syllogismũ af/
firmatiuũ.ad interimẽdũ eni maiorẽ syllogismi nega/
tiui opꝫ ostendere pmũ inesse medio.in affirmatiua ãt
opꝫ ostẽdere pmũ ei nõ inesse.¶Ad hoc dõm ꝙ si ali/
qua proprietas debeat diffiniri dꝫ diffiniri fm illũ mo
dum quo contingit ei cui primo inest.ibi enim est esse
eius excellentissimũ ꝛ pmũ.sic enim in oĩbus alijs re/
bus diffiniendis ꝙ in statu suo nobilissimo debent dif
finiri:sed ɔuersio pmo ꝛ excellentissime inueniĩ in pri
ma figura ꝛ in modis affirmatiuis:ꝛ iõ hic diffiniĩ fm
eius talem statum.Per illam autẽ diffinitionez datur
satis intelligi ɔuersio in alijs figuris ꝛ modis.¶Con/
sequenter queri põt de oppositionibus q̃s ipse enume/
rat:sed alibi hꝫ locũ propriũ.vnde soluz notandũ est ꝙ

h sub ꝯtrarietatē cōprehendit sub ipsa ꝯtrarietate. vn̄ tres sunt oppositiōes quas enumerat hic: ⁊ sumunẗ sic. ōis oppositio aut est affirmatiōis ad negationē: aut ecō uerso: aut ḡ in vtraq̄ꝫ accipiẗ subm vl̄r ⁊ est ꝯtrarietas. aut particulariter: ⁊ sic est sub cōtrarietas: aut in altera vl̄r ⁊ in reliqua particulariter: ⁊ sic est ꝯ̄dictio. ¶ Ulti/mo forte dubitabiẗ de eo qd̄ docet syllogiꝫare per con/traria ꝯ̄nis: sicut supponēdo ꝯtradictoriā eius: videtur enī nō debere syllogiꝫare: ⁊ supponēdo ꝯ̄riā: quis enim negeẗ ꝯclusio ꝑcedentis syllogismi nō est accipiēda ei⁹ ꝯtraria ꝑut vera: q2 nō sequiẗ si vna ꝯtrariaꝝ est falsa ꝙ reliqua sit vera. Dōm ꝙ syllogismus ꝯuersiuus solū innuit ꝑbare ꝯ̄tiam: ⁊ ideo nihil ad ipsuꝫ de veritate ꝯ̄nis vl̄ falsitate: siue enī sit vera siue sit falsa. Si oppo/sitū ꝯ̄nis interimit ꝑmā ex aliq̄ ꝑmissa sequiẗ ꝯclusio. ⁊ h siue oppositū ꝯtrarium sit siue ꝯtradictoriū: q2 neq̄ꝫ ꝯtraria neq̄ꝫ cōtradictoria simul stant cū eodē. de alijs autē que queri possent circa litterā reddit Ari. adhuc causam in littera: sicut patet in scientia.

N secūda aūt figura eadē quidē que est ad maiorē extremitatē ꝑpōnē: nō est iterimere ꝯ̄rie quolibet mō ꝯuer/sione facta: semꝑ enī ꝯcl'o in tertia fi/gura: vl'is aūt nō fuit in hac syll's. Alteraꝫ aūt sil'r iterimem⁹ ꝯuersioni: dico āt sil'r si ꝯ̄rie cō uertiẗ ꝯ̄rie. Si āt opposite opposite. Insit enī a. oi. b. c. aūt nulli: ꝯcl'o. b. c. Si ḡ sumaẗ. b. oi c. inesse: ⁊. a. b. maneat. a. oi. c. inerit: fit enī pri ma figura. Si aūt. b. omni. c. a. āt nulli. c. a. nō omni. b. figura postrema. Si aūt opposite cō uertaẗ. b. c. a. b. qdem. Sil'r ostendiẗ. a. c. autē opposite. Nam si. a. alicui. c. a. aūt nulli. c. a. ali cui. b. non inerit. Rursum si. b. alicui. c. aūt oi b. a. alicui. c. q̄re oppositus fit syll's. Sil'r autē ostēdeẗ: ⁊ si econuerso se habeant ꝑpōnes.

Hic docet qūo fit syll's cōuersiu⁹ in scd̄a figura. ⁊ p⁹ ponit duas regulas obseruandas in hac ꝯuersione z⁰ ostendit eas determinādo syll'm in hac figura. ꝑma istaꝝ est h. Per ꝯuersiuū syll'm. Iuxta scd̄am figurā nō ꝯcludiẗ ꝯ̄ria maioris quocūq̄ꝫ mō op positum ꝯ̄nis sumaẗ cuius cā est vt dicit ꝙ maior iteri mit figurā in qua nō ꝯcludiẗ vl'is: ꝯ̄ria aūt maioris in scd̄a figura vl'is est: ⁊ h est (In secūda aūt figura.) Se cunda regula hec est. si supponiẗ ꝯ̄dictoria ꝯ̄nis ꝯcludi tur ꝯ̄dictoria minoris: si ꝯtraria ꝯtraria: q2 eodē modo interimiẗ minor qūo supponiẗ oppositum ꝯ̄nis: ⁊ h est (Alter aūt sil'r.) Et nota ꝙ iste regule sunt taꝫ in ꝑma q̄ꝫ in scd̄a figura. ꝯ̄ter ōndit eas determinās syll'm cō uersiuū in scd̄a figura. ⁊ ꝑmo in modis vl'ibus. scd̄o in ꝑticularibus cū dicit (Si aūt in pte.) Adhuc in vl'ibus ꝑmo in scd̄o mō. Scd̄o dicit sil'r esse in ꝑmo mō. p⁹ in duas. in p⁹ docet ꝯuertere syllogistice. in scd̄o mō suppo nendo ꝯ̄riā ꝯ̄nis. in z⁰ supponēdo ꝯ̄dictoriā. Dicit igiẗ ꝙ supponēdo ꝯtrariā ꝯ̄nis cū maiore ꝯcludeẗ per ꝑmā figurā ꝯtraria minoris vt ꝑfato syll'o. oē. b. est. a. nullūꝫ c. est. a. ḡ nullū. c. est. b. per ꝯtrariā ꝯ̄nis ⁊ maiorē syll'aẗ ꝯtraria minoris sic. oē. b. est. a. oē. c. est. b. ḡ oē. c. est. a. ea/dem sumpta cū minore syll'aẗ ꝯ̄ria maioris per tertiaꝫ figurā sic. nullū. c. est. a. oē. c. est. b. ḡ quoddaꝫ. b. nō est. a. ⁊ h est (Insit enī. a. oi. b.) Cōsequēter docet conuersiue syllogiꝫare in eodē mō ꝯ̄dictoria ꝯ̄nis accepta. si enim accipiaẗ ꝯtradictoria ꝯ̄nis cū maiore syll'aẗ per ꝑmā fi guram ꝯ̄dictoria minoris sic. oē. b. est. a. aliqd̄. c. est. b. ḡ aliqd̄. c. est. a. eadē aūt cum minore syll'aẗ in tertia figu ra ꝯtradictoria maioris sic. nullum. c. est. a. aliquod. c. est. b. ergo aliquod. b. non est. a. ⁊ h est (Si autem oppo/site.) Consequenter docet similiter esse circa modum primum secunde: ⁊ h est (Similiter ostendetur.)

¶ Si aūt in parte est syll's qdeꝫ ꝯtrarie cōuer sa ꝯcl'one neutra ꝑpōnū interimiẗ: quēadmo dū in prima figura: opposite aūt vtreq̄ꝫ. pona tur enim. a. b. qdeꝫ nulli ineē. c. aūt alicui ꝯcl'o b. c. si ergo ponatur. b. alicui. c. ineē: ⁊. a. b. ma neat ꝯcl'o erit: qm̄. a. alicui non inest: ꝫ nō inte rimitur qd̄ ex ꝑcipio: ꝯtingit enī alicui ineē ⁊ nō inesse: rursum si. b. alicui. c. ⁊. a. alicui. c. nō ierit syll's. Neutrū. n. vl'e coꝝ que sumpta sunt: quasi non interimiẗ. a. b. Si aūt opposi te ꝯuertatur interimunẗ vtreq̄ꝫ. nā si. b. omni c. a. aūt nulli. b. nulli. c. a. aūt inerat alicui. Rur sum si. b. oi. c. a. aūt alicui. c. alicui. b. a. Eadeꝫ aūt demonstratio ⁊ si vl'is sit predicatiua.

¶ Cōsequēter docet syll'are ꝯuersiue in ꝑticularib⁹ mo/dis. ⁊ ꝑmo ponit duas regulas verificandas. quarū vna est ꝙ accepta ꝯtraria ꝯ̄nis neutra premissaꝝ interimiẗ. Alia est ꝙ accepta ꝯtradictoria eius interimiẗ vtraq̄ꝫ: ⁊ h est (Si aūt in pte.) z⁰ ostēdit eas p⁰ in ꝫ⁰ mō. z⁰ dicit sil'r eē in 4⁰. ¶ Adhuc in 4⁰. p⁰ verificat ꝑmā. z⁰ scd̄aꝫ. primā sic. ꝑfecto isto syll'o nullū. b. est. a. aliqd̄. c. est. a. ḡ aliqd̄. c. nō est. b. Si aūt accipiaẗ ꝯtraria ꝯ̄nis cum ma/iore fiet syll's. sed ille nō interimit minorē. Si aūt acci/piẗ cū minore vtraq̄ꝫ erit ꝑticularis: quare oīno nō erit syll's: ⁊ h est (Ponit enim. a.) scd̄am ostēdit sic. Si autē accipiẗ ꝯtradictoria ꝯ̄nis cū maiore syll'atur per ꝑmaꝫ ꝯtradictoriā minoris. Si aūt accipiẗ cū minore syll'aẗ per tertiā figurā ꝯtradictoria maioris ⁊ per babiri: ⁊ h est (Si āt opposite.) Cōsequēter dicit sil'r esse circa q̄r/tū modū: ⁊ est idē modus manifestandi vtrāq̄ꝫ regulaꝫ iuxta ipm ⁊ iuxta modū ꝑcedentē: ⁊ h est (Eadē aūt de mōstratio est.) Nota ergo ꝙ h simpl'r iterimiẗ maior ꝑpō per tertiā figurā minor simpl'r per ꝑmam. ⁊ vbiq̄ꝫ ponēdū oppositū ꝯ̄nis pro minore. Nota etiā ꝙ hic sunt duodecim sylli ꝯuersiui qui sic accipiunẗ: aut sumiẗ cō traria ꝯ̄nis: aut ꝯtradictoria. si ꝯtraria: aut ḡ syll's perfe ctus est ⁊ vl'is: aut ꝑticularis. si ꝑticularis in vtraq̄ꝫ pre/missaꝝ interimiẗ: ⁊ cām hui⁹ assignat in l'ra. Si vl'is āt modus sic sūt duo. si secūdus modus alij duo: ⁊ ita sum/pta ꝯtraria ꝯ̄nis quatuor sunt ꝯuersiui sylli. si suppleẗ ꝯtradictoria: aut ergo syll's ꝑfectus est vl'is aut particu/laris. si vl'is aut ꝑmus modus. ⁊ sic sunt duo modi: aut secūdus: ⁊ sic sunt alij duo. Si particularis: aut tertius modus: ⁊ sic sunt duo: aut q̄rtus: ⁊ sic sunt alij duo: ⁊ ita supponēdo ꝯtradictoriā erūt hic q̄tuor sylli ꝯuersiui: ⁊ ita in vniuerso sunt h duodecim: sicut in prima figura.

N tertia autem figura quando con/trarie quidē cōuertitur cōclusio neu/tra propositionum interimiẗ ꝑm nul lum syllogismoꝝ. Quando autē op posite vtreq̄ꝫ ⁊ in omnibus.

Hic docet qūo fit syll's ꝯuersiuus in tertia figu/ra. ⁊ ꝑmo ponit duas regulas ostēden/das: quarū

das.quar prima est:accepta 9traria 9clusionis cum vna premissar in tertia figura nunq interimit altera premissar.Scda est:accepta 9dictoria eius erit sylls ad interimedu vtraq3 pmissar:z h est(In 3a aut figura.)

¶ Sit enim oñsum.a.alicui.b.medium aut sumptum sit.c.z sint vles ppones. Si ergo sumat a.alicui.b.no inesse.b.aut oi.c.no fit sylls eius qd est.a.z.c.neq3 si.a.b.qdem alicui non inest c.aut oi:non erit eius qd est.b.z.c.sylls.Silr aut ostendet:z si no vles sint ppones:aut eni vtrasq3 nece est pticulares ee:per 9uersionem aut vlem ad minore extremitate fieri:sic autem no fuit sylls:neq3 in prima:neq3 in media.

¶ Scdo eos oñdit in modis affirmatiuis p.z in negatiuis cu dicit(Silr aut z si puatiuus.)Adhuc in affirmatiuis pmo oñdit regula pma.z.zam cu dicit (Si aut opposite.)pma regula p manifestat in vli affirmatiuo dicens:q facto isto syllo.oe.c.est.a.oe.c.est.b.igit aliqd.b.est.a.ex 9tria 9nis cu minore erit dispositio p figure maiore pticulari:z ita no sic iterimit maior.Si aut accipitur 9tria 9nis cu maiore:aut illa erit maior:z fit z figura maiore pticulari:aut minor:z sic erit sylls:sed no interimet minore:sz ei9 9uersa3.sic eni 9cludet.oe.c.est.a.aliqd.b.no est.a.igit aliqd.b.no est.c.que no est opposita minori sz 9uerse ei9:z h est(Sit eni oñsu3.)z manifestat eade regula i pticularib9 modis affirmatiuis.Si in 3o mo accipit 9tria 9nis cu maiore ambe erut pticulares:si cu miore erit p fig z maior pticlaris.Si accipiat in 4o mo 9tria 9nis cu miore erut ambe pticulares.si at cu maiore aut igit 9tria 9nis fiet maior:z sic erit z fig maiore pticulari:aut fiet mior z erit sylls no iterimes miore:z ita in syllis pticlarib9 affirmatiuis nunq iterimit aliq pmissar p 9tria 9nis:z h est(Silr at oñdet.)

¶ Si aut opposite 9uertant ppones iterimuntur vtreq3.nam si.a.nulli.b.b.aut omni.c.a.nulli.c.Rursu3 si.a.b.qde nulli.c.aut omni.b.nulli.c.z si altera no sit vlis silr. Si enim.a.nulli b.b.aut alicui.c.a.alicui.c.no inerit. Si aut.a.b.quidem nulli.c.aut omni nulli.c.b.

¶ Consequenter ostedit zam regulam in modis affirmatiuis.z pmo in mo vli dicens:q accepta 9dictoria 9nis cu maiore syllogizat oppositu maioris per zam figura psupposito h syllo.Oe.c.est.a.oe.c.est.b.ergo aliqd.b.est.a.fiet 9uersiuus sylls sic.nullu.b.est.a.oe.c.est.a.g nullum c.est.b.que est 9tria minoris.Si aut accipit 9dictoria conclusionis cu minore 9cludet 9tria maioris p pam figura sic.Nullu.b.est.a.oe.c.est.b.g nullu.c.est.a.z h est(Si aut opposite.)z manifestat eade regula in mo pticulari affirmatiuo.s.in 4o.psupposito eni h syllo.oe.c.est.a.aliqd.c.est.b.ergo aliqd.b.est.a.ex 9dictoria 9nis z maiore syllat 9dictoria minoris per zam figura sic.nullu.b.est.a.oe.c.est.a.g nullum.c.est.b.ex 9dictione vo 9nis z minore syllat per pma figura 9dictoria maioris sic.nullu.b.est.a.aliqd.c.est.b.g aliqd.c.no e.a.z itellige q silr est de 3o mo.h tn tacet.qz per se pz:z h est(Et si altera.)

¶ Silr z si priuatiuus sit sylls.sit enim oñsu3 a.alicui.b.no inee:sit aut.b.c.predicatiua.a.c.aut negatiua:sic enim fiebat sylls.Qn ergo contrarium sumit 9clusioni non erit sylls. Nam si a.alicui.b.b.aut oi.c.non fit sylls eius qd est.a.z.c.neq3 si.a.alicui.b.nulli aut.c.non fuit eius qd est.c.z.b.sylls:qre no interimunt ppones. Quado vo oppositu interimunt. Na si.a.oi b.z.b.c.a.oi.c.sed.a.nulli.c.inerat. Rursu3 si a.oi.b.nulli aut.c.b.nulli.c.sed.b.oi.c.inerat.

¶ Consequenter regulas pmissas ostedit in modis negatiuis.z p in vli.z in pticulari cu dic(Silr mostrat.) In mo vli pmo oñdit pma regula dicens:q psupposito isto syllo.nullu3.c.est.a.oe.c.est.b.g aliqd.b.no est.a.z accepta 9tria 9nis cu maiore si illa fiet maior erit z figura:z maior pticularis si fiat minor erit sylls.sed no ad iterimedu3 minore sz ei9 9uersam. Si aut accipit cu miore vtraq3 pticularis erit:z h est(Silr aute z si puatiuus.) Et sic pz q no erit ibi sylls ad destruedu aliqua pmissaru ex 9tria 9nis.z manifestat regula zam in mo eode dicens:q accepta 9dictoria 9nis cu minore syllogizat per pmam figuram 9tria maioris sic. Omne.b.est.a.oe.c.est.b.ergo nullu.c.est a.ipsa vo accepta cu maiore syllogizatur per zam 9traria minoris sic.omne.b.est.a.nullu.c.est a.ergo nullu.c.est.b.z h est(Qn vo oppositum.)

¶ Similiter aut monstrat z si no vles sint propositiones:sit eni.a.c.vlis z priuatiua:altera aut particularis z priuatiua:ergo si.a.qdem oi.b.b.aut alicui.c.a.vo alicui.a.accidit:sed.a.nulli.c.inerat. Rursu3 si.a.omni.b.nulli aut.c.b.nulli.c. Si autem.a.alicui.b.z.b.alicui.c.si sit no fit sylls:neq3 si.a.alicui.b.z nulli c.nec sic:quare illo quide modo interimuntur:sic autem non interimuntur propositiones.

¶ Consequenter oñdit pdictas regulas in mo pticulari.s.in 6o.silr dans itelligere de 5o.z pmo manifestat zam regula.z p am.dicit igit q psupposito illo syllo.nullu.c.est a.aliqd.c.est.b.ergo aliqd.b.no est.a.ex 9dictione 9nis z minore syllogizat per pmam figura 9dictio maioris sic.oe.b.est.a.aliqd.c.est.b.ergo aliqd.c.est.a. Ex eadem aut 9dictione cu3 minore syllogizat 9dictoria maioris per zam figura sic.Oe.b.est.a.nullu.c.est.a.ergo nullu.c.est.b.z h est(Silr aut.) Deinde dicit q si accipit 9tria 9nis no interimit aliqua premissar que fuit p regula. Si enim accipit 9tria 9nis cu3 minore vtraq3 erit particularis.si cum maiore:aut illa 9tria erit maior:aut minor.si maior erit z figura:z maior pticularis.si minor erit sylls:sed no interimet minorem.z ita pz in oib9 q accepta 9tria 9nis nunq interimit aliqua pmissar:sed accepta 9dictoria vbiq3 iterimit vtraq3.z ca tota pz in littera:z h est(Si aut alicui.b.) Nota igit q in hac figura silr interimit maior per pma figura:z minor per zam:z oppositu3 9nis silr ponit pro maiore. Nota etiam q h sunt duodecim sylli sicut in z z pma figura:quor sufficientia sic accipit:aut supponit 9traria 9nis:z sic nunq erit sylls 9uersiuus cuius ca dicta est:aut 9dictoria:z si sic aut 9clonis affirmatiue aut negatiue aut vlis modi:z sic sunt duo sylli 9uersiui facti iuxta pm modu3:aut pticularis modi.z h dr:qz aut 9dictoria particularis affirmatiue z 9cluse per 3m modu:z sic sunt duo:aut particularis affirmatiue 9cluse per 4m modu:z sic iter duo:z sic iuxta affirmatiuas sunt sex.Si aute sumat 9tradictoria conclusionis negatiue:aut vlis:aut particularis modi:si modi vlis.sic sunt duo iuxta zm modum:si modi particularis:aut qnti:aut sexti z vtrobiq3 sunt duo:z sic iuxta modos sut sex 9uersiui sylli in ol figura.

¶ Manifestuz igitur ex his que dicta sunt qũo cõuersa ꝯclusione in vnaquaqz figura fit sylls: τ qñ contrarius ꝓpõni: τ quando oppositus: τ qm̃ in prima figura per mediaz τ postremã fiunt sylli: τ que qdem ad minorẽ extremitatẽ semper per mediam iterimit̃. Que ṽo ad maiorem per postremã: in secunda aũt per primã τ postremam. Que qdem ad minorem extremitatem semꝑ per primã figuram: que ṽo ad maiorem per postremam: in tertia ṽo per primam τ per mediam. Et que qdem ad maiorẽ extremitatez per primã semꝑ: que ṽo ad minorez per mediã. Quid ergo est ꝯuertere τ qũo in vnaquaqz figura: τ qs fit sylls manifestuz.

¶ Hic ꝯcludit tria notabilia manifesta ſm singulas figuras. quoꝝ pᵐ ꝑtinet ad ꝯuersiuuz iuxta ꝑmã figurã: τ est ꝙ ex dictis pz ꝙ fit sylls ꝯuersiuus ad iterimẽdum maiorẽ in pᵃ figura per tertiam figurã: ad iterimẽdum ṽo minorẽ per zᵃᵐ. Hic tñ ꝓponit quoddaz ꝑtinens ad oẽs figuras sz ꝙ manifestũ est qñ fit sylls ꝯuersiuus in oi figura ad interimẽdum aliquã ꝓpõnẽ: τ qñ ꝓpositio interimit̃ per suã ꝯ̃riam: τ qñ per suam ꝯ̃dictoriam: τ h̃ est (Manifestũ ergo.) zᵐ notabile ꝑtinet ad syllm conuersiuum iuxta zᵃᵐ figurã: τ h̃ est. ꝙ ibi fit sylls ꝯuersiuus ad iterimẽdum minorẽ per ꝑmã figuraz ad interimẽdum aũt maiorẽ per 3ᵃᵐ: τ h̃ est (Quid ergo est ꝯuertere.) ¶ Sed hic forte querit̃ causa. q̃re in pᵃ destruit̃ maior per tertiam figurã: τ minor per zᵃᵐ. τ dicẽduz ꝙ hoc est: qꝛ oppositum ꝯ̃nis τ minor cõicant in subto cuius cõicatio tanq̃ termini mediꝫ facit tertiam figuraz. Oppositum aũt ꝯ̃nis τ maior cõicant in predicato: q̃lis cõicatio facit zᵃᵐ figuraz. ¶ Ulterius querit̃. quare in zᵃ nõ interimit̃ maior per tertiam figuraz τ minor per primã. ¶ Et dõz ꝙ hoc est: qꝛ minor τ oppositũ ꝑdicati faciunt dispositionẽ pᵉ figure sicut pz intuenti. ¶ Queritur etiam q̃re maior in tertia interimit̃ per ꝑmã τ minor per zᵃᵐ. ¶ Et dõm ꝙ hoc est: qꝛ oppositũ ꝯ̃nis τ minor faciunt dispõnem pᵉ figure. Oppositum aũt ꝯ̃nis τ maior in ꝑdicato cõicant: τ ideo faciunt figuram zᵃᵐ. ¶ Querer̃ forte adhuc. q̃re oppositũ in pᵃ figura sumit̃ in syllo ꝯuersiuo loco ꝓpõnis interimende. in zᵃ ṽo silr̃ loco minoris. in 3ᵃ ṽo silr̃ loco maioris. ¶ Et dõm: ꝙ h̃ est: qꝛ si aliter ordinaret̃: aut nõ fieret sylls: aut si fieret ꝓpositio conclusa ad interimẽduz ꝑmissam non cõicaret cũ illa ꝑmissa in vtroqz termino ad eũdem ordinẽ: sed ad ordinẽ ꝯuertit̃: τ ita ista ꝯclusa non esset opposita ꝓpositioni interimẽde: qd̃ nõ esset incõueniens.

Per impossibile aũt sylls ostẽditur q̃dem qñ ꝯtradictio ponitur cõclusionis: τ assumit̃ alia ꝓpositio: fit aũt in oibus figuris. Simile eni est ꝯuersioni veꝝ: differt tamen qm̃ conuertit̃ qdez facto syllo: τ sumptis vtrisqz ꝓpõnibus. Deducit̃ aũt ad impole non precõcesso opposito prius: qd̃ positum est prius: sed manifesto qm̃ veꝝ. Termini silr̃ se hñt in vtrisqz τ eadez sumptio vtrorũqz: vt si. a. inest oi. b. medium autez. c. si supponatur vel non oi vel nulli. b. inesse. c. ṽo oi quod fuit veruz necesse est. c. b. aut nulli aut non oi inesse: hoc aũt impossibile: quare falsuz qd̃ suppositum est: veꝝ ergo oppositũz. Silr̃ aũt τ in alijs figuris: quecũqz enim ꝯuersionẽ suscipiunt τ per impossibile syllogismum.

Postq̃ aũt determinauit potestatez sylli ponens oppositũz ꝯ̃nis syllogiçãdo: hic inuit de ciꝰ potestate ponẽs oppositũ ꝯ̃nis nõ syllogiçate: que qdem potestas ꝯsistit apud nãm sylli per ipole. τ ideo hic determinat de syllo per ipole: τ diuidit̃ in ꝑtes duas. in pᵃ determinat de syllo per ipole ſm se. in zᵃ cũ dicit (Differt aũt que ad impole.) in cõparatione ad syllm ostensiuum. pᵃ in duas. in pᵃ ostẽdit qd fit sylls per impole: τ zᵃ huius manifestat qũo se hẽat ad syllm ꝯuersiuum. in zᵃ cũ dicit (Ergo alie quidẽ ꝓpõnes oẽs.) determiat qũo fit hꝯ sylls. In pᵃ sic ꝑcedit. ꝑmo determinat qd fit hꝯ sylls dãdo quãdam diffinitionem dicens: ꝙ tunc fit sylls per ipole qñ supponit̃ ꝯ̃dictoria ꝯ̃nis τ assumitur alia ꝓpositio ad syllogiçãdũ: τ h̃ fit in oi figura: qꝛ silis est iste sylls ꝯuersiuo syllo: τ h̃ est (Per impole aũt.) zᵒ ꝑa huius cõparat syllm per impole ad ꝯuersiuum. τ pᵒ ſm d̃riam dicẽs: ꝙ in hoc differũt ꝙ sylls ꝯuersiuus fit presyllogiçato opposito ꝯ̃nis: τ sumit vtranqz ꝓpõnem datam a rñdente. sylls aũt per ipole fit nõ presyllato opposito hypothesis: nec sumpta vtraqz ꝓpõne data a rñdente: sz altera sumpta a rñdẽte: τ altera extrisecus manifeste vera: τ h̃ est (Ueꝝ differt.) zᵒ cõparat eos ſm cõuenientiã dicẽs: ꝙ termini silr̃ dispositi sunt in vtroqz: τ silr̃ sumit̃ in vtroqz oppositũ ꝯ̃nis: vt si syllato in pᵃ figura. oẽ. b. est. a. ꝑ. c. mediũ supponit̃ opposito ꝯ̃nis ꝯ̃rie vel ꝯ̃dictorie cũ maiore ꝓpõne que vera est: syllat̃ ꝯ̃ria minoris vel ꝯ̃dictoria per zᵃᵐ figurã: que cũ sit manifeste falsa pz hypothesim eẽ falsam: τ ita ꝓpositũ eẽ veꝝ: τ illud exẽpluz deseruit tam syllo ꝯuersiuo q̃ꝫ syllo per impole ostẽdens eoꝝ ꝯuenientiam. eodẽ aũt modo τ in alijs figuris. In quacũqz enim figura syllat̃ ꝯuersiue τ per impole demõstrat̃: τ h̃ est (Termini ṽo similiter.)

¶ Ergo alie qdem ꝓpõnes oẽs ostñduntur per impossibile in oibus figuris: vlis autem predicatiua in media τ in tertia mõstratur. in prima autem non monstratur. Supponatur eniz. a. non omni. b. aut nulli inesse: τ assumatur alia propositio vndecũqz siue omni. a. ineẽ. c. siue b. omni. d. sic enim erit prima figura. Si ergo positũz sit non oi. b. inesse. a. non fit sylls quolibet modo ꝓpõne sumpta. Si aũt. a. nulli si b. qdem. d. assumat̃: sylls quidem erit falsi: non aũt ostenditur ꝓpositũz: nam si. a. b. nulli. b. b. aũt oi. d. a. nulli. d. hoc aũt fit impossibile: falsum est igitur nulli. b. inesse. a. sed nõ si nulli falsum omni verum. Si aũt. c. a. assumatur non fit sylls: nec qñ supponitur non oi. b. inesse. a. quare manifestum: qm̃ oi inesse non ostenditur in prima figura per impossibile.

¶ Cõsequẽter determinat qũo demõstrat̃ per impole: τ ꝑcedit sic. pᵒ ponit intẽtum dicẽs: ꝙ in pᵃ figura ostẽduntur per ipole alie ꝯ̃nes ab vli affirmatiua: sz nõ ipsa. In alijs aũt figuris oẽs: τ h̃ est (Ergo oẽs alie.) zᵒ hoc declarat pᵒ in pᵃ figura. zᵒ in scḋa. 3ᵒ in tertia. pᵒ in duas. primo

ostendit

ostendit q non demostratur vlis affirmatiua in p° figura per impossibile. in 2° cu dicit (alicui aut z nulli.) ostedit quo demostrantur alie. In pma inuit talem ronez. si ostedatur vlis affirmatiua in p° figura per impossibile: oporteret aut accipe ppone alteraz sub hypothesi vel supra eam: sed quocuqz mo accipit: vel supra hypothesim: aut sub hypothesi: aut no erit sylls: aut no ad positu. ergo no ostedet vlis affirmatiua per ipole. Naz dicedo oe. b. est. a. aut supponit pro hypothesi eius: aut 3traria: aut 3tradictoria. si 3dictoria no erit sylls oino. aut enim accipit altera ppositio supra pdicatuz hypothesis: aut sub subto eius. si pmo modo: aut sumit ppositio vlis: aut pticularis affirmatiua vel negatiua: s3 nullo mo erit sylls: eo q hypothesis minor erit: sed ipsa negatiua est: z in pma figura no debet minor ee negatiua. Si aut sub subto: hoc 3tingit qtuor modis: s3 semp erit hypothesis que pticularis est maior que repugnat p° figure: z ita non erit sylls. si pro hypothesi supponit 3dictio 3nis intete: z h est (Supponit enim. a.) Si aut supponit eius 3ria: aut accipit altera ppositio sub subto hypothesis: aut supra pdicatuz ei°. si sub subto: aut accipit negatiua ppo: z tuc no erit sylls: qz minor no est negatiua in p° figura: aut affirmatiua vlis: aut pticularis: z poterit tuc ee sylls in 2° vel in 4° mo ad 3cludedu falsuz: sed no pter h ondit ppositu. quauis enim ondit hypothesis no seqtur ppositu esse vez: qz qcuis vnu 3riorum sit falsum: no opz reliquu esse vez: qz 3ria possunt ee simul falsa. Si aut accipit altera ppo supra pdicatuz hypothesis hec 3tingit qdrupl'r s3 no erit sylls: qz hypothesis que ponit ee mior est negatiua: z h est (Si aut. a. nulli.) Sic g manifestu est q quocuqz accipit altera ppositio ad hypothesim no fiet sylls ad 3stituendum vlem affirmatiua per ipole in p° figura: z hec est minor ronis. deinde ifert 3nem: z h est (Quare manifestuz.)

Alicui aute z nulli z non oi ostendet. Supponat enim. a. nulli. b. inee. b. aut sumptum sit oi aut alicui. c. ergo necesse est. a. nulli: aut non oi inesse. c. hoc aut impole. Sit eniz vez z manifestum: qm oi. c. inest. a. quare si hoc falsum necesse est. a. alicui. b. inee. Si aut ad. a. sumat altera ppositio non erit sylls: neqz qn 3riuz conclusioni supponit: vt alicui non inee. manifestum ergo qm oppositu3 supponedum. Rursum supponat. a. alicui. b. inee. sit aut sumptuz c. oi. a. necesse est ergo. c. alicui. b. inee: hoc aut impossibile: qre falsum qd suppositu3 est. Si aut sic vez est. a. nulli. b. inesse: silr aut z si priuatiua sit sumpta. a. c. Si aute ad. b. sumpta sit ppositio no erit sylls. Si ergo 3rium quidem supponat sylls qdem erit z impossibile: no tn ostendit qd est ppositum. Supponat eniz. a. oi. b. z. c. sumptum sit oi. a. ergo necesse est. c. omni. b. inesse. a. sed nodum necessariu: si non oi nulli inesse. Silr aut z si ad. b. sumat ppositio altera: nam sylls quide erit non tn iterimit hypothesis: quare oppositum sumedum. Ad ostedendum aut non oi. b. inesse. a. supponendum oi inesse: nam si. a. oi. b. z. c. oi. a. z. c. oi b. quare si hoc impossibile: falsum qd suppositu3 est. Silr aut si ad. b. sumat altera ppositio z si priuatiua sit. a. c. silr: nam z sic fit sylls. Si aut ad. b. sit priuatiua nihil ostendet. Si autez non oi sed alicui supponatur inesse non ostendetur qm non oi: sed qm nulli. Si enim. a. alicui. b. c. aut oi. a. b. inerit. c. Si ergo hoc impossibile falsuz est alicui. b. inesse. a. quare vez nulli: hoc aut ostenso cointerimit vez. Naz. a. alicui. b. qdem inerat: alicui vo non inerat. Amplius non per hypothesim accidit impole: falsa enim erit siqdem ex veris non est falsum syllogizare: nunc autem est vera. Inest enim. a. alicui. b. quare non supponedum alicui inesse sed omni. Silr autez z si alicui. b. non inest. a. ostenderimus. Si eni idem est alicui non iesse z non oi iesse eadem vtrisqz demonstratio.

Cosequeter determinat quo alie 3nes ondunt in hac figura per ipole. s. pticularis affirmatiua z vlis z pticularis negatiue: z pcedit sic. p dicit q ostendi pnt per aliqué terminu extra acceptu cuiusmodi est. c. z h est (alicui aut z nulli.) 2° hoc declarat z diuidit in tres sm q sunt tres 3nes ondende. in p° ondit quo ostendit particularis affirmatiua: z pcedit sic. p dicit q assumpta ei° 3dictione. s. nullum. b. est. a. z altera ppone accepta sub subto affirmatiue: siue vlr siue pticulariter erit sylls ad ppositu. s. si sumat vlis affirmatiua per 2m modu: si particularis per 3m: z h pz per se. silr itellige q si accipit negatiua sub hypothesi no erit sylls: tum qz vtraqz eet negatiua: tum qz minor in p° figura: z h est (Supponit. a. nulli. b.) 2° docet q no erit sylls si accipit altera ppo supra pdicatu hypothesis: cui° ca est: qz illa hypothesis no pot ee maior: qz pticularis est. neqz minor: qz negatiua: adhuc illa copossibilis est 3ni intete: z h est (Si aut ad a.) 3° infert q est supponeda 3dictio pticularis affirmatiue ad ondendu ea per impole: z h est (Manifestu g.) Consequeter ondit quo ostedit vlis negatiua per ipossibile. z pmo manifestat ostedi supponedo 3dictoriam. 2° ipsam non ondi supponedo eius 3riam. In p° sic pcedit. pmo dicit q supposita 3dictione huius. nullu. b. est a. z accepta aliq ppone supra pdicatum hypothesis siue affirmatiua siue negatiua dumo vlis: sic erit sylls ad ppositu z erit in 3° vel in 4° mo. sed si supra eaz accipitur pticularis no erit sylls: tuz qz vtraqz erit sic pticularis: tu qz maior pticularis est: z h est (Rursuz si ponat.) 2° dicit q accepta altera ppone sub subto hypothesis non erit sylls: cui° ca est: qz sic erit maior pticlaris: z h e (Si aut ad. b.) Et itellige p. b. subm hypothesis: p. a. vo eius pdicatu. Cosequeter manifestat q no ondit vlis negatiua supponedo ei° 3ria dicés: q siue accipit ppo supra pdicatu hypothesis: siue ppo affirmatiua sub subto ei° poterit ee sylls 3cludens manifeste falsuz: sed pter h no ondit ppositu: qz no seqtur: si vnu 3rioz est falsum q reliquu sit vez. z pz qd dicit: z h est (Si aut 3riuz.) Cosequeter manifestat quo ondit in hac figura p ipole pticularis negatiua. z p declarat q ipsa ondit supponedo 3dictoria. 2° q ipsa no ondit 3uenienter supponedo ei° 3ria. dic igr q ad ondedu aliqd. b. no ee. a. si suppoit 3dictoria. s. oe. b. est. a. z accipiat supra hypothesim altera ppo vlis siue affirmatiua siue negatiua: vel accipiat sub hypothesi ppo affirmatiua vlis vel pticularis erit sylls ad ppositu. z h tu per pm: tum per 2m: tum per 3m.

Si autem accipiť supra hypothesim ꝓpositio particularis vel sub hypothesi negatiua nõ erit syll's:q2 in p° figura:nec maioꝛ est particularis:nec minoꝛ negatiua:ꝛ hec est(Ad ostẽdenduz aũt.) Consequẽter dicit ꝙ per subcõtrariam eius nõ ostẽdiť ꝯuenienter ꝓpositum:ꝛ hoc est per duas rõnes.q̃ꝝ p° talis est.Oĩs syll's demõstratiuus per impoſe iterimit falsuz:ſʒ syll's in quo supponiť subcõtraria ꝑticularis negatiue iterimit veꝝ.ergo talis nõ est ꝓprie demr̃abilis per impoſe.huius rõnis pmo declarat minorẽ in lr̃a dicẽs:ꝙ si supponiť per hypothesim aliqđ.b.est.a.que est subcõtraria hui⁹.aliqđ. b.non eẽ.a.accipiť altera ꝓpositio ex qb⁹ syllať falsum ꝛ iterimeť hec hypothesis.aliqđ.b.eẽ.a.ꝛ ondiť nullũ.b.eẽ.a.que iterimiť v̾a est cũ p̈ncipali ꝯne.aliqđ.b.non est.a.simul eni stant subcõtrarie:ꝛ h̃ est(Si aũt nõ.)Scđa regula talis est:in syll'o ad ipoſe debet falsum accidere ꝓpter hypothesim falsaz:ſʒ sic nõ accidit si supponiť subcõtraria hypothesis ꝑticularis negatiue.ꝗ ex tali suppõne nõ fiet syll's ad ipoſe.hui⁹ etiã rõnis minorẽ declarat dicẽs:ꝙ hypothesis vera est cũ p̈ncipali ꝯne:q2 sunt cõpossibiles iter ſe subcõtrarie:ꝛ ideo ex ipsa non accidit falsum:ſʒ magis ex eo assũpto.opʒ enim ipsam falsaz eẽ si ex ea accidat falsum:ꝛ h̃ est(Amplius aũt nõ.)Deinde ex his ꝯcludit ꝙ opʒ supponere ꝯdictoriã eius:ꝛ hec est(Quare nõ supponẽdum.)Addit etiã ꝙ silis est modus demõstrandi particularẽ negatiuã acceptã cum signo ꝑticulari sequẽte negatione:ꝛ cũ signo vli p̈cedente negatione. Idem enim est dicere non omni inesse ꝛ alicui non inesse:ꝛ hec est(Similiter autem.)

¶ Manifestum ergo quoniam non ꝯtrarium sed oppositu3 ponendum in omnibus syllis. Sic enim necessariu3 erit anxioma probabile. na3 si de omni affirmatio vel negatio ostenso quoniam non negatio:necesse est affirmationẽ veram esse. Rursum si non ponit veram eẽ affirmationem probabile est putare negationẽ: contrarium ꝟo neutro modo contingit probare:neq3 enim necessarium si nulli falsu3 omni verum neq3 ꝓbabile: vt si alteꝝ falsum alteru3 verum. Manifestum ergo quoniam in prima figura alie q̃dem propositiones omnes ostenduntur per impossibile: vniuersalis autem affirmatiua non ostenditur.

¶ In fine concludit duo correlaria ex dictis manifesta. quoꝝ p^m est:ꝙ vl'is ostendiť per impoſe ꝛ ꝯdictoriorum ꝯnis ꝛ non per ꝯtrium.cuius cãm assignat dicẽs: ꝙ syll's per impoſe tenet per hãc maximã:de quolibet affirmatio vel negatio:que non est vera de ꝯrijs:sed de ꝯdictorijs tm̃:ꝛ hec est(Manifestũ ergo qm̃.) Nota igitur ꝙ syll's ad impoſe ad demõstranduz aliq̃d per impossibile in p^a figura semꝑ accipit alterã ꝓpõnem sub hypothesi aut supra hypothesim.ꝛ cã huius est: q2 aliter non fit dispositio p^e figure.semꝑ enim exigit ipsa vt vna ꝓpositionũ sit vt pars alterius. Nota etiã ꝙ octo sunt huiusmodi sylli.in p^a figura duo ad demõstrandũ particularem affirmatiuã.duo ad demõstrandũ vlem negatiuã. ꝛ quatuoꝛ ad particularẽ negatiuam.quoꝝ sufficientia sic põt sumi.si per pmã figurã ostẽdi debeat per impossibile:aut ergo ꝯcl'o affirmatiua:aut negatiua.si affirmatiua:aut particularis:aut vl'is.si affirmatiua vl'is:aut pe nitus non erit syll's:aut si sic nõ erit ad ꝓpositum:cuius causa expressa est in littere expositione. Si autẽ particularis affirmatiua supponẽda est eius ꝯdictoria.s. vniuersalis negatiua:ꝛ tũc reliqua ꝓpositio:aut accipiť supra hypothesim:aut sub ea.si supra eaz:aut vl'is:aut particularis:ꝛ hoc aut affirmatiua:aut negatiua : sed nullo mõ erit syll's:q2 hypothesis cũ sit negatiua non poterit eẽ minoꝛ. Si autẽ accipiť vere ꝓpositio sub hypothesi: aut vl'is:aut ꝑticularis.si vl'is affirmatiua syll's erit ad ꝓpositũ in 2° p^e.si negatiua non erit syll's: sicut pʒ:si sumať ꝑticularis sub ea:aut affirmatiua:ꝛ erit syll's ad ꝓpositu3 in 4° pme:aut negatiua ꝛ nõ erit syll's:ꝛ ita octo sunt ibi cõbinationes:sed tm̃ due vtiles ad ꝯstruendu3 particularẽ affirmatiuã per primã figurã.si aũt ꝯclusio ostẽdenda sit negatiua:aut vl'is:aut ꝑticularis. Si vl'is supponẽda est.s.ꝯdictio.s.particularis affirmatiua sub qua si accipiť alia ꝓpositio:siue vl'is : siue ꝑticularis:siue affirmatiua:siue negatiua:nullo mõ erit syll's:q2 maioꝛ est ꝑticularis.si aũt supra ea3 accipiť:aut ergo vl'is: aut particularis.si vl'is:aut affirmatiua : aut negatiua ꝛ vtroq3 mõ erit syll's ad ꝓpositu3 in 3° ꝛ in 4° modo. Si particularis:aut affirmatiua aut negatiua : sed non erit syll's:q2 ex ꝑticularibus nihil sequiť.hic sunt octo cõbinationes:sed tm̃ due vtiles. Si aũt ostẽdenda sit particularis negatiua eius ꝯdictio supponẽda erit vl'is affirmatiua supra quã si accipiť:aut accipiť vl'is:aut particularis. Si vl'is:aut affirmatiua.ꝛ tunc erit syll's in primo mõ:aut negatiua:ꝛ tunc erit 2° modo.si ꝑticularis:tunc non erit syll's sicut pʒ:q2 maioꝛ erit ꝑticularis. Si autem accipiť sub hypothesi:aut ꝑticularis aut vl'is. Si vl'is:ꝛ affirmatiua erit syll's per p^m modum . Si vniuersalis ꝛ negatiua nõ erit syll's. Si ꝑticularis ꝛ affirmatiua erit per tertium modũ syll's. Si particularis ꝛ negatiua nõ erit syll's:ꝛ sic sunt ibi octo cõbinationes:ſʒ tm̃ quatuoꝛ vtiles.sic igiť manifestum est: ꝙ supponendo ꝯdictionẽm erunt ꝯiugationes in pma figura tertia ꝛ secũda:ꝛ sic sunt cõbinationes:ꝛ sunt octo vtiles ad demõstrandum in pma figura per impossibile:due.s.ad demõstrandum ꝑticularem affirmatiuã:ꝛ due ad demõstrandum negatiuã vlem:ꝛ quatuoꝛ in ꝑticularem negatiuam.

Dubitaret forte aliq̃s ꝓ.ad quẽ ꝑtineat syll's per impoſe.ꝙ nõ ad sophistã pʒ.ꝙ nõ ad dialecticu3 videť qđ dicit in 8° top.ꝙ nihil differt quo ad demõstratorẽ syll'o vti ad ipossibile ꝛ syll'o ostẽsiuo: quo ad dialecticũ multũ differt:q2 nõ debet vti nisi ostẽsiuo:quo ad demõstratorem nõ videť:q2 ipse p̈cedit ex veris ꝛ imediate:ſʒ syll's ad impoſe ex falsis est. ¶ Sʒ ꝯtra.dialecticus obuiatoꝛ est alteri:ꝛ tunc nititť ducere socium suũ ꝯtrariu3 ad aliqđ incõueniens.hoc aũt maxime fit per syll'm ducẽtem ad ipossibile:q̃re fm ꝙ obuiatiuus est vtiť ipso. ¶ Adhuc demõstratoꝛ vtitur oĩ differẽtia demõstrationis:sed demõstratio per impoſe est vna eius differentia.quare demonstratoꝛ vtetur eo. ¶ Adhuc demõstratoꝛ aliq̃ disputat cum cauillatione qui forte negaret manifesta p̈ncipia:sed illa nõ põt demõstratoꝛ ex causis ꝛ p̈oribus ꝓbare:q̃re ꝓbabit ea ex posteriorib⁹ ꝛ ab effectu:hoc aũt erit deducẽdo ad impossibile:q̃re demõstratoꝛ vteť syll'o ad ipossibile ad min⁹ ꝓpter p̈ncipioꝝ verificationẽ. ¶ Adhuc sicut vult Aristo. oĩs ph's vtiť hoc p̈ncipio.de quolibet affirmatio vel negatio:sed demõstratio per impossibile decurrit per hoc p̈ncipium:sicut habeť in pmo posterioꝝ.ergo ph's vteť tali syll'o.ꝛ nõ solum demõstratoꝛ:sed ꝛ dialecticus:qđ ꝯcedẽdum est.Sciendu3 tn̄ ꝙ pertinet ad demõstratorem propter sua p̈ncipia ostendenda sicut dictũ est ꝛ propter effectus demõstrandos:quoꝝ cã difficilis est ad videndum

Marginalia (left): Notandum. — Notandum.
Marginalia (right): Dubium — Cap. 2. — Contra — 2° — 3° — 4°

dendum ⁊ non nota: q̄ꝛ eniꝫ ita est opꝫ ex hypothesi ad
incōueniens deducere: ꝯiter autē ⁊ minus excellenter
Ad p^m ꝯuenit vsui dialectici ad obuiandum. ❡ Ad p^m obiectū
dicendum ꝙ Ar. in 8° top. nō separat simplr talem ab
vsu dialectici: sed qn̄ per ipm nō deducit ad manifestū
incōueniens. ⁊ cū huius est sicut ibi dicit ꝙ syllzato fal-
so ad interimēdum hypothesim. s. vbi fuerit manifeste
falsum resistet obuiator annuēs illud eē veꝝ: ⁊ ita ꝯtin-
git dialecticū impediri vbi deducat ad valde manife-
ste falsum. qn̄ ergo deducit ad manifeste falsuꝫ vtit eo
Ad 2^m dialecticus. ❡ Ad 2^m dōm ꝙ demr̄atio potissima tn̄ ex
veris est: demōstratio aūt per impoſle nō est potissima: ⁊
ideo pōt ex falsis ꝓcedere: vel pōt dici ꝙ ex pte illa qua
demōstrat intētuꝫ ex veris ꝓcedit sicut pꝫ: quo ad 2^m
ꝯnes. ❡ Ulterius aūt dubitaret forte aliqs: q̄re nō dif-
finit hic actū sylli per ipossibile: sed ipm syllm: cū in pre
cedētibus nō diffiniuit syllm circularē ⁊ ꝯuersiuū: sed
actū illoꝝ. Dicēduꝫ ꝙ tam sylls circularis q̄ꝫ ꝯuersiuus
habet syllm ꝑfectū ad quē hꝫ drīaꝫ que nō est adeo ma
nifesta ex suba eoꝝ: ex q̄b^9 est circularis: ⁊ ꝯuersiuus syl
logism^9 fit ex actib^9 ipsoꝝ. q̄ꝛ ergo per diffinitiones eoꝝ
patere debēt eoꝝ drīe ad ꝑfectos syllos: ideo diffinitur
sub suis actib^9 ⁊ nō in se. Syllogismus aūt per ipossibile
nō reqrit ꝑfectū syllogismū ad quē notāda sit eius dif-
ferentia: ⁊ ideo in se diffinit: ⁊ nō diffinit eius actus.

Dubiuꝫ **Sed tunc** vlteri^9 dubitabit de eius diffone: q̄ꝛ cuꝫ
ꝯclo in syllo ostendat: ⁊ nō sylls incōpe
2° tenter dr̄: ꝙ sylls ostēdit. ❡ Adhuc cuꝫ qn̄ denotet tps
qd quidē non est de eēntia syllogismi videt male diffi-
3° nitio dari per quādo. ❡ Adhuc ꝯclusio non est anteq̄ꝫ
ꝯcludat: sed ante syllm per ipossibile nihil ꝯcludit: q̄re
ante ipm nō est ꝯclusio. q̄re nō bene dicit ꝙ accipiēda
4° est oppositio ꝯnis. ❡ Adhuc ꝓpositio ols est de alio syl-
logismo: sꝫ adhuc nō est sylls qn̄ incipit ondi per iposs-
bile: q̄re nōduꝫ est ꝓpositio: q̄re male dicit ꝙ accipiēda
5° est altera ꝓpositio. ❡ Adhuc nō sufficit vnā ꝓpōnē ac-
6° cipe: sed opꝫ eā esse notā. ❡ Adhuc opꝫ ꝙ cōicet cū hy-
pothesi in vno termioꝝ: q̄ꝛ alr ex eis nō eēt sylls: ⁊ sic di
Ad p^m minuta est eius diffinitio. ❡ Ad p^m dōm ꝙ cuꝫ dicit: ꝙ
sylls per ipossibile ostendit sensus est talis per syllm ad
impossibile fit ostēsio: ⁊ ita nō est incōueniens qd dicit.
Ad 2^m ❡ Ad 2^m ꝙ tps est ꝓpria mēsura mot^9 ⁊ actionis: ⁊ ideo
cōpetenter dr̄ ꝙ sylls per ipossibile fit qn̄ supponit ꝯdi
ctio ⁊c. vn̄ hoc qd dicit qn̄ specificatio ei^9 est qd dr̄ ostē
dit. nō ergo ponit: qn̄ tanq̄ꝫ significans aliqd de eēntia
Ad 3^m syllogismi per impoſle: sed mō p̄dicto. ❡ Ad 3^m dōm: ꝙ
ꝯclusio est actualr ꝯcludēda vel habitualr: oppositū aūt
ꝓcedit de ꝯclusione actu ꝯclusa: sed in syllo per ipossibi
le supponit ꝯdictio ꝯnis habitualr ꝯcluse ⁊ p̄ncipaliter
Ad 4^m intēte. ❡ Ad 4^m dōm ꝙ est dicere ꝓpōneꝫ que iā sum-
pta est in syllogismo vel que sūpta est in seipsa. hic autē
sumit altera ꝓpositio nō syllogismi p̄cedentis: sꝫ alte-
Ad 5^m ra ꝓpositio s̄m seipsam. ❡ Ad 5^m dōm ꝙ per hoc qd di-
cit assumit: satis itelligit ꝓpōnem assumi debere verā:
q̄ꝛ nisi manifeste vera eēt nō ꝯtingeret eā vere sumere
sine impedimēto: q̄re si assumi debet ex se sine dono re-
Ad 6^m spondētis: opꝫ ꝙ manifeste vera sit. ❡ Ad vltimū patet
r̄nsio per ideꝫ: q̄ꝛ assumptio est ꝓpositio alteri copulata
s̄m medium ad syllogiçādum. ⁊ ideo dicit assumit s̄m
ꝙ significat ꝓpōnes copulatas esse ad medium vnum.

Dubiuꝫ **Adhuc** forte dubitaret vlteri^9 aliqs que sit drīa syl
logismi per ipoſle ⁊ ꝯuersiui: cū in oīb^9 figu-
R° ris files sint. ❡ Et dōm ꝙ drīa multiplex est. p^a est: q̄ꝛ
p^a drīa sylls ꝯuersiuus fit presyllogiçato opposito hypothesis.
sylls aūt per impoſle nō presyllogiçato opposito ꝯnis. ex

quo pꝫ: ꝙ ꝯuersiuus pro hypothesi accipit oppositū cō-
clusi: ⁊ sylls per impossibile oppositū ꝯcludēdi. ❡ Alia 2^a drīa
est drīa ꝙ ꝯuersiuus fit tam supponendo ꝯriam q̄ꝫ ꝯdi-
ctoriā. sylls aūt per ipossibile fit tn̄ supponēdo ꝯdicto-
riam. ❡ Tertia est ꝙ sylls ꝯuersiuus ostēdit ꝯriam: sꝫ 3^a drīa
sylls per impossibile ostēdit ꝓpositū. ❡ Quarta est ꝙ 4^a drīa
illud idē supponit in syllogismo ꝯuersiuo: cuius opposi
tuꝫ ꝯcludit in syllo ad ipossibile ⁊ eꝯ. illud supponit in
syllo ad impossibile. cuius oppositū ꝯcludit in syllo cō-
uersiuo. ❡ Quinta est ꝙ sylls ꝯuersiuus supponit ⁊ cō- 5^a drīa
cludit veꝝ vel falsum indifferēter. sylls aūt ad impoſle
supponit ⁊ ꝯcludit solum falsum: ⁊ hoc pꝫ inspicienti.

Sed tunc querit cū iste sylls sit silis ꝯuersiuo: vt Dubiuꝫ
dr̄ in littera: q̄re nō ꝓcedit supponendo
ꝯtrariam: sed tn̄ ꝯdictoriam: cum ꝯuersiuus supponat
vtranq̄ꝫ. ❡ Et dicēdum ꝙ ꝯuersiuus supponit vtrāq̄ꝫ.
❡ Et dōm ꝙ ꝯuersiuus ostēdit ꝯriaꝫ decurrendo s̄m
hāc maximā sic. destructo ꝯn̄te destruit an̄cedens. ergo
posito an̄te ponit ⁊ ꝯn̄s. vnde aūt ꝯn̄s destruit tam per
suppositionē sui ꝯrij q̄ꝫ per suppositionem sui ꝯdictorij
neq̄ꝫ simul stāt ꝯria in veritate: neq̄ꝫ ꝯtradictoria: ideo
syllogismus ꝯuersiuus ꝓcedit supponēdo tam ꝯriaꝫ q̄ꝫ
ꝯdictoriam. demonstratio aūt per impossibile decurrit
s̄m hoc p̄ncipiuꝫ. de quolibet affirmatio vel negatio: si-
cut dr̄ in posterioribus ⁊ sicut hic dicit in textu: sed hoc
p̄ncipium non est veꝝ: nisi de affirmatione ⁊ negatione
que sibi ꝯdicunt: ⁊ ideo non sufficit supponere ꝯdicto-
riam. quāuis ergo silis sit iste syllogismus ꝯuersiuo syl
logismo in hoc ꝙ quodāmodo ꝯuersiue ꝓcedit: non tn̄
debet supponere ꝯriam ꝓpositi pro hypothesi: sicut cō-
uersiuus. ❡ Sed opponit hic: sicut dr̄ in littera sūpra
ꝯtraria ꝓpositionis vlis fit sylls ꝯcludens impossibile:
quare cū impossibile non sequat nisi ex impossibili erit
hypothesis impossibilis: sed sequit. ꝙ si vna ꝯtraria est
impossibilis: ⁊ altera necessaria est: quia in tali materia:
neq̄ꝫ possunt ꝯria simul esse vera neq̄ꝫ simul falsa: sicut
nec ꝯdictoria. q̄re videt ꝙ cum fiat syllogismus ꝯclu-
dens impossibile supponēdo ꝯtrariam: ꝙ ꝯtingit suppo
nendo ꝯriaꝫ demōstrare per impoſle: sicut ⁊ ꝯtingit syl-
logiçare ꝯuersiue supponendo ꝯtrariam. ❡ Dicēduꝫ ꝙ
cū dicit Ar. ꝯcludi impossibile cum supponit cōtraria
nō est intelligēdum ꝙ semꝑ ꝯcludit impossibile: sꝫ per
impossibile intellectū falsum notū ⁊ manifestum: ⁊ ita
non potest per illud ꝯcludi hypothesis eē impossibilis:
sed solum falsa: ⁊ ideo nō ostendit ꝓpositum veꝝ esse.
vel si dicat aliqs ꝙ silr debet cōcludi tale falsum ꝙ sit
impossibile quod non est veꝝ: tūc opꝫ dicere ꝙ semper
s̄m rem ostendit oppositū cum sumit ꝯtraria vlis: sed
forma arguendi non valet si vnum ꝯtrarioꝝ est falsuꝫ
⁊ reliquum est veꝝ: q̄ꝛ hoc p̄ncipium. de quolibet affir-
matio vel negatio s̄m ꝙ determinatur syllogismus per
impossibile nō est necīum nisi in oppositis ꝯdictorie.

Cōsequēter forte dubitabit aliquis circa syllo- Dubiuꝫ
gismum ꝯuersiuum cum p̄cessit de-
terminādo ipm s̄m modos diuersos figuraꝝ per ordi-
nem. q̄re nō sic ꝓcessit circa syllogismū ad impossibile:
sed ꝓcedit s̄m ordinem ꝯnum in figuris. ❡ Et dōm ꝙ R°
huiusmodi ratio est: q̄ꝛ sylls ꝯuersiuus respicit syllm ꝑ-
fectum. vnde s̄m ordinē syllogismoꝝ ꝑfectoꝝ prius in
modis diuersis ꝓcedit determinādo syllogismū ꝯuersi-
uuꝫ: q̄ꝛ iuxta modos ꝑfectos fit syllogismus ꝯuersiuus.
demōstratio aūt per impossibile nō recipit syllogismū
perfectum sed solum ꝯnem demōstrando: ⁊ ideo deter-
minat de ipso procedendo s̄m ordinem conclusionum:
⁊ non s̄m ordinem modorum in figuris.

Dubium **Ulterius** dubitabit. q̄re vniuersalis affirmatiua non ostendit per impossibile in p̄ᵃ figura: sed in alijs. hoc enim videt̄ falsum: cū v̄lis affirmatiua nō ↄcludat̄ in 2ᵃ figura: nec in 3ᵃ: sed solū in p̄ᵃ. Idē etiam videt̄ per hoc ꝙ syllogismus ↄuersiuus ad affirmatiuā vniuersalem ostēdendam fit in p̄ᵃ figura: ꝛ demōstratio per impossibile si͞ls est ↄuersiuo syllogismo vt dicit. ¶ Et dōm ꝙ v̄lis affirmatiua nō demonstrat̄ per impossibile in p̄ᵃ figura: q͞i supponēda est eius opposita. sic autem non oīno erit syll͞us. ¶ Ad p̄ᵐ obiectum dōm ꝙ ↄclusio demōstratiua per impossibile nō demōstratur vel syllogiçat̄. v̄lis ergo affirmatiua demōstrata per impoſe nō est syllogiçata: sed ex opposito syllogiçatur falsuȝ aliqđ mediāte quo habet̄ ꝑpositum in 2ᵃ ꝛ 3ᵃ. Si aūt ipsa v̄lis ↄcluditur syllogiçat̄ solum in p̄ᵃ figura. nam in 2ᵃ aut tertia non ↄcluderet̄. ¶ Ad 2ᵐ dōm ꝙ si demōstretur v̄lis affirmatiua per p̄mam figuraȝ. ꝛ deinde fiat ↄuersio syll͞s conuersiuus erit per aliam figuram q̄͞ per p̄mam figuram: ꝛ si͞lr est in demōstratione per impossibile ad ostēdendum vniuersalē affirmatiuam ꝙ syllogismus cōcludens falsum fit in alia figura a p̄ma. vnde similes sunt in hoc. si͞lr tn̄ vbi syllogiçat̄ tn̄ affirmatiua v̄lis fit syllogismus per p̄mā figuram.

Dubium **Cōsequenter** forte dubitat̄ de itellectu quorūdam dictoꝝ in lr̄a. p̄mo de eo qđ dicit ꝙ syll͞s ad impossibile ꝓcedit non per syllogiçato opposito hypothesis: ȝ ipo existēte manifeste vero. Si eni ↄclusio intēta est manifeste vera ꝛ eius opposita est manifeste falsa: ȝ oppositū ↄnis 2ᵉ ꝙ si qs dederit non opȝ ipm ad maius incōueniens ducere: ꝛ ita nō opȝ ibi syllogiçare aliqđ incōueniens. ¶ Adhuc dicunt aliqui ꝙ nō est intētio ↄnē p̄ncipalem eē manifeste falsam: ȝ oppositū false ↄnis: sed h̄ nō pretēdit lr̄a: imo oppositū. ¶ Solutio dici pōt ꝙ ȝ ↄclusio itēta sit manifeste vera ex natura rei: tn̄ quo ad nos pōt eē īmanifesta: ꝛ ideo sepe negari pōt: ꝛ eius oppositū ↄcedi: ꝛ tunc necesse est ducere ad tale falsum qđ sit mediuȝ: q͞z aliter nō ↄcederet hypothesis eē falsaȝ: ꝛ illud planū est ex dictis. decēt enim ꝙ syll͞s per impossibile p̄mo cōpetit demōstratori ꝓpter suoꝝ p̄ncipioꝝ ostēsionem si forte negent̄: ȝ talia p̄ncipia q̄͞tum ad naturā rei manifesta sint ꝛ vera: possunt tn̄ alicui ignoranti significatione ignota eē ꝛ ab eo negari: vel forte cauillator volens oīno resistere negabit aliq͞n p̄ncipia q̄͞uis in veritate sint nota. ¶ Deinde queret̄ forte de eo qđ dicit vbi ostēdit v̄lem negatiuam nō demōstrari per impossibile supposita ei͞ ↄria si interimit̄ hypothesis: qđ est manifeste falsum: cū ex hypothesi sequat̄ oppositā falsam eē. ¶ Et dōm ꝙ h̄ veꝝ est: sed intētio est ꝙ nō interimit̄ hypothesis ex ↄria: ita ꝙ per eius interemptionem ostendat̄ oppositum.

Dubium **Item** dubitat̄ de hoc qđ dicit ꝑticularē negatiuam nō posse per impoſe demōstrari sumpta eius subcōtraria. Hoc enī videt̄ falsum eo ꝙ sumpta ei͞ opposita ꝑticulari affirmatiua ondet̄ nullū. b. eē. a. sic. oē a. est. c. aliqđ. b. est. a. ergo aliqđ. b. est. c. ȝ hoc est falsum ergo hypothesis falsa: q̄re ei͞ oppositū veꝝ. nullū. b. est a. sed seq͞tur si nullū. b. est. a. aliqđ. a. b. nō est. a. q̄re ostēdetur per impossibile ꝑticularis negatiua supposita pro hypothesi eius subcōtraria. Dicēduȝ ꝙ Arꝫ. nō ꝓhibet quin possit sic demōstrari ꝑticularis negatiua: ȝ ꝙ non ↄuenienter: q̄re non seruant̄ in tali demōstratione cōditiones demōstrationis per impossibile: nō enī supponit falsum: ꝛ incōpossibile ꝓposito: sed veꝝ ꝛ ei cōpossibile: nec ↄcludit falsum ꝓpter hypothesim. quoꝝ tamē vtrūqȝ exigitur ad demonstrationem per impossibile.

In media autēȝ figura ꝛ postrema ꝛ hoc ostenditur. ponatur eniȝ. a. nō oī b. inesse. Sumptum sit autē omni. c. inesse. a. igitur si. b. quideȝ non omni c. autem omni. a. non omni. b. inerit. c. hoc aūt impossibile. Sit enim manifestum quoniam omni. b. inest. c. quare falsum est qđ est suppositum. veꝝ ergo omni inesse. Si autem contrarium supponatur syllogismus quidem erit ꝛ impossibile: non tamen ostendit quod positūȝ est. Si eni. a. nulli. b. a. autem omni. c. nulli. b. c. hoc aūt impossibile: quare falsuȝ est nulli inesse: sed non si hoc falsuȝ: omni veruȝ. Quando autēȝ alicui. b. inest. a. ponatur. a. nulli. b. inesse. c. autēȝ omni insit: necesse est ergo. c. nulli b. inesse. q̄re si hoc impossibile necesse est. a. alicui. b. inesse. Si autem supponat̄ alicui nō inesse eadem erunt que in prima figura.

Hic determinat q͞uo demōstrat̄ in 2ᵃ figura per impossibile: ꝛ diuidit̄ in duas. In p̄ᵒ ostēdit q͞uo demonstrant̄ ↄnes affirmatiue. in 2ᵒ cū dicit (Rursuȝ ponat̄.) q͞uo demonstrant̄ negatiue. affirmatiuaruȝ p̄mo docet demōstrare v̄lem affirmatiuaȝ per impossibile in 2ᵃ figura supponendo eius ↄdictoriam ꝛ accipiēdo vnuȝ extrinsecum sub p̄dicato hypothesis ꝛ fiet syllogismus ad impossibile in 4ᵒ s͞cdē. Uerbi grā. si debet demonstrari. oē. b. esse. a. supponit̄ aliqđ. b. nō esse. a. ꝛ assumat̄ verū sic. Oē. c. est. a. ꝛ syllogiçat̄ sic. Oē. c. est. a. aliqđ. b. nō est a. ergo. b. aliqđ nō est. c. sed hoc est falsuȝ. ergo hypothesis falsa. q̄re oppositum veruȝ. s. oē. b. est. a. ꝛ hec est (In media aūt ꝛ postrema.) Ideo manifestat ꝙ supponendo ↄriam pro hypothesi fiet syll͞s ducens ad manifeste falsum: sed non ꝓpter hoc ostendit̄ ꝓpositū: sicut ꝛ fuit in prima figura. ꝛ hoc qđ dicit facit syllm ad impossibile in 2ᵃ 2ᵉ: ꝛ h̄ est (Si aūt ↄrium.) ¶ Consequēter docet q͞uo demonstrat̄ per impossibile in 2ᵃ figura particularis affirmatiua: ꝛ procedit sic. p̄mo supponendo eius cōtradictoriam ostēdit eam sic. supponat̄ nullum. b. eē. a. ꝛ accipiat̄ extrinsecus veꝝ. omne. c. esse. a. ꝛ fiat syllogismus ad impossibile in s͞cdo s͞cdē. ꝛ patet processus: ꝛ hec est (Qn̄ autem aliter.) 2ᵒ dicit ꝙ supponendo eius contrariam non ostenditur ꝓpositum cōpetenter. ↄtingit enim idem qđ dictuȝ est in p̄ma figura in suppositione vniuersalis hypothesis. s. ꝙ non supponit falsum. Item impossibile proposito nec accidit falsuȝ ꝓpter hypothesim. ꝛ hoc patet intuenti ꝛ per predicta circa figurā primam: ꝛ hec est (Si autem ponatur.)

¶ Rursum supponat̄. a. alicui. b. inēē. c. autem nulli insit necesse est. ergo. c. alicui. b. non inēē: sed omni inerat: quare falsuȝ qđ suppositū est nulli ergo. b. inerit. a. qm̄ aūt non oī. b. inest. a. ponat̄ enim inesse. c. autem nulli. necesse est igitur. c. nulli. b. inesse: hoc aūt impossibile: quare veꝝ est non oī inesse. Manifestū ergo quoniaȝ oēs syllogismi fiunt per mediam figuram.

¶ Cōsequēter docet demōstrare per impoſe ↄnes negatiuas. ꝛ p̄ v̄leȝ per suppōnē ↄdictionis sic. supponat̄ aliqđ. b. eē. a. ꝛ sumat̄ extrīsec͞ nullū. c. eē. a. ꝛ syll͞at̄ in tertio modo

tio modo sic.nullū.c.est.a.aliqđ.b.est.a.ergo aliqđ.b.nō est.c.sed ħ est falsum ⁊c.⁊ ħ est (Rursus ponat.) Scđo docet demōstrare particularem negatiuā supponēdo ei⁹ ꝯdictoriam ⁊ assumēdo verā extrinsecus negatiue tn̄ ex quib⁹ syllogizat in pmo 2° sic.nullum.c.est.a.oē.b.est.a. ergo nullū.b.est.c.⁊ hoc est falsum ⁊c.⁊ ħ est (Qm̄ autē nō.) In fine aūt ex his ꝯcludit ꝙ ois ꝯclusio demōstratiua per impoˡe est in 2ª figura:⁊ ħ est (Manifestū ꝗ.) ¶ Dubitaret forte aliqs hic q̄re demōstrando per impossibile in 2ª figura semper accipit extrinsecus vnum sub subto hypothesis. ¶ Et dicēdum ꝙ hoc est:q2 ꝓpositiones disposite ꝺm figuram pmā cōicant in ꝑdicato:⁊ sic se debēt hēre hypothesis:⁊ verū assumptū:⁊ ideo in ꝑdicato cōicāt:⁊ iō opꝫ assumi sub ꝑdicato hypothesis.

Dubius **Alterius** dubitaret:q̄re non docet ꝯrias negatiuarum ꝯnuꝫ demōstrandaꝝ sicut affirmatiuaꝝ. ¶ Et dicēdum ꝙ hoc est:q2 eadē est rō de suppositione ꝯrꝗ ad ostēdendū negatiuas ꝯnes:que est ad ostēdedum affirmatiuas.⁊ hec satis per ꝑdicta pꝫ:⁊ ideo ħ

Rº omisit. ¶ Notādum aūt ꝙ octo pn̄t ħ fieri sylli per im

Notandum. poˡe:qđ pꝫ sic.si demōstrat ꝯclusio per īpoˡe in 2ª figura.aut ergo affirmatiua:aut negatiua ꝯclo.si affirmatiua:aut vlis:aut ꝑticularis.si vlis supponit ei⁹ ꝯdictoria que est ꝑticularis negatiua sub cui⁹ ꝑdicato opꝫ verū assumere:sicut ꝑdictuꝫ est. Sed tūc aliam ꝯtingit accipere vlem:aut ꝑticularē.si ꝑticularē:aut ergo affirmatiuaꝫ:aut negatiuaꝫ:⁊ aut fiet maior:aut minor:sed nullo mō fiet sylls:eo ꝙ ex ꝑticularibus nihil seqtur.si vlem:aut affirmatiuā:aut negatiuā.si negatiuam:siue illa fiat maior:aut minor non erit sylls:q2 ex negatiuis nihil seqt. Si affirmatiuā:aut illa fiet minor ⁊ hypothesis maior:⁊ sic nō erit sylls:q2 maior debet oē vlis in 2ª figura. Si aūt vlis affirmatiua fiat maior ⁊ hypothesis minor erit sylls in 4° mō.ergo octo sūt hic cōbinationes:sꝫ vnica vtilis est ad demōstrandū vlem affirmatiuā. Si autē debeat demōstrari ꝑticularis affirmatiua ꝯclo supponit vlis negatiua ꝯdictoria:⁊ accipiet alia vlr:vel particulariter.si vlr ⁊ negatiue sūt due cōbinationes inutiles:q2 ex negatiuis nihil. Si autē vlr ⁊ affirmatiue:aut ergo hypothesis erit maior ⁊ reliqua ꝓpō minor:⁊ erit sylls ad ꝓpositū in p° 2ᵉ:aut eꝯ:⁊ erit sylls ad ꝓpositum in 2° 2ᵉ. Si aūt illa alia accipit particularis ⁊ negatiua erūt due cōbinationes inutiles sicut ꝑus. Si ꝑticularis affirmatiua:aut ergo hypothesis erit minor:⁊ ꝑticlaris affirmatiua maior ⁊ non erit sylls:q2 maior ꝑticularis:aut eꝯ:⁊ erit sylls ad ꝓpositū in 3° 2ᵉ. Igit octo sunt cōbinationes hic:sꝫ tn̄ tres ad ꝓpositū. Si autē ꝯclo demōstranda sit negatiua:aut vlis:aut ꝑticularis.si vlis supponit ꝯdictoria.s.ꝑticularis affirmatiua:⁊ assumet alia ꝓpositio vlis:aut ꝑticularis.si ꝑticularis nullo mō erit sylls. Si vlis affirmatiua nō erit sylls:q2 ex ambabus affirmatiuis nihil seqtur in 2ª figura. Si vlis negatiua erit sylls:si ipsa sit maior ⁊ hypothesis minor:⁊ erit tertius modus:⁊ ita erūt octo hic cōbinationes:sed oēs inutiles ꝑter vnā. Si aūt debeat demōstrari ꝑticularis negatiua supponit vlis affirmatiua:⁊ assumet alia ꝓpositio vlis:aut ꝑticularis. si vlis ⁊ affirmatiua sunt due cōbinationes inutiles. Si negatiua sunt due vtiles sꝫ iuxta p^m ⁊ 2^m modum. si assumat particularis ⁊ affirmatiua sunt due inutiles.si negatiua erit vtilis maiore existente vli:⁊ non aliter.⁊ ita sunt hic octo cōbinationes:sed tn̄ tres vtiles. Sic ergo in sūma sunt.32.cōbinationes oēs inutiles ꝑter octo.quaꝝ vna demonstrat vlem affirmatiuā:⁊ tres particularem affirmatiuā.vna etiam vniuersalem negatiuā:⁊ tres particularem negatiuam.

Similiter autem ⁊ per vltimam. ponatur eni.a.alicui.b.nō inesse.c.autē oi.ergo.a.alicui.c.nō inest. Si ergo hoc ipossibile falsum alicui nō inee:quare verū oi inesse. Si vo supponat nulli inesse:erit qdem sylls.non tamen ostenditur qđ propositum est. Si enim contrarium supponatur eadē erunt que in prioribus.

Hic docet per impoˡe demonstrare in tertia figura.⁊ pmo ꝯnes affirmatiuas.2° negatiuas.⁊ affirmatiuaꝝ pmo vlem.2° ꝑticularē cū dicit (Sed ad ostēdēdū.) circa vlem sic ꝓcedit.pmo docet demōstrare eam supponendo ꝯdictoriā ⁊ assumendo aliqd supra subm ei⁹:vt si demōstrari debeat oē.b.eē.a.supponit aliqđ.b.nō eē.a.⁊ assumat oē.b.esse.c.⁊ fiet sylls in qnto tertie sic.aliqđ.b.non est.a.oē.b.est.c.ergo aliqđ.c.nō est.a.sꝫ hoc est falsum ⁊c.⁊ ħ est (Similiter aūt.) 2° dicit ꝙ si supponitur eius ꝯria erit syllogismus ad falsum ꝯcludendum:sed non ostēditur ꝓpositum:q2 non seqtur si vnū contrarioꝝ sit falsum ꝙ reliquum sit veruꝫ:sicut prius habitum est:⁊ hoc est (Si vo supponitur.)

¶ **Sed ad ostendendum alicui iesse hec sumenda hypothesis.nam si.a.nulli. b.c.autē alicui b.a.non oi.c.si ergo hoc falsum:verū est.a.alicui.b.inesse. Qm̄ autem nulli.b.iesse.a.supponatur alicui.b.inesse. Sumptum sit aūt ⁊.c.oi b.iesse:ergo necesse est.a.alicui.c.inesse:sꝫ nulli inerat:quare falsum est alicui. b.inesse.a. Si vo supponatur oi.b.inesse.a.non ostēdit propositum. Sed ad.a.b.non oi inesse:hec est sumenda hypothesis:nam si.a.oi. b. ⁊.c.oi.b.a. inest alicui.c.hoc aūt non fuit:quare falsuꝫ est oi inesse:si autem sit verū est non oi. Si autem supponat alicui inesse eadeꝫ erit que est in his que dicta sunt prius. Manifestum ergo qm̄ in omnibus per impossibile syllogismis oppositum supponendum. Palam autē ⁊ qnoniam in media figura ostenditur quodāmodo affirmatiua ⁊ vniuersalis ⁊ in postrema.**

¶ Consequēter docet ostēdere per impoˡe in tertia figura particularē affirmatiuā supponendo ꝯdictoriā ei⁹.s.nullum.b.esse.a.⁊ assumēdo vnā particularē.s.aliqđ. b. esse.c.⁊ fit sylls ad impoˡe iuxta sextum modū:⁊ ħ est. (Sed ad ostēdendum.) Et nota ꝙ assumpta pro hypothesi eius subcōtraria non accidet falsum ꝓpter hypothesim:q2 hypothesis est incōpossibilis pncipali intento:sed hoc nō dicit Ar. q2 relinqt notuꝫ ex sepe dictis. ¶ Consequēter docet ostēdere per impoˡe in tertia figura ꝯnēs veras.⁊ pmo vlem.2° ꝑticularem. Circa vleꝫ sic ꝓcedit.pmo supposita ꝯdictione ostendit eā sic.supponit aliqđ.b.esse.a.⁊ sumat veruꝫ extrinsecus.oē.b.est c.⁊.syllogizatur in tertio modo:⁊ pꝫ processus:⁊ hoc est (Qnoniaꝫ aūt vlis.) Scđo dicit ꝙ sumpta eius ꝯdictoria non ostendit ꝓpositum sicut sepe dcm̄ est:⁊ hec est (Si aūt supponit.) ¶ Cōsequēter docet ostēdere particularem negatiuā:⁊ ꝓcedit sic.pmo ostēdit eam supponendo ꝯdictoriam sic.supponit oē.b. eē.a.⁊ assumat oē.b.esse.c.⁊ ostēdat ꝓpositū in pmo tertie syllando:⁊

hec est (Si aūt non oi.) 2° dicit ꝙ si supponitur subcontraria idē esset qđ prius. s. ꝙ non demōstrabit̄ ꝓpositū ꝓpter falsitatē hypothesis: cū non opꝫ hypothesim falsam esse ꝓposito existēte vero: ⁊ h̄ est (Si aūt supponitur.) In fine aūt duo correlaria cōcludit prius habita. quoꝝ p^m est ꝙ ad demōstrandū per impossibile vtrūqꝫ ⁊ silr supplenda est ꝯdictoria hypothesis: ⁊ h̄ est (Manifestum ergo.) 2^m est ꝙ vl'is affirmatiua que non demonstratur in p^a quodāmodo in 2^a ⁊ 3^a figura demonstrat̄: ⁊ dicit quodāmodo: q: vl'is affirmatiua non ꝯcludit̄ per syllogismum secūde vel tertie figure: sed mediante syllogismo ad impossibile ibi facto peruenitur ad vniuersalem affirmatiuam: ⁊ hec est (Palam autem ⁊c.)

Dubiū

Dubitaret forte aliqs hic. quare silr assumit̄ in tertia figura veꝝ extrinsecus ⁊ supra subm hypothesis. ¶ Et dōꝫ ꝙ h̄ est: q: ꝓpōnes ꝯstituentes tertiam figurā debent ꝯuenire in subto: ⁊ ideo opꝫ idē subijci in hypothesi: ⁊ in vero extrinsecus sumpto. ¶ Alia etiā queri possent que patēt per ꝑdeterminata.

Notandum.

¶ Notādū ꝙ hic sunt duodecim sylli qđ sic pꝫ: si debet demr̄ari ꝯcl'o vl'is affirmatiua supponit̄ ꝯdictoria que est ꝑticularis negatiua: ⁊ cū illa sumet̄ veꝝ extrīsecus: aut vl'e: aut ꝑticulare. si ꝑticulare hoc ꝯtingit q̄tuor modis: sed nullo mō erit syll's. si vl'e ⁊ negatiuum duobus modis ꝯtingit: sed nō est syll's. Si vl'e ⁊ affirmatiuum erit syll's ad ꝓpositū. Si minor sit affirmatiua: ⁊ nō aliter ⁊ ita vnicus est syll's ad demōstrādūꝫ vl'ez affirmatiuā. Si vo debeat demr̄ari ꝑticularis affirmatiua suppone ꝯdictoria que est vl'is negatiua. ꝓpositio autē assumpta: vel erit vl'is: vel ꝑticularis. si vl'is ⁊ negatiua sic sūt inutiles cōbinationes. si affirmatiua erit vtilis. si minor sit affirmatiua ⁊ nō alr. Si assumat̄ ꝑticularis oīno silr erit. vñ hic sunt duo sylli. Silr aūt debet demōstrari vl'is negatiua suppone particularis affirmatiua: cuꝫ qua si sumat̄ ꝑticularis nullo mō erit syll's. Si vl'is: aut affirmatiua: aut negatiua. si affirmatiua aut maior: ⁊ sic erit q̄rt⁹ modus: aut minor ⁊ sic erit tertius: ⁊ ambo ad ꝓpositum. Si assumat̄ vl'is negatiua: ⁊ erit syll's ad ꝓpositūꝫ minore existēte affirmatiua: ⁊ ita sunt hic tres syllogismi. Si debet demōstrari ꝑticularis negatiua suppone vl'is affirmatiua: ⁊ oīb⁹ modis erit syll's ad ꝓpositū nisi duob⁹ modis. s. qñ minor est negatiua vl'is: aut ꝑticularis: sicut pꝫ īuēti: ⁊ ita sunt hic sex vtiles cōbinationes. pꝫ igit̄ ꝙ. 32. sint cōbinationes: sꝫ tm̄ duodecim vtiles. s. vna ad demōstrandūꝫ vl'em affirmatiuā: ⁊ due ad demōstrandum particularē affirmatiuam: ⁊ tres ad vl'em negatiuam: ⁊ sex ad particularem negatiuam.

Differt aūt que ad ipossibile demonstratio ab ostensiua: in eo qđ ponat ꝙ vult iterimere deducens ad ꝯcessum falsum; ostēsiua aūt icipit a ꝯcessis veris ꝓpōnibus. Sumūt ergo vtreqꝫ ꝓpōnes duas ⁊ concessa: sed hec qdem ex quibus est syllogismus: illa vo hanc qdem haꝝ. alteꝝ vo contradictionem ꝯclusionis ⁊ huic qdem non necesse est notam esse ꝯcl'onem: nec prius opinari quoniam est aut non est. Illic vo necesse est quoniam non est.

Postq̄ꝫ determinauit de demōstratione per impossibile in se. hic determinat de ea in cōparatione ad ostēsionem: ⁊ diuidit̄ in duas. In p^a cōparat syllm̄ ad impossibile ⁊ ostēsiuum ꝯm dr̄iam. In 2^a enim dicit (Differt aūt nihil.) cōparat demōstrationem per impossibile: ⁊ syllm̄ ostēsiuum ꝯm ꝯuenientiam. In p^a ponit duas dr̄ias. quaꝝ p^a sumit̄ ex parte ꝓpōnum: alia vo ex parte ꝯnum. Circa p^mā sic ꝓcedit. p^mo dat eā dicens: ꝙ syll's ad impo^le ⁊ ostēsiuus differūt in h̄ ꝙ syll's ad impo^le supponit ad interimēdū ⁊ ꝯcludit manifeste falsum. Ostēsiuus aūt ꝯstat ex duab⁹ ꝓpōnib⁹ notis veris: ⁊ h̄ est (Differt autē.) 2° ex hoc ꝯcludit ꝙ vterqꝫ illoꝝ sumit duas ꝓpōnes idubitabiles ⁊ notas: sꝫ ostensiuus sumit istas notas ex qbus fit syll's ꝯcludens ꝓpositum. syll's aūt ad impossibile sumit alterā illaꝝ que est manifeste vera ⁊ oppositum ꝯnis vere que est manifeste falsa: ⁊ hec est (Sumūt ergo.) Deinde ponit dr̄iam eoꝝ ex ꝑte ꝯnum dicens. in syllō ostēsiuo nō opꝫ opinari ꝯnem esse verā vel falsam anteq̄ꝫ syllogiçet̄. In syllō aūt ad impossibile semper opꝫ opinari ꝯnem esse falsaꝫ ⁊ anteq̄ꝫ syllogiçet̄: ⁊ hec est (Huic autem.)

¶ Differt aūt nihil affirmatiuā vel negatiuam esse ꝯcl'onem. Sed silr se habet in vtrisqꝫ: oē aūt qđ ostēsiue concludit̄ ⁊ per ipossibile monstrat̄: ⁊ quod per impo^le ostensiue per eosdē terminos. Naꝫ quando per impossibile fit syllogismus in prima figura qđ verum est in media erit: aut postrema: priuatiuā qdem in media: predicatiuam autem in postrema. Quando aūt in media fit syllogismus: qđ veꝝ est in prima erit in oibus ꝓblematibus. Quādo vo in postrema est syllogismus qđ verum est erit in prima ⁊ in media: affirmatiua qdem in prima: priuatiua autem in media.

¶ Consequēter cōparat demonstrationē per impo^le ad syllm̄ ostēsiuum ꝯm ꝯuenientiā: ⁊ ꝓcedit sic. p^mo dicit ꝙ tā affirmatiua q̄ꝫ negatiua ꝯclusio demōstrat̄ per impossibile: ⁊ syllogiçat̄ ostēsiue: q: oē qđ demonstrat̄ per impossibile syllogiçari pōt ostēsiue ⁊ eꝯ in eisdē terminis: ⁊ hec est (Differt aūt vl'is.) 2° hoc ostēdit sic. Omne demōstratiuū per impossibile in p^a figura syllogiçatur ostēsiue per scđam aut tertiam. Et oē demōstratiuū per impossibile in 2^a syllogiçat̄ ostensiue per p^mam. Et oē demōstratiuū per impossibile in figura tertia syllogiçatur ostēsiue per p^mam vel scđam. ergo oē demōstratiuū per impossibile in aliqua figura syllogiçat̄ in alia figura ostensiue: ⁊ supponit ꝙ silr fit ecōuerso. qđ pꝫ ex his. ponit aūt p^mo p̄missam huius rōnis. 2° eius ostēsioneꝫ ibi (Sic enim ostēsuꝫ.) tertio ꝯcludit ꝯnem ibi (Manifestum ergo qm̄ per eosdē.) Premissa aūt ꝯstat ex tribus ꝓpōnibus. ⁊ p^mo ponit p^mam dicens: ꝙ demōstratiuū per impossibile in p^ma syllogiçat̄ ostēsiue per 2^am ⁊ tertiam figurā: ita ꝙ affirmatiua ꝯclusio syllogiçatur ostēsiue per tertiā: negatiua vo per 2^am: ⁊ h̄ est (Nā qñ per impossibile.) 2° ponit scđam ⁊ pꝫ: ⁊ hec est (Quādo aūt in media.) 3° ponit tertiam dicens: ꝙ demōstratiuū per impossibile in figura tertia ostensiue syllogiçat̄ per primam vel scđam: ita ꝙ affirmatiua ꝯclusio per p^mā: negatiua per scđam: ⁊ hec est (Qñ vo in postrema.)

¶ Sit enim ostensum. a. nulli: aut non omni. b. per primam figuram: ergo hypothesis qdem erat alicui. b. inesse. a. c. autē sumebatur. a. qdem inesse omni. b. aut nulli: sic enīꝫ fiebat syllogismus: ⁊ per impo^le; hoc autem in media figura.

figura. Si.c.a.quidem omni.b.autē nulli inest: manifestum est quoniam nulli.b. inest.a. Similiter autem ⁊ si.a.non omni.b.ostensuꝫ sit inesse.nam hypothesis quideꝫ est omni inesse.c.assumebatur.a.quidem omni.b.ꝟo nō omni: ⁊ si priuatiua sit sumpta.a.c. similiter: ⁊ sic fit media figura.

¶ Cōsequēter illas ꝑpōnes ostēdit.⁊ p̄mo p̄mā.scd̄o secundā cū dicit(Rursum in media.)tertio tertiā cū dicit(Rursum in tertia.)Circa p̄ᵐ sic ꝑcedit.p̄ᵒ ostendit p̄mā eius partē.s.ꝙ negatiua per ipossibile demonstrata in p̄ma figura ostensiue syllogiçaᷓ per scd̄am.zᵒ ostēdit eius partē scd̄am.s.ꝙ affirmatiua per ipossibile demōstrata in p̄ma ostēsiue syllogiçaᷓ per tertiā cū dicit (Rursum sit ostensum.)In p̄ᵒ p̄mo ostēdit intentum de vl̄i negatiua.scd̄o de ꝑticulari negatiua.In p̄mis igitur manifestat ꝙ negatiua vl̄is per impoſ̄e demr̄ata in p̄ma figura ostensiue syll̄aᷓ per scd̄aꝫ.ex hypothesi eni ⁊ vero assūpto supra ipsaꝫ fit syll̄s ad ipossibile in tertio p̄me sic.Omne.a.est.c.aliqd̄.b.est.a.ergo aliqd̄.b. est.c. ergo aliqd̄.b.est.c.sed hoc falsum:quare oppositū hypothesis veꝝ.s.nullū.b.est.a.deide ex opposito false ꝯnis: ⁊ vero p̄us sumpto syll̄aᷓ ostēsiue ꝑpositū in p̄mo p̄me sic.Omne.a.est.c.ḡ nullū.b.est.a.⁊ h̄ est(Sic eni ostensuꝫ.)Et nota hic ad euidentiā lr̄e ꝙ syll̄s ad ipossibile fit ex hypothesi ⁊ vero assūpto ⁊ ꝯcludit falsuꝫ.syll̄s āt ostensiuus ad eādem ꝯnē fit ex eodeꝫ vero p̄assumpto ⁊ opposito false ꝯnis:⁊ ita tres ꝑpositiōes sunt materia hoꝝ duoꝝ sylloꝝ quas tn̄ in lr̄a ponit absq̧ ꝯne.⁊ hoc ordine p̄mo ponit hypothesim falsam.scd̄o verū assumptū.tertio oppositū false ꝯnis que seqᷓ ad illaꝫ ad demonstrandū ꝙ syll̄s ad ipoſ̄e fit ex p̄ma ⁊ secūda.syll̄s autē ostēsiuus ex secūda ⁊ tertia:⁊ illud ꝑpter teneaᷓ ad totā expositionē sequētis littere.Cōsequēter manifestat ꝙ particularis negatiua demōstrata per impossibile in p̄ma syll̄aᷓ ostensiue per secundā.supponit eniꝫ hypothesis ꝯtradictionē:⁊ accepto vero extrinsecꝰ supra eam affirmatiue fiet syll̄s ad ipossibile per p̄mū prime sic.Omne.a.est.c.oē.b.est.a.ergo oē.b.est.c.qd̄ est manifeste falsuꝫ.deinde exponēdo sic.⁊ vero assumpto ostēdetur ꝑpositum in quarto secunde sic. Omne.a.est.c. quoddam.b.non est.c.ergo quoddaꝫ.b.non est.a.si aūt verum extrinsecus supra hypothesim accipiatur negatiuū fiet syllogismus ad ipossibile in p̄mo prime:⁊ syllogismus ostensiuus in tertio prime ad eādem ꝯclusionem.⁊ h̄ est(Similiter autem ⁊ si modi.)

¶ Rursum sit ostensum alicui.b.inesse.a.ergo hypothesis quidem nulli inesse.b.autē sumebatur.c.omni inesse ⁊.a.omni vel alicui.c.sic enim erit impossibile:hoc autē in postrema figura:si.a.⁊.b.oi.c. Et manifestum est ex his qm̄ necesse est.a.alicui.b.inesse. Similiter aūt ⁊ si sumatur alicui.c.inesse.a.vel.b.

¶ Cōsequēter ostēdit ꝙ affirmatiua demr̄ata per ipoſ̄e in p̄ma ostensiue syllogiçaᷓ in tertia.s.ꝑticularis affirmatiua:qꝛ vl̄is nō demōstraᷓ in p̄ma.supponit eni cōtradictoriā:⁊ assūpto vero extra ex hypothesi affirmatiue:⁊ vl̄i erit syllo ad ipoſ̄e in secūdo prime.s.nullum.b.est.a.omne.c.est.b.ergo nullum.c.est.a.sed h̄ falsum. ex opposito aūt false ꝯnis:⁊ eodem nō syllogiçaᷓ ꝑpositum ostensiue in tertio tertie sic. Aliqd̄.c.est.a.omne c.est.b.ergo aliqd̄.b.est.a.Si autem verū acceptuꝫ sub hypothesi sit particulare ⁊ affirmatiuū erit syll̄s ad impossibile in quarto prime:⁊ ostensiuus in quarto tertie: sicut patet per se.sicut eniꝫ si tam.a.q̄ꝫ.b.insit.c.vniuersaliter sequitur per p̄mū tertie ꝙ.a.insit alicui.b. similiter ⁊ si alterum insit vniuersaliter ei ⁊ reliquum particulariter sequetur idem per tertium vel quartū eiusdem.⁊ h̄ est(Rursum sit ostensum.)

¶ Rursum in media figura ostēsuꝫ sit.a.omni b.inesse:ergo hypothesis qdeꝫ fuit non omni b.inesse.a.sumptū est aūt.a.omni.c.⁊.c.oi.b. sic enim erit impossibile:hoc autē in prima figura, si.a.omni.c.⁊.c.omni.b. Similiter aūt ⁊ si alicui ostensuꝫ sit inesse:nam hypothesis quideꝫ fuit nulli.b.inesse.a.sumptū est aūt.a. omni.c.⁊.c.alicui.b. Si aūt priuatiuus sit syllogismus:hypothesis qdem.a.alicui.b.sumptum aūt.a.nulli.c.⁊.c.oi.b.quare fit prima figura:⁊ si non vl̄is sit syll̄s. Sed.a.alicui.b. ostensum sit non inesse similiter. Nam hypothesis omni.b.inest.a.sumptum est autem.a. nulli.c.⁊.c.alicui.b.sit enim prima figura.

¶ Consequenter ostendit ꝑpositionē secundā prius positā.⁊ p̄mo oñdit eam quo ad affirmatiuas ꝯclusiones. secundo quo ad negatiuas.⁊ quo ad affirmatiuas.p̄mo ostendit intentum quo ad vniuersalem.secūdo quo ad particularem.Primo ergo ostendit ꝙ vniuersalis affirmatiua demōstrata per impossibile in secūda in quarto modo ostensiue syllogiçaᷓ in primo p̄me:⁊ intelligiᷓ idem ꝑcessus qui ⁊ in p̄dictis.⁊ h̄ est(Rursum in media.)secundo ostendit ꝙ particularis demōstrata per impossibile in tertia ostensiue syllogiçatur in prima ex hypothesi:⁊ vero assūpto si hypothesis sit minoꝛ erit syllogismus ad ipossibile in primo prime.ex opposito aūt false ꝯclusionis ⁊ eodē vero erit syllogismus ostēsiuus in tertio p̄me:⁊ hoc per se patet.⁊ h̄ est(Similiter aūt si alicui.)Consequenter ostēdit idē de ꝯclusionibus negatiuis:⁊ p̄us de vl̄i negatiua:qꝛ ex opposito eiꝰ:⁊ vero negatiuo assumpto pro maioꝛe syllogiçabitur falsuꝫ in tertia secunde.ex opposito autē ꝯclusionis:⁊ eodē vero syllogiçatur ꝑpositū in primo prime:⁊ pꝫ.⁊ h̄ est(Si autem priuatiuus.)secūdo oñdit idē de particulari negatiua:qꝛ ex hypothesi que est eiꝰ oppositū:⁊ ex vero negatiuo facto manifesto syllogiçatur falsum per primuꝫ prime.ex opposito aūt illius falsi:⁊ eodē vero syllogiçatur ostensiue propositum in quarto prime:⁊ hoc patet. ⁊ h̄ est(Et si non vniuersalis.)

¶ Rursuꝫ in tertia figura ostensuꝫ sit.a.omni inesse.b.ergo hypothesis qdem non omni.b. inest.a.sumptum est autē.c.omni.b.⁊.a.oi.c. sic eniꝫ erit impossibile:hec aūt prima figura. Similiter autem ⁊ si in aliquo sit demonstratio:nā hypothesis qdem nulli.b.inesse.a.sumptum est autem.c.alicui.b.⁊.a.oi.c. Si auteꝫ priuatiuꝰ sit syllogismus hypothesis qdē.a. alicui.b.inesse sumptum:est autē.c.qdem nulli.a.b.autem omni:hec aūt media figura. Similiter autem ⁊ si non vniuersaliter sit demō

stratio. naz hypothesis qdez erit omni. b. inest a. sumptum est aũt. c. a. qdē nulli. b. autem alicui: hec autem media figura.

℄ Cōsequēter ondit tertiā ꝓpōnē supiꝰpositā. ⁊ pmo pmā. s. ꝙ affirmatiua demr̄atiua per impoſſe in 3° figura osſiue syllaꝝ per pmā ptē. scdo scdam. s. ꝙ negatiua demōstrata per impoſſe in 3° ostēſiue syllaꝝ per scdam. In pᵃ parte pᵒ ostēdit ꝓpositū de vli affirmatiua. zᵒ de particulari affirmatiua. pᵒ igiꝛ ostēdit ꝙ vlis affirmatiua demr̄ata per ipoſſe in 3° ostēſiue syllaꝝ per pmaz. In pᵃ parte pmo ostēdit: qꝛ ex hypothesi ⁊ nō assumpto circa subm hypothesis syllaꝝ falsum in qnto tertie: ex opposito aũt ꝯnis false ⁊ eodē nō ostēſiue syllaꝝ ꝓpositū in pᵒ pme. ⁊ h̄ est (Rursum in 3°.) Deinde ostēdit idē de pticulari affirmatiua: qꝛ ex eiꝰ opposito ⁊ nō assumpto ꝯcludiꝛ falsuz in sexto tertie: ex opposito aũt illiꝰ falsi: ⁊ eodē vero ondiꝛ ꝓpositū in 3° pme. ⁊ h̄ est (Simulr ⁊ si in aliquo.) Et nota ꝙ hucusqꝫ in ponendo tres ꝓpōnes que sunt pmisse duoꝝ sylloꝝ silr posuerat pᵒ hypothesim: ⁊ zᵒ verū assumptū: ⁊ 3° oppositū ꝯnis false: de cetero aũt mutabit ordinē: qꝛ pᵒ ponet hypothesim zᵒ oppositū false ꝯnis. ⁊ 3° verū assumptū. ℄ Cōsequēter ostēdit ꝙ negatiua demr̄ata per impoſſe in pᵒ ostēſione syllaꝝ in pᵒ. ⁊ pᵒ ostēdit h̄ de vli negatiua. zᵒ de pticulari negatiua. Innuit igiꝛ ꝙ supposita ꝯdictione vlis negatiue cū vero extrinsecꝰ facto māifeste erit sylls in 4° tertie sic. Oē. b. est. c. aliqḋ. b. est. a. ḡ aliqḋ. a. est. c. s3 hoc falsum. Ex opposito aũt ꝯnis false ⁊ vere eadē ostēſiue syllaꝝ ꝓposium in pᵒ pme sic. nullū. a. est. c. oē. b. est. c. ḡ nullū. b. est. a. ⁊ h̄ est (Si aũt pūatiuꝰ.) Deinde ostēdit idē de pticulari negatiua: qꝛ ex hypothesi ⁊ non assumpto syllaꝝ falsum in 3° tertie sic. Aliqḋ. b. est. c. oē. b. est a. ḡ aliqḋ. a. est. c. qḋ est falsuz. Deinde ex opposito ꝯnis false: ⁊ eadē vera ostensiue syllaꝝ ꝓpositū in tertio tertie sic. nullum. a. est. c. aliquod. b. est. c. ergo. b. nō est. a. et hec est (Similiter autem ⁊ si non vniuersaliter.)

℄ Manifestū ergo qm̄ per eosdez terminos ⁊ per ipoſſibile ⁊ ostensiue est demōstrare vnāquāqꝫ ꝓpōnē. Similr autez erit ⁊ cū ostensiui sint sylli ⁊ ad ipoſſibile deducere. In sumptis terminis qn̄ opposita propositio conclusioni sumpta est. Naz fiunt syllogismi idē his q sunt per conuersionem: quare stati habemꝰ figuras per quas vnūquodqꝫ erit. Palā ergo qm̄ omnis ꝓpositio ostēditur per vtrosqꝫ modos per impossibile ⁊ ostensiue: ⁊ non contingit separari alterum.

℄ Et qꝛ iā osse sunt tres ꝓpōnes supius posite que sunt pmisse rōnis eiꝰ. Cōsequēter ꝯcludit rōnez suā. s. ꝙ oē demōstratū per ipoſſe ostēſiue syllaꝝ in eisdē terminis ⁊ ecōuerso. s. oē osſiue syllatū per impoſſe demr̄ari pōt si supponaꝛ ꝯdictio ꝯnis. ⁊ addit ad hōs ꝯfirmationē ꝙ hōs sylli similes sunt ꝯuersiuis. ⁊ h̄ est (Manifestū q̄ qm̄ per eosdē.) In fine aũt ex quasi ꝯne correlarie ꝯcludit ꝙ omnis ꝓpositio demonstrari pōt vtroqꝫ mō. s. ostensiue ⁊ per impossibile. ⁊ h̄ est (Palam ergo.)

Dubiuz Hic forte dubitaret aliqs: quare non pꝰs cōparauit syllm circularē ⁊ ꝯuersiuū ad ostensiuū: sicut hic facit de syllo p ipoſſe cū mī qlibet illoꝝ sit ex hypothesi: ⁊ sylls ex hypothesi oppōiꝛ osſiuo. ℄ Et dici pōt ꝙ ex diffōne ꝯuersiōis ⁊ circulationis pꝫ dr̄ia syllī ostensiui ad circularē: ⁊ ad osſiuū sicut ex pdeterminatis pꝫ: s3 ex diffinitiōe demr̄atiōis per ipoſſe supiꝰ data nō pꝫ eius dr̄ia: aut habitudo quā hꝫ ad ostēſiuū: ⁊ ideo magis cōparat ipsuz ad ostensiuū q̄ ad alios.

Sed nunc qriꝛ q̄re cōparat syllm p ipoſſe ad ostēsiuū ſm dr̄iā: nō aũt ſm ꝯueniētiam. demr̄ationē aũt per ipoſſe cōpat ad osſiuū ſm ꝯueniētiā ⁊ nō ſm dr̄iaz. ℄ Et dōz ꝙ in arte ponēda est eorū dr̄ia que multū ꝯueniūt ⁊ nō ꝯueniētia: s3 ꝯueniētia ponēda est eoꝝ que multū differunt: ⁊ h̄ dicit Ari. in fine pmi topicoꝝ. qꝛ igiꝛ sylls ad ipoſſe ⁊ sylls osſiuꝰ multū ꝯueniūt: eo ꝙ vterqꝫ syllat suā ꝯnē: nō oportuit eoꝝ ponere ꝯueniētiā: sed dr̄iam: qꝛ ēt demr̄atio per ipoſſibile multū differt ab ostēsiuo: qꝛ ostēsiuꝰ ꝯnē syllat. demr̄atio aũt per ipoſſe suā ꝯnē nō syllat: s3 fiunt ex hypothesi. iō nō oportuit eoꝝ ponere dr̄iam sed ꝯuenientiam. Dubiuz

Demū dubitabiꝛ de h̄ qḋ dicit osſiuū syllz sumere ꝓpōnes veras ⁊ idubitabiles. ꝯtingit enī vt videꝛ osſiue syllare ex veris ꝓpōnibꝰ: ⁊ si nō idubitabiles in vitate. ℄ Ad qḋ dici pōt ꝙ sylls osſiuꝰ nō ē nisi pmisse ꝯnē notificēt. alr enī nō ondūt: s3 ꝯnē nō notificāt nisi fuerint note ⁊ notiores ꝯne. qḋ ḡ dic̄ ꝯnē ondi ex veris idubitabilibꝰ h̄ est ex veris notioribꝰ ꝯne. Uel pōt meliꝰ dici ꝙ diffinit h̄ osſiuū syllz in cē eiꝰ p ⁊ potissimo: ⁊ sic cadit ī vsu demr̄atoris: sic. n. sylls p ipoſſe pncipalr spectat ad demr̄atorē: vt demr̄ ē: ita ei oppositꝰ s3 h̄ cōpat eos sic ꝯsideratos: ⁊ sic pꝫ ꝙ h̄ diffiniꝛ osſiuꝰ vt cōpetit dmr̄atori: s3 sic ꝯstat ex veris idubitabilibꝰ. Dubiuz

Cōsequēter forte q̄ret aliqs q̄re demōstratiuū per ipoſſe in vna figura nō pōt per eosdē terminos in eadē figura osſiue syllari: s3 in alia. sic pꝫ in lr̄a. ℄ Et dōz ꝙ est: qꝛ sylls osſiuꝰ silr fit ex opposito ꝯnis sylli ad ipoſſe ⁊ vna pmissaꝝ: sed sic pꝰs determinatū est ex opposito ꝯnis: ⁊ vna pmissaꝝ in aliq̄ figura nō pōt fieri eadē figura: ⁊ iō sylls p ipoſſe ⁊ osſiuꝰ ad eādē ꝯnē sunt in eisdē terminis ⁊ nō siūt in eadē figura. Si enī syllo ad ipoſſe fiat in pᵃ ostēsiuꝰ fiet ex opposito ꝯnis eius ⁊ vna pmissaꝝ. s3 ꝯclō cū minore facit tertiā figurā: cū maiore vō scdaz. silr facto syllo ad hypothesim in zᵃ ex opposito ꝯnis eiꝰ ⁊ minore fiet figura 3ᵃ. ex eodē aũt ⁊ maiore fiet figura pᵃ. silr facto syllo ad ipoſſe in 3ᵃ ex opposito ꝯnis ⁊ miore fiet pma. ex opposito aũt ꝯnis cū maiore scdā: ⁊ sic pꝫ ad dubiū. Dubiuz

Alterius forte dubitaret aliqs. vtꝝ negatiua demr̄ata p ipoſſe in pᵃ figura nō possit alr syllari osſiue q̄ ī pᵃ. ℄ Et dōz ꝙ vlis negatiua demr̄ata p ipoſſe ī pᵃ p zᵃᵐ osſiue syllaꝛ. pticularis āt negᵃᵐ cū p zᵃᵐ demr̄aꝛ p ipoſſe syllaꝛ osſiue p 3ᵃᵐ: cuiꝰ zᵒ cā est. vna ꝙ vlis nō ꝯcludiꝛ p 3ᵃᵐ: s3 pticularis. alia āt ⁊ ꝓpl gōr est inspiciēdo ad hypothesim in demr̄ando q̄cūqꝫ ꝯnē. si. n. ondaꝛ p ipoſſe vlis in pᵃ hypothesis erit pticularis: ⁊ ita vez assumptū erit maior ꝓpō: ex q̄ ⁊ oppᵒ ꝯnis fit silr zᵃ figura. Si āt ondaꝛ pticlaris negᵃ p ipoſſe hypothesis erit tā maior q̄ mior: ⁊ silr vez assumptū. ⁊ iō oppᵐ ꝯnis cū illo vere aliqū ꝯstituit zᵃᵐ aliqū 3ᵃᵐ. Dubiuz

Alterius forte q̄reꝛ ēt de pticulari affirᵃ demr̄ata p ipoſſe in pᵃ an alr q̄ in 3ᵃ possit syllari osſiue ī eisdē termis. ℄ Et dōz ꝙ nō: tū qꝛ p pᵃᵐ nō ꝯcludiꝛ affirᵃ: tū qꝛ ad ondēdū pticularē affirmatiuā hypothesis ē vlis negᵃ q̄ solū maior erit ī pᵃ: ⁊ ita vnū assūptuz erit silr ibi mior ex q̄ ⁊ ꝯne solū 3ᵃ figura ꝯstituiꝛ. ℄ Quereꝛ ēt forte q̄re pꝰs ondit itēꝝ ī ꝯnibꝰ negatiuis demr̄atis in pᵃ figura q̄ in affirmatiuis cum ex faciat in illis que demr̄anꝛ per tertiā figuraz ⁊ scdam. Et pōt dici ꝙ h̄ est: qꝛ vlis negatiua demonstratur per

impoſſe

impossibile in p°:sed nō vlis affirmatiua:vl qr vle est aut pticulare pus ondit intentu in vli negatiua:deinde in pticulari negatiua pp affinitatē eor. vltimo āt in affirmatiua pticulari. ec̄ autē pcedit in alijs figuris:qr ibi ondit̄ ēt vlis affirmatiua per ipossibile adhuc negatiue demrate p ipossibile in p° ostēsiue syllari in z°:⁊ pticularis affirmatiua in p° demōstrata per ipossibile ondit̄ in 3°.sed z° figura pcedit tertiam. ⁊ hac rōne pōt sic pcedere Ari.

Dubiu3 **Adbuc** quereret aliqs. vtr̄ per pmā tm̄ ostēsiue syllogiçant̄ ɔnes demonstrate per ipossibile in z°. ¶ Et dōz q̄ vlis demr̄ata per ipossibile in ppria tm̄ in p° syllat̄ ostēsiue in eisdē terminis. pticularis aūt pōt in p° ⁊ in 3°. ⁊ h̄ pz intuēti ꝫ pdictas duas causas. s. qr tm̄ pticularis syllat̄ per tertiā:⁊ qr oppositū pticl'aris ɔnis vlis est que pōt esse tam maior q̄ minor in z°. opp^m aūt ɔnis vlis est pticularis q̄ nō est nisi minor in z° figura.

Dubiu3 **Adbuc** forte quereret idē de ɔnib⁹ per ipossibile demr̄atis in 3°. s. vtr̄ affirmatiue tm̄ per pmā ostēsiue syllat̄:⁊ negatiue tm̄ per scdam. ¶ Et dōm q̄ affirmatiua demonstrata per impossibile in tertia solu3 in p° ostēsiue syllat̄:qd pz intuenti ꝫm modū pdeterminatū:s3 negatiua demr̄ata per ipossibile in 3° pōt ostensiue syllari tam in prima q̄ in scda:sicut pz intuenti.

Dubiu3 **Adbuc** quereret. vtr̄ idē sit demr̄are per ipossibile pus ostēsiue syllatū ⁊ ɔuersiue syllare. ⁊ videt̄ q̄ sic. eo q̄ sylls ad ipossibile accipit oppositū ɔclonis sylli ostēsiui cū vna pmissar̄ ei⁹ ad interimēdū regulā:⁊ sil'r fit in syllo ɔuersiuo. ¶ Oppositū aūt videt̄:qr sylls cōuersiu⁹ ɔtentus est ɔne vna. demr̄atio vo ad ipossibile plres h3 ɔnes. ⁊ adhuc ɔuersiu⁹ accipit pro hypothesi tu3 verū tum falsu3:s3 demr̄atio per ipossibile tm̄ falsum. ¶ Adhuc ɔuersiuus aliqñ interimit ver̄ ⁊ aliqñ falsum:sed sylls per ipossibile tm̄ falsum. Et h̄ ɔcedēdū est. differt eni ⁊ in plus ⁊ ɔuersiue syllare q̄ demōstrare per ipossibile pus ostensiue syllatū. sequit̄ eni ad ipsum ⁊ nō ɔuertit̄:sicut pz ex pdictis in opponendo. ¶ Ad oppositum aūt pz responsio. iam qr se hñt sicut superius ⁊ iferius.

In op^m

z°

Ad ar^m

IN qua aūt figura est ex oppositis ppositionibus syllogizare ⁊ in qua nō est:sic erit māifestū. Dico aūt oppositas esse ppōnes ꝫm locutionē quidem quattuor:vt omni nulli omni ⁊ nō omni ⁊ alicui nulli ⁊ alicui ⁊ non alicui inesse:ꝫ3 veritatem autem tres:nam alicui ⁊ nō alicui ꝫm locutionem opponuntur solū. Har̄ autē contrarias qde3 vniuersales vt omni nulli inesse: vt oēm disciplinā esse studiosam ⁊ qdem nullam esse studiosam. Alias vo oppositas.

Postq̄ determinauit ptātē sylli qui est ex cōpossibilib⁹:hic determinat ptātē eius qui est ex incōpossibilib⁹. ⁊ dicit̄ iste sylls ex oppositis de quo determinat in pñti parte. Et diuidit̄ pmo in parte3 pncipalē ⁊ correlariā que incipit ibi (Palā etiā.) pa pncipalis in duas. in p° determinat de syllo ex oppositis ꝫ3 se. in z° cū dicit (Manifestu3 etiā qm̄ ex falsis.) in cōparatiōe ad syllm̄ ex falsis. p° in duas. in p° determinat qūo ⁊ in qua figura fiat sylls ex oppositis ⁊ in q̄ nō. in z° cū dicit (Sunt aūt vlib⁹ qdē terminis.) qdā notabilia iuxta gnōnē huius sylli assignat. p° diuidit̄ in phemiū ⁊ tractatū. in phemio sic pcedit. p° dat intētionē dicēs se eē dicturū in qua figura syllat̄ ex ppōnib⁹ oppositis ⁊ in qua nō:⁊ h̄ est (In qua aūt.) z° aūt gra hui⁹ distīguit quot modis sint oppōnes:⁊ quot modis ppōnes opposite dicēs: q̄ ppōnes ꝫm modū enūtiandi per affirmationē ⁊ negatione3 qttuor modis opposite sunt. vno mō sic. Omni ineē:nulli ineē. z° mō oi ineē nō oi inesse. 3° mō alicui inesse nulli inesse. 4° mō alicui ineē alicui nō ineē. s3 ꝫm veritatē vltime ppōnes nō opponunt̄:s3 ꝫm modū loquēdi tm̄. alijs tribus modis vere opposite sunt ppōnes. sed in illis tm̄ due sunt oppōnes vles. s. affirmatiua ⁊ negatiua ɔrie sunt. vlis aūt ⁊ particularis ɔtradictorie. ⁊ h̄ est (Dico aūt oppositas.)

¶ Ergo in prima qde3 figura nō est ex oppositis syllogism⁹ nec affirmatiuus nec negatiu⁹. Affirmatiuus qdem qm̄ vtrasq3 op3 esse propositiones:opposite aute3 affirmatio ⁊ negatio. priuatiuus autem quonia3 opposite qde3 idem de eodem predicant ⁊ denegant. In prima aūt medium non dicitur de vtrisq3:sed de alio aliud qdem negatur. idem autem de alio predicatur:he autem non opponuntur.

¶ Cōsequēter ɔsequit̄ qd intēdit. ⁊ diuidit̄ in tres. In p° ostēdit syllm̄ ex oppositis nō fieri in p° figura. in z° qūo fiat in z° ibi z° (In media aūt figura.) In 3° qūo fiat in 3° figura. ibi 3° (In 3° aūt figura.) In p° pte sic pcedit. p° ponit ɔnē intentā dicēs: q̄ sylls ex oppositis nō fit in p° figura in affirmatiuis neq3 in negatiuis. et h̄ est (Ergo in p°.) z° ostendit eam. ⁊ pmo pmā parte3 sic:sylls affirmatiuus in p° figura fit ex ppōnibus ambabus affirmatiuis:s3 in oppositis nō sunt ambe ppōnes affirmatiue. g° ex oppositis non fit in ea sylls affirmatiuus. ⁊ h̄ est (Affirmatiuus qdē.) scdo scdam partē sic ostendit:in oppositis idem affirmat̄ ⁊ negat̄ de eodem:sed in syllo pme figure non idem affirmat̄ ⁊ negatur de eode3 sicut pz:ergo non fit negatiuus sylls ex oppositis in prima figura. ⁊ h̄ est (Priuatiuus aūt.)

¶ In media aūt figura ⁊ ex oppositis ⁊ ex contrarijs ɔtingit fieri syllm̄. Sit eni bonū in quo a. disciplina autē in quo. b. ⁊ .c. Si ergo oēm disciplinā studiosam sumpsit ⁊ nullā. a. inest omni. b. ⁊ nulli. c. q̄re. b. nulli. c. nulla ergo disciplina disciplina est. Simil'r aūt ⁊ si oēm disciplinā sumens studiosam:medicinā non studiosam sumpserit. Nā. a. b. qdē omni. c. autē nulli quare quedā disciplina nō est disciplina. Et si. a. c. qdē omni. b. aūt nulli. est aūt. b. qdē disciplina. c. aūt medicina. a. vo opinio:nullā vo disciplinā opinionē sumens sumpsit quādam disciplinā opinionē eē:differt aūt a priori in eo q̄ in terminis ɔuerti:nam prius qde3 ad. b. nunc aūt ad. c. affirmatiuā: ⁊ si sit nō vniuersalis altera ppō. Semp enim similiter medium est:qd de altero qdē affirmatiue:de altero vo dicit̄ negatiue:quare ɔtingit per opposita ɔcludi:non tamen semper nec oino. Sed cū sic se habeāt:que sunt sub medio:vt vel eadem sint vel totum ad partem:aliter aute3 impossibile:non enim erunt ppōnes vllo modo neq3 contrarie neq3 opposite.

¶ Cōsequēter ostēdit quō fit sylls ex oppositis in 2ª figura. ꝛ p̄ in vlib⁹. 2º in pticularib⁹. ꝛ in vlib⁹ p̄º iuxta 2ᵐ modū. deinde iuxta p̄ᵐ modus. ꝛ adhuc in 2º mō p̄º in ꝯrijs ꝑ se sic. Oīs disciplina est studiosa. nulla disciplina est studiosa: ergo nulla disciplina est disciplina. ꝛ hoc est (In media āt.) 2º in ꝯrijs ꝑ accñs sic. Oīs disciplia est studiosa. nulla medicia est studiosa. ergo nulla medicia est disciplina. ex hoc seqꝛ ꝑ 4ᵐ p̄º cū aliq̄ disciplina erit medicina: q̄ aliq̄ medicia nō sit medicia. ꝛ hoc est (Silr ꝛ si oēs.) ¶ Cōsequēter docet syllare ex oppositis in p̄º 2ᵉ: ꝛ hoc in ꝯrijs per accñs sic. nulla disciplia est opinio. oīs medicina est opinio. ergo nulla medicina est disciplina. ex hoc seqꝛ cū aliq̄ disciplina sit medicina q̄ aliq̄ disciplina nō sit disciplina. ꝛ hoc est (Et si. a. c. qdē.) Addit ēt differētiā hꝫ ad p̄cedentē dicēs: q̄ differt in hoc q̄ p̄or modus hꝫ maiorē affirmatiuā. ille āt vltimo dict⁹ maiorē negatiuā: ꝛ hec est (Differt āt a p̄º.) ¶ Cōsequēter docet qualr fiet iste sylls in modis pticularib⁹ 2ᵉ figure dicens. q̄ eodē mō quo ꝛ in p̄dictis: ꝛ p3 ꝑ se vñ ꝯtingit ꝑ opposita syllare in pticularibus sicut in vlibus: sꝫ nō oī mō se habētibus ꝓpōnibus: sꝫ si sic se hēant extremitates: vt eadē sint vel mior extremitas sit sub maiori extremitate. aliter aūt nō erūt opposite ꝓpōnes. ꝛ primo mō erūt per se opposite. scdo aūt mō per accidēs sicut p3 ex p̄determinatis. ꝛ hoc est (Et si sit nō vlis altera.)

¶ In tertia aūt figura affirmatiuus qdē3 sylls nullo mō erit ex oppositis ꝓpōnibus propter dictam cām ꝛ in prima figura. Negatiuus aūt erit ex vlibus terminis ꝛ non vlibus existib⁹. Sit eni3 disciplina in quo. b. ꝛ. c. medicina in quo. a. si igiꝛ sumaꝛ omnem disciplinā medicinā: ꝛ nullā medicinā disciplinā. b. āt omni. a. sumpsit. ꝛ. c. nulli. a. quare erit quedā disciplina nō disciplina. Silr aūt ꝛ si nō vlr sumpta sit a. b. ꝓpō. na3 si est q̄dā medicina disciplina: ꝛ rursus nulla medicina disciplina: accidit disciplinam quandam non esse disciplinam.

¶ Cōsequēter ostēdit quō fit sylls ex oppositis in 3ª figura. ꝛ p̄cedit sic. p̄º dicit q̄ nō est in ea sylls affirmatiuus ex oppositis eadē de cā qua nō fiebat in p̄ª: q̄ in oppositis non est vtraq3 ꝓpō affirmatiua. ꝛ hoc est (In 3ª vo.) 2º manifestat quō fit sylls negatiu⁹. ꝛ p̄º in mō vlī sic. Nulla medicina est disciplina. oīs medicia est disciplina. ergo aliq̄ disciplia nō ē disciplia. ꝛ hoc est (Negatiu⁹ āt.) 2º i mō pticlari. s. i 3º ꝛ 4º idest dās itelligere de mō hoc. ꝛ ergo sic. nulla medicia ē disciplia: ꝛ aliq̄ medicia ē disciplina. ergo aliq̄ disciplia ñ ē disciplia. ꝛ hoc ē (Silr āt ꝛ si nō.)

¶ Sunt aūt vlibus qdē terminis sumptis ꝯrie ꝓpōnes. si aūt pticularis sit altera ꝓpositio opposite. Op3 āt scire: qm̄ ꝯtigit opposita sumere vt diximus: qm̄ oēm disciplinā3 studiosa3 esse: ꝛ rursus nullā aut aliquā esse studiosam: qd̄ nō solet latere. Est aūt ꝛ per alias interrogationes syllare alterū: aut quēadmodū dcm̄ est in topicis sumere. Qm̄ aūt affirmationu3 oppositiones sunt tres spēs: sexies accidit opposita sumere aut omni aut nulli: aut omni ꝛ nō omni: aut alicui ꝛ nulli: ꝛ hoc ꝯuerti in terminis vt. a. omni. b. ꝛ nulli. c. aut omni. c. ꝛ nulli b. aut huic qdē omni: illi xo nō oī: ꝛ rursus hoc ꝯuerti per terminos: silr aūt ꝛ in tertia figura. Quare manifestū est quotiēs ꝛ in qb⁹ figuris ꝯtingit per oppositas ꝓpōnes fieri syllm̄.

¶ Cōsequēter determinat q̄dā notabilia iuxta q̄ōne3 p̄dictā obseruāda ꝛ sunt tria. p̄ᵐ tale. in tota q̄ōne sylli ex oppositis fiunt vles sylli ex ꝯrijs. particulares autē ex ꝯdictorijs. ꝛ hoc est (Sunt aūt vlibus qdē terminis.) Scdo dicit ꝫ quot modos oppōnū fiat sylls ex oppositis q̄ ꝫm duos. s. ꝫm ꝯrietatē ꝛ ꝫm ꝯdictionē ita q̄ cōcesso vno oppositoꝝ ex qb⁹ syllogiçari d3 accipiaꝛ reliquū per syllm̄. Et ēt per ꝓpōnes p̄ter nec̄ias eo mō quo determinatū est in topicis. ꝛ hoc est (Op3 autem scire.) Tertio notabile ad multiplicationē ꝛ sufficiētiā syllorū ex oppositis ptinet: ꝛ est q̄ trib⁹ modis sint ꝓpōnes opposite. s. oī nulli. oī nō oī. alicui nulli. ꝛ sex modis ꝯsequēter cōbinare ꝓpōnes ad ꝯstituēdū syllm̄ ex oppositis. ꝛ hoc tā i p̄ª q̄3 i 3ª figura: q̄ cū opposite ꝓpōnes sint affirmatiue ꝛ negatiue: aut affirmatio erit maior ꝛ negatio minor: aut ecōuerso. ꝛ ita quōcunq3 sint opposite ꝓpōnes due sunt cōbinatiōes. ꝛ hoc est (Qm̄ āt affirmationū.) ꝯsequēter epilogat. ꝛ hoc est (Quare māifestū.)

¶ Manifestū etiā qm̄ ex falsis qdem est veru3 syllogizare quēadmodū dictū est prius: ex oppositis aūt nō est. Semꝑ enim sylls ꝯtrarius est rei: vt si est bonum non esse bonū: vl' si est animal non esse animal: eo q̄ ex ꝯdictione est sylls ꝛ subiecti termini: aut idem sunt: aut hic qdem totum: ille autem pars.

¶ Cōsequēter comparat syllm̄ ex oppositis ad syllm̄ ex falsis: ꝛ q̄ ꝯueniūt multū: eo q̄ vterq3 falsu3 sumit: ꝛ tamē dat eoꝝ drīā. In syllis ex falsis ꝯtigit veꝝ ex falsis syllare: sꝫ in syllo ex oppositis nō ꝯtigit veꝝ syllare ex assumptis. ergo differūt. Hui⁹ rōnis p̄mo ponit maiorē. ꝛ hec est (Manifestū ēt.) 2º minorē: ꝛ hoc est (Ex oppositis āt.) 3º declarat miorē sic. In syllo ex oppositis sꝑ se hꝫ ꝯclo ꝯrie ipsi rei. ibi eni silr remoueꝛ vna extremitas ab alia: sed extremitates ita se hñt q̄ sunt idem: aut minor extremitas ꝯtenta sub maiori ꝛ vtroq3 mō erit ꝓpō negatiua falsa. ꝛ hec est (Semper enim sylls.)

¶ Palā ēt in ꝑalogismis qm̄ ꝯtingit hypothesēos fieri ꝯdictionē: vt si est impar nō esse impar: na3 ex oppositis ꝓpōnib⁹ ꝯrijs rei fit syllogism⁹. Si ergo sumpserit hꝫ erit hypotheseos ꝯdictio. Op3 aūt ꝯsiderare qm̄ sic qde3 nō est ꝯria cōcludere ex syllo vno vt vna sit ꝯclusio. Qm̄ qdē non est bonū: bonū aūt aliud qd tale nisi stati3 hꝫ ꝓpositio sumaꝛ: vt omne animal esse albū ꝛ vt nō albū: hominem autē animal: ꝫ assumere op3 ꝛ ꝯtradictionē: vt qm̄ omnis disciplina opinio ꝛ nō opinio. Deinde sumere qm̄ medicina disciplina qdem est: nulla aūt opinio quēadmodū elenchi fiunt: aut ex duobus syllis. Quare esse qdem contraria ꝫm veritatem que sumpta sunt non est alio modo q̄3 hec quemadmodum dictum est prius.

¶ Seqꝛ ꝑs correlaria toti⁹ capli: ꝛ p̄cedit sic. p̄º correlariū ꝯcludit. 2º icidēter qdē adiūgit correlariu3 tale: q̄ de syllo

de syllo ex oppositis determinatū est in quo accipiunt opposita: ꝛ posset videri aliqd nō esse manifesti⁹ icōueniēs ꝯcessiōe oppositoꝝ: ꝛ ita posset videri ꝙ nō cēt vl teri⁹ ex eis ꝯcludēdū. ꝯcludit māifestū eē ꝙ in syllo ex oppositis nihil ꝓhibet fieri syllꝫ hypothesis. q. d. cū ibi supponāt opposita nihil ꝓhibet iterimere illā suppōnē. qñcūqꝫ eni ꝯcludit manifesti⁹ icōueniēs hypothesi per ips̄ est iterimere hypothesiꝫ: sꝫ negō eiusdē a se est manifesti⁹ icōueniēs ꝙ̄ acceptio oppositoꝝ: ꝛ ita i syllo ex oppositis ex icōuēiēti māifestiori ꝯtigit hypothesiꝫ interimere. ꝛ h̄ est (Palaꝫ ēt.) Et nota ꝙ in h̄ correlario signat vtilitatē hui⁹ sylli. s. cū ꝯcessa sint opposita siue iplicite siue explicite ex illis ꝯtigit ꝯcludere remotionē eiusdē a se: qd̄ est māifestissimū icōueniēs: ꝛ exinde iterimere hypothesiꝫ. Et nota ꝙ h̄ vocat syllꝫ ex oppositis palogismū: qꝛ in eo accipiunt opposita sic̄ ꝯtingit aliqñ in sophisticis. Sꝫ meli⁹ dici pōt ꝙ iste syllꝰ maxime pertinet ad demr̄atorē cū disputat cuꝫ cauillatore. Unde sit iste syllꝰ p° in disciplinis ꝛ ex ꝓprijs: sꝫ syllꝰ qui est ex ꝓprijs ꝯcludens falsum ꝛ ex falso: vel falsis dr̄ paralogismus discipline: q̄re syllꝰ ex oppositis cū sit hꝰ paralogism⁹ discipline est: ꝛ iō vocat eū palogismū.

¶ Opꝫ aūt ꝯsiderare qm̄ sic qdē nō est ꝯria cōcludere ex syllo vno vt vna sit ꝯclo. Qm̄ qdē nō est bonū: bonū aut aliud qd tale. nisi statiꝫ hꝰ ꝓpositio sumat. vt oē aial esse albū ꝛ vt nō albū: hoiem aūt aial: sed assumere opꝫ ꝛ ꝯdictionē: vt qm̄ ois disciplina opinio ꝛ nō opio Deinde sumere qm̄ medicia disciplina qdem est: nulla aūt opinio quēadmodū elenchi fiūt: aut ex duobus syllogismis: quare esse qdē ꝯria s̄m veritatem que sumpta sunt non est alio modo ꝙ̄ hec quēadmodum dictū est prius.

¶ Coñter qꝛ dixerat ꝙ est accipe opposita ex qb⁹ ē sylla re ꝑ syllm̄: determiat quot modis opposita pñt sumi ꝑ syllm̄: ꝛ ꝓcedit sic. p° dic̄ ꝙ ꝑ syllm̄ vnū nō ꝯtigit accipe opposita nisi ita ꝙ vnū oppositoꝝ sit alteri copulatū in maiori extrēitate sic. Oē aial est albū ꝛ nō albū: ois hō est aial. g̊ ois hō est alb⁹ ꝛ nō alb⁹. ꝛ h̄ est (Opꝫ āt ꝯsiderare.) Scd̄o dic̄ ꝙ si non accipiunt opposita per syllm̄ vnū: aut opꝫ sumere illa: ita ꝙ vnū supponat ꝛ falsum syllcēt: vt si supposito ꝙ ois disciplia sit opio syllaret ꝑ p^m tertie ꝙ aliq̄ disciplina nō sit opio sic. nulla medicina est opinio. ois medicia est disciplina. g̊ aliq̄ disciplina nō est opinio. aut opꝫ ea sumere per diuersos syllos: ita ꝙ vnū oppositoꝝ syllcēt ꝑ syllm̄ vnū ꝛ aliud ꝑ aliū: sicut fiunt redargutiōes. ꝛ h̄ est (Sed assumere opꝫ ꝛ ꝯdictionē.) in fine āt ꝯcludit ꝙ pluribꝰ modis nō ꝯtingit opposita ꝑ syllm̄ sumi. ꝛ h̄ est (Quare eē qdē ꝯria.)

Dubiū **Dubitatur** p° de syllo ex oppositis an sit syllꝰ. et videt ꝙ nō: qꝛ syllꝰ ē ex oppositis: sꝫ opposita nō est siꝉ ponere. aīa eni nō ꝯsentit opposita simul nec ponit ea.

2° ¶ Adhuc syllꝰ est ex trib⁹ termis: sꝫ hic sūt tm̄ duo.

R° ¶ Sꝫ dicet ꝙ hic sūt tm̄ duo s̄ꝫ subaꝫ: ꝛ tres s̄ꝫ rōnē.

Contra ¶ Sꝫ ꝯ: eadē rōne q̄ vn⁹ termin⁹ ē duo: qꝛ bis subijcit: ꝛ reliqu⁹ erit duo: qꝛ bis p̄dicat. ꝛ ita vel erūt h̄ tm̄ duo termini s̄ꝫ rōnē ꝛ s̄ꝫ subam. vel q̄tuor sūt termini s̄ꝫ rōnē: ꝛ ita adhuc nō erit syllꝰ.

3° ¶ Adhuc si ex duob⁹ terminis fieret syllꝰ: qꝛ vn⁹ illoꝝ multiplicat⁹ est s̄m rōnē: tūc ex vnico termino sic multiplicato fieret syllꝰ sic. nullus hō est hō: ois hō est hō. g̊ nullus hō est hō: sꝫ h̄ nō est verū.

Ad p^m ¶ Ad p^m dici pōt ꝙ ad h̄ ꝙ sit syllꝰ nō opꝫ ꝙ termini ꝑ se supponant ab aīa s̄ꝫ cōsensuꝫ: sꝫ ꝙ disponant s̄ꝫ figurā ꝛ modū: ꝛ h̄ intēdit distinctio qñ dr̄ ꝙ syllꝰ est ex oppositis. vel pōt dici ꝙ p̄misse ponunt ab aīa: sꝫ h̄ ꝯtigit 2^r. aut absolute ꝯsiderādo eos: aut in cōpatiōe ad aliqd 3^m eliciēduꝫ ex eis. p°^o nō ponunt opposita i syllo ex hypothesi. Sꝫ ponit oīa opposita siꝉ ꝑꝑ māifesti⁹ incōueniēs ꝯclūdū: ꝛ h̄ dico de oīno oppositis. opposita āt aīa siꝉ opinat: sꝫ h̄ est tm̄ qñ decepta est ꝛ nō ꝑcipit eē opposita.

¶ Ad 2^m rūdet sic dictū est: ꝛ ad obm̄ R̄n̄^{do} ꝙ sicut pūctus ꝯtinuās duas lineas est vniēs duo diuersa: manēs tñ vn⁹ s̄m subaꝫ ꝛ rōnē ꝛ nō multiplicat⁹. sic termin⁹ medi⁹ q̄ nō igredit ꝯnē est vn⁹ nō multiplicat⁹: neqꝫ s̄ꝫ subaꝫ: neqꝫ s̄ꝫ rōnē vniēs extrema diuersa. ille āt termin⁹ q̄ est loco extrēitatū mltiplicat s̄ꝫ rōnē: lꝫ nō s̄ꝫ subaꝫ: ꝛ ita nō seq̄t ꝙ sint q̄tuor nisi s̄ꝫ rōnē. Ad 2^m

¶ Ad vltimū dōꝫ ꝙ ex vno termio ñ fit syllꝰ: q̄uis fiat ex duob⁹: eo ꝙ i syllo opꝫ ꝯnē eē alterā ab vtraqꝫ p̄missaꝝ: qꝛ oꝫ aliud accidere: eo ꝙ h̄ sūt: sꝫ h̄ ñ ꝯtigit si tm̄ vn⁹ suāt termin⁹ sic̄ ēt i duob⁹. Ad 3^m

Ulterius forte q̄ret de cuius ꝯsideratiōe sit: ꝛ ad quē ꝑtineat sic̄ instrꝫ. ꝛ videt ꝙ ad nullū: ꝛ ita erit inutilis. nō eni videt ꝑtinere ad dialecticū cū ꝑ ipꝫ nō fiat fides. neqꝫ ad demr̄atorē cū per ipꝫ nō fiat scia. neqꝫ ad sophistā cū ꝯcludat ex necītate. Dubiū

¶ Et dōꝫ ꝙ aliqd ꝑtinet ad vsuꝫ alicui⁹ 2^r. s. aut directe aut indirecte. p° āt mō nō ꝑtiet ad aliquē syllꝰ ex oppositis sic̄ oñsuꝫ est. scd̄o āt mō facit dialectic⁹ aut cū ob^{re} disputat cū ꝓteruo hꝫ ex datis reducere rūdētē ad manifestū icōuēiēs: vt ꝑ h̄ redeat rūdēs ad statū debitū disputādi. h̄ āt maxie pōt si opposita iplicite ꝯtigat dari: ꝛ tūc vtet dialectic⁹ syllo ex oppositis ad ꝯcludēdū negōnē eiusdē a se: qd̄ est icōueniēs māifestissimū. Siꝉr aūt ꝑtinet ad demr̄atorē. cū eni disputat cū cauillatore ꝯtigit ipꝫ cauillatorē ignorātē dare iplicite opposita vl̄ dare oppositū veri: ꝛ tūc opꝫ syllare illō veꝝ: ꝛ deinde ex illis syllare incōueniēs māifestissimū vt ꝑus: vt ita remoueat ignorātiā cauillatoris. sic g̊ ꝑtinet tā ad dialecticū ꝙ̄ ad demr̄atorē nō directe: qꝛ faciat ꝑ se fideꝫ vel sciaꝫ. sic̄ ꝑus dictū est. h̄ tñ sciēdū ꝙ maxie: ꝛ p° ꝑtinet ad demr̄atorē: ꝛ sic hic de ipso tradit cognitio: ꝛ iō signauit Ari. i tex. in correlario ꝟlus finē capl̄i sic̄ ꝑꝫ in expōne lr̄e.

¶ Coñter querit de dictis in lr̄a. ꝛ p° q̄re cū alijs oppōnib⁹ ꝯnumerauit in lr̄a oppōnē ꝑuatiuā ꝛ relatiuā. Sꝫ h̄ ꝑꝫ. s. de cōplexis: ꝛ de oppōne foꝛali cōplexoꝝ que est penes affirmatonē ꝛ negōnē: sꝫ oppō ꝑuatiuoꝝ ꝛ relatiuoꝝ est in cōplexis: ꝛ si fuerit trāslata ad oōnes: vt h̄ soꝛ. videns soꝛ. cec⁹ est nō erit ita opposita formaꝉr: sꝫ māꝉr tm̄: qꝛ s̄m terminos.

¶ Deide q̄rit q̄uo veꝝ sit ꝙ dicit tres oppōnes eē s̄ꝫ veritatē cū nō sint nisi due. s. ꝯrietas ꝛ ꝯdictio.

¶ Et dōꝫ ꝙ est ꝯsiderare oppōnē 2^r. s. in se nō ꝯhēdo ad māꝫ vt ad ꝓpōnes oppositas: ꝛ sic est tm̄ duplex oppō. s. ꝯrietas ꝛ ꝯdictio. ꝛ ꝯhēdo ad mām̄: ꝛ sic sunt tres oppōnes qꝛ tripꝉr sunt ꝓpōnes opposite vno° ꝯrie. ꝛ duob⁹ modis ꝯdictorie.

Ulterius forte dubitabit aliqs de h̄ ꝙ dicit non fieri syllm̄ negatiuū ex oppositis in p^a figura. ꝛ videt ꝙ sic: cū syllꝰ p° ꝛ p̄ncipaꝉr sit in p^a figura in quā reducūt syllꝰ aliaꝝ figuraꝝ cū fiat syllꝰ ex oppositis in p^a ꝛ in 3^a videt fieri in p^a. Dubiū

2° ¶ Adhuc facto syllogismo ex oppositis in p^a p^e ꝯuersa maiore erit in p° p^e ꝛ erūt opposite p̄misse: qꝛ sic dictū nullū risibile est hō ꝛ nullus hō est risibilis. g̊ nullus hō est hō: erūt p̄misse incōpossibiles ꝛ opposite. Si āt dicat cuꝫ Ari. ꝙ in tali syllo non affirmat idē de eodē in p̄missis: ꝙ tm̄ opꝫ ad oppositū cōtrarijs oppositis ꝯtrarie s̄m accidens non

affirmaẽ idẽ de eodẽ. vt si dicã: oĩs disciplina est opinio nulla medicina est opinio: q2 nõ subycit idẽ vtriqȝ. Et tñ Ari. docet ex sic oppositis syllãre: q̃re videẽ q̄ possit syllari ex oppositis in p° figura. ❡ Et dõȝ q̄ oppõ põt accipi cõiter vt cõpꝛehẽdat icõpossibilitatẽ ꝛ repugnã tiã: ꝛ sic accipiẽdo nõ põt ex oppositis syllãri in p° figu ra. sic nõ loqẽ Ari. de oppositis hui⁹. vel põt accipi pro prie: vel sic opponunẽ nisi idẽ subycit ꝛ pdicaẽ in affir matiua ꝛ negatiua: sȝ hoc ꝯtingit dupl̃r. vno mõ vt idẽ vtrobiqȝ subyciaẽ s̃m rem ꝛ vocẽ: idẽ vtrobiqȝ pdiceẽ s̃m rem ꝛ vocẽ: ꝛ sic sunt opposite per se. alio mõ vt idẽ s̃m rem ꝛ vocẽ subyciaẽ vtrobiqȝ: ꝛ idẽ s̃m rem diuer sum s̃m rõnẽ pdiceẽ sicut inferi⁹ ꝛ superi⁹ se hñt ꝛ eꝯ: ꝛ sic sunt opposita per accñs: ꝛ sic erit sylls ex oppositis

Ad pm in p° figura. ❡ Dõȝ igiẽ ad pm: q̄ lȝ sylls p fiat in p° figu ra ꝛ ꝯñter in alys nihil ꝓhibet syllm ex oppositis fieri

Ad 2m in alys figuris ꝛ nõ in p°. ❡ Ad 2m pȝ rñsio per pdicta. sil̃r ad 3m pȝ: q2 ꝯrie: aut opposite s̃m accñs nõ faciunt dispõnẽ pme figure sicut scde vl̃ tertie: vt pȝ ex pdictis ꝛ iõ ex oppositis nõ syllaẽ in p°: sȝ tñ ex repugnantib⁹.

Dubiuȝ **Cõsequenter** queriẽ de dispõne sylli ex pmis sis: q2 cũ ideȝ subyciaẽ vtrobiqȝ

2° erit sylls in tertia figura. ❡ Adhuc cũ pdiceẽ vtrobiqȝ erit sylls in 2°: ꝛ ita oĩs sylls ex oppositis indifferenter spectat ad secũdã ꝛ tertiã figurã: qð est inconueniẽs vt videẽ. ❡ Queriẽ ḡ quõ cognoscit sic gñal̃r qñ fit iste syl logismus in 2° ꝛ qñ in 3° ꝛ q̃l̃r. ❡ Et dõȝ q̄ ꝯsiderãdo pmissas ante ꝯnis ꝓtractionẽ est mã sylli scde figure vel tertie indifferẽter. sȝ ꝑ voluntate ꝓtractãtis est vt ꝯcludaẽ in p° vel in 3°. ꝯclusio aũt iã pȝ vbi fit sylls: q2 si ꝯcludaẽ subm de subto fit sylls in 2° figura. si pdica tuȝ de pdicato figure tertie erit sylls eo q̄ sil̃r ꝯcludiẽ extremitas de extremitate ꝛ mediũ nõ igrediẽ ꝯnem. ❡ Cõsequẽter forte quereẽ de tertia notabilitate quã ponit de multiplicatiõe sylli ex oppositis. dicit enim q̄ sex sunt cõbinationes ex oppositis in 2° figura ꝛ sex in 3°: qð videẽ falsum: q2 nõ fit sylls in prima maiore exi stẽte ꝑticulari nec in tertia minore exñte negatiua. Et dõm q̄ sex sunt vtrobiqȝ cõbinatiões: sed nõ tot sylli. sunt eñi q̃dã cõbinationes vtiles quedã inutiles. Sed tũc q̃riẽ nũerus ꝛ sufficiẽtia vtiliũ. ꝛ dõm q̄ oĩ ineẽ ꝛ nulli inesse faciunt duas. aut eñi est maior affirmatiua ꝛ minor negatiua. ꝛ ita est secũdus modus secũde figu re: aut ecõuerso ꝛ est pmus modus eiusdẽ. ❡ Adhuc oĩ inesse nõ oĩ inesse faciũt duas. aut eñi est maior vl̃is ꝛ minor ꝑticularis: ꝛ tũc est q̃rt⁹ scde: aut econuerso. ꝛ est inutilis in p° figura. ❡ Adhuc nulli inesse ꝛ alicui ineẽ faciunt duas: quaꝝ illa facit 3m scde que hȝ maiorẽ vleȝ ꝛ minorẽ ꝑticularẽ. illa aũt que ecõuerso inutilis est: ꝛ ita in p° figura sunt q̃tuor syllogismi ex oppositis. in 3° aũt figura sunt sex cõbinationes: sed tñ tres vtiles: scȝ que hñt minorẽ affirmatiuã: sicut pȝ intuẽti. ꝛ ita in vniuerso nõ sunt nisi septẽ sylli ex oppositis. ❡ Dein de q̃riẽ de cõparatiõe sylli ex oppositis ad syllm ex fal sis. videẽ eñi ꝯtineri sub eo: ꝛ ita deberet vt videẽ supe rius determinari de syllo ex falsis. ❡ Et dõȝ q̄ accipiẽ do syllm ex falsis ꝓut põt in ꝯnẽ verã ꝛ falsam cõiter cõpꝛehẽdit sub eo syllm ex oppositis: sȝ sic nõ determi nabaẽ superi⁹ sylls ex falsis. ꝛ iõ ibi nõ determinabaẽ sylls ex oppositis. accipiẽdo ãt syllm ex falsis vt tñ cõ cludit veꝝ sic nõ cõpꝛehẽdit syllm ex oppositis sicẽ hic dicit. Sed sic accipiebaẽ sylls superi⁹ ex falsis. ❡ Dei de q̃riẽ de h̃ q̄ diẽ opposita posse ꝯcludi ꝑ vnũ syllm. h̃ eñi videẽ falsuȝ. si eñi copulenẽ opposita in pdicato vni⁹ ꝓpõnis illa ꝓpõ erit plures: q2 hȝ plura pdicata ex qb⁹ nõ fit vnũ: vt cũ dr̃. aĩal est albũ ꝛ nõ albũ. sȝ ex ta lib⁹ ꝓpõnib⁹ nõ syllaẽ: q̃re nõ syllaẽ opposita ꝑ syllm vnũ sic ipse dicit. ❡ Et dõȝ q̄ nõ oĩs pluralitas ipedit syllm. accepta aũt ꝓpõne q̃ ples sit ꝑ copulationẽ fieri põt sylls: nõ tñ vere vn⁹: sȝ talis syllo in duos resolubi lis est eo mõ q̃ ꝓpõ accepta in tres ꝓpões: sic eo mõ q̃ ꝓpositio est vna ꝛ syllogismus erit vnus.

In pꝛĩcipio aũt petere ꝛ accipere est q̃dem vt in genere est sumere in eo q̄ est non demonstrare ꝓpositum.

Postq̃ Ari. determinauit modos sylloꝝ ex hypo thesi: siue ꝓtãrẽ sylli. hic itẽdit de q̃buidã obliq̃tatib⁹ siue errorib⁹ circa pdicta icidẽtibus ꝛ sunt tres. quoꝝ pm⁹ est petitio ei⁹ qð est in pn°: q icidit circa syllm circularẽ. ali⁹ est falsuȝ nõ ꝑꝑ hypothesiȝ accide re q icidit iuxta syllȝ ꝑ ipoĩe. terti⁹ est fallĩa cõpõnis q icidit iuxta syllm ex oppositis. De his trib⁹ ḡ in ꝑte ista determinat. p de p. 2° de 2° cũ dicit (Nõ ꝑꝑ h̃ ãt.) 3° de 3° cũ dicit (Accidit ãt.) p° in duas. in p° determinat q̃d sit petere qð est in pn° ꝛ quot modis ꝛ quõ fiat. in 2° cũ dicit (Est aũt in pn°.) determinat quõ hic determinaẽ petitio ei⁹ qð est in pn°. p° in duas. in p° determinat q̃d sit ꝛ quot modis. in 2° cũ diẽ (Si ḡ aliqs.) quõ fiat. p° in duas. in p° õndit q̃d sit. i 2° cũ diẽ (Hoc ãt accidit.) quot modis fit. in p° igrit diffõnẽ petitiõis ꝛ ꝓcedit sic. p° suppõit gen⁹ ei⁹ dicẽs: q̄ petere qð ẽ in pn° vt in gñe dicaẽ est nõ demr̃are ꝓpositum. ꝛ h̃ est (In pn° aũt.)

❡ **Hoc aũt accidit multipl̃r. nã ꝛ si oĩno nõ syl logizẽt ꝛ si per ignotiora aut sil̃r ignota: ꝛ si ꝑ posteriora qð prius est. Demõstratio enim ex priorib⁹ ꝛ notiorib⁹ est: hoꝝ ḡ nullũ est petere qð ex pꝛĩcipio est. Sȝ q2 hec q̃deȝ ꝑ se nata sũt cognosci: illa ꝯo ꝑ alia. nã pꝛĩcipia q̃dẽ per se q̃ ãt sũt sub pꝛĩcipijs ꝑ alia: qñ qð nõ ꝑ se notũ est ꝑ se aliqs conaẽ õndere: tũc petit qð ex prin cipio. h̃ ãt est q̃dẽ sic facere vt stati ꝓbet qð ꝓ positũ est. Cõtingit ãt ꝛ trãsferẽtes in alia que nata sunt ꝑ illud õndi: ꝑ hec demr̃are qð ex pꝛĩ cipio vt si. a. õndatur ꝑ. b. ꝛ. b. ꝑ. c. c. ãt natũ sit õndi ꝑ. a. accidit eñi idẽ. a. monstrare eos ꝑ se qui sic syllogizãt qð faciũt q paralellas arbitranẽ scribere. latẽt eñi idẽ seipsos talia sumẽtes que nõ valeãt demr̃are cuȝ nõ sint paralelle. Quare sic accidit syllãntib⁹ singulũ eẽ dicere si est sin gulũ. sic ãt õndens erit ꝑ se notũ: qð est ipoĩe.**

❡ Inuestigat differentiam cõpletã diffinitionis ꝛ diui ditur. quare primo diuidit genus acceptuȝ per tres dif ferentias quaꝝ nulla est ad ꝓpositũ dicẽs: q̄ nõ demõ strare ꝓpositũ tripl̃r est. vno modo si omnino nõ syllo gizaẽ. alio mõ si syllogiceẽ per ignotiora aut per eque ignota. tertio mõ si prius syllogizetur per posteriora. si nullo istoꝝ modoꝝ petiẽ qð est in pn°. ꝛ h̃ est (Hoc ãt accidit multipl̃r.) 2° ponit diuisionẽ aliaȝ a qua sumiẽ differentia complens diffinitionem ꝛ concludit diffini tionem sic. q̃dam nata sunt per se cognosci vt principia prima. quedam autem per alia vt cõclusiones per prin cipia. qñ igiẽ nõ per se natũ cognosci vel aliquis per se ostendere petiẽ qð est in pꝛĩcipio. petere ergo id qð est in pn° est nõ demr̃are ꝓpositũ eo q̄ nõ per se notũ per se conaẽ aliqs ostendere. ꝛ hec est diffinitio ei⁹. ꝛ h̃ est

(Sed

(Sȝ qꝛ hec gdē.) Cōsequēter determinat quot sint in generali dans duos modos ei⁹. quoꝝ pm⁹ est. qñ idē no mine ⁊ re ad sui ꝓbationē accipit᷑: qḋ nō est natū p se: ⁊ pȝ per se. ⁊ iō nō exēplificat. ⁊ h̄ est (Hoc āt ē.) scḋs est qñ aliqḋ ōndi dȝ: ⁊ fit digressio ad aliqḋ aliud qḋ est na tū ōndi per ip̄m ⁊ assumit᷑ tūc aliqḋ qḋ natū est ostēdi per ꝓpositū ad ostendendū ꝓpositū. ⁊ ꝓcedit sic. p̄mo ponit istū modū. ⁊ h̄ est (Cōtingit aūt.) 2° explanat eū per exēplū. ⁊ p̄mo ponit exēplū transcendens tale. c. na tum sit ostendi per. a. ⁊ demrē᷑. a. per. b. ⁊. b. p. c. sic eni ostēdit᷑. a. per. c. c. natū est ostēdi per. a. q̄re. a. per seip̄m ostēdit᷑: qꝛ cū. c. ostēdat᷑ per. a. ⁊. a. per. c. a. ostēdit᷑ per. a. ⁊ sit petitio ei⁹ qḋ est in p̄n° si. a. nō sit per se natū ostē di. ⁊ h̄ est (Ubi si. a. ōndat᷑.) p̄° ponit exēplū sp̄ale ma thematicū dicens: cū lineas nō ꝯcurrere sit ꝓpter h̄ ꝙ sunt eque distantes: ⁊ nō eꝯ. ꝯstat ꝙ lineas nō ꝯcurrere natū est ostendi per hoc ꝙ eque distant ⁊ nō ecōuerso. quare si econuerso ostendātur linee eque distantes esse per hoc ꝙ non cōcurrunt petit᷑ qḋ est in p̄ncipio. osten det᷑ enim idem sic circulariter per seipsuȝ qḋ nō est na tū per se cognosci: ⁊ ita sic demonstrantes non demon strant. ⁊ h̄ est (Qḋ faciunt qui paralellas.)

¶ Si ergo aliquis in manifesto existēte qm̄. a. inest. c. silr̄ aūt qm̄ ⁊. b. petit. a. inee. b. nondū manifestū si qḋ est in principio petat: sed qm̄ non demōstrauit manifestum. Non enim est principiuȝ demōstrationis qḋ similr̄ est incer tum. si aūt. b. ad. c. sic se hȝ vt idem sit: aut si vi delicet palā qm̄ conuertuntur: aut inest alterū alteri qḋ in pricipio est petit: nā ⁊ qm̄. a. inest b. per illa monstrabit si conuertant᷑: nunc autē hoc ꝓhibet sed non modus. si autēȝ facit hoc qḋ dcm̄ ē vtiqȝ faciet ⁊ ꝯuertet᷑ p tres terminos.

¶ Cōsequēter ostēdit qūo facit petitio eius qḋ est in p̄n cipio in sp̄alib⁹ modis ⁊ figuris. ⁊ diuidit᷑ in duas. in p̄° ōndit qūo fiat in modis affirmatiuis. in 2° cū dic (Qñ aūt negatiue.) qūo fiat in modis negatiuis. p̄° in duas. In p̄° ōndit qūo fiat in p̄° figura. in 2° cuȝ dicit (Si g̊ est ex p̄n°.) ostendit ꝙ silr̄ fit in alijs figuris. p̄ª in duas in p̄ª ostendit qūo fit petitio in maiori ꝓpōne. in 2° di cit (Similr̄ aūt ⁊ si. b.) qūo in minori. In p̄ª sic ꝓcedit. p̄mo dicit ꝙ si hec ꝯclō. oē. c. ē. a. sit dubia. ⁊ hec maior. oē. b. est. a. silr̄. ⁊ sillat᷑ sic. oē. b. est. a. oē. c. est. b. g̊ oē. c. est a. nōdū manifestū est an petat᷑ qḋ est in p̄n°. Sed mani festū est ꝙ nō demr̄at᷑ ꝓpositū: qꝛ ꝓpō eque incerta ꝯni nō est p̄n^m demr̄atiōis. ⁊ h̄ est (Si g̊ aliqs.) 2° ꝙ si ter mini mioris ꝯuertant᷑ ⁊ maior sit eque dubia ꝯclō erit petitio ei⁹ qḋ est in p̄n°. ⁊ h̄ est (Si autē. b. ad. c.) 3° dat rōnē hui⁹. ⁊ est qꝛ maior pōt ostēdi per ꝯnē ⁊ ꝯuersam minoris eqlr̄ sit ꝯclō per p̄missas: ⁊ ita sequet᷑ idē ōndi per seip̄m qḋ nō est per se notū. pȝ igit᷑ ꝙ ꝯuertibilitas terminoꝝ minoris ꝓhibet petitionē eius qḋ est in p̄n° sed nō p̄dictus modus sumēdi maiorē eque dubiā ꝯnē ⁊ terminos minoris conuertibiles: qꝛ si sic fiat petetur qḋ est in principio ⁊ erit conuertere ostensionē in eisdē terminis. ⁊ h̄ est (Nam ⁊ quoniam. a.)

¶ Similr̄ aūt ⁊ si. b. sumpserit inesse. c. cū silr̄ sit incertum. ⁊ si. a. ipsi. c. nondū qḋ ex princi pio sed non demonstrat. Si aūt idē sit. a. ⁊. b. aut in eo qḋ conuertunt᷑: aut in eo qḋ sequit᷑ ei qḋ est. b. qḋ est ex principio petit ꝓpter eādeȝ

causam. Nam valet qḋ ex principio dictū est nobis qñ p se mōstrat᷑ qḋ nō ē manifestū p se.

¶ Cōsequēter docet qūo fit petitio eius qḋ est in p̄n° in mioꝛe dicēs: ꝙ si hec mioꝛ. oē. c. ē. b. sit eque dubia huic ꝯni. oē. c. est. a. ⁊ sumat᷑ ad ei⁹ ꝓbationē nōdū erit peti tio: sȝ manifestū est ꝙ nō demr̄at᷑. si āt minor sit dubia ⁊ termini maioris ꝯuertant᷑ erit petitio: qꝛ ex ꝯne ⁊ cō uersa maioris syllogiçabit᷑ mior: ⁊ ita idē ōndet seip̄m cū non sit natū ostendi. ⁊ h̄ est (Similiter autē ⁊ si. b.)

¶ Si ergo est in principio petere p se monstra re qḋ nō per se manifestū. Hoc aūt est nō ostē dere qm̄ similr̄ dubia sunt qḋ monstratur ⁊ p qḋ monstrat᷑: vel in eo ꝙ eadem eidem vel in eo ꝙ eisdē idē inesse sumitur. In media qdē figura ⁊ tertia vtroqȝ mō ꝯtinget ꝙ est ex prin cipio petere: in predicatiuo aūt syllogismo ⁊ in tertia ⁊ in prima figura.

¶ Cōsequenter ōndit ꝙ petitio ei⁹ qḋ est in p̄n° silr̄ pōt fieri in 2ª ⁊ 3ª figura sic. petitio est qñ nō per se notū p se ostēdit᷑: qñ vna ꝓpōnū est eque dubia ꝯni: ⁊ termini alteri⁹ ꝯuertunt᷑: sȝ sic se hn̄t ꝓpōnes ꝯtingit tā in 2ª q̄ȝ in 3ª figura. g̊ petitio fit tā in p̄ª q̄ȝ in 3ª. hui⁹ rōnis p̄mo ponit maiorē. ⁊ h̄ est (Si g̊ ex p̄n°.) 2° ꝯcludit ꝯnē. ⁊ h̄ est (In media āt figura.) 3° remouet dubitatiōeȝ: qꝛ nō manifestauit in p̄n° qūo fit petitio in affirmatiuis mo dis p̄me figure. ⁊ ꝯñter ꝓbat eadē fieri in alijs figuris: ne pp̄ h̄ putet aliqs ip̄m velle affirmatiuuȝ fieri syll̄m in p̄ª figura cū petitiōe: remouet h̄ dicēs: ꝙ petitio ei⁹ qḋ est in p̄n° fit in syll̄o affirmatiuo in p̄ª figura ⁊ 3ª ⁊ nō in 2ª. ⁊ h̄ est (In p̄dicatiuo āt syll̄o.) ¶ Ad intelle ctū maioris nōndū ꝙ p h̄ qḋ dic (Ul̄ī eo ꝙ eadē ⁊c̄.) itelligit terminos alteri⁹ ꝓpōnis ꝯuerti. p h̄ eni qḋ dic (eadē siue iee eidē.) itelligit termios maiores ꝯuerti biles eē. In p̄ª eni figura sumit᷑ tā maior extremitas q̄ȝ mediū iesse miori extrēti que si sint eadē termini maio ris ꝯuertunt᷑. maior eni fit ex medio ⁊ maiore extrēte. p h̄ aūt ꝙ dicit (Idē siue inee eisdē.) itelligit terminos minoris ꝯuerti. in p̄ª eni figura sumit᷑ maior inesse me dio ⁊ postremo que si sint eadē termini mioris ꝯuertū tur. fit eni mior ꝓpō ex medio ⁊ postremo. qḋ ēt nō di ctū est in p̄ª figura cōe est ad 2^am ⁊ ad 3^am si sumat᷑ ince cōiter ad modū q̊ p̄dicatū iest subto ⁊ q̊ subm iest p̄di cato sic pȝ ītuēti. vn̄ nihil aliud itelligi dȝ p illū s̄mo nē q̄ȝ ꝙ termini maioris ꝯuertunt᷑ vel termini mioris.

¶ Qñ aūt negatiue qñ eadē ab eodē: ⁊ non silr̄ vtreqȝ ꝓpōnes: silr̄ aūt ⁊ in media: eo ꝙ nō cō uertunt᷑ termini s̄m negatiuos syll̄os.

¶ Cōsequēter ōndit qūo petit᷑ qḋ est in p̄n° in modis ne gatiuis breuiter expediēs se. ⁊ p̄ dicit ꝙ in modis nega tiuis petit᷑ qḋ est in p̄n° qñ eadē remouent᷑ ab eodē: ⁊ p h̄ coitellige ꝯuersaȝ hui⁹. s. petitionē fieri qñ idē remo uet᷑ ab eisdē: ⁊ hic itelligit petitionē q̄ fit in petēdo ne gatiuā: cū termini affirmatiue ꝓpōnis ꝯuertant᷑. p h̄ g̊ ꝙ dicit eadē remoueri ab eodē itelligit᷑ petitio q̄ fit in mō negatiuo vbi maior est affirmatiua ⁊ termini eius dē ꝯuertibiles: sic̄ i 2° ⁊ 4°. 2° p h̄ āt ꝙ coitelligit᷑. s. idē remoueri ab eisdē itelligit᷑ petitio q̄ fit i mō negatiuo vbi mior est affir^{ma} ⁊ termini ei⁹ ꝯuertibiles sic̄ in p̄° p̄^e ⁊ in p̄° 2^e: qꝛ eadē remoueri ab eodē ꝯtingit in p̄° figura vbi a^{ior} est affir^{ma} si termini maioris ꝯuertant᷑. subi eni remouet᷑ tā me^m q̄ȝ maior extrēitas a miori extremita te: que si ꝯuertant᷑ ꝯuertunt᷑ termini maioris. Ideȝ au

tem remotieri ab eisdẽ ꝯtingit: vbi maior est negatiua:
si termini maioris ꝯuertant. ibi enĩ remouet̃ pͥmũ ,tã3
a medio ꝙ̃ a minori extremitate: q̃ si ꝯuertant̃ termi/
ni minoris ꝯuertunt̃. ꝛ h̃ est (Quã aũt negatiue.) Cõse/
quenter dicit ꝙ non similr̃ petit̃ vtrãuis ꝓpõ in syllõ
negatiuo. ꝓpõ enĩ negatiua põt ibi peti si termini affir
matiue ꝯuertant̃: ꝛ est euidens petitio: s3 nõ silr̃: nec ita
euidẽter petit̃ affirmatiua: q̃ termini negatiue nõ cõ/
uertunt̃ sicut termini affirmatiue. hñt enĩ oppõnẽ ter/
mini negatiue ꝓpõnis. ꝛ hec est (Et nõ silr̃ vtreq̃.) 3°
q̃si remouet dubitationẽ. q̃ enĩ predixit petitionẽ fieri
in syllõ affirmatiuo solũ in pͥma figura ꝛ tertia ꝛ statĩ3
subiũxit quõ fit petitio in mõ negatiuo ne putet̃ ꝙ pe/
titio in mõ negatiuo tñ fiat in eisde3 terminis: dicit ꝙ
simõ silr̃ fit petitio in mõ negatiuo in media figura sicͭ
in alys. ꝛ h̃ est (Silr̃ aũt ꝛ in media.) Et nota ꝙ littera
subsequẽs eo ꝙ nõ ꝯuertit̃ inter: contrahenda est cum
precedente. s. non sunt vtreq̃ propositiones.

¶ Est autem in principio petere in demonstrationibus que ſm veritate3 sic se hñt. In dialecticis autem que ſm opinionem.

¶ Deinde in fine manifestat quõ hic demonstrauit de
petitiõe: ꝛ quõ alias dicẽs: ꝙ petitio ſ3 veritatẽ que sic
se h3 vt nũc dictũ est ꝯtingit in demõstrans petitio ãt
ſm opinionẽ de qua determinat̃ in 8° topicoꝝ ꝯtingit
in dialecticis. ꝛ h̃ est (Est autem.)

Dubiũ3 **Hic forte** dubitaret aliq̃s ad q̃d hic determinat̃
de petitione: cũ alias determinet de ea:
sicut in topicis ꝛ elenchis. Et dõm ꝙ diuersimode de
terminat̃ in his locis. In elẽchis enĩ determĩat̃ petitio
eius qõ est in pͥnᵒ sicut pͥnᵐ illius doctrine. hic aũt ꝛ in
topicis tanꝗ̃ vitiũ: ꝛ ꝙ cauẽdũ est: s3 differunt. Hic. n.
determinat̃ de petitione ſm veritatẽ que cadit in de/
mõstratiuis. In topicis aũt ſm opinionẽ: q̃ sic accidit
in dialecticis. ꝛ sic p3 ꝙ nunꝗ̃ supfluit ei⁹ determĩatio.

Dubiũ3 z° **Sed tunc** queritur que sit dñia petitionis que est
ſm v̄itatẽ ꝛ que est ſ3 opinionẽ. ¶ Ad/
hoc cũ petitio que est ſm veritatẽ sit in demr̃atiuis: sicͭ
petitio ſm opinionẽ in dialecticis determinat̃: videtur
ꝙ petitio ſm veritatẽ determinari debeat in posterio/
3° ribus. ¶ Adhuc cũ in topicis determinet̃ de petitione
ſm opinionẽ: ꝛ hic de petitiõe ſm veritatẽ: q̃rit̃ vbi de
termĩnet̃ de petitiõe ſm cõitatẽ ad vtrãq3: q̃ sicut de/
terminat̃ in h̃ libro syllõs in cõi: sic videt̃ ꝙ debeat de/
Ad pͥᵐ terminari petitio in cõi. ¶ Ad pͥᵐ p3 rñsio per predicta
de circulari syllõ: q̃ petitio ſm veritatẽ est qñ non per
se notũ per se ostendit̃. petitio autẽ ſm opinionẽ qñ as
sumit̃ ꝓpõ in genere siue aliq̃d qõ ꝓbari d3 ſ3 opinio/
nem eius cũ quo disputat̃: ꝗ̃uis nõ ita sit ſm veritatẽ.
Ad zᵐ ¶ Ad zᵐ dõm ꝙ circularis syllõs est modus decipiens
pͥmo ptinẽs ad demõstratorẽ: ꝛ in hac sciã determinari
hñt modi arguẽdi ptinẽtes ad demõstratorẽ ꝛ ad diale
cticũ: ꝛ iõ in hac sciã h3 determinari syllõs circularis: s3
petitio ſ3 veritatẽ cadit in syllõ circulari: ꝛ iõ in h̃ libᵒ
determinat̃ de petitiõe ſm veritatẽ: ꝛ nõ in posteriori/
bus. ¶ Ad obm igit̃ p3 rñsio: q̃ l3 petitio ſm opinionẽ
in dialecticis determinet̃: nõ tñ d3 petitio ſm veritatẽ
Ad 3ᵐ in posterioribus determinari: sed in hoc libro. ¶ Ad 3ᵐ
dõm ꝙ cũ cognitio tradat̃ hic ꝛ in topicis de duplici pe
titione que imediate diuidit ipsam: non op3 de ipsa in
cõi determinari: q̃ ipsa nihil est nisi in suis differẽtys:
nisi ſm intentionẽ: ꝛ nõ est sile de syllõ ꝛ de petitiõe: q̃
syllõs est res alia formalr̃ ꝯstituta ꝛ diuisa deĩde ꝑ suas
dñias: s3 petitio ei⁹ qõ est in pͥnᵒ idiuiduũ qõdã est iuxta

dñias illas repertas. Igit̃ ex his manifestu3 est quõ hic
determinat̃ de petitiõe: ꝛ quõ nõ. Sed dicũt aliqui ꝙ
hic determinat̃ de petitiõe in cõi ſm ꝙ cõiter se h3 ad
petitionẽ ſm opinionẽ: ꝛ ſ3 veritatẽ: qõ nõ videt̃ tñ ꝑꝑ
h̃ qõ dicit in vltimo verbo dixisse in analecticis de peti
tiõe ſm v̄itatẽ: ꝛ ꝯstat ꝙ nõ alibi ꝙ̃ hic tñ: q̃ si hic de/
terminaret̃ petitio in cõi ꝛ in topicis ſm opinionẽ op3
adhuc ꝛ in posterioribꝰ determinare de petitiõe ſm ve
ritatẽ: s3 h̃ nõ facit: q̃re videt̃ ꝙ sit meli⁹ dicere pͥᵒ mõ.

Alterius forte queret̃ de his que dicit in lr̃a. ꝛ pͥᵒ de h̃ qõ dicit ꝙ in petitiõe nõ demr̃at̃ Dubiũ3
ꝓpositũ: qõ videt̃ falsum: cũ ex necẽitate ꝯcludat̃ in pe/
titiõe. ¶ Et dõ3 ꝙ nõ semꝑ demr̃at̃ ꝓpositũ qñ ex ne/
cessitate seq̃t̃ ꝯclõ. sed op3 ꝙ fiat ostẽsio ꝯnis ꝛ notifica/
tio: ꝛ adhuc exigit̃ vt pͥmisse sint nate ostẽdere ꝯnẽ ꝛ no/
tificare. h̃ aũt deficit qñ fit petitio. Hec rñsio supponit
ꝙ accipiat̃ demõstratio cõiter pro ostensione notificã/
te. põt aũt dici ꝙ h̃ accipitur demonstratio proprie: qõ
patet per diuisionem que subsequitur. ꝛ manifestu3 est
ꝙ contra illã peccat petitio eius qõ est in principio.

Consequenter dubitat̃ de eo qõ dicit nõ de/ mõstrari ꝓpositũ eo ꝙ id qõ Dubiũ3
pͥus est per posteriora ostẽdit̃. h̃ enĩ videt̃ falsu3: cũ cõ/
tingat demõstrare cãm per effectũ. ¶ Et dõ3 ꝙ ꝯtigit
demr̃are simplr̃ vl̃ alicui. cã aũt nõ demõstrat̃ simplr̃
per effectũ. ꝛ sic itẽdit h̃ de demr̃atiõe vera ꝛ notabili:
que est ex pͥoribus simplr̃. alicui aũt demõstrari põt cã
per effectũ sicut illi cui notior est effectus ꝙ̃ causa.

Adhuc dubitat̃ ꝯñter ꝙ nõ fit petitio qñ per igno ta arguit̃ ad eque ignota. ostẽdit̃ ei⁹ oppᵐ vt Dubiũ3
videt̃ in 8° topicoꝝ ꝛ ex his dictis: qñ enĩ idẽ ostẽdit se Cap. z°.
qõ nõ est notũ per se tũc fit petitio: s3 tunc ostẽdit̃ per
eque ignotũ. ¶ Et dõm ꝙ ipse itendit hic de petitione
ſm veritatẽ. ꝛ h̃ ita per se eque intelligat̃ ſmo eius. qñ
enĩ nõ ꝑ se notũ ꝑ se ostẽdit̃ per eque notũ: nõ tñ dici/
tur petitio pͥncipy ſm veritatẽ: ꝓpter hoc ꝙ eque igno
tũ videt̃ magis ignotũ ostẽdit̃ petitio ei⁹ ſ3 opinionẽ
est illud ignotũ per se loquẽdo. itẽdit igit̃ ꝙ petitio ſ3
veritatẽ nõ est ꝑ se ex h̃ ꝙ ꝑ eque ignotũ ostẽdit̃ sicͭ p3.
sed nõ excludit̃ quin sic fuerit petitio ſm opinionem.

Consequenter forte dubitat̃ de h̃ pͥnᵒ eẽ nota per se. h̃ enĩ videt̃ falsu3: tũ q̃ Dubiũ3
ipsa cognoscim⁹ inquãtũ terminos cognoscim⁹: ꝛ ita co
gnoscunt̃ per alia simpliciora: tũ q̃ iductio est syllõs im
mediate ꝓpõnis sicͭ dicet̃ iferi⁹: ꝛ ita pͥnᵐ ostẽdit̃ ꝑ aliũ.
¶ Adhuc si pͥnᵐ ostẽdit seip3 erit seipso pͥus ꝛ posteri⁹: ꝛ z°
noti⁹ ꝛ ignoti⁹: q̃ ostẽdẽs est pͥus ꝛ notiᵒ ostẽso ſm ꝙ hõ.
¶ Et dõm ꝙ pͥnᵒ ſm se cognita sunt: q̃ ꝑ suã3 cã3 mãlẽ Ad pͥᵐ
cognita. s. per terminos. dicit enĩ Arĩ. in 5° metaᶜᵉ. ꝙ tot 5° me.t.
modis dicit̃ ꝑ se quot modis dicit̃ ꝛ cã. vñ l3 cogñscant̃ com. z5.
pͥnᵒ terminis cognitis: nõ tñ ostẽdunt̃ per alia: s3 per se: ꝛ
sic p3 solõ pͥmi. ¶ Ad zᵐ dõm: ꝙ iductio est ꝛ pͥnᵒ: s3 h̃ Ad zᵐ
nõ est alia ab iductiõe in sensu per quã signatiões ter/
minoꝝ note fiũt. vñ cognitio terminoꝝ pͥnᵒᵉ per termi
nos ꝛ ꝑ iductionẽ nõ est alia ꝛ alia. ꝛ iõ l3 adhuc cogno/
scant̃ iductiõe ꝑ se nota sunt ꝛ nõ per aliud. vl̃ põt dici
ꝙ pͥnᵒ de se nota sunt nõ egentia exteriori discursu: ꝛ iõ
lumine disposito ſ3 itellectũ nõ d3 ea ostẽdere: q̃ per se
sunt nota ei. alteri ãt ignota idigẽt ostẽsiõe alia ꝛ nõ de/
mõstratiõe: s3 iductiõe. pͥnᵒ g̃ ꝗ̃tũ de se sunt in cõpara/
tiõe ad bene dispositos ꝑ se nota sũt nõ egẽtia iductio/
ne. apud aũt male dispositos ſm itellectũ egẽt iductio/
ne. ¶ Ad 3ᵐ dõm ꝙ idẽ eẽ seipso pͥus ꝛ posteri⁹ noti⁹ ꝛ Ad 3ᵐ
ignoti⁹ sub diuersis rõnib⁹ nõ est icõueniẽs: ꝛ sic pͥnᵒ in
suis ptib⁹ mãlibus ꝯsiderata: ꝛ nõ seipsis in eẽ cõpleto
signatis

significatis:q2 per sua pn^a mālia cognoscunt̄.vel pōt di ci ꝙ pn^a cognoscunt̄ per se:nō q2 ipsa ostēdāt sese ꝛ ꝓben tur p se:s3 q2 in se hñt illud ꝙ̄ statī3 in itellectu ꝯcipiūt̄.

Dubiū3 **Alterius** aūt forte dubitaret aliq̄s de diffōne pe titionis.videt̄ eni ꝙ frustra apponitur qȯ dic̄ nō per se notū.sufficit eni3 dicere ꝙ aliqd per se ostēdit̄ ad h̄ ꝙ petat̄ vt videt̄.¶ Et dōm ꝙ h̄ apponit ad excludēdū pn^m per se.nō eni est petitio si sumat̄ pn^m ad sui ostēsionē:sed si ꝓpō mediata sumat̄ ad sui osten sionē erit petitio:q1 talis ꝓpō nō est per se nota:nec per se nata ostēdi.¶ Deinde forte querit̄ de 2° mō petitio nis:q2 dic̄ ꝙ tūc petit̄ qñ ad ostēdendū ꝓpōnē assumet̄ aliqd eoꝝ que sunt nata ostēdi per ipm.sicut eni videt̄ ꝙ in demōstratione potissima erit petitio:q2 demōstra tur effect^9 per cām:ꝛ eadē cā per eundē effectu3 nata est demōstrari.¶ Et dōm ꝙ nō est ibi nata eadē cā demō strari per effectū:s3 cȝ.Et ideo soluit̄ per iterēptionez.

Dubiū3 **Deinde** querit̄ de mō petēdi qȯ est in pn^o.videt̄ eni ꝙ in oī syllo circulari petitur qȯ est in pn^o:q2 ibi sic se hñt termini ꝛ ꝓpōnes:q2 vna est eque dubia ꝯnī:ꝛ cā alterius ꝯñtie:s3 sic fit petitio sicut dic̄.¶ Et dō3 ꝙ si in syllo circulari sumat̄ ꝓpō imediata:ꝛ per se nota ad ostēdendū effectū ꝛ ꝯuertat̄ erit circula ris ostēsio:sed nō erit petitio:tñ q2 accipit̄ ꝓpō eque du bia fm veritatē:tu3 q2 idē ostēderet se qȯ est notu3 per se.p3 igit̄ ꝙ nō vbiq3 in circulari demōstratione erit pe titio:sed qñ silr se hēt ꝙ nō per se notū ostēdit̄ per se.

Dubiū3 **Cōsequēter** forte queret̄ cum sint tres figure ꝛ vnaqueq3 syllat̄:ꝛ sint sylli vlēs ꝛ pticulares adhuc affirmatiui ꝛ negatiui.vtꝝ in oib^9 cō tingit idifferēter petere qȯ est in pn^o:¶ Et dō3 ꝙ in oī figura est petere qȯ est in pn^o:ꝛ tā in syllis vlib^9 ꝯtingit hoc ꝙ̄ in pticularibus:ꝛ tā in affirmatiuis ꝙ̄ in negati uis:nō quocūq3 mō:sed differēter.¶ Et ad hoc sciendū

Notandum. notādū ꝙ in oib^9 modis qbus ꝯtingit circulariter syllo giçare in oī figura ꝯtingit petere qȯ est in pn^o si ostēda tur per se ꝙ nō est notu3 per se. Sed ꝯ dicit Ar.in hoc cap̄ circa finē.ꝙ nō silr petunt̄ vtreq3 ꝓpōnes in syllo negatiuo petēdo negatiuū si termini affirmatiue ꝯuer tant̄ ꝛ ꝙ nō cȝ:ꝛ h̄ ꝯcedūt aliqui.¶ S3 opponit̄ sic.In oī syllo circulari ostdit̄ aliqd per seips3:ꝛ ostdit illud nō esse per se notū:s3 qñ idem ostdit seipm qȯ nō est per se notū petit̄ qȯ est in pncipio.ergo quot modis circulari ter ostēdit̄ qȯ est in pncipio petit̄.ꝛ sic p3 ꝙ in syllo ne gatiuo:petit̄ qȯ est in pn^o.In affirmatiuo ergo idem qȯ est in pn^o petit̄:ꝛ sic p3 ꝙ in syllo negatiuo petit̄ qȯ est in pn^o:in affirmatiuo hui^9 termini negatiui nō ꝯuertūt̄ qȯ puto esse veꝝ.¶ Ad oppositū dō3 ꝙ sicut circularis syllis fit euidēter ꝛ nō euidēter sic̄ ꝛ petitio:fit aūt ostē sio circularis euidēs qñ ex ꝯuersa ꝯnis ꝛ altera pmissa rū absq3 aliquo mō syllat̄ ꝯuersa reliqua pmissaꝝ:non euidēs aūt est qñ idiget alio mō sicut trāspōne.negati ue in affirmatiuā:ꝛ eo mō quo sic fit circulatio duplr:ꝛ duplr fit petitio.s.euidens ꝛ nō euidens.Qñ igit̄ dicit Ar.ꝙ in negatiuo syllo nō silr petit̄ vtraq3 ꝓpō:nō eni sic intelligēdu3 ꝙ altera petat̄ ꝛ reliqua nō:s3 ꝙ nega tiua petit̄ euidēter si termini affirmatiue ꝯuertant̄:s3 affirmatiua min^9 euidēter:q2 ad ꝯuersum syllandū ibi dem op3 negatiuā trāsponi in affirmatiuā.sic igit̄ patet quō petitur qȯ est in pn^o in oī figura ꝛ mō:q2 eo modo quo ꝛ circulariter syllat̄.¶ Sed tunc querit̄ quot mo dis in oī figura petit̄ ꝙ est in pn^o.¶ Et dōm ꝙ in p^a fi gura ꝛ pmo mō duplr petit̄:ꝛ h̄ euidēter:q2 tā maior ꝙ̄ mior in 2° mō simplr petit̄ bis:s3 maior petit̄ euidēter minor aūt nō euidēter fm ꝙ pdictū est.in 3° aūt semel tm̄.ibi eni petit̄ mior si termini maioris ꝯuertant̄.silr ꝛ in 4° mō semel petit̄:s3 euidēter.s.in minore ꝓpōne.sic igit̄ in p^a figura sexies fit petitio:s3 q̄tuor modis euidē ter ꝛ duob^9 ieuidēter:sicut ibidē fiebat circulatio.In 2^a aūt figura triplr fit petitio sic̄ ꝛ circulatio:sed in 2° ꝛ 4° mō euidēter:in pmo aūt mō ineuidēter.In tertia autē figura fit q̄druplr ꝛ in tertio ꝛ in qnto euidenter.in 4° aūt ꝛ sexto ineuidēter:ꝛ h̄ semꝑ ponēdo pticularē ꝓpō nē.ex his manifestū est ꝙ tot modis petit̄ qȯ est in pn^o quot modis circulariter ostdit̄.p3 etiā ꝙ in modis vli bus negatiuis fit aliqñ petitio in vtraq3 ꝓpōne sicut ꝛ in vlib^9 affirmatiuis.p3 etiā ꝙ in modis pticularib^9 fit petitio petēdo ꝓpōnem vlem:sed petēdo pticularē cu ius causa est ꝙ vlis nō syllogiçat̄ ex pticularib^9 ꝓposi tionibus.p3 etiam ꝙ in vlibus modis tertie nō petitur qȯ est in pncipio sed nec circulariter ostenditur.

Non ꝓpter hoc autē accidere falsum qȯ semꝑ in disputationib^9 solemus dicere.primū qdem est in ad impos sibile syllogismis qñ ad ꝯdictionem sit huius qȯ demōstrat ea que est ad impossi bile.Nam neq3 qui non ꝯtradicit dicit nō pro pter hoc est:sed quoniam falsum aliquod po situm est eorum que prius.

In hac pte determinat petitū icidens iuxta demō stratione per ipole ꝛ est falsum nō accidere ꝓpter hypothesim:ꝛ diuidit̄ in pte pncipalē ꝛ incidēta lem ibi(Falsa aūt oro.)p^a in duas.In p^a determiat ma teriā ei^9 que est nō ꝓpter h̄ accidere falsum.in 2^a cū dic̄ (Sed op3 ad eos.)grā huius determinatā quō ꝓpter hypothesim accidit falsu3.p^a in duas.In p^a ostdit qd sit falsu3 ꝓpter h̄ accidere.in 2^a cū dic̄(Ergo manifesti^9.) quot modis fiat.pars aūt p^a ptinet ad diffinitionē eius. 2^a ad diuisionē:ꝛ q2 multū ꝯfert ad cognoscēdu3 qd sit scire in quo mō arguēdi ꝯtingit ꝛ in quo non.ideo h̄ in p^a pte determiat ꝛ ꝓpter h̄ diuidit̄ in duas.in p^a manife stat in quo mō arguendi accidit hoc petitū ꝛ in quo mō nō.in 2^a cū dicit(Manifestū ergo.)ꝯcludit diffinitio nē ei^9 qȯ est nō ꝓpter h̄ accidere falsu3.p^a in duas.in p^a ostēdit ꝙ h̄ petitū accidit in syllis ad ipole.in 2^a cū di cit(Neq3 in ea que ostēdit in ostēsiuis.)p^m ostēdit sic: falsum nō ꝓpter h̄ accidere ꝯtigit in syllis vbi falsum dr̄ seq ꝓpter aliquā determinatā hypothesim determi nandā.determinatā ergo solū in illis ꝯtingit falsu3 nō ꝓpter h̄ accidere.h^9 rōnis pmo ponit ꝯnē:ꝛ h̄ est(Nō ꝓpter h̄ aūt.)2ª inuit maiorē cū dicit(Qñ ad ꝯdictio nē.)ꝛ ꝯfirmat̄ sicq̄ñ ea oratio.s.que ad ipole ad con tradictionē huius quod demōstrat̄.i.ad iteremptionez hypothesis assignate ꝛ demōstrate.3° ostēdit minorē si ue mediū sicqui itēdit ꝯdicere alicui hypothesi deter minate.nō op3 vt falsu3 accidere ꝓpter aliqȯ determi natū:sed ideterminate ꝓpter aliqua3 pmissaꝝ.ergo ad destructionē ꝯñtis que dic̄ falsu3 accidere ꝑꝑ aliqȯ de terminatū itēdit iterimere aliqȯ suppositū determinatū: ꝛ h̄ ꝯtigit in syllo ad ipole.h^9 rōnis ꝓponit maiorē ꝛ to tā ptractationē omittit:ꝛ h̄ est(Nā neq3 qui ꝯdicit.)i. intēdit ꝯdicere alicui hypothesi determinate:ꝛ itellige ꝙ supfluit ibi vna negatio cū dicit(ꝓpter hoc.)ꝛ itelli ge per h̄ verum hoc est hypothesim determinatam.

¶ Neq3 in ea que ostendit non enim ponit qȯ ꝯtradicit.Amplius qñ interimit̄ aliqȯ osten siue per.a.b.c.nō est dicere ꝙ nō ꝓpter hoc qȯ

positũ est factus est syll'is: naʒ non ꝓpter hoc fieri: tũc dicimus qñ interempte hoc nihil min⁹ ꝯcludit syllogismus qđ non est in ostẽsiuis. interempta eni positione neqʒ ad hãc erit syll'is.

¶ Consequẽter ostendit ꝓpter hoc falsum accidere nõ accidit in syll'is ostẽdens per duas rõnes. p⁹ talis. in syllogismo ostẽsiuo non supponit̃ interimẽdũ. ergo falsuʒ non ꝓpter hypothesiʒ accidere nõ ꝯtingit in syll'o ostẽsiuo. Hui⁹ rõnis p̃mo ponit ꝯñs: τ hec ibi (Neqʒ in ea.) 2⁹ mediũ: τ hec est (nõ .n. ponit.) 2⁹ rõ talis: falsum nõ accidit in syllogismis ostẽsiuis eo ꝙ in syll'is ostẽsiuis nõ dr̃ falsum accidere nõ ꝓpter hypothesim. hui⁹ rõnis p⁹ ponit ꝯñs: τ h̃ est (Amplius qñ.) 2⁹ maiorẽ (Naʒ nõ ꝓpter h.) 3⁹ miorẽ cũ sua ostẽsione: τ h̃ est (Qđ nõ est τc̃.)

¶ Manifestum igit̃ qm̃ in his que ad impo'le sunt dr̃ nõ ꝓpter hoc: τ qñ sic se hẽt ad impo'le que ex pricipio est hypothesis: vt τ cũ sit τ cũ non sit hoc nihil minus accidit impossibile.

¶ Consequẽter infert eius diffinitionẽ: τ hoc est falsum non ꝓpter hypothesim accidere. manifestuʒ est ꝙ accidit ipm̃ in syll'o ad ipossibile qñ in post sic se habet ad hypothesim ꝙ ipsa dempta τ ipsa posita nihilomin⁹ accidit impossibile: τ hec est (Manifestum ergo.)

¶ Ergo manifestissimus qdeʒ modus non ꝓpter positionẽ esse falsuʒ qñ ad hypothesim inconiectus est a medijs ad impo'le syll'is qđ dem̃ est τ in topicis. Quod eni causa nõ est vt causam ponere hoc est si volens ostẽdere: qm̃ assimeter est diameter conet̃ zenonis rõne qm̃ nõ est moueri τ ad hoc inducat impossibile: nullo enim modo nunq̃ʒ continuum est falsuʒ locutioni que ex principio est.

¶ Determiat quot modis nõ ꝓpter hypothesim accidit falsuʒ: τ diuidit̃ in duas. in p⁹ ponit mediũ magis manifestũ. 2⁹ modos min⁹ manifestos cũ dic̃ (Alios aũt.) In p⁹ sic ꝓcedit: qui modus ei⁹ manifestissim⁹ ibi qñ syll'is ad ipossibile nõ cõicat in aliquo termino cũ hypothesi: vt dr̃ in elenchis. manifestum esse de hoc peccato: qꝛ est idẽ cuʒ eo ꝙ est non cãm ens: vt causam ponere: τ h̃ est (Ergo manifestissim⁹.) 2⁹ exẽplificat: dicit ꝙ h̃ ꝯtingit: si debeat ostẽdi ꝙ diameter sit incõmẽsurabilis coste: τ supponi eius oppositũ: τ deinde ducat̃ ad impossibile per rõneʒ Zenonis sic: nõ ꝯtingit pertransire infinita: in quolibet spatio sunt infinita. ergo manifestũ spatiũ ꝯtingit pertransire. iste enim syll'is ꝯcludit in post: sʒ ponit̃ cõiunctus eẽ hypothesi: τ hec est (Ut volens ostẽdere.)

¶ Alius aũt modus si ꝯtinuuʒ qdem sit ipossibile hypothesi: non tñ ꝓpter illam accidit impossibile: hoc eni possibile est fieri τ in supius τ inferius sumẽti ꝯtinuum: vt si .a. ponat̃ inesse b. b. aũt. c. c. vo. d. hoc aũt sit falsuʒ. b. iesse. d. naʒ si ablato. a. nihil minus insit. b. c. τ. c. d. nõ erit falsum propter priorẽ. a. b. hypothesim. Aut rursum si qd in superiori sumat ꝯtinuuʒ: vt si. a. qdem. b. e. aũt. a. f. vo. e. falsum sit aũt f. inesse. a. naʒ τ sic nihil minus impo'le erit interempta que ex principio. a. b. hypothesi.

¶ Consequẽter determinat modos minus manifestos: τ ꝓcedit sic. p⁹ dicit ꝙ ali⁹ est modus a p̃dicato quo accidit falsuʒ nõ ꝓpter hypothesim. s. qđ in post cõicat terminũ ad quẽ est hypothesim: τ h̃ ꝯtigit dupl'r. vno mõ accipiẽdo terminũ ꝯtinue supra p̃dicatuʒ hypothesis: τ alio mõ accipiẽdo ꝯtinue sub subto ei⁹: τ hec est (Alius aũt modus.) 2⁹ declarat. τ p̃mo accipiẽdo terminũ sub subto sic: sit hypothesis oẽ. b. eẽ. a. deinde sub. b. sumat̃. c. a. τ syllet̃ sic. oẽ. c. est. b. oẽ. d. est. b. sicut h̃ impo'le: sʒ hoc nõ accidit ꝓpter hypothesim: qꝛ ipsa posita: vel ipsa remota nihilomin⁹ accidit impo'le: τ h̃ est (Si. a. ponat̃.) 2⁹ manifestat h̃ accipiendo terminũ cõem supra p̃dicatuʒ hypothesis sicut supra. sumat̃. f. τ syllet̃ sic. Oẽ. c. est f. oẽ. a. est. c. ergo oẽ. a. est. f. fit h̃ in post: sed nõ accidit ꝓpter hypothesim: qꝛ ipsa posita: vel ipsa remota nihilominus impossibile accidit: τ hec est (Aut rursum.)

Sed oportet ad eos qui ex pricipio sũt termios copulare impossibile sic erit propter hypothesim: vt iferiori quidem sumenti ꝯtinuum ad predicatuʒ terminum. nam si impo'le est. a. inesse. b. interempto. a. non amplius erit falsum. In supiori autem de quo predicat̃: nam si. f. non possibile est inesse. b. interempto. b. non amplius erit impossibile: sil'r autem τ cum priuatiui sint syll'i. Manifestum ergo qm̃ cum ipossibile non ad eos qui sunt ex pricipio terminos est non propter positionem accidit falsum.

Postq̃ʒ determiauit nãm ei⁹ qđ est falsũ nõ ꝓpter h̃ accidere. hic determiat gr̃a ei⁹ vel quõ qm̃ falsuʒ accidit ꝓpter hypothesim. τ diuidit̃ in duas. in p⁹ ostẽdit itẽtuʒ. in 2⁹ cũ dicit (Aut nec si semp.) ponit ꝯtra h̃ oppõnẽ sophisticã τ soluit. in p⁹ pte sic ꝓcedit. p⁹ dic̃ ꝙ adhuc falsuʒ accidit ꝓpter hypothesim opʒ ipo'le copulare ad termios hypothesis sic aũt neceẽ est accidere ꝓpter hypothesim: τ h̃ est (Sed opʒ.) 2⁹ h̃ declarat. τ p̃mo ponẽdo termios iferius sub subo sic. sub. b. subo sumit̃. c. τ sil'r. c. d. τ ꝯcludit̃ oẽ impo'le. oẽ. d. est. a. sicut oẽ c. est. b. oẽ. d. est. c. ergo oẽ. d. est. b. sic. oẽ. d. est. b. τ oẽ. b. est a. oẽ. d. est. a. τ hoc est falsum: qꝛ demonstrat̃ hypothesis nõ accidere impossibile: τ hec est (Ut etiã inferiori.) 2⁹ declarat hic ponẽdo terminos supius supra p̃dicatũ hypothesis sic supra sumet̃ eniʒ supra. e. f. τ ꝯcludit̃ omne a. est. f. sic. oẽ. c. est. f. omne. a. est. e. ergo oẽ. a. est. f. τ si hic oẽ. b. est. a. ergo omne. b. est. f qđ est impossibile: τ hoc accidit ꝓpter hypothesim. ergo ipsa dempta nõ accidit impossibile: τ hec est (Supiori aũt.) Deide ex hoc ꝯcludit cũ post nõ copulat̃ ad terminos hypothesis nõ accidit ꝓpter hypothesim: τ qꝛ solũ exẽplificat in affirmatiuis dicit sil'r esse in negatiuis: τ h̃ est (Manifestũ igitur.)

¶ Aut nec si semper ꝓpter hypothesim accidit falsuʒ: etenim si nõ inest ei qđ est. b. sed. r. positũ est inesse. a. r. aũt. c. τ hoc. d. τ si sic erat impossibile: τ sic manet impo'le. Sil'r τ si in sursuʒ sumẽti terminos: quare qm̃ cũ est τ cuʒ nõ est hoc accidit impo'le nõ erit ꝓpter positionem: aut cũ nõ est hoc nihil minus fieri falsum: non sic sumẽdum: vt aliquo posito accidat ipo'le: sed quando ablato hoc per reliquas ꝓpõnes

idem

idem claudiꝭ impossibile eo ꝙ idem falsum accidere per plures hypotheses nihil fortasse incōueniens vt paralellas ↄcidere: ⁊ si maior est qui exterius eo qui interius: ⁊ si triāgulus habet plures rectos duobus.

¶ Consequēter circa ꝑdicta ponit opinionē sophisticā ⁊ soluit. opinio talis est: cū hypothesis sit oē.b.est.a. sumatur.oē.c.est.a.⁊ sub.b.sumaꝭ.c. sub quo.d.⁊ cōcludiꝭ.oē d.est.a. qḋ est ipoſe: ſꝫ nō ſeqtur ꝓpter hypotheſim. ipſa enī poſita ⁊ ipſa remota nihilominꝰ accidit ipoſe: qꝛ non accidit hāc.oē.b.est.a. ſiē per ſe patet: ⁊ ita patet ꝙuis in poſt copuleꝭ ad termios hypotheſis: non tñ accidit ꝓpt hypotheſim: ⁊ h eſt (Aut nec ſi ſemp.) Deide ſoluit dicens ꝙ oñdiꝭ falſuꝫ nō ꝓpter hypotheſim accidere: non dicit: ſꝫ qꝛ hypotheſi dēpta: ⁊ alia loco eiꝰ poſita nō accidit ipoſe: qꝛ nihil ꝓhibet idē icōueniens ſequi ex diuerſis hypotheſibꝰ: imo h dꝭ ꝙ dempta hypotheſi: ⁊ nullo alio poſito loco eiꝰ accidit ipoſe ex reſiduis ꝓpōnibꝰ. ꝙ aūt idē incōueniēs accidere poſſit ex diuerſis hypotheſibus oñdit dicēs ꝙ paralellas ↄcurrere ſeqtur. ⁊ ꝙ poniꝭ angulus itriſecus maiorē eē angulū extrinſeco oppoſito: ⁊ adhuc ex h ꝙ poniꝭ triangulus itriſecus maiorē eē angulū extriſeco oppoſito: ⁊ adhuc ex h ꝙ ponitur triāgulus hēre plures ꝗ̄ duos rectos: ⁊ h eſt (Aut cū nō eſt h.) Ad itelligētiam exēpli ꝓtrahanꝭ due linee eque diſtātes ⁊ cadat ſup illas faciens angulos cū eis figura angulus eſt maior angulo extriſeco oppoſito cum angulus extriſecus cum angulo ↄiuncto ſibi in 3° valet duos rectos: ⁊ ſi h anguli itrinſeci ex alia pte valeant minꝰ ꝗ̄ duos rectos: qꝛ oēs ꝗ̄tuor cauſanꝭ non valēt niſi ꝗ̄tuor rectos: qꝛ neċe eſt lineas illas in pte illa ↄiūctim ire per quartā petitionē in pꝰ Euclidis: ꝗ̄re ſi angulus extriſecus eſt minor intrinſeco angulo oppoſito: patet ꝙ linee ↄcurrāt. ¶ Adhuc ſi plures anguli ſint ꝗ̄ duo recti protrahaꝭ baſis anguloꝝ facient angulū: ſꝫ angulus extrinſecus cū intriſeco ſibi ↄiuncto valet deīde duos rectos: ꝗ̄re angulus extriſecus minor eſt duobꝰ oppoſitis itrinſecis. deinde ab angulo extrinſeco ducaꝭ linea eque diſtans oppoſita lateri trianguli diuidens angulū extrinſecum in duas. hec aūt linea facit vnū angulum cū latere trianguli ad baſim ↄtinuuꝫ ꝓtrahaꝭ qui de neċitate equalis erit angulo ↄſtituto in ſūmitate trianguli coalterni eiuſdē linee cadētis ſupra lineas eque diſtātes. ex his ſeqtur angulum extrinſecū ↄſtitutū extra dictā lineam ⁊ baſim trianguli ꝓtractā minorē angulo trianguli extriſecus poſito: ſꝫ iſti duo anguli ſunt anguli itra ⁊ extra poſiti iuxta lineas eque diſtātes: qꝛ baſis trianguli eſt linea recta cadēs ſupra lineas diſtātes ad quaꝫ ↄſtituunꝭ iſti duo anguli: qḋ patet ꝙ angulus itriſecus ↄſtitutꝰ eſt maior angulo extriſeco ſibi oppoſito: ⁊ ex h vlteriꝰ ſeqtur: ſiē prius lineas eque diſtātes ↄcurrere: ꝗ̄re ſeqtur ſi triangulus hēat plus ꝗ̄ duos rectos paralelles ↄcurrant: ⁊ ſic pōt patere exemplum auctoris.

Dubiuꝫ **Dubitabitur** forte de ꝑtinētia hꝰ ꝑtis ⁊ aliaꝝ dictaꝝ in hac. ꝗ̄re enim cuꝫ Ar. determiet peccata ↄtingētia iuxta circularē ⁊ per ipoſe, ⁊ ex oppoſitis ꝗ̄re nō ſeqtur ſilr vt determinet peccata iuxta alios modos ſylloꝝ in hac 2° determiatoꝝ. ¶ Et Rꝫ° dici pōt ꝙ hoc eſt: qꝛ alia peccata inſunt iuxta illos niſi peccata ſylloꝝ apparētiuꝫ ⁊ ſophiſticoꝝ de qbus in elenchis determinaꝭ. ſꝫ iuxta tres ſyllogiſmos ꝑdictos ſunt ſemper alia peccata que hic determinantur.

Dubiuꝫ **Adhuc** dubitaꝭ de peritia huiꝰ ꝑtis cuꝫ plures ſint loci ſophiſtici ꝗ̄ petitio eius ꝙ erit in pꝰ ⁊ non cā vt cauſa: ꝗ̄re iſti duo nō determinanꝭ hic ⁊ non alij. ¶ Et rō huius pmo eſt ꝙ iſti duo nō peccant cōtra ſyllm ſicut loci alij: ſed peccāt eo ꝙ nō oſtēdunt ꝓpoſitū ſicut dicit Ar. in elenchis de non cā vt cā. ¶ Adhuc dubitaꝭ cū hic determiet de petitione: ⁊ de nō cauſa vt cauſa: ⁊ in elenchis ſilr: ꝗ̄re in top. ſolū de petitone ⁊ de nō cā. ¶ Et dōm ꝙ h eſt: qꝛ ſylls per ipoſe nō ꝑtinet ad dialecticū niſi per accñs: ſed nō qñ impoſe ↄcluſum eſt manifeſte falſum demſtatori per ſe ꝑtinet: ſꝫ non cauſa vt cā eſt petrñ cadēs in ſyllis ad ipoſe: ⁊ iō hic determinaꝭ ⁊ nō in top. in elenchis autē determiatur: eo ꝙ pñm iſtius artis eſt. ¶ Deide forte quereꝭ an ſit dria iter nō cām vt cām: ⁊ falſum: ⁊ nō ꝓpter hypotheſim accidere: qꝛ hic nō nolat cām nō cām vt cām niſi in demſtatione. ergo videꝭ ꝙ ſint idē per h qḋ dicit in textu h petrñ eē in demōſtratione: ꝗ̄re idē eſt cū nō cauſa vt cā. Deinde ꝙ ſunt idē ſicut ſupius ⁊ iferius: qꝛ falſum nō ꝓpter hypotheſim accidere eſt in plus ꝗ̄ non cā. eſt enim idē ꝙ non cauſa. cū eniꝫ falſum accidat nō ꝓpter hypotheſim illa hypotheſis eſt nō cauſa falſi: ſed nō opꝫ ꝙ ſit nō cā. ¶ Conſequēter forte adhuc queriꝭ: ꝗ̄re magis ꝓbat falſum nō ꝓpter hypotheſim accidere in ſyllo per ipoſe ꝗ̄ oñdit per petitionē accidere in ſyllis oñſiuis. eadeꝫ rōne debuit hic oſtēdē de petitione quā oñdit de eo ꝙ eſt falſuꝫ nō ꝓpter hypotheſim accidere. ¶ Et pōt dici ꝙ h eſt planū ex diffōne petitionis que dicit ꝙ petitio eſt qñ nō ꝑ ſe notū per ſe oñdiꝭ ſic cū ſignū ſolū accidere petitionē in ſyllo oñſiuo: ⁊ ideo nō oportuit hic ꝓbare. ¶ Coñter adhuc queriꝭ. vtꝝ deñ petrñ ↄtigit in ſyllis oñſiuis: ⁊ videꝭ ꝙ ſic cū ibi ↄtingat pmiſſas nō eſſe cāꝫ ↄ̄nis: ſicut patet ſi fiat aliqs ſylls apparēs. ¶ Et dōꝫ ꝙ aliqd pōt eē nō cā duplr. vno mō: qꝛ nō iſert de neċitate ↄ̄tiam: ſicut autē ſunt pmiſſe nō cā ↄ̄nis in oī ſyllo apparēte: ſꝫ de tali nō cauſa nō loqtur hic Ar. talis aūt fit iuxta ſyllm oñſiuum. alio mō dꝭ nō cauſa ꝓpō que appet eē cauſa ↄ̄nis ⁊ nō eſt cā. ex reſiduis enī ꝓpōnibꝰ de neċitate ſeqtur ↄclō: ⁊ ſic itēdit h de nō cā ⁊ ſic nō cadit in oſtēſiuo ſyllo cuius cā duplex eſt. vna qꝛ illud nō intēdiꝭ iterimi per h: qꝛ ex eo ſeqꝭ falſuꝫ illud: qꝛ ſylls oſtēſiuus ↄſtat ex tribꝰ terminis tñ ⁊ duabus ꝓpōnibꝰ inter quas nō ↄtingit aliqd accidere ꝙ ſit nō cauſa concluſionis niſi ſtatim appareat eſſe non cauſam.

Conſequēter queriꝭ de modis eiꝰ ꝙ eſt nō ꝓpter hoc accidere falſum. queriꝭ eniꝫ ꝗ̄re nō determinat ipm ſm figuras diuerſas ⁊ modos diuerſos ſꝫ tñ i mō affirmatiuo pꝰ figure dicēs ſilr eē in mō negatiuo cuꝫ tñ determiat de modis diuerſis ⁊ figuris de petitione. ¶ Et dici pōt ꝙ nō determiauit modū petendi qḋ eſt in pꝰ totū niſi in mō affirmatiuo pꝰ figure dicēs ſilr eē in alijs. ſilr facit hic de eo ꝙ eſt nō ꝓpter hypotheſim accidere falſuꝫ. ⁊ h ſufficit: qꝛ ſicut a ſyllo pmo deſcendit ſylls in alios ſyllos vlco: vt ſtatim patet quō ↄtingat in alijs. ¶ Adhuc cū hic determinet modos eiꝰ ꝙ eſt non cā: ⁊ nō cā dicaꝭ ꝗ̄tuor modis ſicut ⁊ cā videꝭ ꝙ ꝗ̄tuor modi nō cauſe debēt eē. ¶ Et dōm ꝙ cā eo mō quo hic ſumiꝭ: cū dꝭ pmiſſa eē cā ↄ̄nis non eſt ſolū niſi duobꝰ modis. ſ. in gñe cauſe mālis. ⁊ in genere cauſe efficiētis: ⁊ duobꝰ modis accipiꝭ hic cā. vno mō qꝛ nō eſt cauſa ↄ̄nis in genere cauſe efficientis: qꝛ ex ea nō ſeqtur ↄclō: ſꝫ appeat ſequi: ⁊ ſic ſūt alij nō modi vt cauſe: ⁊ ſic patet ꝙ nō debet de ꝗ̄tuor modis non ꝓpter hoc accidere falſuꝫ: ſed tñ: qꝛ ꝗ̄tuor modis dꝭ cā in cōi ⁊ totius: deinde in modis non cā in cōi. ¶ Adhuc forte dubitabit aliqs quō accipiunꝭ termini quos determiat ¶ Et dōm ꝙ ſi accidat impoſe: aut ipm aliqueꝫ termi

num cum hypothesi: aut nullū. si nullū sic est primus modus: si aliquem aut vtraqz aut tm̄ alterȝ vtrūqz cōicat: aut cū vtroqz copulatū est: ꝛ cū nec̄e est falsuz accidere ꝓpter hypothesim. si aūt cōicat tm̄ impossibile. deinde cū vno termio hypothesis: aut ergo i subiecto hypothesis: ꝛ sic est scḋs modus: aut in predicato ꝛ sic est tertius.

Alsa aūt oratio fit ꝓpter primuz falsum: aut eni ex duabus ꝓpōnibꝰ: aut ex pluribꝰ est ois sylls. ergo si ex duabus qdem harȝ necesse est esse alterā: aut etiam vtrasqz eē falsas: nā ex veris non erit sylls falsus. Si v̄o ex pluribꝰ: vt. c. qdē per. a. b. hoc āt per. d. e. f. g. horȝ erit aliqd supiorȝ falsum: ꝛ pp̄ hoc. nā ꝛ. a. ꝛ. b. per illas ꝯcludūtur: q̄re p illorȝ aliqd accidit ꝯclusio ꝛ falsum.

Ponitur pars icidentalis circa p̄dicta ꝛ diuidiť: qꝛ p̄mo remouet quādā dubitationē iuxta p̄mā ptē capli in qua determiat de eo ꝙ est falsum nō ꝓpter hypothesim accidere. 2° cū dicit (Ut aūt non syllet.) iuxta 2am ptez ꝛ determinat qūo falsum accidit ꝓpter hypothesim. In p̄a pte remouet dubitationē que sic icidit: qꝛ determiauit ꝙ falsuz aliqñ accidit nō propter hypothesim: aliqñ cū hypothesi: aut nō frequētius verȝ ad syllogiçādum posset aliqs putare falsum sequi ex veris qḋ remouet dicēs ꝙ falsum non seqtur nisi ꝓpter aliqḋ falsum p̄ceptū: ꝛ hoc ostēdit sic. Ois sylls aut tm̄ est ex duabus ꝓpōnibꝰ aut ex pluribus. si ex duabus tm̄ fit sylls simplr vnus in quo si fuit ꝯclusio falsa nec̄e est vtrāqz vel alterā esse falsam p̄missam: sicut pȝ ex p̄determinatis: ex pluribus aūt q̄ȝ duabus est sylls ꝯstitutus ex p̄ncipali syllo ꝛ ꝓsyllis in quo aliqua p̄missarȝ sit falsa necesse est aliquam p̄missarȝ ꝓsylli esse falsaȝ: ꝛ ita patet ꝙ nunq̄ȝ seqtur falsum nisi preassumat aliqḋ falsum: ꝛ hoc est (Falsa autem oratio.)

Ut aūt nō syllogizeť obseruādūz qñ sine cōclusionibꝰ iterrogat sic ne orōnē deť bis idē in ꝓpōnibꝰ eo ꝙ scimus: qm̄ sine medio sylls nō fit: medium aūt qḋ pluries dicimus. Qūo aūt opȝ ad vnāquāqz ꝯclusionem obseruare medium: manifestuz ex hoc qḋ scitur q̄le in vnaquaqz figura ostēditur: hoc aūt nos nō latebit eo ꝙ vidimus qūo habemus orationem.

Consequēter determinat quedā incidēter ꝓpter ptē illā in qua manifestat qūo falsuz accidit ꝓpter hypothesim. qꝛ eni manifestauit ꝙ falsuz ꝓpter hypothesim aliqñ. R̄ñdens aūt semp̄ hēt iterimere: vt ꝓpter eiꝰ hypothesim nō accidat falsuz aut ꝯ̄dictio: ideo ꝓpter h intēdit docere r̄ñdentē qūo cauebit ne fiat ei falsuz: vel elēchus pp̄ hypothesim: ꝛ diuidiť in duas. in p̄a docet vitare ne fiat falsuz pp̄ hypothesim. in 2a ne fiat pp̄ eā elenchus ibi (Qm̄ aūt hēmus qñ.) P̄ria in p̄ncipale ꝛ incidēs qḋ ibi icipit (Opȝ aūt custodire.) In p̄a dat duo documēta. quorȝ p̄m instruit r̄ñdentē qñ ignorat ꝯ̄nē opponētis. 2m istruit euȝ qñ illa ꝯclo est ei nota. p̄m tale vt nō subito syllat̄ falsuz ex hypothesi data cauēdū est: nō nota est ꝯclo itēta ne det r̄ñdens duas ꝓpōnes vno termino cōicantes: nō eni fit sylls ex talibꝰ duabꝰ que nō cōicant in aliquo termio: ꝛ hec est qñ nō tota syllat̄. 2m documētū est si fiat nota r̄ñdēti ꝯclusio oppositis cauēdū ne det simul tales duas ꝓpōnes ex qbꝰ seqtur illa ꝯclo. ex qbus aūt ꝓpōnibꝰ ipsa seqtur manifestat per ea que determiata sunt. s. que ꝓpōnes ꝛ qūo se hñtes in quam p̄ñt ꝯ̄nē vt. s. ꝯclo sit itēta ab opposite vt si vlis affirmatiua: ꝛ vitādū est r̄ñdenti ne det duas ꝓpōnes vles affirmatiuas medio cōicantes. alias aūt ꝓpōnes simul ꝯcedere pōt: siue pro icōtingēti: ꝛ h est (Qūo aūt opȝ.)

Oportet aūt custodire ꝙ annūtiemꝰ r̄ñdentes eosdē conātes latere: hoc autē erit primū qdez si ꝯclusiones nō prius syllogizent: sȝ sumptis necessarijs nō manifeste sint. Amplius si non ꝓpinqua iterrogent: sed qm̄ maxime longe media: vt si opportunū ꝯcludere a. de. f. media. b. c. d. e. non opȝ ergo ingrere si. a. b. ꝛ rursum si. b. c. Sed si. d. e. ꝛ deinde si. b. c. ꝛ sic reliqua: ꝛ si per vnū mediuȝ fit sylls. a. b. medio incipere: maxime enim sic latebit r̄ñdentem.

Seqtur icidens. qꝛ eni instruxit r̄ñdentē: iō breuiter hic itēdit istruere opponētē dicēs ꝙ opponēs debet obseruare ꝯ̄ria r̄ñdenti latēter vt possit ad ꝓpositū subito p̄uenire: sed h faciet duplr. vno mō celando ꝯ̄nes ostendendas. alio mō cū nō celať: sȝ tūc aut sunt ꝯ̄nuȝ multa media aut vnū tm̄. si aūt multa icipiendū est a remotissimo eorȝ ꝛ descēdendū ad ꝓpingora quousqz tandē p̄ueniať in ꝯ̄nem: si vnū tm̄ incipiendū est a minore ꝓpositione: ꝛ nō a maiore. His eni modis maxime latebunt oppositiones: ꝛ hec est (Oportet autem custodire.)

Quoniam aūt habemus: qñ ꝛ qūo se hñtibꝰ terminis fit sylls: manifestuȝ ꝛ qñ erit ꝛ qñ nō erit elenchus. Nā oibꝰ ꝯcessis vel cōmutatim positis r̄ñsionibus: vt hec qdem negatiua: illa v̄o affirmatiua ꝯtingit fieri elenchum: erit eni sylls sic ꝛ illo modo se hñtibus terminis: quare si id qḋ positum est sit ꝯtrariuȝ ꝯclusioni necesse est fieri elēchuȝ: naȝ elenchus ꝯ̄dictionis sylls. Si v̄o nihil sit ꝯcessum affirmatiue impossibile est fieri elēchum: non eni erit sylls cū oēs termini erūt priuatiui: q̄re nec elēchus: nā si elenchus: nec̄e est syllm esse: cuȝ aūt est sylls nō necesse est elenchum eē. Silr ꝛ si nihil positum sit s̄m r̄ñsionem vniuersaliter: nam eadeȝ erit determinatio syllogismi ꝛ elenchi.

Consequenter docet vitare ne ꝓpter hypothesim fiat elenchus. Et ꝓcedit sic. p̄mo dicit ꝙ in precedētibus habemus qūo ꝛ ex qbus fit sylls. habemus silr de elencho qūo ois elenchus est sylls: ꝛ sicut sylls habet vtrāqz ꝓpositionem affirmatiuā: vel alterā affirmatiuā: ꝛ alterā negatiuā sic etiā elenchus: ꝛ hec est (Qm̄ aūt hēmus.) 2° ponit documētum dicens ꝙ si non admittať ꝓpositio affirmatiua nō est possibile elenchum fieri: q̄re nec syllm. silr si etiam non admittať vlis ꝓpositio nec elenchus nec sylls fieri pōt: qꝛ nō est sine affirmatiua ꝓpositione ꝛ vli: ꝛ hec est (Si v̄o nihil sit concessum.)

Hic queriť forte qūo hic determinať de orōne: cū de illa determinatū sit in p̄n° scḋi huius. silr etiā ꝛ in octauo top. aut enim alicubi superfluit: aut oportet assignare modū diuersuȝ sue determinationis in his locis. Dubiuȝ

Et dōm ꝙ in p̄n° scḋi huius determinať de falsa oñsione que ꝯcludit verȝ ex falsis. h

autem

antez de illa que ꝯcludit falsuz ex falsis: ꝛ h idē qd h dr ibidē ostendit: sed ibi determinat in ꝑncipali intētione: hic aūt ex icidēti. ¶ Adhuc in 8° top. determinat de
8° top. caplo. 8. falsa orone cōius q̄ȝ hic. qꝛ hic dr oratio falsa que syllat falsuz ex falso. ibi aūt siue syllat siue non. ꝛ si sic siue ad ꝓpositū siue nō. ꝛ h siue ex veris siue ex falsis ꝯnib' circa ꝓpria. ¶ Adhuc videt ꝙ ex veris seqtur falsum: qꝛ ex duob' possibilib' que aliqñ sunt vera seqtur impoſle qd nūq̄ȝ erit veꝝ. Ex istis eni ois hō est alb'. nullus hō est albus: seqtur ꝙ nullus hō est hō: ꝛ tñ ꝑmisse sūt posſes ꝛ pcūl ipoſis. ¶ Et dōm ꝙ itelligendus est sermo Ar. de duob' cōpossibilib' veris. q̄uis eni vtraqȝ in se sit possibilis ex eaꝝ incōpossitate seqtur impoſle: sed nunq̄ȝ seqt
8° top. caplo. 8. falsuz ex veris ꝛ cōpossibilib'. ¶ Cōsequēter forte queretur: q̄re docet hic istruere opponētez cū hoc sufficienter faciat in 8° top. ¶ Et dōm ꝙ ibi determinat ars opponēdi ꝛ rñdendi plene ꝛ ex intētione ꝑncipali. hic aūt breuiter ꝛ icidēter. ¶ Et nota ꝙ cū hec sit scia cōis nō est incōueniens modū opponēdi ꝛ ꝯcludendi in cōi in hac scia determinare. ¶ Adhuc forte queret de elēcho ad quē ptinet. ¶ Et dōm ꝙ tā ad dialecticuȝ q̄ȝ ad demōstratorem: sed differēter. qꝛ ad dialecticū obuiatiuū ptinet. ꝛ hoc ꝑm ꝙ est sylls ꝯdictionis. ad demonstratorem aūt ptinet cū disputat cū cauillatore. dato eniȝ aliquo falso cōi eius oppositionē demrāret ꝛ vtit solum ꝛ ꝑm ꝙ est vn' sylls cū ꝯdictione ꝯnis: qꝛ sicut dicit Ar. in ꝑ posterioꝝ. demōstrator vo syllat opposita: ꝛ cā hui' est. qꝛ ꝓcedit ex necijs que nō ordinantur ad opposita. ¶ Deinde adhuc forte dubitabit aliqs: q̄re nō determinat alibi in libro de elencho: cū tñ sit cōe istꝑm dialectico ꝛ demrātori. ¶ Et pōt dici ꝙ h est: qꝛ ex his ꝛ ex determinatis in lib° piar'' manifestū est quō fiat elēchus: qꝛ hic ōnsuz est quō fit ois sylls. in lib° aūt periar'' quō sumēda est ꝯria ex his cōplet elēchus. vel pōt dici ꝙ in h lib° determiat de elēcho. determinat eni de syllo instātiuo qui est idē ꝑm rem cū elēcho. differēter aūt ꝑm modū solū: qꝛ elēchus dr in cōparatione ad opponētez. qñ aūt opponēs syllat oppositū pre syllati vel ꝯcessi a rñdēte est elēchus. qñ aūt ꝛ rñdens syllat oppositū syllati vel ꝓpositi ab opponēte istātia est. ¶ Ulteri' aūt forte q̄ret aliqs an sit eadē diffinitio sylli ꝛ elenchi. dr eni ꝙ eoꝝ eadē est diffinitio. q̄re videnť eē eadē. ¶ Sȝ ꝯtra. cōis ꝛ pticularis nō est eadē diffō: sȝ sylls prior ꝛ cōior est ad elēchū q̄re nō hñt eadē diffōnez. ¶ Adhuc de oi syllo pōt fieri elēch' per suppōnē opposite ꝯnis: q̄re hic accidit sylls. qꝛ elēch' dr q̄dē aggregatū ex syllo ꝛ accidēte ei' qui est ꝯdictio ꝯnis: sȝ nō est eadē diffō subti ꝑ se ꝛ subti sūpti cū accnte: q̄re sylli ꝛ elēchi nō erit eadē diffinitio. ¶ Dōm ꝙ ꝯsiderādo subam vtriusqȝ idē sūt elēchus ꝛ sylls: ꝛ sic eoꝝ eadē est diffō: sicut dicit: ꝯsiderādo tñ accñs ꝯgregatū ad syllm in cōbinatiōe elēchi. sic differūt: ꝛ hñt rōnes diuersas: vt pre ostensum est.

Accidit aūt q̄nqȝ quēadmodū in positione terminoꝝ fallebamur ꝛ ꝑm opinionem fieri fallaciam: vt si contingit idem principaliter pluribus inesse: ꝛ hoc quidem latere aliquem ꝛ putare nulli ineē illud aūt scire: vt si insit. a. b. c. per se: ꝛ h oi. d. Silr ergo si. b. quidem oi putat. a. inesse: ꝛ h d. c. aūt nulli. a. ꝛ hoc oi. d. eiusdem ꝑm idem habebit disciplinam ꝛ ignorantiam. Rursum si quis fallat circa ea que sunt ex eadem ꝯiugatione: vt si. a. inest. b. hoc autē. c. ꝛ. c. d. opinet aūt. a. inesse oi. b. ꝛ rursum nulli. c. Simul eni sciet ꝛ nō opinabit inesse: ergo nihil aliud putat ex his q̄ȝ ꝙ scit h non opinari. scit enim aliquo mō qm̄. a. inest. c. per. b. velut in vli h qd est pticulare: quare qd aliquo modo scit hoc oino ꝓbat non opinari: qd est impossibile.

In hac pte itēdit de falsa oratione oppōnis que dr ꝯrie deceptiōis que est ꝑtm̄ icidens iuxta syllm ex oppositis. in syllo aūt ex oppositis supponunť opposita ꝛ aliqñ opinanť. sȝ opiari opposita aliq mō est ꝯueniēs ꝛ aliq mō nō. ꝛ ideo hic itēdit Ar. determinare. ꝛ diuidit in duas. in ꝑ° determiat de oppōne ꝯrioruȝ que sunt ꝯria ꝑm formā ꝛ per se. In 2ª cū dic (Qui autē opinanť.) de oppōne ꝯrioꝝ que sūt ꝯria ꝑm nām: ꝛ per accñs. ꝑ' in duas. in ꝑ° ōndit ꝙ ꝯtingit falli in opinando ꝯria per se ꝛ ꝑm formā. In 2ª cū dicit (In eo aūt qd pri' est dcm̄.) ōndit quō ꝯtigit opinari ꝯria hui' sine incōuenienti ꝛ quō nō. In ꝑ' sic ꝓcedit. In ꝑ° ponit intētuȝ dicens ꝙ ꝯtigit falli in opinione terminoꝝ: ꝛ h pōt itelligi duplr. vno mō sicut quēadmodū ꝯtigit falli in syllo per ipoſle: eo ꝙ ꝓpter hoc accidit falsuz ibi erit fallacia. ex hoc eni ꝙ termini sunt recte ad iterimēduȝ hypothesim: qꝛ nō videť iterimere eā. alio mō sic quēadmoduȝ ꝯtigit falli in petitione eius qd est in ꝑncipio: qꝛ ibi nō recte ponunť termini cū idē ponať ad sui ostēsionem: ꝛ hec est (Accidit autez.) 2° hoc ostēdit ꝛ ꝑmo in medijs subalternis siue que nō sunt ex eadē ꝯne: qd idez est. 2° in medijs nō subalternis que sūt ex eadem ꝯne. Dicit g ꝙ si. a. isit. b. ꝛ. c. ꝛ h ita ꝙ neuter mediāte reliquo ꝛ. b. ꝛ c. isint. d. si opineť. b. eē. a. vt oē. d. est. b. Adhuc nulluȝ. c. est. d. ꝛ oē. d. eē. c. eius ꝑm idē hēbit sciam ꝛ ignorātiaȝ ꝛ opinabiť ꝯria. s. oē. d. eē. a. ꝛ nullū. d. esse. a. sicut per se ps per exēplū in termis subalib'. pōt eē ꝙ corpus inest aiali ꝛ sensibili. quoꝝ neutrū est sub altero sȝ ꝯuertunť. sȝ tā aial q̄ȝ sensibile hoi inest. Si ergo opineť: oē aial esse corpus: ꝛ nullū sensibile eē corpus: ꝛ oēm hoiem eē aial: ꝛ oē sensibile sil opinabiť oēm hoiem eē corpus ꝛ nullū hoiem eē corpus. exēplū aūt in termis accñtalib' patet: qꝛ color inest tā albo q̄ȝ aiali: ꝛ vtrūqȝ cigno. si ergo opineť nullū cignū coloratū. ꝛ oē aial eē coloratū: ꝛ silr oē cignū eē albū ꝛ aial simul opinabiť ꝯria: qd est incōueniens. ꝛ h est (Ut si ꝯtigit.) Scdo docet idez in medijs que ex eadē ꝯiugatione dicēs ꝙ si. b. insit sub. a. ꝛ. c. sub b. ꝛ. d. sub. c. ꝛ. a. ꝛ. c. opinenť oē. b. eē. d. ꝛ nullū. c. eē. a. silr idez sciret aliquo mō ꝛ ignorabit similr qd est incōueniens: qꝛ cū opinať oē. b. eē. a. opinať in vli oē. c. eē. a. q̄re ꝙ aliquo mō scit simplr ignorat vel opinať nō eē: ꝛ hoc est icōueniens. ꝛ h est (Rursuȝ si qs fallatur.)

¶ In eo aūt qd dcm̄ est prius si nō ex eadēȝ ꝯiugatione sit mediuȝ ꝑm vtrāqȝ q̄dem terminoꝝ medioꝝ ambas ꝓpōnes nō ꝯtigit opinari: vt. a. b. q̄deȝ oi. c. aūt nulli: hec aūt vtraqȝ oi. d. accidit eni aut simplr: aut in aliquo tm̄ ꝯriaȝ sumere ꝓpōnem primā. Si eni cui. b. inest oi. a. opinať ieē. b. aūt oi. d. nouit: ꝛ qm̄. a. d. nouit: q̄re si rursum cui. c. nulli putat. a. ieē cui. b. alicui ineē huic nō putat. a. ineē: ꝙ autē oi putat cui. b. Rursuȝ alicui nō putare cui. b. aut simplr: aut in aliquo ꝯriū est. sic ergo nō ꝯtingit opinari.

¶ Consequēter determinat quō ↄtingit opinari ↄ̃ria sine incōuenienti ⁊ quō nō: ⁊ h̄ vt videtur tm̄ in his que sunt ex diuersa ↄ̃ne. ⁊ diuidit̄ in duas. in p° ostendit quō non ↄtigit opinari sine incōuenienti. in 2° cū dicit (Sm̄ vtrūqȝ qdem.) quō ↄtingit opinari sine incōuenienti. In p° sic ꝓcedit. p̄mo ponit ꝓpōnem intentam. s. in his que sunt ex diuersa ↄ̃ne nō ↄtingit opinari ↄueniēter oēs quatuor ꝓpōnes simul. s. oē. b. est. a. ⁊ oē. d. est. b. Iterū nullū. c. esse. a. ⁊ oē. d. eē. c. ⁊ hec est (In eo aūt quod prius.) 2° ostēdit eam dicens ꝙ si oēs quatuor opposite sint opinet̄ simul cū ꝓpōne p̄ma eius ↄ̃ria vel ↄdictoria eius. si enim opinet̄ oē. b. esse. a. ⁊ oē. d. esse. b. opinabitur oē. d. esse. a. ¶ Adhuc si opinet̄ nullū. c. eē. a. ⁊ oē. d. eē. c. opinabit̄ nullū. d. eē. a. sed ex ↄ̃ne ⁊ minore sylli prioris sequit̄ ↄdictio p̄ per 2ᵐ 3ᵉ sic. nullū. d. est. a. oē. d. est. b. ergo aliqd. b. nō est. a. ⁊ ita simt̄ accidit opinari p̄mā ꝓpōnē. s. oē. b. eē. a. ⁊ eius ↄdictoria. si aūt. b. ⁊. d. cōuertant̄ ⁊ cū opinabit̄ ↄ̃ria ei⁹ sic. nullū. d. eē. a. oē. b. est. d. ergo nullū. d. est. a. sic igit̄ manifestū est ꝙ nō ↄtingit simul opinari oēs quatuor ꝓpōnes que sunt ex diuersa ↄ̃ne sine icōuenienti. accidit aūt opinari sil̄ ↄ̃ria: aut ↄdictoria qd̄ est incōueniēs: ⁊ hec est (Accidit aūt simplr̄.)

¶ Scdm̄ vtrūqȝ autem vnam aut sm̄ alterum vtrasqȝ nihil ꝓhibet: vt. a. oi. b. ⁊. b. d. ⁊ rursū a. nulli. c. naȝ silis huiusmodi fallacia: ⁊ vt fallamur circa particulares: vt si. a. oi. b. b. aūt oi c. a. omni. c. inerit. Si ergo aliqs nouit: qm̄. a. cui. b. inest oi nouit ⁊ quoniam cui. c. Sed nihil ꝓhibet ignorare. c. qm̄ est: vt si. a. qdeȝ duo recti in quo. a. b. triangulus: in quo aūt. c. sensibilis triangulus: opinabit̄ enim aliqs. a. nō inesse. c. sciens: qm̄ ois triangulus habet tres angulos duobus rectis: quare simul sciet ⁊ ignorabit idem. Nam scire oēm triangulū qm̄ duobus non simplex est. Et in hoc quideȝ in eo ꝙ vl̄em habet disciplinā: illud v̄o in eo ꝙ singulareȝ. Sic ergo vniuersaliter nouit. c. qm̄ duobus rectis: singulariter autem non nouit: quare non habebit contrarias.

¶ Consequēter ostēdit quō ↄtingit opinari in p̄dictis sine incōuenienti ⁊ ꝓcedit sic. p̄mo ponit ꝓpōnē intētam dicens: ꝙ ↄtingit simul opinari sm̄ vtrūqȝ modū vnaȝ ꝓpōnē: aut maiorē vtriusqȝ absqȝ minore: aut sm̄ vnū medium vtrāqȝ ꝓpōneȝ. s. maiorē ⁊ minorē: ⁊ h̄ est (Sm̄ vtrūqȝ aūt.) Scdo ostēdit eā: ⁊ diuidit̄ in duas. in p̄ma ostēdit eam in 2° cū dicit (Quare manifestū qm̄.) concludit eā ostēsam ⁊ subiūgit icidens. p° in duas. in p̄ma ostēdit p̄mam ptem ꝓpōnis intente. in 2° cū dicit (Nec que sm̄ vtrūqȝ.) ostēdit 2ᵃᵐ ptem ꝓpōnis intēte. p̄maȝ sic ostēdit. deceptio que fit opinādo sm̄ vtrūqȝ mediuȝ vnā ꝓpositionē: aut maiorē vtriusqȝ siue minorem fit sciendo aliqd in vl̄i ⁊ ignorando in particulari: sed hoc est possibile: ⁊ nō incōueniens. ergo ⁊c. hui⁹ rōnis p̄mo ōndit maiorē: ⁊ h̄ est (Nā silis huiusmodi.) 2° ōndit minorē: ⁊ hec p̄mo in exēplo. 2° in simili cū dicit (Silr̄ aūt ⁊ que.) ⁊ in exēplo p̄mo in exēplo trāscēdenti dicens: ꝙ si. a. inest oi. b. ⁊. b. oi. c. necē est. a. incē. c. si ergo aliqs nouit. a. inesse oi. b. nouit in vl̄i. a. inesse. c. sed nihil ꝓhibet ipsuȝ ignorare. c. esse. a. q̄re in pticulari ignorabit̄. a. inesse. c. sed hoc nō est incōueniens: ⁊ h̄ est (Ut si. a. oi. b.) 2° ostēdit idem in exēplo speciali dicens: ꝙ ois triangulus habet tres angulos equales duobus rectis. ⁊ sensibilis triangulus est triangulus sēsibilis habet tres: ⁊ cū nihil ꝓhibet: tūc alique ꝙ ois triangulus hēt tres ignorare sensibilem triangulū habet̄ tres: q̄re idē sciet ⁊ ignorabit: ⁊ cū sciet in vl̄i ⁊ ignorabit in pticulari: q̄re duplr̄ ↄtingit scire de sensibili ꝙ hēt tres. s. in vl̄i ⁊ pticulari: sed nō est incōueniēs sic scire ⁊ ignorare idē vt sciet in vl̄i ⁊ ignorabit in pticulari ⁊ h̄ est (Ut si. a. qdeȝ duo recti.) sic ergo manifesta est minor per exēplū: ꝙ non est incōueniēs scire aliqd in vl̄i ⁊ ignorare idē in pticl̄ari.

¶ Silr̄ aūt ⁊ que in Menone est oratio: qm̄ disciplina rememoratio: nunꝗ̄ enim accidit prescire qd̄ singulare: sed simul cum iductione sumere particulariuȝ disciplinam velut recognoscentes. nam quedā statim scimus: vt qm̄ duobus rectis si scimus: qm̄ triangulus: silr̄ auteȝ ⁊ in aliīs: ergo in vniuersali qdem scia particularia speculamur: sed ea que ꝓpria est non scimus: quare contingit falli circa ea: veruȝ non ↄtrarie: sed habere quidem vniuersalē: decipi autem in ea que particularis est.

¶ Consequēter ōndit eam in sili: ⁊ diuidit̄ in duas. in p° ponit silē. in 2° cuȝ dicit (Silr̄ ergo aut in p̄dictis.) adaptat silē ad ꝓpositū. In p° parte sic ꝓcedit. p̄mo dicit ꝙ syll's est deceptio iam dicta in oratione Menonis. i. Platonis in libro ītitulato sub noīe Menonis. arguitū est enim ibi ꝙ scia nihil est nisi reminiscētia: qr̄ cū addiscitur qd̄ prius sciebat̄ reminiscit̄: sȝ oē qd̄ addiscit̄: addiscitur ꝙ prius sciebat̄. s. sicut ipse ꝓbat per h̄ ꝙ alr̄ apprehēdendo ab itellectu nō apphendit̄ qd̄ nullo mō notū est: q̄re oē qd̄ addiscit̄ reminiscit̄. Sȝ solutio hui⁹ rōnis est ꝙ illud qd̄ addiscit̄ pri⁹ sciebat̄ in vl̄i: sȝ in pticulari nō: ⁊ silr̄ singulariter nusꝗ̄ simplr̄ scit̄ ante iductionē eius in sensuȝ. prius enim cognoscit̄ in suo vl̄i aliquo mō: postea v̄o simplr̄ cognoscit̄ ⁊ postea q̄si iteȝ cognoscit̄ in se: cū inducit̄ in sensuȝ. scientes eni vl̄r oēȝ triangulū hēre tres: scimus sensibileȝ triangulum hēre tres qm̄ sensibilis triāgulus est: ⁊ silr̄ in aliīs sensibilib⁹: ⁊ h̄ est (Nā quedā statim.) 2° ex hoc ↄcludit ꝙ speculamur singularia sepe in suo vl̄i ⁊ ignoramus ea ꝓpria disciplina: q̄re ↄtingit falli circa pticularia: qr̄ ↄtingit ea scire ⁊ ignorare: sȝ nō ↄ̃rie: qr̄ scia est in vl̄i ignorantia in particulari: qd̄ nō est icōueniēs: ⁊ h̄ est (Ergo vl̄i qdē scia.)

¶ Silr̄ autem ⁊ in predictis. non enim est contraria que est sm̄ mediuȝ fallacia ei que est sm̄ syllogismum discipline.

¶ Posito sili ↄsr̄ adaptat eā ad ꝓpositū dicens: ꝙ sicē est in his de qb⁹ erat dubitatio Menonis silr̄ est in p̄dictis. s. ex his que nō sūt eadē ↄiugōne: siue in his que sciunt̄ in vl̄i: vl̄ in pticulari: qr̄ ignorātia alicui⁹ in pticulari nō est ↄ̃ria scie que est in vl̄i: ⁊ h̄ est (Silr̄ g̊ in p̄dictis.) Et nota ꝙ per fallaciā que est p mediū itellectū itelligēdū est ignorātia pticularis: siue alicui⁹ in pticulari que ↄtigit ex h̄ ꝙ singulare nō ōndit̄ sine sensu p mediū syllogizatū: ⁊ per disciplinā que est per syllm̄ itelligēdum in vl̄i: qr̄ vl̄is ꝓpositio totā virtutē syllogismi continet.

¶ Nec que sm̄ vtrūqȝ medioꝝ est opinio. Nihil eni ꝓhibet scientē qm̄. a. toti. b. inesse: ⁊ rursum h̄. c. putare non inesse. a. c. vt qm̄ ois mula sterilis: ⁊ hec mula putare in vtero hēre hanc

non

non enim ſcit quoniam.a.c.non ſimul conſiderans quod eſt ſm vtrunqʒ.

Conſequēter oñdit ꝙ ꝯtingit opinari ſimul ſm vnuʒ mediuʒ duas ꝓpōnes in his que nō ſunt ex eadem ꝯne ⁊ᵃpars ꝓpōnis intētē:⁊ ꝓcedit ſic.pmo dicit ꝙ ignorantia que eſt ſm alteꝝ medioꝝ nō eſt ꝯtraria ſcie ſm idē medium hoc mō:q̃ nihil ꝓhibet aliquē ſcire oē.b.eſſe a.⁊.c.eſſe.b.nō putare tñ.c.eſſe.a.⁊ hec eſt(Nec que ſm vtrūqʒ.)ʒᵒſpecificat exēpluʒ dicēs:ꝙ nihil ꝓhibet aliquem ſcire oēm mulam eē ſterilem:ſcire etiā hanc eſſe mulam:nō putare tñ hanc eſſe ſterilē:non eniʒ ſciet hāc eſſe ſterilem niſi ꝯtractet maiorē ⁊ minorē ad actū conſiderando ꝯnem dico non ſciet in actuali ꝯfirmatione:⁊ hec eſt(Qm̄ ois mula.)Sic igiť patet ꝙ ꝯtingit ſcire ſm vnū mediuʒ ambas ꝓpōnes:⁊ tūc ſcitur aliquo mō ꝯcluſio.ꝯtingit tñ ignorare ꝯneʒ in eo ꝙ actu ꝯſiderat:ſic etiam ſcire ⁊ ignorare idem non eſt incōueniens:q̃ hec ſcia illi ignorātie non ꝯtrariať.vnde ex his iaʒ oſtēſa eſt ꝓpoſitio poſita in principio huius partis.

Quare manifeſtum:quoniā ⁊ ſi hoc quideʒ nouit:illud ꝯo non nouit falleť ꝙ habuit vles ad particulares diſciplinas. Nullum eni ſenſibilium eē extra ſenſum ſit ſcimus:nec ſi ſcientes fuerimꝰ niſi in vli:⁊ in eo qꝺ habet ꝓpriaʒ diſciplinam:ſed non vt in eo quod agit.

Conſequēter ꝯcludit eam oſtēſam ⁊ adiungit īcidens:⁊ ſm hoc diuidiť iſta pars in duas.in pᵒ ꝯcludit eam.in ʒᵒ adiungit īcidens cū dicit(Nā ſcire dť triplr.) In pᵒ ſic ꝓcedit.ꝯcludit pmam ꝑtem eius dicēs manifeſtum eſſe ꝙ ſi aliqs nouit maiorē:⁊ ignorauit minorē ſic ſi nouit oēm mulā ſterilē eſſe:⁊ ignorauit hāc eſſe mulā falleť in eo quo falliť ſciens aliqd in vli ignorās idem in particulari:ſic eni ignorabiť aliqd in ꝑticulari:q̃ nullū ſenſibile ſimplr cū extra ſenſibile ſit.⁊ h̄ eſt(Quare manifeſtū.)ʒᵒ adiūgit ꝑtē ʒᵃᵐ dicēs ꝙ q̄uis ſciamus oēm mulā eē ſterilē:⁊ hāc eſſe mulā ſemꝑ:nos tñ nō ſcimus hāc eſſe ſterilē niſi in vli ⁊ ꝑticulari:ſʒ nō ſcimus eaʒ in eo ꝙ actu ꝯſideramus:⁊ hec eſt(Nec ſi ſentientes.)

Nam ſcire dť triplr:aut vt in vli:aut vt propria:aut vt agere:q̄re ⁊ decipi dť totidem modis:nihil ergo prohibet ⁊ ſcire ⁊ deceptuʒ eſſe circa eadem:veruʒ non contrarie ſicut accidit ⁊ ei qui ſm vtranqʒ ſcit ꝓpōnem ⁊ nō pertractauit prius.nam opinans in vtero habere mulam non habet ſm actum diſciplinam neqʒ ꝓpter opinionem ꝯtrariam fallaciaʒ diſcipline. Syllogiſmus enim fallacia contraria vli.

Conſequenter gratia huius determinať quot modis cōtingit ſcire ⁊ ignorare:⁊ manifeſtat quō ſcire aliqd ⁊ ignorare idē opponunť ⁊ quō nō:dicēs ꝙ eſt ſcire triplr ⁊ totidē modis ignorare:eſt ſcire in vli ⁊ ſcire in ꝑticulari ⁊ in quo qui actu cōſiderat cum ꝑtractatione.ſcire aūt ⁊ ignorare idē non eſt incōueniens niſi hoc fiat mō ꝯrio:q̃ q̄uis ſciať ꝙ ois mula ſit ſterilis ⁊ ꝙ hec ſit mula:non tñ incōueniēs eſt hāc nō eſſe ſterilē opinari:ſcit eni in vli ⁊ ꝑticulari:ſed ignorat in eo ꝙ nō actu ꝯſiderat.ſed hec ſcia nō eſt illi ignorātie ꝯria:ſʒ ſcie in vli eſt ꝯriū ignorātia in vli:⁊ ſilr itelligere ſciaʒ in particulari eſſe ꝯriam ignorātie in ꝑticulari:⁊ ſcia in eo qui actu cōſiderat eſt ꝯria ignorātie in eo qui actu non ꝯſiderat:⁊ hec eſt(Nā ſcire triplr eſt.)Ultimuʒ verbū ſic ꝯſtrue: fallacia.ſ.ſylli.i.ignorātia in vli que dť eſſe per ſyllm ſicut pdictum eſt.eſt aūt ꝯtraria vli ſupple ſcientie.

Qui aūt opinatur bonū ⁊ malum eſſe idem opinabiť qꝺ bonuʒ eſt ⁊ malū eſſe. Sit eni bonum qdem in quo.a.malum aūt in quo.b.rurſum bonū in quo.c.qm̄ ergo idē opinať.b.⁊.c.⁊ eē.c.b.opinabiť:⁊ rurſuʒ.b.eē.a.ſilr:q̄re ⁊ c.a. Naʒ ⁊ queādmodū ſi ſit veꝝ de quo.c.b.⁊ de quo.b.a.⁊ de.c.a.veꝝ erit ſic opinari.ſilr aūt in eo qꝺ eſt eē:naʒ cū idem ſit.c.⁊.b.⁊ rurſum ſit.b.⁊.a.⁊.c.⁊.a.idē:q̄re ⁊ opiari ſilr.

Hic intēdit de opinione ꝯrioꝝ que ſunt ꝯria ſm materiam ⁊ ſm accidēs:vt ſm terminos ⁊ nō ſm opinionē affirmatiuā ⁊ negatiuam:⁊ diuidiť.q̃ pmo determinat ꝙ ꝯtingit ſm ꝯtraria opinari.ʒᵒ quō hoc ꝯtingit ſine inconuenienti ⁊ quō non.ibi ʒᵒ(Ergo hoc qdem neccīuʒ.) in pmo ſic ꝓcedit.pmo dicit ꝙ ſi aliqs opinatur bonū:⁊ non bonuʒ:q̃ malum:ipſe opinať aliqd idem eſſe bonū ⁊ idem eſſe malū:⁊ ſic opinabiť bonū eſſe bonum ⁊ bonum eſſe malū ſimul:que ſunt ꝯria:⁊ hoc eſt(Qui autē opinať.)Scđo hoc oſtēdit dicens:ꝙ ſi aliqs opineť idē eſſe bonū ⁊ malum ſilr bonū.a.malū.b.adhuc bonuʒ.c.cum idem opinať circa.b.ꝙ.a.⁊.a.ꝙ.b.q̃ opinať idem eſſe bonū qꝺ malum ⁊ malū qꝺ bonū.patet per pmam figurā cum opinio opinať.b.eſſe.a.⁊.c.eſſe.b.qꝺ opinať c.eē.a.quare cū in pmiſſis opinať bonuʒ eſſe malum in ꝯne opinať bonū eē bonū:⁊ ita ſimul opinanť ꝯtraria.pmo ergo ponit hāc oſtēſionem:⁊ hec eſt(Sit enim bonum.)ʒᵒ eam ꝯfirmat ſic:queādmodū ſeqtur ſi veꝝ eſt a.de.b.⁊.b.de.c.veꝝ eſt.a.de.c.⁊ eodē mō ſi.b.eſt.a.⁊.c.eſt.b.ergo.c.eſt.a.ſic ſeqtur in opinione ſi opinať.b.eſſe a.⁊.c.eſſe.b.opinať.c.eē.a.⁊ h̄ eſt(Queādmoduʒ ſi ſit.)

Ergo h̄ qdem neccīum ſiqs det primū:ſʒ fortaſſe illud falſum opinari ꝙ malū eſt bonū eſſe niſi ſm accidēs.multiplr eni poſſe eſt hoc opinari perſpiciendum ergo hoc melius.

Conſequēter determiat quō ꝯtingit opinari ſine incōuenienti ſilr iſta ꝯria ⁊ quō nō dicēs:qui de neccītate opinabiť quo bonū eſſe bonū ſi detur pᵐ.ſ.idē eſſe bonuʒ ⁊ malū:ſed incōueniens eſt opinari hoc per ſe bonū inq̄ꝫtum bonū eſt malū:⁊ idē inq̄ꝫtuʒ bonū eſt bonū:opinari aūt per accidēs nō eſt incōueniens.opinari enim bonum eē bonū:⁊ ſimul cū h̄ opinari idē qꝺ eſt bonuʒ eſſe malū:⁊ hoc ſm tps:vel ſm locū vel aliquo tali mō non eſt incōueniens:⁊ dicit ꝙ ꝯtingit opinari per ſe:vel per accidēs:q̃ multiplr ꝯtingit opinari:⁊ hoc valde ꝑſpiciendum eſt.ſic igiť intēdit Ar.ꝙ huiuſmodi ꝯria ſm accidens nō eſt incōueniens opinari.per ſe aūt eſt incōueniens:⁊ hec eſt(ergo hoc quidem neceſſarium.)

Dubitabit hic aliqs quō ꝑtiū hic determinatū cadit iuxta ſyllm ex oppoſitis. Et dicendum ꝙ non ex parte ꝯnis:ſed ex parte ꝑncipioꝝ:q̃ ibi ſupponunť oppoſita ⁊ aliqñ oppoſita ſunt ⁊ opinari oppoſita vno mō eſt inconueniens:⁊ alio mō non ſicut in hoc caplo determinatum eſt.⁊ ꝓpterea fuit introductum hoc capitulum ſicut prius dictum eſt. Dubiuʒ

Deinde queriť:q̄re hoc ꝑtiū nolatur fallacia opinionis.ſi eni ſit fallacia:aut erit in dictione:aut extra dictionē:⁊ ſi h̄ in elēchis debet determinari. Itē queriť q̄re magis noiať fallacia opinionis q̄ ſenſus ⁊ itellectus:cuʒ tñ in itellectu fiat hec fallacia in opponēdo aliqꝺ falſum. Ad pᵐ dť ꝙ hec fallacia non Dubiuʒ ʒᵒ

est in dictione nec extra dictionem istam: tamen bene
potest pcedere fallaciaz in dictione vel tanq̃ a qua cau-
satur credulitas falsi. ❡ Ad aliud dõm ꝙ deceptio ista
ɔtingit iter incorpea: sed sola corpea a sensu percipiun-
tur: ⁊ ita nõ est fallacia ꝓprie sensus. ❡ Adhuc non dr̃
fallacia itellectus: sed opinionis: eo ꝙ opinionis habit⁹
icert⁹ est ⁊ iuariabilis. silr cũ opposita sint ɔ̃ria ⁊ habit⁹
iste non põt eẽ cert⁹ sed est icertus ⁊ variabilis: ⁊ ita ve-
re actus attribuitur: sed deceptio opinionum.

Dubiũ **Deinde** forte dubitabit aliquis de his que dicit in
littera. ⁊ pmo de hoc qd̃ dicit: ꝙ si aliquis
opinet̃ oẽs quatuor ꝓpões que sunt ex diuersa ɔiuga-
tione idẽ ⁊ fm idẽ sciet ⁊ ignorabit. hoc enim videt̃ fal-
sum: tñ qꝛ nõ ɔtingit se scire ⁊ ignorare: tum qꝛ diuersa
media sciet ⁊ ignorabit: ⁊ ita nõ fm idem. ❡ Et dõz ꝙ
ibi accipit̃ scire cõiter pro scire ⁊ opinari. ⁊ silr vbiq; in
hoc caplo. silr idez ɔtingit opinari ⁊ ignorare. ❡ Ad 2m
cum dicit ꝙ idem habebit sciam ⁊ ignorãtiaz intelligit
ꝙ idem predicatum fm idem subm scietur ⁊ ignorabi-
tur: ⁊ non fm idem medium in specie. s. ⁊ h̃ nõ fm idez
in numero: tñ melius diceretur sicut prius.

Dubiũ **Cõsequẽter** dubitabit de his que sunt ex diuer-
sa ɔiugatione: vtrum. s. ɔtingit opi-
nari simul ibi oẽs quatuor ꝓpositiones. videt̃ enim ꝙ
sic per hoc qd̃ est in pncipio capituli. supponit aliquam
simul oẽs quatuor ꝓpositiones opinari: ⁊ ex hoc infert
2° ꝙ fm idẽ sciet ⁊ ignorabit. ❡ Adhuc sicut dicit iferius
in illo caplo contingit scire pmissas: non tñ scire ɔ̃nem:
quare ɔtingit scire oẽ. b. esse. a. ⁊. d. esse. b. non tñ scire oẽ
3° d. esse. a. ❡ Adhuc ɔtingit simul opinari nullũ. c. esse. a.
⁊ oẽ. d. esse. c. non tñ opinari ꝙ ex eis seqtur. q̃re fm ip̃z
contingit opinari oẽs quatuor ꝓpositiones pter ɔ̃nes
conuertentes ex eis: sed hoc non est incõueniens: quare
videt̃ ꝙ ɔtingit opinari incõueniens fm vtrunq; me-
Contra. dium. ❡ Sed ɔtra. si ɔtingit ꝙ oẽs quatuor sunt oppo
site tũc ꝓposite erunt ɔ̃rie ɔ̃nes: ⁊ adhuc ɔ̃ria: vel ɔ̃di-
ctoria pme ꝓpositiones vt dicit in littera. sed inconue-
niens est simul opinari opposita: q̃re incõueniens est si-
mul opinari oẽs ꝓpositiones sicut prius ostensum est: ⁊
sicut supponit Ar. sed hoc non erit sine inconuenienti.

Dubiũ **Sed tunc** dubitat̃ vtruz sit verũ: vel non. videtur
enim ꝙ sine incõuenienti cõtingit oẽs
quatuor ꝓpositiones opinari. est enim opinari omne. b.
esse. a. ⁊ oẽ. d. c. b. non opinando ɔ̃nem sicut patet per ea
que ostendit in littera: quare ɔtingit simul opinari pre-
missas oẽs non opinando ɔ̃nez: ⁊ si hoc non erit incõue-
niens: quare oẽs quatuor ɔtingit siml' opinari sine incõ
uenienti. ❡ Iuxta hoc forte querit̃ de quadaz ɔ̃rietate
que appet in littera eius. dicit eniz ꝙ si oẽ. b. esse. a. opi-
nat̃ ⁊ oẽ. d. eẽ. b. nc̃cio opinat̃ oẽ. d. esse. a. sz postea dicit
ꝙ ɔtingit opinari oẽ. b. esse. a. ⁊. c. esse. b. ⁊ tñ nõ opinari
Ad pm oẽ. c. a. ista apparent opposita. ❡ Ad pm dõm ꝙ oẽs qua-
tuor ꝓpositiones opinari sine additione esset inconue-
niens: qꝛ oppositis premissis oportet opinari ɔclusionẽ.
Ad 2m ❡ Ad 2m dõm ꝙ si aliqs opinetur premissas opinat̃ ne-
cessario ɔ̃nem si fiat ptractatio premissaꝝ ad ɔ̃nez actu
intermẽdam: ⁊ hoc est qd̃ pmo dicit. si aũt opinatur pre-
missas: sed nõ ptractationem premissaꝝ ad ɔ̃nem nihil
prohibet non opinari ɔ̃nem: ⁊ hoc intendit postea.

Dubiũ **Deinde** forte querit̃: vtrum ɔtingit simul opinari
oẽ. d. esse. a. ⁊ nullũ. d. esse. a quare iam sup
positum est: qꝛ nõ videt̃: qꝛ sicut ɔtingit opinari vt dicit:
oẽ. b. esse. a. ⁊ oẽ. c. esse. b. ⁊ tñ opinari. c. non esse. a. sed cũ
opinabitur oẽ. b. eẽ. a. opinabit̃ in vli. c. esse. a. quare ea-
dem rõne simul cõtingit opinari omne. d. esse. a. nulluz.
d. esse. a. ❡ Adhuc dicit Ar. in littera ꝙ ɔtingit opinari 2°
omne. b. esse. a. ignorando tñ. c. esse. a. qꝛ contingit aliqd
scire in vniuersali: ⁊ ignorare in pticulari: ⁊ ita scire oẽ
c. esse. a. ⁊ opinabitur nullum. c. esse. a. ⁊ sequitur tũc ea-
dem rõne ꝙ simul opinat̃. omne. d. esse. a. ⁊ nullum. d. eẽ
a. ⁊ ita nõ erit incõueniens simul opinari eas. ❡ Ad pm Ad pm
dicẽdum: ꝙ sic̃ idem eodez modo opinatũ sit ⁊ ignotũ:
⁊ hoc est inconueniens: quare hic opinat̃ in vniuersali
omne. c. esse. a. ⁊ ignoratur in particulari ꝙ. c. eẽ. a. nõ est
incõueniens. si omne. d. esse. a. ⁊ nulluz. d. esse. a. est incõ-
ueniens simul opinari: qꝛ eodez mõ simul opinare sunt.
Uel potest dici forte melius ꝙ qñ Ar. dicit ꝙ contin-
git opinari omne. b. esse. a. ⁊. c. esse. b. nõ dicit ꝙ cõtingit
simul opinari. c. non esse. a. qd̃ est oppositũ ɔ̃nis: sed nõ
contingit opinari. c. esse. a. sed non seqtur: si non putetur
c. esse. a. ergo putat̃. c. non esse. a. ⁊ ideo nõ dandũ adhuc
ꝙ simul opinatur. c. esse. a. ⁊ nulluz. c. esse. a. ❡ Ad 2m di- Ad 2m
cendum ꝙ quãdo dicit Ar. ꝙ ɔtingit scire in vniuersa-
li ⁊ in particulari: vt si sciatur omne. b. esse. a. scitur. c. eẽ
a. in vniuersali accipit̃. c. sub. b. ⁊ non eodem modo opi-
nabit̃ oẽ. d. esse. a. ⁊ nullũ. d. esse. a. ⁊ hoc est incõueniẽs.

Ulterius forte dubitaret aliqs: vtrũ ɔtingat vnaz Dubiũ
ꝓpositionẽ opinari fm vtrũq; medium
sicut maiores. Si nullum. c. esse. a. ⁊ oẽ. b. esse. a. ⁊ hoc di-
co sine incõuenienti. ⁊ videt̃ ꝙ non: qꝛ sciendo. oẽ. b. eẽ
a. sciet ⁊ omne. d. esse. a. dico in vli: ⁊ sciendo nulluz. c. eẽ
a. sciet nullũ. d. esse. a. dico in vli: quare idem ⁊ eodẽ mo
do sciet ⁊ ignorabit: qd̃ est incõueniens: sicut dicit ver-
sus finẽ capituli. si enim opposita sunt ɔ̃ria ⁊ ɔ̃rie: qꝛ in
vniuersali. Et dici potest: qꝛ possunt opinari ɔ̃ria vt con
traria: ⁊ sic est incõueniens: ⁊ hoc est qd̃ dicit versus fi-
nem capli. aliter aũt ɔtingit opinari ɔ̃ria: ita. s. ꝙ opina-
tis nõ possunt sine additione vlterius ptractari incõue-
niens: ⁊ sic opinari non est incõueniens. si aũt opinatur
cõtraria in vniuersalibus: quare opposite sunt maiores
duoꝝ medioꝝ sine minore ⁊ sic nõ habet̃ incõueniens:
⁊ ideo ex oppositis nõ pertractat̃ incõueniens sine ad-
ditiõe nũeroꝝ. ❡ Aliter aũt dici põt: qꝛ ɔ̃nes iste. s. nul-
lum. d. esse. a. ⁊ omne. d. esse. a. q̃uis in vniuersali opposi-
te sunt tñ ignote sunt in pticulari. vnde sciunt̃ qdẽ sim-
pliciter ⁊ ignorant̃: sz magis vnumqdq; denoiari ab eo
qd̃ simplr est in eo q̃ȝ ab eo qd̃ est fm qd. dicte ɔ̃nes ma-
gis debent dici simplr ignorare q̃ȝ scire. vnde nõ vere di-
cere ꝙ ibi sciant̃ opposita: sed magis ignorant̃: ⁊ ita nõ
accidit incõueniens ex oppõne duoꝝ medioꝝ simul.

Adbuc forte queret quõ põt siml' opinari duas ꝓpõ- Dubiũ
nes fm idẽ mediũ nõ tñ opinãdo ɔ̃nem. si.
enĩ opposita sit cã maioris q̃ȝ minoris opposita est ɔclo
in vli ⁊ particulari sicut dicit in hoc caplo. q̃re scitis p-
missis simplr ɔclo scit̃. ❡ Ad hoc dici põt ꝙ si scit̃ in
vli scitur in pticulari cũ ptractatione maioris ad mino-
rẽ simplr scit̃ ⁊ hoc est qd̃ est prius dcm̃ in caplo priti: si
tñ sciat̃ in vli ⁊ pticulari: sed sine ptractatione non de-
bet in eo qui est actu ɔsiderare: sed hoc qd̃ postea dicit:
vel põt dici ꝙ scire in pticulari est duplr. vno mõ appre-
hendẽdo particulare esse sub vli: ⁊ ita habitualis appre-
hensio est passionis de illo pticulari: ⁊ sic scire cõtingit
in particulari ignorãdo ɔ̃nẽ in eo qd̃ est in actu ɔsidera-
re. alio modo apprehẽdendo particulare fm actualem
inherẽtiam passionis in particulari: ⁊ sic est ignorare in
particulari ⁊ hoc facit simplr cognitionez: ⁊ sic̃ scitur in
vli ⁊ in particulari est simplr scitũ ⁊ nõ pmo modo.

Ulterius aũt forte dubitabit aliqs de triplici mõ Dubiũ
sciẽdi quez assignat qm̃ triplx est. ❡ Et
dõm ꝙ vel scitur in vli passio vel in particulari: in vli
scit̃ per

sciẽ per maiorẽ ꝓpõnẽ qñ sciẽ de subto vl'i ad subꝫ: aut
sciẽ per ꝯnẽ: ⁊ h̄ est scire per ꝯnẽ in eo qḋ actu ꝯsiderat
⁊ sic est scire tripl'r ⁊ totidẽ modis per oppõnẽ ignora-
re. ¶ Deinde querit̄ quid scire cui ignorare opponit̄.
¶ Et dõm ꝙ scire in vl'i: ⁊ ignorare in vl'i opponũtur.
Adhuc scire in particulari ⁊ ignorare in particulari op-
ponit̄. Adhuc scire in eo qḋ actu considerat ⁊ ignorare
in eo qḋ actu nõ ꝯsiderat. Adhuc q2 scire in particula-
ri supponit ante se scire in vl'i: ⁊ scire in eo qḋ actu cõsi
derat supponit ante se vtrũqꝫ illoꝝ ⁊ aliqd addit: ⁊ iõ
opposita sunt incõpossibilia scire in ꝑticulari ⁊ ignora-
re in vl'i. sil'r scire in eo qḋ actu cõsiderat ⁊ ignorare in
vl'i ⁊ ꝑtic'lari cõpossibilia. sunt aũt scire in vl'i ⁊ ignorare in
ꝑticulari. sil'r scire in vl'i ⁊ ꝑticulari ⁊ ignorare in eo qḋ
actu ꝯsiderat: ⁊ vtrũqꝫ istoꝝ ondit auctor in l'ra. Ex his
ḡ pꝫ quõ ꝯtigit opinari sine icõueniẽti: ⁊ quõ nõ in his
que sunt nõ ex eadẽ ꝯiugõne. ¶ Cõsequẽter forte q̄ret̄
quõ ꝯtingit in his opinari. q2 si vnũ mediũ pot' sit am
bas ꝓpõnes sil' opinari: q̄rit̄ an ꝯtingit vnã opinari ꝫ
vtrũqꝫ mediũ: vt manifeste maio. ⁊ mino. an. s. ꝯtingit
sine incõueniẽti opinari oẽ. b. eẽ. a. ⁊ nullũ. c. eẽ. a. cũ. c.
sit sub. b. Et dicũt qdã ꝙ sic. Pro qbus põt talis rõ in-
duci. Ari. in h̄ cap̄ dicit ꝙ ꝯtingit opinari oẽ. b. eẽ. a. ⁊ oẽ
c. eẽ. b. ⁊ tñ opinari. c. nõ eẽ. a. qḋ est oppositũ ꝯnis. Cuꝫ
ḡ sm Ari. ꝯtingit opinari ambas ꝑmissas ⁊ siml' cũ his
oppositũ ꝯnis. ḡ multo forti' cũ maiori ꝓpõne ꝯtingit
opinari oppositũ ꝯnis. q̄re seq̄t̄. si oẽ. b. est. a. ⁊ oẽ. c. est
b. ḡ oẽ. c. est. a. simul opinari ꝯtingit oẽ. b. eẽ. a. ⁊ nullum
c. esse. a. ¶ Ad opp^m in ꝑn° capituli vbi Ari. exẽplificat
in his que sunt ex ꝯne eadẽ. dicit ꝙ qui simul opinant̄
oẽ. b. eẽ. a. ⁊ nullũ. c. eẽ. a. nihil aliud opinant̄ q̄ꝫ ꝙ aliq̄
mõ omni modo ignorare. hoc aũt est incõueniẽs: ⁊ im-
possibile sicut dicit idẽ: q̄re videt̄ ꝙ sm Ari. non ꝯtin-
git simul opinari eos sine incõueniẽti. ¶ Adhuc q opi
nat̄ omne. b. esse. a. cũ. c. sub. b. sit nouit in vl'i. c. nõ eẽ. a.
sed eo mõ quo sciẽ oẽ. c. esse. a. sciat̄ in vl'i. ⁊ nulluꝫ. c. eẽ
a. ⁊ ignoret̄ in vl'i. sꝫ idẽ sciẽ in ꝑticulari ex hypothesi:
q2 simul ⁊ opinant̄ oẽ. b. eẽ. a. ⁊ nullũ. c. esse. a. quare seq
tur ꝙ idẽ sciat̄ in ꝑticulari ⁊ ignoret̄ in vl'i: qḋ est incõ-
ueniens: sicut pꝫ ex ꝑdictis. Ex his igit̄ videt̄ ꝙ in his
que sunt ex eadẽ ꝯne sine incõuenienti nõ ꝯtingit per
vtrũqꝫ mediũ opinari vnã ꝓpõnẽ: qḋ ꝯcedi põt. ¶ Ad
obm dõm ꝙ nõ dicit Ari. ꝙ ꝯtingit scire oẽ. b. esse. a. et
c. esse. b. ⁊ tñ scire vel opinari. c. nõ esse. a. sed simul cuꝫ
ꝑmissis ꝯtigit nõ putare ꝯnẽ ⁊ nõ seq̄t̄. si ꝯ nõ opponi-
tur. ḡ ꝯct'o putat̄ nõ esse: sꝫ eꝯ. sꝫ quõ h̄ sit veruꝫ: pꝫ per
l'raꝫ ei' si quis inspiciat: ⁊ ita nõ simul ꝯtingit simpl'r opi
nari maiorẽ ⁊ opp^m ꝯnis sine icõueniẽti. ¶ Deide du-
bitabit adhuc forte aliqs cũ al'r se habeat oppositio in
his que sunt ex eadẽ ꝯiugatiõe q̄ꝫ in his que non sunt
ex eadẽ ꝯiugatiõe. q̄re nõ determinauit. Et põt dici ꝙ
h̄ est per modũ opinãdi ꝯuenientẽ in his que non sunt
ex eadẽ ꝯne: ⁊ q2 cã per se pꝫ: q2 opinat̄ omne. c. esse. a. ⁊
nullũ. c. esse. a. qḋ est incõueniẽs. Eodẽ aũt mõ quo opi
nabit̄ maior vtriusqꝫ mediꝫ. Sꝫ dicet aliqs ꝙ nõ est in
cõueniẽs opinari oẽ. c. esse. a. ⁊ nullũ. c. eẽ. a. q2 omne. c.
est. a. opinat̄ in vl'i ⁊ ignorat̄ in ꝑtic'lari in eo qḋ est nul
lũ. c. est. a. ¶ Et dõꝫ ꝙ scire pro opinari in vl'i ⁊ ignora-
re in ꝑticulari nullũ. c. esse. a. est incõueniẽs. ⁊ h̄ est qḋ
ꝑdeterminatũ est. ¶ Ultimo forte dubitabit aliqs de
mõ ostendendi ꝙ ꝯtingit simul opinari bonũ eẽ malũ
⁊ malũ esse bonũ. videt̄ eni ꝙ sua ostẽsio sit sine vl'i ꝓ-
positiõe cũ dicit. si. b. est. a. ⁊. c. est. b. ḡ. c. est. a. ⁊ si opina-
tur malũ eẽ: ⁊ sil'r bonũ esse malũ oppositũ bonũ eẽ bo
num. sed dõm ꝙ in ꝓpõnibus per se veris aut falsis nõ
differunt sm rem vl'is ⁊ indefinita ꝓpositio: ⁊ ꝑticula-
ris. ⁊ ꝙ in dicto exẽplo accipiant̄ ꝓpõnes per se. ¶ Sꝫ
ꝯtra acceptis ꝑmissis per accñs: sic premisse ꝯtingẽtes
sequit̄ ꝯcl'o sic. si opinat̄ h̄ ꝙ est malũ eẽ bonũ. ⁊ h̄ est
bonũ esse malũ opinat̄ bonũ esse bonuꝫ. ¶ Et dõm ꝙ
non sequit̄ ex necessitate sine vniuersali ꝓpositione: si-
cut patet intuenti: sed exẽplum earuꝫ cõmune est ⁊ trã-
scendens potens intelligi cum vniuersali vel sine.

Quando autem ꝯuertitur extremita
tes necesse est ⁊ mediũ ad vtrãqꝫ cõ
uerti: vt si. a. de. c. per. b. est. Si con-
uertit̄ ⁊ inest alicui. a. oi. c. ⁊. b. a. cõ-
uertit̄: ⁊ inest cui. a. omni. b. per medium. c. ⁊
c. b. per medium cõuertitur. a. ⁊ non inesse si-
militer: vt si. b. inest. c. a. vo non inest neqꝫ. a.
inerit. c. Si ergo. b. cõuertitur. a. ⁊. c. ad. a. cõ-
uertitur; sit enim. b. quidem nulli inesse. a. ergo
neqꝫ. c. a. omni enim. c. inerat. b. ⁊ si. b. cõuerti
tur. c. ⁊. a. conuertitur. c. nam de quo omni. b.
⁊. c. ⁊ si. c. ad. a. cõuertit̄ ⁊. b. ꝯuertetur ad. a.
cui. b. inest. c. cui autem. c. a. nõ inest: ⁊ solum
hoc a conclusione incepit: alia vo non simili-
ter: vt in predicatiuo syllogismo.

Postq̄ꝫ Aristo. determinauit de syll'o hic determi-
nat de qbusdã rõnibus i syll'o annexis ⁊ in
syll'm reducibilib'. ⁊ diuidit̄ in duas. In p^a determinat
q̄daꝫ accidẽtia ad reductionẽ eoꝝ in syllogismuꝫ. in se-
cunda cum dicit (Qm̃ aũt non solum ⁊c.) determinat
de eis ⁊ de reductione eoꝝ. ꝑma in duas. In ꝑma deter
minat quinqꝫ regulas siue ꝯueniẽtias ꝑtinẽtes ad ter-
minoꝝ ꝯuersionẽ. In scda incidenter adiũgit sextaꝫ de
electione ⁊ fuga ꝯtrarioꝝ cum dicit. (Quãdo aũt duo
fuerint.) Pars ꝑma ꝯtinet qnqꝫ regulas siue cõueniẽ-
tias: quaꝝ ꝑma talis est: quando extremitates ꝯuertun
tur necesse est mediũ ostendi ꝯuersiue ad vtrãqꝫ extre
mitatẽ. ꝑmo ergo ponit eam: ⁊ h̄ est (Quando ꝯuertun
tur.) Secundo eaꝫ declarat. ⁊ ꝑmo in mõ affirmatiuo.
secũdo in modo negatiuo. In affirmatiuo sic procedit.
ꝑmo ex ꝯuersione ꝯnis ostendit medium ꝯuersum ad
maiorẽ extremitatẽ sic: si in ꝑncipio q̄ꝫ syllogism' fit oẽ
b. est. a. omne. c. est. b. ḡ omne. c. est. a. ex ꝯuersa conclu-
sionis ⁊ miore seq̄t̄ ꝯuersa maioris sic. oẽ. c. est. b. oẽ. a.
est. c. ⁊ h̄ est (Si eni. a. de. c.) scdo innuit similiter ostẽ-
di ꝯuersam minoris ex ꝯuersa ꝯnis ⁊ maioris sic. oẽ. a.
est. c. omne. b. est. a. ergo omne. b. est. c. ⁊ h̄ est (B. c. con-
uertunt̄.) Consequenter ostẽdit ideꝫ in syll'o negatiuo
⁊ diuiditur in duas. In prima ostendit ꝙ si mediũ cõ-
uertatur cũ extremis ⁊ extrema in secunda huius con-
uersam. In ꝑma sic procedit. ꝑmo disponit syllogismũ
negatiuum. in secundo prime sic. nullũ. b. est. a. omne. c.
est. b. ergo nullum. c. est. a. ⁊ h̄ est (Non in eius.) secun-
do ex ꝯuersa maioris ⁊ mioris syllogiçat ꝯuersaꝫ ꝯnis
in secũdo secunde sic. omne. c. est. b. nullũ. a. est. b. ḡ nul
lum. a. est. c. quare cũ. b. ⁊. c. ꝯuertunt̄ a quocũqꝫ remo-
uet̄ vnum ⁊ reliquum. ⁊ hoc est (Si. b. ꝯuertatur.) Ex
his patet ꝙ si mediũ conuertatur cũ extremis ⁊ extre-
ma conuertuntur. ¶ Cõsequẽter ostendit huius ꝯuer-
sam. s. ꝙ si extrema cõuertant̄ ⁊ medium conuertetur
cuꝫ extremis. ⁊ ostẽdit tñ ex ꝯuersa ꝯnis ⁊ minore. seq
ꝯuersa maioris in scdo secũde sic. omne. b. est. c. nullũ
a. est. c. ergo. nullũ. a. est. b. ⁊ h̄ est (Et sic ad. a.) Et q2 in

syllo affirmatiuo tm̄ ostēdit ꝙ si extrema ꝯuertanṫ et mediū cū extremis ꝯuertaṫ: ḡ cū extrema ꝯuertantur iō adiūgit ꝙ solū vltima ratio facta iuxta syllm negatiuū icepit a ꝯ̄ne ⁊ terminabiṫ ad premissas. sic fuit in syllogismo affirmatiuo si alie rōnes facit iuxta ipsum nō silr ꝓcesserunt: ⁊ hoc est (Et solum hec a ꝯ̄ne.)

¶ Rursum si. a. ⁊. b. cōuertunṫ: ⁊. c. ⁊. d. similiter: omni autem necesse est. a. aut. c. iesse: ⁊. b. ⁊. d. sic se habebunt vt omni alteruʒ insit: qm̄ enim cui. a. b. ⁊ cui. c. d. omni autem. a. aut. c. ⁊ non simul: manifestū qm̄ ⁊. b. aut. d. omni ⁊ non simul: vt si genitum corruptibile incorruptibile ingenitum necesse est qd̓ factum est corruptibile ⁊ corruptibile factū esse: duo eni syllogismi constituti sunt.

¶ Secūda regula siue ꝯueniētia quā ondit est ista. Si. a. ⁊. b. ꝯuertanṫ ⁊. c. ⁊. d. ꝯuertanṫ ⁊. a. vel. d. de quolibet ⁊ nō ambo de eodē. ṗmo ḡ ponit eā ⁊ h̓ est (Rursum si. a.) 2° resumit eam sub verbis euidentibus: ⁊ addit exēplum: ⁊ pʒ. ⁊ h̓ est (Qm̄ enim cui.) 3° signat ostensioneʒ eius dicens: ꝙ duo sylli ꝯstituti sunt ad hec. ⁊ h̓ sic itellige ꝙ p̓ª ꝯn̄tia ostendiṫ vno syllō sic. oē qd̓ est. a. vel. c. est. b. vel. d. sed oē qd̓ est. a. vel. c. sʒ nihil idē est. a. vel. c. ḡ nihil idē est. c. vel. d. ꝓmisse coꝝ patent: q̓ sumunṫ ex hypothesi: ⁊ ita ꝯn̄tia tota ondsa ē. ⁊ h̓ est (Duo. n. sylli.)

¶ Rursuʒ si oi qdeʒ. a. vel. b. ⁊. c. vel. d. simul aūt non insunt. Si ꝯuertitur. a. ⁊. c. ⁊. b. ⁊. d. ꝯuerteṫ: nam si alicui nō inesse. b. cui. d. palam qm̄. a. inest. Si aūt. a. ⁊. c. ꝯuertunṫ eni: quare simul ⁊. c. ⁊. d. hoc autem impossibile.

¶ Tertia regula siue ꝯueniētia talis est ⁊ q̄si ꝯuersa p̄cedentis. si. a. vel qbus inest. c. siue ambo eidē silr. c. vel d. cuilibet: sʒ ēt nō ambo: silr ⁊. a. ⁊. c. ꝯuertanṫ nec̄e est b. ⁊. a. ꝯuerti. p̓° ponit eā. ⁊ h̓ est (Rursum si oi.) Scd̓o ostendit eā per īpossibile sic. si. b. ⁊. d. nō ꝯuertunṫ: ergo alteruʒ est in plus reliquo. sit ergo. d. in plus: diciṫ ergo d. de aliquo de quo non diciṫ. b. sed si de illo non diciṫ b. tunc dicitur de illo. a. ex hypothesi. ⁊ si. a. ⁊. c. q̓ cōuertuntur: quare. c. dicitur de aliquo de quo. d. qd̓ est cōtra hypothesim. ⁊ h̓ est (Nam si alicui.)

¶ Qm̄ aūt. a. oi inest. b. ⁊. c. ⁊. a. de nullo subiecto alio p̄dicaṫ: iest aūt ⁊. b. oi. c. necesse est. a. ⁊. b. ꝯuerti. Qm̄ eniʒ de solis. b. c. diciṫ. a. p̄dicatur aūt ⁊. b. ⁊ idē de se ⁊ de. c. manifestum qm̄ de quibus. a. ⁊. b. dicetur de omnibus.

¶ Quarta regula talis est. Si. a. p̄dicaṫ de. a. ⁊ de. b. ⁊. c. subis ⁊ solū de his ⁊ vnū subtoꝝ de altero dr̄ vlr sicut b. ⁊. c. nec̄e est p̄dicatū ꝯuerti cū illo vt. a. cum eo qd̓ est b. ṗmo ergo ponit istā. ⁊ h̓ est (Qm̄ aūt. a.) 2° ostēdit sic a. dr̄ de solo. b. ⁊. c. si. b. de ipso ꝯstat: ⁊ etiā de. c. per hypothesiʒ: ⁊ solū de his sicut pʒ: q̓ si. b. de aliqo demr̄aṫ ⁊. a. silr qm̄. a. dr̄ de omni. b. q̄re pʒ ꝙ de eisdē demr̄atur. a. ⁊ b. cum conuertuntur. ⁊ h̓ est (Qm̄ enim de solis.)

¶ Rursum quando. a. ⁊. b. toti. c. inest conuertitur autem. c. b. necesse est. a. omni. b. inesse: quoniam eni omni. c. inest. a. c. autem. b. eo ꝙ conuertuntur: ⁊. a. omni. b. inerit.

¶ Quinta regula talis est. Si. a. ⁊. b. dicunṫ p̄dicata vlr de subto. c. ⁊ vnū p̄dictoꝝ cū subto ꝯuertaṫ sicut. b. cuꝫ eo qui est. c. necesse reliquū predictoꝝ de eadē dici vlr sicut. a. de. c. ⁊ h̓ ostendit per syllogismuʒ factū in ṗmo ṗme sic. omne. c. est. a. ⁊ omne. b. est. c. q̓ ꝯuertunṫ: quare omne. b. est. a. ⁊ h̓ est (Rursum quando. a.)

Quando aūt cū duo fuerint opposita vt. a. eligēdū magis q̄ʒ. b. ⁊. d. ⁊. c. similr si magis eligēda sunt. a. c. q̄ʒ. b. d. a. magis eligēdū q̄ʒ. d. similr eni sequēdū. a. ⁊ fugiēdū. b. opposita eni ⁊. c. ei qd̓ est. d. naʒ hec opponunṫ. Si ergo. a. ei qd̓ est d. silr eligendū: ⁊ ei qd̓ est. c. b. similiter fugiēdum: vtrūqꝫ eni vtriqꝫ silr fugiendū ⁊ sequēdum: quare ⁊ h̓ ambo. a. c. ⁊. b. d. Qm̄ aūt magis non possibile est silr. nam ⁊. b. d. silr erant. Si aūt. d. magis eligēdū q̄ʒ. a. ⁊. b. q̄ʒ. c. min⁹ fugiendū. naʒ qd̓ minus est minori opponeṫ: magis aūt eligendum est maius bonuʒ: ⁊. b. minus malum q̄ʒ. a. minus bonū: ⁊. c. maius malum: vniuersuʒ ergo. b. d. magis eligendū q̄ʒ. a. c. nunc aūt nō est: ergo. a. magis eligēduʒ q̄ʒ. d. ⁊. c. ergo minus fugiendū q̄ʒ. b.

Sexta regula est supra 3ria q̄si incidentaliter addita de eligēdo ⁊ fugiēdo: ⁊ est talis. s. a. ⁊. b. sint opposita: ⁊. a. sit eligēdum: ⁊. b. fugiendū. Et adhuc. c. d. sint opposita ⁊. d. sit eligēdū ⁊. c. fugiēdū. Et adhuc magis sit eligēdū. a. c. aggregata q̄ʒ. b. d. ⁊ tūc magis est eligendū. a. q̄ʒ. d. ṗmo ḡ ponit eā. ⁊ h̓ est (Quādo duo fuerint.) scd̓o eā ostēdit ⁊ diuidiṫ. q̓ ṗmo ostendit eā per rōnē. 2° per exēplū cū. dicit (Si ḡ eligat.) per rōnē aūt ostēdit eā ducendo ad īpossibile inuēs oppositū ꝯ̄nis sic. si. a. nō est magis eligendū q̄ʒ. d. sʒ cū hec pōt esse vera duplici de cā. s. vel q̓. a. ⁊. d. sunt eque eligēda: vel q̓ a. sit minus eligēdū q̄ʒ. d. ṗmo ducit ad oppositū hypothesis supponēdo sensuʒ ꝓpriū. scd̓o scd̓m. de ṗma parte supponit ꝙ. a. ⁊. d. sint eque eligenda: ⁊ assumit istaʒ. eq̄liter eligendo opponiṫ eq̄liter fugiendū. Ex qbus sequiṫ ꝙ. b. ⁊. c. silr fugienda sunt: q̄re aggregatuʒ ex. a. c. erit silr eligēdū sicut aggregatū ex. b. d. Cuius oppositū suppositū est: ꝙ aggregatū ex. a. c. sit magis eligēdū q̄ʒ aggregatū ex. b. d. ⁊ h̓ est (Silr eni sequēdū.) Cōsequēter supponit alteꝝ sensum ⁊ ducit ad incōueniens sicut ṗus sic. Si. a. sit minus eligendū q̄ʒ. d. cū minus eligendo opponaṫ minus fugiendū: sequiṫ ꝙ cum. a. sit min⁹ eligendū. b. erit minus fugiendū: sed magis eligenduʒ est aggregatū ex magis eligendo ⁊ minus fugiendo q̄ʒ aggregatū ex minus eligendo ⁊ magis fugiendo. h̓ per se notū est: quare aggregatū ex. b. ⁊. d. magis eligenduʒ est q̄ʒ aggregatuʒ ex. a. ⁊. c. ⁊ h̓ est ꝯtra hypothesim: ⁊ h̓ est (Si aūt. d. magis.) Consequenter infert principalē ꝯ̄nem: q̓ cum. a. non est magis eligendum q̄ʒ. d. ⁊ h̓ est (Ergo. a. magis.) Ex hoc infert incidentaliter ꝙ. b. est fugiendum magis q̄ʒ. c. ⁊ h̓ est (Et. c. ergo.)

¶ Si ergo eligat omnis amans s̓m amoreʒ. a. sic se habere: vt cōcedere ⁊ non concedere: in quo. c. aut concedere in quo. d. ⁊ nō talē esse: vt concedere in quo. b. Manifestum quoniā a. huiusmodi esse magis eligendum est q̄ʒ cōcedere: ergo diligere magis q̄ʒ coitus eligendum s̓m amorem magis: ergo amor dilectio

nis est

nis est q̄ eius qd̓ est coeūdi. Si aūt huiꝰ maxime ꝛ finis qd̓ est coire: aut non est oino: aut gratia diligendi: nam ꝛ alie concupiscentie ꝛ alie virtutes sic fiunt. Quo ergo se habent termini s̄m ꝯuersionē: ꝛ in eo q̄ magis eligendi vel magis fugiendi manifestum est.

¶ Cōsequēter ondit dictā ꝯnīā in exēplo. ꝛ pᵒ ponit exēplū. 2ᵒ ex illo ꝯcludit correlariū. exēplū tale sit. velle ꝯcedere. b. nolle ꝯcedere. c. ꝛ itelligit per ꝯcedere agere simplr in bonis ꝛ hōestis. s. ḡ magis est eligēdū ab amico vt amicus vellet agere ꝛ si nō agat q̄ nolle agere: cū tñ agat. pȝ q̄ magis est eligēda bona volūtas sine actione q̄ actio sine illa volūtate: ꝛ ita magis eligēdum est simplr ꝛ p se nolle agere q̄ agere. ꝛ h̄ ē. (Si ḡ eligat.) Cōsequēter ex h̄ ifert correlariū sic. si bōa volūtas est magis eligēda q̄ actio corpalis. dilectio āt fit s̄m bonā volūtatē ꝛ coitꝰ s̄z actū corpalē. ḡ magis eligēda est dilectio s̄z amorē q̄ coitꝰ. ꝛ ex h̄ ifert q̄ dilectio est magis finis amoris q̄ coitꝰ. ꝛ h̄ est (Ergo diligere.) Et ex h̄ tūc ifert q̄ amor nō est oino pp coitū: s̄z pp dilectionē. aut si sit magis tñ ꝛ pcipue pp dilectionē ꝯcupiscibilis: ꝛ iō h̄ est optimū pp h̄ q̄ est finis eiꝰ. ꝛ h̄ est (Si āt maxie coire.) Et nō q̄ dr̄ia est iter amorē ꝛ dilectionē. Amor eni est cū accipit aliqd ꝛ amat pp se ꝛ in se cum sit sine collatiōe ad alterū respectu cuiꝰ eligit: ꝛ h̄ dicit nois interptatio. est eni idē q̄ diuersorū electio. est igit amor pp dilectionē. pp h̄ eni tollit aliqd vt ꝯferat ad alterū respcū cᵒ fit eligētia si meliꝰ fit. ¶ Coiter epilogat dicēs q̄ manifestū est quō termini se hñt s̄m ꝯuersionē: ꝛ h̄ dicit q̄tum ad 5ᵒ regulas pmas. ꝛ vlr manifestum est quō se habet s̄m eligendum ꝛ fugiendum. ꝛ h̄ dicit quātum ad vltimā: ꝛ h̄ est (Quo ergo se hñt.)

Dubiū **Dubitatur** in pnᵒ ad qd itroducunt h̄ iste regule ꝛ p qua necitate: ꝛ quō sumunt.

¶ Et dōȝ q̄ q̄r itēdit h̄ reducere q̄sdā rōnes in poᵒ ad syllm. ppterea ad euidētiā reductiōis eorū pdeterminat q̄sdā regulas ptinētes ad eorū reductionē: q̄r reductio nō est sine ꝯuersiōe: iō q̄sdā regulas ad terminorū ꝯuersionē ptinētes determiat. s. 5ᵒ pores: sex vō q̄si icidēter itroducunt vt dcm̄ est. Si eni sūt 5ᵒ pᵉ regule vtiles. s. tres pp terminorū ꝯuersionē ad reductionē orōnū simplr. due āt vltime ad reductionē orōnū q̄rūdā spāliū ¶ Adhuc pmarū triū pᵒ determiat pp reductionē vniꝰ orōnis sylr̄ate in aliā orōnē sylr̄atā. 2ᵒ vō ꝛ 3ᵒ pp cuidētiā orōnis nō sylr̄ate: s̄z syllr̄ande: s̄z orō sylr̄anda vel affirᵃ vel negᵃ. 2ᵃ regula determiat pp ꝯuersionē terminorū ꝯuertibiliū. sic ḡ pȝ quō ꝛ ad qd sint tres pores pᵉ. 4ᵃ ꝛ 5ᵃ ponunt pp q̄sdā orōnes reducēdas: q̄s in seq̄ntibꝰ determiabit. 4ᵃ est pp entbimema: ꝛ pp ordinē signi ꝛ pdigij in syllō. 5ᵃ āt pp iductionē ꝛ eiꝰ reductionē in syllz. sic igit pȝ vtilitas ꝛ acceptio dictarū 5ᵒ regularū. ¶ S̄z dicet aliqs q̄ dȝ eē alia regula docēs reductiōe exēpli ꝛ deductiōis ꝛ istātie. ¶ Et dōȝ q̄ istātia ꝛ deductio vere sylr̄ate sūt: ꝛ iō vere nō idigēt reductiōe in syllm. sic entbimema ꝛ iductio. Exēplū āt nō est reducibile in syllm: q̄r ꝯstat ex q̄tuor termis: nec ēt syllōs est de se necīus: sic patebit ifra. ꝛ iō nō determinauit regulas docētes reductionē exēpli deductiōis ꝛ istātie sic iductiōis ꝛ entbimematis. Ex bis ḡ māifestū est q̄ soler q̄ri de iductiōe pᵉ ꝯnīe. videt eni q̄ supfluat cū in pcedētibꝰ circa syllm circularē appeat idē determiari: ꝛ pȝ ij q̄ nō iducet supflue. pȝ ēt cā iductiōis ꝛ exēpli ex pdictis. ¶ Adhuc forte dubitabit de pᵃ ꝯuēiētia qd itēdit p h̄ q̄ dic ꝯuerti. aut. n. itēdit ꝯuersionē aut cōuertibilitatē. si itēdit ꝯuersionē. ꝯ. ḡ pticlāris affirᵃ cōuersionē nō hȝ: ꝛ nō ꝯtigit in syllō: vbi ꝯcludit pticularis affirᵃ ondere mediū ꝯuerti ad vtrāq̄ extrēitatē p ꝯuersionē extrēorū. ¶ Adhuc vlis affirᵃ nō hȝ ꝯuersionē in vlez ppōnē: s̄z ipse vtit in onsiōe sua tali ꝯuersione: q̄re nō videt q̄ itēdit loq de ꝯuersiōe quā in pnᵒbus libri determiauit. Si āt itēdat de ꝯuertibilitate. ꝯ. ois hō est asinꝰ. oē risibile est hō. ḡ oē risibile ē asinꝰ. h̄ ꝯuertunt extrēa: ꝛ tñ mediū nō ꝯuertit cuȝ extremis. ¶ Adhuc ipse ondit regulā eiꝰ in syllō negᵒ vbi extrēa eiꝰ ꝯuertunt nō hñt ꝯuertibilitatē: q̄re nō itēdit loq de ꝯuertibilitate terminorū. ¶ Et dōȝ q̄ itēdit de ꝯuersiōe simplici l termis: ita. s. q̄ pdicatū fiat subȝ: ꝛ eꝯ manēte sp eadē q̄titate: ꝛ iō vlē l vlez. ¶ Adhuc nō extēdit se eiꝰ regula ad modos pticlāres: s̄z tm̄ ad vles q̄tū ad h̄ qd̓ dic mediū ꝯuerti ad vtrāq̄ extrēitatē. h̄. n. nō cōtigit in modis pticlāribꝰ q̄ extrēa ꝯuertunt. p h̄ pȝ rñsio ad obia. ¶ Adhuc q̄rit q̄re magis ondit in syllō negatiuo q̄ si mediū ꝯuertat cū extremis q̄ extrēa ꝯuertant q̄ in syllō affirmatiuo. Et dici pōt q̄ in syllō affirmatiuo nō idiget ista onsiōe. si. n. mediū in syllm affirmatiuū ꝯuertat cū extremis: cū q̄cūq̄ vni ꝛ eidē ꝯuertunt sibi iuicē ꝯuertant. pȝ q̄ extrēa ꝯuertunt. sic aūt nō ē in syllō negᵒ: q̄r ibi hñt aliq termini oppᵐ. q̄r igit manifestū erat in syllō affirᵒ ꝛ nō sic in negᵒ: iō ondit in syllō negᵒ ꝛ nō in affirᵒ. ¶ Adhuc forte dubitat de eo q̄ dicit in syllō negᵒ ex ꝯuersa mi. ꝛ ma. ꝯcludi ꝯuersā ꝯnis. si. n. sic fiat erit dispō tertie figure miore existe negᵃ ꝛ ꝯne vlī: q̄rū vtrūq̄ est icōueniēs. Si āt accipiat ꝯuersa mi. cū ꝯuersa miore fiet pᵃ figura ꝛ minor negᵃ ꝛ h̄ est icōueniēs. h̄ āt pȝ si fiat sylls in 2ᵃ pᵉ. Et deinde ordient adiuicē ꝯuersa miore ꝛ maiore aut ꝯuersa maiore ꝛ miore. ¶ Adh̄ dōȝ q̄ seqt ꝯuersa ꝯnis siue accipiat maior siue eiꝰ ꝯuersa. nō tñ p formā syllicā: s̄z vtute terminorū ꝯuertibiliū mi. q̄r cum. b. ꝛ. c. ꝯuertant qcqd remouet ab vno remouet ab altero a q̄ remouet: vni ꝛ reliquū. ¶ Adhuc forte dubitabit aliqs de eo qd̓ vlt ondere ꝯnīa ma. p ꝯnīā ꝯnis ꝛ mi. minore negᵃ in pᵃ figura sic. oē. c. est. b. nullū. a. ē. c. Ad qd̓ dicūt aliq: q̄ opȝ itelligere negᵃᵐ in termis imediate oppositi aliq̄ gn̄e: sic par ꝛ ipar opponunt circa nūerū ꝛ rectū: ꝛ curuū circa lineā: ꝛ opȝ tūc ꝯuersaȝ ꝯnis in affirᵃᵐ trāsponere. sic. oē. c. est. b. oē nō ens. a. est. b. q̄re nullū. a. est. a. ꝛ erit ppō vera ꝛ affirᵃ inq̄tū trāsponit negᵃ: sic iste sūt vere nullū par in nūero ipar. oē nō ens par nūerꝰ ē ipar: ꝛ h̄ est pp ꝯuertibilitatē ꝛ imediationē terminorū. Uel pōt meliꝰ dici: sic q̄ ptēdit lr̄a q̄ dȝ sumi ꝯuersa ꝯnis ꝛ ꝯuersa mi. ad ꝯcludēdum ꝯuersaȝ maiorē. i 2ᵃ 2ᵉ: ꝛ h̄ pȝ in expōne lr̄e. Et dicūt qdā q̄ tā ꝯ q̄ maior ꝛ eadē ꝯuersa negᵃ sūt ex qbꝰ nō affirᵃ ꝛ ꝯuersa mi. affirᵃ s̄z regula quā ondit h̄ ē. qm̄ ꝯuertunt extrēitates necē ē mediū ꝯuerti ad vtrāq̄ extrēitatē. ꝛ si h̄ tūc dȝ ꝯuerti mior extrēitas: q̄re vel regula est falsa: vl̄ dȝ q̄ possit ondi ꝯuersa miore. S̄z dicet q̄ regula nō extēdit se s̄z totū ad syllōs negᵒ: s̄z solū ad vles affirᵒ. S̄z ꝯ. ꝯuersa ꝯnis trāsponit l affirᵃᵐ ꝛ miorē. silr̄ s̄z qd factū ē in syllō circulari ondit mior sic. cui oi iest. a. ei nulli iest. c. b. nulli iest. a. ḡ. b. oi iest. c. ꝛ ita oē. b. ē. c. Pōt āt idē ꝯcedi. s. q̄ sic ꝯtigit onder ꝯuersaȝ miorē: q̄r ex pdeterminatis pȝ. iō subticuit. h̄ ē icōueniēs modus onsiōis: vl̄ pōt dici sic pus dcm̄ ē q̄ nō tota rl̄a eiꝰ extēdit se ad syllōs negᵒ: ꝛ ita nō pt h̄ ondi ꝯuersa mi. ¶ Ad obȝ dōȝ q̄ licȝ h̄ vti hō trāspōne fuit pp nāȝ circularis onsiōis in q̄ nō accipit terminꝰ aliqs ex: ꝛ iō māet affirᵃ in q̄ fit sic

ꝛ neg^us^ trāſpoſita. Ꝧ āt nō licet vti trāſpōne:q2 nō eſt Ꝧ aliqd reſpiciēdo ad mām circlariū niſi per accńs. nō eni oñdiť ꝯuerſa pmiſſe p ꝯuerſaꝫ ꝯnis:q2 debeat fieri oñſio circularıū ei qđ dꝫ oñdi termioꝝ cōuerſio. ¶ Adhuc forte dubitabit aliqs de vltima regula quā oñdit. videť eni ꝙ non debeat terminari cū pertineat ad moralem materiā ꝑprie. hic aūt nō ītēdit de aliq̄ mā ſpāliter ꝯſiderata. ¶ Et dōm ꝙ cū hec ſcia ſit gnālis ꝛ rectificatiua in materijs ſpālib⁹ nō eſt incōueniens ꝙ in vſi determieť alia regula reſpiciēs magis māꝫ moralē ꝗ̄ aliā. ¶ Sꝫ tūc q̄riť cū ſit ſciētia moralis rōnalis ꝛ nālis:ꝛ ipſe determiat hic regulas ptinētes ad māꝫ rōnalē ꝛ aliā ꝑticularē. ꝛ ad māꝫ moralē:q̄re nō determinat aliq̄ꝫ ꝑticularē ad nālē. ¶ Et dici pōt ꝙ cū in ſcia nāli intēdim⁹ rōnē abſolute ſine cōꝑatiōe ad aliud nō opꝫ alias ſpāles regulas dare de mō īueſtigādi vel ſciēdi in nālib⁹ ꝗ̄ que danť in rōnalib⁹. in moralib⁹ āt opꝫ aliqd addere vt nouā rōnē determinare ꝑticularē per cōꝑationē ad aliud qđ eſt eligēdū vel fugiēdū. ¶ Ulteri⁹ forte dubitabit aliqs de Ꝧ qđ ſupponit in lrā. ſ. ꝙ magis eligēdū magis fugiēdū opponunť:ꝛ min⁹ eligēdū ꝛ min⁹ fugiēdo ꝛ eque eligēdū ꝛ eque fugiēdo. videtur eni inſtātia:q2 bene viuere magis eligēdū ꝗ̄ viuere. ꝛ tñ nō bene viuere nō eſt magis fugiēdū ꝗ̄ nō viuere imo min⁹. ¶ Adhuc oē pfectū bonū magis eſt eligēdū ꝗ̄ cē bonū:ꝛ tñ cē iperfectū bonū eſt min⁹ fugiēdū ꝗ̄ cē bonū. ¶ Et dōm ꝙ ꝑpō Ari. itelligēda eſt in talib⁹ vbi vnū eligēdoꝝ nō eſt in altero vel ps alteri⁹. v.g. virtus ꝛ ſcia. virt⁹ eni magis eligēda ꝗ̄ ſcia. ꝗ vitiū eſt magis fugiendū ꝗ̄ ignorantia. ¶ Ultimo forte dubitabit aliqs de exēplo ei⁹. vtꝫ. ſ. hec ꝑpoſitio generaliter vera eſt velle agere magis eligendū eſt ꝗ̄ ipm agere. ꝛ videť ꝙ vera:q2 velle agere ſine actione aliquādo meritoriū eſt. cū tñ actio ſine illa volūtate nō eēt meritoria. ¶ Sꝫ ꝯtra in aliqb⁹ eſt aliqñ meritoriū velle agere ꝗ̄uis nō agat:cum tñ agere ſine ſua volūtate ſit demeritoriū:ꝛ ita aliqñ eſt min⁹ eligēdū velle agere ꝗ̄ agere. ¶ Et dōꝫ ꝙ hoc verū eſt:ꝑpō tñ tm̄ hꝫ veritatē in his que appetunť ſm rōnē:quoꝝ apud quoſdam eſt velle:ꝛ apud quoſdā nolle. ꝛ Ꝧ dico ꝑꝑ oppoſitū qđ fieri poſſet:q2 velle ſcire eſt magis eligēduꝫ ꝗ̄ ſcire:cū tñ ſcientia ſit appetibilis propter rationem. Dicendū eni qđ eſt ſcire nō eſt tale cuius apud alios ſit velle:ꝛ apud alios nolle:q2 huiuſmodi velle apud omnes hoīes eſt eo ꝙ oēs hoīes natura ſcire deſiderant ſicut patet.

Uoniam aūt nō ſolū dialectici ꝛ demonſtratiui ſyllogiſmi per ꝑdictas figuras fiūt:ſed etiā rethorici:ꝛ ſimpliciter q̄cunq3 fides eſt ꝛ ſm vnāquāq3 artē tunc erit dōm:oīa eni credim⁹ aut per ſyll'm aut ex inductiōe:ergo inductio qdē eſt:ꝛ ex inductione ſyll's per alterā extremitatē alteram de medio ſyllogizare:vt ſi coꝝ que ſunt. a. c. ſit mediuꝫ. b. per. c. oſtendiť. a. ineſſe b. ſic enim facimus inductiones vt ſit. a. longeuuꝫ:in quo autem. b. choleram nō habere: in quo ꝟo. c. ſingulare lōgeuū vt homo:equ⁹ ꝛ mulus:ergo toti. b. ieſt. a. omne eni qđ ſine cholera eſt lōgeuum eſt. Sed ꝛ. b. nō habere cholerā oī ieſt. c. Si ergo cōuertať. c. ei qđ eſt b. ꝛ nō tranſcendat mediū neceſſe eſt. a. ineſſe b. oſtēſuꝫ eſt eni prius ꝙ ſi duo aliqua inſunt eidem ꝛ ad alterū coꝝ ꝯuertať extremū. Qm̄ conuertenti ꝛ alteruꝫ inerit predicatoꝝ:oportet aūt intelligere. c. ex omnibus ſingularibus compoſitum:nam inductio per omnia.

In hac parte intendit de qbuſdā rōnibus incōpletis in ſyll'm reducēdis. Et diuidiť pars iſta in duas. In pma determinat de inductione ꝛ gřa ei⁹ de qbuſdā alijs. in ſecūda cū dicit (Icos aūt eſt ſignum.) intendit de enthimemate:ꝛ q2 inductio eſt modus arguendi ꝑncipalis:non aūt entimema:iō ſic ordinantur partes. pma in duas. in prima determinat de inductiōe ꝛ exēplo qđ annexū eſt in ſcđa cū dicit (Deductio aūt eſt qñ.) De quibuſdā oppoſitionibus inductioni ꝛ exēplo. prima in duas. in prima determiat de inductione. In ſcđa de exemplo cum dicit (Exempluꝫ aūt eſt.) In pma ſic ꝑcedit. pmo dat intentionē totius partis cum ſua cauſa ſic. in hoc libro intendimus de modis arguēdi perfectis ꝑpter dictas figuras. per illas aūt fiūt nō ſolū dialectici ꝛ demonſtratiui ſylli:ſed ēt rethorici: et oīs modus argumētatiois faciēs fidē ꝑpterea opꝫ cuꝫ determinatū eſt de ſyllis per ꝑdictas figuras determinare nunc de alijs:ꝛ ideo Ꝧ ꝯfirmat dicens. ꝙ oē qđ credimus aut per ſyll'm aut per inductionē credim⁹:ꝛ ſub his cōprehēdit tam exēplū ꝗ̄ enthimema. ꝛ Ꝧ eſt (Oia eni credimus.) ſcđo ꝑſequiť de inductiōe:ꝛ diuiditur in duas. in pma determinat de inductiōe ſm ſe. in ſcđa in cōparatiōe cū dicit (Eſt aūt hō.) In pma pte intendit iſtā ꝯnē ꝙ oīs inductio in ſyll'm reduciť:ꝛ procedit ſic. pmo diffinit inductionē dicēs ꝙ inductio eſt per alterā extremitatē de medio ſyll'are reliq̄ꝫ. ꝛ Ꝧ eſt (Ergo inductio.) Scđo explanat diffinitionē. ꝛ pmo per exēplū tranſcendēs ſic:ſi ſit pmū. a. c. vltimū ſiue tertiū ꝛ b. mediū erit inductio ſiue ſyll's iducēs ſi oſtēdať. a. de b. per. c. tertiū. ꝛ Ꝧ eſt (Ut ſi coꝝ.) ſcđo per exēplū ſpāle in quo pmo inſtituit terminos:ꝛ docet ſyll'are p^m^ cē de medio in quo pꝫ reductio eius in ſyll'm ſic. ſit pmuꝫ longeuū mediū nō habēs cholerā 3^m^ ſingularia non habentia cholerā. cū ergo oē nō habēs cholerā ꝯuertať cū ſingularibus nō habētib⁹ cholerā pꝫ ꝙ longeuuꝫ diciť de nō habētib⁹ cholerā:ꝛ ſit tūc ita ſyll's:ꝙ oē qđ equ⁹ eſt vel mulus eſt:ꝛ ſic de ſingulis eſt lōgeuū. ſed omne nō habēs cholerā eſt equ⁹ vel mulus:ꝛ ſic de ſingulis. ergo oē nō habēs cholerā eſt lōgeuū. ꝛ Ꝧ eſt (Ut ſi. a. lōgeuū.) ſcđo oñdit iſtā reductionē neceſſariā per q̄ꝫdaꝫ ꝑpōnē ſiue regulā determinatā in ꝑcedēti capitulo dicens ꝙ ſi tam primū ꝗ̄ mediū dř de tertio:ꝛ mediū et tertiū ꝯuertanť neceſſe eſt primū de medio ꝯuerti vl'r qđ oſtendit. ꝙ ſi duo ꝑdicata dicanť de eodem ſubto. ꝛ vnū ꝑdicamētoꝝ cū illo ꝯuertať tūc reliquū diceť vl'r de ꝑdicamēto ꝙ cuꝫ ſubto cōuertiť. ꝛ Ꝧ eſt (Oſtendēs enim.) ꝛ addit ꝙ intelligendum eſt eſſe tertiuꝫ dicens ꝙ tertiū eſt ex oibus ſingularib⁹ ipſius medij aggregatum. ꝛ Ꝧ eſt (Opꝫ autēꝫ intelligere.) Ex his patet quid ſit inductio ꝛ quo modo in ſyll'm reducitur.

¶ Eſt autem huiuſmodi ſyllogiſmus prime ꝛ imediate propoſitionis. Quarum enim medium eſt per medium eſt ſyllogiſmus:quarū ꝟo non eſt per inductionem:ꝛ quodāmodo opponiť inductio ſyllogiſmo. nam hoc quidē per mediū extremū tertio oſtendit:illa aūt per tertium extremuꝫ medio:ergo natura prior ꝛ

euidentior

euidentioꝛ syllogismus per mediū: nobis aūt manifestioꝛ qui per inductionem.

¶ Cōsequēter determinat de ipsa cōparatiōe ad syllm penes duas drias. quaꝝ pͣ est quo ad ꝯnes: qꝛ inductio ppōnis imediate. ⁊ h̄ est (Est aūt hꝫ.) Scđa dria est quātū ad pmissas. s. ꝙ inductio ostēdit pmū de medio per tertiū: sed sylls ostendit pmū de tertio per mediū: ergo pmo ponit driaꝫ coꝝ. ⁊ h̄ est (Et quodāmō.) Secundo ex ista ꝯcludit aliā correlarie: ⁊ ē ꝙ syllo est prior ⁊ euidentioꝛ ex prioribus ⁊ notioribus simplr: qꝛ ondit per mediū: sed sylls inductiōis est ex nobis notioribus ⁊ prioribus. ⁊ h̄ est (Ergo natura ⁊c.)

Dubiuꝫ. **Primo** dubitat ad quid determinat hic de inductione cuꝫ in topicis de illa determinet. Et pōt dici ꝙ ibi determinat fm ꝙ cōpetit dialectico tm̄. hic autē fm ꝙ cōpetit demratori: vel put cōiter se hꝫ ad dialecticū ⁊ demratorē: ⁊ iō nō est incōueniens ꝙ vtrobiq; determinet. ¶ Adhuc cū pme spēs sint opposite sicut sylls ⁊ inductio: qre non determinat inductio in sciētia separata a sciētia sylli: ita ꝙ vna esset doctrina de syllo ⁊ alia de iductiōe. ¶ Et dōꝫ ꝙ h̄ est: qꝛ inductio nō hꝫ aliq̄ necītateꝫ nisi a syllo: ⁊ iō opꝫ ꝙ in eadē doctria determinet cū syllo. ¶ Sꝫ tūc forte queret qre nō determiat sic artē faciēdi iductionē sicut superius dedit artē faciēdi syllm. ¶ Ad h̄ pōt dici ꝙ ex diffōne eiꝰ qᷓ assignat cū eiꝰ declaratiōe pꝫ sufficiēter modꝰ faciēdi iductionē: ⁊ iō nō oportuit tradere artē.

Dubiuꝫ **Cōsequenter** forte quereret aliqs quō inductio in syllm reducit cū adinuicē opponant. ¶ Ad hoc dōꝫ dupliciter fm ꝙ duplr exponēda est diffinitio sylli. vno mō excludit inductio a diffinitione syllogismi simplr: ⁊ alio mō nō. si aūt excludat tunc inductio hꝫ oppōnē ad syllm. dico fꝫ formā. vnde dōm ꝙ inductio reducit in syllm mālitēr: nō qꝛ forma inductionis transmutet in formā syllogismi. sed qꝛ materia nunc existēs sub forma inductiōis reducit ad acceptionē forme syllogistice. si āt nō excludat iductio a diffinitiōe generali ipsius sylli. ¶ Et dōꝫ ꝙ sylls dicit duplr. s. cōiter dictus ⁊ ꝓprie. syllo aūt cōiter dicto nō opponit iductio: imo sic sumēdo syllm verū est dicere ꝙ inductio est sylls. syllo aūt ꝓprie dicto opponit. sylls aūt ꝓpꝛie dr̄ vbi saluat vera natura sylli. s. ꝙ pbat pᵐ de tertio per mediū. ⁊ huic opponit iductio. Cū ḡ vno modo opponat inductio syllo ⁊ alio mō non: inductio nō reducit in syllm ad quē hꝫ oppōnē: sed in syllm cōiter dictū. ¶ Sed ꝯtra hoc opponit. Inductio enī reducit in syllm pmū pme figure: sꝫ talis simplr ⁊ ꝓpꝛissime est sylls. quare reducit iductio in syllm ꝓpꝛissime dictū. ¶ Ad h̄ dicit Ari. ꝙ iductio est sylls ꝓpōnis immediate: quare videt ꝙ verus sylls sit ⁊ in veꝝ reducitur ⁊ ꝓprie dictū. ¶ Ad pᵐ dōm ꝙ sylls pmus pme figure perficit ⁊ est nobilissimus q̄tū ad modū: nō tm̄ in eo semꝑ saluat natura sylli ꝓprie dicti: sicut pꝫ ex pdictis: ⁊ iō cū reducit inductio in ipsuꝫ modū reducit in syllogismū talē in quo nō saluat ꝓpria natura nisi fm modū: sed nō fm ꝙ est ostēdere pmū de tertio per medium. ¶ Ad aliud dōm ꝙ non sequitur si sit sylls immediate ꝓpositiōis ꝙ sit simpliciter sylls ⁊ ꝓprie: sed magis sequitur oppositū: qꝛ omnis sylls proprie dictus est imediate propositionis: qꝛ ostendit per medium cui in dubio ostendat per extremum.

Dubiuꝫ **Consequenter** queritur quō sumēda sunt singula in rōne vnius termini in hac reductione: aut sub copulatiōe: aut sub disiunctiōe. si sub copulatiōe ꝯtra. eodem modo debent singularia sumi sub termino vno quo mō ipsa adunant in medio: sed ibi adunata sunt sub disiunctione: qre ⁊ inuicē sub disiunctione sumi debent. ¶ Adhuc eodē mō debent facere terminū quō terminus est vnus qᷓ supra se pōt recipere distributionē: ⁊ talis terminus sub disiunctione stat pro multis: quare sub disiunctiōe dicunt intelligi singula. ¶ Adhuc collectiuū ex oibus singularibus dꝫ pdicari in minori ꝓpōne quare illud collectiuū dꝫ eodē mō vnū eē sub disiunctiōe multoꝝ: qre ⁊c. ¶ Et hoc ꝯcedēdū est. aut enī singularia sub disiunctione aggregari sic: omne qᷓ est iste vel ille ⁊ sic de singulis est animal. sed ois hō est iste homo vel ille ⁊c. ergo ois hō est animal. ⁊ eodē mō intellige de inductiōe negatiua. ¶ Deinde forte quereret aliqs de inductione vtrū inductio reducat in syllm cuiuscūq; figure. ¶ Et dōꝫ ꝙ in tertia figura nō reducunt: qꝛ ibi ꝯcludunt sola ꝑticularia: nec pōt reduci in secundā. sed ois inductio affirmatiua in syllogismū pmum pme figure reducit. ⁊ omnis inductio negatiua pme reducit in 2ᵐ syllogismum prime: deinde pōt transferri ad figuram secundā per conuersioneꝫ maioris. sꝫ nō fit in pmo. ¶ Cōsequenter dubitabit de his que dicit phs in littera. ⁊ pmo de hoc ꝙ dicit aliquos modos arguendi a syllogismo fieri per pdictas figuras: qꝛ si ita esset nō oporteret ita reduci in figuras predictas. ¶ Et dōm ꝙ virtualiter ⁊ radicalr fiūt oēs per pdictas figuras: quare nō habēt necessitatem nisi ab eis: ⁊ ita pma se habēt ad illas vt radicant in eas: nō aūt fiunt actualiter per figuras pmo ⁊ per se: sed ex reductione. ¶ Deinde querit de inductiōis diffinitiōe: qꝛ enī vnius rei vna sit diffinitio. si enī est vnica essentia ⁊ diffinit inductio: ⁊ in topicis similiter altera diffinitionū frustrari videt. ¶ Et dōm ꝙ in topicis diffinit inductio nō figurata vel mediata: quare dicit processus a particularibus ⁊c. h̄ auteꝫ diffinitio fm ꝙ figurata est ⁊ mediata: qᷓ pꝫ: qꝛ ponitur in diffinitione actus syllogiꝫandi. ⁊ forte fꝫ ꝙ nō figurata: ⁊ sic pertinet ad dialecticū fm ꝙ figurata ad demonstratorē. Boetius in topicis suis dicit: ꝙ sit sumptio multoꝝ collecta: vnde aliqᷓ particulare ostendit. ⁊ dicit tunc esse inductionē. sed diffinitio hic data nō vult ꝙ inductio ostēdat particulare: quare videtur frustrari dictū Ari. vel Boetij. Et dicēduꝫ ꝙ Boetius distinguit inductionem cōpletam ⁊ diminutā dicēs cōpletā vbi oia singularia ostendunt vniuersalē diminutā vbi multa particularia ꝯcludunt vnū particulare. De pma inductione loquit tm̄ Ari. sermo. Sermo auteꝫ Boetij de diminuta inductione: ⁊ ita nō est oppō. ¶ Adhuc illud de quo ostēdit ꝙ est tm̄ in argōne. ⁊ illud per qᷓ mediū. qre si inductio pmū ostendat de medio per terminū in inductione tm̄ erit mediū ⁊ ecōuerso. ¶ Ad qᷓ dōm ꝙ medium dupliciter dicitur. vno modo quādo illud qᷓ est medium fm dispositionem sermonis ad illud inferendum: ⁊ sic per mediuꝫ ostendit inductio. alio modo: qꝛ fm rem ⁊ naturam est mediū: ⁊ sic nō ostendit per medium. quando ergo dicit ꝙ Ari. inductio ostendit primum de tertio intelligendū est medium per rem ⁊ naturam ⁊ terminū similiter fm reꝫ ⁊ naturam: qꝛ de eo ꝙ fm rem ⁊ naturam in tertia est: ⁊ ostendit pmū medium per id qᷓ in veritate tertium est ⁊ illud tertium fit medium fm dispositionē sermonis. ¶ Deinde queritur de hoc qᷓ dicit: ꝙ omnia singularia aggregant in tertia. h̄ enī non apparet: qᷓ tm̄ qꝛ īfinita sunt. tm̄ qꝛ dicitur in pmo topicoꝝ: ꝙ mediū sit in aliquibus singularibus dūmodo non appareat in alijs instantia infe

rendū est vniuersale. ¶ Et dōm φ cū vnū solū debeat ꝓbari. sufficit eni ex aliq̄bus inferre sicut opponit̄. sed incōpleta est tunc inductio: ꝛ nō loquit̄ hic Ari. de tali. Si aūt dꝫ eē necessaria opꝫ φ oīa simul aggregent̄: cū tñ ita φ sigillatim diuidant̄: sꝫ ita φ colligant̄ in vna sūma breuiter dicēdo sic de singulis vel sic de alijs vel hꝭ. ¶ Deinde queri posset de eo φ ipse dicit īductionē syllm̄ esse ꝓpōnū īmediataꝝ. h̄ eni nō videt̄ cū ꝓpōnes īmediate per se note sunt. Sꝫ de h̄ dictū est supius in cap̄ de petitiōe ei⁹ φ est in pn̄cipio. Si autē queraṫ ad quē pertineat inductio: satis pꝫ ex predictis.

Exemplum autēꝫ est quando medio extremū inesse ostendit̄ per id quod est simile tertio. opꝫ enīꝫ mediuꝫ tertio ꝛ primū simili euidētius iesse: vt sit. a. malum. b. autēꝫ contra confines inferre bellum: in quo aūt. c. athenienses cōtra thebanos: in quo āt. d. thebanos ꝯtra phocēses. Si ergo volumus ostēdere qm̄ thebanis pugnare est malū: sumendum qm̄ ꝯtra confines pugnare est malū: huiusmodi aūt fides ex similibus: vt qm̄ thebanos ꝯtra phocēses: qm̄ ergo contra confines pugnare malum; contra thebanos autem contra confines est. manifestuꝫ qm̄ contra thebanos pugnare malum. Quoniam ergo. b. c. ꝛ. d. inest manifestum: vtrūqꝫ enim est contra confines inferre belluꝫ: ꝛ qm̄ a. d. thebanis eniꝫ non contulit inferre contra phocenses bellū: qm̄ autem. a. inest. b. per. d. ostenditur: eodem aūt modo ꝛ si per plura similia fides sit mediȷ̄ ad extremum.

Hic intēdit de exēplo qđ est annexū īductiōi. ꝛ p̄° determinat de eo in se. z° in cōparatiōe cū dicit (Manifestuꝫ ḡ qm̄.) In p̄° p̄° dat diffinitionē. z° explanat eam in dando diffinitionē. p̄° dicit φ exēplū est cū ostendit̄ p̄ᵐ de medio per simile z°. ꝛ h̄ est (Quō aūt.) z° cōplet diffinitionē. d. φ opꝫ incē mediū tertio ꝛ p̄ᵐ simile z° euidētius q̄ꝫ ipsi z° ꝛ per h̄ ostēdit φ p̄ᵐ ostēdat̄ de z° per mediū: sicut de medio per simile z°. ꝛ h̄ est (Opꝫ aūt.) Cōsequēter explanat diffinitionē ꝛ ꝓcedit sic. p̄mo ponit terminos. d. sic. p̄mū maiū mediū affines pugnare ꝯtra affines: zᵐ athenienses pugnare ꝯtra thebanos. simile z° thebanos ꝯtra phocēses. ꝛ h̄ est (Sit. a. malū.) z° docet exēplū facere in his terminis in hoc p̄mo in generali. d. φ si volum⁹ ostēdere p̄ᵐ de z° ostēdim⁹ per mediū: ꝛ p̄ᵐ de medio per sīleꝫ z° ostēdimus: ꝛ hec est (Si ergo volumus.) z° in speciali: ꝛ ꝓcedit sic. p̄mo ostendit p̄mū de z° per mediū sic. ꝯfines pugnare ꝯtra ꝯfines est malū: sꝫ athenienses pugnare ꝯtra thebanos est affines pugnare ꝯtra affines: ergo athenienses pugnare ꝯtra thebanos est malum: ꝛ hec est (Qm̄ aūt ꝯtra affines.) Scđo ostēdit p̄muꝫ de medio per similē z° sic. thebanos pugnare ꝯtra focēses est maluꝫ: sꝫ thebanos pugnare ꝯtra phocēses ē ꝯfines pugnare ꝯtra ꝯfines. ergo ꝯfines pugnare ꝯtra ꝯfines est malum: ꝛ opꝫ p̄mū euidentius inesse simile tertio q̄ātum ipsi tertio: q2 ad ostendendum p̄mū de tertio supponit̄ p̄muꝫ inesse tertio sīli similiter. ꝛ h̄ est (Qm̄ ergo. b. c. d.) ꝛ addit φ eodē mō erit si p̄ᵐ de medio ōndat̄ ꝑ plura sīlia z°. tñ si ōndat̄ per nō oīa. ꝛ h̄ est (Eodē āt mō.)

¶ Manifestū est aūt qm̄ exēplum est: neqꝫ vt pars ad totum: neqꝫ vt totum ad partē: sed vt pars ad partē: qm̄ ambo quidē insunt sub eodem: euidens aūt alterum. Et differt ab inductione: qm̄ hec quidē ex oibus indiuiduis extremū ostendebat inesse medio: ꝛ ad extremū non copulabat syllogismum: hoc autem ꝛ copulat ꝛ non ex omnibus ostendit.

¶ Cōsequēter aūt de exēplo determinat in cōparatiōe. ꝛ p̄° ponit dr̄iaꝫ ei⁹ ad syllm̄ dicēs φ exēplū nō se hꝫ sicut ps ad totū neqꝫ sicut totū ad partē. q̄re p̄ᵃ ꝓpositio pticularis est: ꝛ vltimo cōclusa silr: ꝛ in h̄ differt a syllo: q2 nō se hꝫ sicut totū ad partē. ꝛ h̄ est (Mānifestū ḡ qm̄.) Scđo ponit ei⁹ dr̄iam ad inductionē: ꝛ est: φ inductio ostendit p̄ᵐ de medio per oīa pticularia mediȷ ꝛ nō cōcludit p̄mū de postremo. Exemplū aūt ꝯcludit p̄mum de tertio per medium ꝛ nō per omnia particularia: sed per aliqđ vel alia. ꝛ h̄ est (Et differt inductione.)

Dubitatur hic p̄mo de diffinitione exēpli. dicit eni exēplū esse qn̄ p̄ᵐ de medio ostēdit̄ per simile z°. sed ꝯtra. exēplū sꝫ Boe⁹ in z° topicorū. est qn̄ pticulare per pticulare ostēdit̄: sed pticulare nō est mediū: ꝛ ita pꝫ φ falsum qđ ostēdit̄ de pticulari nō ōndit̄ de medio. φ aūt pticulare nō sit mediū: pꝫ in p̄n° capituli de inuentiōe mediȷ. ¶ Adhuc simile z° se hꝫ ad mediū sicut pticulare ad vle: quare si exēplū ostēdit p̄ᵐ de medio per zᵐ: exēplū erit sicut pars ad totū. sꝫ dixit Ari. in hoc cap̄ φ esse p̄ᵐ est sicut pars ad partem: quare nō erit exēplū qn̄ p̄ᵐ de medio per simile z° ostēdit̄. ¶ Et dōꝫ φ nō cōplet̄ in h̄ diffinitio exēpli φ p̄ᵐ ostēdit̄ de medio per simile z°. sꝫ mediū opꝫ iesse z° euidētius q̄ꝫ p̄mo. vnde dōm φ exēplū ꝓprie ꝯsistit in cōparatiōe p̄me p̄missę ad ꝯnē vltimā: ꝛ h̄ est φ dic̄ Boetius in topicis. ꝛ φ dicit Arist. exēplū eē sicut ps ad partē. p̄ᵃ eni p̄missa est pticlaris: ꝛ vltima ꝯclo silr pticularis. vn̄ ꝓcessiōes ꝓcesserūt di⁹ arg⁹ ex diffōne exēpli. Dubium

Cōsequēter forte querit̄ de reductione eius in syllm̄. si. n. ois argumētatio icōpleta in syllm̄ reducit̄ opꝫ in ipsum reduci exēplū: sed non reducit̄. ꝓbatio. rō ostēdens p̄ᵐ de medio per simile z° est sicut pars ad totū: sed exēplū est sicut pars ad partē. quare ostēdens p̄ᵐ de medio per simile z° nō est exemplū. ¶ Adhuc nō ostendens p̄mū de z° per mediū non est exēplū qđ est sicut totū ad partē: q̄re neutrū exēplū ꝛ ita videt̄ exēplū reduci in syllm̄. ¶ Adhuc ex duob⁹ terminis nō fit sylls vn⁹ cum sint ibi q̄tuor termini vt pꝫ. cū ergo oē exēplū cōpletū sit ex q̄tuor terminis nullū exēplū cōpletū in syllm̄ pōt reduci. ꝛ h̄ ꝯcedēdū est. reducit̄ eni in duos syllos: quoꝝ vn⁹ est p̄ncipalis ostēdens p̄ᵐ de z° per mediū: sicut ꝯfines pugnare ꝯtra ꝯfines est malū. sꝫ athenienses pugnare ꝯtra the⁰ ē ꝯfines pugnare ꝯtra ꝯfines. ḡ athenienses pugnare ꝯtra the⁰ ē malū. alius aūt sicut est ꝓsylls maior ostēdēs p̄ᵐ de medio per sīle z° sic: ꝛ the⁰ pugnare ꝯtra phocen̄. est malū: sed the⁰ pugnare ꝯtra phocen̄. est ꝯfines pugnare ꝯ ꝯfines. ḡ ꝯfines pugnare ꝯtra ꝯfines est malū: ꝛ est exēplū in se ex cōparatiōe silis z° ad zᵐ sic. thebanos pugnare ꝯ phocen̄. est malū. ergo athenienses pugnare ꝯtra thebanos est malum. ꝛ est notius p̄mum inesse simili z° q̄ꝫ z°.

Sed nunc dubitabit̄ de reductiōe illoꝝ in duos syllos. querit̄ vtꝝ p̄mū ꝯcludit̄ de medio vlr̄ sumpto vel indefinite. si vlr̄ erit ꝯñs in p̄° argumento. s. vbi ostendit̄ p̄mū de medio per sīle tertio: q2 Dubium

ex particulari

ex particulari nō seqˀ vle sed ifinito: tūc 2ᵐ argumētū nō tenet cum sit sine vli ꝓpōne: sicut pꝫ quō est. ¶ Et dōꝫ ꝙ ostēdit de medio vlr sumpto per simile 3ᵒ: ſꝫ nō seqˀ ex necessitate nisi ꝓ ꝯcessione: vt. s. ꝯcedaˀ eē silr in vno ⁊ in oībus: vt thebᵒˢ pugnare cōtra phoᵒˢ est malū ⁊ oēs cōsiᵒˢ pugnare ꝯtra ꝯsiᵒˢ est malū: ⁊ ita cū reducitˀ in duos syllos. secūdus de se necessarius est. pmᵘˢ aūt q est ꝓsyllˢ ē ꝓbabilis: nō tn̄ ex se ſꝫ ex ꝓcōcessiōe.

Cōsequenter q̄ritˀ de reductiōe exēpli in iductionē quō fiat. ꝙ nō videtˀ. exēplū eni ſꝫ ꝯcludit ꝯnē ꝑticlarē iductio de neċitate absꝫ hypothesi exēplū nō. q̄re ⁊c. ¶ Et dōꝫ ꝙ multa exēpla vnā faciūt inductionē: ꝯcludūt eni multa ꝑticlaria ex qbᵘˢ aggregatis fit vnū vle qđ est ꝯclusuꝫ in iductiōe. supponit eni multa ꝑticlaria ex qbᵘˢ si simul aduneˀ faciūt inductionē. ⁊ h̄ mō itelligēduꝫ est qđ dˀ ꝙ exēplū reducitˀ ad iductionē. multa exēpla faciūt vnā iductionē ſm ꝑdictū modū: ſꝫ nō reducitˀ vnū exēplū in inductionē: ſꝫ in syllos duos sicˀ dictū est. ¶ Sꝫ tūc opponet aliqs si mlta exēpla reducunˀ in vnā iductionē: ⁊ inductio vna in syllm̄ vnū. g̊ multa exēpla in syllogismū vnū. q̄re mlto fortiᵘˢ exēplū vnū in syllm̄ vnū reducitˀ. ¶ Et dōm ꝙ vnū exēplū eodē mō quo in syllogismū reducitˀ q̄tuor hꝫ terminos: ⁊ iō nō reducunˀ in syllm̄ vnū. eo aūt mō quo multa exēpla reducunˀ in inductiōe auferˀ mediū in eis: q2 oīa similia tertio simˀ accepta eq̄pollent medio cū sint ꝑticlaria eius: ⁊ iō remanēt tres termini. s. pᵐ ⁊ 3ᵐ ⁊ simile tertio. multa aūt tertia in vnū 3ᵐ aggregantˀ. ⁊ similr multa similia tertio. ⁊ iō multa exēpla eo mō quo vnā iductionē faciūt mediāte inductione in syllm̄: vnde reduci pnt imediate. tn̄ ⁊ terminis q̄tuor mālibus nō pōt in syllm̄ vnum reduci. h̄ patēt siqs ꝯferat adinuicē multa exēpla eiusdem generis ad faciendū vnā inductionē. ¶ Cōsequēter querit forte ad quē ꝑtineat exēplū. ⁊ videtˀ ꝙ neqꝫ ad dialecticū neqꝫ ad demōstratorē cū nō ꝓbet ex necessitate q̄ntū de se est. ¶ Et dōm ꝙ pᵐo ꝑtinet ad rethoricū tam exēplū q̄ꝫ enthimema sicˀ dicit Ari. expsse in pnᵒ posterioꝝ. exēplū tn̄ ponitˀ tanq̄ꝫ adsūi: q2 per ꝓcōcessionē quādam hꝫ necessitatē: sed nō ex se.

Eductio autem est quando medio primū palā est inesse: postremo autem medium dubium quidem. similiter autem credibile aut magis conclusione. Amplius autem si pauciora sint media postremo ⁊ medio: omnino enim propinquius esse scientie accidit.

Hic intēdit de qbusdā modis argᵗⁱ qui qdē q̄dā hnt opponē ad exēplū ⁊ ad iductionē ⁊ grā illiᵘˢ oppōnis h̄ itroducunˀ ⁊ nō alibi. hꝫ aūt deductio q̄dā oppōnē ad inductionē: q2 in inductiōe mediū est posteriᵘˢ ſꝫ nāꝫ ⁊ remotius a scientia q̄ꝫ id qđ ostēditˀ. in deductione aūt est mediū ꝑus ſm nām ⁊ ꝓpinquius sciētie q̄ꝫ id qđ ostēditˀ: ⁊ iō hic determinaˀ de deductione. instātia sine sylls in scientys quādā hꝫ oppōnē ad exēplū. exēplū eni ꝯstat ex q̄tuor terminis: quoꝝ qlibet est simile tertio. in instantiuo vō syllo sunt q̄tuor termini ad minus ſꝫ rōnē: quoꝝ q̄tuor ⁊ tres hn̄t oppōnis rōnē. vnū eni sub affirmatiuo sumitˀ. alterū vō sub negatiuo. sunt tn̄ idē tātū ⁊ q̄ntū circū scribendo affirmationeꝫ ⁊ negationē: h̄ patēt per cōia. itēdit hic igitˀ pmo de deductione. scdo de instantia: ⁊ pꝫ ordo. pma in duas. In prima dat duos modos deductionis. in 2ᵒ cū dicit (Ut si. a.) explanat eos. in pᵃ pᵒ dat vnū modū. d. ꝙ si maior fuerit per se nota ⁊ minor dubia. ſꝫ eque credibilis aut magis ꝯne tūc fit deductio. ⁊ h̄ est (Deductio.) Scdo dat aliū modū. d. ꝙ si minor fuerit minus nota ꝯne adhuc erit deductio. ⁊ h̄ est (Ampliᵘˢ.) tertio assignat cāꝫ. q̄re deductio dicitˀ. d. ꝙ sic se hn̄tibus terminis accidit mediū ꝓpinquius esse scientie q̄ꝫ ꝯclusum: ⁊ ideo facit deductionem quādam ad scientiā: q̄uis non scientiaꝫ completam. ⁊ h̄ est (Omnino autem.)

¶ Ut sit. a. docile in quo. b. disciplina. c. iustitia: ergo disciplina qm̄ docibilis manifestum. virtus autem disciplina dubium. Si ergo sim. aut magis credibile sit. b. c. qdē. a. c. deductione: propinquius enim scientie eo ꝙ assumpserint. a. c. disciplinam prius nō hn̄tes. Aut rursum si pauciora sint media. b. c. naꝫ ⁊ sic propinquius est sciētie: vt si. d. sit quadrāgulare: in quo autem. e. recta figura: in quo autē. f. circulus. Si ergo eius qđ est. e. f. vnum solus sit medium lunaribus figuris equaleꝫ fieri recte figure circulū propinquius est scientie. Quādo autem neqꝫ credibilius est. b. c. q̄ꝫ. a. c. neqꝫ pauca media nō dico deductionē: nec qn̄ immediata est. b. c. disciplina eni qđ hᵒ est.

¶ Cōsequēter explanat istos modos. ⁊ pmo pᵐ per hoc exēplū. Omnis disciplina est docibilis. virtus est disciplina: ergo virtus est docibilis. Pria ergo ꝓpositio per se nota est. minor aūt dubia que si fuerit eque credibilis ꝯni aut magis esset deductio. mediū enim est ꝓpinquius scientie q̄ꝫ ꝯclusum. facit enim cognitionē ꝯnis nescire ꝑus q̄uis non faciat plenā scientiā. ⁊ h̄ est (Ut si. a.) Scdo explanat istos modos per hoc exēplū. Dē equale recte linee pōt quadrari. omnis circulus est eq̄lis recte linee. ergo oīs circulus quadrari pōt. Si ergo minor ꝓpositio vnū habeat medium: vt si ostēdaˀ per ꝓportiones lineares circūstātie que sunt eq̄les rectis lineis circulū esse eq̄le recte linee est cū quo plura habeat media erit deductio: q2 minor est ꝓpingor sciētie q̄ꝫ cōclusio: ⁊ h̄ est (Aut rursum si pauciora.) pꝫ maior aūt exēpli huius: ⁊ ostenditˀ minor quā inuīc: ꝓcedit ex suppōne ista. s. ꝙ linea curua eq̄lis sit recte linee. Oz. n. oīs recta linea q̄drari possit pꝫ per antepenultimaꝫ pmi: q̄re si recta linea ⁊ curua supponanˀ eq̄les seqˀ ꝙ oīs recta linea q̄drari possit: ⁊ per eandē suppōnē pꝫ ꝙ oīs circulus est eq̄lis recte linee. ꝓportiōes eiᵘˢ lineares silr rectis lineis eq̄les sunt. in fine aūt addit ꝙ si neutrum ꝑdictoꝝ modoꝝ fiat non erit deductio. si maior sit per se nota: ⁊ minor nō sit eq̄liter credibilis ꝯni aut magis aut cū sit dubia neqꝫ ēt si minus manifeste eadē ꝯne si sit imediata nō erit deductio: ſꝫ magis demrātio: q2 ex imediatis ⁊ notis. ⁊ h̄ est (Qn̄ autem valet.)

Hic forte dubitabit aliqs de introductiōe deductionis: q2 cū sit vnus sylls cōpletus videtˀ ꝙ superius in hoc libro determinari hēat. Sed ad hec pꝫ responsio ꝓpter dicta. introducitˀ enim hic ⁊ nō alibi ꝓpter oppositionem eius ad inductioneꝫ. ¶ Adhuc dubitabit: q2 videtˀ ꝙ in iductiōe sit petitio eiᵘˢ qđ est in ꝑncipio cū minor sit dubia. ¶ Et dōm ꝙ nō erit petitio lꝫ mior sit dubia nisi sit ignota respectu ꝯnis: h̄ aūt est eque credibilis ꝯni vel magis ⁊ ꝓpingor scie: et iō nō est petitio ꝑncipy. ¶ Adhuc cū mior sit dubia oꝫ

Dubiuꝫ

terminos maioꝛ ꝯuerti.ſic fit vere petitio.ſic aũt nõ eſt
hic.¶ Adhuc q̃ret̃ ad quẽ ptineat deductio. ¶ Et dõꝫ
ꝙ tã ad dialecticũ q̃ȝ ad demõſtratorẽ.eſt tñ rõ ei⁹ diale-
ctica valde excellens demõſtratiua aut dialectica:cui⁹ rõ
pȝ intuẽti nãm deductiõis.¶ Adhuc forte q̃ret̃ an fie
ri poſſit in alijs figuris deductio a pᵒ.ſolũ eñi docet eã
Ari.in pᵃ.ſic per ſe nota.rethorica aũt dubia:vel min⁹ me
diata ꝯñe ſic determinata eſt deductio in pma figura.
¶ Adhuc q̃ret̃ q̃re nõ diffinit deductionẽ ſicut diuidit.
Et dici põt ꝙ h̃ ẽ:q2 diffinitio ſiue notificatio põt ſuffi-
Contra cienter colligi ex modis q̃s ponit.¶ Sȝ tũc dubitabit̃
circa modos ei⁹.⁊ pᵒ q̃re nõ eſt deductio vl' arg̃ aliq̃ hũs
2ᵒ maiorẽ dubiaȝ ⁊ minorem p ſe notã ſic eẽ.¶ Adhuc
videt̃ ſcđs modus ꝯdicere vere deductiõi ſic.ſi.n. pau
ciora ſũt media mioꝛ eſt certitudo minoris q̃ȝ ꝯñis cu q̃
cog̃ ⁊ certitudo fit p mediũ:mãifeſtũ ẽ ꝙ mioꝛ erit mi
Ad pᵐ nus nõ ⁊ icertioꝛ ꝯñe:qđ ẽ ꝯ nãȝ deductiõis. ¶ Ad pᵐ
dõꝫ ꝙ maioꝛ ꝓpõ totã vim ſylli obtinet ⁊ ei⁹ ps eſt ꝯ.
vñ ipſa exñte ignota nece eſt ꝯñe ignotã ẽẽ:q2 ꝯtinet to-
tã ꝯñe ⁊ ãpli⁹:⁊ iõ nõ eſt aliq̃s modus argᵐ vbi maioꝛ
Ad 2ᵐ ſit dubia ⁊ mioꝛ mãifeſta.¶ Ad 2ᵐ dõꝫ p interẽptionẽ.
nõ eñi ſeq̃t̃ q̃uis ſit certitudo p mediũ ꝙ q̃to paucio-
ra ſũt media tãto icertioꝛ eſt ꝓpõ.põt eñi certitudo fie
ri per mediũ ⁊ ſine medio.pn̄ᵐ eñi nõ eſt mediũ.eſt tñ
eorũ certiſſima cognitio:vñ q̃to pauciora ſunt media
tãto magis accedit̃ ad imediationeꝫ:⁊ iõ q̃to pauciora
ſũt media tãto magis accedũt ad cogñẽ ⁊ certitudinẽ.

Inſtantia autẽ eſt propoſitio propoſi
tioni contraria. Differt autem a pro-
poſitione:qm̃ inſtantiã contingit eſſe
in parte:ꝓpõ aũt oĩno non contingit:
aut non in vniuerſalibus ſyllogiſmis.

Hic itẽdit de iſtãtia ſiue de iſtãtiuo ſyllõ pp oppõnẽ
ei⁹ quã hȝ ad exẽplũ ſic p̄determiatũ ẽ:⁊ diuidit̃
in duas.in pᵒ determiat de iſtãtia in ſuo eẽ nobiliſſimo
in 2ᵒ cũ dicit (Perſpiciẽdũ eſt aũt.) ſm̃ extẽſionẽ nois
pᵃ diuidit̃ in duas.in pᵒ diffinit inſtãtiã ⁊ dat ei⁹ dr̃iaȝ
ad ꝓpõnẽ.in 2ᵒ cũ dicit (Fert̃ aũt inſtãtia.) determi-
nat q̃uo fiat ⁊ in q̃b⁹ figuris.In pᵒ ſic ꝓcedit.pᵒ diffinit
inſtãtiã dicẽs:ꝙ eſt ꝓpõ ꝓpõni ꝯria.⁊ itellige per ꝯriã
ẽẽ ꝯdictoriã ⁊ ꝯriã ꝓprie dictã.⁊ h̃ eſt (Eſt aũt ꝓpõ.) 2ᵒ
ad hui⁹ euidẽtiã dr̃iaȝ eius dat ad ꝓpõnẽ.d. ꝙ inſtan-
tia põt eſſe vl'is vel ꝑticularis.ꝓpõ aũt ꝯtra quã fit in
ſtantia aut oĩno nõ fit particularis:aut minus in ſyll'is
vl'ibus nõ eſt ꝑticularis:⁊ h̃ eſt (Differt autẽ a põne.)

¶ Fertur autẽ inſtantia duobus modis ⁊ per
duas figuras duobus quideꝫ modis: quoniã
aut vniuerſalis aut particularis oĩs inſtantia.
Ex duabus aũt figuris:qm̃ oppoſita fertur
propoſitioni:oppoſita aũt in prima ⁊ tertia fi
gura ꝯcludunt̃ ſoluꝫ:qñ enim ꝓbant omni in-
eſſe:inſtamus qm̃ nulli aut qm̃ alicui nõ ieſſe.
hoꝝ autem nulli q̃dem ex prima figura:alicui
aũt nõ ex poſtrema. vt ſi ſit.a. vnaȝ eſſe diſcipli
naȝ in quo.b.ꝯtraria ꝓponente:ergo vnã eſſe
ꝯtrarioꝝ diſciplinã:aut qm̃ oĩno non eadẽ eſt
oppoſitoꝝ inſtant;ꝯtraria autẽ oppoſita:q̃re
fit prima figura:aut qm̃ noti vl' ignoti nõ vna:
hec aũt tertia:nã ſm̃ tertiã notũ ⁊ ignotũ con-
traria quidẽ eſſe:verũ vnam aũt coruꝫ diſcipli

nam eſſe falſum. Rurſum in priuatiua ꝓpõne
ſilr.probante eniꝫ ꝯtrarioꝝ non eſſe vnã diſci-
plinam:aut qm̃ oĩum oppoſitoꝝ:aut qm̃ ali-
quoꝝ ꝯrioꝝ eſt eadem diſciplina dicimus:
vt egrotatiui ⁊ ſanatiui:ergo oĩum quideꝫ ex
prima:aliquorum vero ex tertia.
¶ Cõſequẽter determinat q̃uo fit iſtãtia ⁊ in q̃bus figu
ris.⁊ diuidit̃ in ꝑncipale ⁊ incidẽs qđ incipit (Nã ex q̃-
bus eſt ſyllare.) pᵃ in duas.in pᵒ determiat q̃uo ⁊ in q̃-
bus figuris fiat iſtãtia.in 2ᵒ cũ dicit (Simplr̃ eñi in oĩ-
bus.) artẽ gnãlẽ inſtãdi aſſignat. In pᵒ ſic ꝓcedit.pᵒ de-
terminat quot modis fit inſtãtia:q2 duplr̃.ſ.vlr̃ ⁊ ꝑticu
lariter ⁊ ẽt per duas figuras.⁊ h̃ eſt (Fert̃ aũt modus.)
Scđo determinat in q̃bus figuris ⁊ q̃uo fiat:⁊ diuidit̃
in duas.q2 pmo oñdit ꝙ ſolũ fit inſtãtia in pᵃ ⁊ 3ᵃ figu-
ra.2ᵒ q̃uo fiat in illis.pᵐ oſtẽdit ſic.Oĩs inſtãtia fert̃ op
poſite ꝓpõni.ſed oppõ ꝓpõnũ in q̃bus fit inſtãtia ſuf-
ficiẽter ſolũ ꝯcludit̃ per pmã ⁊ tertiã figurã:q̃re inſtã-
tia fert̃ per has figuras ſolũ. Huius rõnis pᵒ ponit ꝯñẽ
⁊ h̃ eſt (Ex duab⁹ aũt.) 2ᵒ maiorẽ.⁊ h̃ eſt (Qm̃ oppoſi-
ta.) 3ᵒ oſtẽdit minorẽ.⁊ h̃ eſt (Oppoſita aũt.) 4ᵒ decla
rat minorẽ dicẽs ꝙ ꝯtra vl'es affirmatiuas iſtare ꝯtin-
git per vl'em negatiuã. Sȝ vl'is negatiua per pmã figu-
rã ꝯcludit̃.ꝑticularis aũt per tertiã.⁊ h̃ eſt (Qñ eniꝫ oĩ
ineſſe ⁊c̃.) Cõſequẽter oñdit q̃uo ꝯtingit inſtare ꝓpõ-
nẽ vl'em affirmatiuã.2ᵒ q̃uo ꝯtingit negatiuã.dicit g̃ ꝙ
ꝓpoſitio oĩum oppoſitoꝝ eadẽ ſit diſciplina iſtari põt
per vl'eꝫ negatiuã:⁊ ꝯcludi in pma figura ſic.nulloꝝ op
poſitoꝝ eadẽ eſt diſciplina.oĩa ꝯria ſunt oppoſita.ergo
nulloꝝ ꝯrioꝝ eadẽ eſt diſciplina.¶ Adhuc inſtari põt
per ꝑticularẽ negatiuã cõcluſam in 3ᵃ figura ſic.noti ⁊
ignoti nõ eſt eadẽ diſciplia.ſȝ notũ ⁊ ignotũ ſũt ꝯria.g̃
aliquoꝝ ꝯrioꝝ nõ eſt eadẽ diſciplina.⁊ h̃ eſt (Ut ſi.a.)
Cõſequẽter docet q̃uo fit inſtantia ꝯtra vl'eꝫ negatiuã
d.ꝙ ꝯtingit inſtare per vl'em affirmatiuã ꝯcluſaȝ in pᵃ
figura vt ꝯtra iſtã.nulloꝝ ꝯrioꝝ eſt eadeꝫ diſciplina:ſi
fit inſtantia:oĩum oppoſitoꝝ eadẽ eſt diſciplina oĩa cõ
traria ſunt oppoſita.ergo oĩum ꝯrioꝝ eadẽ eſt diſcipli-
na.⁊ eodem modo inſtare ꝯtingit per particularẽ affir-
matiuã ꝯcluſam in tertia ſic.Sani ⁊ egri eadẽ eſt diſci
plina.ſanũ ⁊ egrũ ſunt ꝯtraria.ergo ꝯtrarioꝝ aliquoꝝ
eſt eadem diſciplina.⁊ h̃ eſt (Rurſum in prima.)

¶ Simplr̃ enim in oĩbus vlr̃ quidem inſtanti-
bus neceſſe eſt ꝓcedenti ad vniuerſalia ꝓpoſi-
torum ꝯdictionẽ dicere:vt ſi nõ eandẽ ꝓhibet
ꝯrioruꝫ oĩum dicere oppoſitoꝝ vnã. Sic aũt
neceſſe eſt primã eſſe figurã:medium eniꝫ fit
vniuerſale ad h̃ qđ ex principio. particulariter
aũt ad h̃ cui eſt vniuerſale de quo dicit̃ ꝓpoſi-
tio:vt noti ⁊ ignoti non eandem:nã ꝯria vni-
uerſaliter ad hec ⁊ fit tertia figura. Mediũ eñi
particulariter ſumptum:vt notum ⁊ ignotũ.
¶ Cõſequẽter dat generalẽ artẽ euidẽter inſtãdi dicẽs
ꝙ qui vult inſtare vlr̃ dȝ ſumere mediũ ad ſyll'andũ ſu
pra ſubm̃ ꝓpõnis circa quã faciẽda eſt inſtãtia ſub p̄di
cato ei⁹:⁊ tũc fit ſyll's in pᵃ.v.g.qui vult vlr̃ iſtare ꝯtra
iſtã:oĩum ꝯrioꝝ ⁊c̃.dȝ ſumere oppoſita pro medio que
q̃dẽ oppoſita ꝯtinẽt ꝯria ſm̃ ꝙ pȝ in exẽplis ꝓhabitis.
qui aũt vult inſtare ꝑticulariter dȝ ſumere mediuꝫ ad
ſyllogiçandũ ſub ſubiecto ꝓpoſitionis circa quã faciẽ-
da eſt inſtantia:⁊ fiet ſyll's in tertia figura. Vbi g̃rã.qui

vult instare ad istam.omnium contrarioꝝ ⁊c. debet su
mere pro medio notum ⁊ ignotum que sunt ꝑticularia
ꝯtraria.⁊ h̄ est(Simplr aut in oībus.)

¶ Nam ex quibus est syllogizare contrariū ex
his ⁊ instantias conamur dicere;quare ⁊ in
his solis figuris ferimus:nam ⁊ in his solum
syllogismi oppositi·per mediā enim non fuit
affirmantem. Amplius autem ⁊ si oratione in
digeat plurima que est per mediam figurā: vt
si non concedat.a.inesse.b.eo ꝙ non sequitur
huic.c.hec enī per alias ꝓpōnes manifestum.
non oportet autem istantias ad alia conuerti:
sed statim manifestam habere alteram propo
sitionem:quapropter ⁊ signum ex sola hac fi/
gura non est.

¶ Deinde sequitur pars incidens:q2 enim iam determi
nauit ꝙ instantia fit per ṗmam figuram ⁊ tertiam:cuꝫ
posset aliquis dubitare an fiat per scḋam. Intēdit hāc
dubitationē remouere ⁊ ꝓcedit sic.ṗmo resumit rōnē
ṗus positaꝫ ad ostendendum ꝙ solum fit instantia per
ṗmam ⁊ tertiam figuram.scḋo respondet ad dubitatio
nem factaꝫ de scḋo.3° ꝯcludit correlariū.ṗmo ḡ arguit
sic.per illas figuras fit instantia per quas ꝯtingit suffi/
cienter concludere opposita ꝓpōnū vniuersaliū in qui
bus fit instantia.sꝫ h̄ ꝯtingit solū per ṗmā ⁊ tertiā figu
ram. In secūda autem figura nō ꝯcludit̄ oppositū ne/
gatiue ꝓpōnis ſm affirmationē tm̄:q̄re per solā ṗmaꝫ
⁊ tertiam ferunt̄ instātie. Huius rōnis ṗmo ponit ma/
iorē.⁊ h̄ est(Naꝫ ex quibus.)2° ꝯnē.⁊ h̄ est(Quare ⁊
in his.)3° miorē cū sua rōne.⁊ h̄ est(Nā ⁊ ī his solū.)
Cōsequēter tangit dubiū de secūda figura ⁊ remouet.
diceret enī aliquis ꝙ per scḋam figuram ꝯtingit insta/
re circa affirmatiuā:vt circa istam oē.b.est.a. sic. nullū
a.est.c.oē.b.est.c.ḡ nullū.b.est.a.⁊ fit syll's per scḋaꝫ fi/
gurā.⁊ h̄ remouet.d.ꝙ lꝫ sic fiat instantia:tm̄ ipsa indi
get ꝯuersione ma.ma.enī nō opponit̄ euidēter ꝓpōni
ꝯtra quā fit instantia:sed eius ꝯuersa:sꝫ opꝫ instantiaꝫ:
siue ꝓpōnē euidēter ꝯ̄dicentē ꝓpōni ꝓposite accipere.
⁊ h̄ est intētio Ar.ꝙ fit istātia:sꝫ nō euidēs.⁊ h̄ est(Am
plius aūt.)Cōsequēter ex hoc ꝙ dicit per scḋam figu/
ram nō syllogiçari affirmatiue ꝯcludit correlarie ꝙ ar/
gumētū a signo per hāc scḋam figurā nunq̄ fit.per ar/
gumētū a signo affirmatiue ꝯcludit ⁊ nō ostendit̄ affir
matiue per scḋaꝫ figurā.⁊ h̄ est(Quapropter ⁊ signū.)

¶ Perspiciendum autem ⁊ de alijs instātijs
vt de his que sunt ex contrario ⁊ simili ſm opi/
nionē: ⁊ si ꝑticularem ex prima vel priuatiue
ex media possibile est sumere.

¶ Huc usq3 determinauit Ar.de euidēti ⁊ positiua instā
tia.hic intēdit de istantia ſm extrasūptionē.q2 nō solū
docuit instare per syll'm ostēsiuū.⁊ h̄ in ṗ^a figura vl'r ⁊ in
3° ꝑticulariter ⁊ nō in 2° figura.iam dicit perspiciendū
esse vtrū fiat instantia per syll'm ex hypothesi:vel ꝑ lo/
cū ab oppositis:vel ꝑ locū a sīli ⁊ ab auctoritate:⁊ vtrū
ꝑticularis instātia fiat ꝑ ṗmā figurā ⁊ negatiua ꝑ scḋaꝫ
⁊ intendit de oībus his modis ex q̄bus fit instantia nō
euidenter sicut ṗus.⁊ h̄ est(Perspiciendum aūt est ad
ea.)Et nota ꝙ per locū ab oppositis fit instantia vt si/
quis dicat ꝙ oē gaudiuꝫ est bonū.⁊ que facit ex hoc ꝙ
ois tristitia est mala:qḋ est manifeste falsum: q̄re ⁊ ṗ^m
per locū a simili:⁊ ita fit instantia vt si dicā ꝙ punctus
est pars linee.sic instatur.sicut se hēt pūctus ad lineam
sic se hēt linea ad superficiē:sed linea nō est pars supsi/
ciei:q̄re nec punctus linee.ex oppōne sic dico ꝙ aīa fit
mortalis.dōm ꝙ phi dicūt ꝙ est imortalis:q2 ipsa nō
est mortalis ⁊ fit per instantiā per ṗmā figurā.sic dico
ꝙ oīum ꝯ̄rioꝝ sit eadē disciplina.dicat̄ ꝙ nulloꝝ oppo
sitorum eadem est disciplina.quedam contrarioꝝ sunt
opposita.ergo quorūdam contrariorum non est eadem
disciplina.qualiter autem fiat instantia negatiua per
secundam figuram:patet ex predictis.

Dubitatur hic a q̄busdā ꝑꝑ hoc qḋ h̄ iam deter
minat̄ de instātia.sed rō hui^s patet Dubiuꝫ
ex predictis.determinat̄ enim hic de ea ꝓpter oppōnē
quā hꝫ ad exēpla:sicut pꝫ per ṗdicta ad exēplū. ¶ Sꝫ
queri pōt cum elenchus concludit ꝯtradictionē ꝯ̄nis
⁊ instantia silr quō differūt. ¶ Et dōm ꝙ nō differunt
subo:sed solū rōne.h̄ enim idē est.ꝙ elēchus respectu
respondentis est instantia respectu opponentis inquan
tum opponens syllogiçat oppositum syllogiçati vel pre
concessi a respondente est elenchus:quare ad respōdēs
syllogiçat oppōnē ꝓpositi ab opponente instantia est.

Deinde dubitabit forte aliq̄s ad quē pertineat in Dubiuꝫ
stantia. ¶ Et dōm ꝙ pertinet taꝫ ad dia
lecticū q̄ȝ ad demr̄atorē.sed differenter pertinet instā
tia vl'is ad demōstratorē tm̄ sicut habet̄ in ṗncipio po/
sterioꝝ. Ad dialecticū aūt tam vl'is q̄ȝ ꝑticularis:sꝫ itel/
lige ꝙ cū demr̄ator ꝓcedit ex necessarijs solū pōt insta
re cauillarie ponēti falsum aliqḋ. ¶ Cōsequēter q̄rit̄:
q̄re magis diffinit instātiā q̄ȝ instantiuū syll'm:⁊ q̄re di
cit ꝙ instātia est ꝓpō:cū tm̄ ꝯ̄riter doceat facere syll'm
per instātiā.Et pōt dici ꝙ instātia dicit̄ duplr.vno mō
ꝓpō instās absolute ꝯsiderata.alio mō rō ipsa istantia
vt diffinitio ḡ sua cōis sit instātie vtroq3 mō dicte nō
diffiniuit instantiuū syll'm.sꝫ in instātia que est vtroq3
mō cōis. ¶ Adhuc cū dicit̄ instantia est ꝓpō:nō est in
telligendum ꝙ sit ꝓpō absolute ꝯsiderata:sed etiaꝫ ꝙ
sit ꝓpō ꝯclusa ſm eius ordinē ad sua ṗncipia:ita ꝙ no
mē ꝓpōnis importet quodāmō totam subam ꝓpōnis
rōnis instantie:⁊ ita pꝫ ꝙ bene diffinit̄ sub hoc nomie
instantia ⁊ ꝙ bene dicit̄ ꝓpō sic eam cōprehēdit instā
tiam vtroq3 modo dictam ſm ꝙ est eius intentio.

Deinde forte adhuc dubitabit aliq̄s de h̄ ꝙ dicit Dubiuꝫ
instantiā esse particularē.dicit eniꝫ Ar.
in libro ṗoꝝ ꝙ eadē est ꝓpositio ⁊ instantia:siue ex eis/
deꝫ est syll's:⁊ ita seq̄t̄ ꝙ syll's sicut dicit ibi est ex vl'ib^s
solū. ¶ Adhuc ꝓpositio est vl'is oro cū q̄dā sit ꝑticula/
ris. ¶ Et dōm ad ṗ^m ꝙ loq̄t̄ Ar.ibi tm̄ de istantia que
cadit in demr̄atiuis.⁊ h̄ solū vl'is est.ꝓpositiones eniꝫ
omnes vniuersales sunt ſm rem in demonstratiuis.⁊
ideo instantia est propositio. ¶ Ad aliud qḋ dicit pro/
positionem vniuersalem est intentio eius de ꝓpositiōe
cui fit instantia que sola vniuersalis est.⁊ potest dici ꝙ
loquitur de propositione anthonomatice vocando solā
ꝓpōnē vniuersalem:q2 pro alio ponit.potest etiā aliud
īferre;⁊ ideo dicit ꝙ oratio est ꝓpō vl'is.s.anthonoma
tice dicta.⁊ addit ⁊ ꝓpō vl'is in syll'o vl'is est. ¶ Deide
forte queretur de hoc qḋ dicit ꝙ opposita ꝯcludunt̄ ꝑ
scḋam figurā ⁊ tertiā.hoc enim videt̄ falsum.tuꝫ q2 in
tertia figura nō ꝯcludunt̄ opposita.tū q2 in scḋa figura
ꝯcludunt̄ affirmatiue ꝓpōnes:⁊ ita per scḋaꝫ figurā est
instare. ¶ Adhuc dōm ꝙ Ar.loq̄t̄ de mō instandi eui/
denter qui non per scḋam figurā:sed soluꝫ per tertiam
⁊ primā. ¶ Adhuc nō sumit opposita ꝑ ꝓpōnib^s oppo
sitis adinuicē cū dicit ꝙ opposita ꝯcludunt̄ per ṗmā ⁊
tertiam figura m sub ꝓpōnibus que opponunt̄ eis q̄b^s

potest fieri instantia hoc est per opposita vniuersalium ppōnum. Sed sicut possunt opposita ꝯcludi per 3ᵐ diꝯo opposita particulariter. ibi enim ꝯcludit tam oppositum ppōnis vlis affirmatiue ꝙ negatiue: nō tn̄ vlr: sed particulariter. ¶ Sed querit: quare nō est instātia euidens in 2ª figura. ¶ Et dōm ꝙ hoc soluit Ar. dicit eniꝫ ꝙ in euidēti instātia opꝫ sumi ppōnē que euidēter repugnat ppositioni cui fit instātia. sed in 2ª figura: nō est ita. ꝯuersa eniꝫ ppōnis assumpte ꝫuidenter ꝯdicit propositioni cui fit instātia: sed non ppter ipsaꝫ assumptā. Uerbi grā. hec oē. b. est. a. ꝯtingit instare per 2ᵃᵐ figurā sic. nullū. a. est. c. oē. b. est. c. ergo nullū. b. est. a. sed pᵒ non euidēter repugnat hec. oē. b. est. a. sed eius ꝯuersa. s. nullum. c. est. a. in hac eniꝫ ⁊ reliqua idē affirmat ⁊ negat. sed in hac. nullū. a. est. c. non ideꝫ negat in pdicato ⁊ affirmatur in pdicato huiꝰ. oē. b. est. a. sed sicut ꝯuersim se habet nullū. a. est. c. ⁊ ideo nō est euidēs in 2ª figura. nō enim est manifesta termino per eius conuersam.

Icbos aūt ⁊ signuꝫ non est idē: icbos quidem ppō est pbabilis. Qd̄ enim vt in pluribus sciunt sic factuꝫ vel nō factum: aut esse aut non esse: hoc est icbos: vt odire inuidentes vel diligere amantes. Signū aūt vult esse ppositio demonstratiua vel necessaria vel pbabilis. nam quo cxistēte vel quo facto prius vel posteriꝰ in futuro est res: signum est vel fuisse vel esse vel qm̄ erit.

Postq̄ pħs determinauit de iductione ⁊ de aliꝭ grā eius: in hac pte itēdit de entimemate: ⁊ diuidit in duas. in pᵃ pte determinat de ea ꝫm subam eius. in 2ª cū dicit (Naturas aūt.) determinat inuētionē signi qd̄ est medium in entimemate. pᵃ in duas. in pᵃ determinat de entimemate ꝫm se. in 2ª cōparatione cū dicit (Ergo si vna ⁊c̄.) pᵃ in duas. in pᵃ determiat qd sit. in 2ª quot modis fit cū dicit (Accipit aūt signuꝫ.) in pᵃ pmo pmittit quedā preambula ad diffinitionē entimematis. 2º diffinitionē ꝯcludit cum dicit (Entimema ergo.) In pᵃ sic pcedit. pmo dicit ꝙ non est idē signuꝫ qd̄ icbos: qꝛ hec duo intēdit diffinire ppter diffinitionem entimematis habendam. ideo hic ostendit diffiniendo vtrūqꝫ ⁊ ponēdo icbotem ⁊ signū. Jcboten autem siue icbon sic diffinit. Jcbos est ppositio pbabilis: ⁊ hoc est (Sed icbos.) 2º ostendit hec per diffinitionē pbabilis sic ꝙ in pluribus scitur sic esse factum: vel nō factū esse est pbabile. sed icbos est ppositio que scitur sic esse factum ⁊c̄. ergo icbos est ppositio pbabilis: tn̄ ponit medium huius rōnis ⁊ exēplificat: ⁊ hoc est (Qd̄ enim in pluribus.) Et nota ꝙ icbos idē est ꝙ imago assimilat rei ex incertiori figura q̄uis nō representet ipsam ꝫm figurā interiorē: sed pbabilem representet ipsam ꝫm figuram exteriorē. ¶ Consequēter diffinit signū sic. Signum est ppositio demonstratiua nec̄ia vel pbabilis ⁊ pcedit sic. pmo ponit dōni: ⁊ hoc est (Signuꝫ aūt.) Secundo ostēdit eaꝫ sic. illud quo existēte existit ⁊ quo facto factum est aliud ⁊ quo finito finitur aliud est ppositio nec̄ia vel pbabilis: sed signū est huiusmodi quo existente existit ex necessitate aliud. ⁊ ergo signū est ppositio necessaria demonstratiua vel pbabilis. huius rōnis ponit solū medium: ⁊ hoc est (Nam quo existente.)

¶ Entimema ergo est syllogismus ex icbotibꝰ aut signis.

¶ Data significatione icbotis ⁊ signi ex eis ꝯcludit diffinitionē entimematis sic: cum entimema fit ex ppōnibus pbabilibus vel nec̄ijs. ⁊ pꝫ per diffinitionē icbotis ⁊ signi ꝙ sunt ex ppōnibus pbabilibus vel necessarijs sequitur ꝙ entimema est syllogismus ex icbotibus ⁊ a signis: ⁊ hoc est (Entimema ergo est.)

¶ Accipitur autem signuꝫ triplr̄. quotiens mediuꝫ in figuris. aut eniꝫ vt in prima: aut in media: aut vt in tertia: vt ostendere quidem parientem eo ꝙ lac habeat ex prima figura: medium enim lac habere in quo. a. parere. b. lac habere mulier in quo. c. illud autem qd̄ sapientes studiosi. nam psitacus studiosus per postremaꝫ in quo. a. studiosum: in quo. b. sapiens: in quo c. psitacus. verum ergo ⁊. a. ⁊. b. de. c. predicari: sed hoc quidem non dicunt eo quod palam sit: illud vō sumunt: peperisse autem quoniam pallida per mediam figuram vult inesse. Quoniam enim sequitur pariens pallor. Sequitur autē ⁊ hanc ostensum esse arbitramur: quoniaꝫ peperit pallor in quo. a. parere in quo b. mulier in quo. c.

¶ Consequēter determinat quot modis fiat entimema. ⁊ pcedit sic dicēs ꝙ mediū in entimemate triplr̄ sumit ⁊ in tribꝰ figuris. ⁊ per hoc itellige entimema fieri in tribus figuris: ⁊ h̄ est (Accipit enim signū.) Scdō hic manifestat per exēplum. ⁊ pmo quomō fit in pᵃ figura vbi mediū siue signuꝫ est ꝯuertibile sic. Ois mulier hn̄s lac pepit: hec mulier habet lac. ergo hec mulier pepit: ⁊ hoc est (Aut enim nō in pᵃ.) 2º qm̄ fit signū in tertia figura per qd̄ est in minus sic. psitacus est studiosus psitacus est sapiens. ergo sciētes sunt studiosi. ⁊ itellige ꝙ cāꝫ in entimemate arguūt in his nō exprimūt: sed cām subticent qꝛ manifesta est: ⁊ h̄ est (Qm̄ aūt.) 3º ostendit quō fit per signuꝫ sumptū in 2ª figura: qd̄ qdē est in plus sic. quecūqꝫ pepit pallida est. hec est pallida. ergo pepit hec ⁊ dicit ꝙ illud vult esse per figuram scdam: qꝛ concedit syllm̄ scdē figure apparenter. sed non est sic cum fit ex affirmatiuis: ⁊ hoc est (Peperisse autem quoniam.)

¶ Ergo si vna quidem dicat ppositio quidem fit tm̄. Si aūt ⁊ altera assumatur syllogismus: vt qm̄ psitacus liberalis. nam ambitiosi liberales: psitacus autem ambitiosus: aut rursum quoniam sapientes boni: psitacus autem bonus: sed ⁊ sapiens. Sic ergo fiunt syllogismi: veꝝ qui per primam quidem figuram insolubilis. si veri sit vniuersalis enim est. Qui auteꝫ per postremā est solubilis: ⁊ si vera sit ꝯclusio eo ꝙ non est vniuersalis. In tertia auteꝫ: quia non est vniuersalis neqꝫ ad rem sylls: non eni si psitacus studiosus propter hoc alios necesse est esse sapientes. Qui vō per mediam figurā semper ⁊ omnino solubilis. nunqꝫ eniꝫ fit syllogismus sic se habentibus terminis: non eniꝫ si qua peperit pallida: pallida auteꝫ ⁊ hic parere necesse est ⁊ hanc: ergo veruꝫ quidem in oībus erit figuris. differentias autem iam dictas

habent

habent. aut sic ergo diuidendum signū. horū3 aūt medium prodigium dicendum. nam prodigium dicunt esse quod scire facit. Tale autē maxime medium: aut que quidem ex extremitatibus signa dicendum. Oꝫ aūt ex medio eni: probabilissimum autem ⁊ maxime verum est quod est per primam figuram.

¶ Deinde determinat de entimemate in cōparatione. ⁊ pmo cōparat entimema ad syllm. 2° vnū entimema ad aliud. 3° vnū signū ad aliud: qđ signū est mediū in entimemate. dat ergo p° differētiam entimematis ad syllm dicens ꝙ si exprimat̄ tm̄ altera ꝑpositio entimema est: si vtraq3 syll's. ⁊ hoc explanat per exēplum tam in p° ꝙ̄ in 3° figura. ⁊ hoc est (Ergo ⁊ si vna.) Deinde comparat vnu3 entimema ad aliud dicēs: ꝙ entimema per signū in p° figura si fuerit ex veris necessitatem habet: qđ ꝓcedit ex vli ꝓpōne. entimema aūt per signu3 in 3° figura: quāuis ꝯcludit vnum solum: tn̄ est: qꝛ nō accipit̄ vniuersalis ꝓpositio sicut patet. ⁊ etiam: qꝛ non est syllogismus ad rem. i. ꝯcludens vnam extremitate3 de alia. ergo assumptis pmissis singulariter ꝯcludit̄ ꝯclusio pluralr: ⁊ hoc patet cum dr̄. psitacus est studiosus. psitacus est sapiens. ergo scientes sunt studiosi. non enim seqtur alios sapientes a psitaco eē studiosos. Entimema aūt per signum in 2° figura neq3 necessitatē hēt neq3 ꝓbabilitatem. sed solu3 apparētiam. semꝑ enim fallit: qꝛ ex affirmatiuis est ⁊ ex his ꝯcludit ꝙ vnu3 in oī figura ꝯcludi pōt de entimemate: sed indifferenter ſm iam dcm̄ modum: ⁊ h̄ est (Uerꝫ qui per pmam figurā.) Deinde cōparat signa ad inuicē dicēs ꝙ illud signū qđ habet rōnē medij. s. signū in p° figura dicit̄ ꝓdigium: qꝛ facit scire. est eni3 ꝓdigium: quasi ꝓdigitis ostēdens. signa vo que habent rōnem medij: sed exꝑimentum. s. signum in 2° ⁊ tertia figura: similiter signa dicuntur: sed non ꝓdigia: ⁊ hoc est (Sic diuiditur signum.)

Dubiu3 **Dubitabit** hic aliqs de ꝑticularia huius partis: qꝛ cu3 entimema sit ratio ꝯtracta ad naturā. ꝑtinet enim ad rhetoricum ſm Ar. in posterioribus. nō debet hic determinari nisi determinet̄ de syllogismo simplr ⁊ in cōi: ⁊ cum querit̄ cui pertineat entimema. ¶ Et dōm ꝙ entimema ꝓfiret̄ mediu3 qđ est signum qn̄ subticet̄ vna ꝓpositio manifesta sicut intendit hic Ar. de entimemate. sed signum est duplr. qꝛ aut absolute dcm̄ sicut in scđa ⁊ tertia figura videt̄ signum qđ est prodigium. Signu3 aūt pmo modo dictū ꝑtinet ad rhetoricū pmo: ⁊ entimema ſm ipsum: ⁊ hoc intēdit in p° posterioꝝ. signu3 aūt scđo modo dictum ⁊ entimema ſm ipm ad dialecticum ꝑtinet ⁊ ad demōstratorē: ⁊ ita entimema est cōmune genus arguendi ꝑtinens ad dialecticu3 ⁊ demōstratorē ⁊ rhetoricū: ⁊ ideo hic determinatur: ⁊ sic patent quesita. ¶ Deīde forte queret̄ de reductione entimematis in syllm. s. que sit ars generalis reducēdi qđlibet entimema cuiuslibet figure in syllogismum. ¶ Et dōm ꝙ cum entimema tm̄ exprimat vnā ꝓpositionem cu3 ꝯne ⁊ fit ex trib' terminis tm̄: aut cōmunicant ꝓpositio ⁊ ꝯclusio in ꝓdicato aut in subiecto: aut subijcit̄ in vna ⁊ predicat̄ in reliqua. si aūt cōicat in ꝓdicato illud entimema vel fit in p° figura: vel 3° ex maiore ⁊ ꝯne. quare addita minore erit syll's. vtrum aūt reduci debeat in syllm pme vel tertie figure: ꝑ3 ex positione terminoꝝ ſm ꝙ pōt facere minorē veram. si aūt cōicant in subto erit entimema p° figure vel scđe ex minore ⁊ ꝯne fiet syll's per additionem maioris que statim patet qūo addi debet ſm possibilitatem terminoꝝ ⁊ inherētiam. si aūt subijciat̄ in vna ⁊ predicet̄ in altera. aut ergo qđ subijcit̄ in pmissa predicatur in ꝯne: aut ecōuerso. si pmo modo erit entimema in scđa figura ex maiore ⁊ ꝯne: ⁊ fiet syllogismus addēdo maiorē. si secundo modo erit entimema in tertia figura ex minore ⁊ conclusione: ⁊ erit syllogismus addendo maiorem.

Deinde adhuc forte dubitabit aliqs que sit differētia ichoris ⁊ signi. ⁊ similr hic querit̄ de diffinitione signi. dicit enim ꝙ signum est ꝓpositio demōstratiua nccīa vel ꝓbabilis: cu3 tn̄ ꝓbabile non ꝑtineat ad demōstratorem. Et pōt duplr assignari coꝝ differentia. Aut eni3 diffinit̄ signu3 in tota sua cōitate vel signum anthonomatice dcm̄. s. ꝓdigiu3. Si pmo modo tunc differunt signum ⁊ ichos sicut cōmune ⁊ particulare. signum in omni figura est ichos: aut in 2° vel 3° tm̄. ⁊ accipiendum est ꝓbabile in diffinitione ichoris pro eo qđ est vere ꝓbabile. ⁊ pro eo qđ apparet esse tale: tūc aut intelligēda est diffinitio signi sic. Signum est ꝓpositio necessaria pro signo qđ est in p° figura. s. ꝓdigio. vel pro eo signo qđ est ichos. ⁊ qꝛ neutro istoꝝ modoꝝ est vera propositio demōstratiua. dicit ꝙ signū vult esse ⁊c. q. d. ꝓtendit demōstrare quāuis non faciat ⁊ accipitur in demōstratiua. ¶ Consequēter pro eo ꝙ est ostēsiuum signu3 aut non semꝑ ostēdit quāuis videt̄ ostēdere. Si aūt diffinitiue anthonomatice dictum. tūc signum solū dicit̄ ꝓdigium ⁊ ichos sicut ꝑus signū in 2° ⁊ tertia figura ⁊ accipiat̄ cōmuniter demonstrata in diffinitione signu3 vt dcm̄ est. Sed qꝛ cadit in syllogismo demōstratiuo cu3 indifferētia est que est necessaria vel ꝓbabilis. vnde hic est sensus diffinitionis. signū est ꝓpositio ostēsa alicuius de aliquo in p° figura accepta in syllogismo demōstratiuo vl dialectico. ex his patēt quesita. ¶ Deinde queretur forte de diffinitione entimematis ſm ꝙ dicit̄ esse syllogismus. qđ non videt̄ cū sint modi diuersi arguendi: ⁊ syll's exprimat duas ꝓpositiones: entimema aūt vnam. ¶ Et dōm ꝙ substātialiter idem est syllogismus ⁊ entimema: ꝙ̄uis non sit in entimemate expressus sensus vtriusq3 ꝓpōnis intelligit̄ ex entimemate vna: vnde ſm rem ⁊ decursum ipsius rōnis due sunt propositiones ibi sicut in syllogismo. ⁊ hoc modo non sunt oppositi modi arguēdi: sed vnū in alteꝝ reducibile. ¶ Adhuc si entimema sit ex ichoribus ⁊ signis: tunc in vniuersalibus exigunt̄ plura signa: ⁊ plures ichores. Sed circa omne entimema potest fieri ex vno signo vl̄ ichore. ¶ Et dōm ꝙ non accipit̄ entimema pro aliquo ꝑticulari entimemate: s3 pro entimemate ſm spēm. sic enim habet diffinitione3: ⁊ hoc fit aliqn̄ ex ichore aliqn̄ ex signo: ⁊ ideo dicit ꝙ sic ex ichoribus ⁊c. ¶ Hic consequēter queri pōt an ex vno possit sequi aliqđ ex necessitate. sed superius dictū est. alia etia3 possunt queri circa litteram: que patent per eius expositionem.

NAturas autem reru3 cognoscere possibile est siquis concedat simul transmutare corpus ⁊ aīam quecūq3 naturales sunt passiones. Dicens enim aliquis fortasse musicā transmutauit ſm quid animā: sed non coꝝ que naturaliter nobis hec est passio: sed vt ire ⁊ concupiscentie ⁊ naturalium motuu3. si igitur ⁊ hoc dcē ⁊ vnū vnius speciei signum esse: ⁊ poterimus sumere propriam vniuscuiusq3 generis passionē: ⁊ signū

poterimus naturam cognoscere.

Hic docet inuenire signū qđ est mediū in entimemate. hoc dico tm̄ de signo qđ est ꝓdigium. Et diuiditur in duas. qꝛ pᵒ docet ipsum inuenire. 2ᵒ intendit ordinare ad demonstrandū passionem de subto per ipm cuꝫ dicit (Est ergo.) Prima in duas. in pͥma ponit duas suppositiones sup quas fundat sua ars. In 2ᵒ dat artem suam cū dicit (Si enim est specialiter.) Prima suppositionum est ꝙ passio naturalis vel signum habet esse in subto cuius est. scđa ꝙ vnius passionis sit vnū signum. ⁋ Circa pͥmam sic ꝓcedit. primo ponit eam dicens ꝙ si concedamus naturales passiones transire simul corpus ⁊ alam. s. signum ⁊ vestigium suum in cōposito: possibile est nos per illud signuꝫ naturales passiones cognoscere: ⁊ hoc totū non est aliud q̄ ꝙ ꝯcedendum est passionem naturalem habere signum in substantia: ⁊ hoc est (Naturas aūt.) 2ᵒ explanat eam per exēplum. ⁊ primo per exēplum in opposito dicēs: ꝙ qui addiscit musicaꝫ ſm qđ transmutat: qꝛ ſm alaꝫ ⁊ non ſm totū cōmunicet: ⁊ hoc est (Dicens enim.) 2ᵒ ponit exēplum in ꝓposito dicens: ꝙ ira ⁊ ꝯcupiscentia sunt passiones naturales quatenus ꝯiuncti sunt: ⁊ hoc est (Sed vt ire.) ⁋ Consequēter ponit 2ᵃᵐ suppositionē. s. qꝛ vnius passionis vnū est signum: ⁊ hoc est (Si igitur ⁊ hoc det.)

⁋ Si enī est specialiter alicui generi indiuiduo existens passio: vt leonibꝰ fortitudo: necesse est ⁊ signum esse aliquod: cōpati enim sibi inuicē suppositū est: ⁊ si h̄ sit magnas sūmitates habere qđ ⁊ in alijs non totis generibus nō cōtingit. Nam signum sic proprium est: quoniā totius generis passio est ꝓpria ⁊ non solius proprium sicut solemus proprium dicere. erit ergo ⁊ in alio genere hoc ⁊ erit fortis homo ⁊ aliud aliqđ animal: habebit ergo signū: vnum enī vnius fuit. Si ergo sunt hec ⁊ poterimus talia signa colligere in his animalibus que tm̄ vnam passionem habent aliquam propriam. vnumquodqꝫ autem habet signum: quoniam vnuꝫ habere necesse est. ⁊ poterimus naturas cognoscere.

⁋ Datis suppositionibus ponit artem suam ad signū inueniendum ⁊ diuiditur in duas. In pᵃ docet inuenire signū vbi vnica est passio. in 2ᵃ vbi plures cum dicit (Si v̄o duo.) In pᵃ intendit talem artē. Si aliqua passio insit subto alicui totalr̄ ⁊ alicui nō totaliter ad inueniendum signuꝫ eius in subto cui totaliter inest. Uerbi gr̄a. fortitudo inest leoni vniulr̄: homini autem ⁊ equo particulariter. ad inueniendū ergo signum fortitudinis in leone ꝯsiderandum quid consequitur fortitudinem in alijs aīalibus fortibus. ⁊ si hoc sit habere magnas extremitates: tūc erit signum fortitudinis in leone in dando hanc artem sic procedit. primo dicit ꝙ si aliqua ꝓpria passio insit alicui subo speciali: vt leoni fortitudo: necesse est aliqđ eius esse signum in subto: hoc autem dictuꝫ est in suppositione pᵒ: ⁊ hoc est (Si enī est specialiter.) Scđo adiungit ꝙ hoc pōt esse magnas extremitates habere: qđ quidem inest alijs oībus aīalibus a leone. q̄uis non vniuersaliter. ⁊ ad remouēdum cauillationem dicit ꝙ signum sit ꝓprium dicitur: ⁊ similiter eius passio prout solet dici ꝓprium prout ꝯuenit alicui vniuersaliter: sed non soli: ⁊ hoc est (Et si hoc.) 3ᵒ ex hoc concludit ꝙ hec passio fortitudo alijs inest a leone: sicut homini alicui ⁊ equo: ⁊ habebit ibi signum cum sit passio vna: ⁊ cum ita sit: poterimus passionem de subiecto cognoscere: ⁊ hoc est (Erit ergo.)

⁋ Si v̄o duo habet propria totuꝫ genus vt leo forte ⁊ cōmunicatiuum quomodo cognoscemus vtrum verius signum sit eorum signoꝝ que specialiter sequuntur. An si alicui non toti alijs ambo: ⁊ in quibus non totis vtrūqꝫ quando hoc quidem habet: illud autem non. si eniꝫ fortis quidem: liberalis autem non. Habet aūt hoc palam: quoniam ⁊ duorum in leone fuit hoc signum fortitudinis.

⁋ Consequenter docet inuenire signū passionis vbi plures sunt passiones: ⁊ ꝓcedit sic. pͥmo querit cuꝫ aliqđ genus subꝫ hēat duas passiones naturales: sicut homo habet fortitudinem ⁊ liberalitatē: ⁊ habet coꝝ signa duo: quomodo cognoscemus qđ signum huius passionis sit: ⁊ hoc est (Si v̄o duo habeat.) Secūdo sic soluit. si duo sint ⁊ duo sint signa ꝯsiderāduꝫ est in quo subiecto vna passio separatur ab altera: ita ꝙ eius insit vna passio: ⁊ non altera: ⁊ vide qđ signoꝝ cōmunicatur eque in illo subto: ⁊ illud habet poni pro eius subiecto pͥmo cui ambe passiones insunt. Uerbi gratia. inesse fortitudo ⁊ liberalitas signū vnuꝫ est habere magnas extremitates: reliquum aūt non nominat hic. ꝯsiderandum ergo ad hoīem ⁊ ad equum ⁊ ad huiusmodi. in equo inuenitur fortitudo: sed non liberalitas: ⁊ videnꝰ silr̄ habere magnas extremitates cum cōiter ibi in fortitudine: que si sit in leone: dicēdum est magnas extremitates hēre esse signuꝫ fortitudinis: ⁊ h̄ est (Si alicui sit cōmune.) nisi sit alicui alij. s. a ꝓprio subiecto. non toti ambo. i. nō ambo vniulr̄ insunt dicēs eniꝫ negatio cadere sup vtrūqꝫ. s. super totuꝫ ⁊ super ambo ⁊ hoc exponit dicēs ⁊ pro. i. vbi vtrunqꝫ. i. vtraqꝫ passio. i. diuisim insit qbusdam. i. aliqbus. non totis. i. non vniulr̄. s. (Quādo syllogismus habet hoc.) idest vnam passionū. illud auteꝫ non. i. non re. nam ambo sit fortis liberalis: aut non habet hoc aut hoc. s. signum habere magnas extremitates de numero signoꝝ: ⁊ hoc est (Palam quoniam ⁊c̄.)

⁋ Est ergo naturas cognoscere in prima qdeꝫ figura medium prime extremitati conuerti. Tertiam autem transcendere ⁊ non conuerti: vt fortitudo sit. a. sūmitates magnas in quo. b. c. autē leo: ergo cui. b. c. omni. Sed ⁊ in alijs. cui autem. b. a. omni ⁊ non pluribus: sed conuertitur. Si autem non cōuertitur non erit verum vnum vnius signum.

⁋ Consequēter docet ostēdere passioneꝫ de subto per signum inuētuꝫ in pᵃ figura dicens ꝙ medium ⁊ pͥmum conuertunt: sed mediū est plus in minori extremitate. qđ patet: qꝛ forte ⁊ magnam extremitateꝫ hēre ꝯuertuntur. s. habere magnam extremitatē cōmunius est leone. Si aūt aliquis dicat ꝙ medium ⁊ pͥmuꝫ non ꝯuertent: tunc non erit veꝝ esse vnum signuꝫ vnius passionis qđ est ꝯtra ꝑsupposita: ⁊ pꝫ hoc ꝯtͣia per minorē ꝯuersam determinatam supius in illo caplo (Quando ꝯuertuntur.) Si autē. a. dicat de solo. b. ⁊. b. de omni. a. tunc. a. ⁊ b. ꝯuertuntur: ⁊ per. a. itellige (Fortem.) ⁊ per. b. (Magnā extremitatē.) Extremitates per. c. leonē: ⁊ sic pꝫ inuētio medij in pᵃ figura ⁊ eius ꝯuertibilitas cū passione

propter dictam consequētiam: ⁊ hoc est (Est ergo naturas.) Hic forte dubitaret aliquis cum Ar. doceat inuenire medium syllogisticum. ⁊ etiam medium similiter entimematis. quare non docet inuenire medium in inductione ⁊ exemplo. videtur enim ꝙ deberet cuȝ omnes quatuor sint modi argumētationis. ❡ Et dicendum ꝙ tam exēplum ꝙ̄ inductio inferunt per illud qđ est particulare ⁊ vltimū per naturam huiusmodi: aut non est medium simplr: sicut patet in caplo de inuentione medij: imo magis huiusmodi sunt nota ad sensum: ⁊ ideo circa inductionē nō est ars neqȝ difficultas. mediū aūt syllogismi ⁊ entimematis est vere medium ⁊ cōmune: ⁊ ideo circa hec est ars. ❡ Adhuc cū doceat inuenire signū qđ est medium in entimemate: quare nō docet inuenire omne signū: sed solum ꝓdigium. ❡ Et dicēduȝ ꝙ hoc est: qꝛ tale signum necessitatē habet ⁊ facit scire.

Dubiuȝ **Consequēter** forte dubitabit ad quem ptineat huius signi inuentio vel ad dialecticum vel ad demōstratorem vel ad logicum simpliciter. Si ad demōstratorem vel dialecticum dicenduȝ in topicis vel in posterioribus determinari: si ad logicū similiter. Consequenter logicus considerat inuentioneȝ rerū ⁊ non ipsas naturas neqȝ res naturales: sed hoc debet considerari in rebus naturalibus. Et dici potest ꝙ ad logicum pertinet simpliciter: qꝛ aliquando vtitur eo demonstrator: ⁊ aliquando dialecticus. ❡ Et ad obiectum dicēdum ꝙ logicus sub intentione cōmuni potest considerare res naturales: non tamen cōsiderat eas ſm veras naturas eaꝝ nec naturalia ſm ꝙ huiusmodi. sic enim considerat hec in ratione cōmuni de passionibus naturalibus: ⁊ non ſm ꝙ naturales sunt: siue existentes a principijs naturalibus. ❡ Sed tūc accidit dubitatio. Cū eniȝ hec ars ad logicū ptineat videt̄ ꝙ hec sufficientia debeat hic determinari. est eniȝ passio duplr. s. conuertibilis cum subiecto vel non conuertibilis. sed alijs particulariter ꝯueniens ⁊ vtrunqȝ signum habet. queritur ergo: quare non docet inuenire signū passionis pmo modo dicte. ❡ Adhuc est passio naturalis ⁊ rōnalis ⁊ moralis ⁊ vniuscuiusqȝ est aliqđ signum: non tamen docet sumere signuȝ nisi passionis naturalis. ❡ Adhuc passio naturalis consequēter dicta vel est metaphisica vel mathematica. naturalis ꝓprie dicta per se autem docet inuenire signum passionis naturalis proprie dicte. ❡ Adhuc passio naturalis proprie dicta: aut est alicuius animati aut inanimati. proprie autem solum docet inuenire signum passionis naturalis in rebus animatis: sicut patet ex arte sua. igitur videtur ars sua diminuta eē de inuentione signorum ⁊ prodigiorum. Et dici potest ꝙ non est logici considerare signi inuentionem hic in ratione cōmuni: ⁊ ideo forte non pertinebit huic considerare siue determinare inuentionem signi cuiuslibet passionis specialiter: ⁊ ideo quandam artem cōmunem assignat que forte applicabilis est ad inueniendū mediuȝ cuiuslibet passionis siue signum: ⁊ aliter non debuit hic de inuentione signi determinare.

Ulterius forte dubitabit aliqnis de hoc ꝙ supponit naturales passiones transmutare animam: hoc falsum est. cum anima impassibilis sit ⁊ immaterialis. ❡ Et dicendum ꝙ aīa transmutatur ſm esse: siue per accidens: sed non ſm substantiam. per passiones enim naturales coniuncti trāsmutantes se aliquando corpus peius ⁊ aliquando melius. ⁊ anima ſm corpus accipit aliquam dispositionē: anima tamen in substantia sua non transmutatur. Dubiuȝ

Adhuc dubitabit cum debeat ostendere habitum magnarum extremitatum signum esse fortitudinis hic supponit. ❡ Et dicendum ꝙ illud ostenditur esse signum fortitudinis in aliquo animali: cui non inest fortitudo vniuersaliter. ❡ Sed tūc dubitatur: qꝛ videtur ꝙ eadē ratione posset ostendi habitus magnarum extremitatū signum esse fortitudinis in leone: qua rōne conuerso modo ostendi potest. ❡ Et dicendum ꝙ in leone vniuersaliter inest tā fortitudo ꝙ̄ habitus magnaruȝ extremitatum: homini autem non omni inest. ⁊ ideo per differentiam eoꝝ qui habent magnas extremitates: ad illos qui nō habent in eodem genere. argui potest in leone illud esse signuȝ fortitudinis: sicut aliud nō se habet econuerso. ❡ Adhuc videtur ꝙ sua ars nulla sit. ostendit enim vt videtur idem per seipsuȝ. ❡ Et dicendum ꝙ ostendit signum per passionem ⁊ econuerso: sed non in eodē genere: nec in eodē modo. ⁊ ideo nō est inconueniens. ostendit enim signum per passionem in subiecto improprio. ❡ Adhuc diuersimode fit hec ostēsio: quare signuȝ ostēdit̄ per assignationē per viam sensus. passio autem per viam syllogismi. ⁊ ita in diuersis ⁊ diuersimode: sed hec ostēsio: ⁊ illa non est incōueniens. Dubiuȝ

❡ Expliciunt cōmentaria fratris Egidij Romani ordinis Heremitaꝝ Sancti Augustini in libros Priorum Analeticoꝝ Arist. reuisa per me fratrem Hieronymuȝ Benaçanensem maxima cura ⁊ diligentia: Lectoreȝ in studio Patauino in conuentu fratrum Heremitarum.

¶ Joánis Antonij Scotij Neapolitani de demonstratione potissima. Questio Unica.

Questio est An potissima demonstratio reperiat: vel illa nullo pacto sit dáda: Que pfecto admodú vtilis nimiúqz difficilis qó est. Utilis qdé: tú ppterea ꝙ demráatiua disciplina finis est totius logice: vt p° poꝝ p° 25° capite dixit Aristoteles. Demonstratiue aút discipline finis ⁊ perfectio vltima est potissima demóstratio: Tú etiá: qz cuz scire sit p demóstratioé intelligere maxima ⁊ potissima scia erit per maximá ⁊ potissimá demráatioé. Quare qcqd maximaꝝ sciaꝝ munere sortiti sum⁹ a potissima demráatioé súpsisse originé fateri neće est. Difficilis vo: cú nullus eá antea disputarit. Maximú aút pncipiú olum: vt dixit Ar. in calce libri Elenchoꝝ. q̃re ⁊ difficillimú. Quáto eni optimú potestate: táto puissimú magnitudine. difficillimú est aút videri. Hoc aút inuento facile est addere ⁊ augere reliquuz. Quare cú ea que ex pncipio iueniunt parú in primis augmétú sumere soleát: vt ibidé Ar. erit olum qui hác qóné legerint: quiue audierint: omissis in ea facile idulgere. De inuétis aút Aristoteli reliquisqz pipateticis (quoꝝ doctriná imitari sum⁹) multas hére gratias.

Ad cuius qónis negatiuá pté arguimus p suppo/nétes ꝙ mediú fm Ar. in potissima demonstratione est definitio: vt pz ab ipso in plurib⁹ locis
p̊ p̊mi ⁊ scdi post°. ⁊ p̊ de aia tex. cómétarij. 11. 4° phy. tex. cómétarij. 34. ac 7° meta^ce tex. cómétarij. 59. Túc si nó datur definitio potissima. ergo nec demráatio potissima. Entimema pz. ná cú deficiéte cá per se ⁊ imediata deficiat effect⁹. Mediú aút sit demráationis hó. Causa deficiéte medio deficiet vtiqz demráatio. Sed pcedens en/
Cap 3° timematis pbaí. qz vt dixit Ar. 6° top. Quelibet definitio ex gńe constat ⁊ dría. Sed in q̃lbet diffóne vltima dría apponi debet: cú illa sit cópletiua qditatis. Ad vltima dria nobis ignota est: cú illá circúloq̃mur plib⁹ differétijs: vt pz experimento. Quare nulla daí vera ⁊ potissima definitio: cuz definitio circúlocuta nó sit potissima.
2° ¶ Amplius si de quo magis videí ineé ⁊ nó inest: nec de quo min⁹: sz magis videí: ꝙ demráationes mathematice sint potissime: ⁊ nó sunt. g̃ nulla daí demráatio potissima. Maior est manifesta. ⁊ minor pro p° pte est cómétatoris Auerrois 2° meta^ce tex. cómétarij. 16. vbi: ⁊ nó opz (inquit) hoiem querere: vt idé modus fidei in nálib⁹ ⁊ mathematicis. demráationes enīz mathematice sunt in p° ordine certitudinis: ⁊ reliq̃. Qd etiá ex 2° cómétario p̊mi phy. haberi pót: vbi hét ꝙ in mathematicis pcedimus ab his que sunt nota: ⁊ nobis ⁊ nature. Ex quo ꝯcludi pót mathematicas demóstrationes dicere eé ⁊ cám. Qz aút ille nó sint potissime. pbaí. Ná p° posterioꝝ habeí: ꝙ cá que demóstrationis est mediú: nó solú est alteró mó cá effect⁹ in cognoscédo. s. sed etiá in essendo qm est. Túc sic arguimus. Mediú in mathematicis nó est cá in essendo. g̃ demráationes mathematice nó sút potissime. ꝯńtia patet ex dictis: sz pcedens pbaí per Cómétatoré p° physicoꝝ cómétario p°. vbi nó oés (inquit) artes ꝯsiderát oés cás. Sed quedá formales tm̃: vt mathematice. que forma fm oés non est forma: que est altera pars cópositi: sz est forma declarás qditaté. g̃ medium per istá formaz nó erit potissimú: q̃re nec demóstratio.
3° ¶ Amplius pfectior demóstratio que potest dari: est demóstratio per gen⁹ cause finalis: per Ar. 2° posterioꝝ cú ibi stet resolutio totius demóstrationis: sz illa nó est potissima: eo ꝙ cá finalis nó est cá in eéndo: sz in mouédo fm Ar. 2° phy. ⁊ etiá effectus magis hét eé per cás intrinsecas q̃z extrinsecas. Cá aút finalis est extrinseca. g̃ p ipsaz nó erit demráatio potissima: ⁊ p ꝯńs nec p alias cás erút potissime demráationes: cú demóstratio per cám finalé sit ceteris alijs potior: vt aucte Ar. est declaratú. Cófir/ 2. phys.
mát pterea hác qónis pté Epicurus atheniésis: ac ei⁹ sectatores oés: qui nedú potissimá demóstratioé nega/ T. co. 7
rút: sz oém logicá: vt deuiá agút improbáqz repudiant.
¶ Ad pté oppositá celebrioꝝ phantiú turba veriozé ostendit. Ná vt ceteros antiquos phie pfes pteream⁹: acutissim⁹ vir ille Chrysippus p. 40. ferme annos logice studijs ītétus: tum ceteras logice ptes: tú vel maxime eam que de demóstratione laboriosissime scripsit. Plato diuina métis abúdantia ístructus: binarie catenus phie: physice vz ⁊ ethice: tertiá logicá addidit: ⁊ ꝯsumato trinario phie opi extremá manú imposuit. Cuius auditor Aristoteles phoꝝ oluz facile pnceps: qui dialecticá primus iuenit (vt ipse de se in calce libri eléchoꝝ testaí.) Judicatiuá logicá quá pus Plato p̊mus academicoꝝ. ac ét Stoici sufficiéter psecuti erát: ita in arté redegit: pfecit: ac cópleuit: vt nunq̃z amplius in ipsa qppiá desideratú fuerit. Est aút iudicatiua ars ois ppter demonstratioé potissimá. Theophrast⁹ ét Aristotelé imitat⁹: septé de demóstratione libros cóposuit. Themisti⁹ pterea Joá. grámatic⁹: Eudem⁹: ⁊ alij ex antiqs pipateticis in cómétarijs suis in Ar. hác arté sufficiéter sút psecuti. Et (vt grecos omittam) Halen⁹ arabs. duos ét de demóstratióe edidit libros. Laborauit ⁊ Auicé. in demóstratiue artis vestigatióe: vt in ei⁹ sufficiétia facile móstrat Alpharabi⁹ pterea: ⁊ alij cóplures: ⁊ Auerroes potissimú q iudicatiuá oéz Aristotelis logicá adamussim est cómétat⁹. Quáta vo latinoꝝ fuerit cura in hui⁹ artis inuestigatióe oib⁹ ꝯstat. Ná pp illá doctissim⁹ quoqz vir ille Boeti⁹ librú diffionú cóposuit. Hi itaqz tot tátiqz nó memorarení nisi ars demráatiua dareí: ⁊ maxie potissima demráatio que toti⁹ artis est finis ⁊ pfectio vltima.

Horum itaqz sníam veluti pblematis nŕi veriozé pté terminare cupiétes. Cú potissima demráatio q̃libet definitioné accipiat mediuz: vidédú erit p°. Quotuplex definitio: ⁊ quo abinuicé distiguaní definitiones. Et fm quá causalitaté demráationé igredianí. 2° cú demráatio sit syll's sciam faciés: declabim⁹. Cui⁹ne cognitioné: quáue sciaz í diuersis doctris faciat demráatio: vt idé facile possim⁹ cogńscere: quená demráationú alteri psset. Illa náqz pstabit: que maioré sciaz certioréqz demráati cognitioné pturiet. Scrutabimur 3° quená preferéda sit demráatio iter illas q̃ cáz í eéndo dmráte ꝯnis accipiunt. 4° pblema terminabií. 5° soluení adducta.

Propter p̊mú breui a nobis est p̊ repetéda definitióis vulgata illa distictio. Qz duplex sit definitio idética. s. ⁊ causalis. Identica illa que idem importat qó definitum: vt homo est aial rónale. Lz adhuc iter definitioné ⁊ definitú distinctio quedá vertaí vt subtilis doctor Scot⁹ in pn° 2° distinctionis p̊mi apte declat: quá distinctioné eiusdez doctoris imitatores ex ná rei dicerét. Causalis vo que causam dicit intrinsecá vel extrinsecam definiti vt domus est ligna lateres ⁊c.

Attédendum 2° ꝙ definitiones que sunt mediú in demráatione sec⁹ se hńt in sciétijs realib⁹: ⁊ secus in logica que scia rónalis est. Definitióes etení logice ex gńe ⁊ dria cóponuní: ⁊ loq̃mur de definitionib⁹ entiú logicaliú ⁊ nó entiú alteri⁹ ꝯsideratióis: hz logic⁹ posse definire entia ad ei⁹ ꝯsideratioé ptinétia p gen⁹ ⁊ driam: vtpote syll'm: enúciatioé ⁊c. ⁊ possit definire p gen⁹ ⁊ driam entia ptinétia ad ꝯsideratioé

tionē aliaꝝ sciaꝝ: vtpote bolēm: equū ⁊c. Et q2 genus ⁊ dr̃ia sūt fora rei: fora saltē declarātis qdditatē: iō dicim⁹ logicū definire per formā. Et hec est intentio Ar. ⁊ ꝯ'ᵗᵒʳ Auerrois p⁹ de aia. tex. ⁊ cōmētario. 16. vbi Ar. dialecticū (inqt) in definiēdo assignare spēȝ ⁊ rōnē. ⁊ Cōmētator. Disputatores (inqt) dant definitiones ꝫm formā. Qz aūt logic⁹ per genus ⁊ dr̃iaȝ definiat: pbat̃. Nā logic⁹ cū sit artifex rōnis ⁊ cōis: bȝ ꝯsiderare ꝺfiniētia cōia ⁊ rōnis: gen⁹ āt qd cōe est respectu definite spēi: vt sciētib⁹ Porphyriū late appet. Sȝ cupiā tūc forte videretur: q̄ si logice definitiōes ex cōib⁹ tm̄ ꝑcesserint in demōstratiōe aliq̄: mediū eē nō possint: cū talis q̄libet ꝑcedat ex ꝑprijs: vt p⁹ posterioꝝ. tex. cōmētarij. 5. declarauit Ar. nisi eēt: q̄ lȝ talis demr̃atio cōe pn̄ᵐ sumat. s. genus: qđ qdē cōius est spē. Est tm̄ tota pn̄ᵐ ꝑpriū respectu passiōis demr̃abilis seu inherētie passiōis ad subȝ. Et lȝ tales logicas definitiones Ar. p⁹ de aia tex. cōmētarij. 11. negocio demr̃atiuo ieptas appellet. Quare (inquiens) ꝫm quascūqȝ diffinitiōes: nō ꝯtingit accidētia cognoscere: nec de illis imaginari aliqd facile. Māifestū est q̄ dialectice sunt ⁊ vane oēs. Non tm̄ debem⁹ logicas definitiones ad demr̃andū inutiles opinari: nam vult Ar. q̄ definitiones que nō faciūt cognoscere accidentia ꝑpria definiti sunt vane. ⁊ dicant̃ dialectice ꝑꝑ similitudinē: q2 sic̄ dialectica est ex cōib⁹ ⁊ ꝑbabil'r ꝑcedit: ita iste definitiōes que nō faciūt scire accn̄tia ꝑpria definiti: ⁊ sic̄ dialectica nō aggnāt sciaȝ: ita ex illis definitionib⁹ scia aggnāri nō pōt. Ex quo tm̄ non seqt̃: q̄ oēs definitiōes logice sint vane: sȝ alique tm̄: que nō declarāt accn̄tia ꝑpria definiti: lȝ oēs vane dici possint: si ad physicū negociū cōparent̃: vt infra mōstrabimus. Logice igit̃ definitiōes: vt dictū est dant̃ per genus ⁊ dr̃iam: que lȝ sint cāe formales: tm̄ nō vt sic ꝯsiderant̃ a logico cū per ea definit ⁊ demr̃at. Sȝ ꝯsiderant̃ vt genus: ⁊ dr̃ia: q2 gen⁹ vt gen⁹ est cōius spē. Sȝ realiū sciarū definitiones dant̃ per cās ꝑprias rei: que nullo mō sunt sibi cōes: q̄ de nāli bȝ Cōmētator Auerroes 2⁹ de aia cōmētario. 12. Sermo (inqens) nālis ꝺfiniēs nō demonstrat gen⁹: sȝ cām rei ꝑpriā ꝑpinquā existēȝ in re. Et magn⁹ Albertus p⁹ physicoꝝ capite p⁹. Si definitiones (inqt) nāles darent̃ per intētionē cōem generuȝ ⁊ dr̃iaꝝ que abstracte in vli ꝫ rōnē simplicē accipiunt̃. Māifestū est q̄ tūc eēnt logice. Et iō quo ad physicuȝ negociū eēnt vane oēs. q2 ex talibus nō ꝯstituit̃ eē rei sensibilis: sed potius ex mā ⁊ forma sensibilibus. Et sicut de nālibus definitionibus dictuȝ est: ita suo modo de alijs ceterarum scientiarum dicendum esset.

Attendendū 3⁹ q̄ nō opȝ q̄ cā que demonstrat sit intrinseca rei de qua est demōstratio: sȝ sufficit q̄ illa cā sit cā inherētie passionis ad subm. Si demr̃atio ꝑpōnē ꝯcludat: quā de 3⁹ adiacēte logici dicunt: aut sit cā q̄re sit subm. si demr̃atio fuerit ꝑpōnis de adiacēte 2⁹. Nā per demr̃ationē sciam intēdimus que qōnē tollat ante demr̃ationē ꝑpositaȝ. Dis aūt qō per demr̃ationē scibilis est de adiacētib⁹ ꝑpōnis cathegorice. An. s. sit subm vel an passio aliq̄ subto ibereat: ⁊ ꝑꝑ quā cām. qō eni de qdditate nō per demōstratonē: sȝ per definitionē terminat̃: q̄re q̄cūqȝ demōstratio per cām ꝑcesserit. Ad h̄ q̄ optima sit demr̃atio suffic̄ q̄ cāȝ accipiat: ꝑꝑ quā sit subm: aut ꝑꝑ quā aliqd subto ibereat. Nā sic qōnē ante ꝑpositā terminabit: ⁊ si cā illa nō sit itrīseca rei: de q̄ est ꝺmr̃atio. Et iō lȝ entia mathe^ca nō sint cōposita ꝑ cās itrīsecas: cū ipsa sint simplices forme: lȝ ꝑterea ꝫm cōeȝ opinionē ⁊ veritatē forma: per quā demr̃at mathe^cus nō sit forma q̄ ē altera ps cōpositi: sȝ forma declarās qdditatē. Mathematice tm̄ scie potissime demr̃abūt: q2 cā: ꝑ quā ꝑcedūt: q̄ est fora qdditatē declarās: sit cā inherētie passionis in subto: in eēndo ⁊ cognoscēdo: sicut dicim⁹ figurā planā tribus lineis rectis ꝯtentā: ac hn̄tē angulū extrinsecū ⁊c. eē cām in eēndo hn̄di tres angulos duob⁹ rectis eq̄les. Cuius silr̄ ēt inde appet de cā efficiēte ⁊ finali: que nō sunt intrīsece rei: de qua fit demr̃atio: ⁊ tm̄ demr̃ant potissime: eo q̄ dcm̄ est q̄ cā q̄ est mediū nō est nec̄iū q̄ sit itrinseca: demr̃atio eni per vltimū finē est potissima ⁊ irresolubilis: sicut 2⁹ posterioꝝ Ar. lōgiuscuło ꝑcessu ꝺclarat: ⁊ tm̄ finis est extrīseca cā vt late appet. Exēplo ꝑterea idē ondim⁹ iterpōnis terre: q̄ cā est q̄re eclipsis lune ibereat: ⁊ tm̄ illā lune cām nō dicim⁹. Mediū igit̃ potissime demr̃atiōis qōnem ꝑꝑ qd termināntis: qđ est definitio. est cā in cognoscēdo: ⁊ in eēndo mō qdem rei de qua est demr̃atio: sȝ inherētie passionis ad subm: ita q̄ definitio pro tanto potissime demr̃atiōis est mediū: pro quanto cām importat inherentie dicte: nō ratione identitatis: siqua sit simul idētica definitio ⁊ causalis. ex le. 9.

Ut aūt 2ᵐ ꝑmissoꝝ absoluam⁹: attendi volum⁹ p⁹: q̄ vt dic̄ Ar. 2⁹ phy. tex. cōmētarij. 18. Mathematicus nō mentit̃ abstrahēdo. ⁊ vt oēs ibi exponēdo ꝯueniūt nō mentit̃ abstrahendo a mā sensibili: que posterior est quātitate nō aūt a mā intelligibili: nā mētiret̃ vtiqȝ si ab illa abstraheret. Per hāc aūt mām intelligibilē nō intelligimus māȝ que est altera pars cōpositi: nam si ab ipsa nō abstraheret tunc consideraret ipsam: ⁊ per ꝯñs oēs cās: q2 sicut in commētario. 70. 2⁹ phy. hȝ Cōmētator. q ꝯsiderat mām ꝯsiderat oēs cās. cuius rō est: q2 ēt ꝯsiderat formā: cū correlatiue dicant̃ ⁊ vnū correlatiuoꝝ nō possit ꝯsiderari sine reliquo. Et q2 nulla forma est ꝑpetuo in mā: q2 ꝫm cōmētatorē in corporibus celestibus nō est mā. Sequit̃ q̄ ista forma fuit inducta in mā ab aliq̄ agente: ⁊ ex ꝯñti hȝ ꝯsiderare cām agentē. Et q2 oē agens agit ꝑꝑ finē: silr̄ habebit ꝯsiderare finē. Et sic oēs cās: nō possum⁹ ergo dicere q̄ mā a qua mathematic⁹ nō abstrahit sit mā que est altera pars cōpositi. Nec per mām itelligibilē possum⁹ intelligere subam: vt diuus Aquinas dicere vī. quē qdaȝ latinoꝝ modernoꝝ imitant̃. Nā si ab illa mathematicus nō abstraheret: ꝯsideraret vtiqȝ illā: ⁊ in entiū mathematicoꝝ definitiōib⁹ poneret: siue vt qdditatis partem: siue vt aliqd ad qdditatē nec̄iū: qđ qdē eē falsum latissime ꝯstat. Mathematic⁹ eni nō hȝ entiū mathematicoꝝ distinctā cognitionē: sȝ cū res de qbus mathematic⁹ ꝯsiderat: puta q̄titas ꝯtinua ⁊ discreta sint in rebus nālib⁹: eaꝝ termini ⁊ effect⁹: vel in mā existēs vel sine mā: vt dimēsiōes celestes nec̄ario q̄tuȝ ad ꝑprias quidditates a nāli ꝯsiderabunt̃: vt ab Ar. 2⁹ physicoꝝ tex. cōmētarij. 18. accipi pōt. Nā cū earū qdditates sine reb⁹ nālib⁹ eē nō possint nec̄io res nāles distinctas earuȝ definitiones ingrediunt̃: vel vt qdditatis ꝑtes: vel saltē vt aliqd nec̄io reqsitū ad qdditatē: eo mō quo diceremus etiā mām ingredi definitionē reꝝ nāliū: tenēdo q̄ sola forma sit qdditas vt tenet Auerroes. 7. ꝑme phie. cōmētario. 21. ⁊ 34. ⁊ ꝑmo de aia. cōmentario. 16. Inquātū vo entia vel inquātū aliquid entis aut sube a metaphysico ꝯsiderant̃ qui oia cognoscit: vt cōtingit. i. in vli p⁹ metaphysice. Mathematicus q̄ nō ꝯsiderans distincte entia ma^ca nō ꝯsiderabit subaȝ nec māȝ q̄ est altera ps cōpositi ⁊ hinc est q̄ abstractio mathematici a mā est vera. Nā lȝ mā vt mā sit prior q̄titate: ⁊ q̄titas imediate vniat̃ ipsi tanquaȝ subto nō adequato ꝑꝑ corpus celeste. Tamen mathematicus vere potest ab- ȝ Tho.

ſtrahere nedū a mā ſenſibili que poſterior eſt q̄titate
(cū q̄litates ſenſibiles inſint mãe ꝛ ſubē mediãte q̄ti-
tate.)ſed ēt a mā vt mā ꝛ ſuba.qꝛ mathematic⁹ nō ꝯſi
derat q̄titatē diſtincte:nec q̄tū ad ꝓpriā q̄ddıtatē:nec
vt aliq̄d entis:cū iſta ꝯſideratio ſit nãlis ꝛ diuina.ſꝫ ꝯſi
derat tātū mathematic⁹ entia iſta ꝯfuſe. Nā vltia ma-
thematici reſolō ſq̄uātū mathematic⁹ eſt nō iduēs al-
tioris artificis bitū.ſtat ad pͣn⁹ ꝑ ſe nota ex ꝯfuſa rōne
termioꝶ:vt pꝫ de iſta.linea eſt lōgitudo.q̄ ex ꝯfuſa rō-
ne termioꝶ eſt euidēs nā cognito ꝙ linea ſit q̄titas ꝯti
nua:vel ꝙ ſit ꝑs entis:aut que.ꝛ ꝙ ſit termin⁹ corporis
nãlis.Tales.n.ꝓpōnes ꝑ ſe note in mathematica apte
nate ſunt eē ꝑ ſe note:ex termis ꝯfuſe cognitis:vt ſunt
ēt ꝓpōnes per ſe note ad ſenſuꝫ:vt iſta nix eſt alba:hic
coru⁹ eſt niger. Per mām itaqꝫ itelligibilē a q̄ math^{c⁹}
nō abſtrahit(ſaluo ſemꝑ iudicio meli⁹ ſentiētiū)itelli
gim⁹ in pñti q̄titatē ꝯtinuā ꝛ diſcretā.Cui ſnie ꝯſenti-
re videnť verba diui Alberti p⁰ phyſicoꝶ capite p⁰.Ad
quē ēt ſenſuꝫ itelligi poſſent v̇ba Arꝶ.7.pͤ phie. tex.cō-
mentarij.39.q̄ ibi ſil' cū Auer.expōne videbis. Nā cuꝫ
de q̄titate ꝯtinua ꝛ diſcreta multas paſſiōes ꝯſideret
math^{c⁹} ꝛ demr̄et.Subm aūt ſit ꝓpa mā ſaltē:in q̄ ſua-
rū paſſionū ꝛ nō ſenſibilis vt pꝫ:ſꝫ itelligibilis tn̄.Se-
qͥť ꝙ mathe^{c⁹}paſſiōes illas ꝯſiderās:nllo pacto a mā i-
telligibili abſtrahet.Quū pterea de figuris circuloꝶ ꝛ
ſpheraꝶ ꝛ reliq̄s math^{c⁹}tractet.h ăt in q̄titate ſint ſic
in ꝓpa mā imaginabili ꝛ itelligibili.math^{ci} ꝯſideratio
itelligibilē mām oino ꝯcernet. Nec opꝫ ꝑpea ꝙ q̄cūqꝫ
math^{c⁹}ꝯſiderat ſint in q̄titate ꝯtiua aut diſcreta ſic in
ꝓpo ſubto:qꝛ q̄titas ꝯtiua nͦ ē in q̄ti^{te} ꝯtiua:ſꝫ ſuffic ꝙ
aliq̄ a math^{co} ꝯſiderata i q̄^{te} ꝯtiua ſint aut diſcreta ad
h vt ei⁹ ꝯſideratio a mā itell'ibili nͦ dicať eē abſtracta.

Attendendū 2⁰ ꝙ cū demr̄ationes math^{ce} ab-
ſtrahāt a mā ſenſibili vt declara-
tū eſt.Effect⁹ math^{ci} ꝛ iherētie ꝓpriaꝶ paſſionū ad ꝓ-
pria ſuba per ſenſuꝫ cognoſci nō poterunt. Quare quū
i cuiuſlibet effect⁹ cognitionē tn̄ bifariā mãuduci poſ
ſimus:vtpote ꝑ ſenſuꝫ vel ꝑ cām:cū math^{ca} nō ſint ſen
ſibilia:ad ea cognoſcēda tn̄ ꝑ cāꝫ deueniem⁹.Qui q̄dē
cognitiōis modus:ꝛ ꝓꝑ q̄d effect⁹:ꝛ qꝛ eſt:ſiml' aperiet:
cū nullā ante de eſſe effectus cognitionē ꝓhabuerim⁹:ꝛ
hanc math^{ce} demr̄ationes ſimul eſſe ꝛ cām effectus da
re dicunť.Et ab Auerroe nr̄o 2⁰ celi cōmētario.35.ne-
dum ꝓꝑ q̄d:ſꝫ abſolute demr̄ationes vocanť:q̄s idē 2⁰
phy.cōmētario.23.ꝛ 2⁰ cō mētario ꝓmi:ꝓꝑ q̄d ſimp' ſo-
3 Bur. litus eſt appellare:vn̄ pꝫ error Gualterij anglici 2⁰ phy
t.p.v. ſicoꝶ.ꝛ Pauli heremite.2⁰ poſterioꝶ.Aſr hec nō la q̄h⁹
Auerroes vriť iterp̄tantiū. In nãlib⁹ aūt qꝛ vtpl'm ab
eſſe effect⁹ ſenſu noto ad cām inueſtigādaꝫ ꝓcedimus.
Qua cā cognita regredimur iterū ad effectū ꝓꝑ q̄ð de-
mōſtrādū(nā vt nūc ſupponim⁹ regredi in demr̄atio-
nib⁹ licet.)per demr̄ationē effectū eſſe nullo pacto co-
gnoſcim⁹.cū ante demr̄ationē ſenſu ꝓcognitū fuerit:ſꝫ
cām q̄re ſit effect⁹ bn̄ cognoſcim⁹.Qð vt exēplo mani^{fe}
fiat.vulgatā illā demr̄ationē ꝑtiꝫ nãlē ꝑtiꝫ mathematī
cā ſubyciem⁹:qua cognito eē eclipſis ꝑ ſenſuꝫ ad pōnē
terre inter ſolē ꝛ lunā facile deducimur.hac v̇o per itel
lectus inueſtigationē ꝑfectius nota iteꝶ ad demr̄andā
eclipſim regredimur.ipſaꝫ per ꝓpriā cām notificando.
Quare in nãlibus vtpl'm nō fiēt demr̄atiōes abſolute
ꝛ ſimpl'r.Sꝫ hec ſolū que ab Auerroe ꝓꝑ q̄d tn̄ demō-
ſtratiōes dnr̄.Sil'e ēt accidit in metaphyſica. Nā cum
ipſa via doctrine ceterarū ꝓhie ꝑiuꝫ vltima fuerit.ad
ipſamqꝫ reſoluēdo manuducamur.erunt demonſtrabi
les effectus fere oēs per alias ſcias antea cogniti.ꝑus q̄ꝫ
in metaphyſicā ſciam aſcēdam⁹.Quare nec in ipſa ple
rūqꝫ abſolute demr̄ationes fieri poterunt.Ex q̄bus ap
paret ꝙ lꝫ demr̄atiō i ꝓꝑ q̄d q̄tū eſt ex parte ſuī: eq̄li
ter cōpetat mathematicis diuinis ꝛ nãlib⁹ ſciētijs ap-
plicari:ꝛ q̄tū eſt ex ſe eq̄lē in oib⁹ his doctrinis cogni-
tionē aggenerare.Tn̄ ob diuerſos inueſtigationuꝫ mo-
dos q̄bus in diuerſis ſciētijs vtimur ꝓꝑ diuerſitatē en-
tiū:de q̄bus ille ꝯſiderāt:ita demōſtrationes ꝓꝑ q̄d in
diuerſis doctrinis abinuicē diſtinguunť:vt altera fiat
potior altera. Nā cū in nãlib⁹ vt dictū eſt entia ſenſibi
lia ꝯſiderenť:coꝶ eē ſenſu ꝑcipim⁹:ꝛ ex illo ad qꝛ ē cāe
ꝓcedim⁹:q̄re cū regredimur ad effectū per demr̄atio-
nē ꝓꝑ q̄d.q̄re ſit effect⁹ tantūmō cognoſcem⁹. In meta
phyſica ăt cū vt dictū eſt ceteraꝶ ſit vltima:ꝛ dicat ꝓꝑ
q̄d reliq̄ꝶ ſciaꝶ.Si q̄n ꝓꝑ q̄d demr̄ationē formabim⁹
creberrime cāꝫ tn̄ effect⁹ ꝛ nō ei⁹ eſſe notificabit.Sed
in mathematicis qꝛ nō poſſum⁹ effect⁹ eſſe ꝑus cogno-
ſcere q̄ꝫ eoꝶ cognoſcam⁹ cām:cuꝫ a motu ꝛ ſenſu entia
mathematica abſtrahāt.demr̄atio ꝓꝑ q̄d effectū eſſe ꝛ
ei⁹ cāꝫ ſiml' cognoſcere faciet:q̄re ei:que in nãlib⁹ ꝛ in
metaphyſica creberrime fiūt:lōge ꝓſtabit cū maiorem
ſciaꝫ certiorēqꝫ demr̄ati cognitionē ꝑturiat.Et lꝫ meta
phyſica ſic ꝛ mathematica a ſenſu ꝛ motu abſtrahat:nͦ
tn̄ ꝑpea metaphyſice demr̄atiōes dicēt eē ꝛ cās.cū ille
plerūqꝫ ſint ad demr̄andas q̄ōnes ꝑ nãlē ꝛ mathema-
ticā:qꝛ ſūt notas.Attn̄ accidet iterdū:vt in metaphyſi-
ca ꝓꝑ q̄d vt ſimpl'r demr̄atiōes formenť ſi q̄s ꝯnes ibi
mōſtrabim⁹ que qꝛ ſunt per aliq̄s ſcias nō inotuerint:
vt forte illic in q̄b⁹ paſſiōes entis de ſpālib⁹ entib⁹ ꝑ p^{m}
ꝓꝑ q̄d qð eſt ens ꝯcluderem⁹.Sicut accidet ēt in nãli-
bus dari interdū ꝓꝑ q̄d ſimpl'r demr̄ationes licet h ſit
rariſſime.Sed qꝛ mathematice ſciea ſenſu ꝛ motu ab-
ſtrahūt:nec ꝓꝑ q̄d dicūt eaꝶ ſciaꝶ que ſenſum ꝛ motū
ꝯcernūt:demōſtratiōibus abſolutis fere ſemꝑ vtunť.
Quare demr̄ationes mathematice:vtplurimū ceteras
fere omnes cognitionis certitudine ſuperabunt.

Et quoniam demr̄ationes per cām adinuicē
cōparādo:eā oſtēdere polliciti ſu-
mus:que ceteras ꝓſtet,demr̄ationē dicim⁹ cām finaleꝫ
ſumentē pro medio:oībus alijs potiorē eē que in eadeꝫ
ſciā per alias cās ꝓceſſerint:qꝛ per cāꝫ finalē nedū effe
ctū:ſed alias cās demr̄amus:nā cū finis ſit cā cāruꝫ. 2⁰
phyſicoꝶ.tex.cōmentarij.31.totius q̄ōnis vltima ſolu-
tio ſtabit ad cām finalē qua habita amplius nō quere-
mus:ſed oino pauſabimus:vt ſi quereť:ꝓꝑ quid hō riſi
bilis:ꝛ̄ndebiť:qꝛ admiratiuus de viſis:ꝛ licet ſit perfe
cta reditio cauſe.imediate tn̄ ꝯtingit vlterius querere:
ꝓpter q̄d admiratiu⁹:ꝛ ꝛ̄ndebiť:qꝛ diſciplinabilis. Et
vlteri⁹ quereť:ꝓꝑ q̄d diſciplinabilis:qui ſi dicať:qꝛ cō-
poſitus ex corꝑe ꝛ aīa intellectiua. Iteꝶ hui⁹ cauſe querè
remus cām:vt ꝓꝑ q̄d ſit cōpoſit⁹.ꝛ dicemus:qꝛ beatifi-
cabilis.Et tunc habebimus finē vltimū:nec ampli⁹ du-
bitare ꝯtingit:imo oēs q̄ōnes ceſſabūt.Quare cāꝫ fina
leꝫ pro medio accipientes potiſſime demōſtrabimus:ꝛ
inherentiā paſſionis ad ſubm irreſolubil'r ꝯcludemus.
Nā licet finis nō ſit imediata cā effect⁹:eſt tn̄ cā actio-
nis aliarū cauſaꝶ:ita ꝙ agens non ageret niſi motuꝫ a
fine:nec per ꝯſis forma informaret materiā. Scrutari
autē que ſit cauſalitatis finis:ꝛ pro quo eſſe finis ſit cā
ꝛ lōgiſſimū eſſet:ꝛ a noſtra diſputatione nimium alie-
num. Diximus aūt cōparaſſe nos demōſtrationes per
diuerſa genera cauſaꝶ ꝓcedētes in eadē ſcientia ꝛ non
diuerſis.nā ſecus eſſet in diuerſis:vt paulo īfra mōſtra
bimus:cū ob diuerſos veſtigationū modos:q̄bus in di-
uerſis ſcientijs vtimur.Accidat demōſtrationē cāꝫ for

malem

malem accipientẽ in vna scientia potiorẽ esse ea demõstratione que in alijs scientijs: nedum cãm finalem tãtum: sed simul ipsam: ⁊ alias mediũ ad demonstrandũ acciperet modo propter quid tantũ cõclusionis notificet ⁊ non simul: qꝛ ⁊ propter quid conclusionis aperiat.

Ueritatem aũt inducte qõnis ostensuri pmittimus ꝙ vt Robertus Linconiensis in posterioꝝ cõmentarijs ab Ar. textu accepit: ⁊ diuus Albertus eorũdẽ posterioꝝ pmo retulit libro. Potior demõstratio illa est que reliquas oẽs bonitate excedit dignitate ⁊ certitudine. Per bonitatẽ itelligẽtes virtutem. i. vltimũ ptãtis cõparate ad actũ meliorez eo mõ quo meliorem diceremus homis operationez q̃ bruti: qꝛ ad rõcinari ordinaṫ: qȯ est pfectior opatio essentiali opatione bruti. Per dignitatẽ ṽo volumus pfectionez operationis respectu eiusdem actus: vt illa dignior dicaṫ domus que magis ⁊ pfectius attingit finem suum: vtpote que magis ⁊ pfectius tegit ab ĩbrib⁹: qȯ est operatio vltima eius. Per certitudinez aũt nostre mentis illustrationẽ itelligimus: vt id certius sit qȯ clarius intelligimus ⁊ firmius. Prima cõparatio in rebus est diuersarũ spẽrũ. 2ª in reb⁹ eiusdẽ spẽi. 3ª ⁊ in reb⁹ eiusdẽ spẽi ⁊ diuersis. Demr̃ationẽ itaqꝫ alterã altera potiorẽ dicimus que pfectiorẽ aggenerat sciam: vtpote que pp qd ea que est. qꝛ: ⁊ ꝯsimilẽ aggenerãtiũ sciaꝫ que magis ⁊ pfecti⁹ id faciat ⁊ q̃ nr̃e mẽtis oculũ magis illustret.

Quare qõnẽ soluimus dari vtriqꝫ asserentes potissimã demonstrationẽ: qȯ qdẽ hypothetice probabiṫ: iuxta hypotheticoꝝ syllõꝝ modũ quez pmo prioꝝ capite. 28. nos Auer. docuit. Licet enĩ potissima demr̃atio sit pars pn̈ˡⁱˢ demr̃ationis qȯ est subm libri posterioꝝ. Talis aũt demõstrari nõ possit in ea sciẽtia que de eo subiecto determinat cui⁹ talis est ps pncipalis: vt Auer. 27. cõmẽtario 2ⁱ de aia dixit: ⁊ apte etiã ostendit in lite quã de subiectis sepatis cũ Auicẽna in plib⁹ cõmẽtarijs se habuisse cõmemorat: tñ ⁊ sicut ⁊ de cuiuslibet subiecti pncipali pte ifra ⁊ in pñtiarũ demr̃atione potissima licere id nobis ostẽdimus. Cũ illã eẽ nõ per demõstrationẽ: sed per hypotheticũ syllm̃ ꝯcludem⁹. ⁊ si per habitũ ẽt libri posterioꝝ syllm̃ talẽ formem⁹. nã p talẽ ea que per se nota sunt pbare possum⁹. si modicula Inuitiõe idigeãt: vt dicit Auer. 2. physicoꝝ cõmẽtario 30. ⁊ pmo prioꝝ. capite. 28. ita ꝙ nedũ de pncipali pte: sed de ipso subiecto si qñ an sit ignotũ fuerit: per hypotheticũ syllm̃ ostẽdi poterit: qȯ tñ esse ante demonstrationes in scientia formandas precognosciṫ: si est enim qȯ est precognitio de subiecto pmo sciẽtie ante demõstrationem est qñ per syllm̃ hypotheticũ terminabilis. Si est itaqꝫ syll̃s demr̃atiuus affirmatiuus pp qd vl̃is ⁊ ostensiuus: eo ꝙ optimus iste sit ⁊ ceteroꝝ dignissim⁹ ⁊ certissimus: est demr̃atio potissima. Sꝫ est syll̃s demõstratiuus in pma figura affirmatiuus pp qd vl̃is ⁊ ostensiuus ceterorũ optimus dignissimus ⁊ certissimus. g̃ est demonstratio potissima. Conditio manifesta est per totũ pcessum pmi posterioꝝ: ⁊ per ea que diximus rõnẽ formalez potissime demonstrationis assignantes. pmo etenim posterioꝝ ostendit Ar. demõstrationẽ in pma figura affirmatiuã: vlem ppter quid: ⁊ ostensiuã eẽ ceteris alijs potiorẽ. Positũ aũt inductiue ostendiṫ tam in rõnalibus scientijs q̃ in realibus. In rõnalibus qdẽ scientijs eaꝝ demr̃ationes tñ ꝯsiderando: alterãqꝫ alteri cõparando: dicimus dari syllm̃ demõstratiuũ affirmatiuũ pp qd vlez ⁊c̃. qui sit eiusdẽ ꝯsideratiõis melior dignior ⁊ certior: ⁊ lꝫ he demr̃ationes in logica persepe formenṫ: libuit tñ eas vel maxime in pñti adducere qbus pmo prioꝝ capite. 20. ⁊ 22. Ar. vtiṫ. vbi pbat oẽm syllm̃ ostensiuũ esse in aliqua trium figuraruꝫ pp oẽm talem accipe aliqȯ mediũ cõe vtriqꝫ extremoꝝ. Qȯ mediũ tripl̃r variari ꝯtingit. Ex quo vlterius vult hr̃e ꝙ ois syll̃s tã ostẽsiu⁹ q̃ ex hypothesi fit in aliq̃ triũ figurarũ. Et ꝙ tñ tres sunt figure syllogistice pp qd ẽt ibidẽ demr̃aṫ oẽm syllm̃ eẽ ex trib⁹ terminis ppterea: qꝛ vna ꝯclusio per vnicũ mediũ ꝯcludi debeat. Qꝛ etiã syll̃s ois tñ ex duabus ppõnibus ꝯstet per hoc demr̃atur tanq̃ per cãm. Qua. s. ois syll̃s est ex tribus terminis. Quare in rõnali scia demr̃ationes dabunṫ pp quid vl̃es ⁊c̃. que plerisqꝫ alijs in logica potiores erũt. Siq̃ aũt in logica sit demr̃atio: que per cãm finalez pcedat adhuc erit his potior: vt si demr̃ationẽ ex pprijs ⁊ veris esse demõstraremus: pp ipsaꝫ eẽ syllm̃ faciẽtẽ scire. At ṽo: siqua esset que ⁊ finalẽ ⁊ ceteras cãs quas logica ꝯsiderat simul acciperet: adhuc ceteris oĩbus eiusdẽ cõsiderationis esset potior: ⁊ hec stando intra eiusdẽ ꝯsiderationis limites potissima diceretur: eo ꝙ ista meliorem sciam faceret: ⁊ magis ⁊ certi⁹ illã aggeneraret. In realibus ẽt oĩbus scientijs idẽ facile pꝫ. Et pmo in nãlib⁹ in qb⁹ psepe demr̃atiui syll̃i: pp qd adducunṫ affirmatiui vl̃es ⁊ ostẽsiui ⁊c̃. Exẽpli aũt loco sufficiat hic addu xisse illũ quo Ar. 8. physicoꝝ tex. cõmẽtarij. 73. motus circularẽ eternũ esse ostẽdit per ppriã ⁊ neciam cãm: vt ibi Cõmẽtator asseruit: pp terminũ. s. a quo mot⁹ nõ eẽ actu ⁊ per se distinctũ ab eiusdẽ termio ad quẽ. Adhuc aũt his potiores erunt in nãlibus hi qui per cãꝫ finalẽ pcesserunt: sicut ille scdi de aia quo demr̃aṫ aiam esse actũ organici corpis: pp ipsaꝫ esse pn̈ᵐ vegetãdi sentiendi ſm locũ mouendi ⁊ itelligendi: demr̃atio enĩ illa pp quid est (dicant qcqd velint alij) nedũ qꝛ medium est definitio ppria aĩe: vt dixit Auer. Sed ẽt qꝛ est cã finalis pme definitionis. Et tãdẽ siqua sit que ⁊ finalẽ ⁊ reliquas ẽt cãs simul accipiat nãliũ oĩum potissima erit. eo ꝙ meliorẽ sciaꝫ faciet ⁊ magis ⁊ certius illã aggenerabit. Siũt ẽt psepe in metaphysica hõi syll̃i demr̃atiui in pma figura pp qd vl̃es ⁊ ostẽsiui: vt in. 7. eiusdez tex. cõmẽtarij. 15. vbi Ar. pbat ex mã ⁊ forma fieri vnũ p se: qꝛ hoc act⁹. illud potẽtia. Que aũt per cãm finalẽ pcesserit reliqs erit potior: ⁊ que per oẽs cãs metaphysicus ꝯsiderat oĩuꝫ adhuc potissima. Cõsiderat. n. metaphysicus finẽ efficiẽtẽ formã ⁊ forte mãm: vt diuus Albertus 3ᵒ metaphysice retulit. Efficiẽtẽ qdẽ vt a motu abstrahit: ⁊ vt rõnẽ tñ dantis ẽt iportat: cũ rõ dãtis eẽ pꝛior sit rõne mouẽtis. Finẽ ṽo qui est in pᵒ motore vniuersi esse imobili: qui est in eo sicut in duce exercit⁹: qui nullũ motũ ſm se icludit: mãꝫ ẽt fortassis nõ vt subm mot⁹: sed potius vt sustentãs ens ⁊ ps ei⁹: qȯ qdẽ est aũ motũ cũ nihil moueaṫ nisi pus sit ens indiuiduũ ⁊ subsistẽs. In mathematicis pterea hos demr̃atiuos syllos fere semp adduci latissime ꝯstat: vt Euclidis libros legẽtibus apte patebit. in quoꝝ pma ppõne: sup datã lineã triãgulũ collocari ostẽdiṫ: pp lineas ductas a cẽtro circuli ad circũferẽtias esse eq̃les: ⁊ in. 30. pmi triãgulũ hr̃e tres angulos demõstraṫ pp hr̃e angulũ extrinsecũ duob⁹ oppositis intrinsecis equalentẽ: tanq̃ pp pmiã ⁊ imediatã cãm: que cã est formalis: cuꝫ istã tñ ꝯsideret mathematic⁹: vt cõmẽtario pᶜ mathematicis erunt potissime. nec istis in ea scia potiores dabunṫ: cuꝫ vt diximus aliquas cãs a formali mathematic⁹ non ꝯsiderat. Cõcludim⁹ itaqꝫ in q̃libet scia dari demr̃ationes ceterarũ oĩum potissimas que in eadẽ scientia fiant. Si ṽo scientiaꝝ oĩum demr̃ationes ꝯfundamus: illasqꝫ adinuicez cõpararemus solũ mathematicas pre oẽs dicemus

cap. 14. vl. i. c. 13

potissimas: eo q̄ nedū per causas ꝓcedant ⁊ ostensiue ac affirmatiue vtrū in p° figura ordinari possint. Sed q̄ semꝑ meliorē fere ceteris oībus aliaꝝ etiā scientia/rum scientiā faciant ⁊ magis ⁊ certius illā aggenerent: cū causam ⁊ esse effectus fere semꝑ simul notificēt: ꝓ/pter qḋ certi⁹ effectū cognoscere faciūt q̄ relique fere oēs que in alijs scientijs per causam finalem tm̄: aut per ipsas: ⁊ alias etiā causas ꝓcedunt. Et ideo cū is cer/titudinis modus fere oībus mathematicis demr̄atio/nibus cōpetat ab Auerroe. 2° ṗme pħie cōmētario. 16. in ṗmo ordine certitudinis. demōstratiōes mathema/tice collocanť: easq̄ demr̄ationes absolutas: aut ꝓpter quid simplr̄ semper appellat. Quo tñ non repugnante his oībus eam potiorem asseremus: que in scientia oēs causas ꝯsiderāte simul in medio oīa causaꝝ gnā aggre/garet: ⁊ simul eē ⁊ cāꝫ effectus cognoscere faceret. Hāc q̄ simpliciter potissimā diceremus. verū dari illā admo/dum erit difficile. Cum in scientia oēs causas conside/rāte: difficile sit effectus causas omnes cognoscere: nisi ad earum cognitionem sensu ⁊ motu manuducamur.

ʒ Egi⁹ ¶ Ex quibus correlarie concludimus: logicam esse ve/re scientiā. Nā cum in ea (vt dictum est) potissime de/monstrationes formenť. Demonstrationes aūt verissi/mam scientiā generent. Erit vtiq̄ logica vere scientia. qḋ quidem liber vlterius paululum declarare. Nā nec nimium a presenti negocio aliena disceptatio est. ⁊ ꝑm seipsam admoduꝫ quidem vtilis. que ⁊ si vulgata sit. ⁊ īter disputantiū ora sepe versata. Tamē difficilis adeo vt creberrime illos in errores detrudat innumeros.

¶ Attentione itaq̄ dignū: vt diuus Aquinas 4° meta/physice capite 4°. Et doctor Subtilis in p° qōne vltiꝫ. Bifariā logicā accipi posse. Uno modo vt docēs. Alio mō: vt ea vtemur in alijs sciētijs. Primo mō ipsaꝫ sciē/tiā dicimus: cū per propria ⁊ necessaria pn̄⁹ necessarias ⁊ proprias passiones de proprijs substantijs demōstret quēadmodum prius declaratum fuit de scientia in li/bro prioꝝ tradita. Quo etiā mō notitiā libri posterio/rum scientiā ꝯcludere possumus. cuꝫ in eo libro plere/q̄ sint ꝯnes in qbus proprie passiones demōstrationis de demonstratione demonstrantur per demonstratio/nis definitionem. Et sic a pari de cognitione libri elen/choꝝ ⁊ topicoꝝ suo modo dicendum erit. Si aūt secū/do mō logicā accipiamus sic: vt preteriti doctores dixe/runt: ex cōībus tm̄ ꝓcedit. Quare vt sic non erit sciē/tia. Sed vt intelligimus quid sibi vult logica vtēs seu logica qua vtimur: quā non esse scientiā diximus: v̄ba Auerrois adducem⁹. qui ṗmo physicoꝝ cōmētario. 35. logica inquit: duobus modis vsitať in alijs scientijs: ṗ/mo vt est instrumentuꝫ discernendi verū a falso: ⁊ iste modus est proprius. Alio mō ꝑm q̄ illa que sunt decla/rata in logica accipiunť pro maximis in ꝯstruendo vel destruendo aliquid: ⁊ ista ꝯsideratio cum vsitať in acti/bus ꝑticularib⁹ est nō propria. In arte v̄o vniuersali. i. in ṗma pħia est propria. Hec Auerroes. Quā etiā sentē/tiā hꝫ 7° ṗme pħie cōmentario 2°. Sciendū (inquiēs) q̄ ista declaratio est logica: ⁊ plures demōstrationes in hac scientia sunt logice: scilicet: qm̄ propositiones eius sunt accepte a dialectica. Dialectica enim vsitať duob⁹ modis. vno modo ꝑm q̄ est instrumentū: ⁊ sic vsitatur in scientijs alijs. Alio modo ꝑm q̄ accipiť illud qḋ de/claratum est in illa in aliqua scientia speculatiua: ⁊ ꝑm q̄ accipiť est: cum ista ꝯsideret de ente simplr̄: ⁊ ꝓpō/nes dialectice sunt entis simplr̄: vt descriptiōes ⁊ defi/nitiōes: ⁊ alia dicta in eis. Hec idē Auerroes logice ita/q̄ distinctionē ponentes in docentē. ⁊ vtensilē: docentē asserentes sciam: vtensilē v̄o minime. Per vtensilem: ṗmū distinctionis Auerrois membrū nō possunt acci/pere: vt. s. sit logica vtensilis: que scientia dici nō pōt lo/gicū instrumentū. Tum q̄ instrumentū tale nō est lo/gica. nā demonstratio non est logica: nec topicus syll'us aut elēchus. Sꝫ cognitio de istis est logica: sicut ēt nec sarculū est agricultura: qḋ tñ est instrumentū agricole. Tuꝫ etiā: q̄ Scotus ⁊ reliqui qui hac distinctione vtū/tur vtensilē logicā dicūt ex cōībus ꝓcedere. Sed si in/strumētū logice: vtpote demr̄ationem alicui sciētie ap/plicem⁹: nō cōia sꝫ ꝓpria accipiet pn̄ᵃ: vt ideꝫ Scot⁹ in ṗma elēchoꝝ qōne asseruit. Et vt hꝫ Auerroes iste mo/dus est ꝓprius: applicare. s. instrumētū logicū scientijs ꝑticularibus est modus ꝓprius sciētijs particularibus: q̄ tunc in eis per ꝓpria ꝓcedemus pn̄ᵃ. Quare nō erit

vtensilis logica logicū instrumentū. Ex qbus pꝫ Gual/ ʒ Bur.
terium Burleum male itellexisse Auerroē: ṗmo phi⁹. cōmen. 35. qui per verba hec Auerrois iste modus est ꝓprius. Exponit iste modus est ꝓprius logice: cū soli lo/gice peculiare sit per sua instrumēta veꝝ a falso discer/

nere. Patet preterea error Anglici exponētis Scotuꝫ: ꝑ ʒ angli.
vtensilē logicā instrumenta logice intellexisse. Sꝫ quo/nā pacto logica instrumenta dicenda erunt scientia ne an modus sciēdi: Dicim⁹ q̄ modus sciēdi: cū ꝑ demō/strationē acqrať scientia: per topicuꝫ v̄o syll'm opinio. Que via est in scientiaꝫ: dicente Aristotele primo topi/corum capite 2°. Potentes dubitare ad vtrāq̄ partem ꝯtradictionis: facile quid verum. ⁊ quid falsuꝫ in vno/quoq̄ enūtiare posse. Per syll'm etiā litigiosuꝫ: falsigra/phum: ⁊ tentatiuū: ignorantia acquiriť ⁊ deceptio: qua cognita ipsaꝫ scienmus in scientijs vitare. Uerū lꝫ talia instrumenta dicanť modus sciendi. nō tñ sunt modus sciēdi: qui de logica que est sciētia mālīter predicetur: q̄ logica que scientia est: est habitus ꝯclusionis demō/strate. De quo habitu: non diciť talis modus sciēdi. cuꝫ nullius ꝯclusiōis in logica demōstrate habitus: sit vna particularis demr̄atio. aut vnus syll's topicus vel elen/chus. Attamen veꝝ est q̄ logica que est scientia: habit⁹ scꝫ ꝯclusionis demonstrate est modus sciendi mālīter: ita. s. vt ista sit ꝑdicatio mālis. Logica est modus scien/di ⁊ nō formalis. Nā cum logica (vt dictū est) sit scien/tia: de nullo autem ente suus modus formaliter ꝑdice/tur: cum modus nō sit de quidditate eius: cuius est mo/dus. nō erit ista formalis predicatio: logica est modus sciēdi. Sed q̄ modus sciendi cōpetit sciētie logice. vt q̄si passio subto suo vel māē: predicationē modi sciēdi: de logica dicimus mālem. Ita q̄ sicut ista ꝑdicatio est materialis. homo est risibilis: ita ista. logica est modus sciendi. Non tamen sicut ṗma est secūdi modi dicendi per se. ita ⁊ secūda: q̄ nō est satis manifestū: quo pacto modus ꝑdiceť de illo cuius est modus. cū modus non sit de qdditate: ⁊ qdditati sit magis intrinsecus q̄ que/

liber passio. Sed ista. logica est scientia. est formalis ꝑ/ ʒ Egi⁹
dicatio: ⁊ ṗmi modi. Tam igiť instrumēta logica: q̄ ha/bitus ꝯclusionum in logica demonstratarum dici pos/sunt modus sciendi. Instrumēta qdē imediate: cū per ipsa scientia imediate acqrať. habitus v̄o mediate: cuꝫ habentes ipsum instrumēta talia formare possim⁹. Ha/bitus eni ꝯnis ꝯcludētis demr̄ationē esse ex primis ⁊c. per hoc q̄ est syll's faciēs scire est formalr̄ scientia. ⁊ in p° spē q̄litatis: qualitas. s. realis: lꝫ denominatione ex/trinseca ab obiecto dicať rōnalis: ⁊ est ista ꝑdicatio for/malis ⁊ ṗmi modi. Talis habitus est sciā. Eideꝫ etiam ꝯclusioni tanq̄ ꝓprie materie cōpetet modus sciendi: nō min⁹ q̄ enti creato cōpetit finitas apud theologos.